The White Man's Bible

★ **EN KRAFTFULL RELIGIÖS TRO OCH ETT PROGRAM FÖR DEN VITA RASENS ÖVERLEVNAD, UTBREDNING OCH FRAMSTEG.**

★ **VÅRT FYRDIMENSIONELLA PROGRAM: ETT FRISKT SINNE I EN FRISK KROPP I ETT FRISKT SAMHÄLLE I EN FRISK MILJÖ.**

★ **DET TOTALA PROGRAMMET, DEN SLUTGILTIGA LÖSNINGEN, DEN ULTIMATA TRON BASERAD PÅ NATURENS EVIGA LAGAR.**

AV

BEN KLASSEN, P.M.

GRUNDARE, THE CHURCH OF THE CREATOR

Den Vita Mannens Bibel

AV

BEN KLASSEN, P.M.

GRUNDARE, THE CHURCH OF THE CREATOR

Denna bok utgör tillsammans med **NATURE'S ETERNAL RELIGION**, **SALUBRIOUS LIVING**, och flera kompletterande böcker den officiella tron och läran för **CREATIVITY**, den grundläggande religionen för **CHURCH OF THE CREATOR**.

Publicerad av

The Milwaukee Church of the Creator
P.O. Box 340377
Milwaukee, Wisconsin 53234

Tillägnad utvecklingen av den enorma potentialen hos Naturens Främsta – den VITA RASEN. Må denna bok ge vår stora ras en egen religion som kommer att förena, organisera och driva den framåt mot en Vitare och Ljusare Värld.

Första tryckningen 1981

Andra tryckningen 1992

Upphovsrätt 1981, 1992

Av Ben Klassen

Library of Congress

Nr. TX 664-342

INNEHÅLL

1. Kreativitetens mål: Den fyrdimensionella religionen 5

2. Aldrig mer genom ormens ögon 14

3. Att känna igen dina fiender – En fråga om liv och död 22

4. Medicinens bluff 29

5. Hälsosamt leverne – Den kreativa vägen till superhälsa 35

6. Frugivora – Att finna vår kategori i naturens kostsystem 39

7. Naturlig nutrition – Nyckeln till kreativ superhälsa 44

8. De flesta krämpor härstammar från toxemi 49

9. Fasta – Naturens mest effektiva medel för att återställa hälsan 54

10. Socker – Det mest skadliga narkotikumet i civilisationens historia 62

11. Det medicinska-läkemedels-komplexet – Ett kraftfullt internationellt nätverk som har saboterat folkets hälsa och förgiftat vår planet 67

12. Att bryta det medicinska tyranniets bojor 76

13. En sund miljö – Att återgå till ekologiskt jordbruk och levande jord 80

14. Att återställa vår dyrbara matjord – Ekologiskt jordbruk 85

15. På en världsomspännande skala: Den inkräktande öknen 89

16. Mänskliga celler organiserade i en kropp: Naturens modell för ett organiserat vitt samhälle på en global skala 98

17. Endast ett homogent samhälle kan styras och kan bestå 107

18. Smältdegeln – Den fula amerikanska drömmen 113

19. Civilisation utan en rasreligion – En självdestruktiv process för den vita rasen 116

20. Den glans och katastrof som var Rom – En läxa för all framtid 122

21. Kolonisering – En grundläggande drift hos varje varelse i naturens rike 130

22. Den storslagna vita rasen 138

23. Den vita mannens kriminella försumlighet i att skydda sin egen arts överlevnad 145

24. Viljan att leva – Den underliggande grunden för allt liv 151
25. Mål och själ 156
26. Vi har generna 159
27. Att skydda vår genpool 163
28. Kreativitet och eugenik 167
29. Vem behöver negrer? eller, Eliminering av den svarta pesten 174
30. Den ryserliga läxan från San Domingo – En föregångare för det vita Amerika 185
31. Det rasliga spektrumet – Från primater till den vita rasen 193
32. Vi skall vara herrar över vårt eget uppenbara öde – Erövringen av västern: Prototyp för erövringen av världen 201
33. Kriget mot Mexiko 1846-48 – Ett oavslutat krig 204
34. Parasiter och rovdjur – Majoriteten i naturens ordning 228
35. Oförsonlig krigföring mellan de parasitära judarna och deras olyckliga offer 232
36. Världsjudendomen förklarade krig mot Tyskland långt innan Tyskland vidtog åtgärder mot judar 246
37. Lögnen om de sex miljonerna 253
38. Ryssland, Israel och USA 259
39. Israels skändliga attack 1967 mot U.S.S. Liberty 271
40. Den brutala sanningen om inflation och finansiellt slaveri. Federal Reserve Board – Den mest gigantiska falskmyntarligan i världen 274
41. Det judiska programmet för bastardisering av den vita rasen 290
42. Henry Ford och judarna 300
43. En judes bekännelser – De förödande konsekvenserna av Paulus från Tarsus och kristendomen för att förstöra den romerska civilisationen 305
44. Sagan om kejsarens nya kläder 315
45. Vidskeplighet och lättluradhet – Den vita rasens akilleshäl 320
46. Test av lättluradhetsgrad 328
47. "Kristendomsbluffen" – Inga spöken i skyn, ingen Kristus, inga historiska bevis 332
48. Rädsla och terror som kristendomens ultimata vapen 337
49. Helvetet – Det ultimata skräckkonceptet av en depraverad mentalitet 339
50. Observationer om djävulen och helvetet 343
51. Tumskruv och sträckbänk 348
52. Bedrägeriet med spökena i skyn 352
53. Det märkliga förhållandet mellan Fadern, Sonen och Djävulen 355
54. Det ensamma spökets misstag från blunder till blunder, allt på den lidande mänsklighetens bekostnad 361
55. Ett hopkokat Gamla testamente – Grunden för judisk solidaritet 365
56. Några uppenbara frågor vi skulle vilja att kristna förklarar med några förnuftiga svar 369
57. Varför vi anklagar kristendomen så starkt 373
58. Vår referensram i universum 377
59. Liv, död och odödlighet 381
60. Quo Vadis? Raslig lojalitet, rasförräderi 395
61. Skuldkänslan och "rättviseneurosen" – Två ödesdigra svagheter i den vita mannens kynne 404
62. Kärlek och hat 410
63. Det självdestruktiva förhållandet mellan hjälpare och mottagare 414
64. Lag och ordning kontra våld, terrorism och självbevarelse 424
65. Ytterligare trosbekännelse för vår kyrka – Att göra det möjligt för den vita rasen att skydda sig mot en fientlig regering – Artiklar för försvar av den vita rasen 431
66. De sexton budorden 436
67. I den vita rasens namn – En självständighetsförklaring från judiskt tyranni 438
68. Kreativitet och kreatörer – Vad vi är och vad vi inte är 440
69. Kreativitet och styre 444
70. Två kapitel fortsättning 448
71. Frågor och svar om Kreativitet 455
72. Våra organisatoriska mål 472
73. Kämpa eller dö! "Vi kan inte vinna!" – Det vanligaste svepskälet för en uppgiven mentalitet 477

Förord

Detta, vår andra publikation, är en följeslagare till vår första bok, *Nature's Eternal Religion*, som först publicerades den 21 februari 1973. I den första boken lade vi fram den grundläggande trosbekännelsen och programmet för vår religion, Creativity, och grundade därigenom Church of the Creator. I denna andra bok bygger vi vidare på den förstnämndas trosbekännelse, förstärker den trosbekännelsen, förstärker och expanderar den till nya dimensioner.

Medan *Nature's Eternal Religion* i huvudsak handlade om ras och religion som det tillämpades på den vita rasen, expanderar vi i denna, *The White Man's Bible*, detta intresse till vår fysiska hälsa och välbefinnande, liksom skyddet av vår jord och miljö på en världsomspännande basis. Vi anser att dessa intresseområden är extremt viktiga för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg – särskilt eftersom vi betraktar hela planeten jorden som den enda och sanna hemvisten för den vita rasen. Vi kan därför säga att vi i Creativity har en verkligt allomfattande religion, en fyrdimensionell religion baserad på filosofin om *Ett Sundt Sinne i en Sund Kropp i ett Sundt Samhälle i en Sund Miljö.*

Church of the Creator grundades i samband med utgivningen av *Nature's Eternal Religion* i februari 1973. Den registrerades som en icke-vinstdrivande religiös organisation senare samma år och vi erhöll ett stadgande från delstaten Florida den 16 augusti 1973. Vi ansökte om och erhöll ett beslut om skattebefrielse från I.R.S. den 30 maj 1974. På grund av fientligheten från den judekontrollerade regeringen har denna status varit under attack under det senaste året, i strid med de rättigheter som följer av det första tillägget i konstitutionen. När vi går i tryck har vi fortfarande kvar denna skattebefrielse. Med ert stöd ämnar vi utöva våra rättigheter enligt det första tillägget, judar eller inga judar, till varje pris. Var och en som förnekar oss dessa rättigheter bryter mot konstitutionen och blir därigenom själva ärkeförbrytare, som ska jagas och ställas inför rättvisa på samma sätt som vilken annan vanlig brottsling som helst.

Sedan publiceringen av *Nature's Eternal Religion* har denna bok gått ut över hela världen och vi har anhängare och korrespondenter hela vägen från Nya Zeeland, Australien, Sydafrika till Alaska och Hawaii. De mellanliggande åren sedan 1973 har varit extremt produktiva när det gäller den respons och feedback jag har fått från våra tusentals läsare, anhängare och kyrkomedlemmar. Till min förvåning har 99 % av den responsen varit gynnsam, det mesta av den extremt entusiastisk. Jag vet nu att vi är på rätt väg och att vi kan bygga en världsomspännande religiös rörelse för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg sådan som vår ras aldrig någonsin ens har drömt om tidigare. Jag är nu övertygad om att vi i Creativity har det Totala Programmet, det

Slutgiltiga Lösningen, den Ultimata Tron. Responsen från våra Vita Raskamrater har grundligt bekräftat min övertygelse om att i Creativitiys tro och program ligger vägen till den Vita Rasens återuppståndelse och förlossning.

Från traditionerna i det antika Rom, inte den katolska kyrkan, har vi antagit titeln Pontifex Maximus som överhuvud för vår kyrka. Precis som det en gång var den tidlösa titeln för överhuvudet för statsreligionen i det antika Rom, plockar vi nu upp historiens trådar från den storslagna och ärorika Vita civilisationen och marscherar framåt mot nya höjder, lämnar kristendomens och vidskepelsens mörka tidsåldrar bakom oss för att bygga en finare ras, en vackrare civilisation och en bättre värld.

Varje kapitel belyser en grundläggande del av vår tro och vårt program, och tillsammans utgör de byggstenarna i vårt religiösa dogma. De utgör således kroppen av vår religiösa lära, och istället för att kalla dem kapitel har vi betecknat varje del som ett Creative Credo med ett lämpligt nummer.

Vårt emblem designades för att återspegla vår betoning på raslig polarisering. "W":et står naturligtvis för den stora och ädla Vita Rasen. Kronan indikerar att vi är aristokraterna i Naturens skapelse. Glorian bekräftar vårt löfte att vakta och helga våra dyrbara blodslinjer och vår genpool som det mest heliga värdet på jordens yta. Låt ingen människa stå i vår väg för att uppnå vårt mål — den Vita Rasens överlevnad, expansion och framsteg. Detta är den ultimata, den högsta, den mest upphöjda, och för oss den mest heliga saken i universum.

Medlemmar av vår religion kallas Creators, oavsett om det är män, kvinnor eller barn, och själva religionen är känd som Creativity.

Eftersom det engelska språket saknar ett lämpligt ord som inkluderar både män och kvinnor (förutom kanske ordet "person" som det används av E.R.A.-feministerna), använder jag upprepade gånger termen "White Man" som ett alternativ till den Vita Rasen. Genom att göra det vill jag att det ska vara underförstått att jag använder detta ord för att inkludera både Vita Män och Vita Kvinnor på lika villkor, och att jag anser att Vita Kvinnor är av minst lika stor betydelse för vår ras.

Många av de idéer som läggs fram i denna bok är så totalt obekanta för de flesta av våra Vita Raskamrater att jag medvetet har använt upprepning och utnyttjat det i stor utsträckning, precis som jag gjorde i *Nature's Eternal Religion*. Precis som vi under våra tidiga skoldagar upprepade gånger drillades först i alfabetet, sedan i ord och stavning, i multiplikationstabellen såväl som andra nyckelverktyg för lärande, så har jag också upprepade gånger hamrat in nyckelidéerna, nyckelfrågorna och de naturlagar som måste bli en del av oss från olika vinklar, om den Vita Rasen ska överleva. Faktum är att både denna bok och *Nature's Eternal Religion* bör läsas och läsas om flera gånger tills den innersta tron i detta

rörelsen blir så djupt rotad att den blir en levande del av var och en av våra vita rasfränder.

Om det är en sak som skiljer Creativity från alla andra religioner så är det det faktum att vi går direkt till Naturens Eviga Lagar som den högsta auktoriteten för utformningen av hela vår lära och för svaren på alla våra frågor, inklusive våra moraliska värderingar. Det är en av historiens märkliga anomalier att den vita rasen, den mest intelligenta av alla varelser, tidigare har ignorerat Naturens visdom i sina sociala och moraliska lagar, och för detta har vi fått betala dyrt. Tragiskt nog har den vita rasen istället sett till någon människoskapad, judekonstruerad "bibel" fylld av lögner, vidskeplighet och okunnighet som den högsta "auktoriteten" i detta oerhört viktiga segment av sitt liv.

Den vita människan har gjort häpnadsväckande, ja fantastiska, framsteg inom vetenskap och teknologi under de senaste århundradena och särskilt under de senaste decennierna, allt tack vare processen med "experiment", det vill säga att sondera Naturen med ställda frågor och acceptera hennes svar, och sedan använda förnuft och sunt förnuft för att sammanfoga dessa svar till en ständigt vidgande mosaik av kunskap. Detta har den vita människan gjort utomordentligt väl i vad som började som en extremt långsam process efter att kristendomens mörka tidsålder sakta släppte greppet om hans fjättrade sinne. Gradvis, och bit för bit, blomstrade den vita människans kunskap inom vetenskap och teknologi tills den idag har blivit en skenande process som vida överträffar hans sociala apparat att antingen utnyttja eller ens hantera denna enorma mängd kunskap.

I kontrast härtill har hans sociala och moraliska framsteg stått helt stilla sedan de gamla grekernas och romarnas dagar. Faktum är att vi inom detta område har gått bakåt, och är inte ens så väl rustade som våra forntida förfäder var för två tusen år sedan.

Inom Creativity har vi ändrat på allt detta. I frågor om moral, i frågor om värderingar och i social organisation har vi gått direkt till Moder Natur med våra frågor och kommit tillbaka väl belönade med säkra och rikliga svar. Vi känner oss förvissade om att vi genom att göra det nu befinner oss vid gryningen av en stor ny tidsålder där vi nu kan göra framsteg lika snabbt inom områdena moral, genetik och social utveckling som vi har gjort inom vetenskap och teknologi. Och vi avser att kapitalisera på alla dessa mångfaldiga framsteg till förmån för Naturens främsta — den vita rasen.

Vi ber ingen att ta något vi säger på tro. Vi ber dig att kontrollera det mot den verkliga världen som den är. Kontrollera det mot historien. Kontrollera det mot Naturens realiteter. Kontrollera det mot dina egna personliga erfarenheter i livet. Tänk sedan på det med ett öppet sinne och dra dina egna slutsatser.

En sak till. Denna bok är inte menad att vara en vetenskaplig avhandling, ej heller en historisk genomgång av den vita rasen. Jag gör det mycket tydligt genomgående: denna bok och *Nature's Eternal Religion* är utformade...

som en religiös trosbekännelse och ett program skrivet för massorna, tydligt och enkelt, så att vem som helst med ett öppet sinne och ett mått av sunt förnuft kan förstå det och fatta dess innebörd. Det är menat att väcka, att förtydliga, att ge riktning och att mana män till handling. Vårt mål, jag upprepar, är överlevnad, expansion och framsteg för den stora vita rasen, kort sagt, uppståndelsen och återlösningen av vårt folk.

Behovet av hårda och avgörande åtgärder från den vita rasens samlade krafter är sannerligen stort, och det är extremt brådskande. Vi har ingen mer tid att förlora. Väckta, organiserade och enade är vi tio gånger mer kraftfulla än alla judar och andra rasblandade folk tillsammans. Splittrade och oorganiserade som vi är nu, är vi på väg mot säker undergång och total glömska. Judarna påskyndar febrilt sitt program för rasblandning av den vita rasen här i Amerika, och överallt annars i den vita mannens domän. De importerar (på initiativ av USA:s regering) vietnameser, haitier, kubaner, mexikaner och andra rasblandade folk i hundratusental och i miljontal. Ingen civilisation, ingen ras kan utstå ett sådant angrepp länge. Om inte vi vidtar omedelbara och avgörande åtgärder kommer vi snart att reduceras till en rasblandad massa av olycksaliga, som i Haiti eller i Indien.

Nu när vi har grunderna för vår trosbekännelse och vårt program färdiga, måste vi bygga vidare därifrån. Vi har nu kraftstationen för att göra jobbet. Först och främst måste vi ha den bredaste och fullaste spridningen av vår lära. Detta innebär att varje läsare, anhängare och medlem måste bli en nitisk distributör av denna, vår heliga bok. För det andra måste vi organisera oss och expandera, tills vi omfattar planeten jorden. För det tredje, medan vi gör det, måste vi rycka kontrollen över vårt totala öde ur händerna på våra fiender, in i de starka och fasta händerna på vår egen ras, den vita rasen.

Kreativt
Credo Nr. **1**

Kreativitetens mål:

Den fyrdimensionella religionen

Att bygga en vacker ny värld. Vi Kreatörer är byggare. Vi är hängivna idén om att bygga en vacker värld, så annorlunda och så överlägsen den nuvarande att vi Kreatörer i denna generation kommer att gå till historien som de revolutionärer som inledde mänsklighetens guldålder.

Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. Detta sammanfattar i en enkel fras kärnan i vårt program. Det är därför vi kallar Kreativitet för en fyrdimensionell religion.

Långtgående. Även om allt detta kan låta enkelt, är vårt program i sina förgreningar så långtgående, så grundligt och så revolutionerande att dess fulla innebörd inte kommer att förstås helt och hållet på en tid framöver.

Medan idén om ett sunt sinne i en sund kropp redan fanns i de gamla grekernas filosofi, kompletterar vi den grundläggande idén till att omfatta ett sunt samhälle, en sund ras och en hälsosam världsmiljö på denna planet Jorden. Denna helhet förkroppsligar hela filosofin som vår religions grundläggande dogma. Dessutom är vårt tänkande i alla frågor på en global skala och omfattar hela planeten Jorden.

Vår gyllene regel. Medan vi är oerhört stolta över den vita rasens prestationer genom historien och civilisationen, är vi inte särskilt stolta över den fega och idiotiska position som den nuvarande generationen har tillåtit sig att degenerera till. Icke desto mindre är den vita rasen Naturens elit, den högsta levande varelse den har frambringat under alla tiders eoner. Vi Kreatörer, som medlemmar av denna elit, är ytterst intresserade av den vita rasens välfärd och framtid. Vi är intresserade av att rädda den vita rasen, inte så mycket för vad den är idag, utan för vad dess briljanta framtida potential kan vara om den fortsätter med ett medvetet program för att förädla sig själv och förbättra sin värld. Vårt program och vår lära är utformade för att främja den vita rasens bästa intressen så att den kan uppnå den enorma potential som är dess sanna öde. Därför är kärnan i vår lära denna: **Vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.** Vi kallar detta vår gyllene regel och har betonat denna grundläggande lära flera gånger i vår första bok, *Nature's Eternal Religion*.

Den vita rasens återuppståndelse och återlösning. Den vita människan är oerhört kreativ. Han är den största byggmästare världen någonsin har skådat. Han är skaparen av världscivilisationer och världsimperier. Befriad och obehindrad är det som den vita rasen kan åstadkomma kollektivt, när den är ordentligt organiserad, sannerligen fenomenalt och omvälvande. Det är Church of the Creators mål att utveckla och förverkliga denna enorma potential. Att lyfta fram denna fantastiska potential är vad vi menar med den vita rasens återuppståndelse och återlösning. Vårt främsta mål är att främja den vita rasens bästa intressen. Inget pris är för högt, ingen kamp för hård. Vi betalar gärna priset för att uppnå detta ädla mål, oavsett vad priset än må vara.

En världsrevolution är i antågande. Vare sig vi vill det eller inte (och vi Creators accepterar det) är en långtgående revolution nu under uppsegling. Vare sig vi vill det eller inte, kommer den förestående omvälvningen att vända upp och ner på mänsklighetens omedelbara angelägenheter fullständigt och oåterkalleligt. Den kommande revolutionen kommer antingen att totalt degenerera mänskligheten till en hord av eländiga missfoster, eller så kan den förebåda övermänniskans vackra guldålder och en strålande framtid därefter. Vi Creators rider på framtidens våg, och genom att förutse och planera den framtiden är vi beslutna att hjälpa till att forma den på ett sådant sätt att vi, våra barn och framtida generationer kan se fram emot en vitare och ljusare värld av en sådan storslagenhet att den övergår allt förstånd.

Den framtida värld vi avser att bygga. Kortfattat följer här några av de breda riktlinjerna för den bättre värld vi är beslutna att bygga.

En ljus värld av vackra, friska människor. En värld utan cancer. En värld utan hjärtsjukdomar. En värld där mycket mer tonvikt kommer att läggas på att bygga hälsa snarare än att bota sjukdomar, och där utmärkt hälsa kommer att vara normen snarare än undantaget. Detta avser vi att uppnå genom ett program vi kallar Salubrious Living (Hälsosamt leverne). Vi kommer att ha flera kapitel om detta ämne. Vi förutser en framtida värld där den genomsnittliga individens intelligens kommer att höjas avsevärt i varje efterföljande generation. En värld fri från mentalsjukhus, idioter eller imbeciller. En ren värld där det kommer att finnas mycket lite miljöförstöring. En värld praktiskt taget fri från brottslighet där varje man, kvinna eller barn kan gå på gatorna när som helst på dygnet utan rädsla för övergrepp; en värld av lag och ordning; en värld fri från fattigdom; en värld där varje person kommer att vara kreativt och lönsamt sysselsatt på ett eller annat sätt under hela sin livstid, en livstid som kommer att förlängas bortom den nuvarande världens. Låt mig dock snabbt understryka att vi inte alls är lika intresserade av att förlänga livet som av att öka individens hälsa och

livskvalitet så länge det varar. Längre liv är endast en sekundär fördel som ett resultat av överlägset välbefinnande.

Rasproblem lösta. Den framtida värld som vi föreställer oss den kommer inte att ha några rasproblem, inga språkbarriärer och inga brodermordiska krig. Den kommer att vara välmående, men kommer inte att ha några problem med överbefolkning eller trängsel. Inte heller kommer den att ha brist på mat, energiförsörjning eller resurser. Det kommer att finnas överflöd för alla. Ett lyckligt, välbärgat och väl avrundat liv kommer att vara inom räckhåll för alla.

Vidskeplighet borta. Vi ser en värld där vidskeplighet, rädsla för helvetet och "spöken i skyn" kommer att begravas tillsammans med våra barbariska förfäders vidskepelser. Inte längre kommer vidskeplighet att utnyttjas för vinst av bedragare för att plåga och dominera de lättlurades sinnen. Vi ser fram emot en värld där en man och kvinna kan förenas i att fostra en familj av fina, vackra, friska, intelligenta barn i ekonomisk trygghet. De kommer att ha garanterade utsikter till en stabil framtida värld där de kan förvänta sig att även deras barn kan se fram emot att ha samma möjlighet när de växer upp.

Att förverkliga drömmar. Detta är den framtida värld av Kreativitet som vi föreställer oss. En stor utmaning, säger du? Fantastiskt? En omöjlig utopi som bara drömmare överväger? Kanske. Men vi inte bara föreställer oss den, vi är fast beslutna att göra vårt bästa för att förverkliga den. Vi är inte bara drömmande visionärer, utan tvärtom har vi de specifika planerna, realistiska programmen och en militant trosbekännelse för att genomföra det. Du är en del av det programmet, min käre vita raskamrat. Med din hjälp kan vi inte bara göra det, vi måste göra det och vi kommer att göra det. Det är vår religion, vår tro, vår mening med livet. Stanna bara hos oss till den allra sista sidan och det allra sista ordet i detta, den Vita Mannens Bibel, och du kommer att lära dig hur det ska göras, och varför det måste göras, och hur du kan vara en viktig deltagare i historiens mest spännande och kreativa företag.

* * * * *

Dagens värld i omvälvning. Vi har redan konstaterat att en drastisk revolution av hela världen nu är på gång, en revolution som inte är vårt verk. Problemet med de flesta revolutioner i historien har varit att de vanligtvis har varit högst destruktiva och lämnat efter sig ett efterspel av död, förstörelse och anarki. Det är för att förhindra att en sådan stor katastrof drabbar dina och mina barn, och deras framtida ättlingar, som Church of the Creators hopp och planer har vuxit fram. Det är ett religiöst program som den vita rasen aldrig tidigare har föreställt sig under hela sin lysande men tragiska historia de senaste 6000 åren.

Sjuk värld. Om vi ser på dagens värld under det sista kvartalet av 1900-talet finner vi att det är en mycket sjuk värld. Den är kroppsligt sjuk, mentalt sjuk, andligt sjuk, socialt sjuk, ekonomiskt sjuk. Den är

rasmässigt och eugeniskt sjuk. Inte nog med att den är sjuk i alla dessa aspekter, utan den verkar bli sämre för varje år utan någon synlig lösning i sikte. Detta gäller särskilt i den "civiliserade" delen, som i huvudsak omfattar den vita rasen.

Kroppsligt sjuk. Cancer är nu den främsta dödsorsaken inte bara bland vuxna, utan även bland barn. Hjärtsjukdomar, cancer och andra degenerativa sjukdomar dödar fler människor än någonsin tidigare i en oroväckande ökande takt, utan någon synlig lösning i sikte. Sjukhus- och medicinkostnader spiraliserar i en omöjlig takt och ingen vet var det hela kommer att sluta. Människor sväljer miljarder piller och får i sig giftiga droger i en takt som aldrig tidigare skådats, men de blir inte friskare, de blir sjukare. Mentalsjukhus och dårhus är överfulla och växer som aldrig förr i historien. Människor är, som vi har sagt, sjuka till sinnet, i kroppen och i anden, och de blir allt sjukare.

Medicinsk vetenskaps misslyckande. "Accepterade", "ortodoxa medicinska metoder" har inte löst problemet. Faktum är, som vi ska visa senare, att de har förvärrat problemet och gjort det värre.

Men förtvivla inte. Vi, inom Church of the Creator, har en grundlig och total lösning. Det är väl värt din tid att lyssna på oss ända till slutet, och sedan viga dig själv åt att förverkliga den guldålder vi nämnde tidigare. Håll bara ett öppet sinne och läs vidare. Och framför allt, tänk.

Ekonomiskt sjuk. Låt oss nu titta närmare på problemet. Vi sa att världen också är sjuk ekonomiskt, och blir allt sjukare. Låt oss titta på Amerika i synnerhet, som vid denna tidpunkt fortfarande är det rikaste, mest välmående landet i världen och fortfarande drömmen och hoppet för alla bakåtsträvande lerfolk i världen. Inte nog med att det fortfarande är världens hopp, utan genom sin generositet subventionerar det nu (dårfinkigt) över etthundratjugo andra länder och hjälper (a) till att förvärra befolkningsexplosionen hos de bakåtsträvande lerraserna, och (b) raserar och pantsätter sin egen framtid i konkurs. Men även om det är nr 1, är ekonomin i Amerika, liksom i resten av världen, sjuk, sjuk, sjuk och blir allt sjukare. Vår statsskuld skjuter i höjden till astronomiska siffror. Den ökningen stabiliseras inte, utan tvärtom accelererar den i en omöjlig takt som bara kan innebära ekonomisk kollaps och en värdelös valuta. Arbetslösheten och välfärdslistorna växer i en takt som inte kan fortsätta. Detta förvärras ytterligare av en förrädisk regering som uppmuntrar parasiterna och gratisätarna att öka och föröka sig genom att göra det lättare, och i vissa fall (särskilt bland de svarta) mer lönsamt att avla barn och inte arbeta. Vår bränslebrist blir alltmer akut, och vårt beroende av import från fientliga utländska källor ökar dramatiskt för varje år. Priser och inflation stiger och inget slut är i sikte.

Vi skulle kunna citera massvis med sidor av statistik, men de skulle vara inaktuella långt innan denna bok publiceras. Vårt mål här är inte att dröja vid sådant, utan att så kortfattat som möjligt redogöra för en situation som existerar. Det är en situation som ni utan tvekan redan är smärtsamt medvetna om, och det är denna — att Amerikas och resten av världens ekonomi är sjuk — och blir sjukare för varje år. Faktum är att en tredjedel av världen redan svälter medan befolkningen fortsätter att explodera förbi fyramiljardersstrecket och fortfarande fördubblas med allt kortare intervall. Det kan inte fortsätta på detta sätt mycket längre. Det hörs redan mullret av en världsomvälvning och den kommer lika säkert som att solen går upp i öster i morgon bitti.

Utbildningsmässigt sjuk. Om vi härnäst tittar på utbildningsområdet finner vi att aldrig i vår historia har våra skolor, högskolor och universitet varit i ett sådant tillstånd av kaos som de är idag. Med högsta domstolen och vårt främmande regeringsetablissemang som genomdriver ett tyranniskt program med skolbussning och påtvingad integration av raserna som helhet, ligger hela vårt utbildningsprogram i ruiner. Istället för att skolor är en fridfull plats där barn kan lära sig livets finare saker och förbereda sig för en bättre framtid, har våra skolor blivit kloaker av stridigheter, brottslighet, narkotika och i allmänhet en obligatorisk inhägnad av elände för både lärare och elev. Ur föräldrarnas synvinkel har de blivit obligatoriska fängelser till vilka de tvingas skicka sina barn fem dagar i veckan till en enorm och ständigt ökande kostnad. I sådana statskontrollerade fängelser kan de förvänta sig att deras barn lär sig mycket lite som är antingen gott eller nyttigt, men de vet att deras barn kommer att introduceras till brottslighet, droger, fult språk och en ständigt växande hord av fientliga och halv-vilda niggrer.

Högskolor fördärvliga för våra ungdomar, dyra för föräldrar. På högskole- och universitetsnivå kan föräldrar förvänta sig att betala för ett program av fel-utbildning som kommer att ruinera dem under en period av fyra till åtta år. Vad kan de förvänta sig att deras nu vuxna barn ska lära sig på högskolan? För det första kommer deras barn att utsättas för ett massivt hjärnföroreningsprogram av rasblandning. Deras mottagliga, men inte särskilt kritiska unga sinnen kommer att få höra om och om igen att de bör blanda sig med niggrerna, gifta sig med niggrerna. De kommer att få höra att niggrerna inte bara är den vita rasens jämlikar, utan på många sätt överlägsna. De kommer att få höra att de ska skämmas över sitt stolta och ärorika vita arv och kommer att belastas med ett enormt skuldkonmplex, eftersom det kommer att hamras in i dem gång på gång att den vita rasen är ansvarig för alla världens oförrätter, och att niggrerna och ler-raserna är de "framväxande" hjältarna. De kommer att läras att hata sina föräldrar, att hata sitt vita arv och att hata sin egen ras. De kommer att få höra att deras föräldrars och förfäders idéer, seder, bruk och traditioner är gammalmodiga, efter sin tid och mötas av hån och löje

på dem. Kort sagt kommer de att läras att älska judarna, negrerna och gyttjeriserna, och att hata sin egen dyrbara vita ras.

Moralkoder förstörda. Men detta är inte slutet på den skada föräldrarna kan förvänta sig när de, till en enorm uppoffring, skickar sina avkommor till college. De kan förvänta sig att de moralkoder i vilka de fostrat sina barn under en livstid kommer att bli svårt sargade, om inte helt brutna och förkastade. De kan förvänta sig att deras personliga vanor och utseende urartar mot den långhåriga hippien, den ultimata slarvern. De kan förvänta sig att deras avkomma med all säkerhet kommer att introduceras till droganvändning, med stora risker att de dukar under för drogberoende och blir ruinerade för resten av livet.

Föräldrarna kan förvänta sig att en stor andel kommer att ta examen från college utan att ens kunna läsa, skriva eller tala det engelska språket ordentligt.

Oerhört pris. För allt detta kommer föräldrarna att betala ett enormt pris i ekonomiska svårigheter, emotionell stress och påfrestning, och i skada på deras mest dyrbara ägodelar — deras barn.

Sannerligen, utbildningen idag är extremt elakartad och blir alltmer så hela tiden. Återigen har "ortodoxa" "accepterade" metoder inte löst problemet. Tvärtom har de förvärrat problemet och gjort det värre.

Rashygien och dysgenik. Hur oroande de ovannämnda sjukdomarna än må vara (och de är betydande), så hopas den mest ondskefulla, permanenta skadan av alla på oss, den vita rasen, inom området för ras och genetik. Om den nuvarande trenden fortsätter kommer den vita rasen, naturens högsta skapelse, att vara biologiskt utplånad och utrotad inom ytterligare en eller två generationer. Vi har fått höra om och om igen om den enorma befolkningsexplosion som nu pågår. Men den mest betydande faktorn som konspiratoriskt har hållits från oss är denna: medan gyttjeriserna exploderar lavinartat, krymper den vita rasen inte bara snabbt, utan blir bortblandad till utrotning. Under tiden expanderar negrerna, mexikanerna, hinduerna, kineserna, indoneserna, blandraserna i Sydamerika och hundratals andra blandade arter av gyttjeriser i en fantastisk takt, en takt som aldrig tidigare skådats i historien.

Gyttjerisernas explosion. Och varför exploderar gyttjeriserna plötsligt? På grund av den vita mannens välvilliga politik att subventionera dem med mat, med medicinsk teknologi, industriell teknologi och rent ekonomiskt bistånd, anslag och gåvor, allt detta på den vita rasens bekostnad, allt till nackdel för den vita rasen och till förmån för de snabbt expanderande gyttjeriserna. Som vi kommer att se senare, innebär sådan idiotisk politik självmord för den vita rasen och spridning av de subnormala gyttjeriserna. Konsekvensen av en sådan självmordspolitik kommer att bli civilisationens sammanbrott och en värld av

svältande, klösande lerraser, en värld av kaos, hunger och anarki. En föraning om en sådan värld kan redan ses i skarp kontur på många platser i världen idag för var och en som bryr sig om att titta med öppna ögon. Några exempel är Haiti, Indien, det forna Belgiska Kongo där den vita människan drevs ut genom förräderi från sin egen (judiska) regering i Belgien, för att bara nämna några. I allmänhet sjuder hela Afrika norr om Rhodesia och Sydafrika av anarki, hunger och rasmässig degeneration. Till och med Sydafrika och Rhodesia är dömda att kollapsa och återgå till djungeln, om den nuvarande vansinniga kursen fullföljs. Vid detta skrivande har Rhodesia, hjälpt av förräderi inifrån, från England och USA på utsidan, redan tagits över av niggrerna.

Ständig genetisk degeneration. Det finns ytterligare en faktor som måste nämnas i den rasmässiga degenerationen av mänskligheten som helhet och den vita rasen i synnerhet. Även inom den vita rasen själv sker en ständig nötning och degeneration av rasens genetiska hälsa. Även bland de av den vita rasen som inte har förorenats genom rasblandning med lerraserna, degenererar den genetiska poolen och går utför. Varför? På grund av den vansinniga politik vi har accepterat inom medicin, inom politik, inom utbildning och särskilt inom religion.

Så nu kommer vi till problemets kärna. Världen är elakartad inom alla de främsta områden vi har nämnt eftersom vårt tänkande i grunden har varit, och fortfarande är, sjukt. Den vita människans sinne har blivit extremt elakartat och i själva verket självmordsbenäget.

Sjuka sinnen är problemets kärna. Vi kommer nu att fastställa en grundläggande premiss som vi kommer att upprepa och betona om och om igen genom hela denna bok: **de flesta av våra problem har sitt ursprung i sinnet. Alla lösningar på dessa problem har också sitt ursprung i sinnet.**

Kom ihåg att vi konstaterade redan i början att vårt främsta mål är: **Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö.** Endast om vi behandlar helheten kommer vi att kunna lösa vår mångfald av problem. Genom att göra det hävdar vi Skapare att vi måste börja med sinnet. Vi måste först och främst räta ut vårt tänkande och föra våra sinnen till området för hälsa och förnuft. Innan vi kan göra detta måste vi rensa sinnet från den förorening och kontaminering som nu förlamar och grumlar dess tänkande. Förrän vi gör det är vi oförmögna att tänka logiskt. Till exempel, under århundradena före Columbus trodde nästan alla människor att jorden var platt. Innan den felaktiga idén rensades bort från deras sinnen, kunde idén om att världen är rund inte underhållas i samma hjärna. Och förrän idén om att världen var rund blev universellt accepterad, kunde få framsteg göras i

navigering, utforskning, upptäckt och ytterligare expansion av den vita mannens horisonter.

Igenslammad med självmordstankar. På samma sätt inom områdena ras, religion och rashygien: så länge våra sinnen är nedskräpade med en massa sjuka och självmordsbenägna idéer, idéer som i grunden är falska, kan föga eller inga framsteg göras inom dessa områden – områden som är mest avgörande för den vita rasens och själva civilisationens överlevnad. Återigen betonar vi att de "accepterade" och "ortodoxa" idéerna om ras och religion inte har löst problemet. Tvärtom har de förvirrat och förvärrat problemet och är själva orsaken till det.

Avgiftning av den vita mannens sinne. Det är ett av syftena med denna bok att först och främst sanera den vita mannen från allt skräp, bråte och gift som har samlats i hans sinne på grund av den sjuka religion och sjuka utbildning som hans sinne har indoktrinerats med under de många årtusendena. Det är sedan vårt syfte att ersätta dessa idéer med ett hälsosamt, konstruktivt och kreativt tänkande, idéer som bygger på den främsta av alla sanningar: naturens eviga och oföränderliga lagar.

Vår fyrdimensionella religion. Vi har sagt att vårt mål är att bygga en ljus och vacker värld genom att uppnå ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö. Vi har också sagt att den verkliga platsen att börja på är med sinnet. Men för att göra det kommer vi att gå till väga på en omväg och börja i mitten – nämligen hur vi kan uppnå en sund kropp.

Giftiga droger som bas för modern "medicin". Vi vill alla ha en sund, frisk kropp, eller hur? Vi vill ha en kropp fri från cancer, fri från hjärtsjukdomar, fri från de flesta av de degenerativa sjukdomar som plågar den "moderna" civilisationen, eller hur? I den första delen av denna bok kommer vi att förklara och utforska hur detta redan är möjligt utan användning av droger, kirurgi eller strålning, kort sagt, utan deras "ortodoxa" program av "skära, bränna och förgifta" som den moderna medicinen är så förtjust i att använda som ett "botemedel". Vi kommer också att avslöja hur American Medical Association (A.M.A.), Food and Drug Administration (F.D.A.) och American Cancer Society (A.C.S.) samt en mängd av deras underorganisationer, i maskopi med den judekontrollerade nyhetsmedian, i åratal har deltagit i en ondskefull konspiratorisk kampanj för att undertrycka all sådan information från att antingen nå dig, eller misskreditera den om du råkar snubbla över den.

Hälsosamt leverne — vår hälsofilosofi. I den första delen av denna bok kommer vi att ha ett antal kapitel inte bara om ämnet hälsa, utan också om det relaterade ämnet, en ren och hälsosam miljö. De två hör ihop och är en integrerad del av vår filosofi för överlevnad, expansion och främjande av den

Vita Rasen. Vi kallar detta, vår filosofi om total hälsa, **Salubrious Living** (Hälsosamt Leverne).

Men innan vi går in på Creativitys filosofi om Salubrious Living och superhälsa, vill jag ägna de kommande två kapitlen åt att först fastställa några grundläggande principer härledda från Naturen rörande allt liv. Detta kommer att vara vår utgångspunkt för många fler sådana principer senare.

Kreativt Credo Nr. 2

Aldrig Mer

Genom Ormens Ögon

Begrunda Följande Situation. En ung pionjärmoder som bor i en primitiv stuga i den tidiga västern med sin make och tre barn. Ungdomarna är sex, fyra respektive två år gamla, och ett till är på väg. Barnen sover alla i samma lilla rum.

Evig Fiendskap. En morgon finner modern till sin fasa en skallerorm med en nykläckt kull under en av barnens sängar. Det råder inte det minsta tvivel i moderns sinne om vad hon måste göra. Hon får omedelbart ut sina barn från området, överväger att hämta den största påken i vedstapeln vid eldstaden, och slå ihjäl skallerormen och hennes späda kull.

Oförsonlig konflikt. Nu finns det uppenbarligen en skarp intressekonflikt här. Uppenbarligen har de två motstridiga parterna, nämligen modern och hennes familj på ena sidan, och skallerormen på den andra sidan, omedelbara, diametralt motsatta synsätt. De två synsätten är för evigt oförsonliga. De är extremt fientliga och laddade med känslor. De är i själva verket en fråga om liv och död. De två parterna kan inte överleva i samma sovrum, och i själva verket är skallerormen, ur moderns synvinkel, i sig själv ett ondskefullt hot mot henne själv och hennes familj, oavsett var den befinner sig. Det kan inte finnas någon förhandling, ingen kompromiss, ingen försoning, endast överlevnad för den ena eller den andra.

Ormens Synvinkel. Men innan vi går vidare med moderns synvinkel, låt oss se på det ur skallerormens synvinkel. Låt oss för ett ögonblick se på det genom ormens ögon. Låt oss faktiskt presentera det med några av de tårdrypande, sympatiframkallande klyschor som dessa samma "blödande hjärtan" har blivit sådana experter på att använda för att spela på dina hjärtsträngar.

Liberalhumanistisk Version. Här är denna stackars skallerorm i livsfara. Även hon är en av Guds varelser, med rätt till liv, frihet och lycka. Även hon är berättigad till överlevnad och rätten att fostra sin familj i fred, komfort och trygghet. Dessutom är hon en moder. Hon är en god moder som försöker skydda sin unga avkomma. Hon fann en fin varm plats under sängen och betraktade den som sitt hem. Och varför inte? Det verkade mer varmt och skyddat från elementen än den mer fientliga, kalla utsidan. Det faktum att någon annan hade byggt huset var av inget särskilt intresse

för henne. Detta var hennes näste! Detta var hennes hem! Detta var platsen där hennes barn föddes!

När allt kommer omkring kunde ormen resonera som så att hon och hennes förfäder strövade över detta prärieland långt innan dessa vita inkräktare dök upp och började plöja upp deras mark, rycka upp deras bon med rötterna och i allmänhet döda och decimera deras släkte. Dessa vita nybyggare var de mest bittert avskydda fienderna! Döda dem! Hugg mot denna vita moder! Hugg henne med giftiga huggtänder och injicera det dödliga giftet i hennes blodomlopp så snabbt som möjligt! Befria jorden från henne, hennes barn och hennes like.

Dessa skulle vara de tankar som flög genom skallerormens sinne om den kunde uttrycka sig. Eftersom den inte kan uttrycka sig i ord, skulle en liberal opinionsbildare med blödande hjärta gärna göra det åt henne och sprida hennes synpunkt genom världens nyhetsmedier, särskilt om han därigenom kunde misskreditera, försvaga och undergräva den vita rasens ställning.

Moderns synpunkt. Nog om ormens synpunkt. Vid det här laget betraktade vi det enbart så som det sågs genom ormens ögon. Sett ur moderns synvinkel representerade ormen en omedelbar och närvarande fara för henne själv, hennes barn och hennes man. Det var en farlig reptil, utrustad med giftiga huggtänder, en sorts skadedjur som inte var till någon jordisk nytta för henne eller någon annan. Den var ful, förkastlig, instinktivt skräckinjagande och en fruktansvärd fara för hennes familj. Nästan instinktivt klubbade hon ihjäl skallerormen och dess yngel så snabbt som möjligt och kastade ut resterna ur sitt hus. Instinktivt gjorde hon det som naturen säger åt varje art att göra — skydda ditt eget släkte och förinta det som är ett hot mot dig, din familj och ditt släkte.

I fallet med pionjärmodern var "hennes släkte" den vita rasen. Det inkluderade inte ens hela "mänskligheten". Det inkluderade inte ens de fientliga vilda rödskinnen som strövade i landet, och som också var ett hot mot hennes familj och hennes vita raskamrater.

Arternas eviga konflikt. Detta presenterar i tydliga drag den konflikt som varje art i naturen konfronteras med idag och har gjort sedan urminnes tider. Det kommer att vara så i all evighet i framtiden. De fega liberalerna och de blödande hjärtana vill få oss att tro att saker och ting är annorlunda nu och att vi alla har ett större, övergripande gemensamt intresse som vi alla delar. Vi måste lära oss att leva och låta leva, säger de till oss. De går till och med längre och säger att vi måste hjälpa till att bevara varje art, oavsett hur skadlig för oss eller hur värdelös den är. Detta gäller inte bara djurens, fåglarnas, fiskarnas och insekternas värld, utan även bevarandet och spridningen av de underlägsna arterna av det stora samlingsbegreppet: den "mänskliga" rasen. Detta inkluderar kannibaler, australiska bushmän, kvarlevande vildar som lever i träden på Filippinerna, eller huvudjägarkannibaler på Nya Guinea, eller i djunglerna i

Amazonas. Oavsett hur bakom, dumma eller värdelösa sådana stammar är, så är det den vita rasens "kristna plikt" att skydda dem, att föda dem, att fostra dem och, om nödvändigt, att hålla dem förökande, till och med sitta barnvakt åt dem som vi nu gör för många av de amerikanska indianerna som snart skulle dö ut om de lämnades att klara sig själva i konkurrens med den vita mannens civilisation.

Självmordsbenägen kristen filosofi. Judarna och de kristna går till och med längre. De säger inte bara till oss att vi ska "leva och låta leva" utan de säger till oss att vi ska älska våra fiender och göra gott mot dem som illvilligt utnyttjar oss. Eftersom kristendomen i grunden ägnar sig åt en värld av fantasi och låtsaslek, är en sådan filosofi naturligtvis präglad av självmord och dumhet. Att frivilligt samarbeta i sin egen ras självmord är att gå långt bortom idén om att "leva och låta leva!"

Ingen omsorg om den vita rasen. Genom hela denna idiotiska "blödande hjärta"-filosofi verkar det märkligt nog saknas en avgörande del. Märkligt nog, medan dessa välgörare hjärtan blöder ymnigt för alligatorerna, skallerormarna, indianerna och negrerna, verkar det aldrig finnas den minsta omsorg om överlevnaden för naturens mest underbara art av alla — den vita rasen. Medan mängder av propaganda har skrivits om hur viktigt det är att bevara de sista 50 trumpetartranorna, har ingen välgörare med blödande hjärta någonsin publicerat att den stora vita rasen själv är en vikande och krympande art, att den sannerligen är en utrotningshotad art på väg mot utplåning.

Liberal filosofi självmordsbenägen. Detta är synnerligen egendomligt och märkligt, eftersom en stor del av dessa liberaler, blödande hjärtan och välgörare som står för allt skrikande, själva är medlemmar av den vita rasen.

Hur kommer det sig att den vita rasen, vars intelligens i frågor om vetenskap, civilisation och kultur ligger så långt före någon av de färgade ler-raserna, är helt omedveten om och likgiltig inför sin egen överlevnad, men ändå gör en så stor sak av överlevnaden och välfärden för inte bara jordens avskum, utan till och med välfärden för sina rena fiender?

Måste få ordning på vårt tänkande. För att besvara detta märkliga dilemma måste vi först och främst få ordning på vårt tänkande. Det finns ett antal faktorer som har fört den vita rasen till randen av självmord och självförstörelse, och inte minst av dessa är den förvirrade filosofi som försvagar den vita mannens hjärna. Någon har manipulerat den vita mannens tankeprocess. Vem den personen än är, så är de inte intresserade av den vita mannens välfärd, utan snarare hans förstörelse.

Vita rasen vår enda omsorg. Så låt oss analysera situationen beträffande hur vi blev så förvirrade att vi hjälper våra fiender och totalt saknar omsorg om vår egen överlevnad.

När jag säger "vår" överlevnad, talar jag om den vita rasen, eftersom jag inte är en fågel, eller en alligator, eller en nigger, eller en indian. Jag är en medlem av den vita rasen och som sådan är jag först och främst bekymrad över den vita rasens välfärd, dess överlevnad, expansion och framsteg.

Överlevnad sker nödvändigtvis på andra varelsers bekostnad. Låt oss nu tydligt konstatera ett avgörande livsfaktum: intresset och välfärden för en livsform på denna jord kan vara, och är vanligtvis, i direkt konflikt med en annans. Det finns inget sådant som "ett gemensamt bästa" för varje varelse på denna jord. När en prärievarg tar hem en kanin till sin familj, innebär det en god måltid för prärievargsfamiljen, men det innebär död och tragedi för kaninfamiljen. När en lejonflock på den afrikanska velden lyckas fälla en zebra, innebär det tillfälligt mat och överflöd för lejonflocken, men det är död och förintelse för zebran. När en svärm gräshoppor invaderar en bondes majsfält, innebär det förstörelse för majsen, katastrof för bonden, men mat och god näring för gräshopporna. Gräshoppornas och bondens intressen är inte desamma. De är diametralt motsatta.

Överlevnad för det egna slaget. Och så är det genom hela naturen. En varelses död är den andra varelsens välsmakande middag. Prärievargar är inte intresserade av kaniners välfärd och lider inte av några samvetskval när de tar hem dem till middag. Det borde de inte heller göra. Naturen säger åt dem att detta är vad de bör göra om de ska överleva. Å andra sidan är kaniner inte det minsta intresserade av prärievargars välfärd, och det är en fråga om liv och död att undvika att bli fångad av en prärievarg och bli en prärievargs middag.

Den uppenbara intressekonflikten sträcker sig till praktiskt taget alla andra arter och även mellan underarterna. Naturen säger åt varje art att se efter sitt eget slag.

Evig kamp är priset för överlevnad. De som är för svaga eller för tröga för att kompetent föra den kampen, hamnar på efterkälken och elimineras i den grymma striden för överlevnad.

Detta diktum gäller hela arter såväl som individer. Darwin sammanfattade det med frasen "den starkastes överlevnad" (survival of the fittest).

Naturens lagar är oföränderliga. Denna obevekliga naturlag gäller även arten såväl som individen. Inte nog med att naturen ständigt uppgraderar varje art genom att gallra ut de svaga, de tröga, de missanpassade, de deformerade, utan över ett längre tidsspann gallrar naturen också ut hela arter som inte kunde klara dess test i konkurrensen om överlevnad. Dronten finns inte längre hos oss. Inte heller många enorma arter ur dinosauriefamiljen som för femtio miljoner år sedan dominerade landskapet i massiva antal. Vissa arter av dinosauriefamiljen, såsom leguaner, har dock anpassat sig till ändrade omständigheter, miljö och konkurrens, och överlever fortfarande till

denna dag. På den positiva sidan har hajfamiljen med sina cirka 250 underarter överlevt konkurrens, istider och en föränderlig miljö i över tvåhundra miljoner år, en mycket, mycket lång tid sannerligen.

Överlevnad för de starkaste. Samma hårda lag om "överlevnad för de starkaste" gäller även för den "mänskliga" arten. Tyvärr betyder termen "starkast" inte nödvändigtvis den mest kapabla och intelligenta, inte heller den mest produktiva. "Överlevnad för de starkaste" betyder de som är bäst lämpade att överleva, vilket har en helt annan innebörd. Kackerlackan som art bebodde jorden vid tiden för dinosaurierna och finns fortfarande kvar hos oss. Detta betyder inte att den var bättre, större, starkare eller mer önskvärd än dinosaurien. Det betyder att den har visat sig mer kapabel att överleva. Som ett resultat överlevde den, och de stora dinosaurierna gjorde det inte. Det är viktigt att göra denna distinktion när vi talar om "överlevnad för de starkaste."

Vita rasen som skapare av civilisationer. Det är viktigt att ha denna distinktion i åtanke när vi betraktar den "mänskliga" arten som sådan. Utan tvekan är den vita rasen den överlägset mest intelligenta, kapabla, flitiga och produktiva rasen av alla de raser som nu lever, eller någonsin har levt, på denna planets yta. När det gäller att frambringa civilisation skapades praktiskt taget alla kända civilisationer av den vita rasen. Även sådana som de hinduiska eller kinesiska civilisationerna för fyratusen år sedan skapades av en invaderande vit erövrare och påtvingades en underlägsen ler-ras. När de vita erövrarna, genom giftermål, slutligen späddes ut och dränktes i glömska, stannade samma civilisationer på den ursprungliga nivån eller regredierade i förfall. Detta ämne utforskas mer i detalj i flera kapitel i vår första bok, *Nature's Eternal Religion*.

Vita rasen en utrotningshotad art. Trots det faktum att den vita rasen är överväldigande överlägsen alla världens ler-raser i kreativitet, produktivitet, intellekt, kultur, civilisation och i stort sett alla andra kategorier, håller den vita rasen inte ställningarna i kampen för överlevnad. Den krymper, medan världens ler-raser förökar sig och avlar som råttor.

Märkligt nog är de flesta vita människor tragiskt omedvetna om denna katastrof. Många av de vita liberalerna vars hjärtan blöder för överlevnaden av de sista 50 trumpetartranorna är märkligt likgiltiga inför försvinnandet och utrotningen av sin egen art.

Vita rasen programmerad för utrotning. Och faktum är — den vita rasen är på kollisionskurs med katastrof och utrotning. Medan det har tagit miljontals år för naturen att utveckla denna kronjuvel av sin skapelse, kommer den vita rasen som vi känner den idag att vara bastardiserad till ännu en dum, oförmögen ler-ras inom högst två generationer, såvida inte den vita rasen snart ändrar sin inställning och sitt handlingssätt. Den kommer att dränkas i en flodvåg av färgade massor, ur vilken den aldrig mer kan ta sig loss. När den vita

När rasen väl har blivit uppblandad kan processen aldrig mer vändas, lika lite som ett stekt äggröra återigen kan förvandlas till det ursprungliga ägget.

Låt oss inte missta oss på den punkten — det pågår ett kraftfullt, avsiktligt forcerat program för att förslava Amerika genom raslig degeneration! Denna process är utan tvekan det mest betydelsefulla och olycksbådande faktumet i den samtida historien, och märkligt nog ett av de minst insedda av offren själva — den vita rasen.

Judarna, vår dödsfiende. Den judiska rasen arbetar mot Amerikas rasliga upplösning. Genom att tränga sig fram, klösa och bedriva propaganda med ett raseri utan motstycke i historien, arbetar judarna mot sitt slutgiltiga historiska mål — totalt förslavande av alla världens raser — och varje jude en kung. Varför vill de reducera den vita människan till en degenererad idiot för att kunna styra världen? Frågan besvarar nästan sig själv. Idiotier är lättare att kontrollera än ett intelligent, aggressivt och stridbart motstånd, som den vita rasen alltid har varit.

Medan judarna driver på för Amerikas förfall och den vita rasens uppblandning i hela världen som helhet, inkluderar deras program naturligtvis inte judarnas egen uppblandning. Tvärtom är judarna extremt rasmedvetna och har varit det i tusentals år. De är de mest fanatiskt rasistiskt sinnade av alla på jordens yta. Deras enda fanatiska lojalitet är mot deras egen ras. Deras enda orubbliga lag är: det som är bra för judarna är bra — det som är dåligt för judarna är dåligt — punkt slut.

Allt ur judisk synvinkel. De gör inte misstaget att se på världen genom ormens ögon eller någon annans ögon. De ser på allt genom judens ögon — allt granskas, förklaras, främjas och övervägs ur den judiska synvinkeln. Som ett resultat av sin rasliga solidaritet, som är polariserad kring deras judiska religion, har juden idag kontroll över pengarna, propagandamedierna och världens regeringar.

Den vita människan spelar den försvarslösa dåren. Här ligger den betydande skillnaden mellan judarna och den vita rasen. Medan juden inte gör någon hemlighet av att vara orubbligt hängiven den judiska rasens intressen, blir den vita människan, genom massiv tillämpning av propaganda, hypnotiserad till att vara en välgörande "do-gooder" som febrilt anstränger sig i ett försök att rädda resten av världen. Han får ständigt höra att det är "hans plikt", hans ansvar, att subventionera hinduerna i Indien, indianerna i Amerika, de svarta i Biafra, i Uganda eller i USA, eller var de än befinner sig. Han får ständigt, genom judisk propaganda, höra att han måste ta hänsyn till "behoven" hos varje avskum på jordens yta. Han blir tillsagd att se på livet och världen genom alla andras ögon utom sina egna. Han programmeras, kort sagt, till att se på världen genom ormens ögon — genom sina dödsfienders ögon.

Fördomar och Diskriminering. Det finns två nyckelord som juden använder extremt effektivt som vapen mot den vita rasen. Dessa två ord är fördomar och diskriminering. De används alltid mot den vita människan, aldrig mot judarna eller niggrerna. De används för att få den vita människan att känna skuld och därigenom slå ner hans försvar.

Alla är Fördomsfulla. Låt mig nu säga detta om fördomar: alla som har en gnutta hjärna överhuvudtaget är fördomsfulla och använder diskriminering i sitt urval av allt — bekanta, grannar, kläder, mat, bilar, bostäder, etc. Niggrer är extremt fördomsfulla till förmån för niggrer, judar är de mest fanatiska av alla när det gäller att fuska, ljuga och stjäla om det gynnar Israel och judarna som helhet. Domare är fördomsfulla, lagstiftare och politiker är fördomsfulla, lärare är fördomsfulla, nyhetsmän är fördomsfulla. Endast en imbecill kan gå genom livet utan att vara fördomsfull, och även det är tveksamt.

Vapen mot den Vita Rasen. Så vad är nytt? Ingenting, förutom att det bara är den vita rasen som alltid anklagas för att vara fördomsfull, "rasistisk" och dumt kryper inför denna idiotiska anklagelse likt en pavlovsk hund betingad att dregla. Kännetecknet för varje fritt samhälle är friheten att välja vem man vill umgås med. Detta innebär uppenbarligen också friheten att välja vem man inte vill umgås med och därmed avvisa. Genom historien har denna valfrihet varit extremt viktig för alla folk, och vi Kreatörer är beslutna att inte låta judarna och niggrerna svindla oss på denna extremt viktiga rättighet.

Fördomar Omdefinierade. I sin sanna mening betyder fördomar egentligen att vara selektiv bland de mångfaldiga alternativ och val som finns tillgängliga i livet. Genom att vara kompetent i att göra sådana val, skulle sunt förnuft diktera att en sådan person utövade gott omdöme — en utmärkelse för intelligens.

Förvridet till ett Skällsord. Men judarna och niggrerna har, genom att använda "fördomar" som ett vapen mot den vita människan, förvridit det till en helt annan innebörd. Genom år av upprepning har de odlat fram dess betydelse till ett fult skällsord, ett epitet som antyder att en fördomsfull individ är förbannad med en märklig nyck, en fix idé, som hatar människor som skiljer sig från honom själv utan någon anledning alls.

Varning för Uppenbar och Förestående Fara. Låt oss därför klargöra saken. Vi Kreatörer är inte besatta av några särskilda fixeringar eller nycker av något slag. Faktum är att det är vår kalla, sakliga logik som injagar fruktan och hat i våra fienders hjärtan. Vi Kreatörer är inte särskilt bekymrade över vad någon tror eller gör så länge det inte utgör ett hot mot oss. Om 500 miljoner människor vill tro att kor är heliga och det inte är ett hot mot oss, så bryr vi oss inte alls. Men när en mäktig grupp, såsom det judiska nätverket, har en trosbekännelse och ett program utformat för att förstöra vår familj, vårt land, ja, och den vita rasen

sig självt, då hoppar vi till uppmärksamhet. Vi lägger inte bara märke till det, utan vi vidtar åtgärder. Det åligger oss då att bli extremt energiska, att organisera oss och att försvara oss till varje pris. Det är då en fråga om överlevnad — en fråga om att segra eller dö.

Raslig Lojalitet. Vi Skapare intar denna ståndpunkt: Ja, vi är stolta över att vara rasister. Ja, vi är förutintagna till förmån för den Vita Rasen i alla lägen, i alla ting. Endast vi kallar detta raslig lojalitet, och alla som inte är lojala mot den Vita Rasen betecknar vi som en föraktlig förrädare mot sin egen ras. Vi kommer att ha mer att säga om detta i senare kapitel, men jag vill göra denna fråga outplånligt tydlig ända från början.

Slutsats. Det föregående leder till följande oundvikliga slutsatser:

1. Naturen påbjuder att varje art ser efter sin egen uteslutande och skyddar sig mot sina fiender. Vi kommer att kalla denna filosofi "åt var och en sitt", eller raslig lojalitet, med hänvisning till människor.

2. Vi får aldrig mer se på frågor ur någon annans synvinkel, inte genom ormarnas, inte genom judens ögon, inte genom negrernas ögon, eller någon annan fiendes synvinkel.

Vi måste mäta allt utifrån vår synvinkel. Vi måste överväga varje fråga ur den Vita Mannens synvinkel, och ingen annans.

3. Den tredje slutsatsen följer logiskt på den andra och den kommer att vara grundstenen i vårt religiösa tänkande: nämligen, vad som är bra för den Vita Rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den Vita Rasen är den ultimata synden. Vi har redan dekreterat detta som vår Gyllene Regel i det första kapitlet, och vi upprepar det här.

Aldrig Mer Får Vi Vara Förrädare mot Våra Egna. Medan vi fortsätter att bygga filosofin för vår religion för den Vita Rasens överlevnad, låt oss aldrig mer se på världen genom ormens ögon. Vi är inte intresserade av ormens synvinkel. Vi har bara ett övervägande: den Vita Mannens synvinkel, den Vita Mannens bästa intresse, den Vita Mannens välfärd.

Att göra annorlunda är att spela förrädare mot vår egen ras och en förolämpning mot Naturens Lagar själva.

I nästa kapitel ska vi titta närmare på varje varelses instinktiva förmåga att känna igen sin naturliga fiende, och vad som har hänt med den instinkten i fallet med den Vita Rasen.

Kreativt

Credo Nr. **3**

Att känna igen sina fiender — En fråga om liv och död

Grunderna för överlevnad. Den näst mest enfaldiga varelsen på jordens yta är den som inte kan känna igen sina fiender. Den mest dumma av alla är den som försvarar och samarbetar med just de fiender som håller på att förgöra den och dess eget slag.

I början av 1960-talet såg jag ett vetenskapsprogram på tv som jag aldrig har glömt. Vid den tiden hade det inte riktigt gått upp för mig att Bergspredikan, som förespråkar råd som "älska dina fiender", "vänd andra kinden till", "stå inte emot det onda", var ett riktigt dåligt, självmordsbenäget budskap.

Lektion i naturkunskap. Programmet som har etsat sig fast i mitt minne visade en flock nykläckta kycklingar, inte mer än några dagar gamla. De hölls i en cirkulär fålla, troligen omkring 20 fot i diameter, med väggar som inte var mer än en fot höga. I mitten av denna cirkulära fålla fanns en vertikal påle, troligen åtta fot hög, med en horisontell arm som sträckte sig ut från toppen av den centrala pålen så att armen kunde svepa horisontellt över fållan i en roterande rörelse.

Den första scenen visade de små kycklingarna som fridfullt pickade i sig mat i fållan. Sedan fästes en träfågel, med konturerna av en flygande anka, vid änden av armen. Armen med ankan längst ut svängdes sedan runt, runt över de unga kycklingarna, vilket simulerade en anka som flög över deras huvuden.

Helt oberörda fortsatte de små kycklingarna att picka på sin mat. När en träfågel med konturerna av en flygande gås ersatte ankan, blev resultatet detsamma. De små kycklingarna kunde inte bry sig mindre.

Därefter fördes en träfågel med konturerna av en hök på liknande sätt över deras huvuden. Omedelbart skrek de små kycklingarna av skräck och rusade i skydd i en kur i mitten av fållan. Detta trots det faktum att det inte ens fanns en hönshona där för att värma dem eller förmedla sin erfarenhet till de små kycklingarna.

Medfödd instinkt. Inbyggt i dessa små kycklingar fanns den **instinktiva igenkänningen av höken som sin naturliga fiende, instinktiv rädsla och en instinktiv reaktion att fly och söka skydd.** Utan någon träning, utan några medvetna tankeprocesser, kände till och med en dum kyckling, några dagar gammal, igen en uppenbar och omedelbar fara — den

hönshök — trots att det bara var en simulerad träkontur av deras fiende som passerade över deras huvuden.

Denna lektion gjorde ett betydande intryck på mig, och även om jag vid den tiden inte hade insett dess fulla betydelse, glömde jag den aldrig.

Naturliga fiender. Sedan dess har jag noterat, från andra former av djur-, fågel-, insekt- eller kräldjursliv, att nästan varje varelse har en eller flera naturliga fiender, och att var och en av dem instinktivt kan känna igen dem nästan som om de fångade upp dem på radar. En nyfödd hjortkalv känner inte bara omedelbart igen närvaron av ett bergslejon i nära anslutning, utan vet också vad den ska göra för att undvika att bli upptäckt. Den kommer därför att ligga stilla och lågt i gräset och försöka smälta in i landskapet. Eftersom kalven inte har någon lukt, hoppas den att den inte ska upptäckas av sin rovlystna fiende.

På samma sätt känner praktiskt taget varje annan varelse, genom syn och luktsinne, instinktivt igen sina fiender på kort tid och vet vanligtvis vad den ska göra för att skydda sig. Misslyckande i denna oerhört viktiga funktion är dödligt. En jordekorre känner igen prärievargar, hundar, hökar, örnar och flera andra naturliga fiender på ett ögonblick, och dyker vanligtvis i skydd i sitt hål i marken. Andra fåglar, djur, fiskar, etc., använder kamouflage, skydd och i grunden kamp eller flykt, som några av de många geniala sätten att skydda sig mot sina fiender.

Den vita mannens instinkt undergrävd. Så nu kommer vi till den art som vi är mest berörda av — den ädlaste och mest intelligenta av alla varelser — den vita rasen. Den föddes också med naturliga instinkter att känna igen och skydda sig mot sina fiender. Men när vi undersöker den vita rasens historia under de senaste två tusen åren, är dess meriter på detta område så beklagliga att det är absolut skamligt. Om du skulle fråga den genomsnittliga vita mannen vilka hans naturliga fiender är, skulle han inte ens veta vad du pratade om, än mindre veta hur han ska skydda sig.

Våra naturliga fiender. Och vilka är hans naturliga fiender? Nummer ett på listan är den internationella juden, hela det judiska nätverket, juden som individ. Nummer två är massan av färgade raser, som vi helt enkelt ska beteckna som ler-raserna.

Dum och förvirrad. Den nästan dummaste varelsen i världen är den som inte bara vägrar att försvara sig mot sina fiender, utan som sluter upp till försvar för just den fiende som är aktivt engagerad i ett program för att förgöra den. Som en känd läkare (om vilken vi kommer att ha mer att säga i ett senare kapitel) sa: "Ack, ingen dåre är en större dåre än den dåre som lurar sig själv."

Den nuvarande generationen av den vita rasen passar in på denna beskrivning till punkt och pricka. Medan juden, i tusentals år, har fört medveten, avsiktlig, planerad, effektiv krigföring för förstörelsen och/eller...

rasblandning av den vita rasen, den nuvarande generationen av den vita rasen har blivit så förvirrad, så omtöcknad, så indoktrinerad med dåliga, felaktiga idéer om ras och religion, att den vita människan själv är judens bästa och mest effektiva allierade i sin egen självförstörelse.

Ursprunget till vår förvirring. Hur kom detta sig? Tja, det är en lång historia, och det är främst vad den här boken handlar om. Låt mig kortfattat säga här att när juden sålde kristendomen till de gamla romarna, sinnebilden för den vita rasen under den eran, var det då genombrottet skedde. När juden övertygade romarna att köpa de giftiga råden i bergspredikan, nämligen att "älska dina fiender", "vända andra kinden till", "stå inte emot det onda", då blev romarna mogna för undergång.

Romarnas död. Vi vet alla vad som hände med romarna kort efter att de "omvändes" till kristendomen. Med sina instinkter bedövade och sitt tänkande perverterat till att oroa sig för spöken i skyn istället för att kämpa för sin egen överlevnad och framgång, krympte de snart bort i glömska. De bleknade bort från historiens scen. De betalade priset för att de tillät sig att rasblandas och för att de inte kände igen sin eviga fiende, juden.

Sådana är konsekvenserna av att inte känna igen sin fiende, och naturligtvis kan man inte försvara sig mot en fiende man inte kan, eller vill, känna igen.

Vårt uttalade syfte. Det är Church of the Creators syfte att återfå och återuppliva de hälsosamma instinkter som naturen har utrustat även den vita rasen med, och att föra den tillbaka till förnuftet så att vårt folk inte bara känner igen sina fiender, utan också lär sig att utöva sin instinktiva drift att övervinna dem. Med alla de märkvärdiga egenskaper av intelligens, kreativitet och produktivitet som naturen så generöst har utrustat den vita rasen med, kommer den då inte att ha några problem med att främja sin egen överlevnad, expansion och framgång.

Den vita rasen måste återfå sina sinnen. Men först måste den vita rasen, liksom alla andra varelser, återigen lära sig att känna igen sina fiender, annars är det säkert att den snart kommer att vara lika utdöd som dronten och dinosarien.

Låt oss återigen klargöra detta: varje ståndpunkt vi har är och måste vara ur den vita människans perspektiv. Ur den vita människans perspektiv är judarna, negrerna och ler-raserna hans eviga naturliga fiender. Detta är lika grundläggande och oföränderligt som konflikten mellan pionjärmodern och skallerormen.

Antingen eller. Vid detta avgörande skede i historien kommer antingen den vita rasen att överleva, eller judarna och deras förslavade ler-raser. Det kommer att bli det ena eller det andra, och detta är också ett dystert oföränderligt faktum, vare sig vi gillar det eller inte.

Det är Skaparkyrkans högsta syfte att se till att det blir den vita rasen som ska överleva.

* * * * *

Måste också veta hur vi försvarar oss själva. Det finns ytterligare en grundläggande idé som jag vill klargöra helt och hållet från början. Att se på varje fråga ur den vita mannens synvinkel och tydligt identifiera våra fiender lägger en fast grund för vår filosofi, men det är inte tillräckligt. Vi måste nu också veta hur vi framgångsrikt försvarar oss mot våra fiender och övervinner dem. Nyckelordet är framgångsrikt.

Vitt lagarbete. Svaret på det problemet är också enkelt och grundläggande. Svaret på det är lagarbete. Vi måste använda oss av rasmässigt lagarbete. Därefter måste vi organisera oss. Vi måste vara hängivna rasmässig lojalitet organiserad i vitt lagarbete.

Grundläggande även för de mest okunniga. Detta är så uppenbart och så grundläggande att även den mest okunniga nigger är medveten om det. Kubanerna är medvetna om det. I maj 1980 och de första två veckorna i juni riskerade de sina halsar och fraktade mer än 115 000 av sina bastardiserade bröder över Floridasundet i små båtar, oavsett hårt väder och i trots mot våra invandringslagar. Judarna har varit intensivt medvetna om rasmässigt lagarbete i tusentals år och har gjort det till en högt sofistikerad vetenskap. Märkligt nog har den vita rasen, den mest intelligenta av alla raser, aldrig medvetet utövat det på en rasmässig nivå, och har i själva verket programmerats att undvika det av rädsla för att anklagas för att vara "rasister". Den vita mannen är mycket skicklig på lagarbete inom sport, musik, vetenskap, kristendom, medicin och inom ett antal andra områden, men på en rasmässig nivå, aldrig.

Måste lära sig denna läxa. Så låt mig förklara grunderna i denna princip för mina vita raskamrater så att de kan lära sig denna läxa och lära sig den väl.

När en nybörjare går med i ett stort fotbollslag (eller basketlag, eller basebolllag) är den första läxan som grundligt drillas in i honom att han inte är en oberoende individ, utan en medlem av ett lag. Denna grundläggande idé drillas in i honom skoningslöst så att han inte bara spelar efter spelets regler utan, vad som är viktigare, han spelar efter lagets regler. Han antingen lär sig och utövar lagarbete eller så sparkas han ut ur laget, oavsett vilka andra talanger han än må ha. Det är inte tillräckligt att han på fotbollsplanen kan vara en bra löpare, en bra passare, en bra mottagare eller en bra blockerare, han måste göra sin givna del i ett noggrant orkestrerat lagspel. Han måste vara medveten om de andra spelarnas drag, lagets strategi, motståndarnas drag, när han måste blockera, när han måste låta någon annan bära bollen, och dussintals andra invecklade...

manövrar, som alla bidrar till lagarbete. Och lagarbete leder till seger.

Lagspelare är vinnare. Om ett lag bestod av de bästa individuella spelarna i landet men alla spelade som självständiga primadonnor, skulle de lätt kunna besegras av ett mediokert lag som lärt sig grunderna i lagspel. Och så är det i livet, i affärer, och i ännu högre grad med vår egen rasliga överlevnad.

Låt mig illustrera ytterligare ett exempel där det inte finns utrymme för att ägna sig åt idiotiska teorier, och där att komma på andra plats innebär katastrof.

Militär krigföring – ett annat exempel. Låt oss föreställa oss två arméer, ungefär lika stora, som står mot varandra och gör sig redo för strid. Den ena armén är välträinad, väldisciplinerad, har en strategisk stridsplan utarbetad i förväg och leds skickligt av ett högsta befäl som inte bara vet vad dess stridsplan är, utan har modet, förmågan och beslutsamheten att genomföra den.

På den andra sidan har du en annan armé av liknande storlek som tror starkt på demokrati, tror på valfrihet, tror att varje enskild soldat har rätt till sin egen åsikt och friheten att göra som han behagar. Varje fotsoldat är starkt medveten om denna filosofi och ytterst mån om att utöva sin förmodade frihet att göra precis vad han vill. När stridens dag kommer har varje rekryt sina egna idéer om hur denna strid bör utkämpas, eller om den överhuvudtaget bör utkämpas. Du har, kort sagt, en oorganiserad mobb. När deras välorganiserade motståndare ryckte fram mot dem skulle de slaktas. Alla deras teoretiska fantasier om frihet, om individuellt avvikande åsikter, etc., skulle utplånas tillsammans med dem.

Raslig överlevnad står på spel. Och så är det med raslig överlevnad. Vi måste lära oss lagarbete som läxa nummer ett. Vi måste sluta spela fåniga lekar om hur förbannat individualistiska vi alla vill vara. Vilka förmågor och talanger vi än har måste de bidra till rasens överlevnad i dess bästa intresse. Om vi inte gör det kommer vi att utplånas av underlägsna raser som har lärt sig läxan om lagarbete bättre än vi har.

Oinskränkt frihet en myt. Ingen är absolut fri i livet och judarna har lärt sig att upprepade gånger agna och kroka goyim med några av samma bedrägliga slagord. Idén om frihet och oberoende kommer främst i denna kategori. I Sions vises protokoll skryter de om hur de använde sloganen "Frihet, Jämlikhet, Broderskap" som den fras med vilken de lanserade den franska revolutionen, och noterade att goyim var för dumma för att märka de inbyggda motsägelserna i frasen. De skryter vidare med att de har använt samma idé, i grunden idén om Frihet och Oberoende, som ett medel för att så jäsning och förvirring i talrika tidigare revolutioner och även

efterföljande revolutioner, genom att använda denna idé som bete för att först undergräva auktoriteten, och sedan störta den.

Ansvar, Plikt Kommer Först. Livets realiteter är sådana att ingen är fri att köra på vänster sida av vägen i valfrihetens namn, att köra mot rött när impulsen faller på, eller att låta barn födas till denna värld för att svälta för att man känner sig fri att antingen arbeta eller lata sig. Faktum är att alla i livet har en mängd ansvarsområden som man är skyldig att inte bara acceptera, utan man måste också vara kapabel att utföra dem effektivt under hela sin livstid. En god Vit Raslig kamrat måste **tänka i termer av plikt, ansvar, heder,** inte bara gentemot sig själv utan också sin familj, sitt samhälle och sin ras. Själva idéerna om ansvar och obegränsad frihet att göra precis som man vill står i direkt konflikt med varandra, och frihet som en okvalificerad entitet existerar inte för någon varelse eller art på jordens yta, än mindre för medlemmar i ett högt komplext samhälle som varje ansvarsfull medlem av den Vita Rasen skulle föredra att leva i.

Raslig Socialism: Rasligt Lagarbete. I *Nature's Eternal Religion* har jag försökt förklara detta delvis under Raslig Socialism, i vilken jag försöker förklara först och främst vikten av lagarbete bland våra Vita Rasliga Kamrater om de ska överleva, och för det andra, att socialism som sådan är ingenting mer eller mindre än ett Organiserat Samhälle. Jag påpekar vidare att trots alla de idiotiska stigman som de missledda Kosher-Konservativa har placerat på ordet "socialism", så är varje organisation, i sig, oavsett om det är en kyrka, en skola eller en scoutkår, i grunden socialistisk. Jag upprepar: socialism är ett organiserat samhälle, och som sådant, likt vädret, kan det vara bra, dåligt eller likgiltigt, beroende på dess individuella natur. Cicero, den store romerske filosofen och författaren, sammanfattade det kortfattat: "Vi är lagens tjänare för att vi ska kunna vara fria."

Anarki, den Grymmaste Tyrannen av Alla. Jag upprepar: det finns inget sådant som okvalificerad frihet — det finns bara anarki. Ett klassiskt exempel på moroner som tror att de har friheten att göra som de vill är det nyligen inträffade exemplet (maj 1980) med negrerna i nordvästra Miami, som plundrade, brände, slog och dödade som de fann lämpligt. Sådan förstörelse kan bara pågå tillfälligt. Sedan kommer det tunga priset av vedergällning för ett sådant vansinne. Vi måste komma ihåg att vår teori om frihet att göra som vi vill också är anarkistens frihet att göra detsamma mot oss, och detta kan inkludera att plundra ditt hus, bränna ner det och döda dig och din familj.

Creativity är Vitt Lagarbete. Inom Creativity följer vi historiens erfarenhet. Evig kamp är priset för överlevnad. Vinnarna i sådana kamper är de som organiserar sig, som har en stridsplan, som utövar rasligt lagarbete. Inom Creativity, när vi utvecklar vår

trosbekännelse och program, strävar vi efter att förse den Vita Rasen med alla dessa nödvändigheter, och mer därtill.

Sammanfattning. Låt oss sammanfatta genom att säga följande:

1. Inom Creativity betonar vi ansvar och plikt framför en libertinsk filosofi.
2. Vi gynnar producenten framför konsumenten.
3. Vi har lärt oss av historiens hårda erfarenhet att alla libertinska samhällen slutar i anarki, och att anarki är den grymmaste och mest destruktiva av alla tyranner.
4. Vi tror på det fullaste utövandet av frihet inom ramen för ett organiserat samhälle och ansvar gentemot det samhället.
5. Vi tror att de friaste individerna är de inom ramen för en organiserad Vit regering, fri från främmande kontroll och fri från förorening av främmande raser.
6. Vi tror att historien och erfarenheten har visat att endast på grundval av att vi erkänner våra fiender, förintar och/eller utesluter dem och utövar rasmässig laganda kan en stabil, varaktig regering byggas för den Vita Rasens framsteg, välstånd och avancemang.

* * * * *

Efter att ha fastställt dessa få grundläggande spelregler, ska vi nu återgå till ämnet att återställa vår fysiska och kroppsliga hälsa, som vi lovade för två kapitel sedan. När allt kommer omkring innebär överlevnad att kämpa, och för att vara en god kämpe måste man vara vid utmärkt hälsa. De sjukliga, de svaga och de klena klarar sig inte väl i kampen för överlevnad. Den Hälsosamma Hälsan (Salubrious Health) hos varje medlem av den Vita Rasen är också ett av de främsta målen för Church of the Creator. I de närmaste kapitlen kommer vi att utforska hur vi kan åstadkomma detta lyckliga tillstånd av välbefinnande — Salubrious Living.

Creative

Credo Nr. 4

Medicinsk Bluff

Naiv. Fram till den tidpunkt då jag skrev *Nature's Eternal Religion* 1972 var min inställning till läkarkåren liknande den hos genomsnittsmänniskan — stor respekt för deras "vetenskapliga kunskap" och en hoppfull förväntan på nya "vetenskapliga genombrott" allteftersom tiden gick. Jag var lika naiv som den genomsnittlige bondlurken när det gällde "medicin".

Långsamt uppvaknande. Mitt missnöje växte fram långsamt. Precis som upptäckten av den religiösa bluffen gällande mytologin om "spöken i skyn", tog det åratal att nysta upp den bluff som begåtts mot en förvirrad och omtöcknad allmänhet inom området "medicin". Mitt missnöje började förmodligen, eller fick åtminstone en ytterligare skjuts, omkring 1975 när jag läste en bok av en brittisk läkare vid namn *The Medical Go Around, or why Doctors are so Useless*. I den berättade han historien om sina egna erfarenheter av meningslöshet. När patienter kom in med ett besvär förväntade de sig att läkaren skulle "göra något". Eftersom han i praktiskt taget varje fall som kom in inte kunde veta vad han skulle göra, var det uppenbara "göra något" att skriva ut ett piller, ett lugnande medel, en dekokt eller patentmedicin. Det botade ingenting, men patienten kände att han hade fått något gjort.

Skadlig medicin. I de flesta fall var "medicinen" värre än värdelös. Inte nog med att "medicinen" inte botade någonting, utan vanligtvis gjorde den patienten sjukare vid fortsatt användning, och ofta till en vanemässig missbrukare av ett preparat, ibland en läkarinducerad narkoman.

Det var början. Men den läkaren berättade ingalunda hela historien för mig. Sedan dess har jag läst förmodligen hundra böcker till i ämnet "Modern medicin" och kommit till några djupgående och långtgående slutsatser, för det mesta mycket oroande slutsatser.

Medicin ett bedrägeri. För att sammanfatta det kortfattat är det min oåterkalleliga slutsats att modern medicin är ett enormt bedrägeri värt miljarder dollar. Det finns ingen "medicin". Det finns bara droger, främmande och onaturliga för människokroppen, som skapar beroende, förgiftar och ofta dödar. Det finns inga "mirakelmediciner". Hela drogmetoden är i grunden felaktig. Den ortodoxa medicinska metoden med kirurgi, strålning och droger, som vi ska kalla vid dess rätta namn: skära, bränna och förgifta, gör mycket mer skada än nytta.

Iatrogen. Visste du att 40 % av alla sjukdomar och dödsfall i USA är iatrogena, det vill säga orsakade av den behandling som ges på sjukhuset eller av läkaren? Visste du att när...

läkare gick ut i strejk i Kanada, sjönk antalet dödsfall kraftigt? Att när läkarna i Israel gick ut i strejk hände samma sak? Visste du att läkare själva är sjukare än genomsnittspersonen som aldrig går till en läkare? Att antalet narkomaner bland läkare är oproportionerligt högt, liksom antalet självmord?

Domineras av judar. Det har också kommit till min kännedom att läkarkåren, liksom juristkåren i detta land, är helt dominerad av judar. Inte bara ansvarar de för A.M.A. i toppen, utan praktiskt taget varje läkarförbund på lokal-, delstats- och countynivå domineras av judar. Inte bara är antalet judar inom läkarkåren (liksom inom juristkåren) oproportionerligt stort, utan etiken och tänkandet är judiskt. Detta judiska tänkande är genomsyrat och vidmakthållet genom själva läkarutbildningarna, där allt börjar. Det behöver knappast sägas att läkarutbildningarna själva är tungt belastade med judar.

Pengar är inte svaret. Precis som i det judiska förhållningssättet till att lösa inflation, problemen med "fattigdom", utbildningskrisen, brottslighet och de många andra politiska och ekonomiska svagheter som påtvingats oss av det judiska etablissemanget, ju mer pengar vi spenderar på att lösa "hälsoproblemet", desto värre blir det. Ju mer pengar vi spenderar på "forskning", på mediciner, eller cancer, eller sjukhus, desto sjukare blir befolkningen.

Bekämpar effekter, inte orsak. Varför är det så? Det beror på att det typiska judiska förhållningssättet till de flesta problem är att bekämpa effekterna istället för att gå efter orsaken. Låt mig illustrera. Anta att du hade ett gäng pyromaner lösa i en stad som anlade bränder slumpmässigt. Staden beslutade då att spendera mer pengar på brandkåren, genom att fördubbla, tredubbla eller fyrdubbla styrkan och pengarna. Men pyromanerna eftersöks inte och de fortsätter glatt sin väg och anlägger tio gånger så många bränder som brandmännen någonsin kan hoppas på att släcka, och staden fortsätter att brinna, oavsett hur mycket pengar som spenderas på brandbekämpning. Det slutgiltiga exemplet på att brandkåren löser sitt problem med att ha alla dessa telefoner som ringer för att rapportera bränder, vore att klippa de inkommande ledningarna. Det skulle lösa problemet med ringande telefoner.

Detta är i huvudsak det typiska förhållningssättet att undertrycka effekter snarare än att eliminera orsaken.

Undertrycka symptom, förvärra sjukdomen. Samma inställning råder inom läkarkåren. Om du har huvudvärk, ta en smärtstillande tablett. Det löser inte problemet med vad som orsakar huvudvärken, men det kommer att kväva symptomen, tillfälligt, vill säga. I det långa loppet kommer den smärtstillande tabletten att ytterligare förgifta ditt system och bidra till svårare huvudvärk. Så patienten tar fler och starkare piller och huvudvärken blir värre och patienten blir mer sjuk, mer förgiftad.

Gå till orsaken. Vi i Church of the Creator går i hela vårt tillvägagångssätt för alla våra problem till problemets rot. Vi vill först och främst finna orsaken och sedan utrota orsaken till ett problem, oavsett om problemet handlar om ras, ekonomi, hälsa eller vad som helst. Vi har passerat stadiet av att leka lekar med symptom och att bli lurade till tron att om man kan lindra symptomen så bidrar man till botemedlet. Vanligtvis är det precis tvärtom i livets alla skeden.

Läkemedel botar aldrig. Ändå är detta exakt det tillvägagångssätt som hela filosofin bakom "medicin" bygger på. Hitta en "medicin", en drog, ett gift, som ska "bota" åkomman. Sanningen är att det inte finns några sådana läkemedel, och det kommer aldrig att finnas. Oavsett hur många miljarder dollar professionen spenderar på "vetenskaplig forskning" för att försöka hitta ett mirakelläkemedel för att "bota" cancer, artrit eller hjärtsjukdomar, eller vad som helst, så har inget sådant någonsin hittats och inget kommer någonsin att hittas.

Alla läkemedel är gift. Låt mig upprepa: alla "mediciner" är droger, är kemikalier som är främmande för människokroppen, är gifter. Det är inte särskilt logiskt att om en helt frisk kropp blir sjuk av att ta dessa preparat (kemoterapiläkemedel mot cancer eller andra), att en sjuk kropp som redan är överbelastad med gifter, skulle bli frisk av att ta samma preparat.

Endast kroppen kan läka. Vi intar ståndpunkten att endast kroppen (en underbart konstruerad mekanism) kan utföra läkningen. Allt vi behöver göra är att ge den en rimlig chans, istället för att förgifta den ytterligare med droger. Chansen kroppen söker är (a) vila för att göra det möjligt för den att göra sig av med sin överbelastning av gifter. Detta uppnås genom fasta, vilket vi kommer att ha mer att säga om i ett separat kapitel, och (b) att bygga upp dess resurser (när den väl har gjort sig av med gifterna) med näringsrik mat. Detta uppnås i grunden genom att äta råa frukter och grönsaker, med måttliga mängder nötter och spannmål. Vi kommer också att utveckla detta mer i ett senare kapitel.

* * * * *

Sökandet är ändlöst och förgäves. Sökandet efter "botemedel", efter livselixiret, efter ungdomens källa, efter mirakelmediciner, är äldre än den nedtecknade historien. Under all den tiden har inte ett enda "botemedel", "mirakelläkemedel" eller elixir någonsin hittats. Inget kommer någonsin att hittas. Ändå fortsätter tron och sökandet, precis som den vidskepliga tron på "spöken i skyn" fortsätter. Det märkliga med dessa "botemedel" som förkunnades med stort jubel för tio eller tjugo år sedan är att de har ersatts av nya "botemedel" som kommer att ersättas av andra.

Valium – den främsta beroendeframkallande drogen. Kommer du ihåg uppståndelsen och fanfarerna kring lugnande medel för tjugo år sedan? Kommer du ihåg hur det annonserades som århundradets "mirakelmedicin"? Kommer du ihåg hur det hyllades som ett stort genombrott — en välsignelse för mänskligheten, som dämpade...

livets stress och press, lindra nervösa besvär och i allmänhet göra mänskligheten lyckligare?

Låt oss då titta på vad en av dessa mirakelmediciner, Valium, den mest utskrivna, har åstadkommit. Här är några av dess bedrifter.

1. Den har skickat fler missbrukare till sjukhus än heroin. I en undersökning av mer än 800 akutmottagningar och 94 000 incidenter av drogmissbruk fann Drug Enforcement Agency att Valium var den främsta missbruksdrogen.

2. Det är det mest utskrivna läkemedlet i landet (1975), med en grossistförsäljning på totalt 132 miljoner dollar per år. Det överväldigande antalet missbrukare och beroende var resultatet av läkares recept, många av dem hemmafruar i medelklassen.

3. Valium är beroendeframkallande och skapar ett beroende. Abstinensbesvären liknar de som orsakas av barbiturater och alkohol. Kramprycknings, darrningar, buk- och muskelkramper, kräkningar och svettningar kan uppstå om missbrukaren plötsligt slutar ta pillren.

4. Tillsammans med en martini (vilket mången make eller maka i medelklassen kan göra) förstärks dess effekter och blir mycket farliga.

Sådana är resultaten av bara en av de tusentals högt prisade "mirakelmedicinerna". Den har inte botat någonting, men har gjort hundratusentals, ja miljontals, beroende och skickat många i döden.

* * * * *

Läkemedel har aldrig botat någonting. Låt mig analysera lite närmare detta grundläggande tillvägagångssätt inom "medicin", den ortodoxa stöttepelaren för läkarkåren.

Förutom att bedöva smärtan, vad är det egentligen ett läkemedel förväntas "bota"? Har något läkemedel någonsin hittats som "botade" förstoppning? Matsmältningsbesvär? Vanlig förkylning? Böld? Gastrit? Nässelfeber? Finnar? Cancer? Eller "botade" någonting? Har något läkemedel någonsin hittats som var mer effektivt än hokus-pokus från den första afrikanska voodoodoktorn? Inte vad jag kan minnas. Kommer någon ärlig läkare någonstans att hävda att han har kännedom om en enda "medicin" som är ett botemedel mot ens det enklaste besvär som mänskligheten lider av?

Ändå stönar världens apotek under bördan av "botemedel" som inte botar. Läkare över hela landet skriver varje dag miljontals recept på "mediciner" som inte är värda ett vitten, de flesta av dem skadliga, farliga och giftiga. Jag minns när vår dotter var ett och ett halvt år gammal, hade gått upp tidigt och fått i sig större delen av en flaska "barnaspirin". Vi förlorade henne nästan och var tvungna att pumpa hennes mage.

* * * * *

Sökandet fortsätter. Trots det faktum att en saklig analys av medicinbranschen avslöjar att inget läkemedel har botat någonting,

att gårdagens "undermediciner" förpassas till dagens skrothög, fortsätter den febrila sökandet efter nya läkemedel i en takt som omsätter miljarder dollar.

Pengar, Girighet, Judar. Den lättlurade allmänheten tror mer frenetiskt än någonsin på "botemedel" och läkemedel. Många har fortfarande samma religiösa tro på sina läkare som den primitiva vilden har på sin medicinman, och av samma anledning. Det är helt ogrundat. Men världen är fortfarande tätt prickad med forskningsinstitutioner värda miljarder dollar vars verksamhet inte bara är att ta fram bedrägliga nya läkemedel, utan mer till punkt och pricka — att upprätthålla en "vetenskaplig" fasad och sälja på den lättlurade allmänheten deras bedrägliga hokus-pokus.

Bakom allt ligger samma huvudmotiv som att sälja idén om "spöken i skyn", eller vilket annat geschäft som helst — pengar, pengar, pengar. Läkemedel kostar lite att producera men säljs till ett högt pris per milligram. Och bakom de flesta läkemedelsföretag, farmaceutiska företag, står judar, judar, judar. De skulle sälja stryknin, arsenik och cyanid i pillerform till allmänheten och rekommendera att de tar ett till varje måltid om de kunde tjäna pengar och komma undan med det. Faktum är att inte bara läkemedelsbranschen, utan hela läkarkåren, på lokal, delstatlig och nationell nivå, är topprids av judar.

* * * * *

Sammanfattning. Det finns mycket mer att säga i detta ämne om att avslöja medicinens bedrägeri och vi kommer att återkomma till delar av det i andra kapitel. Men låt oss för nu sammanfatta.

1. Alla mediciner är läkemedel, är kemikalier som är fientliga mot människokroppen, är gifter.
2. Läkemedel botar ingenting. I bästa fall förlamar, bedövar eller lugnar de, och erbjuder endast "tillfällig lindring" från smärta eller obehag.
3. Alla läkemedel har "rebound"-effekter eller skadliga biverkningar, som förgiftar kroppen och överbelastar den med toxiner, vilket vanligtvis förvärrar just den åkomma de påstås hjälpa mot.
4. Många läkemedel är beroendeframkallande eller orsakar ett tillstånd av beroende.
5. Den mystiska tron på "modern" medicin är lika ogrundad som en vildes tro på sin voodoo-metod.
6. Den mystiska tron på dagens läkare är lika ogrundad som vildens tro på sin medicinman.
7. Den grundläggande inställningen inom dagens ortodoxa medicin, grundad på den bedrägliga tron att läkemedel botar, är en ren bluff.
8. Endast kroppen själv kan läka, om den ges en ordentlig chans.
9. Den urgamla hysterin att finna "nya botemedel", "undermediciner" etc., är en förrädisk snara och ett lukrativt geschäft. Den främsta drivkraften bakom det är pengar, och bakom denna girighet och snikenhet står till stor del judarna.

* * * * *

Röja marken. Som jag tidigare har konstaterat, innan vi kan gå vidare med att bygga en konstruktiv filosofi, är det först och främst nödvändigt att rasera alla vidskepelser, allt skräp, bråte och alla schibbolet som har spårat ur oss i det förflutna. Detta har vi försökt att delvis göra i detta kapitel och vi kommer att återkomma till det senare. Eftersom vi Skapare är mer intresserade av att bygga konstruktivt än av rivning, kommer vi att gå direkt vidare till vad svaret är på "ortodox" medicin, en filosofi som har misslyckats totalt och eländigt, och lämnat vårt folk sjukt och degenererat.

Ett bättre svar. Eftersom vi Skapare är intensivt hängivna att bygga en bättre värld, en bättre ras och ett bättre samhälle, är vi intensivt intresserade av hälsan hos våra vita raskamrater, för endast med friska, energiska medlemmar kan vi bygga ett sådant samhälle och en bättre värld. I nästa kapitel kommer vi att kasta oss direkt in i ämnet om att bygga superhälsa. Det kallas Salubrious Living, Nature's Way.

Kreativt

Credo Nr. 5

Hälsosamt Leverne

Den kreativa vägen till superhälsa

Att mynta vårt eget uttryck. I brist på en bättre term inom hälsovetenskaperna myntar vi härmed ett eget uttryck — **Hälsosamt Leverne** (Salubrious Living). Vad menar vi med Hälsosamt Leverne? Låt mig göra det helt klart. Vad vi Kreatörer har i åtanke är ett effektivt, systematiskt program för att uppgradera hälsan och vigören hos vår dyrbara vita ras. Vi kallar detta program **Hälsosamt Leverne**.

"Salubrious" kommer från det latinska ordet "salubris", som betyder "hälsosam; välgörande; sund; nyttig; kraftfull." Websters ordbok definierar salubrious som: "1. gynnsam för, eller främjande av hälsa eller välbefinnande; stimulerande; 2. andligt välgörande; främjande för goda resultat."

Bli först medveten. Inom Kreativiteten har vi en mer specifik innebörd i åtanke, en livsstil som leder till det bästa inom kroppslig hälsa och andligt välbefinnande genom att fullända vårt koncept om "ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö." Vi vill att varje Kreatör ska följa en livsstil som resulterar i optimal hälsa, lycka, kraft och produktivitet. Vi vill formulera de direktiv genom vilka detta kan uppnås utan att nödvändigtvis gå in på alltför mycket detaljer, för när våra medlemmar väl är medvetna om programmet för Hälsosamt Leverne, finns det nu ett antal bra böcker som går in på ytterligare detaljer om olika aspekter av Hälsosamt Leverne. Vår kyrka kommer att se till att vi har sådana böcker tillgängliga för våra medlemmar vid alla tidpunkter.

Liknar Naturlig Hygien. Vårt program ligger mycket nära den filosofi som i vissa hälsokretsar är känd som Naturlig Hygien. Det finns faktiskt ett amerikanskt sällskap för Naturlig Hygien (American Natural Hygiene Society) som har funnits i många år. Jag instämmer helhjärtat i praktiskt taget alla deras koncept, förutom att jag inte särskilt mycket tycker om deras terminologi. "Naturlig" kan betyda nästan vad som helst, och en marijuanarökare kan till exempel hävda att han gör sin "naturliga" grej. Ordet "Hygien" antyder också ämnet renlighet, och även om vi alla är för renlighet, är det inte vad Naturlig Hygien handlar om. Ytterligare en skillnad mellan vår terminologi, Hälsosamt Leverne, och Naturlig Hygien är att den senare inte alls inkluderar ras-hygien (eller eugenik), medan vi Kreatörer starkt betonar **Eugenik** som en integrerad del av vårt program för Hälsosamt Leverne.

Står i skuld till Dr. Shelton. Dr. Herbert M. Shelton var en tidig pionjär inom Naturlig Hygien och har bidragit förmodligen mer än någon annan individ till att etablera denna konst eller vetenskap i modern tid. Han framstår som en jätte till man i denna livsviktiga rörelse. Vi, den vita rasen, står i stor skuld till honom för den hängivna forskning, främjande och den omfattande mängd litteratur han har bidragit med till denna extremt viktiga aspekt av vårt liv.

A.M.A. Fientliga. Vem uppfann Naturlig Hygien? Det gjorde verkligen inte jag. Det gjorde inte Dr. Shelton heller. Att ställa en sådan fråga är som att fråga vem som uppfann andning eller motion. Sannerligen gjorde inte A.M.A. och den ortodoxa läkarkåren det. De är i själva verket dödsfiender till Naturlig Hygien, främst för att om alla utövade det skulle det finnas lite behov av sjukhus, kliniker, droger, "mediciner", röntgen och, mest förödande av allt för den ortodoxa läkarkåren, väldigt lite behov av läkare. Det skulle i själva verket reducera den bedrägliga "medicin"-verksamheten från en svindel på 250 miljarder dollar om året till fullständig maktlöshet och obetydlighet. Inte nog med det, utan om alla förstod och utövade Naturlig Hygien skulle vårt folk vara mycket friskare, lyckligare och mer energiska.

* * * * *

Hälsosamt Leverne. Efter att ha erkänt vår betydande tacksamhetsskuld till rörelsen för Naturlig Hygien och beskrivit vilken skillnad det är mellan den och Hälsosamt Leverne (Salubrious Living), kommer vi nu att släppa termen Naturlig Hygien och tala om Hälsosamt Leverne.

Vad förstår vi Skapare med Hälsosamt Leverne? Kortfattat kan vi formulera det i några dussin meningar.

1. Vi tror på att leva i enlighet med vårt mänskliga biologiska arv och i harmoni med Naturens lagar.
2. Detta innebär att äta färsk, hälsosam mat i dess naturliga tillstånd så som Naturen har gett den till oss. Den måste vara otillagad, obearbetad, utan konserveringsmedel och inte manipulerad på något annat sätt. Detta innebär vidare att den måste vara ekologiskt odlad, utan användning av kemikalier.
3. Att tillgodogöra oss en ren, hälsosam miljö — frisk, oförorenad luft; rent vatten; och den välgörande terapin från solens direkta strålar, varje dag.
4. Någon form av ansträngande fysisk träning flera gånger i veckan.
5. Vila och avkoppling, både mental och fysisk, inklusive djup och effektiv sömn.
6. En form av rekreation som är tillfredsställande för vår känsla av prestation.
7. En känsla av syfte, trygghet och självförtroende för att ge bränsle åt våra mål för prestation och att leva det goda livet. Vi måste ha mål och vi måste vara motiverade.

8. Medveten självbehärskning av vårt liv och vårt arbete.

9. Socialt liv inom ramen för vår Kreativa religion, vårt vita samhälle och socialt umgänge med våra vita rasfränder. Vi är sociala djur.

10. Hälsosamt uttryck för våra sexuella instinkter.

11. Att leva i en behaglig och hälsosam miljö.

12. Vi tror inte på användningen av några "mediciner", droger eller kemikalier som havande något läkande eller terapeutiskt värde. Faktum är att alla mediciner, droger, narkotika och kemikalier är giftiga och toxiska för människokroppen. Vidare, och av samma anledning, tror vi inte på användningen av vitamin-, mineral- eller enzymtillskott, ej heller användningen av konstgjorda livsmedelsfärgämnen, konserveringsmedel, eller raffinerade eller fragmenterade livsmedel.

13. Vi tror starkt på utövandet av fasta som det bästa sättet att befria kroppen från ackumulerade gifter och toxiner. Vi är övertygade om att fasta är det mest naturliga och effektiva medel kroppen har för att övervinna alla former av sjukdom och återställa sig själv till hälsa.

14. Att leva i, och främja ett eugeniskt vitt samhälle. Detta innebär att vi är särskilt noga med att inte bara säkerställa fortbeståndet av vår dyrbara vita ras, utan vi är noga med att de olämpliga gallras bort och att varje generation avancerar till högre och mer hälsosamma nivåer, fysiskt, estetiskt och mentalt.

Skillnad från Naturlig Hygien. Detta sammanfattar ganska väl vårt koncept om Hälsosamt Liv (Salubrious Living). Med undantag för nr 2 är de första 11 kategorierna ganska väl erkända av den genomsnittliga individen, även om de inte nödvändigtvis praktiseras.

I nr 12 går vi radikalt skilda vägar från den ortodoxa läkarkåren, och även från "hälsofantasterna" som slaviskt gynnar våra så kallade "hälsokostbutiker" som säljer vitaminer och andra tillskott, samt andra onödiga processade och raffinerade piller och dekokter.

I nr 13 förespråkar vi starkt en hälsopraktik som är långt mer effektiv för att återställa kroppssystemet till hälsa än alla droger och mediciner tillsammans, men som tyvärr få människor är bekanta med.

När det gäller ämnet eugenik har vi naturligtvis mycket att säga i denna bok, eftersom det är hjärtat i vår religiösa doktrin. Vi kommer därför inte att gå in på det igen i detta avsnitt av boken, utan kommer att ha separata kapitel om ämnena fasta, samt ämnet droger och medicin.

Men om det är ett särskilt ämne som skiljer Hälsosamt Liv från "hälsofantasterna", så är det att äta nyttig naturlig mat i dess råa, otillagade tillstånd. Detta är mycket viktigt, och vi kommer att ägna ett helt kapitel åt detta ämne.

Men låt oss först undersöka vad för slags djur vi är, och vilken kategori av livsmedel Naturen har utformat oss för. För detta måste vi studera vårt eget matsmältningssystem i jämförelse med andra arter. Detta kommer vi att göra, och nästa kapitel fastställer en gång för alla vad vår rättmätiga livsmedelskategori egentligen är.

Kreativt Credo Nr. 6

Frugivora

Att finna vår kategori i naturens kostschema

Åt var och en sitt. Varje varelse i naturen vet instinktivt vad som är den rätta födan för den att äta. Kor äter gräs. Vissa fåglar äter frön och insekter, andra som hökar och örnar äter kött. Vissa varelser är extremt selektiva, andra äter ett bredare urval. Oavsett vad deras föda består av, vet de vad det är och håller sig till det. De äter vad naturen har utformat deras matsmältningssystem för under de miljontals år av deras utveckling. Skulle de göra annorlunda, skulle de snart hamna i stora svårigheter. Till exempel äter zebror gräs och lejon äter kött, trots att de båda kan leva på samma Serengeti-slätter i Afrika. Skulle de byta kost med varandra, skulle både zebrorna och lejonen snart dö. Men det gör de inte. De äter instinktivt rätt.

Den vita människan är förvirrad. Det enda undantaget i naturens rike som inte verkar veta vilken dess naturliga födokategori bör vara är märkligt nog den mest intelligenta varelsen av dem alla, den vita rasen. Ingen varelse, inte ens de mest primitiva vildar, äter en kost av mer olämplig föda än den vita människan. Och ju mer civiliserad och ju bredare urvalet är, desto sämre blir kosten, och följaktligen desto sämre blir deras hälsa. Ingen missbrukar sitt matsmältningssystem mer flagrant än den civiliserade människan.

Köttätare mot växtätare. I åratal har argumenten rasat: är människan en köttätare som lejonen, eller en växtätare som korna? Medicinska skribenter verkar konsekvent ha gjort misstaget att dela in oss alla i endast två kategorier — dessa: Köttätarskolan påpekar att vi inte är växtätare som kor, får, etc. Vi har inte fyra magar, kan inte idissla och de påpekar med rätta ett antal andra skillnader. Växtätarna påpekar att lejonets eller hundens matsmältningssystem är proportionellt sett mycket kortare, deras magar producerar upp till nio gånger så mycket syra för att snabbt smälta kött och föra det vidare ut.

Båda argumenten är korrekta och logiska. Det mänskliga matsmältningssystemet är varken likt en kos, utformat för att äta gräs, eller likt en hunds, utformat för att äta kött. Vi är varken köttätare eller växtätare. Vi tillhör en annan kategori.

Egentligen fem kategorier. Egentligen finns det ungefär fem väl definierade kategorier bland djuren: förutom köttätarna och...

herbivora finns det graminivora, omnivora och frugivora. Vi vet redan vad carnivora och herbivora äter. **Graminivora** är djur som huvudsakligen lever på säd och gräsfrön. Detta omfattar främst vissa typer av fåglar, även om de också kan äta insekter. **Omnivora** är djur som trivs på en blandad kost och äter både kött och många sorters växter. Björnar är ett exempel. **Frugivora** är djur som huvudsakligen lever på frukter, nötter, späda skott, rötter och blad från växter. Deras huvudsakliga diet är en fruktbaserad sådan, eller nära därtill.

Människan är en Frugivora. Nu kommer vi till huvudfrågan. Vad är vår naturliga kategori? Vid en första anblick kan det verka som om vi tillhör kategorin omnivora, att vi äter allt. Men en mer vetenskaplig titt på vårt matsmältningssystem motbevisar detta. Vårt matsmältningssystem är inte likt det hos köttätarna, gräsätarna, sädätarna eller ens hos de allätande djuren. Vår kategori hör tydligt samman med de högre aporna, i den fruktätande eller frugivora gruppen. Låt oss undersöka varför.

Kött är skadligt. Utan att gå in på stora detaljer kan vi tydligt se att vi inte har matsmältningssystemet hos gräsätarna med fyra magar, kallade herbivora. Många människor hävdar dock att vi är köttätare, åtminstone delvis, och hör hemma i den kategorin. Jag hävdar att vi inte är skapta för att vara köttätare, och att kött är skadligt för oss (fastän himlen ska veta att jag har ätit tonvis av det under min livstid).

Carnivora är annorlunda konstruerade. Om vi undersöker matsmältningssystemet hos köttätare som hundar, vargar, tigrar etc., finner vi att deras matsmältningskanal är ungefär tre eller fyra gånger så lång som deras kropp, medan människans är tolv gånger så lång som kroppen. Dessa skillnader tjänar specifika syften. Ju kortare kanalen är, desto snabbare gör man sig av med maten, och desto mindre tid har den på sig att ruttna. Ju längre kanalen är, desto längre stannar den i kroppen, och börjar inte bara ruttna utan skapar giftiga toxiner som passerar ut i blodomloppet och därmed bidrar till toxemi. Detta är exakt vad som händer när människan äter kött. Innan slutprodukterna av en köttdiet elimineras är förruttnelseprocessen långt framskriden, och den motbjudande lukten från köttätares avföring är bara en indikation på sådan förruttnelse.

Nio gånger mer syra. Det finns flera andra stora skillnader i matsmältningskanalerna hos köttätande djur och människan, även om vi inte riktigt vill gå in på det ämnet så grundligt. Men en annan stor skillnad är att magen hos köttätare producerar ungefär nio gånger så mycket saltsyra som människans, vilket gör det möjligt för carnivora att smälta kött snabbare och mer grundligt och skicka det vidare och ut ur systemet på kort tid. På så sätt undviker carnivora det mesta av den förruttnelse av kött som sker i människans längre och långsammare matsmältningssystem.

Förruttnelse och Toxiner. En egenskap hos kött är att det redan har inbyggda toxiner även när det lever. Efter att djuret har slaktats (som till exempel nötkött) och likstelhet inträder, ökar produktionen av toxiner genom nedbrytning snabbt. Därför, när människan äter kött, får hon i sig färdiga gifter som är giftiga för henne (varav urinsyra är ett) och den kvardröjande förruttnelsen i hennes egen matsmältningskanal ökar mängden toxicitet avsevärt. Och här har vi en annan stor skillnad mellan människan och rovdjur (carnivora). Rovdjurens lever kan förstöra eller avgifta hela tio gånger så mycket av detta gift som människans lever. Därför är rovdjuren, med sitt kortare och snabbare matsmältningssystem, för det första utsatta för mycket mindre toxin från köttet, och för det andra tio gånger mer kapabla att göra sig av med den mindre mängden än människan är. Allt detta tjänar till att understryka det faktum att kött inte är en lämplig föda för människan.

Tänderna Indikerar Kategori. Det finns flera andra skillnader som pekar på det faktum att Naturen designade rovdjur för att vara köttätare, men inte människan. En viktig indikator är tanduppsättningen hos hundar, vargar, etc., som alla har framträdande hörntänder för att slita sönder kött. Människans tanduppsättning stämmer mycket mer överens med de högre primaterna såsom babianer, gorillor, schimpanser och orangutanger, vilka alla har en tanduppsättning på 32 tänder, som inkluderar 12 molarer, åtta bikuspider, åtta incisiver och fyra kuspider, exakt i samma ordning som människan. Alla dessa primater äter i sitt naturliga tillstånd vad Naturen har designat dem för, och det är den frugivora kosten bestående av frukter, grönsaker och nötter, samt vissa sädesslag.

Tillagad Mat Skadlig. En viktig notering som jag vill nämna här är att primater i sitt naturliga tillstånd är långlivade och praktiskt taget fria från alla de degenerativa sjukdomar som drabbar den civiliserade människan. När de befinner sig i fångenskap och matas med tillagad mat, utvecklar dock samma primater cancer, magsår, förstoppning och en mängd av samma patologiska sjukdomar som drabbar den civiliserade människan. Vi kommer att ha mer att säga om tillagad mat i nästa kapitel.

Inte Allätare eller Gräsätare. Låt oss nu fortsätta och snabbt avfärda de två andra kategorierna, nämligen allätare (omnivora) och gräsätare (graminivora). Den senare kategorin, som huvudsakligen äter säd och gräsfrön, är främst begränsad till fågelriket, som människans matsmältningssystem har föga likhet med. De allätande djuren använder en blandad kost bestående av både djurkött och många sorters växter. Ett exempel är svin och björn, och deras tandstruktur och deras matsmältningssystem skiljer sig också avsevärt från människans. Dessutom har vi redan undersökt vilken skadlig effekt inkluderandet av kött i människans kost har för förgiftningen av hennes system. Detta beror till stor del på människans oförmåga att hantera antingen dess korrekta matsmältning eller utdrivningen av dess inneboende resulterande toxiner.

Proteinbehovet överdrivet. Det finns ytterligare ett argument som köttätarna för fram som jag känner bör besvaras här. "Kött behövs för att få i sig tillräckligt med protein!" protesterar de högljutt. Detta är helt enkelt inte sant. Av någon anledning har "hälsoindustrin" under de senaste decennierna överdrivet mängden protein som kroppen behöver. För det första behöver kroppen bara 20 till 30 gram om dagen, inte 50 eller 100. För det andra är för mycket protein och osmält protein en huvudorsak till toxemi i kroppen. För det tredje bär proteiner från kött i sig själva på vissa gifter som är skadliga för kroppen. För det fjärde kan kroppen, genom att följa en fruktbaserad kost (frugitariansk diet), erhålla allt protein den behöver.

Kroppen kan omvandla. Det finns ett annat argument som köttätarna driver och det är: att endast genom att äta kött, ägg, etc., kan man erhålla "fullvärdiga" proteiner, och om man följer en vegetarisk kost kommer kroppen att bli utan vissa "essentiella" proteiner. Även detta är ogrundat. För det första rekommenderar vi inte en vegetarisk kost utan en frugitariansk kost som, förutom frukt och grönsaker, inkluderar nötter och frön, där många av de sistnämnda har ett rikligt utbud av proteiner. Dessutom är kroppen kapabel att tillverka de essentiella proteiner den behöver, även om de inte finns i själva kosten. Ett exempel på denna process är kon, som inte äter annat än gräs, men ändå är det bästa exemplet på att producera hundratals kilo protein på rot. Även om den mänskliga kroppen inte är lika effektiv på att omvandla vegetabiliskt material till protein som ett nötdjur, har den likväl denna förmåga, och processen är densamma.

Högproteindieter farliga. De flytande (och andra) högproteindieter som har varit på modet under 70-talet och början av 80-talet för viktminskning är inte bara skadliga utan farliga. Ett antal dödsfall har orsakats av dem. Jag avråder bestämt från dem. Istället är fasta, som vi har beskrivit i ett kommande kapitel, mycket säkrare, bättre och mer permanent, förutom att det har flera andra hälsoåterställande egenskaper.

Primitiva vildars kost. Det finns ytterligare ett område vi bör undersöka när vi försöker fastställa vår rätta kostkategori. Det är kostvanorna hos våra lägre släktingar mellan den vita rasen och de högre primaterna. Det vill säga kostvanorna hos den primitiva människan, som mer eller mindre fortfarande lever på det sätt som naturen utformat henne för. Dessutom är de primitiva i sin naturliga livsstil, likt babianerna och gorillorna, relativt fria från cancer, hjärtsjukdomar, diabetes, magsår och alla de andra degenerativa sjukdomar som plågar den civiliserade människan.

Primitiv kost överlägsen. Låt mig säga redan från början att det är min bedömning att de primitiva människor som lever i Afrikas eller Nya Guineas djungler, eller polynesierna på öarna i Söderhavet, genom att äta sin primitiva mat, fortfarande äter en mycket mer näringsrik och mycket mindre skadlig...

kost än vad den högciviliserade vita rasen gör. På en skala från 1 till 10 skulle jag ranka de primitiva folken till omkring 5 eller 6 (beroende på vilka vildar vi väljer) och den vita rasen får ett skamligt betyg på låga 2.

Allvarlig anklagelse. Detta är en allvarlig anklagelse mot den högciviliserade vita rasens kost- och matvanor, men icke desto mindre är detta den oroande situation vi befinner oss i. Civilisation och dålig information är de skyldiga.

Civiliserad kost är sämst. Det är intressant att forskare som har gjort en studie av kosten hos de flesta primitiva raser, som i stort sett är oberörda av civilisationen, finner att deras kost faktiskt är långt överlägsen vår. De har funnit att de primitivas kost innehåller minst fyra gånger minimikravet av de flesta vitaminer, mineraler och enzymer, medan vår tillagade och högprocessade kost misslyckas med att tillhandahålla ens minimikraven. Lägg därtill alla giftiga tillsatser och kemikalier (inklusive kaffe, alkohol, konserveringsmedel, tillsatser, etc.) som den civiliserade människan får i sig med sin processade mat, så kan du kanske förstå varför jag har rankat våra kostvanor till låga 2.

Vårt mål: En 10:a. Om vi, den vita rasen, använde våra hjärnor, vår tekniska kunskap och de enorma livsmedelsresurser vi har till vårt förfogande, skulle vi säkerligen kunna göra mycket bättre ifrån oss än de primitiva vildarna. Eftersom den vita rasens hälsa och kraft är av yttersta vikt för Church of the Creators mål, vill vi använda all den intelligens och teknologi vi har till förfogande och höja vår kosteffektivitet från låga 2 till den ultimata 10:an. Det skulle vara till enormt gagn för den vita rasens hälsa och lycka.

Vi har medlen och intelligensen för att göra det. Det är, delvis, vad nästa kapitel handlar om.

Kreativt

Credo Nr. 7

Naturlig Näring

Nyckeln till Kreativ Superhälsa

Näring är Nyckeln. Både positivt och negativt är det vad vi äter, och vad vi undviker att äta, som har en enorm inverkan på om vi är en sjuk, vandrande zombie eller en dynamisk, frisk Kreatör, sprudlande av energi och optimism, och som känner oss på toppen av världen. Det är rätt näring och undvikandet av skräpmat, konstgjorda tillsatser och kemiska gifter som gör skillnaden.

Mer Studier Behövs. Detta ämne är av oerhörd betydelse för den Vita Rasens framtida överlevnad och välbefinnande. Eftersom vår metod inte bara baseras på Naturens Lagar, utan även på resultat från uttömmande vetenskapliga studier, är vi säkra på att vi är på rätt spår. Men jag vill tillägga att studiet av näring, tack vare de blockerande taktikerna från det enorma läkemedels-kemiska-medicinska komplexet, fortfarande är i sin linda, och mycket studier och forskning behöver fortfarande göras för att förfina konsten för vårt framtida fulla utnyttjande.

Omställningen Kommer att Ta Tid. I likhet med vårt mål om konvertering från alla världens blandspråk som den Vita Rasen idag är splittrad i, till det slutgiltiga målet om ett universellt latinskt språk, så kan även den näringsmässiga omställningen ta en generation eller två. Men oavsett hur lång tid det tar, kommer de slutgiltiga fördelarna att vara så enorma att vi måste kasta oss framåt med full fart. Lyckligtvis för vårt program för Kreativ Superhälsa, som vi kallar Hälsosamt Leverne (Salubrious Living), kan varje Kreatör börja nu och gradvis modifiera sina egna matvanor i sin egen takt. Till skillnad från övergången till latin behöver vi inte vänta tills den Vita Rasen har gripit maktens tyglar och sitt eget öde i egna händer. Du kan börja idag och inom sex månader befinna dig i vibrerande superhälsa, och därigenom inte bara hjälpa dig själv, utan också påskynda dagen då vi kommer att återta total kontroll över vårt eget öde.

Grundregler. Tidigare när jag besökte en läkare fick jag inte en enda gång frågan om vad jag åt, ej heller råd om vad jag borde äta. Ändå är svaret på att bibehålla utmärkt hälsa egentligen extremt enkelt. Tre korta regler utgör kärnan:

1. Ät endast råa livsmedel i deras naturliga tillstånd, i huvudsak frukter, grönsaker, spannmål och nötter.
2. Få gott om fysisk motion, företrädesvis den sort som får hjärtat och lungorna att arbeta. Bland dessa finns jogging, tennis, simning och liknande aktiviteter.

3. Håll dig borta från alla former av konstgjorda kemikalier. Detta inkluderar alkohol, nikotin, koffein, socker, konserveringsmedel, insektsbekämpningsmedel, narkotika och droger av alla slag, oavsett om de är receptbelagda eller receptfria.

(För det totala programmet, läs återigen de 14 punkterna under Hälsosamt Liv.)

Rå föda. Det har sagts, och helt korrekt så, att människan är det enda djur som, innan det äter, först förstör sin mat genom att tillaga den. Det är sannerligen märkligt att av miljontals arter av djur, fåglar, fiskar och insekter, är människan den enda varelse som utsätter sin mat för intensiv hetta och därmed i hög grad förstör näringsvärdet i de stora variationer av mat som Naturen gör tillgänglig för oss. Ja, det är sannerligen märkligt att människan, Naturens mest intelligenta djur, skulle vara så dum i denna mest väsentliga faktor som påverkar hennes hälsa.

Tillagat är onaturligt. För de flesta människor verkar det märkligt att inte tillaga vår mat. Äta den rå? Ja, det är vad varje annan varelse gör, och det är inget märkligt med det. På något sätt har vi hamnat i denna onormala vana att koka sönder allt, och det är inte bra för oss. Som jag sa tidigare, vi förstör näringsvärdet i vår mat.

Varje varelse äter rå föda. Naturen har genom årtusendena utformat våra förfäder till att äta rå föda, precis som alla andra djur, fåglar, fiskar eller vad det än må vara. På något sätt hamnade vi på detta skadliga stickspår, och vi har uppfostrat våra barn till att göra detsamma ända sedan dess, i tron att det är det enda sättet att leva. Om vi hade fötts upp på det naturliga, hälsosamma sättet att äta rå föda, är jag säker på att vi skulle tycka att det vore bisarrt och löjligt att göra sig så mycket besvär för att förstöra smaken på maten, förstöra näringsvärdena och äta ett dött, tillagat substitut för originalet. Det har varit vana, sedvänja och tidig träning som har styrt in oss på denna onaturliga avvikelse, inte sunt förnuft eller ens god smak.

Levande föda är bäst. Den bästa maten du kan äta är levande föda, färsk och otillagad. Modern teknologi har uttänkt ett antal andra skadliga processer för att förstöra mat och göra den till en attraktiv bit skräp genom andra medel än hetta. Några av dessa är: inläggning, rökning, strimling, homogenisering, pastörisering, frysning, saltning, malning, tillsättning av konserveringsmedel, tillsättning av konstgjorda färger och en mängd andra knep och anordningar, där var och en förvandlar den råa naturliga maten till en skugga av sitt forna jag, vilket ofta gör den till en helt värdelös bit skräp, och ibland rentav gift.

Har alla näringsämnen. När vi äter en rå frukt som ett äpple eller en banan, eller en rå grönsak som en morot, eller en rå nöt som en valnöt eller pekannöt, innehåller den all näring som vi behöver: kolhydrater, mineraler, proteiner, fett och andra nyttigheter som vi ännu inte ens har analyserat. Mer viktigt är att den har allt detta i den rätta organiska formen som vårt matsmältningssystem kan smälta och våra celler

ämnesomsättningen kan utnyttja. Men det är inte allt. Den innehåller också alla vitaminer i levande form, den naturliga form som våra kroppar bäst kan tillgodogöra sig. Dessutom har varje levande föda sina egna inbyggda enzymer, en mycket viktig faktor för korrekt matsmältning, så att vårt matsmältningssystem på rätt sätt kan bearbeta den näring vi äter.

Har den rätta kombinationen. Inte heller detta är allt. I sin råa naturliga form sammanfogas alla dessa, och de kommer alla i sin rätta proportion. Vi behöver aldrig oroa oss för om vi har för mycket kalium som driver ut zinken, eller om några av B-vitaminerna saknas och saboterar de andra B-vitaminerna, eller hundra andra obalanser som konstgjorda livsmedel i sig har.

Naturen har hela livsmedel. I naturen har vi alltid hela livsmedel, och vi har dem i balans. Detta är av avgörande betydelse. Varje ytterligare "bearbetning" vi gör, såsom kokning, strimling, homogenisering, konservering etc., minskar bara näringsvärdet i maten från dess ursprungliga råa tillstånd till inget annat än skräpmat.

Ett illustrativt exempel. Låt mig illustrera detta med ett ganska långsökt exempel. Anta att du skulle köpa en dyr lyxbil, låt oss säga en Cadillac. Dess främsta syfte är att ge dig transport, och förhoppningsvis i komfort och lyx. Anta nu att en väsentlig del saknas, till exempel ett hjul. Eller anta att nyckeln saknas, eller fördelaren. Eller anta att hela motorn saknas, eller att den inte har någon ratt. Eller anta att det inte finns någon bensin i tanken.

Under något av dessa förhållanden är det ett ofullständigt paket, och det kommer inte att gå. Det kommer inte att ge dig transport. För alla praktiska ändamål är en ofullständig Cadillac en hög med skrot. Det är samma sak med mat. En ofullständig föda är inte användbar för kroppen.

Låt oss nu ta samma Cadillac igen och börja med en helt fungerande, mjukt rullande bil. Men låt oss "bearbeta" den som vi gör med våra kompletta råa livsmedel. Vi kan "koka" den, strimla den, pressa den, pulverisera den, homogenisera den, etc.

Applicera värme. Anta att vi applicerade värme på Cadillacen och smälte ner den. Vi skulle fortfarande ha kvar allt ursprungligt material, mer eller mindre, men till vilken nytta skulle en nedsmält Cadillac vara? Den skulle sannerligen inte erbjuda någon transport. Det skulle vara en hög med skrot.

Pressa den. Eller anta att vi strimlade den. Eller pulveriserade den. Vi skulle fortfarande ha de ursprungliga "ingredienserna", men det skulle sannerligen inte längre vara en fungerande modell av en lyxbil.

Förstör mat på samma sätt. Och så är det med våra kompletta naturliga livsmedel som naturen ursprungligen förser oss med i en så utmärkt form. När vi kokar dem, strimlar dem, pulveriserar dem, homogeniserar och pastöriserar, förstör vi en intrikat, idealisk fungerande kombination som naturen har satt samman. Vi förvandlar det till skräp. Våra kroppar har yttersta svårighet att bearbeta skräpet, och cellerna har stora svårigheter att metabolisera den ofullständiga "näringen" när den

når dem via cirkulationssystemet. Som ett resultat har vi ett ökande antal ämnesomsättningssjukdomar — cancer, diabetes, magsår, hypoglykemi, hjärtsjukdomar och en mängd andra.

Måste använda rätt bränsle. Låt oss gå tillbaka igen till analogin med Cadillacen. Anta att dess motor är konstruerad för att endast använda högoktanig bensin. Men anta att vi istället fyller tanken med dieselbränsle. Kommer motorn att gå jämnt? Skulle motorn hålla sig i gott skick länge? Nej. Anta att vi fyller tanken med rätt oktanig bensin och sedan även tillsätter en kopp socker i den. Vad skulle hända? Vi skulle få en rejält igensatt motor på kort tid. Motorn var inte konstruerad för dieselbränsle, och den kunde inte heller tolerera socker i bränslet.

Kroppar måste också ha rätt bränsle. Och så är det med våra kroppar. Visst, Naturen har i sin oändliga visdom gjort våra kroppar mycket mer flexibla när det gäller det bränsle vi använder och mycket mer motståndskraftiga när det gäller att göra sig av med oförenliga gifter och annat skräp vi stoppar i våra matsmältningssystem. Men det finns en gräns för hur mycket vi kan missbruka våra kroppar, och vi får betala priset för det. Precis som Cadillacen fungerar våra kroppar bäst när vi förser dem med rätt bränsle och håller ute skadliga tillsatser och gifter.

Vad det rätta bränslet är. Och det rätta bränslet eller födan är detta — råa frukter, grönsaker, nötter och spannmål. All bearbetning förstör mycket av näringsvärdena och omvandlar det till något annat. Alla tillsatser som konserveringsmedel, konstgjorda färgämnen och en mängd andra kemikalier för att "förbättra hållbarheten" är giftiga och vår kropp har stora svårigheter att göra sig av med dem.

Dålig näring. I åratal har Amerika varit stolt över att visa upp rikedomen av valmöjligheter i våra lyxiga "supermarkets". Vi har klappat oss själva på axeln för att vi är det bäst utfodrade och mest välnärda landet i historien. Detta är helt enkelt inte sant. Utanför frukt- och grönsaksstånden är det mesta av den övriga maten kraftigt bearbetad, förfalskad, laddad med kemiska gifter för att förlänga hållbarheten och förbättra dess utseende. Det är i stort sett skräpmat, inte lämplig för mänsklig konsumtion.

Giftiga sprayer. Inte ens med råa frukter och grönsaker är du "helt säker". De flesta av dessa har besprutats med giftiga insektsbekämpningsmedel, eller vaxats för att ge bättre utseende, och/eller odlats med konstgödsel, vilket, som vi har förklarat i ett annat kapitel, ger en produkt med sämre näringsvärde. Det bästa svaret på frukt- och grönsaksproblemet, som vi har påpekat i kapitlet om ekologiskt jordbruk, är att odla ekologiskt framtagna produkter.

Frugivorisk kost vårt mål. Dessa är de mål vi strävar efter för att få en friskare och mer energisk vit ras. Vissa av dessa mål är kortsiktiga och vissa är långsiktiga. En sak jag vill betona är att vi inte får förlora någon tid på att träna våra barn i vanan att äta råa, ekologiska frukter, grönsaker, nötter och

fullkorn. För oss äldre vars vanor är mer oflexibla, är det minsta vi kan göra att se över våra matvanor på ett sådant sätt att vi närmar oss idealet. Ju mer vi gör det, desto bättre kommer vi att må, och desto längre kommer vi att leva.

Kreativt

Credo Nr. 8

De flesta krämpor härstammar från

Toxemi

Misshandlad kropp. Människokroppen är en ytterst fantastisk mekanism. Den är underbart kapabel att fungera extremt väl, att hålla sig i utmärkt hälsa och att återställa sig själv även efter att den har utsatts för avsevärt missbruk. Om så är fallet, varför befinner sig då den största delen av vår befolkning i så dålig hälsa? Svaret är att det finns en gräns för det missbruk som kroppen kan hantera. I vårt civiliserade samhälle överstiger det missbruk som de flesta av oss utsätter våra kroppar för vida det som återfinns i även de mest primitiva samhällen på den afrikanska kontinenten.

Toxemi blir resultatet. Ovetande härstammar detta missbruk till stor del från de gifter vi får i oss från vår kemikaliserade mat, luft och vatten. För det andra förvärras skadan ytterligare av de droger, mediciner, alkohol, te, kaffe och andra rena koncentrerade gifter vi får i oss, som vi vet är skadliga. För det tredje förvärras det ytterligare av den överprocessade mat vi äter, mat som har berövats de flesta av sina näringsämnen och sin vitalitet. Resultatet är toxemi, ett tillstånd där kroppen är överbelastad med toxiner och gifter, och inte har styrkan eller vitaliteten att göra sig av med dem. Låt oss komma ihåg ordet toxemi eftersom att övervinna det är avgörande för att förstå hela vårt program för Hälsosamt Leverne (Salubrious Living). Toxemi är kort sagt en överbelastning av gifter, och är på ett eller annat sätt den främsta orsaken till praktiskt taget alla våra krämpor, från vanlig förkylning till cancer.

Dr. John H. Tilden. När det gäller förståelsen av toxemi står vi i stor tacksamhetsskuld till Dr. John H. Tilden (1851-1940), som också var son till en läkare. Dr. Tilden var välsignad med ett analytiskt och frågvis sinne, och lyckligtvis levde han till en hög ålder. Det var under den senare delen av det långa livet som han kunde utveckla sina teorier om toxemi och därigenom ge stora bidrag till hälsovetenskapen Naturhygien och Hälsosamt Leverne. Faktum är att Dr. Tilden, som föddes en generation eller två före Dr. Shelton, mycket väl kan betraktas som Naturhygienens fader.

Dr. Tilden utövade ortodox medicin i många år. Men under tiden han gjorde det blev han alltmer störd av det faktum att "ortodox" medicin låtsades dela ut "botemedel" när den i verkligheten inte hade några botemedel alls, utan i bästa fall bara undertryckte symtom. Han började ifrågasätta användningen av "medicin" för att avhjälpa sjukdom. Med sitt kreativa sinne började Dr. Tilden...

var fast besluten att utforska sjukdomens djupare innebörd, förstå dess orsak och fokusera behandlingen på att avlägsna orsaken, om möjligt. Hans eget tänkande, kombinerat med hans tidigare erfarenhet av att behandla patienter, ledde honom till slutsatsen att det borde finnas ett sätt att leva så att man inte bygger upp sjukdom. Från denna period började hans idéer om toxemi att utvecklas.

Läkemedel och mediciner värdelösa. Från början av den tid då han flyttade sin praktik till Denver 1890, använde Dr. Tilden inte längre några mediciner, utan praktiserade sin teori om att rena kroppen från toxiska gifter och sedan låta kroppens inneboende läkande krafter återställa hälsan. Han följde upp detta genom att lära sina patienter, när de väl återställts till hälsa, att leva på ett sådant sätt att de inte återskapade ett toxiskt tillstånd och därmed höll sig fria från återkommande sjukdomar.

Han gav ut flera tidskrifter och praktiserade medicin i 68 år fram till sin död. Lyckligtvis för mänskligheten och för den vita rasen, hade Dr. Tilden förmånen att ägna de sista 50 åren av den praktiken åt att främja fördelarna med Naturlig Hygien. Vi betraktar honom därför som en sann gigant till man och en av de grundläggande grundarna av Salubrious Living (Hälsosamt Leverne).

Medicinska etablissemanget fientligt. Det behöver knappast sägas att den store doktorns enorma bidrag till hälsa och välbefinnande inte fick något stöd från det inrotade medicinska etablissemanget, utan endast det starkaste motstånd och fördömande.

* * * * *

Bakterier inte orsaken till sjukdom. Vi vill fördjupa oss ytterligare i Dr. Tildens idéer.

Dr. Tilden säger: "Medicinsk vetenskap är grundad på en falsk premiss: nämligen att sjukdom orsakas av ovidkommande yttre påverkan och att denna åkomma permanent kan 'botas eller lindras med läkemedel'." Han tillägger sedan, med hänvisning till läkarkåren: "Ack, ingen dåre är en större dåre än den dåre som lurar sig själv." Väl talat, doktorn.

Många års erfarenhet hade lärt honom att bakterier, baciller, etc., inte var orsaken till själva sjukdomen, oavsett om sjukdomen var digerdöden, smittkoppor eller cancer. Det bästa beviset på det var att i samma miljö kunde vissa människor dukka under för en sjukdom, medan andra inte gjorde det. Även när digerdöden härjade som värst under medeltiden och i vissa områden dödade så mycket som hälften av befolkningen, varför påverkade den under samma förhållanden inte andra alls så att de överlevde?

En försvagad kropp dukar under för sjukdom. Svaret är att bakterier, baciller och virus kan finnas i vår miljö hela tiden (vilket de gör), men en frisk kropps immunsystem kan hantera dem och göra dem ofarliga. Det är endast en försvagad, utmärglad kropp som blir en värd för sjukdomsalstrande bakterier och erbjuder en fertil

kultur där de kan växa, föröka sig och orsaka illamående, sjukdom och till och med död.

Nervenergi och Enervation. Den systemiska styrkan eller svagheten hos en kropp när det gäller att göra motstånd mot sjukdom indikeras bäst av tillgången på dess nervenergi. När nervenergin är hög är motståndskraften hög. När nervenergin är låg sägs kroppen vara enerverad, och dess motståndskraft mot sjukdom är låg. Under extrem enervation är det bara en tidsfråga innan en sjukdom dyker upp och manifesterar sig vid kroppens svagaste punkt, eller i flera svaga organ samtidigt.

Tillgången på nervenergi fluktuerar från person till person, eller från dag till dag, eller timme till timme, hos samma person. Vi förbrukar nervenergi i alla former av aktivitet, oavsett om det är träning eller matsmältning. Stimulantia som alkohol, tobak, kaffe etc. konsumerar och minskar reserven av nervenergi. Emotionell stress och påfrestning bidrar också till enervation. Under perioder av sömn och inaktivitet kan vi återhämta oss och återställa nervenergin.

Måste behålla en hälsosam reserv. Tillgången på nervenergi liknar att underhålla ett bankkonto. När vi fortsätter att sätta in mer pengar på banken än vi tar ut, är vårt konto i gott skick. Det är hälsosamt. När vi vanemässigt fortsätter att ta ut mer från banken än vi sätter in, tömmer vi våra reserver och går i konkurs.

Det är på samma sätt med kroppens reserver av nervenergi. När vi fortsätter att förbruka mer än vi tillför, går kroppen i konkurs. Den når en kris och blir sjuk. Kroppen själv kommer att skapa en kris, såsom feber etc., i ett kraftfullt försök att vända processen. När den befinner sig i en sådan kris är det en manifestation av vad vi kallar sjukdom. Men låt oss komma ihåg och notera detta väl: sjukdomen är inte orsaken — den är symtomet, manifestationen av det enerverade och bankruttillstånd kroppen befann sig i innan krisen framkallades.

Toxemi orsakar enervation. Vad är den mest formidabla orsaken till enervation? Det är toxemi, det ord jag pekade på i början av detta kapitel som varande av avgörande betydelse i vår kamp mot sjukdom och vår strävan efter superhälsa. Toxemi är den största orsaken till enervation. Toxemi i sig är ansamlingen av metaboliskt avfall i blodet, lymfan och vävnaderna, utöver kroppens normala förmåga att stöta bort och eliminera sina toxiner.

Kemikaliserad mat. Dessa toxiner som härrör från den normala nedbrytningen av vävnader och deras skapande är en kontinuerlig process. Den totala summan av toxiner ökar dock kraftigt när kroppen intar eller absorberar tillsatta mängder av främmande gifter från våra kemikaliserade livsmedel samt förorenad luft och vatten. När nervenergin är riklig är kroppsfunktionerna effektiva och dessa avfallsprodukter elimineras lika snabbt som de produceras. Men om elimineringen försämras eller hämmas på grund av enervation, eller om belastningen...

blir för stor för de kroppsliga funktionerna att hantera, börjar dessa toxiner ackumuleras i vävnaderna, och vi får ett tillstånd av toxemi.

Utsöndra eller dö. Låt oss här fastställa en naturlag: när en organism inte kan, eller inte vill, utsöndra sitt avfall, dör den. Låt oss komma ihåg detta axiom. Det gäller även samhällen, och jag kommer att ha mer att säga om detta i den senare delen av boken.

Enervation liknar konkurs. När ett tillstånd av toxemi uppnås kämpar kroppen i motvind och dess hälsa är på väg utför. Återigen kan vi jämföra det med ett bankkonto från vilket mer pengar tas ut än vad som sätts in, eller med ett sjunkande affärsföretag vars utgifter ständigt är större än dess inkomster. Toxemi är ett tillstånd av enervation där kroppen har tömt sin reserv av nervenergi. Den är i själva verket bankrutt.

Stadier av toxemi. En annan ekonomisk jämförelse av kroppen i ett tillstånd av enervation är att jämföra den med en individ vars ekonomiska reserver är uttömda och som tar till att låna pengar. Inte nog med att sådana lån måste betalas tillbaka, det tillkommer dessutom en räntebörda. På samma sätt, när kroppen har uttömt sin reserv av nervenergi, har den inte bara mindre energi att utföra sina vanliga funktioner med, utan måste också lägga ner ytterligare energi på att försöka göra sig av med överbelastningen av toxiner. Sjukdom är resultatet och om det inte vänds kommer det att fortsätta i en nedåtgående spiral där cancer kan bli det slutliga slutet på denna utveckling. Det är ett av sluten på en kedja av symtom som börjar med irritation och går via inflammation, förtjockning och svullnad (härdning eller induration), sårbildning (ulceration) och fungation (cancer).

Sjukdomseffekter, inte orsak. Dr. Tilden förklarar toxinfilosofin enligt följande: Varje så kallad sjukdom är en kris av toxemi (självförgiftning). Detta sker eftersom toxin har ackumulerats i blodet (lymfan, cellerna, etc.) bortom toleransgränsen. Krisen eller den så kallade sjukdomen (kalla den förkylning, influensa, lunginflammation, huvudvärk, tyfoidfeber, etc.) har framkallats av kroppen som ett extraordinärt medel för eliminering — ett behov som uppstått eftersom de överarbetade eliminationskanalerna inte har kunnat hantera överbelastningen. Naturen strävar efter att befria kroppen från toxin. Varje "behandling" som hindrar detta eliminationsförsök komplicerar problemen och hindrar Naturen i dess självläkande ansträngningar.

Läkemedel hindrar naturlig läkning. Ett exempel på det senare är när läkaren råder patienten att ta en aspirin för att få ner febern. Kroppen har medvetet framkallat febern i en speciell ansträngning för att eliminera toxinöverbelastningen. Att belasta den med extra toxin (aspirin) och motarbeta dess läkningsförsök är därför dubbelt kontraproduktivt.

Svaret. Lyckligtvis finns det något extremt konstruktivt vi kan göra för att hjälpa kroppen i dess ansträngning att befria sig från överbelastningen av gift. Detta något kallas fasta, och vi kommer att ägna nästa kapitel åt denna återställande läkningsprocess.

Kreativt Credo Nr. 9

Fasta

Naturens mest effektiva medel för att återställa hälsan

Fasta är effektivt. I vårt program för ett hälsosamt liv (Salubrious Living) är fasteprocessen ett extremt viktigt komplement. Det är utan tvekan det säkraste, snabbaste och mest effektiva sättet kroppen har för att återställa sig själv till hälsa. Det är inget universalmedel, men det är förvånansvärt effektivt för en mängd olika krämpor som plågar mänskligheten. Märkligt nog har den ortodoxa medicinska professionen, som använder läkemedelsmetoder för att behandla "sjukdomar", varit envist motsträvig till att ignorera bevisen gällande naturens mest effektiva terapeutiska botemedel, fasta.

Motarbetat och ignorerat av läkare. Märkligt nog är allmänheten, trots att dess helande värden har varit kända i århundraden, i stort sett ovetande om fastans fantastiska helande krafter. Detta kan till stor del skyllas på läkarkåren i sin helhet, som har förvandlat sin "skära, bränna och förgifta"-metod för att "bota sjukdomar" till vad som närmast kan liknas vid en religiös kult: trots dess upprepade misslyckanden, trots det faktum att den har visat sig vara helt ineffektiv och totalt värdelös. Jag vill gå längre än så. Statistik visar att 40 % av alla dödsfall och krämpor är iatrogena, det vill säga direkt orsakade av de farliga behandlingar som administreras på sjukhus och av läkarna själva.

Naturens terapi. Vi inom Church of the Creator förkastar den så kallade ortodoxa medicinska metoden med att skära, bränna och förgifta, och vänder oss istället till naturens terapeutiska och välvilliga sätt att hela. Detta medel är fastan.

Civilisationen orsak till degenerativa sjukdomar. Den civiliserade människan idag är ansatt av en mängd olika patologiska, systemiska och degenerativa sjukdomar som är praktiskt taget okända bland primitiva folk. Bland dessa finns: senilitet, cancer, diabetes, åderförkalkning, hjärtsjukdomar, hjärt-kärlsjukdomar, magsår och sår på andra ställen i matsmältningskanalen, kolit, diarré, förstoppning, nefrit, astma, vanlig förkylning, hösnuva, högt blodtryck, multipel skleros, migrän, nervösa besvär, sinnessjukdom, artrit, eksem, finnar och en mängd andra.

Varför är det så? Varför är den civiliserade människan, med sin höga tekniska skicklighet inom medicinsk behandling och ett brett utbud av livsmedel att välja mellan—

lida av en mängd sjukdomar som den primitiva vilden är praktiskt taget fri från?

Bearbetade livsmedel är boven. Svaret ligger i det stora hela i vårt sätt att leva, men främst i de överprocessade och kemiskt förgiftade livsmedel vi äter. Sanningen är att vi här i Amerika är det mest övergödda och undernärda folket i historien. Inte nog med det, den börda av giftiga kemikalier vi bär i våra kroppar är bortom kroppens förmåga att hantera. Vårt kroppsliga system har utvecklats under hundratusentals år och förändras extremt långsamt. Anstormningen av tillagad, bearbetad mat med alla dess inneboende föroreningar är något relativt nytt i vår systemiska utvecklings långa historia, något som våra kroppar inte är designade för, och därför oförmögna att göra sig av med. Resultatet är att de flesta av oss går runt med en toxisk överbelastning som gör oss sjuka, eländiga och förstör vår hälsa och energi.

Läkemedel och piller förvärrar situationen. Och fler piller, mediciner och droger är inte svaret. Faktum är att de är en stor del av problemet, då de bara ökar den toxiska överbelastningen och ytterligare förgiftar vår redan överbelastade kropp. När man lyssnar på alla de högt prisade mediciner och lindrande medel som annonseras på tv, kommer man gång på gång att notera den ständigt återkommande refrängen ”tillfällig lindring från”. Det är allt de är — ”tillfällig lindring” (kanske), endast ett lindrande medel, men de botar aldrig någonting, tar aldrig bort orsaken till din huvudvärk, din förstoppning, din astma eller vad det nu kan vara. Faktum är att efter den förmodade ”tillfälliga lindringen” intensifierar de ditt lidande genom att belasta din kropp med fler toxiner och gifter, och du blir mer sjuk, mer överbelastad med toxiner och gifter, och mer beroende av sömntabletter, lugnande medel, nässpray eller laxermedel än du var innan du började ta dessa otäcka kemiska gifter som är helt främmande för kroppen. Ju mer du tar av dessa lindrande medel, desto mer behöver du, och desto sjukare blir du. Det är en ond cirkel som slutar i svaghet, förstörd hälsa och slutligen död.

Läkemedelsmetoden är i grunden felaktig. Hela denna ”läkemedelsmetod” som utgör grunden för dagens moderna medicinska professions ortodoxa tillvägagångssätt är fundamentalt felaktig från sin början. Vi inom Church of the Creator förkastar det konceptet i sin helhet. Av alla de tiotusentals piller, mediciner, droger och kemikalier som har blivit så högt förhärligade, lovordade och annonserade under de senaste hundra åren, finns det inte en enda som har botat någonting. Men alla, och särskilt kollektivt, har gjort stor skada. De har förgiftat vårt folk till den grad att de flesta människor, med början hos de unga, går runt med en toxisk överbelastning, en börda bortom vad de förmår hantera. Resultatet är den mängd systemiska och degenerativa sjukdomar jag nämnde tidigare.

Alla mediciner är gift. Låt oss aldrig glömma — en medicin är en drog, är en kemikalie, är ett gift. Våra kroppar var aldrig designade för att hantera sådana kemikalier. De är främmande för kroppen — de är gift.

Övergödda, undernärda. Hur hamnade vi någonsin i detta onda ekorrhjul? Allt börjar med den onaturliga, högprocessade mat vi äter. Medan vi är stolta över våra fantastiska stormarknader, över att vara den bäst mätta nationen på jorden, är faktum att våra högprocessade livsmedel till stor del har berövats alla sina naturliga vitaminer, mineraler och enzymer, vilket lämnar kvar en steril röra av skräp som våra kroppar inte kan använda, och lämnar oss med en röra av tomma kalorier som gör oss feta, men lämnar oss bedrövligt undernärda. För att göra saken ännu värre är de flesta av dessa vackert processade livsmedel inte bara berövade viktiga näringsämnen, utan är tungt belastade med konserveringsmedel, tillsatser, konstgjorda smakämnen, konstgjorda färgämnen och en mängd andra kemikalier. För att nämna några: mononatriumglutamat, kalciumfosfat, gummi arabicum, natriumnikotinat, stilbestrol (i kyckling och nötkött) och alltid socker, socker, socker. Slutresultatet är att vi matas med livsmedel som ser bra ut, smakar gott, är vackert förpackade, men som i huvudsak är berövade sina vitala näringsämnen och laddade med kemiska gifter. Vi äter syntetisk plastmat, mat som är förkrympt och förgiftad, vilket resulterar i förkrympta och förgiftade människor.

Vitamin- och mineraltillskott är inget svar. Vi Skapare skyr alla processade livsmedel, piller eller extrakt. Detta inkluderar de vitamin-, mineral- och enzymtillskott som hälsofantaster älskar att köpa i så kallade "hälsokostbutiker". Alla vitamin-, mineral- och enzympiller har genomgått en intensiv process, oavsett om de är märkta som organiska eller syntetiska. Som sådana kan kroppen inte använda dem och de tillför absolut ingenting till kroppens naturliga näring. Tvärtom bidrar de till den toxiska överbelastning som kroppen arbetar så hårt för att reducera. Därför förkastar vi alla sådana komprimerade tillskott som konstgjord, processad skräpmat utan värde, som faktiskt är skadlig för kroppen.

En bra allmän regel är att varje substans, oavsett om det är lök, vitlök, torskleverolja eller C-vitaminpiller, som du inte kan sätta dig ner och göra en hel måltid av, njuta av och enkelt smälta, inte är en bra föda för kroppen, även om den tas i små mängder.

Detta är rent av en uteslutningsregel, och innebär ingalunda att varje "livsmedel" som kan ätas som en hel måltid, utan matsmältningsproblem, är bra mat. Till exempel kan du kanske äta en hel måltid av vitt bröd, eller av ost, eller chokladkakor, och njuta av det utan omedelbara matsmältningsproblem. Men de är inte nödvändigtvis bra livsmedel. Faktum är att alla tre nämnda är den värsta sortens skräpmat.

Till och med vildar äter bättre. Det är ett skamligt faktum att de primitiva vildarna, orörda av civilisationen, vare sig i Söderhavet...

eller i Afrika, äter mycket bättre, mer näringsrik mat än vad den civiliserade vite mannen gör idag. På en skala från 1 till 10 skulle jag betygsätta de primitiva till omkring 5, medan vi befinner oss långt ner på skalan vid ungefär 2.

Så det är där allt börjar — den tillagade, överprocessade, plastiga maten vi äter. Som ett resultat är vi undernärda, övergödda och laddade med gifter bortom kroppens förmåga att göra sig av med dem. Det är ett sedan länge erkänt axiom att varje organism som är oförmögen att utsöndra sitt avfall, dör.

Svaret. Eftersom jag har gått in på ämnet näringslära, medicinens bluff och miljöförstöringens ondska i ett annat kapitel, kommer jag inte att uppehålla mig mer vid detta ämne i det här kapitlet. Snarare, med insikt om den ohälsosamma röra vi befinner oss i, är frågan — vad kan vi göra för att komma tillbaka till en normal, hälsosam hälsa? Hur kan vi avlasta kroppen från de betungande gifterna?

Svaret är Fasta.

* * * * *

Låt oss dröja vid ordet "botemedel" för ett ögonblick och ytterligare försöka klargöra dess innebörd.

Inga botemedel för någonting. Jag har redan konstaterat att vi inte gör några anspråk på att fasta är ett "universalmedel". Jag går längre än så och konstaterar krasst att det inte "botar" någonting. Faktum är att det inte finns något sådant som ett "botemedel" för mänskliga krämpor när som helst, någonstans, förutom döden själv. Så länge kroppen lever kan du inte bli mer botad från en krämpa än vad du kan bli botad från att bli överkörd av en lastbil. Att bli botad innebär att du aldrig mer kommer att vara mottaglig för den krämpan, vare sig det är cancer, hjärtsjukdom eller vad som helst. Sanningen är att det inte finns något som kan göra dig immun mot framtida krämpor. Oavsett hur frisk du än må vara idag, om du utsätter din kropp för missbruk, felaktiga vanor och dålig mat, kommer du att bli sjuk igen och dina gamla krämpor kommer att återvända med full kraft.

Fasta tillåter kroppen att återställa sig själv. Därför skyr vi ordet "botemedel" i vår diskussion. Vad vi däremot hävdar om fasta är att det är det snabbaste, mest effektiva naturliga sättet kroppen har för att återhämta sig och återställa sig själv till hälsa från en mängd olika krämpor, varav jag har nämnt några, och många fler som jag inte har nämnt. Jag hävdar att det är långt överlägset det ortodoxa medicinska tillvägagångssättet med att skära, bränna och förgifta. Det är långt överlägset det läkemedelsfokuserade tillvägagångssättet som är läkarprofessionens älskling. Medan fasta som metod för att återställa hälsan är en naturlig, terapeutisk läkeprocess, är det "ortodoxa" läkemedelsfokuserade tillvägagångssättet skadligt, livskraftsnedsättande och bidrar i sig självt till förgiftning och toxifiering av kroppen.

Ja, vi inom Church of the Creator hävdar inte att fasta är ett universalmedel, men vi hävdar att det är tusen gånger överlägset det "ortodoxa" medicinska tillvägagångssättet med att skära, bränna och förgifta.

* * * * *

Fasta avgiftar, vitaliserar. För den genomsnittlige lekmannen är fasta synonymt med svält. "Vara utan mat i två eller tre veckor? Jag skulle svälta ihjäl." Inte sant. Inte sant alls. Det finns en ganska tydlig demarkationslinje mellan fasta och svält. De flesta av oss skulle kunna klara oss i en månad eller mer utan att ens börja korsa den linjen. Om du är överviktig skulle du kunna klara dig mycket längre. (Allt detta bör dock ske på en klinik under övervakning.) De flesta av oss skulle komma ut ur en sådan fasta vitaliserade, befriade från många av våra favoritsjukdomar, allergier, huvudvärk, förstoppning eller vad det nu kan vara. Faktum är att chansen är stor att du skulle komma ut ur fastan starkare, friskare och mycket mer energisk än du var innan du påbörjade fastan, efter en lämplig period av ätande och återuppbyggnad.

Relativt säkert. Under korrekt övervakning är risken för svält eller dödsfall under fasta minimal. Det är faktiskt mycket mindre farligt än en genomsnittlig vistelse på ett sjukhus.

Dr. Herbert M. Shelton, som förmodligen har gjort mer för att främja hygieniströrelsen (som vi kallar Hälsosamt Leverne) än någon annan människa, uppger att han under en period på mer än 45 år har lett tusentals fastor och ingen under hans vård har någonsin dött av fasta. Vissa av dessa fastor sträckte sig från några dagar till så länge som nittio dagar.

Fasta innebär total avhållsamhet från mat av alla slag, och att man endast dricker måttliga mängder rent vatten, helst destillerat. Vi hör talas om människor som går på "juicefastor" eller "vattenfastor", men dessa är felaktiga benämningar. Om någon bara dricker fruktjuice är de inte på en fasta, utan på en juicediet. Om de är på en "vattenfasta" skulle det innebära att de avstår från vatten, vilket de inte gör. I vår terminologi betyder en fasta precis vad jag sa — att avstå från all mat, men dricka destillerat vatten.

Fasta är en naturlig läkningsprocess. I djurvärlden fastar djur inte bara när de är sjuka eller skadade, utan också i många andra fall i deras naturliga livscykler. Ett exempel är under dvala. Vissa djur fastar under parningssäsongen. Vissa under digivningsperioden. Vissa fåglar fastar medan deras ägg kläcks. Vissa vilda varelser fastar när de tas i fångenskap. Djur överlever fastor under perioder av torka, snö, kyla eller långa perioder när byte eller mat är knappt utan några skadliga effekter. Fasta är en naturlig process i djurriket. Mänskligheten har också utövat det i tusentals år. Det är först i modern medicinsk historia som det har blivit mindre känt, förmodligen till stor del på grund av läkarprofessionens egna ansträngningar att undertrycka denna naturliga återställare.

När en person fastar uppstår flera konstruktiva fördelar. **Viktminskning** är en av de mest uppenbara, men det är bara en extra bonus till de många andra gynnsamma effekterna.

Utnyttjar reserver. När kroppen fastar sker en process som kallas autolys. Den normala kroppen förser sig själv med ett förråd av näringsämnen som läggs undan i form av fett, benmärg, glykogen, muskelsafter, mjölkaktiga vätskor, mineraler och vitaminer. När en person påbörjar en fasta, tar kroppen av dessa reserver för att ge näring åt sin fungerande vävnad. Allteftersom denna reserv förbrukas, går kroppen ner i vikt. Mängden vikt den kan tappa innan dessa reserver är slut är betydande. Det är när dessa reserver är förbrukade som svält börjar.

Grundlig storstädning. Kroppen är mycket selektiv i vilken ordning den använder dessa reserver, och börjar först med fettvävnaden. Genom att göra det påbörjar den också en grundlig storstädningsprocess under vilken den gör sig av med alla de ansamlade gifter och toxiner som har samlats i cellerna under en lång tidsperiod. På grund av den extra energi som används vid matsmältning under normala perioder av ätande, och eftersom sådana livsmedel ständigt belastar kroppen med fler nya toxiner, har kroppen inte kunnat genomföra sitt avgiftningsprogram effektivt.

Kroppen avgiftar sig själv. Under fasta förändras allt detta. Vila är ett nödvändigt komplement till fasta. All kroppens energi kan nu koncentreras på en reningsprocess och på att avgifta hela dess system. I denna process förstärks dess helande krafter avsevärt. Tumörer absorberas, sår, bölder och irriterad vävnad läks. Toxiner och gifter utsöndras. Under vilan och avhållsamheten från mat befrias kroppen från sitt matsmältningsslit. Den kan äntligen komma till skott med att använda all sin energi till denna renings- och läkningsprocess och återställa ordningen i sitt hus.

* * * * *

Fördelar med fasta. Det finns många goda skäl till fasta, och att återställa kroppen till hälsa från de talrika sjukdomar vi nämnde tidigare i detta kapitel är skäl nog. Men även i frånvaro av specifika sjukdomar finns det i huvudsak fyra goda skäl till varför det är fördelaktigt för de flesta människor att periodvis genomgå en fasta för att bygga upp sin hälsa, för att avvärja framtida krämpor och för att helt enkelt må bättre.

1. En av de mest uppenbara är **viktminskning**. Övervikt är det vanligaste problemet i Amerika idag. Det är början på orsaken till ett flertal krämpor. Som jag har nämnt tidigare är vi en nation av övergödda och undernärda människor.

Utan tvekan utgör fasta det säkraste och mest effektiva sättet som finns tillgängligt för viktminskning. Men jag vill tillägga att viktminskning ingalunda är det enda skälet till fasta. Det är bara en extra förmån som erhålls vid återställandet av kroppen till en hälsosam hälsa.

2. Den andra fördelen kan kallas fysiologisk kompensation — att spara sin energi för läkningsprocessen. När mat intas måste en stor mängd energi förbrukas för dess matsmältning. Mycket blod måste ledas om till matsmältningsorganen och läkningsprocessen fördröjs eller försummas. Vid fasta leds all denna energi nu om till läkningsprocessen och systemet kan koncentrera sig på att få ordning i sitt hus.

3. Det tredje skälet är att säkerställa fysiologisk vila, en återhämtningsprocess inte olik en björn i dvala. Under fasteprocessen, då ingen ny mat tas in som måste smältas och metaboliseras, får hela systemet en välbehövlig vila, ett andrum, en chans att återhämta sig. Matsmältningssystemet, körtelsystemet, cirkulationssystemet, nervsystemet, andningssystemet får alla ett andrum, en chans att vila. Allt detta har en terapeutisk och helande effekt, vilket ger kroppen en möjlighet att återställa sig själv.

4. Den största fördelen av alla är fastans extraordinära effektivitet i processen att avgifta sig själv. Dr. J. H. Tilden, grundaren av den berömda Dr. Tilden's Health School i Denver och som har skrivit flera böcker, säger: "Efter femtiofem års vistelse i den medicinska terapeutikens vildmark, är jag tvungen att förklara utan fruktan för framgångsrik motsägelse, att fasta är det enda pålitliga, specifika, terapeutiska elimineringsmedel som människan känner till."

Dr. Herbert M. Shelton säger: "Ingenting som människan känner till går upp emot fastan som ett medel för att öka elimineringen av avfall från blodet och vävnaderna."

Allteftersom fastan fortskrider kastas lagrat avfall ut ur kroppen och systemet renas. Lindring av irritationer uppstår. Kroppen blir utvilad och återhämtad, och kort sagt, kroppen avgiftas och återställs.

* * * * *

När ska en person fasta? I grund och botten finns det två situationer.

Nedbruten hälsa. När den kroppsliga hälsan, av ett antal olika anledningar, redan är nedbruten, blir en lång fasta nödvändig. Detta kan vara allt från en vecka till sex veckor eller mer. Sådana fastor bör genomföras på en klinik under överinseende av en hygienist.

Dåsighet. Den andra situationen är när en person inte är specifikt sjuk, men känner sig dåsig och sliten. En fasta på fyra dagar till en vecka kan göra underverk. Sådana fastor bör påbörjas efter att ha läst en bra bok om fasta, eller efter samråd med, eller under ledning av, en hygienist, åtminstone vid det första försöket.

Rutinmässigt underhåll. Många mormoner fastar en dag i veckan som en rutinmässig efterlevnad av sin religiösa utövning. Detta har goda meriter både för att hålla nere vikten och även i sitt terapeutiska värde. Många människor som ägnar sig åt fasta fastar rutinmässigt en vecka om året, bara för att

för att bibehålla god hälsa. I vilket fall som helst har tillfällig fasta många solida fördelar, varav viktminskning endast är den mest uppenbara extra utdelningen.

Att bryta fastan är ett viktigt steg. En mycket viktig aspekt av fasta är att bryta fastan långsamt. Ett korrekt brytande av fastan kan avgöra om fastan blir fördelaktig eller inte. Efter en fasta bör mat intas selektivt, och till en början i mycket måttliga mängder. Många hygienister rekommenderar att man bryter fastan genom att dricka apelsinjuice eller andra fruktjuicer i små mängder och med jämna mellanrum, för att sedan gradvis lägga till fast föda tills den vanliga kosten återupptas. Det är här hygienistens expertis är avgörande. Som en tumregel behövs en dag av gradvis "brytande av fastan" för var fjärde dag av fasta. Till exempel, om en fasta varar i tjugo dagar, krävs en period på fem dagar av gradvis diet för att återigen återgå till ett normalt matschema.

Tillgång till rik information. Detta kapitel är dock inte utformat som en omfattande avhandling om fasta, utan endast för att belysa de fördelar som kan dras från denna mest effektiva av alla terapeutiska och återställande processer som är kända för människa eller djur i naturen. Jag föreslår starkt att innan våra medlemmar påbörjar en fasta under en längre tid än några dagar, bör de sätta sig in grundligt i denna process eller placera sig under ledning av en bra hygienisk klinik.

Creative
Credo No. 10

Socker:

Den mest skadliga narkotikan i civilisationens historia

Narkotika i mat. När vi reflekterar över dagens "drogkultur" och den flagranta ökningen av drogmissbruk, tänker vi i allmänhet i termer av alkohol, heroin, L.S.D., marijuana, tobak, "ängladamm", kokain och en mängd andra sinnesförändrare. Visst har de alla varit och är idag orsaken till en obeskrivlig mängd elände, av förstörda liv och den snabba nedbrytningen av vår ras och nations hälsa och moral. Dessutom är den bestående skadan på den vita rasens genpool svindlande. Det behöver knappast sägas att bakom allt detta ligger pengar — girigheten efter vinst, och judarnas medvetna, obevekliga program mot den totala förintelsen av den vita rasen.

Socker. Det finns en annan narkotika som vi alla har använt i hinkvis ända sedan vi var små bebisar, som utan tvekan har gjort mer skada på den vita rasen som helhet under de senaste trehundra åren än alkohol, tobak, heroin, marijuana och alla de andra "tunga drogerna" tillsammans. Det är något som kommer maskerat som ett mycket välsmakande livsmedel, som, likt kristendomen, även din söta, kärleksfulla mor skulle ge dig i mängder. Den narkotikan är socker — vanligt, raffinerat, kristallint, vitt socker som du köper i vilken livsmedelsbutik som helst.

Socker en narkotika? Ja, socker är en narkotika — en onaturlig substans framställd genom industriella processer (mestadels från sockerrör eller sockerbetor) genom att raffinera ner det till rent sackaros, efter att ha skalat bort alla vitaminer, mineraler, proteiner, enzymer och andra nyttiga näringsämnen. Det som återstår är en koncentrerad onaturlig narkotika som människokroppen inte kan hantera, åtminstone inte i närheten av de mängder som nu intas i dagens accepterade livsstil.

Vitt socker, vitt mjöl. När jag var barn växte jag upp på en bondgård i Kanada. Nu skulle man kunna tro att vem som helst som växer upp på en bondgård skulle få ett rikligt utbud av färsk och hälsosam mat. Men på grund av vår okunnighet om nutrition (som delas av 99 % av den vita rasen) brukar vi då och då ladda upp med en 100-pundssäck med vitt mjöl och en 100-pundssäck med vitt socker, och förvara dem i skafferiet på övervåningen. Båda dessa "livsmedel" är extremt skadliga för någons hälsa, och till och med råttor, som är härdigare än människor, kommer att dö i

kort tid om de matas med en meny av vitt mjöl, vitt socker, eller båda.

Sockerberoende. Den genomsnittliga amerikanen konsumerar nu cirka 115 pund socker per år. Detta gäller per man, kvinna och barn. Den största anledningen till att socker gör mer skada än något annat gift, drog eller narkotikum är tvåfaldig. (a) Det betraktas som ett "livsmedel" och intas i sådana massiva mängder, och (b) de skadliga effekterna börjar tidigt, från den dag ett barn föds och matas med socker i sin modersmjölksersättning. Till och med modersmjölk är förorenad med det. (c) Praktiskt taget 100 % av våra civiliserade vita raskamrater är beroende av det under hela sin livstid, från vaggan till graven. De enda undantagen är de få (men växande antal) som har blivit medvetna om vilket dödligt gift vanligt hushållssocker är. Vi Skapare avser att avslöja detta skadliga narkotikum och göra sådan information till allmän kännedom för varje barn från den tid de lär sig att tala.

Överbelastade med socker under hela vår livstid. Det har sagts att kriteriet för huruvida ett ämne (vilket ämne som helst) är skadligt eller medicinskt fördelaktigt är den mängd i vilken det används i människokroppen. För att peka på en dramatisk illustration: vi vet alla att giftet från en skallerorm, en kobra, vattenmockasin, korallorm och andra giftormar är dödligt för det mänskliga systemet. Det finns vissa ormar vars bett är så dödligt att det kan orsaka död inom loppet av sekunder. Icke desto mindre har även ormgift, så dödligt som det är, använts för terapeutiska, medicinska ändamål när det används i minimala mängder. (Vi är emot det.) Omvänt accepterar vi alla att vatten och solsken är fördelaktigt för vår hälsa, i måttliga mängder. Men mitt i Lake Superior skulle den genomsnittliga personen snart drunkna av överkonsumtion av vatten, och mitt i Saharaöknen skulle en person snart kunna dö av överexponering för den gode gamle Solen.

Så är det med nästan vilken faktor som helst som påverkar vår hälsa och vårt välbefinnande: Det är den korrekta mängden som är viktig. Det finns dock tusentals ämnen vi får i oss som är skadliga, och att helt göra sig av med dem vore bäst.

Extremt destruktivt för den vita rasen. På grund av de mängder i vilka vi har konsumerat socker är det den främsta orsaken till varför socker har varit den mest destruktiva boven som den vita mannens civilisation har frambringat i hela sin historia. Det har alla de rätta egenskaperna för ett destruktivt gift: det är sött och lockande för gommen, man kan aldrig få nog av det. Det är ett narkotikum och det är beroendeframkallande. Det tar år för skadorna att bli uppenbara.

Historia. Medan socker hade funnits i minimala mängder under flera tusen år, var det praktiskt taget okänt och utgjorde en obetydlig del av den vita mannens kost i de klassiska civilisationerna i Egypten, Grekland och Rom. Grekerna (som hade ett ord för nästan allting!) hade inte ens ett ord för det. Även i det medeltida Europa var det

var praktiskt taget okänt och då endast som en sällsynt delikatess vid de kungliga hoven. Under det sista stora korståget som slutade 1204 introducerades några av de kristna korsfararna för socker som användes fritt av saracenerna. Morerna, när de invaderade och koloniserade den södra delen av Spanien, odlade sockerrör på spansk mark och raffinerade socker. När Spanien drev ut morerna ärvde de en del av rörplantagerna. Det var under denna tid som kristenheten tog sin första stora tugga av den förbjudna frukten och gillade den. Det var den första tuggan som skulle leda till beroende, frosseri och en långsam och stadig degeneration av den vita rasen, en degeneration som har blivit en epidemi idag. Det lämnade också ett spår av slaveri, folkmord och organiserad brottslighet som skapade enorma förmögenheter, särskilt för dessa mänsklighetens parasiter — judarna.

Socker, Slavar och Rom. Likväl var det efter Columbus upptäckt av den nya världen som Kung Socker verkligen kom till sin rätt. I detta avseende ledde portugiserna loppet, snart följda och ersatta av spanjorerna, som i sin tur ersattes av engelsmännen, fransmännen och holländarna. Västindien var den centrala platsen för mycket av detta drama, och snart blev den ondskefulla trehörniga triangeln av socker, svarta slavar och rom den största och mest lönsamma verksamheten i både den nya och den gamla världen. Enorma förmögenheter skapades i England, Frankrike, Spanien, Portugal, Holland och, sist men inte minst, i de nyligen framväxande New England-kolonierna. I trehundra år har sockret härjat fritt och det har ställt till ett helvete för den vita mannens hälsa, och sänt sina offer nerför en spiralformad väg av svaghet, degeneration och sjukdom.

Socker en Onaturlig Kemikalie. Varför är socker så förödande för vår hälsa? En anledning är att det är en ren kemikalie och (likt heroin) genom raffinering har berövats alla de naturliga näringsämnen som det ursprungligen hade i själva plantan. Heroin och socker uppnås genom mycket likartade raffineringsprocesser. Vid framställning av heroin extraheras först opiumet från vallmon. Opiumet raffineras sedan till morfin. Kemisterna satte sedan igång med morfinet och raffinerade det ytterligare till heroin, och proklamerade att de hade "upptäckt" ett underbart nytt smärtstillande medel som inte var beroendeframkallande. Så sa de.

På samma sätt pressas socker först som en saft från röret (eller betan) och raffineras till melass. Sedan raffineras det till brunt socker, och slutligen till märkliga vita kristaller $C_{12}H_{22}O_{11}$, som är en främmande kemikalie för det mänskliga systemet.

Beroendeframkallande. En andra anledning till att socker är så skadligt är att det likt heroin är beroendeframkallande, och då det är läckert och förföriskt för smaken är det också vanebildande (det finns en skillnad). Genom att börja med socker i barnets välling utvecklar människor inte bara en stark smak för socker utan ett omättligt sug efter det, så att de aldrig verkar få nog av detta gift.

Långsamt men lömskt. En tredje anledning är att skadan socker orsakar är långsam och lömsk. Jag minns när jag gick i grundskolan och min lärare gjorde uttalandet att om tobak vore tio gånger så skadligt skulle det inte orsaka en tusendel av skadan. Det tog mig ett tag att räkna ut det där. Det är likadant med socker. Det tar år innan det förstör din bukspottkörtel, dina binjurar, kastar hela ditt endokrina system ur balans och producerar de mångfaldiga skador vi har listat i detta kapitel.

Livsmedel laddade med socker. En fjärde anledning är de orimliga mängder socker som civiliserade nationer konsumerar. I synnerhet amerikaner får höra hur de är det bäst utfodrade och mest välnärda folket på jordens yta. Om vi talar om processad skräpmat — så är detta sant. Stormarknaden med sitt enorma utbud av processade förpackade livsmedel är det ultimata "vi pekar med stolthet"-exemplet på hur väl vi förmodas vara utfodrade. Om du undersöker "maten" i vilken stormarknad som helst mer noggrant och börjar läsa etiketter, kommer du att finna att nästan allt innehåller socker. De flesta livsmedel är laddade med det — från flingor, till soppor, till ketchup, till korv. Till och med röktorkad tobak kan innehålla så mycket som 20 % socker per vikt. Vissa flingor består av så mycket som 50 % socker.

Lista över skador. Vi har konstaterat att socker är skadligt för din hälsa: att det är mer skadligt än alla andra narkotiska preparat tillsammans; att det är ett långsiktigt kemiskt gift. Precis vilken skada gör socker på människokroppen?

Listan är oändlig, men vi kommer att nämna några av de lömska sätt socker skapar förödelse i människokroppen. När vi talar om socker inkluderar vi dålig kosthållning som helhet, eftersom alla som frossar i socker har dåliga kostvanor i sig själva.

1. Socker är den absolut främsta orsaken till dental försämring — hål i tänderna, blödande tandkött, sviktande benstruktur och tandlossning.
2. Socker är huvudorsaken till diabetes, hyperglykemi och hypoglykemi.
3. Det är antingen en betydande eller bidragande orsak till hjärtsjukdomar, arterioskleros, psykisk ohälsa, depression, senilitet, hypertoni, cancer.
4. Det har en extremt skadlig effekt genom att skapa obalans i det endokrina systemet och skada dess ingående körtlar såsom binjurarna, bukspottkörteln och levern, vilket får blodsockerhalten att fluktuera kraftigt.

Det har ett antal andra extremt skadliga effekter på människokroppen. Det finns ett antal böcker tillgängliga i ämnet, men jag tror att den kanske mest intressanta jag har läst är "Sugar Blues" av William Dufty. Den finns i de flesta hälsokostbutiker. Jag föreslår att du läser den.

Måste återställa den skada som skett. Kanske har vi ägnat för mycket utrymme åt att tala om socker. Men eftersom vi inom Church of the Creator är starkt hälso- och näringsorienterade, kan vi knappast lägga för stor vikt vid sockrets ondska. Alla som är intresserade av att sträva efter ett hälsosamt och energiskt liv (och det är alla sanna Creators) måste ta itu med den skada som socker har orsakat under de senaste 300 åren.

Det medicinska-läkemedels-kemiska komplexet. Detta kapitel om socker kommer att tjäna som en introduktion till det enorma inflytande och den makt som utövas över våra liv av det medicinska-läkemedels-kemiska komplexet, av vilket socker bara är en del. Vi vill avslöja den girighet och det hyckleri som genomsyrar detta maktetablissemang och visa hur de arbetar hand i hand med regeringen och nyhetsmedierna. Drivkraften bakom allt är pengar — allt stadigt i händerna på det judiska nätverket.

Creative Credo No. **11**

Det Medicinska-Läkemedels-Kemiska Komplexet

Ett Kraftfullt Internationellt Nätverk som har Saboterat Folkets Hälsa och Förgiftat Vår Planet

Vinst på handel med gifter. När vi ser tillbaka på det föregående kapitlet om socker blev vi starkt medvetna om hur kraftfulla finansiella krafter kan (a) göra oss sjukliga med enorm vinst för dem själva och (b) genom sin ekonomiska makt kan undergräva undersökningar och propaganda i århundraden så att offren aldrig märker skillnaden. Men även om socker är en industri värd miljarder dollar, är det bara en produkt av tusentals som gör oss sjuka, och bara en produkt av tusentals som är oerhört lönsam för de kommersiella intressen som driver på och marknadsför skadliga droger, kemikalier och gifter till en intet ont anande allmänhet.

* * * * *

Miljarder i olagliga droger. Det finns andra kemikalier förutom socker som är oerhört lönsamma för dem som handlar med sjukdom och död. Vi är alla medvetna om den enorma expansionen av den illegala droghandeln. Genom att bo i södra Florida läser jag varje dag om narkotikatillslag på tonvis av marijuana, heroin, quaaludes och en mängd andra tunga droger som översvämmar Amerika och förstör den vita rasen. Trots det erkänner myndigheterna att de bara fångar mindre än 5 %, resten går igenom. Så omfattande och så flagrant har denna trafik blivit att det inte bara är en "industri" värd en miljard dollar, utan den uppgår nu till tiotals miljarder. Ingen känner till den fulla omfattningen i dollar. Faktum är att den har blivit så stor och kraftfull att den nu överstiger i dollarvolym praktiskt taget alla andra stora etablerade industrier.

Korrumperat alla brottsbekämpande myndigheter. Den illegala droghandeln har blivit en så betydande kraft i detta land att den har korrumperat alla brottsbekämpande myndigheter, och praktiskt taget hela regeringen, vare sig det är kommunala, statliga eller federala myndigheter. Våra skolor och utbildningsinstitutioner har varit de främsta målen, tills de nu har blivit nästen för brott och ondska snarare än salar för lärande.

Knark och integration. I själva verket är det svårt att avgöra om knark eller rasintegration har varit mer katastrofalt för sammanbrottet av vårt utbildningssystem. Men det råder ingen tvekan om att påtvingad integration, blandning med n-ordet och ler-raser, har bidragit enormt till spridningen av tunga droger, sjukdomar och förstörelsen av vår ungdom.

Förstörelsen av den vita rasen är lönsam för judarna. Det är dock inte syftet med detta kapitel att uppehålla sig vid den tunga droghandeln, hur katastrofal den än må vara. Jag kommer bara att göra denna iakttagelse: Regeringen försöker inte stoppa den. Tvärtom. **Det judiska maktetablissemanget driver och främjar helhjärtat droghandeln** och detta av två huvudorsaker: (a) det är oerhört lönsamt, och (b) de vill oåterkalleligt förstöra den vita rasen. Därför kan vi inte förvänta oss någon lösning, ingen vändning av denna plåga förrän den tidpunkt då vi, genom Church of the Creators program, driver ut judarna från alla faser av makt och inflytande och återigen tar ett fast grepp om den vita rasens öde i våra egna händer.

* * * * *

Den legitima drogbranschen. Efter att ha sagt detta om den olagliga droghandeln, låt mig nu återgå till det medicinsk-farmaceutiska-kemiska komplexet som verkar öppet och legitimt men som gör ännu mer skada än den olagliga droghandeln eftersom det når fler människor. Faktum är att det når alla, inklusive människor som du och jag som aldrig skulle gå nära en sjaskig knarklangare.

Det trebenta samarbetet. De skyldiga i detta komplex är som de tre benen på ett stativ, som alla stöder varandra. De tre benen är (a) läkarkåren, (b) de farmaceutiska och kemiska företagen, och (c) de federala myndigheterna som "reglerar" de förstnämnda. I själva verket arbetar de alla i maskopi och ingen skulle kunna fungera utan att de andra stöttar upp dem. Alla dessa är högst legitima och högt respekterade av allmänheten. Om allmänheten bara visste vad detta samarbete gjorde mot dem!

Läkarkåren. De som i huvudsak representerar läkarkåren är American Medical Association (A.M.A.), American Cancer Society (A.C.S.) och National Cancer Institute (N.C.I.), även om det finns flera mindre underavdelningar. Dessa står alla under kontroll av judar i toppen.

De farmaceutiska företagen är mer diversifierade och varierar från små nationella företag till enorma internationella jättar. I den kemiska gruppen ingår ett ännu bredare utbud av tillverkade produkter. Dessa sträcker sig hela vägen från konstgödsel till industrikemikalier, till de enorma petroleum- och plastjättarna. Vi måste också inkludera livsmedelstillverkare och förädlarföretag i gruppen (av vilka

sockerbolagen är en del) eftersom de också bidrar kraftigt till förgiftningen av våra kroppar och försvagningen av vår hälsa. Tillsammans är de kommersiella grupper som nämns i detta stycke producenter av de "legitima" läkemedel och kemikalier som förgiftar våra kroppar. De förgiftar i själva verket hela vår planet och gör den inte bara till en plats olämplig att leva på, utan kommer, om det fortsätter i framtiden, att göra den till en planet där det blir omöjligt att leva. Nästan utan undantag ägs och kontrolleras dessa enorma truster och monopol av judar.

Det tredje benet i detta stativ är regeringen själv som övervakar läkarkåren och läkemedelsindustrin. I huvudsak representeras detta av Food and Drug Administration (F.D.A.) och dess olika statliga motsvarigheter. Även vår regering är i händerna på judarna.

Nyhetsmedier fungerar som ett skyddande paraply. Så där har vi rollistan. Den fjärde statsmakten — nyhetsmedierna — sprider ett täcke av respekt och skydd över detta kraftfulla stativ. Utan dess välvilliga stöd och skydd skulle de andra tre komponenterna inte kunna fungera. Om nyhetsmedierna vore ärliga och oberoende skulle de i själva verket snabbt avslöja och spränga hela deras sjabbiga verksamhet i luften på kort tid. Med pressen och nyhetsmedierna som agerar murbräcka och tillhandahåller ett allt genomträngande skydd, har dock detta oheliga komplex lurat och fört bakom ljuset den breda allmänheten fullständigt, så att de tillber handen som förgiftar dem och tar deras pengar.

* * * * *

Kriminellt komplex. Det finns en enorm mängd stoff att täcka i detta ämne, men jag vill inte ta upp utrymmet. För att förstå hur denna kriminella kombination fungerar, när de säljer sina giftiga varor i hälsans namn, låt oss titta på cancerbluffen som ett typiskt exempel.

Mjölkning av den lättlurade allmänheten. Varje år genomför American Cancer Society (A.C.S.) en högstämd, tårdrypande och hjärtskärande kampanj för att samla in medel från en lättlurad allmänhet. Dess ädla och lovvärda mål är skenbart att samla in pengar för att bedriva ytterligare "forskning" för att finna ett "botemedel" mot cancer. Dess berömvärda mål är utan tvekan trovärdiga för en godtrogen allmänhet eftersom A.C.S. utan tvekan är en av de mest effektiva insamlings-"välgörenhetsorganisationerna" på jordens yta. Varje år, år efter år, lyckas de extrahera över hundra miljoner dollar från samma lättlurade allmänhet. Varje år, särskilt innan kampanjen börjar, sprids nyhetsartiklar i pressen om det stora arbete som sällskapet utför, och hur doktor ditten och datten, eller det och det forskningsinstitutet är på gränsen till ett fantastiskt genombrott, eller testar ett mirakelmedel som har fantastiska löften för en långtidslidande allmänhet.

Falsk strid. Men det verkar som om det år efter år förblir precis där, "på gränsen". Inget annat än löften, löften, löften. Statistik visar följande dystra bild under detta århundrade: Åren 1900-04 var dödstalet i cancer 67,7 per hundratusen invånare. Åren 1920-24 var det 86,9. Tjugo år senare var det 123,1. År 1950 steg det till 139,8. År 1977 var det 178,4 och under ett enda år (1978) steg det till 181,9. Vinner Cancerfonden striden mot cancer? Uppenbarligen inte. Dödstalen och sjukdomsfrekvensen ökar trots de hundratals miljoner de samlar in. Faktum är att det nu öppet förutspås att en av fyra i den nuvarande generationen kommer att dö av sjukdomen.

Hur kan A.C.S. samla in (och förmodligen spendera) så mycket pengar på och till cancerforskning och låta situationen bli sämre för varje år?

Lyxig verksamhet. Svaret är återigen (som jag påpekade i föregående kapitel) pengar, pengar, pengar. American Cancer Society har inte den minsta önskan i världen att finna ett "botemedel" som de vet inte existerar i första hand. Faktum är att de har en vacker, lukrativ verksamhet. De har vackra kontor med mjuka mattor, ett batteri av telefoner, en personal som betalas generösa löner och ett antal förmåner såsom insamlingsbaler, och bäst av allt, de åtnjuter extraordinär prestige. Om de plötsligt skulle finna ett "botemedel" (hemska tanke!) skulle det utplåna hela deras existensberättigande och med det skulle de lyxiga kontoren, de säkra lönerna, förmånerna, prestigen och allt annat försvinna.

Stängd butik. Inte nog med att de inte letar efter ett "botemedel" som de vet inte existerar, utan de vill också se till att den lurade allmänheten aldrig får veta sanningen om orsakerna till cancer. Om någon liten ärlig organisation arbetar mot det målet, sätter de snabbt in all prestige, pengar och makt för att misskreditera dem, smutskasta dem och använda de hårda metoderna från A.M.A., F.D.A. och statliga myndigheter för att driva sådana välgörare i konkurs.

National Cancer Institute. Medan A.C.S. är en så kallad offentlig filantropisk organisation, är National Cancer Institute (N.C.I.) en statlig myndighet finansierad med skattebetalarnas pengar. Den spenderar många gånger mer än A.C.S. Faktum är att dess budget är ungefär en miljard dollar om året, dollar som du betalar, vare sig du vill eller inte. Den åstadkommer exakt samma sak som A.C.S., vilket är absolut ingenting positivt, förutom att hålla folket lurade så att de inte får lära sig sanningen om cancer.

A.M.A. I nära samarbete och i maskopi med A.C.S. och N.C.I. arbetar American Medical Association, A.M.A. Låt oss inse det, cancerverksamheten är en mycket, mycket lukrativ verksamhet. Läkarkåren kan och gör ett uttag på i genomsnitt 35 000 dollar per patient (med dagens priser) innan det stackars offret dör av "behandlingar". Ibland är det mycket mer, uppgående till hundratals

tusentals. Med inflation och andra faktorer som eskalerar medicinska kostnader upp i stratosfären kan vi vara säkra på att de kommer att vara mycket högre för varje år som går. Nu har vi redan sagt att som det ser ut nu förutspås var fjärde person dö i cancer. Av en nuvarande befolkning på 220 miljoner betyder det 55 miljoner. Multiplicera det med 35 000 dollar plus och du kan se vilken lukrativ verksamhet detta är för läkarkåren, läkemedelsbolagen, röntgenteknikerna, sjukhusen och hela systemet.

Inte intresserade av ett botemedel. Hitta ett "botemedel"? Ge upp en sådan lukrativ verksamhet? Aldrig! De skulle inte göra det mer frivilligt än vad de tunga knarklangarna skulle ge upp marijuana- eller heroinhandeln, eller än vad U.S. Sugar skulle sluta sälja socker för att det förstörde människors hälsa.

Det finns ett svar. Och finns det ett svar på cancerproblemet? Givetvis finns det det! Vi har redan förklarat det i *Salubrious Living*. Gå till orsaken! Sluta förgifta massorna! Cancer är inget mer eller mindre än slutskedet av toxemi — en misshandlad kropp som har överbelastats med toxiner och gifter till den grad att den inte längre kan hantera det. Som jag har sagt ett antal gånger tidigare och kommer att fortsätta upprepa — varje organism som inte kan utsöndra sitt avfall dör.

Varje offer en vinst på 35 000 dollar. Men kommer den "ortodoxa" läkaren, cancerspecialisten eller någon annan medlem av A.M.A. att berätta det för dig? Vad! Och förlora sin vinstlott på 35 000 dollar? Inte för allt i världen! Som jag redan nämnt tidigare beräknas varje ny cancerpatient vara värd 35 000 dollar plus för läkarkåren och dess allierade branscher. Istället insisterar "specialisterna" på att utsätta dig för sin hopkokade, rutinmässiga "ortodoxa" behandling.

Skär, bränn och förgifta. Och vad är deras ortodoxa behandling? Det är ett fruktansvärt stycke sadism — en veritabel tortyrkammare. De kallar det kirurgi, strålning och kemoterapi. Vi kallar det skär, bränn och förgifta. Det är brutalt. En redan försvagad, utmärglad kropp överbelastad med toxiner och gifter utsätts nu för ett avsiktligt brutalt övergrepp av värsta slag.

Behandling extremt skadlig. Kirurgi tar inte bort orsaken. Det försvagar och bryter ner ett redan försvagat system och sprider cancern snabbare. Strålning är inte selektiv. Den dödar goda celler tillsammans med de dåliga. Kemoterapi är rent gift av den starkaste och värsta sorten som injiceras i kroppen. Hur i helvete det är tänkt att ett avsiktligt tillförande av starkt gift som skulle döda friska människor ska hjälpa ett redan försvagat, förgiftat och överbelastat system, har ingen någonsin förklarat för mig eller någon annan.

Hemsk stympning och smärta. Fungerar behandlingen? Tja, för läkaren fungerar den utmärkt. Med sjukförsäkringar, Medicare, Medicaid och vilka tillgångar patientens familj än hade, kommer läkaren och assistenterna att få sina 35 000 dollar mer eller mindre. Men för...

patienten är det hemskt. Det är ett levande helvete. Deras hår kommer att falla av, de kommer att kräkas upprepade gånger, deras hud kommer att se ut som en döende zombie och de kommer att ha stora smärtor. Det är rent kriminellt. Om dessa bedragare inte skyddades av sitt järnhårda fackförbund (A.M.A.) skulle sådan oberättigad kriminell tortyr bestraffas med 20 år i fängelse. Botar det deras cancer? Nej, det gör det inte. Det förvärrar allvarligt deras toxiska tillstånd.

Förkortar livet. Förlänger det deras livslängd? Nej, det gör det inte. Det förkortar den, som vem som helst vid sina sinnens fulla bruk lätt kan förvänta sig. En medicinsk forskare, Dr. Hardin B. Jones vid University of California, Department of Medical Physics, avslöjade efter två års studier av denna fråga att människor som utvecklar cancer och vägrar behandling fortsätter att leva i genomsnitt 12,5 år till. Människor med cancer som underkastar sig den ortodoxa behandlingen med att skära, bränna och förgifta lever i genomsnitt endast tre år till. Och får jag tillägga att dessa sista tre år är ett plågsamt levande helvete till en kostnad av 35 000 dollar mer eller mindre.

Ingen hemlighet. Vet inte läkarkåren om detta? Inser inte A.M.A. detta? Givetvis måste de göra det, och det gör de. Dr. Jones fynd var ingalunda de första eller de sista. Alla i branschen måste vara medvetna om det. Men så finns det de där 35 000 dollarna per person, och så länge offren är tillräckligt lättlurade, varför sluta?

Ett bättre sätt. Finns det ett svar på cancer? Ja, det finns det, och vi har förklarat det ett antal gånger tidigare — Hälsosamt Leverne (Salubrious Living). Om vi kan lära våra barn att äta ordentligt och sluta förgifta sig själva, kommer cancer att bli lika sällsynt som det är hos världens primitiva stammar — praktiskt taget okänt.

Detta leder oss till nästa uppsättning skyldiga — läkemedelsbolagen och livsmedelstillverkarna — som tillverkar de gifter vi får i oss.

* * * * *

Läkemedelsbolag och livsmedelstillverkare. Jag borde kanske behandla dessa två enheter separat. Jag skulle vilja skriva en hel bok om var och en, men detta har redan gjorts och i denna bok är det, på grund av platsbrist, inte möjligt att behandla något ämne uttömmande. Om jag gjorde det skulle jag behöva skriva en hel encyklopedi, eftersom vi i vår religion Creativity täcker hela spektrumet — historia, religion, ras, hälsa, miljö och varje annat ämne som har att göra med den vita rasens välbefinnande och bästa intressen. Kanske kommer vi att ha en sådan encyklopedi en dag, precis som katolikerna har sin katolska encyklopedi och judarna har sin Talmud. Men mitt syfte är mycket mer blygsamt och det är att fastställa tron och filosofin för våra medlemmar och peka ut den riktning i vilken våra bästa intressen kan förverkligas. När vi väl har gjort så mycket kan de mer omfattande detaljerna fyllas i senare av en armé av skribenter och forskare.

Men för att återgå till livsmedel och läkemedel. Det är dessa som har gjort vårt folk sjukt och försvagat, och som gör oss sjukare för varje år.

Läkemedel och livsmedel. I vårt lexikon är ett läkemedel inte ett livsmedel, och inget anständigt livsmedel bör ha några egenskaper hos ett läkemedel. Men i dagens värld anser jag att vi är berättigade att klumpa ihop de två, eftersom mer och mer av vår processade mat i stormarknaderna är spetsad med läkemedel och kemikalier, och är näringsmässigt tom. Så skiljelinjen mellan våra dagars processade livsmedel och läkemedel smalnar av till den punkt där de nästan är omöjliga att skilja åt. Därför anser jag att det är på sin plats att vi behandlar dem tillsammans. Socker, som vi redan har gått igenom, är ett typexempel.

Producenter och grossister. Mellan den mat som bonden producerar på jorden och det du köper i stormarknaden finns en stor mängd industrier som var och en tar sin del av matkronan. Det finns naturligtvis de legitima kostnaderna för transportindustrin, men den kostnaden är relativt liten. De stora pengarna finns hos grossisterna och livsmedelsproducenterna som tar bondens produkter och bearbetar och förpackar dem redo att ställas på stormarknadens hylla.

Processad till döds. Denna bearbetning består av många, många saker — uppvärmning, strimling, sprängning från kanoner, homogenisering, pastörisering, malning, tillsättning, borttagning, färgning, blekning, smaksättning, förfalskning, blandning och tusen andra processer, inte minst tillsättning av konserveringsmedel så att den får den där så viktiga hållbarheten. Och, åh ja, förpackningen, den är mycket viktig. Den måste vara i en vacker förpackning som lockar kundens öga, i konkurrens med en mängd andra.

Skräpmat. När du väl köper förpackningen är den laddad med giftiga kemikaler och berövad de flesta av de näringsämnen som bondens produkt hade när den lämnade fältet. Förresten kan bonden få så lite som fem cent av matkronan när du köper den där vackert förpackade biten (numera skräp) mat.

Berikad mat värdelös. På förpackningen står det hur näringsrik den utarmade, förfalskade "maten" är, efter att ha blivit "berikad" med alla dessa vitaminer som noggrant listas. Även detta är en bluff och ett bedrägeri. Dessa tillsatser är inte organiska och din kropp kan inte använda dem. De är bara så mycket extra avfall för kroppen att göra sig av med. Dr. Joe D. Nichols från Atlanta, Texas har gjort mycket värdefullt arbete med att lära allmänheten om vikten av nutrition och ekologiskt jordbruk. Han säger till sina patienter att aldrig köpa "berikad" mat. Det liknar, säger han, att bli rånad under pistolhot av en rånare en vinternatt i en av våra storstäder. Eftersom det är kallt är offret fullt påklätt, med tung överrock, halsduk, handskar, varma underkläder och mycket mer. Rånaren kräver offrets plånbok och klocka. Sedan beordrar han honom att klä av sig helt naken. Du kan föreställa dig offrets svåra situation när han

står där naken och huttrande en kall vinternatt. Pistolmannen säger då i ett utbrott av generositet: "Jag ska göra dig rikare och varmare", och han sträcker sig ner i sin säck och ger offret en gammal slips och hatt samt en syntetisk strumpa med hål i.

Näringsmässigt rån. Blev offret "berikat", eller blev han rånad? Det är på samma sätt med våra processade, livlösa "berikade" livsmedel som vi köper i snygga förpackningar i mataffären.

Faktum är att det mesta av maten har klätts av lika naken som rånoffret. Den är livlös, berövad sina organiska vitaminer, mineraler och enzymer och har fått ett antal syntetiska kemikalier tillsatta för att ge den färg, smak och hållbarhet. Det är skräpmat laddad med gifter, oavsett om den påstår sig vara "berikad" eller inte. Och praktiskt taget alla har fått socker, socker, socker tillsatt. Det är plastmat.

Orsaken till sjukdom. Där finns den största orsaken till cancer tillsammans med vår stillasittande livsstil, som jag har beskrivit under Hälsosamt Leverne. Plastmat är också orsaken till hjärtsjukdomar, artrit, diabetes och en mängd andra degenerativa och systemiska sjukdomar som den moderna civilisationen plågas av. Jag har listat många av dessa sjukdomar tidigare. Men kommer den genomsnittliga läkaren att berätta detta för dig? Nej, det kommer han inte. Ingen läkare har någonsin frågat mig vad jag åt.

* * * * *

Medicinsk diktatur. Nu kommer frågan — hur kommer de undan med det?

Tja, för det första har läkarkåren en av de tätaste och bäst finansierade fackföreningarna i landet. Den kallas A.M.A. Varje medlem som inte följer de accepterade "ortodoxa" procedurerna som förkunnas som heliga dogmer av A.M.A. jagas och manövreras ut ur branschen. En sådan upprorisk avvikare som vågar vara av annan åsikt kan också få sin legitimation indragen.

F.D.A. den juridiska muskeln. Men du säger, hur kan de göra så? Det finns väl lagar och domstolar. Aha, det är där F.D.A:s starka arm kommer in. Den har juridiska tvångsbefogenheter att genomdriva sina åsikter, hur usla de än må vara. Den står alltid på de "ortodoxa" A.M.A.-åsikternas sida. Som vi sa tidigare har vi en tripod av maskopi: läkarkåren, regeringen och läkemedelsbolagen. Och över alltihop finns den judiska pressens skyddande paraply.

Läkemedelsbolagen. Var kommer läkemedelsbolagen in i bilden? Jo, naturligtvis har läkemedelsbolagen ett enormt intresse i miljardklassen i allt detta. Återigen handlar det om pengar, pengar, pengar. Läkarna är deras tränade langare. Så var det och så är det i deras intresse att utbilda och hålla läkare drogorienterade — välvilligt kallat "medicin".

Drogorientering genom medicinska skolor. Deras förutseende i att orientera läkarna till att bli drogorienterade är rent genialisk.

Redan före sekelskiftet, genom så rika och mäktiga stiftelser som Rockefeller, Guggenheim och många andra, gav de inte bara enorma bidrag till medicinska högskolor, de grundade dem till och med. Återigen var det pengar, pengar, pengar. Genom att göra detta såg de till att de examinerade läkarna varje år blev grundligt indoktrinerade i läkemedelsmetoden. Detta var mycket lättare än det kan verka. De hade trots allt tusentals år av historia, tradition och vidskepelse kring "medicinens magi" som arbetade för dem. Hur skulle de kunna förlora? Det gjorde de inte. De hade något bra på gång som var lika lukrativt för dem själva som för läkarkåren. Den enda förloraren var allmänheten, som långsamt förgiftas till döds.

Att bryta strypgreppet. I nästa kapitel vill vi diskutera vad vi, Church of the Creator, kan göra för att bryta oss ut ur detta dilemma.

Creative
Credo No. 12

Att bryta det medicinska tyranniets bojor

Ett privilegierat yrke. Om det finns ett yrke i denna värld som har haft alla möjligheter att vara framgångsrikt och göra nytta, så är det läkaryrket. Det har en stängd verksamhet, mer hermetiskt tillsluten än något fackförbund, vilket gör det möjligt att hålla alla andra utanför dess skändliga verksamhet. Det är ett av de högst betalda av alla yrken och har en enorm rikedom bakom sig. Det har åtnjutit fördelarna av flera andra tekniska industrier såsom elektronik, kemi, fysik, etc. Det daltas med och skyddas av lagen, och dess brott överses genom gammal hävdvunnen lagstiftning. Det har fördelen att kunna begrava sina misstag. Det är inbäddat i skolorna, i armén, flottan och flygvapnet, i regeringen. Du är inte född förrän en läkare intygar din födelse och inte officiellt död förrän en annan läkare undertecknar ditt dödsintyg.

Stöttat av gamla myter. Dessutom har det forntida myter och vidskepelser som stöder det, och i allmänhet beviljar en stor del av allmänheten det en prestige som det inte förtjänar. Vad mer kan ett yrke begära? Om det någonsin funnits ett yrke som har haft alla möjligheter att göra rätt för sig genom handlingar för att rättfärdiga sin oförtjänta prestige, så är det läkaryrket.

Har ljugit för sina klienter. Men med alla dessa möjligheter, fördelar och privilegier på sin sida, har det misslyckats kapitalt. Det har ihärdigt bedragit sina klienter och ljugit för folket, och på senare tid, särskilt under det senaste decenniet, har folk börjat inse att läkarkåren, precis som de korrupta politikerna, har ljugit för dem. Folk börjar inse mer och mer att den så kallade "ortodoxa" behandlingen med kniv, bränning och gift inte bara är värdelös utan fruktansvärt destruktiv. All prestige och propaganda från de föregående århundradena eroderar nu och faller samman, och den vanlige lekmannen söker alternativa metoder.

Medicinen har misslyckats. Stora skaror av amerikaner söker cancerbehandlingar genom att fly över gränsen till Mexiko, eller Bahamas, eller andra länder. Där, i ibland undermåliga, sjabbiga etablissemang eller "sjukhus", ibland i ganska moderna "kliniker", strömmar de till i tusental, inte bara för att försöka hitta ett "botemedel" mot cancer utan även mot artrit och andra degenerativa sjukdomar. Där får de en mängd hopkokade behandlingar och injektioner. Vissa av injektionerna

för artrit, till exempel, består av vissa mycket farliga droger såsom kortison, steroider, Valium och andra. Vissa är återupplivningar av Hoxey-behandlingen, eller Gerson-terapin, eller kombinationer av flera. A.M.A. fördömer högljutt dessa mexikanska läkare som "kvacksalvare" och bedragare.

Bara sig själva att skylla. Till stor del är det fördömandet sant, men de amerikanska läkarna har bara sig själva att skylla. Det är ett fall av att kasta sten i glashus. Om människor flyr över gränsen till en mer primitiv civilisation för att finna lindring för sina krämpor, talar det högt om läkarprofessionens misslyckande här i Amerika. Om läkarprofessionen hade levererat vad de lovat skulle det inte finnas minsta möjlighet för kvacksalvare, varken här hemma eller utomlands.

Den verkliga kvacksalvaren. Faktum är att den ortodoxa läkarprofessionen, som den förkroppsligas av A.M.A., i sig själv är den största kvacksalvaren och den största bedragaren. Den är ett misslyckande. Dess behandling med kniv, bränning och gift är värre än ingen behandling alls, men fruktansvärt dyr och hemskt smärtsam, samtidigt som de tar kål på det stackars offret. Faktum är att hela läkemedelsmetoden (vilket är vad "medicin" handlar om) är ett kolossalt totalt misslyckande, ett bedrägeri mot allmänheten och en bluff av kolossala proportioner. Den gör ingenting för att bota, ingenting för att komma åt orsaken, utan verkar enbart för att undertrycka symtomen.

Laetrile-kulten. En annan yttring av denna förlust av förtroende är att ett stort antal canceroffer har tagit till Laetrile som en föredragen behandling och arbetar hårt för att göra det lagligt i detta land, så att de inte ska behöva åka till Mexiko. På sätt och vis har det nästan blivit en religiös kult.

Läkarprofessionen i maskopi med F.D.A., läkemedelsbolagen och nyhetsmedierna har våldsamt slagit tillbaka. Lekmännen har å sin sida organiserat sig kraftfullt i "Freedom of Choice"-avdelningar över hela landet och en hälsosam rörelse växer fram som utmanar det hårdhänta diktaturstyret från A.M.A. och F.D.A.

Valfrihet. Vi, inom Church of the Creator, stöder rörelsen för valfrihet, inte bara när det gäller cancer utan inom alla kategorier. Även om vi inte tror att Laetrile är svaret på cancer, är det åtminstone mer eller mindre ofarligt, och därför tusen gånger bättre än den hemska tortyrbehandlingen med kniv, bränning och gift som godkänts av A.M.A. Kom ihåg, om du inte gjorde någonting alls i behandlingen av cancer är din genomsnittliga överlevnadstid ytterligare 12,5 år, medan behandlingen med kniv, bränning och gift skulle skära ner den tiden till tre eländiga, tortyrfyllda år. Inte undra på att skaror flyr till Mexiko för att söka "kvacksalvar"-behandlingar.

Hälsosamt leverne. Vi inom Church of the Creator tror att det bästa svaret på cancer är Hälsosamt leverne (Salubrious Living), som jag har

tidigare nämnts, men vi stöder kraftfullt Laetrile-grupperna i deras filosofi om valfrihet när det gäller en individs val av vilken behandling han eller hon föredrar, eller om de föredrar ingen behandling alls.

Förkasta vacciner. Detta inkluderar även valet att ta, eller att förkasta, alla vacciner, sprutor, immuniseringar eller annat struntprat som läkarkåren i sammaskvatt med regeringen är så ivriga att påtvinga en oinformerad befolkning. Vi i Church of the Creator är emot alla vacciner och anser att de inte bara är värdelösa utan definitivt skadliga. Vi tror att de har dödat många fler människor än de har hjälpt, om de ens hjälpt någon. Vi förkastar dem därför för oss själva och våra barn. Vi kommer inte att tolerera att något av detta ogrundade hokus-pokus utövas på oss eller våra barn, lika lite som vi skulle tolerera voodoopraktiker från en afrikansk häxdoktor.

Vår hälsotrosbekännelse. Kort sagt fastställer vi följande trosbekännelse som en del av vår religiösa övertygelse:

1. Våra kroppar är våra egna. Vi kommer att använda eller förkasta vilken metod vi än finner lämplig, oavsett om A.M.A. godkänner det eller inte.
2. Vi kommer att upprätta våra egna hälsofaciliteter med personal som vi anser vara bäst kvalificerad, oavsett om A.M.A. godkänner det eller inte.
3. Vi hävdar att A.M.A. och F.D.A. utövar ett bedrägeri mot allmänheten och att deras läkemedelsmetod saknar stöd i både vetenskaplig kunskap och empiriska resultat. Vi hävdar att det inte är något annat än ett bedrägligt dogma godtyckligt valt av hierarkin som ett vilseledande medel för att utnyttja de oinformerade och lättlurade, och för att kommersialisera deras förtvivlan i kristider.
4. Vi hävdar att våra konstitutionella rättigheter i vår religiösa övertygelse går före deras bedrägliga dogma och vi vägrar att vara underdåniga deras kommersiellt orienterade diktatur.

Lita på oss själva. Kort sagt, vi Creators vägrar att tvingas och behandlas av ”häxdoktorer” vars meriter är baserade på hundratals år av misslyckanden. Vi insisterar på att ha att göra med utövare som tillhör vår egen tro och som vi själva valt, inte ett gäng kriminella förkastliga judar och deras ovetande hantlangare.

Det verkliga svaret. Svaret på hälsoproblemet är tydligt för oss. Genom att leva rätt och äta rätt behöver kroppen aldrig brytas ner till ett tillstånd av toxemi från första början. Genom att praktisera Salubrious Living (Hälsosamt Leverne) skulle ingen få sin kropp varken förgiftad eller undernärd. För det andra, om några av våra vita raskamrater har nått denna information för sent, efter att skadan redan är skedd, föreslår vi att fasta är det mest effektiva och naturliga sättet att avgifta kroppen och återställa hälsan. För det tredje, att följa upp detta med en regim av korrekt kost och andra aspekter av Salubrious Living är den bästa försäkringen för att behålla den svårvunna hälsan.

Bygg Vårt Eget. Självfallet kommer vi inte att kunna reformera eller övertyga A.M.A. och den ortodoxa medicinska professionen. Därför måste vårt program gå ut på att våra medlemmar bojkottar den judiskdominerade medicinska professionen, och bygger och etablerar en kedja av hälsohem där "Salubrious Living" (Hälsosamt Leverne) lärs ut, där fastor övervakas, och där ekologiska, ogiftiga och obefläckade livsmedel finns till försäljning. Allteftersom vi växer i antal kommer vi att uppnå samma sak som att reformera A.M.A. Vi kommer gradvis att fasa ut dem ur existens.

Vår Förgiftade Miljö. Jag har upprepade gånger betonat att sättet att bygga hälsa är att följa programmet för Salubrious Living, vilket till stor del består av att äta rätt, det vill säga hälsosamma råa frukter, grönsaker, nötter och frön. Jag har också påpekat hur hela det medicinska-drog-kemiska komplexet har undergrävt vår hälsa och förgiftat vår mat och våra kroppar. I nästa kapitel vill jag betona att en hälsosam fruktbaserad kost kräver mat som är ekologiskt odlad på frisk jord, mat fri från bekämpningsmedel, ogräsmedel och andra gifter. Vi ska se vad dessa samma kemiska giftspridare har gjort inte bara mot vår jord och våra jordbruk, utan hur de förgiftar hela vår miljö, hela vår planet jorden.

Kreativt Credo Nr. 13

EN SUND MILJÖ

Att återgå till ekologiskt jordbruk och levande jord

Det totala angreppssättet. Vår grundläggande premiss, som den formulerades i bokens inledande kapitel, var ett tillkännagivande av det totala angreppssättet — Ett Sundt Sinne i en Sund Kropp i ett Sundt Samhälle i en Sund Miljö. Vi inom Church of the Creator tror på en total lösning, på att behandla hela problemet, på att gå till grunden med **orsaken**.

Jorden. Historien och erfarenheten har visat att en organism inte kan ha några friska komponenter om en eller flera av de andra komponenterna är sjuka. Vi tror på att gå till orsaken, till problemets rot, inte bara att undertrycka symtomen. Vi kommer nu till den fjärde komponenten i vår fyrdimensionella filosofi — miljön, som i vid bemärkelse består av marken, vattnet och luften. I detta kapitel vill vi mer specifikt undersöka jorden och marken som stödjer och ger näring åt allt.

Grundläggande näringslära. Vi har redan betonat vikten av näring för att bibehålla vår hälsa, eller för att återfå vår hälsa från sjukdom. Vi behöver äta mat som är

(a) Rå eller i ett så nära naturligt tillstånd som möjligt snarare än livlös,

(b) Vi behöver den hela födan,

(c) Vi behöver äta mat som är naturligt näringsrik i första hand, vilket innebär att den måste vara ekologiskt odlad,

(d) Den måste vara så fri från föroreningar av giftiga kemikalier som möjligt.

Levande jord. För att odla mat som är näringsrik finns det en mycket viktig förutsättning — vi måste ha en jord som är frisk och levande. Den måste vara naturligt fertil, i sig själv rikligt försedd med alla nödvändiga mineraler och näringsämnen som krävs för att producera friska, näringsrika växter. Det är ursprungligen från växter som vi härleder all vår mat — oavsett om dessa växter är vete, morötter eller tomater, eller gräs eller spannmål som vi matar boskap, svin, får eller fjäderfä med. Så all mat och näring härstammar från jorden — vare sig den är god eller dålig — och vår mat är bara så god som den jord den odlas på.

Vår utarmade jord. Det chockerande faktumet i Amerika (och på andra håll) är att vi hänsynslöst har förstört vår mest dyrbara naturliga...

tillgång — våra jordar. Precis som vi nu äter mer och mer syntetisk, konstgjord (plast-) mat, så dödar vi våra jordar genom att försöka utvinna den sista kvarvarande näringen ur dem med hjälp av konstgjorda och onaturliga kemikalier, så kallad konstgödsel.

Hur det gick till. Låt oss gå tillbaka och undersöka hur vi hamnade i ett sådant trångmål. När vi talar om rik jungfrulig jord, talar vi om levande jord — jord som förnyade sig själv år efter år under ändlösa århundraden. Sådan levande jord består av mineraler, förmultnat material, humus, daggmaskar, insekter, bakterier, svampar, alger och mögel samt miljontals mikroskopiska växt- och djurliv som samverkar i perfekt ekologisk balans för att skapa ny fertilitet och tillväxt varje år. Naturens lag om återbäring föreskriver att det vi tar ut ur jorden måste vi föra tillbaka, annars går jorden i konkurs. När vi tar ut dessa näringsämnen och mineraler år efter år genom att plantera samma gröda utan att ge något tillbaka, utarmar vi naturligtvis jorden tills den inte längre kan bära en livskraftig skörd och bonden går i konkurs. En sådan process brukade ta mindre än två generationer. Bonden i ett sådant fall övergav sin bankrutta och karga mark, flyttade någon annanstans och började om på nytt på ny mark. Detta brukade vara mönstret när vi hade tillräckligt med jungfrulig mark att öppna upp.

Den gröna revolutionen. Nu är detta inte längre möjligt. Det finns ingen mer ny mark att öppna upp. Vi har förbrukat all tillgänglig mark. Sedan, kort efter andra världskriget, kom kemikalietillverkarna och erbjöd bonden vad som lät som en lysande ny idé — konstgödsel — och den "gröna revolutionen" var igång. Bonden fick veta att för varje dollar han spenderade på gödsel skulle han få en avkastning på tre eller fyra dollar tillbaka. Han kunde fördubbla sin skörd av majs, vete, grönsaker eller vad som helst.

Gift för jorden. Låt mig upprepa igen att alla mänskligt skapade kemikalier är gift. Inte bara för människor, utan även för fåglar, djur och växter. Precis som alla andra naturens varelser trivs växter bäst på de naturliga ämnen som de har utvecklats med under de senaste miljonerna år. Dessa ämnen har varit förmultnat djur- och växtmaterial (humus), essentiella mineraler och vatten. De inkluderade inte syntetiska, mänskligt skapade kemikalier.

Lagen om återbäring. Låt mig också upprepa igen Naturens lag om återbäring. Det du tar ut ur jorden måste ersättas, annars kommer jorden att gå i konkurs. Du kan inte trotsa naturlagarna. Tillfälligt kan det verka som om vi kan ge oss själva en injektion av "speed" och skenbart öka vår energiproduktion, men naturen tar snart sin hämnd.

Och så är det med den kemiska jordbruks-"revolutionen". Den startade inte exakt under den sista hälften av 1940-talet. Grunden lades och hade redan påbörjats under 1920-talet. Men det var efter andra världskriget som den tog fart med full kraft "för att förse en hungrig värld med mat". Föga anade bönderna

veta att de var på väg att säljas en undermålig vara i massiv skala.

De kemiska försäljarna. Allteftersom produktiviteten i vår jordbruksmark sjönk genom dåliga jordbruksmetoder och i och med det förlusten av bördighet, stod de enorma kemiska komplexen redo att komma till "undsättning". De hade en lösning inte bara för att öka bördigheten, utan en lösning på insektsproblemet, och till och med ogräsmedel för att bekämpa ogräsproblemet. Deras försäljare kom ut till bönderna och övertygade dem om att för varje dollar de spenderade på kemikalier (dvs. gödningsmedel, bekämpningsmedel och ogräsmedel) skulle de tjäna tre eller fyra extra dollar i gengäld. Där de tidigare fick 50 skäppor majs per tunnland, kunde de med kemikalier (försäljarna var ivriga att sälja) skörda 100 skäppor per tunnland. Med ett sådant förslag svalde bönderna det med hull och hår. Och till en början fördubblade det verkligen produktiviteten och höll insekterna borta.

Narkotikamissbruk. Men efter ett tag började bönderna märka att deras jord betedde sig som en typisk narkoman. Den var tvungen att få mer och mer gödningsmedel för att ge samma effekt. Liksom en narkoman var de "fast". Snart blev det uppenbart att de inte fick tillbaka tre eller fyra dollar för varje spenderad dollar. Faktum var att de inte ens gick jämnt ut. Räkningen för gödningsmedel blev oöverkomlig, men skördarna minskade år efter år. Och insekterna kom tillbaka i större antal allteftersom deras växter blev svagare och jorden fattigare. Faktum är att nya insekter som de aldrig tidigare stött på nu också angrep deras grödor.

Bönder går i konkurs. Medan de judiskägda kemiska industrierna skördade miljarder, gick bönderna i konkurs.

Låt oss upprepa igen: man kan inte trotsa naturlagarna. Flera saker hände med jordbruksnäringen, alla dåliga. Kostnaden för jordbruket hade skjutit i höjden. Produktiviteten sjönk. Insekterna var tillbaka. Värst av allt var att bönderna genom användningen av dessa kemikalier dödade den "levande jorden" som vi nämnde i förra kapitlet. De giftiga kemikalierna dödade mikroorganismerna och daggmaskarna som är så viktiga för att producera den humus och de näringsämnen som växterna måste ha. Levande jord hade förvandlats till död, steril jord. Utöver det hade denna typ av "tvångsmatning" lakat ur jorden och tömt den snabbare på de nödvändiga mineraler som fortfarande fanns i jorden innan de förgiftade kemikalierna användes, och även bränt upp den lilla humus som fanns kvar. Kort sagt, jorden var förstörd, den var karg, död, ofruktbar, förgiftad. Detta är det slutgiltiga resultatet för själva jorden.

Sjuk jord, sjuka växter. Men skadan slutade inte där. Vi sa i förra kapitlet att människor endast kan få hälsosam näring från friska växter. Matexperter fann att även i början av den kemiska cykeln, när ett tunnland producerade 100

bushel, där den tidigare bara hade producerat 50, så var inte samma 100 bushel majs per tunnland av samma kvalitet, och inte heller lika näringsrik som majs som inte hade gödslats kemiskt. Kvantiteten kan ha gått upp, men proteiner, essentiella mineraler och andra näringsegenskaper hade gått ner. Det var likadant med vete, grönsaker eller vilken annan gröda som helst. Kalorierna finns där, men näringen fanns inte. Kommer du ihåg hur allt börjar med en hälsosam jord? Tja, kemikaliserad jord är extremt ohälsosam jord. Det är förgiftad jord. Och ju längre denna styggelse mot Naturen fortsatte, desto sämre blev jorden, desto sämre blev skörden och desto sämre blev växtens näringsvärde. Kort sagt, sjuk jord, sjuka växter, sjuka människor.

Drogade jordbruk. Detta är den situation som jordbruksindustrin befinner sig i idag. Precis som vår nuvarande generation av ökande drogberoende, har jordbruken drogats, jorden har drogats och vår mat är drogad. Allt detta i namnet av de giriga judiska kemiska industrierna som sålde bönderna en falsk varudeklaration.

Att döda vår planet. Skadorna slutar inte heller här, på långa vägar. Detta så kallade "vetenskapliga" jordbruk är ett brett och omfattande angrepp på Naturen, ett ekologiskt misstag vars ödesdigra konsekvenser sträcker sig långt utanför själva jordbruksindustrin. Faktum är att dess giftiga tentakler inkräktar på varje fas av vår ekologi och den värld vi lever i. Det påverkar våra bäckar, floder, sjöar och hav. Det påverkar vår jord, vår mat och vår luft. Det påverkar inte bara mänskligheten själv utan även fåglar, djur och fiskar, i själva verket hela vår näringskedja från botten till toppen. Det förorenar vår jord, vårt vatten, vår mat och till och med vår luft. Om det lämnas okontrollerat kommer det att döda mycket av livet på denna planet, och kommer sannerligen att döda mänskligheten.

Kväveförgiftning. Det grundläggande gödningsmedel som säljs till bonden är NPK, känt som handelsgödsel. Det är syntetiskt, inte organiskt, och består av oorganiska salter, kväve, kalium och fosfat, mineraler som växter behöver och använder. Men i sin syntetiska form fungerar de som droger gör för människor — de "spetsar" initialt jorden och växten, men kräver snart sin tribut, som vi har beskrivit. Men de orsakar också kväveförgiftning i den mat som människor äter, och många av spädbarns "plötsliga spädbarnsdöd" misstänks nu bero på just denna form av kväveförgiftning.

Sjöar och floder. Förgiftningen av våra sjöar och floder är lika förödande. Eriesjön är nu praktiskt taget en död sjö, liksom många andra mindre sjöar. Mycket av den propaganda vi hör är att detta orsakas av utsläpp från avloppssystem i våra sjöar och floder. Även om det är sant att sådant avloppsvatten är en betydande orsak till föroreningar, är de inte den främsta orsaken. Nej, den främsta orsaken är de enorma mängder kemikalier — gödningsmedel, insektsbekämpningsmedel och ogrsbekämpningsmedel — som dumpas på vår jordbruksmark, och med avrinningen vid regn dräneras dessa giftiga kemikalier, tillsammans med mycket matjord, ut i floder och sjöar. Där dödar och förgiftar de fisk och annat marint liv, vilket i...

i sin tur påverkar fåglarna och det övriga vilda djurliv som äter dem. Naturligtvis får fåglarna och landdjuren ytterligare en dos på själva marken när flygplanen sveper upp och ner över fälten och sprutar sina dödliga gifter av DDT, paration, malation, klordan, bensen, lindan och dussintals andra högst farliga och giftiga kemikalier och cancerframkallande ämnen.

Hela näringskedjan. Inte bara fiskar, fåglar och djur får i sig dessa gifter direkt från växter, luft och vatten, utan det gör även människan. Detta påminner mig om historien om en observatör som stod bredvid en jordbrukare i Arizona medan hans salladsfält sprutades med dödlig paration. "Äter du den där salladen?" frågade observatören. "Helvete heller," svarade bonden, "vi skickar den till New York."

Men medan han skickade sin förgiftade sallad till New York för andra att äta, åt han förmodligen själv andra frukter och grönsaker med bekämpningsmedel på från bönder i andra delstater.

Förgiftningen måste upphöra. Denna förgiftning av vårt land, vår levande jord, måste upphöra. Förgiftningen av våra frukter, grönsaker och sädesslag måste upphöra. Förgiftningen av vår luft, våra vattendrag, våra sjöar och hav, för att inte tala om våra brunnar och grundvatten, måste också upphöra. Vi inom Church of the Creator ser det som vår högtidliga plikt att inte bara återställa hälsan i vår rasliga genpool, utan också att stoppa förgiftningen av vår miljö.

Svaret. Hur kan vi stoppa denna onda process? Svaret är relativt enkelt: stoppa användningen av konstgödsel, insektsbekämpningsmedel och ogräsmedel. Sluta förgifta vår mat, luft, jord och vatten. Återigen måste jag betona att för att vi ska ha makten att göra detta, måste den vita människan först och främst rycka kontrollen över sitt öde ur händerna på de giriga och förrädiska judar som nu har kontrollen och tjänar miljarder dollar på att ansvarslöst förgifta människor, fåglar, djur och, i själva verket, hela vår miljö.

För att vända den skada som redan orsakats vår dyrbara jord har vi ett långsiktigt arbete framför oss, även efter att vi återfått kontrollen över vårt öde. Men uppgiften är inte oöverstiglig, och vi kan och kommer att klara det. Svaret är ekologiskt jordbruk.

I nästa kapitel kommer vi att fördjupa oss i detta ämne mer i detalj.

Creative Credo nr 14

Ekologiskt jordbruk

Återställandet av vår dyrbara matjord

Kris inom jordbruket. Idag befinner sig hela jordbruksnäringen i en kris. Ekonomiskt sett blir industrin piskad av eskalerande driftskostnader å ena sidan, och å andra sidan utlämnad till de judiska mellanhänderna som sätter priserna på vad de får för sina produkter. Miljontals småbönder har gått i konkurs och familjejordbruket övergår snabbt i händerna på stora opersonliga kommersiella intressen. Detta är också olycksbådande för både själva jordbruksnäringen och även för den vita bondfamiljen som har varit ryggraden i vår ras. Utöver detta köper stora utländska finansiella intressen från Japan, från de arabiska länderna och på andra håll, som söker skydd från sina egna instabila politiska lydstater, upp amerikanska gårdar i en aldrig tidigare skådad takt.

Drogberoende jord. Men utöver allt detta är tillståndet för själva gårdarna i ett brydsamt läge. Eftersom bönderna under de senaste fyrtio åren, likt en narkoman, har ägnat sig åt kemiskt jordbruk, befinner de sig nu i ett allvarligt dilemma. De är nu i samma position som en narkoman som är vid vägs ände, där mer droger inte längre ger honom en "kick", men om han slutar möter han svåra abstinensbesvär. Detta är den tragiska situation som bönderna har fångats i av de vältaliga konstgödselföretagen och deras försäljare i sammaskydd med jordbruksdepartementet, som jag beskrev i föregående kapitel.

Stigande kostnader. Nu är deras mark förgiftad och det stigande priset på allt fler kemikalier börjar bli oöverkomligt. Växterna är sjuka, och nya varianter av insekter som aldrig tidigare skådats angriper de sjuka växterna. Dessutom är bönderna själva sjuka och så är i hög grad hela nationen som äter undermålig kemikaliserad mat. Som vi sa tidigare: sjuk jord, sjuka växter, sjuka människor.

Svaret. Finns det något vi kan göra för att vända detta dilemma som Amerika och dess bönder befinner sig i?

Ja, det finns det. Svaret är ekologiskt jordbruk. För att ogöra skadan måste vi vidta både negativa och positiva åtgärder. Vi måste helt sluta använda syntetiska kemikalier och vi måste återgå till ekologiskt jordbruk.

Ekologiskt jordbruk. Vad är ekologiskt jordbruk? Enkelt uttryckt är det att implementera Naturens lag om återgång — att föra tillbaka till jorden det som tas ut. Det är lika gammalt som naturen själv och människan har varit...

använt det i spridda delar av världen sedan tidernas begynnelse, fastän alltför sällan och endast periodvis. Det är inget nytt. Att lyda naturlagarna är ingen ny idé. Att följa naturlagarna är vad vår religion Creativity handlar om.

Jordbruk i Saskatchewan. Mellan den tid jag var åtta och den tid jag började på college växte jag upp på gården. Min pappa var veteodlare i Saskatchewan, Kanada. Den ursprungliga präriemarken i Saskatchewan är en av de bästa veteodlingsmarkerna i världen. Jag minns att vi odlade en veteskörd på "trädesmark", det vill säga mark som legat i träda eller vilat under ett år. Skörden blev bra, om vädret höll i sig. Nästa år plöjdes stubben från föregående år ner och en ny veteskörd planterades. Detta var känt som en "stubbaskörd", och om vädret var detsamma, blev den aldrig lika bra som föregående års "trädesskörd", eftersom markens bördighet var avgjort lägre det andra året än det första. Det tredje året odlades samma fält igen, men planterades inte; stubben plöjdes ner och fick återhämta sig, medan daggmaskar och mikroorganismer återställde en del av dess bördighet. Det fjärde året blev det återigen en "trädesskörd" av vete och så vidare, i upprepade treårscykler.

Dust Bowl. Liksom resten av bönderna visste min pappa lite om ekologiskt jordbruk, och trots att marken fick ligga i träda vart tredje år började den förlora produktivitet, och när det dammiga trettiotalet kom blev det förödelse över hela landet. Marklöpare rullade över fälten och tornade upp sig mot stängslen, och en del av den bästa matjorden blåste upp i luften och samlades vid stängslen där marklöparna hade samlats. Med depressionen, extremt låga priser på vete och missväxt förlorade hundratusentals bönder sina gårdar till de judiskägda finansinstituten och livförsäkringsbolagen.

Trots att vi gav jorden vila vart tredje år och lät den delvis återhämta sig, tillförde vi ingenting. Den enda räddningen i hela vår verksamhet var att vi åtminstone inte använde konstgödsel för att förgifta marken. Vi kunde inte ens om vi hade velat. Vi var alldeles för fattiga för att köpa konstgödsel, och hursomhelst hade judarna under trettiotalet ännu inte satt igång sitt stora försäljningsprogram på högvarv för att sälja på bönderna konstgödsel.

Evig bördighet. Ekologiskt jordbruk, där marken kan förbli produktiv i tusentals, ja hundratusentals år, är i grunden enkelt. Våra urskogar har bevarat sig själva i ett oförminskat tillstånd av bördighet och produktivitet i hundratusentals år. Det har även de rika prärierna som producerade det näringsrika buffelgräset med oförminskad kraft i eoner, och födde hjordar på tiotals miljoner bufflar. I grunden består processen av

återföra det förmultnade växt- och djurmaterialet till jorden, och att inte förgifta daggmaskarna och mikroorganismerna med kemiska gifter.

Tillbaka till jorden. I grund och botten är det allt som krävs. Att återföra humusen och det förmultnade materialet till jorden och att inte upprepat odla samma grödor år efter år, vilket utarmar jorden.

I praktiken kan detta vara en förenkling eftersom vi, när vi talar om jordbruk på global nivå, har en oändlig variation av grödor, jordmåner, klimat och andra faktorer. Men principen är densamma — att återställa humusen och det förmultnade materialet och låta jorden förbli levande.

Att ange riktningen. Det är inte mitt syfte här att ge en detaljerad och långdragen avhandling i ämnet, utan snarare att peka ut och ge den riktning som vi i Amerika och världen måste följa i våra jordbruksmetoder om vi ska rädda vår matjord, vår jordbruksmark och fortsätta att kunna föda den vita rasen.

Kort sagt, för att ge en lite tydligare bild av vad ekologiskt jordbruk innebär på ett specifikt fält, låt oss ta ett utarmat stycke mark i Alabama som vårt exempel, där majs, tobak och bomull har odlats tills jorden blev utarmad. Hur kan vi återställa den?

Kort exempel. En av de första sakerna vi skulle behöva göra är att återställa humusen och få ner den i jorden. För detta behöver vi kompost — förmultnat djur- och/eller växtmaterial. Gödsel från bondgården är en av de vanligaste källorna till humus. Vid användning av gödsel är det förresten aldrig bra att använda färsk gödsel — låt den "mogna" i en gödselstack och sprid den sedan på marken. Snarare än att plöja ner den och vända ner den bästa matjorden till botten, är det bättre att harva ner den. Kom ihåg att den bördiga matjorden i många fall är extremt tunn, och att lägga den ens tio eller femton centimeter under ytan kan avsevärt minska dess produktivitet.

Testa jorden. Beroende på jordens pH-värde måste detta återställas till sin rätta jämvikt. Den kan vara för sur eller för alkalisk. Detta kan fastställas genom jordtester som en jordbrukskonsulent normalt sett gärna utför för en liten eller ingen kostnad. Testet kan också avgöra vilka mineraler den innehåller. Kalk eller andra stenmineraler kan användas för att "söta" jorden.

Naturliga gödningsmedel. Mineralerna kan erhållas från råa stengödningsmedel i kombination med komposterat organiskt material. Sådana produkter finns vanligtvis tillgängliga kommersiellt i säckar om 50 pund. Använd aldrig syrabehandlade stengödningsmedel, eftersom syrorna förstör mikroorganismerna och daggmaskarna. Dessa är absolut nödvändiga, som jag har påpekat tidigare. De är de "kockar" som tillverkar "maten" åt växterna, och endast en levande jord är en bördig jord.

Fånggrödor. Beroende på jordens tillstånd och hur allvarligt utarmad den är, kan det vara nödvändigt att först plantera något grönt

fånggrödor av baljväxter, såsom rödklöver, alfa-alfa, vicker och andra. Dessa plöjs sedan ner och kommer inte bara att tillföra humus utan även fritt kväve till jorden. Minst sex veckor bör tillåtas för baljväxtgrödan att brytas ner innan huvudgrödan planteras.

Växtföljd. Ett annat värdefullt verktyg inom ekologiskt jordbruk är växtföljd. Återigen beroende på jordområde och klimat, bestäms de grödor som används av lokala förhållanden. Till exempel skulle grödorna och omständigheterna variera avsevärt i den bevattnade Imperial Valley i Kalifornien från, låt oss säga, bomullsmarkerna i Alabama, eller majsfälten i Iowa. Men principerna är desamma (a) återför till jorden vad du tar ut och (b) använd inte giftiga kemikalier.

Riklig information tillgänglig. Detta är inte platsen för att skriva en handbok om ekologiskt jordbruk. Vi har varken utrymme för det och det råder inte heller någon brist på omfattande information på annat håll i detta ämne. Det finns organisationer som främjar ekologiskt jordbruk, som ger ut månadstidningar i ämnet och har bra detaljerade böcker för att ge fullständig information. Mitt främsta mål här är endast att göra våra medlemmar medvetna om problemet, och var lösningen ligger. För detta ändamål tror jag att ovanstående grunder är tillräckliga.

Vad som händer med vår planet. Efter att ha undersökt vad som händer med våra jordbruk i Amerika, låt oss nu ta en titt på vad som händer med matjorden och den minskande produktiviteten på det mesta av marken på denna vår planet jorden.

Creative 15
Credo Nr.

På en världsomspännande skala: Den framträngande öknen

Samtidigt, planeten. Hittills har vi främst varit intresserade av att återställa bördigheten i våra goda jordbruksmarker. Men på en enorm skala över hela världen, inklusive USA, pågår en ännu mer olycksbådande process år efter år. Forskarna har ett ord för det — de kallar det ökenspridning.

Ökenspridning. Öknen tar över. En tredjedel av världens landmassa är nu öken, även om mycket av detta land i historisk tid var rik jordbruksmark. Varje år lägger öknar under sig ytterligare 27 000 kvadratmil eller 70 000 kvadratkilometer. Det totala område som nu hotas uppgår till svindlande 14 500 000 kvadratmil, eller 37 600 000 kvadratkilometer.

Civilisation. För två århundraden sedan observerade den franske filosofen Francois Chateaubriand att skogarna kom före civilisationen, öknarna efter. Även om öknar existerade långt före människans tillkomst, har det likväl varit människans dumhet, okunnighet och oansvariga exploatering av landytan som har orsakat den snabba ökningen av ökenutbredningen under de senaste tusen åren, en ökning som har accelererat olycksbådande under de senaste femtio åren.

Orsaker. Kortfattat har några av de främsta orsakerna varit (a) skövlingen av de ursprungliga skogarna (b) överbetning av boskap, där får och getter har varit de mest destruktiva, (c) överodling av marginell mark som aldrig borde ha rörts av en plog, (d) dåliga jordbruksmetoder, felaktiga grödor, etc., som diskuterats i ett tidigare kapitel, (e) försaltning av bevattnade marker, (f) kemiskt jordbruk, och (g) diverse.

Försvunna kornbodar. Nordafrikas kust och Egypten var en gång de kornbodar som födde det romerska riket. Nu har den kornboden försvunnit i öknen. Tunisien har förlorat hälften av sin odlingsbara mark, Egypten består till 96 % av öken och Algeriet kämpar desperat en förlorad kamp mot den ständigt framträngande öknen. Liknande processer pågår över hela världen, inklusive USA.

Fattigdom. Medan girighet, okunnighet och överexploatering av jorden har inneburit katastrof och ökenspridning i många delar av världen, har på senare tid en annan olycksbådande faktor kommit in i bilden, och det är befolkningsexplosionen, särskilt i Afrika, Asien och Syd-

Amerika. Världens lerfolk, av vilka många lever på marginella marker och använder de sämsta jordbruksmetoderna av alla, har blivit de värsta förbrytarna och även dess mest sårbara offer. Det är svårt att tro, men ökenområdena och deras utkanter, som nu täcker en tredjedel av världens landmassa, försörjer osäkert 720 miljoner fattigdomsdrabbade varelser, en sjättedel av världens befolkning. Dessa eländiga människor, som ständigt lever på gränsen till svält för det mesta, förstör och skövlar mer än någon annan grupp de redan överbelastade utkanterna och driver snabbt fram öknen i ständigt vidgade områden.

Ond cirkel. Processen för ökenspridning är en ond cirkel som på något sätt livnär sig på sig själv. När vegetationen skalas av från landet torkar ytan ut och reflekterar mer av solens värme. Torkan ökar, liksom landets infertilitet och karghet. Vinderosion sätter in och dödar de sista få härdiga växterna som finns kvar, och vi har nu öken där det en gång kanske fanns en skog eller frodig gräsmark.

Eskalerande. Detta händer i tusentals områden över hela världen. På global nivå säger Förenta Nationerna att den mängd land som varje år förvandlas till öken nästan motsvarar storleken på delstaten Maine. Dessutom motsvarar det land som FN säger löper framtida risk för ökenspridning den totala ytan av USA, Sovjetunionen och Australien tillsammans.

Kommande livsmedelskris. Detta är ett mycket allvarligt hot inför den växande befolkningsexplosionen på denna planet. Om man ser på situationen enbart ur den vita mannens synvinkel är detta ett direkt hot mot vår framtida livsmedelsförsörjning, eftersom vi ser till hela planeten för vår framtida expansion. Det är därför ett hot så allvarligt att vi inte längre kan ignorera det. Det är ett hot orsakat av den vita mannens kortsynthet i demografi, i att se till den framtida expansionen av sitt eget slag, och att han dumt, ja, kriminellt, subsidierar sina fiender och expanderar världens fruktsamma men inkompetenta ler-raser.

Befolkningsexplosion. Fienden är inte bara förändrade klimat. Fienden är överexpanderade befolkningar och deras magra djur, som hugger ner träd för bränsle, röjer marginella marker, odlar bort deras fertilitet och betar gräsmarker till döds.

Låt oss titta på vad som händer på några platser i världen, några exempel av tusentals som skulle berätta en liknande historia.

* * * * *

I Afrika. Mauretanien är ett primitivt bakåtsträvande land i Afrika, typiskt för många på denna vilda svarta kontinent. Det ligger vid Saharaöknens södra gräns, en region som kallas Sahel. Före 1968 var cirka 65 procent av dess miljon invånare nomader, och dess huvudstad Nouakchott hade en befolkning på 12 300.

År 1968 drabbades Mauretanien och Sahel-regionen av torka, en händelse som återkommer i cykler. Så många som 250 000 människor och miljontals djur dog under de följande sex åren. Antalet nomader minskade från 65 % till 36 % när horder av svältande skelett strömmade in till huvudstaden Nouakchott, vilket har fått dess befolkning att svälla till omkring 135 000 idag (1979).

Subventionerade lermänniskor. Människorna är trötta, hungriga, smutsiga och sjuka. Vissa hjälpstationer har inrättats av (gissa vilka?) några av de välgörande vita länderna, som försöker ge medicinsk hjälp och mat i en hopplös situation. Gör de verkligen någon nytta eller förlänger och sprider de bara eländet? Svaret är det senare — expanderande och spridande elände.

Katastrof för landet. Vad händer under tiden med landet? Medan den norra delen av Mauretanien alltid har varit mer eller mindre öken, håller nu även den södra delen snabbt på att bli öken. Under 1950, när området hade goda regnperioder, utökades boskapshjordarna snabbt och överdrivet. Detta tack vare hjälp från det välgörande USA och andra vita länder, som var fast beslutna att modernisera dessa nomadiska vildar. Inte bara boskapshjordarna växte, utan befolkningen mångfaldigades snabbt, återigen tack vare vit medicinsk hjälp, mat och annan välgörenhet. De kortsynta infödingarna högg urskillningslöst ner träd i miljontal för ved tills det knappt fanns några kvar. Deras alltför talrika boskap överbetade betesmarkerna. Nu finns det varken gräs eller träd i ett område som tidigare kunde producera en god tillgång på mat, om det hade förvaltats på rätt sätt. Faktum är att om det hade lämnats ifred i sitt nomadiska tillstånd, skulle det ha varit mycket bättre ställt, eftersom de vandrande nomaderna sedan urminnes tider höll sina hjordar begränsade i storlek och höll dem i rörelse så att gräset och träden fick gott om tid att återhämta sig.

Hunger, sjukdom, förstört land. Nu plågas området av hunger, sjukdom, mager svältande boskap och människor, och landet är förstört för århundraden framåt. Ökenspridningen har tagit över.

* * * * *

Övre Volta. Ett annat svart land i Sahel-området är Övre Volta. Dess "huvudstad" är Ouagadougou, och den slukar ved i en aldrig tidigare skådad takt. En obeveklig ström av cyklar och kärror strömmar in i huvudstaden lastade med ved som skrapats ihop från den omgivande landsbygden tjugo eller trettio mil bort.

Vite mannen finansierade brunnar. För bara en generation sedan var även området i Övre Volta bebott av nomader och deras vandrande hjordar, vilket lämnade landet i ett ganska stabilt skick. Sedan, på 1950-talet, tyckte några vita hjälporganisationer (mestadels från USA) att det skulle vara så snällt och underbart att hjälpa dessa fattiga efterblivna folk genom att borra brunnar

för dem. (Jag minns personligen att jag fick ett antal sådana brev som bad om pengar för att hjälpa till att borra brunnar i Övre Volta. Så galet! tänkte jag, medan jag kastade dem i papperskorgen.) Icke desto mindre, även utan mitt stöd, borrades ett stort antal brunnar med den **vite mannens pengar**. Medan nomaderna och deras hjordar tidigare ständigt var på rörlig fot och gav gräset tid att återhämta sig, dröjde de sig nu kvar vid brunnsplatsen och överbetade marken. De byggde också upp alltför stora hjordar under de "goda regnen" på 1950-talet. Nomadbefolkningen har, liksom i Mauretanien, krympt i takt med torkan. Hunger och svält är utbredd och den svältande befolkningen trängs i huvudstaden Ouagadougou, hugger ner de träd som finns kvar på landsbygden och hoppas på mer bistånd från USA, och att Allah ska ta hand om dem.

Tillbaka till öknen. Under tiden är den tidigare livsuppehållande marken ödelagd och förstörd. Öknen breder ut sig, brunnar, Allah och allt.

* * * * *

Till Asien. Vi förflyttar oss nu till den asiatiska kontinenten och landet Indien. Den stora indiska öknen har kallats den "överbefolkade öknen", och ingenstans lever så många människor så eländigt på så ogästvänlig mark, beroende av en opålitlig monsun. Historiskt sett gjorde öknens strapatser detta till ett av de områden i världen med högst dödlighet. Men återigen, tekniskt bistånd från USA till undsättning! Den höga dödligheten har sjunkit kraftigt, men den höga födelsefrekvensen kvarstår, vilket tränger ihop allt fler människor på allt mindre produktiv mark.

Vidskeplighet, hög födelsefrekvens. Vi ska titta på en liten lokalitet i detta område som heter Rajasthan. Det kombinerade trycket av en hög födelsefrekvens och låg dödlighet har satt hård press på dess marginella resurser. Folkets religiösa övertygelser och vidskepelse innebär ytterligare ett allvarligt hinder för jordbrukets produktivitet. Förutom att de anser att kor är heliga, har de ett vidskepligt motstånd mot att döda något djur, till och med gnagare.

Ökenråttor. Nu är detta område, liksom så stora delar av Indien, svårt angripet av en gnagare känd som den indiska ökenråttan, och ökenråttorna har ökat ännu snabbare än människorna i Rajasthan. De lermurar som männen bygger för att hålla getter borta från sina fält blir perfekta hotell för gnagare, och fröna som bönderna sår på fälten blir frukost på sängen för ökenråttorna. På betesmarkerna, som nu i genomsnitt har cirka 200 ökenråttor per tunnland, äter sex ökenråttor lika mycket som ett får. Tvåhundra ökenråttor äter därför ungefär lika mycket gräs som 34 får. Med en så dum situation, med en exploderande människo- och ökenråttspopulation, vilken tänkbar lösning kan det finnas?

Tillbaka till öknen. Men låt oss återgå till marken. På fält som är härjade av ökenråttornas gångar, fortsätter dessa gnagare envist att sprätta sand från sina hålor, gräva ut och exponera fuktig jord. Detta

kyler ner deras hålor och minskar deras vattenbehov. Den vanan kan exponera mer än 100 000 kilogram (vikten av hundra kompaktbilar) jord per kvadratkilometer varje dag. Det mesta av denna sand hamnar i nya dyner i ett område där okunnighet, överbefolkning och överansträngning snabbt driver det till värdelös ökenmark. Ett annat stort område rusar huvudstupa in i ökenspridning, och med det hunger och svält.

* * * * *

Australien. Vi skulle kunna fortsätta att citera lokala situationer liknande de ovanstående över hela världen, vissa inkluderar dåliga destruktiva jordbruksmetoder även i USA. I Australien har kaninen, som introducerades från Europa 1859, förökat sig som en pest. (Under idealiska förhållanden har det beräknats att ett par kaniner kan bli 13 718 000 på tre år). Överbete av får tillsammans med kaninpesten påskyndar ökenspridningen av den kontinenten som i bästa fall var öken eller halvöken till att börja med, utom längs smala kustregioner.

Annatstädes. I södra Chile, där det finns rikligt med regn, har landet blivit avskalat på träd. Matjorden sköljs ut i havet. Landet föröknas. Den rika San Joaquin-dalen i Kalifornien har utvunnit sitt grundvatten i hundra år. Med brunnar som nu når ner mer än 2000 fot börjar de nå vägs ände. I Imperial Valley håller mycket av den bördiga jorden på att förgiftas av försaltning från bevattningsvattnet från Coloradofloden, och kommer att bli oanvändbar om inte andra metoder används. I Arizona, som har upplevt en befolkningsexplosion bortom dess förmåga att försörja, sänker den nuvarande kortsiktiga politiken grundvattennivån kraftigt i dess akviferer. I ett försök att tillhandahålla vatten för ett utökat jordbruk och en massiv spridning av bostadsområden, varnade en forskare för att Arizona nu konsumerar sina barns vattenförsörjning.

Och så fortsätter ökenspridningsprocessen i en ständigt ökande takt. Som vi sa i början av detta kapitel läggs ett område av Maines storlek till världens öknar varje år.

* * * * *

Den Vita Rasen Måste Ta Befälet. Finns det något vi kan göra åt denna obevekliga marsch mot att förvandla detta klot till en öken, eller är situationen hopplös? Svaret är att det finns mycket vi kan göra, och endast den Vita Rasen kan göra det.

Se Verkligheten i Vitögat. Som i alla de andra problemen vi har räknat upp genom hela denna, vår Vite Mans Bibel, är det första och viktigaste vi måste göra att ändra den vite mannens tänkande till ett sunt, realistiskt förhållningssätt angående de problem som ansätter oss från alla håll. Vi måste se verkligheten i vitögat och sedan gå till väga på ett medvetet, planerat (om än hänsynslöst) sätt för att lösa problemen.

Rädda oss själva. Den första inställning vi måste ändra är den idiotiska idén att det är den vite mannens börda att rädda, föda och subventionera allt avskum och lerfolk i världen. Denna dumma och självmordsbenägna idé är lika galen och omöjlig som hinduernas fixering vid att låta ökenråttor springa fritt och ge dem frukost på sängen. Hela denna idé om "medkänsla" för de "mindre lyckligt lottade" är destruktiv och självmordsbenägen för den vita rasen och den vita rasen ensam. Ingen annan ras utövar det. Ingen varelse i naturen är dum nog att subventionera någon underlägsen art på bekostnad av att blöda och krympa sin egen sort. Denna förrädiska idé främjas av judarna, de liberala, de kristna och i allmänhet de underlägsna på bekostnad av de överlägsna, och särskilt på bekostnad av den vita rasen.

Kan inte subventionera världen. Därför, när vi talar om medkänsla, låt oss fråga: "medkänsla" för vem? Är vi villiga att subventionera niggrerna och världens missanpassade så att de kan föröka sig som råttor och tränga bort våra egna barn och barnbarn från jordens yta? Hur är det med medkänsla för vår egen framtida avkomma, där vår medkänsla verkligen hör hemma? Kom ihåg att niggrerna inte kommer att ha medkänsla med oss. När de får övertaget (i konspiration med judarna) kommer de att massakrera oss, döda oss. (Vi kommer att ha mer att säga om detta i kapitlet om San Domingo.) Det kommer även iranierna att göra. Det kommer mexikanerna att göra. Det skulle även indianerna göra om de någonsin hamnade i den dominerande ställning de en gång befann sig i. Det skulle varje bastard, halvblod eller lerfolk på jordens yta göra. Vi kan föda dem och subventionera dem tills helvetet fryser till is, men de kommer alltid att hata oss! Och när de är tillräckligt många och tillräckligt kraftfulla (tack vare vår dumhet och välgörenhet) kommer de att slakta oss i stor skala. De enda människorna i världen som kan rädda den vita rasen är den vita rasen själv. Att förblöda och försvaga oss själva genom att försöka föda och subventionera världen av lerraser är det dummaste tillvägagångssätt man kan tänka sig för att försöka rädda oss själva. Faktum är att fram tills Kreativiteten dök upp, var det väldigt få vita människor som ens tänkte på att rädda den vita rasen.

Multiplikationsfaktorn. Så låt oss gå ner till naturens verklighet och titta på de enorma konsekvenserna av multiplikationsfaktorn. Det sägs att ett par kärleksfulla flugor, som börjar på våren, och om de tillåts avla och föröka sig utan restriktioner gällande föda och andra nödvändigheter, skulle vid hösten samma år kunna täcka jorden med ett fast lager som är 60 fot tjockt. Om de ytterligare tilläts fortsätta obehindrat, skulle de på kort tid skapa ett klot med en radie lika stor som avståndet från jorden till solen. Med bara ytterligare några år skulle det klotet snart expandera med ljusets hastighet. Det är så multiplikationsfaktorn fungerar.

Eller låt oss titta på kaninerna i Australien. De började 1859 som vi nämnde och hade inga naturliga fiender förutom människan, och de tog snart över kontinenten. Faktum är att vid 1890-talet (en relativt kort period) hade...

kombination av torka och överbetning av miljarder kaniner minskade fårpopulationen i South Wales från 13,6 miljoner till 3,6 miljoner, främst på grund av svält. Kom ihåg vad jag sa, att under idealiska förhållanden kan ett par kaniner på tre år föröka sig till 13 718 000 kaniner?

Begränsad av svält. Nu förökar sig inte n-ordet riktigt lika snabbt som flugor, kaniner, gerbiler eller råttor, men nästan. N-befolkningen på den stora kontinenten Afrika förblev relativt stabil innan den vita människan förde med sig vetenskaplig medicin och jordbruk till den primitiva kontinenten. Den översteg aldrig 200 miljoner, ett relativt litet antal för den enorma och produktiva kontinenten. Anledningen till att det aldrig skedde någon befolkningsexplosion är enkel. Det var svält, brist på mat. N-ordet kunde aldrig expandera bortom svältgränsen. Men när den vita människan föder och subventionerar n-ordet (eller mexikanen, eller hindun, eller indianen) är befolkningsexplosionen nästan lika snabb som råttans eller gerbilens, och konsekvenserna för den vita rasen är ännu mer förödande.

Vansinnig, självmordsbenägen kurs. Ändå är detta exakt den dumma kurs som den vita rasen, under judens drogade hypnos, har följt. Konsekvenserna är katastrofala, inte bara utomlands utan mitt i våra egna hemländer i Amerika och Europa. Så låt oss inse ett annat olycksbådande faktum av verkligheten: Vi kan inte föda världen i ständigt ökande antal. Vi matar bara en framtida katastrof. Inte bara hundratals miljoner utan miljarder människor kommer att svälta. Andra miljarder kommer att dö av våld i kampen för mat och överlevnad. På grund av den vansinniga kurs vi har följt genom att subventionera ler-raserna är den kommande omvälvningen oundviklig. Vi kan inte stoppa den. Det enda vi kan göra nu är att bestämma vilka som ska äta och vilka som ska svälta, vilka som ska dö och vilka som ska överleva.

Den vita rasens överlevnad. Vi i Church of the Creator vill förbereda den vita rasen både psykologiskt och fysiskt så att det inte blir vi, den vita rasen, som går under. För närvarande har vi fortfarande styrkan och antalet att rädda oss själva, förutsatt att vi möter verkligheten istället för att leva i ett dårarnas paradis, och förutsatt att vi vidtar åtgärder nu. Kom ihåg, den största dåren är dåren som lurar sig själv.

Det finns inget sätt i världen att vi kan undvika den kommande striden, och vi själva kommer att blöda och dö i stora antal, även i bästa fall. Den verkliga frågan är: kommer vi att vara i en position att överleva som ras i den kommande omvälvningen?

Tänk rätt. Det kan vi om vi tänker rätt, och här är några grundregler som är lika grundläggande som själva naturlagarna.

Ta initiativet. När en kamp är oundviklig är det bättre att ta initiativet och utkämpa ett aggressionskrig medan vi fortfarande befinner oss i en styrkeposition. Det är mycket bättre än att sakta förblöda till döds (som vi gör nu) och slutligen, i ett försvagat tillstånd, bli trängda som en svältande råtta. Det är långt, långt bättre att ta initiativet för vår egen överlevnad nu än att bli överväldigade av ett omöjligt överlägset antal av ler-raser, antal som vi själva är skyldiga till att ha byggt upp genom våra dumma program för bistånd och subventionering.

Svaret. Därför måste vi omedelbart göra följande:

1. Organisera den vita rasen till en obeveklig och kraftfull murbräcka för dess eget försvar och överlevnad med en rasreligion i dess kärna.

2. Få bort juden från vår rygg och gripa maktens tyglar i våra egna händer.

3. Sluta subventionera niggrer, judar och ler-raser i världen, både hemma och utomlands. Låt jävlarna svälta! Vi vill inte stödja dem, mata dem eller subventionera dem längre, och vi kan inte ens om vi ville. Vi måste inse att de underlägsna ler-raserna inte är värda att rädda, att vi inte kan rädda dem även om vi ville, men om vi är så dåraktiga att vi försöker kommer vi själva att gå under med dem.

4. När vi tvingas göra ett val mellan det överlägsna och det underlägsna, måste vi alltid se till att det överlägsna överlever och det underlägsna offras. Detta måste vara vår kardinalregel, inte bara bland raser, utan även bland vårt eget slag.

5. Återuppta expansionen av den vita mannens livsrum som vi har gjort genom historien och särskilt på samma dynamiska amerikanska sätt som vi vann västern under 1800-talet. Naturen ger oss varje moralisk rätt att göra det och vår religion Creativity (Kreativitet) inte bara understryker denna rätt, utan betonar att det är vår moraliska plikt att göra så, för oss själva, för vår framtida avkomma och för den förpliktelse vi har gentemot våra ärorika förfäder som har fört oss så här långt.

6. När vi väl har kontroll över vårt eget öde igen, kan vi sedan ta itu med att återställa fertiliteten i världens åkermark genom ett medvetet, planerat program för bra ekologiskt jordbruk och markvård, som vi har diskuterat i detta och tidigare kapitel.

* * * * *

Att återställa planeten. Även om det sistnämnda kan vara ett långt och kostsamt program, är det inte alls omöjligt att rulla tillbaka öknen och återställa fertiliteten till världens skadade åkermarker. När den vita mannen återigen har kontroll över sitt eget öde kan han göra vad som helst, han kan utföra underverk. Inte bara kan vi enkelt föda oss själva utan användning av giftiga kemikalier, utan vi kan leva i fred, komfort och

lyx. Vår framåtskridande teknologi och progressiva genetiska förbättring kommer att se till det.

Faktum är att det inte finns något problem som den vita människan inte kan lösa, när han väl får juden från sin rygg. Men om vi inte har modet, viljan, beslutsamheten och energin att göra det, kommer inget av de otaliga andra problemen någonsin att lösas.

Så låt oss ge oss in i striden. Är du med oss, vita människa?

Hur man organiserar sig. För att överleva måste den vita rasen lära sig att kontrollera och styra sig själv. Vi måste organisera oss effektivt och för att göra detta måste vi utnyttja **Vit Raslig Laganda**.

I nästa kapitel ska vi se hur Naturen organiserar och styr en mångfald av 100 biljoner levande organismer, 25 000 gånger så många som alla de fyra miljarder invånarna på denna planet Jorden.

Som jag har sagt upprepade gånger — man kan inte förbättra Naturen. Hon har funnits för evigt och hennes visdom är oöverträffad. Hur organiserar och styr hon en sådan enorm mångfald? I nästa kapitel kommer vi att se. Om vi har ögon att se med, öron att höra med och hjärnor att tänka med, kan vi lära oss mycket av Mästarläraren — Moder Natur själv.

Mänskliga celler

Organiserade i en kropp; Naturens modell för ett organiserat vitt samhälle på en global skala

Naturen intensivt organiserad. Genom hela naturen finns en intensiv organisation. Naturens vägar är fyllda av system och logik som har en slående likhet, i liten skala (i mikrokosmos) eller i enorm skala (makrokosmos). Till exempel har atomen (i mikrokosmos) en mycket liknande uppbyggnad som solsystemet (i makrokosmos). Atomen har en kärna kring vilken satelliter roterar, såsom elektroner, protoner, neutroner och andra subatomära partiklar. För att hålla deras banor på plats träder krafter liknande de i solsystemet i kraft — gravitationskrafter, centrifugalkrafter, magnetiska krafter och andra.

Atomer och solsystemet. Likheten mellan atomens och solsystemets funktion har erkänts av vetenskapsmän i åratal och är ingen ny idé. Inte lika erkänt är hur levande celler har organiserat sig i livskraftiga kollektivistiska samhällen som bär en slående likhet med det vita mänskliga samhället på denna planet jorden. Genom att studera denna likhet kommer vi att finna det mycket lönsamt i form av svar på hur vi kan förbättra vårt eget organiserade samhälle. Vi kan lära oss mycket av Naturen, som trots allt är tidernas mästerplanerare och mästerorganisatör.

När vi gör denna jämförelse måste vi komma ihåg att celler organiserade sig i kollektivistiska organisationer miljontals år innan den vita rasen utvecklade idén om att bilda ett kollektivistiskt samhälle för sin egen ömsesidiga nytta. Cellorganisationen ligger därför långt före oss i både tid och erfarenhet och har gjort ett mycket bättre jobb.

Låt oss lära. Och vilken fantastisk, makalös bit av organisation den mänskliga kroppen är! Tänk dig att organisera de fyra miljarder människor som nu lever på vår planet till en enda smidigt fungerande organisation där det vore "en för alla, och alla för en", inga uppror, inga krig, inga onödiga rörelser, där var och en samarbetar för allas bästa. Det skulle vara enormt! Men tänk dig att styra 25 000 sådana befolkningar samtidigt i en smidigt fungerande enhet. Detta är vad din fantastiska kropp gör, och samtidigt kan den reproducera sig själv och överföra denna underbara förmåga och organisation till

nästa avkomma, och nästa och nästa. Faktum är att det har varit fantastiskt framgångsrikt och systemet har fungerat i miljontals år. Lite av ett rekord, eller hur? Låt oss då observera och låt oss lära av tidernas främsta organisatör — Moder Natur själv.

* * * * *

Celler, livets grundläggande enhet. För att börja från grunden finner vi att allt liv är uppbyggt av celler. Vissa varelser, såsom amöbor, bakterier, mikrober osv., är encelliga. Människokroppen å andra sidan består av över hundra biljoner celler, mer eller mindre. Det är hundra miljoner miljoner, ett antal så enormt att det övergår vårt förstånd. Om vi betänker att den totala mänskliga befolkningen på denna planet är fyra miljarder människor, vilket den redan har passerat, så finns det 25 000 gånger så många celler i en genomsnittlig människokropp som det finns människor på planeten jorden.

Driften att fortplanta sig. En enastående egenskap hos alla celler är att naturen har gett dem en oändlig drift att dela sig och föröka sig och producera fler av sin egen sort trots all annan konkurrens, trots all fientlighet eller motstånd. Vilken form celler än tar, oavsett om de verkar enskilt eller sluter sig samman i ett samhälle av biljoner celler som människokroppen — är målet alltid detsamma — föröka sig och expandera — skapa fler av din egen sort. Den form de väljer baseras enbart på hur de bäst kan uppnå detta.

Alla är aggressiva. Låt oss komma ihåg denna grundläggande drift hos naturen — att föröka och expandera din egen sort — för det är den högsta grunden för allt liv. Alla naturens varelser, oavsett om det är däggdjur, gräs, insekter eller bakterier, är alla aggressiva — alla vill expandera sin egen sort.

Den förunderliga cellen. Modern (vit) vetenskap har gjort enorma framsteg under de senaste åren med att låsa upp cellens hemlighet — livets byggsten och, likt atomen, en mycket komplicerad enhet i sig själv.

Varje cell är som en liten fabrik i sig själv. Den är extremt komplex och mycket upptagen. Den tillverkar proteiner, enzymer, bränslen och andra komplicerade kemiska produkter. Samtidigt gör den sig av med förbränt avfall och gör sig av med soporna. Den måste också avvisa och förstöra främmande inkräktare — bakterier, virus osv., för vilka kroppen har ett "immunsystem", en vaksam och mycket rörlig armé som tar sig an alla utmanare. Vi kommer att ha mer att säga om detta senare.

Det finns mycket, mycket mer i en cell, men vi har inte utrymme att gå in på alla teknikaliteter. Varje cell är ett litet universum i sig självt. Utan tvekan är den mest fantastiska egenskapen hos varje cell kromosomerna, paketen med arvsanlag som bär på generna.

Gener och kromosomer. När forskare tränger in i genernas hemligheter öppnar sig en helt ny, underbar och fantastisk biovetenskap. Var och en av de 100 biljoner cellerna bär på kromosomerna med sina cirka 100 000 gener. Mirakulöst nog bärs i varje cells gener, på ett molekylärt språk, all den information som är naturligt nödvändig för att bygga en annan kropp med dess 100 biljoner celler. Forskare uppskattar att för att sammanställa en liknande mängd instruktioner på sidorna i en bok, skulle det krävas tusen böcker på sexhundra sidor vardera för att förmedla samma mängd information som finns i den molekylära koden i våra gener i en enda cell.

Ritningen. Ändå bär varje cell i vår kropp — alla 100 biljoner av dem — på samma fullständiga information i dubbel uppsättning. Kromosomerna antar formen av en stege med tvärgående pinnar, lindad till en lång, vriden spiralform. När vi tänker på hur extremt liten en enskild cell är, får vi en uppfattning om hur oändligt tunna de små hårliknande fibrerna som utgör stegens sidor är, mellan vilka pinnarna bär denna enorma mängd information i genetisk kod. Ändå är dessa "stegar" eller fibrer totalt mer än sex fot långa i varje cell, och de sammanlagda fibrerna i alla kromosomer i en kropp skulle, om de kopplades samman ände mot ände, nå hela vägen till solen och tillbaka fyrahundra gånger om. Fantastiskt, eller hur?

Börjar med spermie och ägg. Vi skulle gärna gå in mer i detalj på denna fantastiska manifestation av Naturen. Men vi vill gå vidare till nästa nästan otroliga (och till stor del fortfarande inte förstådda) process. Detta är det sätt på vilket en spermie och ett ägg hos en människa förenas för att bilda en cell och starta processen att bygga hela den komplicerade strukturen av den färdiga kroppen, som, som vi tidigare nämnt, slutligen byggs upp till den fantastiska siffran hundra biljoner celler.

Reproduktion. Så snart ägget befruktas av spermien — som var och en bidrar med hälften av den nya organismens ärftliga egenskaper — börjar den nya cellen sin delningsprocess. När ägget och spermien förenas fattas tusentals beslut genom att kompromissa eller gynna egenskaperna hos den ena eller andra föräldern i det nya liv som skapas. Kom ihåg att generna från varje förälder bär på en förteckning över alla egenskaper hos alla föregående förfäder till varje förälder. När ägget delar sig, fördubblas dess kromosomer och dras isär för att ge identiska gener till två celler, troget bärande all denna information, och var och en av dessa delar sig i sin tur igen och igen, i det oändliga.

Celler börjar specialisera sig. Alltefter som fostret byggs upp sker ett märkligt fenomen. Inbyggt i generna, i molekylär kod, finns instruktioner för cellerna att börja specialisera sig. Medan den genetiska informationen i det delande och snabbt ökande antalet celler förblir identisk, börjar cellerna formas till olika typer. Vissa

blir nervceller, vissa hjärnceller, vissa benceller, leverceller, lungceller, hjärtceller, muskelceller, hårceller och tusen andra variationer. Ett oerhört komplicerat och invecklat utlösningssystem i generna talar om för varje cell hur den ska utvecklas vid **rätt tid** och på **rätt plats**, och ser till att den växande kroppen byggs i strikt överensstämmelse med de instruktioner som finns inneboende i våra gener. Hur generna utför dessa oerhört invecklade instruktioner, och utlöser cellernas aktivitet vid exakt rätt tid och plats, är fortfarande mycket lite förstått och är ett av Moder Naturs mest fantastiska underverk. Kom ihåg att varje cell, oavsett om det är en hjärncell, hjärtcell, tårcell eller vad som helst, innehåller en dubbel uppsättning av de fullständiga instruktionerna.

Instruktioner kontinuerliga genom hela livet. När barnet föds skulle man kunna tro att processen är slutförd, men så är inte fallet. Generna och deras instruktioner fortsätter att instruera det kollektiva cellsamhället i dess utveckling under hela dess livslängd — genom barndomen, genom puberteten, genom vuxenlivet, till livets absoluta slut — kroppen förändras, utvecklas, växer, åldras, dör, i enlighet med de inneboende genetiska instruktionerna.

Kollektivistiskt samhälle. Nu kommer vi till kärnan i vår observation — hur den fullfjädrade kroppen är en mycket invecklad uppsättning organiserade system, inte olikt det mänskliga vita samhället på planetens yta. Kärnan i vår observation är att kroppens celler **samarbetar med varandra som ett kollektivistiskt samhälle**, i harmoniskt lagarbete, där var och en arbetar för allas bästa, var och en utför sina egna mikroskopiska hushållssysslor, men där var och en samarbetar för **hela kroppens bästa**. Detta är samma idé som vi redan har beskrivit i *Nature's Eternal Religion* som Raslig Socialism, och det är ett mycket viktigt koncept i varje organisation. Låt oss komma ihåg nyckelordet — lagarbete.

Eftersom vi inte vill bli alltför tekniska i denna begränsade avhandling här, ska vi nämna endast några av de system som kroppen använder, men inte alla, på grund av platsbrist.

Den styrande hjärnan är nyckeln. Som vi alla vet måste ett välutvecklat mänskligt samhälle ha en regering för att fatta beslut, för att kontrollera, för att styra samhället som helhet, förmodligen för dess eget bästa. (Även om detta teoretiskt sett är sant, är det mycket få av världens nuvarande regeringar som faktiskt motsvarar sina undersåtars bästa intressen. Vi har en lång väg kvar innan vi når den perfektion i social organisation i det mänskliga samhället som kroppens celler har.) Det är Creativitiys mål att sträva efter denna perfektion. Denna regeringsfunktion, som vi känner den, utförs delvis av hjärnan, både den medvetna och den undermedvetna. Landets kommunikationsnätverk utförs för kroppen av kroppens nervsystem.

Fungerande System. Det finns ett antal "system" i kroppen, som var och ett utför specifika funktioner för hela gruppen, vart och ett effektivt samordnat med de andra systemen, precis som ett välorganiserat mänskligt samhälle bör göra.

Det finns **Skelettsystemet**, som ger kroppen form, struktur, styrka och rörlighet. Fästade vid skelettets ben finns muskler, som ger kraften för rörelse. Dessa muskler är en del av **Muskelsystemet**. Vissa muskler, som hjärtat, är inte fästade vid ben, utan fungerar som en del av **Cirkulationssystemet**, **Andningssystemet** och många andra system.

Som en del av "helheten" finns också **Matsmältningssystemet**, som bearbetar vår mat. Det finns **Urinvägssystemet**, för att föra bort avfallsprodukter. Sålunda fungerar huden, matsmältningssystemet och vissa andra organ som utsöndringssystemet och denna funktion är extremt viktig. Låt oss komma ihåg att varje organism som misslyckas med att utsöndra sitt avfall snart dör. Det finns **Hudsystemet**, huden, som täcker och skyddar kroppen, och som även utsöndrar avfall genom svettkörtlarna och kontrollerar kroppstemperaturen. Det finns **Lymfsystemet** som dränerar vävnadsvätskor tillbaka mot hjärtat. Detta system innehåller också lymfkörtlar som filtrerar och förstör bakterier. Det **Endokrina systemet** består av ett antal körtlar på olika platser i kroppen. Några av dessa körtlar är hypofysen, binjurarna, sköldkörteln, äggstockarna, testiklarna och flera andra. Dessa producerar högst komplicerade hormoner och andra kemikalier som har långtgående effekter när det gäller att kontrollera kroppsfunktioner, såsom tillväxt, över- eller underaktivitet, temperatur, hjärtslag, fertilitet och en mängd andra funktioner.

Drift att fortplanta sig. Betydelsefullt nog finns **Fortplantningssystemet**, som är utformat för att reproducera mer liv av sitt eget slag. Detta är vad Naturens program verkar handla om. Naturen har byggt in en aggressiv drift i varje art att reproducera mer av sitt eget slag, oavsett om det är en cell, eller om det är en fisk, eller en fågel, eller medlemmar av den vita rasen. Varje art vet detta automatiskt, intuitivt, instinktivt och gör detta. Till och med ogräset på fältet, som inte ens besitter en hjärna, följer aggressivt den kurs som Naturen stakat ut — att främja ökningen av sitt eget slag till den yttersta gränsen av sin förmåga. Samtidigt använder varje livsform alla medel som står till dess förfogande för att skydda sig mot sina fiender.

Försvarssystem. I detta avseende har vi mycket att lära om det underbara system vår egen kropp har utvecklat för att bekämpa interna infektioner, bakterier, virus, bakterier, sjukdomar, skärsår, blåmärken, sår och främmande kroppar i allmänhet.

För att bekämpa sjukdom eller infektion har kroppen ett **Försvarssystem**. Detta är ett högst komplicerat system, som motsvarar vår samhälles armé, flotta och flygvapen, kombinerat med polisen.

avdelning, FBI och CIA. Detta system är extremt effektivt och är fortfarande inte helt förstått. Det har en grupp celler för tidig varning som har receptorantenner. Deras funktion är att vandra omkring och upptäcka, att analysera naturen hos alla främmande fiendekroppar som har invaderat. En av de fantastiska egenskaperna hos dessa celler är att de känner igen sin egen sorts celler som vänliga, och inte bara känner igen alla andra som fientliga utan också identifierar vilken typ av fientlig inkräktare som har kommit in i kroppen. Efter att ha upptäckt och identifierat inkräktaren skickar de omedelbart ut signalen för tidig varning till resten av systemet.

Sök och förinta. Försvararna rusar till handling. Stridsropet är att söka upp och förinta de miljontals bakterier som har invaderat kroppen. Ett akutprogram upprättas för att snabbt producera ett överflöd av specialiserade soldater för att effektivt bekämpa den specifika typ av inkräktare som hotar. Till exempel produceras speciella typer av trupper för påssjuka, en annan typ för smittkoppor, en annan för mässling, en annan för infektioner, en annan för förkylningar, etc. Hur kroppen snabbt identifierar typen av inkräktare och omedelbart börjar tillverka rätt sorts trupper för att effektivt gå till motattack är sannerligen ett underverk. Programmet kräver sedan fullständig förstörelse av inkräktaren ner till sista bakterien. Hjärtat i kroppens attackstyrkas högkvarter finns i benmärgen.

Måste känna igen sina egna. Ett av de primära behoven hos varje organism är att känna igen sina egna celler — med andra ord, kämpa för skyddet av sina egna, förinta de främmande organismerna. Känna igen och skydda de vänliga, identifiera och förinta de fientliga. Detta verkar kroppen göra magnifikt. Detta är ingen lätt uppgift. För det första har kroppen hundratals olika egna celler, leverceller, blodceller, hjärnceller, etc. Sedan finns det tusentals typer av fientliga inkräktare som den inte bara måste känna igen, utan identifiera så att den omedelbart kan börja tillverka rätt antikroppar för just den inkräktaren. Om den till exempel invaderas av smittkoppor tjänar det ingenting till att behandla det som malaria, eller vice versa. Cellerna känner inte bara igen rena fientliga bakterier, utan avvisar till och med implantat eller transplantat, såsom benvävnad, etc., från en annan person, som en främmande kropp.

Den vita rasen har misslyckats med att differentiera. Ibland, på grund av störningar, fungerar detta igenkänningssystem felaktigt, och kroppens attackstyrka misslyckas med att känna igen sina egna och vänder sig mot sina egna celler. Detta är vad cancer handlar om. Om inte obalansen korrigeras leder det vanligtvis till döden. Detta understryker hur viktigt det är att känna igen sina egna. Låt mig också här observera hur kriminellt försumligt eller vansinnigt det vita samhället är idag i detta avseende.

Lektioner för den vita rasen. Genom att bygga ett bättre vitt samhälle för framtiden måste vi lära oss mycket av naturen och hur dess

lagar verkar i vår egen kropp som en enhetsorganism. Några av dessa grundläggande lärdomar är:

1. Naturen driver varje levande organism att föröka **sitt eget slag**, från enhetscellen upp till den högsta livsformen.
2. I de högre livsformerna går biljoner celler samman för att bilda ett **"kollektivistiskt samhälle"**, där alla arbetar harmoniskt tillsammans som ett team i extremt specialiserade funktioner för hela enhetens bästa. De är i själva verket ett kollektivistiskt samhälle som vi beskriver under Rassignalsocialism i *Nature's Eternal Religion*. Detta är lagarbete när det är som bäst.
3. Sådana organismer, oavsett om de är en enskild cell eller en organiserad enhet av biljoner celler, gör en avgörande åtskillnad mellan sitt eget slag och en främmande inkräktare. Detta är en fråga om liv och död. Det är en läxa som den vita rasen i synnerhet måste lära sig, och lära sig väl.
4. Den totala organismen inser att de inte kan ha ett hälsosamt "samhälle" om dess celler är infekterade av främmande organismer. Kort sagt, ett mångrasligt samhälle innebär döden.
5. Organismen har ett kontinuerligt system av detektorer som är på vakt mot fientliga inkräktare. De strövar genom kroppen i dess helhet och, om inkräktare upptäcks, identifierar de omedelbart inkräktarna och slår larm.
6. Kroppen skyndar sedan med rätt sorts trupper till de rätta områdena för att söka upp och förinta de främmande kropparna.
7. Kroppen ökar omedelbart antalet trupper för den nödsituationen, och vanligtvis, vid många sjukdomar, kommer den aldrig att överrumplas igen av den typen av inkräktare. (Det finns flera sjukdomar man vanligtvis bara har en gång.)
8. Kroppen har ett nätverk av system som fungerar samarbetsvilligt i harmoni med varandra för det bästa för alla de 100 biljoner celler som organismen betjänar.

Lärdomens kärna. Den viktigaste lärdomen vi kan dra av ovanstående är: levande varelser har en naturlig drift att aggressivt föröka sitt eget slag, skydda sitt eget slag och föreviga sitt eget slag. De känner igen och skiljer sitt eget slag från främmande organismer. Om sådana främmande organismer är skadliga för det kollektiva samhället, går hela organismen omedelbart i beredskap, för krig, söker upp och förintar den främmande inkräktaren.

Lär av naturen. När vi bygger den typ av vita samhälle som Church of the Creator har i åtanke, kan vi utnyttja praktiskt taget varje princip som Naturen, i sin vishet, har utvecklat för levande organismer, antingen som en enskild cell eller som ett "kollektivistiskt samhälle". Mycket av detta, såsom specialisering, utveckling, kommunikationsnätverk etc., har vi redan gjort tidigare. Vad vi har varit bedrövligt försumliga med är att erkänna vårt eget slag,

identifiera den främmande fienden i vår mitt, och antingen utvisa och/eller förinta våra fiender.

Vi är den Vita Rasen. Låt oss därför vara helt på det klara med var vi står: Vårt eget slag är den Vita Rasen, oavsett geografi. De främmande fienderna är judarna, negrerna och de lägre lerraserna i allmänhet. Det friska Vita Samhället, likt samhället av mänskliga celler, kan inte överleva om det tolererar en angrepp av utländska främlingar i sin mitt.

Raslig Socialism. För att överleva, för att skydda oss själva, för att tillhandahålla uppehälle åt oss själva, för att föröka och främja vårt eget slag, fungerar den Vita mänskliga individen bäst i ett välorganiserat kollektivistiskt samhälle, där varje individ sköter sina specialiserade plikter gentemot sig själv och samhällets bästa som helhet, precis som den enskilda cellen gör i sitt förhållande till kroppen som helhet.

Vi, inom Church of the Creator, kallar detta Raslig Socialism, så som vi redan har beskrivit i ett kapitel med det namnet i *Nature's Eternal Religion.*

Sammanfattning. Låt oss sammanfattningsvis lära oss vår läxa från Naturens Mästerritare och lära oss den väl.

1. En frisk organism strävar efter att reproducera och utvidga sitt eget slag.
2. En frisk organism skiljer mellan sitt eget slag och främmande organismer, och gör det till en fråga om liv och död.
3. En frisk organism är välorganiserad med de ingående cellerna som var och en utför sina specialiserade funktioner och samarbetar för hela samhällets välfärd.
4. En frisk organism strävar efter att hålla ute främmande inkräktare från att komma in i dess samhälle, och om de skulle komma in, erkänner den dem som fientliga, identifierar dem, söker upp dem och förintar dem.
5. Individuella celler dör och nya produceras för att ersätta dem. Liv och död är en integrerad del av varje levande samhälle.
6. De döende cellerna är avfallsprodukter och måste utsöndras. Varje organism som misslyckas med att utsöndra sitt avfall dör snart.
7. De levande cellerna måste ständigt få näring.
8. Övergripande finns ett centralt styrande system vars främsta angelägenhet är den harmoniska kontrollen och funktionen av alla celler för allas gemensamma nytta.
9. Till och med Naturen, med all sin uppfinningsrikedom, kan endast styra en kropp vars ingående celler är homogena, det vill säga endast av sitt eget slag, och avvisar häftigt intrång av utländska och främmande organismer.

Sökande i vår egen Historia. Låt oss nu se på vår egen historia, den Vita Rasens historia, och låt oss se hur väl vi har kunnat känna igen de "vänligt sinnade", och hur väl eller hur försumliga vi har varit i att identifiera de "fientliga" och förinta dem. För det

fråga, låt oss även undersöka hur effektiva eller ineffektiva vi har varit i att befria oss från samhällets drägg, vårt eget avfall. Låt oss upprepa igen, en organism som misslyckas med att utsöndra sitt avfall dör snart. **Varje organism eller samhälle som misslyckas med att skydda sin egen integritet eller homogenitet är omöjlig att styra, och kan inte överleva länge.**

Vid en genomgång av den vita rasens prestationer, låt oss börja med den tidiga historien om den fortfarande största politiska enheten för den vita rasen, Amerikas förenta stater.

Creative Credo No. 17

Endast ett homogent samhälle kan styras och kan bestå

Rasblandning innebär döden. Historien har bevisat om och om igen att inget multirasialt eller mångspråkigt samhälle har överlevt länge. Precis som vi i föregående kapitel har sett att en frisk kropp inte vill och inte kan tolerera några främmande organismer i sig, så kan inte heller ett samhälle överleva inblandning av främmande element. Låt oss lära oss denna grundläggande läxa för all framtid och ta den till oss, och ta den till oss väl! Låt oss uttrycka det på ett annat sätt: Varje samhälle vars element består av två eller flera differentierade raser kommer ständigt att ligga i krig med sig självt tills det förgör sig självt. Vanligtvis kommer dräggen i ett sådant samhälle att förgöra de bästa elementen och de förstnämnda kommer att överleva för att besitta egendomen i en mer primitiv social struktur. Anarki, fattigdom och elände kommer då att bli dess normala livsstil. Ett utmärkt exempel på detta är Haitis historia, en berättelse som vi har återgett i ett kommande kapitel. Men historien flödar över av ett antal andra exempel. I vår tidigare bok, *Nature's Eternal Religion*, har vi citerat några sådana som Egypten, Indien och andra.

Amerikas tragedi. Amerika, världens hopp, genomgår nu slutskedet av självdestruktion eftersom det inte har hörsammat historiens eviga läxa och Naturens Eviga Lagar: inget multirasialt eller mångspråkigt samhälle överlever länge.

Det underlägsna förgör det överlägsna. Låt oss konstatera en annan grundläggande sanning: den underlägsne avundas och hatar alltid den överlägsne. De fattiga hatar de rika; de svaga hatar de starka; de sjuka hatar de friska; de dumma hatar de intelligenta; de fula hatar de vackra, och ler-raserna hatar den Vita. Det är så det är, och förmodligen alltid kommer att vara. Jag har varken uppfunnit denna situation, inte heller är jag glad över den, inte heller har jag dekreterat den. Jag observerar helt enkelt ett faktum i livet.

Ett vackert samhälle är vårt mål. Vi inom Church of the Creator hoppas inte bara på ett samhälle som är relativt sunt, stabilt och välmående, utan ett där den stora majoriteten av individerna själva är överlägsna och ett där livskvaliteten är hög. Vi vill att varje individ, eller åtminstone den överväldigande majoriteten av individerna, ska ha allt det bästa i livet: intelligens, hälsa,

skönhet, rikedom och lycka. Vi hoppas inte bara på ett sådant samhälle, utan vi arbetar aktivt för att förverkliga det. I en försämrad värld som snabbt rasar samman runt våra öron är vi inte pessimister, vi är optimister. Vi tror starkt på att vår typ av värld inte bara kan uppnås, utan vi är förbannat beslutna att förverkliga den, vad som än händer. För oss är det bära eller brista.

Totalt vitt samhälle. Jag har i början av detta kapitel konstaterat att endast ett homogent samhälle kan vara stabilt och överleva. Homogent betyder av ett slag, samma ras, och mer eller mindre samma intelligensnivå, liknande moraliska normer, liknande grundläggande mål, ideal, religion och kultur.

Så vilken typ av homogena människor har vi i åtanke som invånare i framtidens värld? Vill vi ha en värld befolkad av primitiva afrikanska n-ord? Av kineser? Judar? Eller har vi samma mål i åtanke som det mångkulturella Förenta Nationerna, som har en staty helgad som framtidens (könlösa) människa, ansiktslös, könlös, rasmässigt blandad, raslös, brun till färgen och med händerna knäppta bakom ryggen för enkel fängsling med handklovar?

Endast en synvinkel. Nej, sannerligen, vi vill inte ha något av detta. Vår religion är inte utformad för n-ord eller blandraser, inte heller för någon av dyraserna. Vi går tillbaka till en av våra grundläggande premisser, nämligen att vi i allt betraktar livet och världen ur en synvinkel och endast en synvinkel. Vi ser inte på det genom ormens ögon, inte heller genom n-ordens eller judarnas. Vi ser på allt genom den vita rasens ögon. Människorna i framtidens värld måste vara den vita rasen och uteslutande den vita rasen. Världen håller på att bli för trång och för liten för att stödja en mångfald av raser antingen sida vid sida eller sammanblandade. Den vita rasen kan inte överleva i någon av dessa världar. Den kan bara antingen absorberas och blandas ut eller bli utkonkurrerad i barnafödande och utrotad. Vi accepterar inget av alternativen och har inte den minsta önskan att vara en del av ett utsvävande och depraverat samhälle av klösande, svältande blandraser.

Allt eller inget. Nej, för oss är det antingen allt eller inget. Efter att ha fattat det beslutet måste vi sätta himmel och jord i rörelse för att genomföra det. Låt oss i och med det hålla i minnet att den framtida vita ras vi förutser inte bara är sådan den är idag, utan den levande, dynamiska superras som vi har potentialen att bli. Nu, med tillkomsten av Creativity, har vi kunskapen och programmet för att göra det möjligt för oss att förverkliga vår stora potential. Det återstår nu för oss att bygga och expandera vår organisatoriska struktur för att förverkliga den största av alla drömmar som mänskligheten någonsin föreställt sig.

* * * * *

Måste inse verkligheten. I strävan efter att åstadkomma en sådan ljus och lovande framtid för den vita rasen måste vi, som jag har sagt tusen gånger förut, först och främst reda ut vårt tänkande.

1. Jämlikhetskonceptet är förrädiskt. Vi måste kasta det kristdemokratiska idén om att alla människor är lika värda överbord. Denna idé har prackats på oss av våra farligaste fiender, judarna. De tror inte på det själva och betraktar alla icke-judar som goy, eller dum boskap, som ska utnyttjas, manipuleras och förintas. Naturen säger högt och tydligt att människor är ojämlika, raser är inte lika, alla arter är ojämlika. Låt oss aldrig glömma detta.

2. Homogent samhälle. Vi måste inse att inget multirasialt samhälle, eller polyglott samhälle, eller ens ett pluralistiskt samhälle kan överleva länge och på kort eller lång sikt blir det omöjligt att styra ett sådant samhälle. Inte ens ett land som är ett lappverk av olika nationaliteter, religioner och språk, även om det i huvudsak är vitt, kommer att bestå länge. Österrike-Ungern var ett sådant exempel, där tyskar, ungrare, kroater, serber, rumäner och tjecker alla klumpades ihop med sina olika språk, religioner och kulturer. Vi måste inse att det inte finns någon rättvis och skälig uppsättning lagar, ingen regering som kan vara acceptabel för alla. Det som är till fördel för en grupp är till nackdel för en annan, och endast stridigheter, splittring och anarki kan följa.

3. Den vita rasen måste överleva till varje pris. Eftersom jorden snabbt blir överbefolkad bortom sin förmåga att föda och upprätthålla sådana enorma antal, kommer hundratals miljoner, ja miljarder, att svälta, och den situationen är redan väl på gång. Vi har redan behandlat detta ämne i ett tidigare kapitel. Det är upp till oss att se till att de överlägsna inte blir de främsta offren i en sådan katastrof, och att de underlägsna (tillfälligt) överlever. Vi måste se till för bövelen att det är den vita rasen som överlever, och vi måste organisera och polarisera oss nu för att ha makten, organisationen, lojaliteten, ledarskapet och resurserna att göra det.

4. Parasiter är inte värda att rädda. Vi måste acceptera det faktum att inte alla människor är värda att rädda. Även inom den nuvarande vita rasen finns det parasiter, drönare, sinnessjuka, idioter, patologiska brottslingar och genetiska krymplingar som världen och vårt vita samhälle skulle må bättre utan. Naturen ger oss en ytterligare lag i detta avseende — Varje organism som misslyckas med att utsöndra sitt avfall dör snart.

5. Heterogena samhällen är dömda. Vi måste inse att ingen regering existerar, eller någonsin kommer att göra det, som på ett tillfredsställande sätt kan styra ett heterogent samhälle, eller ens förhindra att ett sådant samhälle av olika element kollapsar. Orsaken till detta är ganska uppenbar. När ett land eller samhälle fragmenteras av två eller flera olika element finns det inget gemensamt mål eller intresse, bara rivaliserande påtryckningsgrupper i krig med varandra som ständigt söker få övertaget. Sådana

krig kan vara dolt eller under ytan under en tid, men förr eller senare flammar det upp i det öppna och eskalerar till öppet inbördeskrig och anarki. Ju mer differentierade dessa element är, desto mer häftig och bitter är en sådan krigföring. Slutresultatet blir slutligen antingen alla gruppers självmord, eller framväxten av den grupp, eller ras, eller det element, som var bäst förberett för att kämpa och överleva. Detta är inte nödvändigtvis det mest konstruktiva och intelligenta i ett sådant samhälle. Faktum är att vanligtvis de lägsta och mest usla elementen, som i Haiti, överlever.

Darwins lag. Låt oss komma ihåg att Darwins lag om "den starkastes överlevnad" inte är helt korrekt formulerad. Hajen och kackerlackan har överlevt i hundratals miljoner år, men är inte precis de vackraste eller mest intelligenta varelserna på jordens yta. Ur vår synvinkel skulle vi knappast betrakta dem som vare sig "de mest lämpade" eller mest önskvärda. Det är endast de som är mest lämpade i överlevnadsspelet som gör det, men på intet sätt de bästa eller mest önskvärda ur den vite mannens synvinkel.

Amerika hade en gynnsam början. Efter den amerikanska revolutionen, när den första folkräkningen i USA genomfördes 1790, var den totala vita befolkningen 3 172 444. Den beräknade befolkningen i hela det territorium som nu utgör de 48 kontinentala staterna var cirka 4 000 000. Av detta antal var cirka 3 250 000 vita, resten var indianer, niggrer och blandraser. Av den vita befolkningen var 90 % av nordisk härkomst, främst engelsmän och skottar, och 99 % av den totala vita befolkningen var protestanter.

Indianer grymma och motbjudande. Vad beträffar niggrerna hade de då ingen politisk betydelse, eftersom konstitutionen betraktade dem som inget annat än lösöre eller egendom. Indianerna var en annan sak. Många av de stammar man mötte var utan tvekan de mest formidabla krigarna av någon infödd ras som den vite mannen någonsin har stött på i sin expansion och erövring av världen. Madison Grant, som skrev *Conquest of a Continent*, ansåg dem vara utom allt tvivel de grymmaste av alla människor, till och med mer än de forntida assyrierna. De tortyrer som de tillfogade sina fångar, vare sig vita eller röda, är i högsta grad motbjudande och utfördes vanligtvis av squawerna medan männen satt runt omkring och skrattade åt sina offers plågor. Grant drar slutsatsen: "Ingen som kände indianens sanna natur kände någon ånger över att de drevs bort från sina jaktmarker", och de vita betraktade dem som inget annat än rovlystna vargar eller värre. I vilket fall som helst saktade indianerna ner den västliga expansionen för grundarna av de tretton kolonierna, men var av ingen politisk eller raslig betydelse.

Strålande möjlighet. Så under perioden som slutade 1790 finner vi ett Amerika med en vit befolkning som är större än hälften av Storbritanniens, och nordisk till kärnan. Det var rasligt, kulturellt och

religiöst sett den mest homogena gruppen människor i något land i världen. Framför den låg en vidsträckt, rik kontinent i väster, tom så när som på de glest spridda aboriginerna. Den amerikanska vita rasen var redo att erövra och bygga det största och rikaste landet i hela historien. Aldrig i hela historien lades en mer lysande möjlighet för fötterna på något folk. På mindre än ett århundrade var den erövringen fullbordad från Atlanten till Stilla havet.

En blandad slaskhink på väg mot katastrof. Idag har Amerika degenererat till en polyglott smältdegel (läs slaskhink) som är på väg mot en avskyvärd katastrof. Det har nu blivit ett enormt konglomerat av konfliktfyllda påtryckningsgrupper som inte har något gemensamt mål, syfte, intresse eller någonting annat. Vi är nu uppdelade i hundratals splittrande maktgrupper som alla ligger i krig med varandra. Vi är rasmässigt uppdelade i varje lågt element som finns på jordens yta.

Till och med de vilda indianerna har idag mycket mer politiskt inflytande än de hade för 200 år sedan när den vita mannens antal var relativt och oändligt mindre och indianernas större. Vi är uppdelade av hundratals religioner, mormoner, katolicism styrd från Rom, och framför allt judendom, vars stam nu styr och härjar i landet. Vi är uppdelade av politiska partier, av fackföreningar, religiösa grupper, klasskamp, av homosexuella, feminister, vad du vill. Var och en har en maktgrupp som kämpar för sitt eget separata intresse. Idag är vi utan tvekan den mest heterogena, den minst homogena, den mest fragmenterade nationen på jordens yta. En sådan nation kan inte styras länge, ej heller kan den existera länge. När fransmännen gav oss Frihetsgudinnan som sade "Ge mig... det eländiga avskrädet från din myllrande strand", svalde vi en filosofi som var lika dödlig som något av avskrädet självt. Kom ihåg, varje organism som inte kan utsöndra sitt avfall dör snart. Varje organism som är villig att inta andras avfall är absolut galen och dömd att dö.

Missad möjlighet ättlingarnas fel. Amerikanerna år 1790 hade framför sig den mest underbara möjlighet som någon homogen grupp av människor någonsin haft lyckan att välsignas med. De klantade till det. De gjorde bort sig. De kastade oavsiktligt bort den mest gynnsamma omständigheten i historien. Varför misslyckades ett så intelligent folk så kapitalt med att göra det mesta av en så ärorik möjlighet?

Invasion av judiska parasiter. Det ytterligare svaret, till stor del naturligtvis, är att den judiska parasiten invaderade deras stränder och förorenade och förvred deras tänkande. Denna invasion var liten till en början men under 1880-talet började den bli en veritabel flod. Idag sitter hälften av världens judar på det amerikanska folkets ryggar och har i praktiken kontroll över all finans, nyhetsmedia, utbildning och regeringen i detta juderidna land. Kort sagt har de oss bundna till händer och fötter och förbereder oss för den slutliga slakten.

Vi måste nu sona våra förflutna synder. Sent som det är, är det målet och programmet för Church of the Creator att rädda denna nation från kollaps och undergång. Egentligen var det inte de tidiga byggarna av denna stora vita nations fel. De gjorde sin del och de gjorde det vackert. Det är vi, som kom efter dem, som svek den vita rasen och förrådde den. Vi måste till fullo inse att som det går för Amerika, så går det för den vita rasen. Det är vårt uttalade mål att först och främst krossa judarnas makt och vrida den makten tillbaka i händerna på den vita människan som grundade och byggde detta land. Vi måste sedan utvisa dessa parasiter från våra kuster. Det är vårt program att skeppa negrerna tillbaka till Afrika, och mexikanerna och andra rasblandade folk tillbaka till varifrån de kom. Det är vår målsättning att göra detta land till ett rikt, välmående och vackert land för den vita rasen och den vita rasen ensam, att omvända och utbilda den vita människan tillbaka till rasens grundläggande sanningar, att acceptera en rasreligion och bygga en finare, bättre ras och slutligen en ljusare och vitare värld.

En rasreligion behövs. Vi kan klandra juden för den röra vi befinner oss i, efter att ha börjat med en sådan gyllene möjlighet år 1790. Men detta skulle inte vara hela sanningen. Vi har oss själva att skylla. Om den vita människan år 1790 hade förkastat sin overkliga "spöken-i-skyn"-religion som påtvingats honom av judarna och antagit en sund rasreligion som Creativity, skulle vi inte vara i den avgrundsdjupa röra vi är i idag. Våra grundare missade ett gyllene tillfälle precis som romarna gjorde två tusen år tidigare eftersom de inte heller hade en rasreligion. Om den vita människan hade varit beväpnad med en rasreligion skulle juden aldrig ha haft en chans, varken med romarna eller amerikanerna år 1790.

Nu är vår sista stora möjlighet. Det är vår heliga religiösa och rasliga plikt att ogöra den skada som har skett, och föra den vita människan tillbaka till sina sinnen. Inte för att vi vill återställa 1790 års Amerika, eller kejsarnas Rom. Det är omöjligt. Men nu, med vår nuvarande kunskap, med programmet för Creativity och med 500 miljoner vita människor som bas för vår genpool, kan vi bygga en värld som skulle blända både de tidiga amerikanerna och de gamla romarna likaså.

Detta kan vi göra, och detta måste vi göra.

Creative Credo No. 18

Smältdegeln

Den fula amerikanska drömmen

Slaskhinken. Hemma på gården i Kanada när jag var barn, brukade vi kasta alla våra matrester från bordet i en stor hink, tillsammans med diskvatten och allt annat avfall som uppstod. Vi kallade den för slaskhinken och gav den till svinen, det enda djur som skulle tolerera sådant avfall som föda.

Slaskhinken skulle också ha kunnat kallas för Smältdegeln, den nuvarande rasliga bild som den judiska pressen och maktetablissemanget försöker pracka på det vita folket i Amerika — som den amerikanska drömmen.

Den amerikanska drömmen nu perverterad. Den amerikanska drömmen! Hur den verkar ha förändrats under det senaste århundradet! När författare som Horatio Alger brukade hylla den amerikanska drömmen, skildrade de underbara amerikanska framgångssagor. Det var berättelser om resan från trasor till rikedom, berättelser om den fattiga pojken från landet (eller staden) som blev rik, framgångsrik och ärad. Det var berättelser om någon fattig vit invandrare som kom till Amerika med tomma händer, skapade en ny uppfinning eller ett nytt företag och blev framgångsrik bortom sina vildaste drömmar. Det var berättelser om vita människor som var högpresterande, görare, som var framgångsrika, som klättrade över den vanliga hopen genom ren energi och förmåga.

Kommande mardröm. Hur det har förändrats idag! Om vi ska lyssna på de judiska månglarna av rasblandning, vare sig det är i pressen, i politiken, på TV eller något annat medium för hjärntvätt, har den amerikanska drömmen förvandlats till vad som för det vita folket är en fruktansvärd mardröm. Idag är den ideala situationen vi alla borde sträva efter, enligt dessa judiska giftförsäljare, jämlikhet, raslig jämlikhet. Deras föreslagna Utopia är ett gungfly av ett rasblandat samhälle där alla är jämlika, med negrerna mer "jämlika" än de vita, och judarna på toppen av högen som bestämmer och är mer "jämlika" än någon annan.

Integrerat avskum. Den typ av samhälle de föreställer sig är ett samhälle av total integration, total rasmisstagning, ett multirasligt samhälle där negrerna och avskummet är stolta över att vara "amerikaner" och de vita skäms för att vara vita. Det är ett USA dit allt världens avskum kan flockas — kubaner, kineser, filippiner, mexikaner, hinduer, haitier, negrer varifrån som helst. "Ge mig ditt utslitna avskum från dina myllrande stränder", som judarna så listigt har ristat in på Frihetsgudinnan. Idén är att bjuda in alla, klättra på...

välfärdståget, och uppmuntra världens avskum att föröka sig som råttor. Allt detta sker naturligtvis på bekostnad av de hårt arbetande, hårt pressade amerikanska vita, som (enligt judarna) borde skämmas för att de överhuvudtaget byggde ett så fantastiskt land från början.

Låt oss inse fakta, mina vita raskamrater, **juden håller på att framgångsrikt förvandla Amerika till Sin Dröm och Vår Mardröm** — att göra Amerika till Smältdegeln, kort sagt, en slaskhink som endast duger åt svin och niggrer.

Svaret. Vad kan vi göra åt det? Återigen måste jag betona problemets kärna. Kärnan i alla våra problem, och jag menar alla, är rasproblemet. Vi måste först och främst lösa rasproblemet, annars är allt förlorat. För att göra detta måste vi vidta följande steg:

1. Vi måste förkasta idén om Smältdegeln i de högsta och starkaste ordalag. Denna judiska idé innebär total integration, total rasblandning, total utrotning för den stora vita rasen.

Vi måste vara övervältigande klara i våra egna sinnen att judarna, niggrerna och de andra ler-raserna i vår mitt är främmande, giftiga element i vår raskropp. **Inget multirasialt samhälle har överlevt länge, och den vita rasen i ett sådant samhälle är alltid offret.** Titta på Haiti (tidigare San Domingo) igen. Titta på Indien. Titta på Mexiko. Titta på Bahamas. Läs återigen historien om Egypten, Indien, Grekland, Rom, i vår första bok, *Nature's Eternal Religion*.

3. När vi väl har klargjort idén i våra egna sinnen att integration innebär dödsstöten för den vita rasen, då måste vi bli hängivna missionärer i att slå larm och varna våra vita raskamrater om det öde som judarna har i beredskap för oss.

4. Vi måste samla och organisera alla våra **vita raskamrater** kring idén om vit rasöverlevnad. Vi måste polarisera kring rasreligionen så som den framställs i denna bok och i *Nature's Eternal Religion*. Distribuera dessa den vite mannens biblar till dina medmänniskor bland de vita raskamraterna som om ditt liv hängde på det. Det gör det.

5. När vi väl är organiserade måste vi **driva ut judarna från makten**, politiskt, finansiellt och från varje annat område.

6. När vi väl har åstadkommit så mycket är kriget i stort sett över, och vi kommer att vara i en position att göra det vi borde ha gjort för länge sedan — skeppa niggrerna tillbaka till Afrika och de andra ler-raserna tillbaka till varifrån de kom.

7. Vi kommer då att vara i position att fortsätta med resten av vårt Creativity-program — att utöka den vita rasens territorium och ytterligare fullfölja våra grundläggande mål, nämligen den vita rasens **överlevnad, expansion och framsteg**.

Där är vårt program. Det är det enda programmet som kommer att rädda Amerika från att bli en judisk-designad smältdegel, eller som vi redan har konstaterat, en slaskhink fylld med sopor som endast duger åt svin.

För att sammanföra alla dessa idéer måste den vita rasen ha en solid, grundläggande **rasreligion** kring vilken alla goda vita raskamrater kan polariseras. Det är vad vi vill betona i nästa kapitel.

Kreativt Credo Nr. 19

Civilisation utan en Rasreligion

En Självförstörande Process för den Vita Rasen

Måste använda Civilisationen till vår Fördel. I detta kapitel vill vi undersöka den vita rasens förflutna, nuvarande och framtida genetiska utveckling. Vi vill se på de höjder som nåddes i det förflutna, var vi befinner oss idag, och vad vi strävar efter att uppnå i framtiden. Vi vill också studera civilisationens egna destruktiva inflytande på de genetiska förändringarna gällande den vita rasen. Vi vill också säkerställa att civilisationen i framtiden blir ett verktyg för den vita rasens genetiska förbättring, snarare än ett redskap för erosion och nedärvning av vår ras.

* * * * *

Nyligen skedda förändringar är regressiva. Vi antar alla att på grund av vår extremt avancerade teknologi idag, så är den vita rasen (eller mänskligheten) idag naturligtvis mentalt, andligt och intellektuellt mer avancerad än vad de vita skaparna av civilisationer var för, låt oss säga, några tusen år sedan, och att vi har avancerat genetiskt. Detta är en allvarlig villfarelse. Att vår ras genetiska egenskaper ständigt utvecklas och förändras är säkert. Det gör även egenskaperna hos varje annan art i naturen. En skillnad är att våra egna egenskaper har förändrats mycket snabbare under den korta evolutionära period som kallas civilisation. Förändringar kan vara till det bättre, eller så kan de vara till det sämre. Tyvärr har den vita rasens genetiska kvalitet inte förändrats till det bättre under de senaste två tusen åren. Den har förändrats till det sämre. Idag är den vita rasen inte lika intelligent, inte lika karaktärsfast, och inte lika robust som till exempel romarna var på Ciceros och Julius Caesars tid för över två tusen år sedan.

De stora atenarna. Ett ännu mer slående exempel på de bländande genetiska höjder som uppnåddes av några av våra illustra vita raskamrater i det förflutna är de tidiga atenarna i det antika Grekland. De, mer än någon annan grupp, illustrerar den djupgående effekt som en numerärt obetydlig intellektuell elit kan ha på civilisationens framsteg. Omvänt, när och om en sådan elit dör ut, och/eller deras gener blandas ut med underlägsna, illustrerar det också...

dramatiska konsekvenser som sådan raslig förorening kan ha för civilisationens tillbakagång och för genpoolens kvalitet.

Galleri av framstående män. Den kände genetikern Edwin Conklin skriver om de gamla grekerna: "Under de två århundradena mellan 500 och 300 f.Kr. producerade det lilla och relativt karga landet Attika, med en yta och en total befolkning ungefär lika stor som Rhode Island, men med mindre än en femtedel så många fria personer, minst 25 framstående män. Bland statsmän och befälhavare fanns: Miltiades, Themisto kles, Aristides, Cimon, Perikles, Phocion; bland poeter, Aischylos, Euripides, Sofokles, Aristofanes; bland filosofer och vetenskapsmän, Sokrates, Platon, Aristoteles, Demetrios, Theofrastos; bland arkitekter och konstnärer, Iktinos, Feidias, Praxiteles, Polygnotos; bland historiker, Thukydides och Xenofon; bland oratorer, Aeschines, Demosthenes, Isokrates, Lysias."

"I detta lilla land", sade Conklin, "framträdde under loppet av två århundraden en sådan galax av framstående män som aldrig har återfunnits på hela jorden under några två århundraden sedan den tiden. Galton drar slutsatsen att den genomsnittliga förmågan hos den atenska rasen under den perioden, enligt den lägsta uppskattningen, var lika mycket högre än den engelska rasens i modern tid som den senare är över den afrikanska negerns."

* * * * *

Teknologiska framsteg är inte genetiska framsteg.

Den civiliserade människan har prisat civilisationens dygder ända sedan hon först klättrade ner ur träden och drog upp sig själv efter stövelskaften. Denna process har, med ett antal bakslag och framsteg, lunkat på tills den har nått det höga stadium av teknisk utveckling vi befinner oss i idag. Människan är stolt över den civilisation hon har frambringat, och det med rätta. Överväldigande har det varit den vita mannens civilisation genom historiens långa årtusenden. Ler-raserna har vid vissa tider, likt hästen, tjänat en tillfällig nytta. Men ler-raserna har, till skillnad från hästen, för det mesta hindrat och motarbetat den vita mannens framsteg.

Teknologin har långt överskridit våra sociala framsteg.

Medan den vita mannen har gjort rent ut sagt häpnadsväckande framsteg inom teknik och vetenskap under det senaste århundradet, accelererar dessa framsteg idag i en rasande takt som gör oss andfådda. Tyvärr har de sociologiska framstegen inte hållit jämna steg. Tvärtom, tack vare de parasitära judarna, har den vita rasen under de senaste 2 000 åren inte gjort några framsteg alls inom styre, religion, språk och social organisation som sådan. Faktum är att vi har gått bakåt. Vi är inte ens så avancerade inom dessa områden som de gamla romarna var på Caesars tid.

Vetenskap och teknologi har långt överskridit de sociala framstegen, som vi just har påpekat, medan den vita rasen själv inte har...

genetiskt framskridit, utan gått tillbaka. För detta kan vi tacka den internationella judendomen och den självmordsbenägna kristna religionen som de har påtvingat den vita rasen.

Civilisationen i sig är ett dysgeniskt inflytande. I Naturens Eviga Religion har vi redan utforskat den förödande förödelse på den vita rasen som orsakats av judiska inflytanden såsom kristendom, rasblandning, bastardisering och hundratals andra program som främjas av våra dödliga fiender. Det finns ett annat inflytande som också undergräver den vita rasens genetiska hälsa, för vilket juden inte är helt ansvarig. Den orsaken är, märkligt nog, civilisationen själv.

Låt oss dock först göra vår ståndpunkt gällande civilisationen helt klar. Vi inom Skaparens Kyrka är inte emot civilisation. Vi är stolta över den fantastiska civilisation som den vita rasen har frambringat genom tiderna och vi vill göra det klart att vi är för civilisation — den vita mannens civilisation.

Huvudpoängen i detta kapitel är att civilisation — vilken civilisation som helst — i sig har fröna till sin egen undergång inbyggda i själva civilisationsprocessen. Faktum är att eugeniskt sett har civilisationen varit en katastrof för den ras som skapade den. Kort sagt har den varit ett dysgeniskt inflytande som har avlat ner vår vita ras.

Det är vårt mål att utforska dessa frön till förstörelse och hur de kan övervinnas så att den vita rasen i framtiden kan överleva, expandera och utvecklas genetiskt under de kommande miljonerna år. Innan vi ens utforskar fröna till förstörelse kan vi kategoriskt säga att vi inom Creativity redan har lösningen på problemet. Men mer om detta senare.

Civilisationen räddar de missanpassade. I grund och botten är civilisationen en "humaniserande" process där de svaga, de missanpassade, de hjälplösa, ja, till och med de efterblivna och idioterna, upprätthålls och subventioneras av dem som är mer kapabla att bära bördan. Med andra ord, de som i ett primitivt tillstånd för mänskligheten skulle ha gallrats ut av naturens skoningslösa men renande lagar, räddas nu för att fortplanta sig. Ett mer "humanitärt" civiliserat samhälle misslyckas med att gallra ut dem, och bär istället fram de missanpassade på ryggarna av dem som är starka. Dessutom sprids de in i vår rasliga genpool. De som kan hantera tillvaron subventionerar dem som inte kan det, och märkligt nog är det de senare som förökar sig mer produktivt.

Gallringsprocessen motverkas. I hela denna avhandling talar vi endast om den vita rasen, eftersom vi är unika i naturens rike. Vi är den enda arten som har visat förmågan att utveckla våra mentala kapaciteter genom tiderna till en nivå där en livskraftig civilisation är möjlig. Medan gallringsprocessen genom "den starkastes överlevnad" också pågår när det gäller fåglar, djur, insekter, babianer och niggrer, finns det inget som tyder på att denna gallringsprocess nödvändigtvis har

ökade den senares intellektuella kapacitet överhuvudtaget. Det kan ha skärpt deras överlevnadsinstinkter, kanske, men inte nödvändigtvis utvecklat deras mentala förmågor.

Ett bra exempel på detta är hajarten. Denna märkvärdiga art överlevde de senaste 200 miljoner åren och är en av de mest uthålliga och ihärdiga arterna på jordens yta. Men hjärnkapacitet? Nej. Hajen har en relativt liten hjärna och dess intellektuella förmågor är fortfarande praktiskt taget obefintliga. Det är endast den Vita Rasen som har visat förmågan till intellektuell utveckling och har demonstrerat det genom tiderna.

Varför har då inte detta framsteg varit en stadig, rak uppåtgående linje av framsteg?

Den vite mannens intelligens har inte främjats av civilisationen. Om vi studerar de olika civilisationerna i det förflutna, finner vi att den vite mannen, mycket mer än naturens andra arter, lever på sitt förstånd. Han använder redskap, instrument, bedriver jordbruk för mat, bygger sitt eget skydd och gör mycket mer. Han använder sina händer och sitt förstånd.

I det primitiva samhället, genom själva lagarna om den starkastes överlevnad, överlevde och fortplantade sig de som var mest kapabla att använda sitt förstånd, hade energin och kunde hantera situationen. Som ett resultat utvecklades våra förfäders intelligens långsamt till högre nivåer under hundratusentals år. Snart nådde den en nivå där våra förfäder var kapabla att starta en civilisation, och det gjorde de.

Gallring omvänd. De krafter som uppmuntrade evolutionen mot en högre intelligens blev nu omvända. Medan de trögtänkta och de som inte kunde hantera ett primitivt samhälle tidigare gallrades ut av naturen, kom nu "civilisationen" till deras räddning. Civilisationen, i sig, är organiserad för att hjälpa till att "rädda" alla medlemmar i samhället, inklusive de dumma, de missanpassade, de svaga, de lata och de odugliga. Som ett resultat överlevde nu även dessa genetiskt defekta tillsammans med de mer kapabla och mer intelligenta. De överlevde också för att fortplanta sig och föra vidare sitt eget slag, och drog därigenom ner den genetiska normen.

Intelligenta måste få fler barn. Men mer betydelsefullt är att en annan negativ faktor också spelar in. Omfattande forskning har visat att även bland vårt eget slag, det vill säga den Vita Rasen, har "dumskallarna" (d.v.s. de med lägre intelligens) i genomsnitt fler avkommor än de med överlägsen intelligens. Den uppenbara konsekvensen av detta är att de med lägre intelligens ökar i antal medan de med högre intelligens krymper. Återigen är den uppenbara slutsatsen från denna händelsekedja att utan naturens "gallrande" inflytande, som i ett primitivt samhälle, avlar civilisationen ner sig själv, genetiskt, fysiskt och inom intelligensens område — en mycket, mycket skadlig konsekvens. Det är denna tragiska kedja av händelser som har dömt varje civilisation som någonsin har

existerade. Det driver vår vita civilisation mot katastrof och självmord i denna tid.

Civilisationen självförstörs. När försämringen av intelligensnivån börjar sätta in, fortsätter civilisationen under en tid att avancera uppåt enbart genom rörelseenergin från tidigare uppfinningar, system och förmåner. Efter ett tag, när intelligensnivån sjunker allt lägre och lägre, är de efterföljande generationerna dock inte längre kapabla att föra civilisationen framåt och den planar ut. När intelligensnivån sjunker ytterligare, är rasen inte längre kapabel att ens upprätthålla den höga nivå som deras överlägsna förfäder hade byggt åt dem. Som en konsekvens börjar även civilisationen, tillsammans med en sjunkande intelligensnivå, sin utförsbacke, tills efter ytterligare några århundraden, rasen som byggde den och civilisationen de skapade, båda glider in i dekadens och glömska. Den skulle göra detta även utan den parasitära juden på vår rygg. Juden påskyndar naturligtvis medvetet desintegrationsprocessen i en skrämmande takt. Detta har varit ödet för ett antal civilisationer som har kommit och gått och som har paraderat över historiens scener.

Slutsatser. Låt oss nu analysera och sammanfatta varför vi genetiskt har degenererat snarare än gått framåt, varför de magnifika grekerna bara varade i några få århundraden, och varför vi idag är genetiskt underlägsna både de antika grekerna och de robusta romarna för två årtusenden sedan.

1. I det efterföljande kapitlet om romarna visar vi hur deras magnifika genetiska bestånd degenererade i en flodvåg av underlägsna slavar. Vi observerar att de stora romarna själva, när välståndet lockade, inte reproducerade sig på en underhållsnivå, medan slavarna strömmade in från de avlägsna provinserna, snabbt förökade sig och ersatte det ursprungliga romerska beståndet. Kort sagt, romarna dog ut utan att reproducera sin ädla ras och lämnade imperiet att smula sönder i en flodvåg av degenererade slavar.
2. De antika grekerna, utan tvekan de finaste rasliga exemplaren genom tiderna, begick självmord genom att döda varandra i brodermördande, inbördes krig. De peloponnesiska krigen mellan Sparta och Aten, som varade i åratal, är ett typiskt exempel. Men det fanns hundratals andra krig mellan stadsstaterna, stora som små, de var i samma självmordsanda.
3. Både Rom och Grekland misslyckades med att reproducera sig i tillräckligt antal för att bibehålla sina oöverträffade rasliga gener.
4. I forntiden liksom i modern tid verkade "Lagen om de dumma kaninerna" för att dra ner den genetiska kvaliteten.
5. Civilisationen med sitt humaniserande inflytande genom att skydda missanpassade, de genetiskt sjuka och moronerna drar oundvikligen ner den genetiska vävnaden.

6. Civilisationen, kort sagt, undergräver Naturens "gallringsprocess" utan vilken varje art snart degenererar till ett tillstånd där den inte längre kan överleva den hårda konkurrensen från överlägsna arter.

7. Judarna var redan närvarande i det antika Aten (se kapitlet om Protokollen i *Nature's Eternal Religion*) liksom de var i det antika Rom, liksom de var i det medeltida Europa, liksom de är över hela den vita världen idag, arbetande febrilt för att rasblanda och förinta den vita rasen.

8. Det främsta väsentliga som saknades i varje vit civilisation var en kraftfull rasreligion. Hade egyptierna haft en, eller grekerna, eller romarna, eller någon annan vit civilisation, skulle judarna aldrig ha haft en chans. I Creativity har den vita rasen äntligen en sådan religion. Med ett starkt ramedvetande behöver en stark blomstrande civilisation inte förinta sig själv, utan kan avancera och leva för evigt.

Är vår nuvarande civilisation och vår dyrbara vita ras dömda till samma öde som drabbade egyptierna, grekerna och romarna?

Creativity har ett **målmedvetet program**. Nej, det är inte alls nödvändigt. Lösningen är klar och enkel. Ett målmedvetet program för uppförädling inom vår ras är det entydiga svaret. Genom att ha inskärpt i själva vår religion målet att uppmuntra de finare exemplaren av vår ras att skaffa fler barn, genom att påverka de sämre exemplaren att skaffa färre eller inga, och slutligen, genom att sterilisera de efterblivna, idioterna, de genetiskt sjuka och de missanpassade, kan vi på mycket kort tid eliminera mycket av eländet i världen. Vi kan göra mycket mer än så. Vi kan sätta vår ras på en uppåtgående kurva av intelligens och välbefinnande som världen aldrig tidigare skådat. Vi kan marschera mot övermänniskans högre nivåer, och bortom dem.

Det är så enkelt. Det är raseugenik i praktiken. Det är själva hjärtat i vår religion, Creativity.

Lärdomar från den romerska historien. Fördelarna med en mer kapabel, mer intelligent och frisk vit ras är ovärderliga. Låt oss i nästa kapitel göra en studie av de vitala och resursstarka romarna, hur de steg till bländande höjder och sedan föll jämmerligt, för att aldrig resa sig igen.

Under tiden, låt oss hålla i minnet: För den vita rasen är det antingen uppförädling och en ärorik framtid, eller att jämmerligt drunkna i en fruktansvärd flod av gyttjeraser. Låt oss se vad vi kan lära oss av de en gång så stora romarna.

Creative Credo No. 20

Storheten och katastrofen

som var Rom

En läxa för all framtid

Tusen år av ära. Det antika Roms historia omfattar en period på över tusen år. En övertygande studie av den historien ger oss en teleskopisk överblick av den vita rasens storhet och tragedi, från dess högsta tinnar till dess lägsta djup, från dess största ära till dess totala kollaps.

Från det antika Roms historia, som sträckte sig över perioden från 753 f.Kr. till 476 e.Kr., kan vi lära oss mycket, om vi vill. Ingen annan historia är så rik på exempel som Roms. Hon byggde tidernas största imperium, med hänsyn till den då kända världen. När det gäller civilisation, språk, arkitektur, lagstiftning, krigföring, skulptur och konsten att styra, har ingen annan civilisation bidragit med så många väsentligheter som det antika Rom. Vi, den vita rasen, står i en enorm tacksamhetsskuld och har all rätt att vara mäktigt stolta över våra tidiga vita raskamrater.

Unikt rasmaterial. Hon nådde bländande höjder av prestationer tack vare sitt utmärkta rasmaterial. Hon begick också tragiska misstag genom att inte skydda sin rasliga integritet, misstag så kolossala att de resulterade i hennes totala kollaps. Eftersom Rom inte fullt ut insåg värdet av sina rasgener, eller rasens betydelse, sjönk en stor och ärorik civilisation, vars framtid hade obegränsad potential, istället ner i ett dystert förfall och slutligen i total kollaps. Om Rom hade haft en rasreligion som Creativity, skulle inte bara denna katastrof ha avvärjts, utan den genetiska kvaliteten hos hennes söner och döttrar och hennes ärorika civilisation skulle ha marscherat framåt och uppåt och avancerat till bländande höjder som vi nu knappt kan föreställa oss.

Det åligger oss därför att noga granska hennes storhet och även göra en ärlig bedömning av hennes svagheter och misstag.

* * * * *

En blygsam början. Enligt en behaglig romersk fiktion grundades Rom av en hövding vid namn Romulus den 21 april 753 f.Kr. vid åttatiden på morgonen. Arkeologer och historiker tvivlar på denna berättelse, och Roms faktiska början är förlorad i forntiden. Vi vet inte riktigt varifrån romarna kom. Allt vi...

vet är att det fanns olika latinska stammar i det området under sjunde och åttonde århundradet f.Kr. De slogs om strategiska flodövergångar som erbjöd passage mellan södern och det som skulle bli Etrurien i norr.

Rom, ödesbestämt att styra den antika medelhavsvärlden, visade inga tidiga tecken på storhet. Trots det faktum att den italienska halvön var relativt folkrik under förhistorisk tid, var platsen för Rom obebodd före 1000 f.Kr. Även efter att den första bosättningen hade etablerats, var den framtida kejserliga staden föga mer än en liten by belägen vid ett vadställe i floden Tibern fram till dess erövring och ockupation av etruskerna under sjunde århundradet f.Kr. Under dessa utländska krigsherrar blev Rom en befäst stad med en ansenlig befolkning, bara för att återigen falla i glömska efter etruskernas tillbakadragande omkring 500 f.Kr. Vid mitten av det fjärde århundradet hade romarna dock äntligen funnit sig själva. Genom att uppnå politisk stabilitet och en effektiv militär organisation påbörjade de en stadig expansion som ledde till dominans över den italienska halvön, därefter kontroll över västra Medelhavet och slutligen erövringen av Grekland och Främre Orienten.

Expansion och erövring. Det sades om Rom att hon inte ville erövra världen — bara sina angränsande grannar — vilket naturligtvis ledde till ett ständigt växande imperium. Undermedvetet eller på annat sätt insåg hon att grannar vid hennes gränser — fientliga eller ej — alltid var antingen ett nuvarande eller potentiellt hot mot hennes överlevnad.

Till sin natur var romarna aggressiva och utökade sitt territorium. Instinktivt var de medvetna om en av naturens eviga lagar som vi har nämnt i ett tidigare kapitel: **Evig kamp är priset för överlevnad.**

Tidiga stammar likartade. Lyckligtvis, allteftersom romarna expanderade upp och ner längs den italienska halvön, tog de upp och absorberade stammar som var likartade, rasmässigt, kulturellt och etniskt. När Rom utökade sitt imperium blev hon mäktigare och mer välmående. Snart började hon kollidera med andra imperier som också var mäktiga i sin egen rätt.

Romarna var fantastiska organisatörer, stora kämpar, kloka lagstiftare, kompetenta administratörer och kapabla härskare. Dessutom var de modiga, ihärdiga och outtröttliga. Det är inte vårt mål att gå igenom de tusentals mindre och större krig de utkämpade, men av särskild betydelse är den kritiska och långa serie krig de utkämpade mot sin mäktiga rival i söder, nämligen Kartago.

Kollision med Kartago. Dessa krig, kända som de puniska krigen, var tre till antalet. Det första, 264-241 f.Kr., började med en romersk kollision på Sicilien. Under detta krig byggde Rom upp sin första riktiga flotta, besegrade slutligen Kartago till sjöss och förvärvade Sicilien. Det andra, 218-202 f.Kr., var ännu bittrare än det första och präglades av

av den store karthagiske generalen Hannibal, som invaderade Rom via Spanien och lyckades hålla stånd på italiensk mark i 15 år. Han bragte nästan Rom på knä. Han besegrades slutligen av Scipio vid Zama.

Inget substitut för seger. Även om Karthago nu inte längre utgjorde ett farligt militärt hot, återfick staden snart sitt kommersiella välstånd och blev återigen en växande rival till Rom. Ledda av Cato den äldre, som avslutade varje tal i senaten med "Och för övrigt anser jag att Karthago bör förstöras!" (Delenda est Carthago!), gick Rom slutligen till angrepp mot Karthago på allvar. Det tredje puniska kriget varade från 149–146 f.Kr. När det var över var Karthago fullständigt förstört. I sjutton dagar rasade eldarna över Karthago, därefter jämnades byggnader och murar med marken. Sedan kördes en plog över rasmassorna och salt såddes i fårorna. Slutligen uttalades en högtidlig förbannelse över hela staden. Den manliga befolkningen höggs ned med svärd, och kvinnorna och barnen såldes som slavar. Så slutade historien om en stad och ett imperium som hade bestått i sju århundraden.

Rom insåg tidigt en sund princip som ekade genom general Douglas MacArthur under Koreakriget: "Det finns inget substitut för seger."

Infiltration av judarna. Vid ungefär denna tid infiltrerades själva Rom av ett främmande folk som skulle visa sig vara dödligare, mer förrädiska och mer ihärdiga än karthagerna. Enligt ett judiskt uppslagsverk dateras de första rapporterna om judisk bosättning i Rom till 139 f.Kr., men de fanns utan tvekan där mycket tidigare. Det konstateras att Rom är den äldsta kontinuerliga judiska bosättningen i världen. Till skillnad från karthagerna var judarna inte ett militärt hot, utan snarare som en inre sjukdom eller ett virus; de undergrävde och försvagade hela samhällskroppen, kulturellt, ekonomiskt, religiöst, moraliskt och rasmässigt.

Dramatisk expansion. Efter nederlaget för Karthago expanderade Rom dramatiskt. Vid slutet av det första århundradet e.Kr. var det den suveräne och oomtvistade härskaren över Medelhavsvärlden, och i själva verket över större delen av den då kända världen. Överallt där det erövrade förde det med sig lag och ordning, civilisation och kultur. Det byggde vägar, broar, akvedukter, städer och skapade i allmänhet välstånd och välbefinnande i de territorier det styrde.

Pax Romana. Det är ett erkänt historiskt faktum att en period på två hundra år, med början vid kejsar Augustus regeringstid år 27 f.Kr., var den längsta perioden av fred och välstånd i den civiliserade mänsklighetens historia. Denna period, känd som Pax Romana, var förmodligen också den finaste och lyckligaste epoken i mänsklighetens existens.

Visserligen förekom mindre gränskonflikter och interna uppror som slogs ned från tid till annan. Men de hotade inte...

Imperiet som helhet och den genomsnittlige romerske medborgaren skötte sina angelägenheter i relativ säkerhet i en välmående och ordnad värld.

Judiskt uppror. I mitten av denna era, under kejsar Vespasianus regeringstid, gjorde den judiska befolkningen, som alltid motsätter sig assimilering, uppror i Judeen, en mindre romersk provins. General Titus skickades för att kväsa upproret. I en belägring liknande den i Kartago, skövlade han Jerusalem år 70 e.Kr., jämnade staden med marken och sålde befolkningen i slaveri.

Blandrasifiering av Rom. Med tanke på Kartagos drastiska och slutgiltiga undergång, skulle man kunna tro att detta också var slutet för judarna. Men långt därifrån. Idag har romarna varit utdöda i över sjutton århundraden, men judarna är inte bara vid liv, utan är världens finansiella och politiska herrar. Faktum är att judarna är den äldsta kontinuerliga rasen på planetens yta — och de hotar att blandrasifiera och förstöra den vita rasen, med makten att göra det.

Vi kan stanna upp här och med rätta fråga oss — varför gick Kartago, en mäktig militär och kommersiell makt, under, när de underlägsna judarna i ett liknande öde inte gjorde det? Varför överlevde judarna, när deras segrare, det mäktiga romerska riket och de livskraftiga romarna, inte gjorde det?

Det är en nyckelfråga och svaret på den, som vi kommer att se, för oss till kärnan av vad vår religion, Kreativitet, handlar om.

Judarna hade en rasreligion. Svaret på frågan är detta: judarna besatt då, liksom nu, en stark rasreligion, och de har samlats kring sin religion med rasen som kärna under de senaste femtusen åren. Vi har redan studerat vikten av en rasreligion i föregående kapitel och kommer att ha mer att säga om detta i efterföljande kapitel.

I sitt uppror mot romarna blev judarna fullständigt krossade militärt. De insåg att de aldrig skulle kunna mäta sig med romarna i en väpnad kamp.

Förskingring. Men de hade ett antal andra faktorer som talade för dem. Till skillnad från Kartago var de inte samlade i ett specifikt geografiskt område. Faktum är att de var spridda över hela den romerska världen, och specialiserade sig redan då på slavhandel, på finanser och livnärde sig på handelsvägarna. Då som nu täckte de alla maktens nervcentra. Förskingringen ut ur Jerusalem och Judeen försvagade inte, utan förstärkte bara den judiska infektionen på det romerska rikets livsnerv.

Planerad hämnd. Kollektivt planerade de hämnd på romarna, för vilka de hyste ett intensivt och patologiskt hat. Faktum är att judarna alltid hatar det som är bäst i den vita rasen och instinktivt föresätter sig att förstöra det bästa.

Eftersom judarna visste att de inte hade någon chans att förstöra romarna militärt, konspirerade de för att använda sitt mest kraftfulla vapen — sinnesmanipulation, och de valde religionen som medlet för att göra det.

Sålde kristendomen till Rom. Omkring 100 f.Kr. uppstod en liten judisk sekt, kallad esséerna, i området kring Döda havet. Denna sekt främjade idéer om självförnedring som var högst suicidala för dem som anammade denna lära. Mot slutet av det första århundradet e.Kr. utvecklades denna undervisning till kristendom, men var fortfarande en rent judisk kult. Den betraktades som en subversiv och destruktiv rörelse av huvudfåran av de judiska ledarna och motarbetades och förföljdes av dem. Bland förföljarna av den kristna kulten fanns en viss Saul från Tarsus, en jude som senare blev kristendomens Sankt Paulus. En dag, medan han förföljde (judiska) kristna, fick han den briljanta idén att förödmjuka och förstöra det mäktiga romerska riket genom att sälja denna suicidala lära, kristendomen, till hedningarna.

Den ultimata katastrofen för den vita rasen. Denna idé var den mest betydelsefulla vändpunkten i historien. Ingen pest, serie av pester, krig eller katastrofer under de följande två tusen åren har orsakat en mer fruktansvärd olycka för världens vita ras än det som hände härnäst.

Saul från Tarsus gjorde sitt jobb så väl att han snart fick sällskap och stöd av hela det judiska nätverket i att sälja dessa suicidala läror till romarna. Judarna tog sig an uppgiften med en hämndlystnad och matade romarna med sådana idiotiska och självdestruktiva idéer som "älska dina fiender", "vänd andra kinden till", "sälj allt du äger och ge till de fattiga", "stå inte emot det onda", "döm inte" och många andra suicidala råd.

Roms fall. Märkligt nog föll romarna för detta idiotiska skräp som en katt som lockas av kattmynta. Romarna, som alltid hade varit virila, klarsynta och praktiska, och som hade erövrat världen, förvandlades nu gradvis till slappa maneter, till pacifistiska mesar. Deras en gång klara och praktiska sinnen vände sig från den verkliga världen till en fantasivärld av spöken i skyn. Istället för att sköta sina skyldigheter i den verkliga världen, den enda värld som människan någonsin har varit känd för att leva i, vändes deras intresse nu till att "rädda själar" — sina egna och andras från ett eldigt "efterliv". Medan de tidigare hade varit extremt skickliga på att bygga en överlägsen civilisation och en bättre värld, övergav de nu allt detta och en galen frenesi kring spöken i skyn upptog deras sinnen. Massgalenskap satte in, och judarna hade gjort allt med sitt ultimata vapen — att sälja på romarna en suicidal religion.

Slaveri och rasblandning. Det finns en annan viktig faktor som också bidrog till rikets upplösning. Vi sa tidigare att judarna specialiserade sig på slavhandel. Faktum är att de praktiskt taget monopoliserade den, precis som de gjorde i Nord- och Sydamerika mer än tusen år senare. Medan judarna var (och är) extremt ramedvetna, var romarna det inte. I sin konspiration för att störta romarna främjade de febrilt importen av slavar, särskilt från Afrika och Asien. Varje förmögen romare hade

slavar och vissa rika gods hade allt från tusen till tjugotusen utländska slavar. Rasblandning mellan romare och slavar blev vardagsmat.

Underlägsna utavlade de överlägsna. För att hålla bilden i rätt perspektiv måste vi också komma ihåg att inte alla slavar var av underlägsen raslig härkomst. Många slavar kom också från Västeuropa, vilka smälte väl samman med den vita romerska stammen. Men allteftersom tiden gick dominerade den asiatiska, egyptiska och afrikanska rasen. Precis som dåliga pengar driver ut goda, så utavlade de underlägsna de överlägsna. Vid tiden för Hadrianus under det andra århundradet e.Kr. började det orientaliska elementet i allt högre grad dominera.

Under generationernas lopp expanderade de befriade slavarna och deras rasblandade avkomma, och den ursprungliga romerska stammen minskade och dog ut. Det var särskilt bland det fattigare slödder, slavarna och de rasblandade som kristendomen till en början fann sin mest bördiga jord och slog rot.

Kollaps. Så effektivt var det judiska tvillingprogrammet med kristendom och rasblandning att år 476 kollapsade den glans som var Rom i fullständigt kaos.

Mörka tidsåldrar, Rom fanns inte mer. Kristendomen med judarna vid kontrollen tog över vrakresterna. De mörka tidsåldrarna infann sig. Under de kommande tusen åren rådde vidskepelse, fattigdom, okunnighet, förvirring och kaos. Det var en eländig tidsålder som bäst kan beskrivas som massgalenskap. Svindeln med "Spöken i skyn" hade nu full kontroll. Det var inte förrän under renässansen som det vita folket i Europa återigen långsamt började frigöra sig och komma till besinning. Återhämtningen från sjukdomen var långsam, smärtsam och endast partiell. Än idag förgiftar och plågar denna sjukdom sinnena hos hundratals miljoner av våra vita rasliga kamrater så till den grad att de inte kan tänka rationellt.

Ett rikt arv återstod. Sådan är Roms triumf och tragedi. Hennes rika arv har överlevt till förmån för den vita rasen trots det faktum att det har blivit (och är) kvävt och förorenat av en subversiv lära främmande för den vita rasen — nämligen judisk kristendom. Dessa fördelar inom områden som språk, arkitektur, lag, krigföring, skulptur och konsten att styra (och många andra områden) är likväl starkt inbäddade i vår nuvarande kultur. Men hennes rasliga gener är lika utdöda som dronten och dinosauren.

Lärdomar vi kan dra. Så låt oss dra lärdom. Låt oss analysera dessa ärorika tusen år av historia. Vad gjorde romarna så stora? Varför misslyckades de med att överleva och fortsätta den underbara civilisationen framåt och uppåt?

På den **positiva sidan** kan vi dra slutsatsen:

1. Den romerska civilisationens geni berodde i grunden på deras utmärkta rasliga härkomst. Det var inneboende i deras gener. De var en

lång, blond, blåögd vit ras begåvad av naturen med skönhet, kreativitet och intelligens.

2. Romarna var modiga, energiska, ihärdiga och ständigt aggressiva för att expandera och tränga framåt.
3. De var stora organisatörer i krigföring, i styre, i byggnadsprogram, i utformandet av sitt utmärkta språk, latin, och praktiskt taget alla andra betydande verksamhetsområden.
4. Inom juridik, styre och administration har de aldrig överträffats, faktiskt aldrig ens matchats av något annat folk. De flesta av grunderna i den vita rasens lagar idag har sitt ursprung i romersk rätt.
5. De identifierade sina (militära) fiender och tvekade inte att förinta dem fullständigt, och om nödvändigt, utplåna dem från jordens yta, som de gjorde i fallet med Kartago.
6. Medan grekerna var mer fantasifulla, konstnärliga och kreativa, var romarna mer pragmatiska. De var ett praktiskt folk. De hade ett geni för att absorbera och anpassa andra folks idéer, seder och kulturer till medel som var användbara för deras egna syften.
7. De byggde sin militära makt så att den var oöverträffad. Soldaterna var manliga, modiga, tappra och obevekliga. På några få århundraden erövrade de större delen av den då kända världen.
8. De utvecklade det mest uttrycksfulla och välordnade språket i mänsklighetens historia. Idag, 2 000 år senare, är det **latinska språket fortfarande oöverträffat av något annat.**
9. **De hade en medfödd känsla av ansvar gentemot sina hem, sin familj, sitt land och sitt imperium.**
10. **Romarna var stora byggare med en känsla av öde.**

På den negativa sidan finns det egenskaper som också är av särskild betydelse för oss:

1. Romarna misslyckades med att inse att deras imperium, deras civilisation och deras storhet berodde på den medfödda kvaliteten hos deras enastående rasmässiga ursprung. Kort sagt, **de misslyckades med att erkänna rasens inneboende värde och misslyckades med att skydda sin egen.**
2. De misslyckades med att förstå judarnas parasitära egenskaper och kände inte igen det dödliga viruset i sin mitt.
3. De misslyckades med att förstå kraften i idéer, propaganda och religion, och hade därefter inget försvar mot den förrädiska juden, som förstod dem alltför väl.
4. De tillät de judiska slavhandlarna att importera n-ordet, orientaler, asiater och andra "gyttjeraser" till sitt imperium, och hade en öppen politik för att "assimilera" sina erövrade undersåtar och territorier. De praktiserade rasblandade äktenskap. Genom dessa två medel förorenade och förgiftade de sin egen blodsbana till utrotning. Som ordspråket

går, Rom erövrade världen, men förlorade sin egen själ. Faktum är att hon förlorade sina egna rasliga gener.

5. Istället för att föda upp sina egna arbetare i varje kategori, ledde deras slavpolitik till krympning och utrotning av deras egen ras.

6. På samma sätt ledde politiken att vara administratörer och härskare över sina territorier till framsteg och expansion för deras "undersåtar", men till romarnas nedgång och utrotning. För att vara rättvis mot romarna grundade och bosatte de många av sina kolonier och provinser med sina egna veteraner. Tyvärr gifte sig många av dem med de infödda. Men återigen, de fäste för lite avseende vid ras, vilket visade sig bli deras slutgiltiga fall.

7. Om de hade haft en stark känsla av raslig lojalitet, snarare än "nationell" lojalitet till Rom, och förkroppsligat detta som sin centrala nationella religion, skulle de varken ha blivit bastardiserade, ej heller skulle de ha dukat under för den giftiga nya religion som judarna injicerade i deras tänkande, en religion som rubbade deras förnuft och frambringade deras förstörelse.

8. Hade romarna haft en sådan religion, istället för den löjliga, ytliga religion de kopierade från grekerna, skulle den romerska civilisationen utan tvekan ha överlevt till denna dag och i många tusentals år därefter. Faktum är att civilisationer inte dör utom när deras rasliga blod blir förorenat och avkomman inte längre är densamma som de förfäder som skapade den ursprungliga civilisationen och kulturen från första början.

9. Om den romerska civilisationen hade bestått, vilken välsignelse för denna värld det skulle ha varit! Istället för en judedominerad värld plågad av revolution, splittring och anarki, vimlade av ökande floder av bastarder och lerraser, skulle vi idag ha en vacker vit värld i varje del av varje kontinent, välmående, fredlig, ordningsam och produktiv. Vi skulle ha en värld utan lerraserna och det underlägsna avskum som infekterar så mycket av jordens goda fastigheter idag, och utan tvekan utan den förstöraren av alla civilisationer — den parasitära juden.

10. Eftersom de tillät bastardiseringen av sitt rasliga bestånd; judens infiltration i deras finanser, utbildning och regering; och eftersom de sedan dukade under för den självmordsbenägna "nya" kristna religionen, gick de under eländigt.

Romarna var på sin tid utan tvekan de största kolonisatörer världen någonsin skådat. **Detta är en grundläggande drift i Naturen som varje varelse har inneboende i sin konstitution.** I nästa kapitel ska vi undersöka hur väl, eller hur dåligt, den vita rasen har presterat sedan romarnas dagar, och hur den presterar idag.

Creative Credo No. 21

Kolonisation

En grundläggande drift hos varje varelse i naturens rike

Psykisk sjukdom uppslukar den vita rasen. En märklig malaise har lagt sig över den vita mannens tänkande under perioden efter andra världskriget. Genom den sataniska propaganda som angriper hans hjärna från alla håll, övervältigas den vita mannen av ett neurotiskt skuldförbund. Och vad skäms han för? Varför känner han skuld? Uppenbarligen förväntas han känna skuld för negrernas och de andra lerfolkens underlägsenhet. Han förväntas skämmas för sin egen förbluffande framgång inom kultur, teknologi, produktion av enorma mängder och varianter av mat, för att ha skapat civilisation och lärdom, och en mängd andra högst enastående prestationer.

Förvridet tänkande. Enligt dagens judiska standard är framgång misslyckande, framgång är skuld. Misslyckande och dumhet (enligt lerraserna) är bra. Svart är vitt, och vitt är svart. Framgång (av den vita rasen) ska fördömas. Misslyckande av lerraserna ska prisas högt. Inte bara prisas, utan subventioneras och spridas — på bekostnad av den vita rasen, naturligtvis.

Som ett resultat av detta förvridna, vansinniga tänkande försöker den vita rasen desperat lindra sina "skuldkänslor" genom att hopplöst försöka kompensera för negrernas dumhet och negrernas oförmåga att klara sig i en modern, vit mans civilisation.

Offer för judisk propaganda. På något sätt, i syndafloden av judisk propaganda, har den vita mannen helt förbisett det uppenbara — att negern är medfött efterbliven, aldrig kan, och aldrig kommer att kunna hantera eller passa in i den vita mannens civilisation. Inte heller överväger den vita mannen det uppenbara faktumet att han dumt nog krymper sin egen ras till förmån för en föråldrad stenåldersart av undermänsklighet som han absolut inte är skyldig någonting.

Judiskt mål. Judarna uppnår därmed sitt mål — att antingen utrota eller att bastardisera den vita rasen till en dum, brun, undermänsklig vidrighet. Denna bastardiserade produkt kommer sedan att vara undergiven, lättkontrollerad och aldrig mer utgöra ett hot mot den parasitära judiska rasen.

Tillbaka till grunderna. För att fullt ut uppskatta hur vansinnigt, hur självmordsbenäget det nuvarande förhållningssättet och beteendet är, måste vi gå tillbaka till grunderna. Vi

måste gå tillbaka till Naturens Lagar och se vad alla de miljontals andra varelserna gör när det gäller deras egen överlevnad.

Genom att göra det finner vi att vi idag, liksom under de senaste många miljonerna år, inte kan upptäcka en enda varelse som nu, eller någonsin tidigare, har antagit en så dum självdestruktiv kurs. Ingen, det vill säga, förutom dagens Vita Ras. Inte ens bland de lägre gyttjeriserna finns det någon som är så dum i detta avseende att de säger — "Jag kommer att hålla tillbaka min egen arts expansion av hänsyn till mina motståndare och främja deras välfärd och expansion på min bekostnad."

Ingen annan varelse är så dum. Det finns ingen varelse i kategorin djur, fåglar, insekter eller reptiler som säger "av hänsyn till en svagare, underlägsen art kommer vi att hålla tillbaka vår egen expansion och utveckling och främja våra underlägsna rivaler så att de kan föröka sig och tränga bort oss från jordens yta." Det finns ingen varelse i Naturens Rike som intar denna dumma attityd — förutom den förvirrade Vita Rasen.

Tillbaka till Naturens Lagar. För att få vårt tänkande rätt igen i denna avgörande fråga måste vi gå tillbaka till den verkliga världens grunder — Naturens Lagar. När vi gör det blir svaret högt och tydligt.

Grundläggande drift. Hos varje varelse har Naturen inplantat driften för den egna artens överlevnad. Instinktivt inplantat i varje varelse, vare sig det är djur, fågel, reptil eller insekt, finns driften att fortplanta sig, att föröka sin egen art och att bebo så mycket av denna jords territorium som är gästvänligt för just den arten.

Kolonisering. För att sprida sin art till jordens mest avlägsna hörn där gästvänligt territorium kan finnas, ägnar sig varje varelse åt kolonisering. Till och med växter, som vi inte tillskriver hjärnor eller intelligens, verkar "veta" vad de ska göra i detta avseende om de ska överleva. De koloniserar kraftfullt och aggressivt. Den variation och uppfinningsrikedom med vilken de gör det är ytterst fascinerande. Trots att de, till skillnad från fåglar och djur, inte kan gå, springa eller flyga, har de utarbetat de mest skickliga och resursstarka sätten att sprida sina frön över jordens yta.

Vilka medel som helst. Maskrosen har tofsar på sina frön och tar vinden till hjälp för att sprida sina frön över allt vidare territorier. Vissa, såsom bär, körsbär etc., har en ätbar frukt runt sitt frö så att den blir ätHeaderen av fåglar och djur och fröet bärs till nytt territorium efter att det passerat oskatt genom deras matsmältningssystem. Vissa växter har utlöpare i sina rotsystem och upptar därigenom mer och mer av den angränsande marken. Vissa växter, som karaganen, har baljor som exploderar när de är mogna och sprider fröna. Vissa växter, t.ex. kokospalmer, har flytande frön som flyter från fastland till ö och från ö till ö. Vissa frön flyter nerför floder och slår rot på stränderna. Vissa har hakar som fastnar i djurens pälsar och bärs långt från sitt ursprung. Det finns

otaliga andra sätt som är ytterst extraordinära i sin uppfinningsrikedom, och vissa växter kommer att använda inte bara en metod för expansion, utan kombinera flera.

På ett eller annat sätt har de driften att utvidga sitt eget slag och endast sitt eget slag, även på bekostnad av alla sina konkurrenter i förvärvandet av mer mark, mer territorium. Det är deras oföränderliga mål att kolonisera på så många nya platser som de överhuvudtaget kan. Naturen säger dem att detta är vad de bör göra och vad de måste göra.

Sök Nya Livsmiljöer. Många gånger, när en art transplanteras till en ny livsmiljö, går det till och med mycket bättre än i dess ursprungliga "infödda" miljö. Till exempel, när kaninen introducerades i Australien, där området saknade naturliga fiender såsom vargar, prärievargar eller rävar, var dess expansion nästan explosiv. När hyacinten introducerades i Floridas kanaler och laguner under den senare delen av artonhundratalet, sökte den expandera i varje kanal den bara kunde, och var extremt framgångsrik i att göra det.

Högsta Plikt. Naturen säger varje varelse att det inte bara är dess högsta rätt att expandera och kolonisera, utan att det också är dess högsta plikt.

Varje varelse lyder denna kallelse. Varje varelse, till och med niggrerna och ler-raserna följer denna naturliga drift. Varje varelse, det vill säga, utom den vita rasen i modern historia.

Den Tidiga Vita Människan som Aggressiv Kolonisatör. Förr i tiden, innan dess tänkande blev så förgiftat av judisk propaganda, var den vita rasen en av de mest aggressiva förespråkarna för expansion och kolonisering. Vid historiens gryning finner vi fenicierna, som var utmärkta sjömän, etablera kolonier på några av öarna i Medelhavet, vid Spaniens och Afrikas kuster och i andra områden. Grekerna, under Alexander den store, erövrade och koloniserade i en takt och på en skala som tidigare varit okänd. Även om det var kortlivat och explosivt, lever konsekvenserna av den korta energiurladdningen kvar hos oss än idag, vilket exemplifieras i städer som Alexandria i Egypten och andra.

Romersk Överhöghet. Det mest betydelsefulla expansionsprogrammet i den klassiska historien var dock det som genomfördes av våra stolta vita förfäder, romarna, under deras tusenåriga historia. Tyvärr kollapsade denna ädla våg av den vita rasen när de föll offer för samma två motgångar som förstör den vita rasen än idag — (a) rasblandning, och (b) judisk sinnesförgiftning i form av kristendom. Juden var den främste anstiftaren och främjaren av båda dessa gifter. När den romerska civilisationen kollapsade omkring år 476 e.Kr., störtades den vita rasen in i tusen år av mörka tidsåldrar — tusen år av okunnighet, brottslighet, vidskeplighet och fattigdom.

Ny energiutlevelse. Efter renässansen, under 1200- och 1300-talet, började den vita människan sakta skifta sitt tänkande från fantasivärlden av "spöken i skyn" till den verkliga världen. Han började återigen röra på sig med nya idéer och ny energi. Efter att Columbus upptäckt den nya världen, exploderade den vita människan i en ny utlevelse av energi och kolonisering: Portugal, och särskilt Spanien, som nyligen hade befriat sig från den judiska plågan, visade vägen. Under de närmaste århundradena var koloniseringen och expansionen i Kuba, Mexiko, Sydamerika, Filippinerna och andra områden i världen inget mindre än fenomenal. Ungefär ett århundrade efter Spanien kom holländarna, fransmännen och engelsmännen, där de sistnämnda gradvis fick det ledande drivet.

Britterna. Vad den engelska nationen gjorde under de kommande tre århundradena genom att bygga det brittiska imperiet, är utan tvekan den mest enastående epoken av kolonisering i den vita rasens historia, eller någon annan ras för den delen. Kulmen på detta program, vad gäller den vita rasen, var grundandet av Amerikas förenta stater, om än som en självständig nation utanför det brittiska imperiets sfär.

Deras ättlingars förgiftade blod. Det fanns en oerhört betydelsefull skillnad mellan portugisernas och spanjorernas kolonisering å ena sidan, och anglosaxarnas å den andra. Medan spanjorerna tidigare redan hade tagit upp en del blandat blod från moriskt och svartafrikanskt ursprung, bevakade anglosaxarna sitt vita rasmässiga arv. När portugiserna och spanjorerna flyttade till den nya världen gjorde de det som äventyrare och tog inte med sig sina kvinnor. Dumt och kriminellt förgiftade de sina gener genom att blanda sig med de underlägsna infödda indianerna, och det katastrofala resultatet kan ses idag i de bastardiserade underlägsna raser som är deras skamliga arv. Fattigdom, okunnighet, revolution och kaos har präglat de latinamerikanska ländernas historia fram till denna dag.

Anglosaxarna förblev vita. Anglosaxarna ska ha evig ära för att de inte gifte sig med de underlägsna indianerna, utan i stort sett höll sina blodslinjer vita, höll dem rena. Som ett resultat producerar USA, med endast 5 % av världens befolkning (och en stor del av även dessa 5 % är nu de parasitära niggrerna), ändå ungefär hälften av världens alla tillgångar i form av mat och andra nyttigheter. Vi kommer dock att ha mer att säga om det amerikanska fenomenet i ett annat kapitel.

Att förstöra vårt dyrbara arv. Under tiden ser vi på världssituationen idag under det sista kvartalet av 1900-talet. Vi frågar oss själva, vart är den vita rasen med sitt stora och ärorika arv på väg idag?

När vi ställer den frågan och tar en hård, ärlig titt på svaret, skickar verkligheten kalla kårar längs vår ryggrad.

Onödig dumhet. Idag, trots det faktum att den vita rasen har alla trumfkort på hand när det gäller teknisk överlägsenhet, i form av monopol på krigsmateriel, en överväldigande överlägsenhet i livsmedelsproduktion och varje annan nyckelfaktor, är den vita rasens ställning trots allt detta hemsk. Den vita rasen krymper snabbt och blir bastardiserad. Under tiden förökar sig lerfolken som råttor, inte bara över hela världen, utan mitt i den vita rasens eget hemområde. Den vita rasen är på väg mot utrotning.

Den överlägsne flyr för den underlägsne, och den underlägsne förföljer, ett vansinnigt fenomen som inte skådats någon annanstans i naturen. Har du någonsin sett en kanin jaga en prärievarg?

Den vita rasen är nu förvirrad som in i helvete. Varför händer denna kolossala katastrof den mest briljanta, den mest intelligenta rasen på denna planets yta? Därför att dess tänkande inom ras och religion är förvirrat och omtöcknat. Inom området för självbevarelse är den vita rasen dummare än ogräset som växer i din trädgård.

Ingen plan, men hade en instinktiv drift. Visserligen, när den vita rasen förr i tiden kraftfullt och ryckvis gav sig ut för att kolonisera världens fyra hörn, gjorde den detta dock utan något medvetet program för att gynna den vita rasen som sådan. Den drift som fanns var rent instinktiv, utan någon grundläggande plan eller rasmässigt syfte. Motiven var i allmänhet exploatering — kommersiell, nationell eller "imperiebyggande" som sådant, och inget intresse visades för huruvida det nya territoriet förorenades av niggrer, indianer eller andra lerfolk, särskilt om sådana underlägsna varelser kunde utnyttjas och exploateras ekonomiskt som billig arbetskraft. Trots brist på plan, program eller en rasmässig trosbekännelse, utförde den vite mannen underverk när vi tänker på hur han tog över Nord- och Sydamerika, Australien, Indien, delar av Afrika och många andra stora områden i världen.

Den vita rasen krymper och drar sig tillbaka. Idag, på grund av judisk hjärninfektion, koloniserar den vite mannen inte längre. Tvärtom ber han om ursäkt och drar sig tillbaka på alla fronter. Lerfolken, å andra sidan, förökar sig som råttor, inte bara i sina hemterritorier, utan de koloniserar och invaderar den vite mannens etablerade domäner. De blandade bastarderna i Sydamerika och Mexiko förökar sig i en explosiv takt, kineserna expanderar snabbt mot miljardstrecket, hinduerna rusar mot miljardstrecket mot slutet av århundradet. Niggrerna förökar sig som kackerlackor och tar över stad efter stad här i Amerika, ett en gång underbart land byggt uteslutande av och för den vita rasen. Och anledningen till att dessa parasiter expanderar i en vansinnig takt beror enbart på arbete, teknologi och den frikostiga (men dumma)

välgörenhet från den vita människan själv. Vi överlämnar frukterna av vårt arbete och vår teknologi för att föda upp och mätta de lägre raserna så att de kan tränga bort oss från jordens yta, så att de lättare kan vända sig mot oss och massakrera oss när detta makabra skådespel närmar sig sin final.

Detta vansinne måste få ett slut. Det är Church of the Creators mål och plikt att återigen räta upp den vita rasens tänkande gällande dess egen överlevnad, expansion och framsteg. Det är vårt oföränderliga mål att återigen sätta den vita rasen på den kurs den följt under århundradena, men denna gång i ett planerat och medvetet program.

Systematiskt planerat program. Vi måste återigen rensa våra hjärnor och återgå till naturens eviga lagar. Vi måste återigen återuppta, i ett systematiskt, planerat program, den koloniseringspolitik som den vita rasen effektivt bedrev under tusentals år. Istället för att bedriva ett sådant program på ett krampaktigt, slumpartat sätt, måste vi från och med nu gå tillväga i ett planerat, medvetet, systematiskt program. Programmet måste obevekligen pressa framåt, expandera vårt territorium på de lägre rasernas bekostnad, tränga in dem i mindre och mindre territorier precis som vi gjorde med indianerna i Amerikas expansion västerut, och mexikanerna genom att röra oss söderut och västerut. Vi måste kraftfullt och aggressivt fortsätta tills den vita rasen under de närmaste generationerna har ockuperat all gästvänlig och produktiv mark på denna planets yta, varje kvadratkilometer som vi anser värd att bebo.

Vår rätt och plikt. Detta är den högsta rätt och plikt som naturen skänker oss. Detta är det arv som Church of the Creator skänker de generationer som kommer att följa oss.

Stoppa inflödet. Innan vi kan göra detta måste vi först och främst stoppa det vilda inflödet av snyltande lägre raser i vår mitt. Idag, under judisk främjan, invaderar de illegala mexikanerna USA i miljontal och regeringen lyfter inte ett finger för att stoppa dem. Faktum är att jag starkt misstänker att den judisk-dominerade amerikanska regeringen finansierar och aggressivt främjar detta inflöde. Vi invaderas av jamaicaner, av kineser, av hinduer, av filippiner, av kubaner och av allt annat avskum från världens alla hörn. Tyskland har sedan kriget tagit emot enorma mängder turkar, asiater och andra främlingar i sin mitt, England håller på att översvämmas av hinduer, jamaicaner, pakistanier och annat färgat avskum från många av sina tidigare kolonier. Till och med Sverige, som före andra världskriget knappt någonsin såg en neger, ser dem nu gå på sina gator, ofta i sällskap med en blond svensk kvinna.

Kort sagt, koloniseringen är nu, på grund av den vita rasens nuvarande dumhet, omvänd. Den vita människan har drivits ut ur Indien, ut ur

Katanga, ut ur Kongo, ut ur större delen av Afrika, och kommer snart att drivas ut ur Rhodesia och Sydafrika om vår vansinniga attityd fortsätter. Inte bara det, utan vi kommer att bli översprungna och utrotade precis här på vår hemmaplan i Amerika, och i länderna i Europa, territorium som den vita människan har bebott i årtusenden.

Inget mer bistånd till fienden. Det andra steget vi måste ta samtidigt med det första, är att skära av allt bistånd — mat, pengar, medicin, tekniskt bistånd, vad som helst, till smutsraserna, både här hemma och även utomlands. Ingen mer subventionering av våra fiender någonsin, punkt. Den vita människan måste inse att juden har lett vårt folk in i en självmordsfälla, har rånat oss blinda och subventionerat våra fienders explosiva expansion på vår bekostnad. Allt utländskt och inhemskt bistånd till icke-vita måste upphöra tvärt, punkt.

Rensa ut avskummet. Det tredje steget vi måste ta efter att ha stoppat smutsmigrationen till vita länder, är att utvisa de färgade som redan är här. Vi måste skeppa de amerikanska negrerna tillbaka till Afrika, jamaicanerna tillbaka till Jamaica, mexikanerna tillbaka till Mexiko, kubanerna tillbaka till Kuba, kineserna tillbaka till Kina, hinduerna tillbaka till Indien, etc. Samma steg måste tas i England, Sverige, Tyskland, Frankrike och alla de andra i grunden vita länderna. Vi måste rena våra egna raskroppar från avskummet från smutsraserna.

Aggressiv ny expansion. Det fjärde steget måste vara ett av aggression. Vi kan börja med att återta de vackra öarna i Karibien som den vita människan upptäckte, utvecklade, för att sedan släpa in negern och låta dem översvämma och förorena dessa vackra öar. Istället för att tillåta de mexikanska bastarderna att fortsätta pressa rasgränserna allt längre norrut i Texas, New Mexico, Arizona och Kalifornien, måste vi dra en lämplig linje söder om vår nuvarande gräns och driva mexikanerna söderut i successiva stadier tills vi har befolkat det vackra territoriet med medlemmar av vår egen vita ras. Genom att göra det skulle vi bara fullfölja amerikansk politik och tradition där vi slutade i kriget med Mexiko 1846-48.

Fortsätt därifrån: världen. Detta är bara början. Vi kommer inte att vila förrän hela världen är den vita rasens hem. Resten av proceduren behöver inte stavas ut. Vi kommer att veta vad vi ska göra när vi väl har kommit igång. Vi har gott om föregångsfall i byggandet av Amerika eller expansionen av det brittiska imperiet. Det vi föreslår är inte heller något nytt. Det är bara en återgång till det sunda förnuft som upphävdes först under de senaste fyrtio åren.

100 % rasrent. Det enda draget som kommer att vara nytt är att vi, inom Church of the Creator, till skillnad från det brittiska imperiet, eller till och med i expansionen av Amerika, insisterar på att de territorier vi bebor håller vi rasrena: 100 % vita. Aldrig mer får vi falla offer för den självmordsbenägna idén att vi behöver (eller kan använda) billig

färgad arbetskraft. Aldrig, aldrig, aldrig. Såvitt vi Skapare är bekymrade, i vår tekniska tidsålder av elektronik och atomkraft, är negern mer föråldrad än hästen.

Ingen geografisk blandning. Därför måste en huvudregel i vår religion vara: Vi kommer inte bara att vägra tolerera blandning av blod, utan vi kommer inte heller att tolerera geografisk blandning av raser. Allt eftersom den vita människan expanderar in i nytt territorium, måste det territoriet vara 100 % vitt med en exakt demarkationslinje, fram till den tidpunkt då den linjen återigen flyttas framåt. Och framåt kommer den linjen att flyttas, i ett planerat, systematiskt program.

Det kreativa sättet. Till de blödande hjärtan (ledda av judarna) som skriker: "Men ni kan inte göra så! Det är okristet! Det är folkmord!" svarar vi lugnt: "Ja, ni har rätt, det är okristet. Men som väl är, är vi inte kristna. Vi är Skapare. Vi avser att följa vårt eget program, och det kommer vi att göra." Att inte göra det vore folkmord på den vita rasen. Vi är långt mer intresserade av vår egen överlevnad än av att se världen översvämmas av värdelösa ler-raser. Faktum är att det inte finns något val. Det är antingen den vita rasen eller ler-raserna som kommer att bebo det begränsade utrymmet på denna planet. Om du är vit gör du bäst i att bestämma dig för om du ska ansluta dig till den vita rasen i dess kamp för överlevnad, eller om du dumt nog ska spela förrädare och tillåta den vita rasen att utrotas.

Lojalitet eller förräderi — ingen medelväg. Vi, inom Skaparens kyrka, avser att sätta varje vit raskamrat i en position där han eller hon tvingas ta ställning — antingen för den vita rasen, eller emot den — antingen visa lojalitet mot den vita rasen i ord, handling och gärning, eller stämplas som en förrädare mot den. I vår framtid kommer det inte att finnas några "herr Mittemellan".

Vi kommer skoningslöst att identifiera, förfölja och lagföra rasförrädare. Vi kommer att jaga dem som galna hundar. De kommer att få sitt rättmätiga straff för sitt vidriga förräderi — döden genom hängning.

Kreativt

Credo Nr. 22

Den Magnifika Vita Rasen

Den Vita Rasen, en utrotningshotad art. För att visa hur uppochnervänt och galet vårt tänkande har blivit i denna tid och ålder, observerade jag två olika tidningsartiklar i samma söndagstidning. En relaterade till den frenesi som uppstått kring byggandet av Tellico-dammen vid Little Tennessee River. Vid byggandet av den nya dammen, för vilken 38 000 tunnland jordbruksmark hade förvärvats och 50 miljoner dollar spenderats, upptäcktes det plötsligt av någon ekomaniak att detta skulle "hotfullt påverka" en föga känd art av en liten fisk kallad "snail darter". Denna art har inget känt värde, är obetydlig i antal och faktum är att denna futtiga tre-tums fisk inte ens "upptäcktes" förrän 1973. Men när någon idiot hävdade att dammen skulle "hotfullt påverka" dess existens, inleddes ett antal rättsprocesser, och kan ni tänka er? Dammprojektet för 100 miljoner dollar stoppades mitt under konstruktionen genom ett permanent föreläggande enligt lagen om utrotningshotade arter (Endangered Species Act).

Under tre år förblev det försenat till en enorm kostnad för den amerikanska skattebetalaren. Det krävdes ett särskilt beslut av kongressen för att återaktivera det än en gång.

En död mussla stoppade en annan damm. En annan artikel i samma tidning berättar historien om hur den amerikanska arméns ingenjörskår stängde ner ett projekt värt 281 335 dollar i Savage, Minnesota, när de under normal muddring fann en död mussla stor som en hopklämd tennisboll. Även den identifierades som en "utrotningshotad" art. På grundval av en död mussla flögs en malakolog (mussel-expert) in från Ohio State University. Han misslyckades med att identifiera det döda kadavret. Dykare hämtades ändå in, men kunde inte hitta fler musslor vid muddringsplatsen. Efter fortsatt sökande utan resultat återupptogs projektet slutligen.

Ointresserade av naturens främsta. Sådan är den frenesi och fanatism som den judiska propagandamaskinen har rört upp i allmänhetens sinnen idag gällande de mest obetydliga arter av fisk, fågel, mussla eller vad som helst, oavsett hur värdelösa eller meningslösa de är. Men när det kommer till överlevnaden för naturens främsta art genom tiderna, den Vita Rasen, ja, då kunde ingen bry sig mindre, minst av allt den Vita Rasen själv. Detta är mycket märkligt, eftersom det är den Vita Rasen som naturen har överöst med de storslagnaste gåvorna av alla, som

Naturen har omsorgsfullt vårdat och valt ut för att vara suverän på planeten jorden. När frågan gäller n-ordet, eller indianer, eller eskimåer, eller Fiji-öbor, flammar hela det judiska etablissemanget upp i magomvridande medkänsla, stora krokodiltårar fälls med massiv blödning från hjärtan. Avskummet måste inte bara räddas, de måste hjälpas, generöst subventioneras och ammas för att de ska föröka sig snabbare för att sprida sig och förorena mer av det dyrbara territoriet på denna begränsade planet jorden, vårt enda hem.

Men den vita rasens överlevnad? Ingen bryr sig ett dugg.

Vår främsta angelägenhet. Tja, vi i Church of the Creator bryr oss ett dugg. Vi är oerhört bekymrade. Vi bryr oss om överlevnaden för naturens främsta till gränsen för fanatism. Det är vår religions centrala angelägenhet. Vi är beslutna att kämpa inte bara för den vita rasens överlevnad, utan också för dess expansion och dess framsteg. Själva hjärtat i vår trosbekännelse är **överlevnad, expansion och framsteg för den vita rasen. Vi är den vita rasen och den vita rasen är kärnan i vår religion.** Kan vi uttrycka det tydligare? Låt judarna och lerraserna notera detta och låt bastarderna darra.

Potentiell kraft hos en enad vit ras. Enad och organiserad är den vita rasen tio gånger kraftfullare och tusen gånger mer värdefull än alla parasiterande judar, n-ordet och lerraser i världen tillsammans. Vi i Church of the Creator avser att **förena, sammanfoga och organisera den enorma kraften mot ett konstruktivt och meningsfullt syfte, till förmån för den vita rasen, och den vita rasen ensam.**

* * * * *

Varför det är av yttersta vikt. Varför är den vita rasens överlevnad så viktig? Att ens ställa frågan verkar löjligt och överflödigt. Men eftersom så många dumma människor, särskilt vita människor, har ställt den frågan till mig, ska vi rita en bild för dem och förklara det så tydligt som möjligt.

1. Vi har redan konstaterat att i den vita rasen har naturen investerat sin största talang, sin yttersta välvilja, vårdat sin mest kärleksfulla omsorg för att skapa den finaste arten genom tiderna. Ingen annan varelse har naturen utrustat med så mycket **intelligens, kreativitet, produktivitet, fantasi eller mer medvetenhet om de estetiska värdena.** Ingen annan varelse som någonsin har existerat har nått en så hög nivå av förståelse av universum, eller en så kraftfull förmåga att resonera. Det finns ett antal andra förmågor där den vita rasen är superb, men ovanstående bör räcka för att ge en aning.

2. Det andra skälet till att det är viktigt för Church of the Creator och varje lojal medlem av den vita rasen att kämpa för vår överlevnad, stavas ut av naturen själv. I varje varelse,

oavsett om det är en mus eller ett lejon, har Naturen inplanterat en stark drift — vilket innebär instinkt — för sin egen överlevnad och för utbredningen av sin egen art. Varför någon medlem av den Vita Rasen skulle undertrycka denna naturliga drift är svårt att förstå, och att göra det är en styggelse mot Naturen. Faktum är att det är ett tecken på mental rubbning och en önskan om självdestruktion. Varför någon medlem av vår ras skulle vara djupt bekymrad över överlevnaden för en snigelabborre, en ler-mussla eller en trumpetartrana, eller negrerna, och vara totalt likgiltig inför överlevnaden för Naturens Främsta, av vilken han själv är en privilegierad medlem, kan inte vara något mindre än ren galenskap.

3. Som jag har visat i den första delen av *Nature's Eternal Religion*, är det den Vita Rasen som har frambringat all civilisation och allt som är vackert och värdefullt i denna värld. Skulle den Vita Rasen gå under, skulle alla de fördelar och värden som vår stora civilisation har frambringat försvinna med den, och därmed skulle själva civilisationen också förstöras.

4. Dina barn och deras avkomma kan endast överleva, leva och blomstra inom ramen för ett Vitt samhälle. Om vi skulle uppslukas av en värld med miljarder negrer, kineser och andra lerraser, skulle dina barn, barnbarn och deras avkomma inte bara vara dömda till utrotning, utan de bastardiserade bastarder som överlevde skulle slukas av en fruktansvärd massa av klösande, svältande mänsklighet. Du kan få en utmärkt förhandsvisning av en sådan helvetisk miljö genom att besöka Indiens hjälplöst ruttna svältande massor, eller närmare hemmet, i Haiti. Eller, hur skulle du vilja att din familj bodde mitt i Harlem? Hur skulle du vilja överleva i ett USA som bestod av vägg-till-vägg-negrer? Så varför tillåta ett sådant hemskt öde att drabba din framtida avkomma?

* * * * *

Historia. Det åligger oss nu att ta en flyktig titt på den Vita Rasens historia, dess upp- och nedgångar, dess stora prestationer och dess bedrövliga misslyckanden med att skydda det största värdet på jordens yta — dess geners renhet. Vi säger en flyktig titt, eftersom vi varken har utrymme eller försiktighet att granska dess fulla historia på dessa begränsade sidor. Jag har redan gjort det kortfattat i *Nature's Eternal Religion*. Vi har också kortfattat utforskat detta ämne ytterligare i kapitlet om den stora romerska civilisationen. Här vill vi kartlägga några av de väsentliga delarna för att vi ska kunna fastställa vår identitet, erkänna vårt eget värde, dra nytta av våra misstag och därigenom mer kompetent staka ut vår framtid.

Vår Framtida Kurs. Att staka ut en framtida kurs för den Vita Rasen är vad denna bok handlar om. Det är kärnan i vår religion. För att göra det måste vi först föra den Vita Rasen tillbaka till verkligheten, tillbaka

till Naturens eviga Lagar, tillbaka till förnuftet. Vår första uppgift är att reda ut den Vita Mannens tänkande.

* * * * *

Ingen jämförelse. Vi inom Church of the Creator kommer att gå rakt ut och konstatera ett uppenbart faktum: den Vita Rasen är så pass överlägsen alla ler-raser i världen att det inte finns någon jämförelse. Vi erkänner detta faktum som uppenbart av samma anledning som vi kan se att en elefant och en mus inte är lika stora och att elefanten uppenbarligen är mycket större.

Olikhet mellan arter. Den mycket omskrivna klyschan "alla människor är lika" är ett jude-uppfunnet bedrägeri utformat för att jämna ut den Vita Rasen ner till nivån för niggrer och andra ler-raser. Naturen själv har dekreterat alla arter som olika, vilket är uppenbart i skillnaderna mellan elefanten och musen som nyss nämndes. Inte bara är arterna olika, utan individer inom samma art är också olika. En elefant kan vara vaken, stark, stor och frisk. En annan kan vara klen, sjuklig, svag till sinnet och född som en defekt krympling. Detsamma gäller möss, zebror, bergsgetter eller valrossar. Olikhet är Naturens Regel, inte Undantaget.

Niggrer lägst. Och så är det också med de mänskliga raserna. I ett annat kapitel klargör vi detta ytterligare genom att titta på hela primatordningen — med början hos apor och schimpanser. Men för att återgå till "människor", på den lägsta skalan av den mänskliga stegen finns de svarta, niggrerna och deras många varianter. Vi betraktar dem som knappt mänskliga, utan mer korrekt som undermänskliga eller humanoidala. När vi tar en närmare titt på dem i ett annat kapitel kommer vi också att visa vilket ödesdigert hot de har blivit mot den Vita Rasens framtida överlevnad och hur denna löjliga situation uppstod. Mellan den nedre änden av stegen och den Vita Rasen i toppen finns olika andra raser, såsom rödskinnade indianer, de blandrasiga hinduerna i Indien, de gula asiaterna, de gula semitiska judarna, polynesierna, de semitiska araberna och en mängd andra. Vi klassificerar dem alla helt enkelt som ler-raserna till skillnad från den Vita Rasen, där endast den senare upptar den allra högsta toppen av den mänskliga stegen.

Överlägsen inom alla verksamhetsfält. För att förstå den Vita Rasens enorma överlägsenhet inom alla verksamhetsfält genom hela den nedtecknade historien, behöver vi bara bläddra igenom sidorna i vilket som helst av ett dussin uppslagsverk. När vi gör det finner vi att den långa listan av fantastiska prestationer nästan uteslutande är den Vita Rasens förtjänst. Detta är ett faktum, en prestation som är inget mindre än fenomenal.

Upptäckternas era. När vi tittar på upptäcktsområdet finner vi de tappra vikingarna i sina robusta långskepp korsande det stormiga Nordatlanten till Island, till Grönland och till och med Nordens kuster

Amerika, så långt tillbaka som 1000 e.Kr. Men det var under 1400- till 1700-talen, under "upptäcktsresornas tidsålder", som den vita rasens genialitet och dristighet blomstrade som mest produktivt. Det var en vit man vid namn Columbus som återupptäckte Amerika och öppnade portarna på vid gavel för vit kolonisering av två stora kontinenter. Han följdes av ett antal dristiga hjältar som Magellan, som seglade jorden runt; kapten Cook, som upptäckte Australien, Nya Zeeland, Hawaiiöarna och många andra områden; av Henry Hudson, Jacques Cartier; DeSoto; den stora vågen av spanska erövringar av Mexiko, Kuba och Peru och större delen av Sydamerika; följt av brittiska, franska och nederländska erövringar av Nordamerika, Indien, Australien och delar som är för många för att nämnas.

Upptäcktsresande alla vita. Ja, alla dessa upptäcktsresande, utforskare och erövrare var vita män. Det var den vita människan som skapade alla civilisationer som daterar sig till och med före den stora vita egyptiska civilisationen för över 5000 år sedan. Det var den vita människan som byggde och intog sjöfartens portar vid Suez och Panama och St. Lawrence-leden. Det var han som spände över kontinenterna med järnvägar och motorvägar. Det var den vita människan som uppfann telefonen, radion, televisionen, datorer, raketteknik och en miljon andra vetenskapliga underverk som får de efterblivna ler-raserna att flämta av mållös häpnad.

Ledande inom alla områden. Men vi har bara skrapat på ytan av den vita människans prestationer när vi nämner dessa höjdpunkter. Inom vilket annat verksamhetsområde som helst, vare sig det gäller att bygga städer, producera mat, producera bostäder, kläder eller livets alla andra tillbehör; vare sig vi granskar områdena språk, litteratur, konst, fysik, kemi, matematik, uppfinningar eller något av tusen andra strävanden som skiljer den civiliserade människan från djuren, ligger den vita människan så långt före ler-raserna att det inte finns någon jämförelse. Som vi nämnde tidigare behöver man bara slumpmässigt läsa sidorna i vilken som helst av dussintals encyklopedier sammanställda av den vita människan.

Men, ack, den judiske liberalen kommer att invända, dessa encyklopedier skrevs av den vita människan, och är därför vinklade. Sant, de skrevs av den vita människan. Om du vill jämföra dem med encyklopedier skrivna uteslutande av och för niggrer, indianer eller eskimåer om deras prestationer, så var så god, om det ens existerar några sådana encyklopedier.

Om de inte finns, varför finns de inte? Svaret är uppenbart: (a) sådana ler-raser åstadkom inget värt att skriva om, och (b) de är för dumma för att sammanställa en encyklopedi.

Naturens högsta punkt. Så låt oss komma ihåg: (a) den vita människan är oändligt överlägsen ler-raserna, (b) den vita rasens gener är det mest värdefulla på jordens yta, (c) vi bör vara oerhört stolta över vårt rasmässiga arv och vår

unik plats på toppen av Naturens ordning, och (d) vi måste lära oss att se på livet och världen som en helhet uteslutande från den Vite Mannens synvinkel, som vi tidigare har konstaterat högt och tydligt.

* * * * *

Döende Art. Ändå, trots sin obestridda överlägsenhet, är den Vita Rasen idag en snabbt döende art. Det är en högst utrotningshotad art. Detta trots det faktum att den är Naturens mest unika och framgångsrika art genom tiderna. Ingen annan art har uppvisat ett sådant enastående geni när det gäller intelligens, kreativitet och prestationer som den Vita Rasen. Ingen annan varelse har förändrat jordens ansikte och kontrollerat andra arter av fåglar, djur, fiskar och ja, till och med andra lägre arter av mänskligheten, som den Vita Rasen har gjort.

Vi Måste Varna den Vita Rasen. Ändå, trots alla sina enorma naturliga gåvor, håller den Vita Rasen på att dö och den är för förvirrad för att ens inse det. Den fortsätter istället att tänka på befolkningsexplosionen hos "mänskligheten", utan att inse att det finns en enorm och oöverbryggbar klyfta mellan den själv och de underlägsna ler-raserna av "mänskligheten". Inte heller inser den, märkligt nog, att det är ler-raserna som exploderar, medan den Vita Rasen snabbt krymper in i glömska och frivilligt begår självmord.

Övervåldigad av Parasiter. Varför är det så? Är den Vita Rasen inte kapabel att föda sig själv? Jo, den kan med lätthet föda sig själv på en välbärgad nivå av överflöd och variation som aldrig tidigare skådats i någon era av historien, och ändå ha tillräckligt med överskott för att föda en stor del av de parasiterande, odugliga ler-raserna.

Kan den inte försvara sig mot resten av de underlägsna raserna? Kan den inte tävla mot ler-raserna? Svaret på båda dessa sista två frågor är ett övervåldigande ja, det kan den. Men den vill inte.

Instinkten Försvagad. Genom att ställa ovanstående frågor börjar vi sätta fingret på den Vite Mannens dilemma. Den Vita Rasen är högst kompetent att föda sig själv, föröka sig, försvara sig, expandera och bebo all den goda jorden på denna planet Jorden. Men av någon märklig anledning vill den inte. Den vill inte följa den uppenbara grundläggande kurs som Naturen har inpräglat och påbjudit hos varje annan varelse på jordens yta: att expandera och föröka sig och att ta hand om sina egna.

Så nu kommer vi till Nyckelfrågan. Varför, när den är så extraordinärt kapabel att vara en överlägsen vinnare i kampen för överlevnad, misslyckas den Vita Rasen med att göra det? Varför matar och främjar den istället sina fienders expansion och begår tyst självmord?

Drogad med Juditit. Och svaret är ganska enkelt: den Vita Rasen lider av en elakartad hjärnsjukdom kallad Juditit. Den ligger på den Vite Mannens hjärna som en tung

letargisk drog, som han verkar antingen ovillig eller oförmögen att skaka av sig. Det är resultatet av århundraden av massiv propaganda och hjärnmanipulation. Dessa tidernas främsta hjärnmanipulatörer, de parasitära judarna, har gjort sitt jobb väl. Med stor skicklighet, fingerfärdighet och ihärdighet har de manipulerat den vita mannens hjärnor och öde i tusentals år, ända tillbaka till den egyptiska civilisationen för fem tusen år sedan.

Kristendomen spelade en avgörande roll. Den moderna och mest dödliga fasen började för nästan två tusen år sedan när judarna kokade ihop kristendomen som ett medel för att förstöra sin ärkefiende, romarna. Kristendomen var språngbrädan, som vi ska se. Denna självmordsbenägna sinnessjukdom finns kvar hos oss än idag, lika dödlig och destruktiv som någonsin.

Tillägnan. Det är Church of the Creators mål och heliga plikt att korrigera denna djävulska situation. Det är vårt heliga löfte att rensa bort denna elakartade judiska cancer från vår dyrbara vita ras hjärna och förvisa den för evigt från jordens yta. Precis som vi har medlen att befria världen från cancer och hjärtsjukdomar, så har vi medlen att rensa bort den judiska cancern från våra vita raskamraters hjärnor. Det främsta vapnet är den utbredda spridningen av denna bok, *The White Man's Bible* (Den vita mannens bibel) och *Nature's Eternal Religion* (Naturens eviga religion).

Precis som judarna uppnådde styrka genom spridning, så måste vi uppnå den utbredda spridningen av våra idéer, av vår trosbekännelse, av vår bibel. Detta kan du göra just nu medan du läser denna bok. Börja just nu och bli en fanatisk vit aktivist. Ägna dig åt detta, den ädlaste av alla sakfrågor. Bli ett distributionscenter i miniatyr för denna bok. Kom ihåg att du har 500 miljoner vita raskamrater som potentiellt är villiga att ansluta sig till dig så snart du uppmärksammar dem på saken. Gör det — gör det nu! Börja med att distribuera denna grundläggande trosbekännelse och program — *The White Man's Bible*.

Creative
Credo Nr.

23

Den vite mannens kriminella försumlighet i att skydda sin egen arts överlevnad

Uppenbar fara. Överväg följande situation: En man, hans fru och tre barn bor på femte våningen i ett hyreshus. En rasande eldsvåda pågår på andra våningen i samma byggnad, men inte direkt under hans del av huset. Tät rök sipprar ut i hela byggnaden, även in i deras egen lägenhet. Andra hyresgäster skriker och springer för att komma ut. Fakta om branden är tydligt synliga för mannen och hans familj. Även om hissarna redan är blockerade av elden finns det en brandtrappa i änden av byggnaden genom vilken han och hans familj fortfarande skulle kunna fly. Vid denna tidpunkt skulle han fortfarande kunna rädda sig själv och sin familj.

Tiden är knapp. Men mannen sitter bara där nonchalant som en hypnotiserad idiot och ser på scenen som om han vore en ren åskådare utan något som helst personligt intresse i tragedin som utspelar sig framför hans ögon.

Kriminellt oansvarigt. Skulle du inte undra vad i helvete det var för fel på en sådan oansvarig pajas? Skulle du inte säga att han var kriminellt försumlig som inte lyfte ett finger för att rädda sin familj och sig själv från en nästan säker död och förintelse i ett fruktansvärt inferno?

Se dig omkring. Nåväl, min käre vita raskamrat, ta en ny titt på dig själv och världen omkring dig. Din familj, du själv och din framtida avkomma är dömda till nästan säker undergång i en stigande flodvåg av fientliga rasblandade folk som är inställda på vår utrotning om vi inte vaknar upp, ändrar vår idiotiska inställning till ras och skrider till handling! Nu! Inte i nästa generation, inte om 20 år, inte om 10 år. Nu!

Bevisen omkring oss är så överflödande, så tydliga, så övertygande, att endast en hypnotiserad idiot skulle kunna ignorera dem.

Oåterkalleligt engagerade. Vi inom Church of the Creator är totalt och oåterkalleligt engagerade i den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Vid denna tidpunkt i historien, låt oss först och främst betrakta den vita rasens överlevnad, för om

den vita rasen inte kommer att finnas kvar om ytterligare en generation eller två, är alla andra överväganden om expansion, framsteg, genetisk förbättring, meningslösa. Överlevnad kommer först. **Utan överlevnad är alla framtidsplaner en övning i meningslöshet.**

Vilka är utsikterna för vår överlevnad i en värld som exploderar i en flodvåg av degenererade men aggressiva, fientliga gyttjeraser? När vi begrundar denna fråga inför verkligheten, inför dagens händelser, måste en fruktansvärt skrämmande, frustrerande insikt gripa själen hos varje tänkande, informerad vit man eller kvinna.

Fruktansvärd verklighet. De obestridliga fakta i 1900-talets historia är dessa: Medan den vita rasen år 1920 inte bara utgjorde cirka 33 % av befolkningen på denna planet, har den andelen idag i slutet av 1970-talet krympt till en oroväckande liten minoritet på mindre än 8 %. Den vita mannens kontroll har brutits och han har skamligt (och frivilligt) dragit sig tillbaka från den indiska subkontinenten. Liksom britterna drog sig tillbaka från Indien, drog sig belgarna tillbaka från Belgiska Kongo, portugiserna drog sig tillbaka från Angola, fransmännen drog sig tillbaka från Algeriet och det som tidigare var Franska Indokina. Detta avslutar på intet sätt den vita mannens reträtt från sina koloniala besittningar som byggts upp under många århundraden. Men det berättar en alarmerande historia, vars slut ännu inte ens är i sikte.

Reträtt på hemmaplan. Ännu mer alarmerande är den skamliga reträtt den vita mannen tillåter på sitt eget hemterritorium. Det en gång stolta citadellet för det brittiska imperiet, England, (en gång kallat Storbritannien) invaderas av haitier, pakistanier, hinduer och flera andra diverse missdådare från gyttjeriserna. Holland invaderas av molucker som upprepade gånger iscensätter utbrott av masskidnappningar, mord och flera andra brott. Tyskland är kraftigt infekterat av gyttjefärgade turkar och andra lägre varelser utifrån. Frankrike upplever en omvänd kolonisering av bruna algerier. Till och med kanadensiska städer som Toronto upplever ett kraftigt inflöde av svarta niggrer från själva USA, den vita maktens sista bastion, det sista hoppet för den vita rasens räddning. Haitier, puertoricaner, kubaner, mexikaner, vietnameser, pakistanier, kineser — alla strömmar in i tidigare vita länder.

USA judens mål. Det är för att det är den sista och mest betydande maktbasen för den vita rasen som USA är under särskilt hårt angrepp från judarna. Det är här som den judiska drivkraften för integration är på sin mest våldsamma intensitetstopp. Juden inser mycket väl att det är här han måste knäcka ryggen på det vita motståndet mot hans program för rasmässig uppblandning. Om han inte gör det, vet han också mycket väl att det är här i USA som hela hans osäkra konspiration mycket väl kan explodera i ansiktet på honom. Juden vet också att det är här i USA som den

rörelsen kommer att växa fram som en orkan och komma till undsättning för den vita rasen i resten av världen. Därför är det här i denna välfärdsstat som negern förökar sig snabbast, som de mexikanska halvblodsindianerna invaderar och förökar sig i miljontal utan motstånd, och som nu har blivit den öppna magneten för alla världens avskumsraser.

* * * * *

Självmordsvansinne. Låt oss rannsaka våra innersta själar och fråga oss själva: varför reagerar dagens vita människa på ett helt onaturligt sätt på ett dödligt hot mot sin överlevnad? Faktumet skriker till himlen att han reagerar på ett helt självmordsbenäget sätt. Allt levande, från den lägsta varelsen till den högsta, reagerar instinktivt och undantagslöst på ett sätt som försvarar dem själva och deras sort. De dödar, oskadliggör eller drar sig undan, om det alls är möjligt, källan till varje hot mot deras existens (känt som kamp- eller flyktreaktionen). Flockdjur eller sociala varelser, av vilka den vita människan är en, kämpar och dör, eller drar sig tillbaka i grupp, för att försvara eller skydda sig mot fara. Den nuvarande vita människan gör inget av detta. Han inte bara låter bli att kämpa, han försöker inte ens dra sig tillbaka eller separera sig från dödlig fara. Istället omfamnar han och försöker älska och subventionera det som innebär hans egen undergång. Han utövar omedvetet den kristna läran om att "älska din fiende" i en utsträckning som hans mer fanatiska religiösa förfäder under medeltiden aldrig ens drömde om.

Överlevnad till varje pris. Temasången för varje levande varelse är överlevnad för sin sort till varje pris. Vad är den nuvarande vita människans temasång? Det är den raka motsatsen till varje frisk instinkt som är inavlad i var och en av naturens andra varelser. Den vita rasen, den ultimata blomman i naturens evolutionära skala, i naturens hela skapelse, har märkligt nog övergivit naturens kardinalslag om överlevnad till varje pris för en vansinnig känsla av skuld, för en omedveten dödsönskan. Varför?

Judiskt gift i hjärnan. Under de närmaste sidorna ska vi se varför. Vi kommer att finna att allt kokar ner till ett stort gift i vår mitt — det judiska inflytandet. Vi ska ta en titt på en del av den judiska propaganda som detta diaboliska främmande nätverk dagligen öser över den vita människans hjärna. Allt började med den judiska kristendomen.

* * * * *

Den vita människans förstörelse genomförs på följande sätt. Kom ihåg att judarna vill reducera, förvanska och slutligen förstöra den vita människans gener.

Judiskt program för rasmässig uppblandning

1. Brodermordskrig mellan vita nationer. Detta har, som vi vet, pågått skoningslöst och med en hämndlystnad ända sedan judarna framkallade den stora (vita) romerska civilisationens fall. För att nämna några: Hundraårskriget mellan engelsmännen och fransmännen; Trettioåriga kriget (1618-48) som involverade de flesta av de ledande vita nationerna i Europa, men som var särskilt förödande för de framväxande germanska folken; Napoleonkrigen (20 år); Det amerikanska inbördeskriget; Krig mellan Tyskland och Österrike; Första världskriget; Andra världskriget; och otaliga andra, alltför många för att nämnas.

Alla dessa krig minskade drastiskt storleken på den vita rasens genpool i förhållande till "gyttjeriserna" (mud races) i resten av världen. De gjorde mer än så genom att döda de bästa; det sänkte kvaliteten på den genpool som återstod.

2. Genom att anstifta krig med höga förlustsiffror utan vinstsyfte mot icke-vita, såsom Koreakriget och Vietnamkriget, uppnådde judarna stora förluster för den vita rasen till ett billigt pris för "gyttjeriserna". Det förekom många ytterligare sekundära förluster för den vita rasen, såsom fördröjda äktenskap; en störning för den vita mannen i hans utbildning eller etableringen av hans karriär i ett kritiskt skede av hans unga liv; lemlästning och handikappning av förmodligen sju gånger så många som dödades direkt; raserade liv för många av de unga männen genom att de ådragit sig drogberoende under tiden i armén; samtidigt som många andra ådrog sig könssjukdomar eller djungelvirus under tiden i Asien; vissa tjänstemän ingick äktenskap med asiater och förgiftade därmed generna hos sin framtida avkomma.

3. På samma sätt uppnår den judiska propagandans främjande av blandäktenskap i USA ännu mer förödande resultat i själva det amerikanska hemlandet. Skoningslöst, genom ren kraft av massiv, övervältigande propaganda, böjer juden den vita mannens tänkande mot att acceptera, överse med och ingå blandäktenskap. Det är judarnas fanatiska och orubbliga mål att förgifta den vita mannens gener genom att inte bara pumpa in Afrikas svarta blod i det vita Amerikas ådror, utan även begå liknande grymheter i alla andra vita länder, oavsett om det är England, Sverige, Frankrike, Holland eller vad som helst. Inte bara rena "niggers" används för detta avskyvärda syfte, utan alla tillgängliga "gyttjeriser" som kan transporteras, vare sig de är molucker (i Holland), turkar (i Tyskland), pakistanier, hinduer, jamaicaner och varje annan variant av missdådare (i England). Överallt pressar juden in giftet från främmande horder, inte bara i den vita mannens fortplantningsområden utan främjar även blandäktenskap.

4. Z.P.G:s (Zero Population Growth) självmordspropaganda. Det är oroväckande sant att det nu råder en befolkningsexplosion som världen aldrig tidigare skådat. Men tragiskt nog deltar inte den vita rasen i den, även om detta aldrig påpekas. Tvärtom minskar den vita mannens antal, men han är inte medveten om det. Tack vare judisk propaganda är han tvärtom genomsyrad av ett skuldflyktkomplex gällande "världens befolkningsexplosion". Detta gör vita pars tänkande högst sårbart för judisk propaganda. Som ett resultat av detta ogrundade skuldflyktkomplex beslutar många vita par att skaffa ett, eller två, eller inga barn. Å andra sidan har sådan propaganda om Z.P.G. absolut ingen effekt på negrerna och ler-raserna. Så länge den vita mannen tillhandahåller mat och välfärd kommer dessa djur att föröka sig som råttor, utan ett bekymmer i världen angående "befolkningsexplosionen". Ironiskt nog är det endast den vita rasen som drabbas av samvetskval, och den förrädiske juden är, när han öser på med propagandan, bara alltför väl medveten om detta faktum.

5. Detta för oss till den ekonomiska strategi som används av judarna för att krympa den vita befolkningen och snabbt expandera ler-raserna. Medan endast den vita rasen är skicklig på att producera mat, var ler-raserna i Afrika, Indien och på andra håll tidigare hämmade i sin befolkningstillväxt av ren och skär svält — oförmågan att producera tillräckligt med mat. Men nu, genom den vita mannens förmåga att producera enorma mängder mat och den vita mannens generösa (läs dumma) givmildhet att försörja världens avskum, har vi inte bara en befolkningsexplosion av negrer i USA, utan en befolkningsexplosion av alla andra ler-raser i världen. Allt detta, som vi sa, tack vare den vita mannens förmåga och självmordsbenägna generositet (den senare skickligt styrd av drivkraften från judisk propaganda och manipulation).

6. Den vita mannens självmordsreligion. Om det finns en felaktig idé som satte igång alla de andra självmordsidéer den vita mannen nu hyser, så är det bedrägeriet om "spöken i skyn" som juden pranglade ut på den vita mannen för nästan 2000 år sedan.

Lösningen — Bli en aktivist. Vad är lösningen på den vita mannens snabbt accelererande glidning mot utrotning och glömska? Botemedlet är egentligen enkelt som fan. Vi måste värva varje vit raskamrat till att bli en aktivist för vår ras överlevnad, expansion och framsteg. Vi måste göra det glasklart att de antingen är för den vita rasen eller emot den. Vi måste klargöra att alla som vägrar att delta i den avgörande kampen för överlevnad kommer att betraktas som en förrädare mot sin ras. Genom att absolut ingenting göra är de en medbrottsling och en medhjälpare till det brott judarna begår mot den vita rasen.

Inte lätt, men enkelt. Jag sa inte att det var lätt. Men jag sa att det var enkelt, och det är precis så enkelt. Den vita rasen måste återuppväcka sin kraftfulla instinktiva vilja att leva och backa upp den med all den styrka och det mod den förfogar över. Detta innebär att du måste bli totalt engagerad i denna kamp.

Vi behöver dig. Det är Church of the Creators mål och syfte att återuppväcka den stora vita rasens vilja, att förena och polarisera den enorma kraften hos vår unika och ärorika ras för dess egen överlevnad, expansion och framsteg. För denna heliga sak behöver vi dig och miljontals fler som du för att engagera er och bli aktivister nu! Hjälp till att bygga den mäktiga vita rasrörelsen tills den omsluter världen! Det första steget du kan ta är att bli en nitisk distributör av denna, den vita mannens bibel, och väcka dina rasfränder. Bli ett distributionscenter i miniatyr. Kom ihåg, vi behöver tio miljoner exemplar spridda så snart som möjligt.

Kreativt 24
Credo Nr.

Viljan att Leva

Den underliggande basen för allt liv

Instinktivt hos varje varelse. Naturen behåller inte länge någon art på sin lönelista vars vilja att leva vacklar. Inavlat i varje art finns viljan att överleva, viljan att leva, driften att reproducera sig och utvidga sig genom att föreviga sitt eget slag. Visserligen kan det i varje generation av vilken art som helst finnas de individer hos vilka denna grundläggande drift är svag eller helt saknas. Men Naturen leker inte lekar och tolererar inte sådana avvikare länge. De är slutet på sin linje, och deras svaghet kommer inte att föras vidare.

Våra förfäder var vinnare. Jag är stolt över att kunna skryta med att av de miljontals förfäder jag har, hade varenda en av dem utan ett enda undantag, inte bara styrkan och aggressiviteten att kämpa sig till mognad, utan varenda en av dem producerade avkomma som var stark nog, frisk nog att också växa till mognad och återigen reproducera sig. Denna ändlösa kedja i min härstamning förblir obruten i miljontals år. Vilken enorm prestation!

Du kan också komma med det stolta skrytet. Lever du upp till de standarder som dina förfäder stadigt har etablerat under miljontals år av liv på denna planet? Miljontals vita unga par lever inte upp till dem. Vissa av dem är oförmögna att reproducera sig. Många fler har medvetet skjutit åt sidan Naturens mest grundläggande drift — att förlänga och utvidga sitt eget slag genom sina barn.

Våra instinkter manipulerade. Varför har dessa vita par skjutit åt sidan denna mest heliga och grundläggande drift som troget och oföränderligt följdes av 100 % av deras miljontals föregångare? Det kan finnas ett antal triviala skäl, men det mest överväldigande skälet är att deras instinkter och deras hjärnor har manipulerats av judisk propaganda, droger, kemiska gifter och andra judiska manipulationer. Som ett resultat är den vita rasen, det mest värdefulla värdet på jordens yta, inte bara på nedgång, utan på väg mot utrotning. Den vita rasen hamnade inte i denna sorgliga situation på naturlig väg, utan genom de aborterade processerna hos en parasit, nämligen den svekfulle juden, som tär på dess nervsystem.

* * * * *

Döende arter. Även om alla varelser och alla arter som existerar har en inneboende drift att leva, reproducera sig och expandera, är den driften ingalunda...

betyder lika stark bland dessa miljontals arter. Trumpetartranan är en art vars vilja och medel är extremt svaga. Det finns bara 50 av dem vid liv idag, och denna ömkliga handfull är bara vid liv för att människan ammar och vårdar dem, och på konstgjord väg ger dem varje möjlighet och uppmuntran att överleva, reproducera sig och expandera. Det är en förlorad kamp. Trumpetartranan kommer att dö ut och bli utrotad. Varför? För att dess vilja att leva och reproducera sig är svag. Kungsörnen, en sannerligen ädel fågel, uppgår fortfarande till tiotusentals, men trots att den är en skicklig jägare, med skarp blick, starka vingar och ett ädelt utseende, minskar även den och är en utrotningshotad art, liksom den ädla vita rasen.

Överlevare. På den positiva sidan finns det många varelser som inte har fått något skydd eller hjälpande hand från människan, men som ändå överlever och frodas trots all motgång. Ett exempel är kackerlackan, som trots bekämpningsmedel och gifter har överlevt och enkelt hållit ställningarna. Detta har den gjort i nästan trehundra miljoner år, med mycket små grundläggande förändringar i sin inneboende konstruktion. Vilket rekord i livslängd för vilken art som helst! Myggor överlever och förökar sig lätt, trots alla våra vetenskapliga försök att utrota dem. Faktum är att människan har varit den främsta orsaken till utrotningen av ett flertal arter av däggdjur och fåglar, de flesta av dem utan att avsiktligt ha åsyftat deras undergång. Men av de uppskattningsvis 10 miljoner arterna av insekter har människan inte lyckats utrota en enda art, trots miljarder dollar spenderade på att försöka göra det.

Hård konkurrens. Likväl finns det ett flertal arter av djur- och fågelliv som inte kan hantera den hårda konkurrensen på denna planet och som "fasas ut" i vår tid. Ett dramatiskt exempel på en tidigare extremt framgångsrik art som räknades i miljarder för några hundra år sedan är vandringsduvan. Vid slutet av artonhundratalet var den i praktiken utrotad, och den sista kvarlevan dog i ett zoo 1918. Många andra arter håller inte måttet och dör ut i vår generation. Många fler kommer att göra det i nästa generation.

Den avgörande faktorn som gör skillnaden är den **hårda, ihärdiga viljan att leva, att överleva, att reproducera sig och att föröka sig.**

* * * * *

Råttan — En hårdnackad överlevare. Råttan är ett ytterst förkastligt och destruktivt skadedjur, ur vår synvinkel. Runt om i världen sprider råttor och deras rikliga parasiter (löss, loppor, etc.) minst tjugo sorters sjukdomar, från tyfus till trikinos till dödlig Lassafeber. I Asien, Afrika och Amerika dör människor i pesten, den fruktade digerdöden som förintade inte mindre än en fjärdedel av

befolkningen i det medeltida Europa. Råttan och dess parasiter är, och var, de främsta smittbärarna redan då.

Fråssande Förstörare. I en värld hemsökt av hot om svält, förstör råttor ungefär en femtedel av alla planterade livsmedelsgrödor. Bara i Indien (delvis på grund av okunnighet och vidskepelsen att råttor är heliga) berövar råttor det ständigt hungriga och svältande folket tillräckligt med spannmål varje år för att fylla ett godståg som är 480 mil långt. I USA, som har talrika program för utrotning av råttor, förstör råttor egendom för kanske en miljard dollar, oräknat de otaliga "bränder av okänt ursprung" som de orsakar genom att gnaga på isoleringen från elektriska ledningar.

Extremt Framgångsrikt Däggdjur. Hur mycket vi än må avsky råttan, måste vi erkänna att det är en högst märkvärdig varelse. När vi talar om råttor har vi att göra med de mest talrika och framgångsrika däggdjuren på jordens yta, med undantag för kanske mänskligheten själv.

Tyvärr för oss sker råttornas framgång nästan undantagslöst på vår bekostnad, precis som den parasitära judens framgång alltid sker på den vita rasens bekostnad.

Råttan är utan tvekan ett av de mest ihärdiga däggdjuren som finns. Dess vilja att överleva, leva och föröka sig är utvecklad till den yttersta gränsen. Liksom människan är råttan ett generaliserat djur, inte specialiserat som myrsloken.

Den är högst anpassningsbar, sinnrik i sina överlevnadsmetoder och kan leva var som helst, från kronan på en kokospalm på en ö i Stilla havet till vindarna i norra Norge.

Människans Följeslagare. Trots de gifter, råttbekämpningsmedel, fällor, snaror och katter som människan har påtvingat den sedan det gamla Egyptens dagar i en utrotningskampanj, har råttan framgångsrikt överlevt dem alla. Den frodas och förökar sig som aldrig förr. Faktum är att av de hundratals arterna av gnagare, frodas de fyra mest förekommande arterna på mänsklighetens expansion och beskrivs som "kommensala", vilket bokstavligen betyder att de delar vårt bord. Ju mer människan förökar sig, desto mer mat producerar hon (och särskilt sopor), och desto mer frodas dessa "kommensala" råttor.

Tuff Varelse. För att illustrera hur tuffa och motståndskraftiga råttor är, kan den genomsnittliga råttan slingra sig igenom ett hål som inte är större än ett tjugofemöresmynt, klättra uppför en tegelvägg som om den hade stegpinnar, simma en knapp kilometer eller trampa vatten i tre dagar; gnaga genom blyrör och slaggsten med mejseltänder som utövar ett otroligt tryck på 1 700 kg per kvadratcentimeter; överleva att bli nerspolad i en toalett och ta sig in i ditt hus samma väg; falla fritt fem våningar ner till marken och kila iväg oskadd.

Extremt Hög Fertilitet. Hur anpassningsbar, motståndskraftig och självständig råttan än är, så är dess främsta vapen för överlevnad dess

enastående fertilitet. Ett enda par kan få så många som 15 000 avkommor under en livstid på ett år. Den mindre bandicoot-råttan, arten som plundrar Indiens spannmålslager, är ett exempel på en sådan extrem fruktsamhet. Honan kan börja föda ungar vid två månaders ålder och producera sju "valpar" varje månad därefter. Med den typen av multiplikationsfaktor är det inte konstigt att råttpopulationer i flera tropiska nationer plötsligt exploderar, och gnagarhorder ödelägger landet.

Förmåga att anpassa sig. Råttan är inte bara mycket mångsidig, utan tack vare den snabba följden av generationer har den också en extraordinär förmåga att anpassa sig genetiskt. Efter att ha utsatts för förgiftning i tusentals år har vissa arter utvecklat en hög genetisk resistens mot gift, vissa kapabla att motstå hundra gånger den mängd som skulle döda en normal råtta.

Överlevde atombombssprängningar. Under perioden efter andra världskriget genomförde USA, som vi vet, atombombstester i Eniwetok-atollen. Enorma kratrar gröptes ur, all vegetation jämnades med marken och atollerna dränktes av gigantiska vågor. Vid varje explosion spreds dödlig strålning under svampmolnen. En av de värst drabbade var den lilla ön Engebi, där bland annan flora och fauna vårt ämne, råttan, levde.

Några år efter förintelsen besökte biologer Engebi. De fann radioaktiva ämnen i växtlivet, revfiskar och i själva jorden. Hade råttan gått under? Det hade den sannerligen inte. Ön vimlade av råttor. De var inte heller lemlästade eller genetiskt deformerade varelser, utan robusta gnagare så i samklang med sin miljö att deras livslängd faktiskt var längre än genomsnittet. Det är verklig genetisk anpassning.

* * * * *

Lärdomar vi kan dra. Vi kan lära oss ett antal värdefulla läxor från råttan, om vi är villiga att lära.

1. Råttpopulationen skulle aldrig ha överlevt om råttan inte först och främst var utrustad med en överflödande vilja att leva, att överleva, att fortplanta sig och att förbättra sin förmåga att överleva.

2. Några av nyckelfaktorerna i denna förmåga är råttans höga fertilitet och dess anpassningsförmåga.

3. Naturen har inga favoriter som "goda killar" eller "onda killar" och de vi anser vara "onda" ges en lika stor möjlighet att överleva, expandera och föröka sig, oavsett om de är råttor, parasiter eller sjukdomsbakterier.

4. De enda "favoriter" Naturen har är i tilldelningen av inneboende egenskaper. Vad varje varelse gör med dem från och med då är helt upp till intensiteten i dess vilja att leva.

I nästa kapitel låt oss undersöka vad det är som den vita rasen saknar och vad den måste ha för att åter tända sin våldsamma vilja att leva, att överleva, att expandera och att klättra till ärorika nya höjder långt bortom vad som uppnåtts av någon av våra lysande förfäder.

Kreativt
Credo Nr.

25

Mål och Själ

Grundläggande krav. För att överleva, oavsett om det gäller en individ eller en ras, finns det två förutsättningar som måste uppfyllas: (a) de måste ha ett mål och ett program; och (b) de måste ha energin, ivern och motivationen att sträva mot det målet. De två hör ihop för att upprätthålla och föreviga en livskraftig organism.

Genom att översätta detta till termer som är meningsfulla för den vita rasen, kan vi sammanfatta dessa krafter som mål och själ. Utan dem kan och kommer vår ras inte att överleva.

Den vita rasens vilsenhet idag. Idag har den vita rasen ingetdera. Den har varken syfte eller rasliga mål, ej heller har den en raslig själ. Den famlar planlöst mot självförstörelse och glömska. Inte nog med att den vita rasen inte inser sitt unika och enastående värde, den erkänner inte ens att den existerar som en enhet. Att naturens främsta, dess mest intelligenta och kreativa skapelse skulle vara så berövad dessa mest grundläggande nödvändigheter, är ett brott mot naturen själv. Ingen varelse överlever länge i strid med naturens lagar. De som tillfälligt gör det straffas av hennes obevekliga lagar. Utplåning och glömska är ödet för dem som är så dåraktiga att de försöker.

Obegränsad potential. Vad vi inom Skaparens Kyrka är mycket mer intresserade av än något den vita rasen har utfört i det förflutna, är den enorma potentialen hos framtidens vita ras, när den väl blir medveten om denna explosiva potential.

Framtidspotentialen för den vita rasen är, eller kan vara, så enorm, så ärorik att den trotsar fantasin. Ändå befinner sig den vita rasen idag, tragiskt nog, på sin dystra väg mot utplåning och glömska. Syftet med denna bok är att ändra den tragiska men undvikbara kursen. Det är målet för Skaparens Kyrka, att genom sin dynamiska nya religion, Creativity, väcka denna stora slumrande jätte, att vitalisera dess inre själ och att ge den vita rasen mål och syfte. Faktum är att detta mål och syfte är av så svindlande höjder att det kommer att krävas framtida generationer för att till fullo uppskatta det sanna syftet med vår religion.

Den vita rasens själ. Men låt oss först och främst klargöra vad vi menar med själ. Vi menar inte något flyktigt spöke som fladdrar in och ut ur människokroppar. Faktum är att vi inom Skaparens Kyrka inte tror på spöken alls, eller på någon annan form av det

övernaturliga, oavsett om de är andar, vättar, demoner, troll eller vad som helst. När vi talar om den Vita Rasens själ, talar vi om de medfödda, inre känslorna, önskningarna, strävandena, egenskaperna, preferenserna och särdragen som tillhör den Vita Rasen och den Vita Rasen ensam. Till exempel är det karakteristiskt för den Vita Rasen att vara kreativ, att utforska, att bygga, att organisera, att sträva efter kunskap och lärande, att skapa civilisation, att etablera imperier, att önska och instifta lag och ordning, att ha en känsla för rent spel, att njuta av och uppskatta skönhet, att skapa skönhet i form av konst, musik, arkitektur och många andra yttringar. Niggres, å andra sidan, saknar medfött allt detta och har mer den råa själen hos ett stumt djur.

Inre drivkraft inbäddad i generna. Det finns många andra medfödda egenskaper som är inneboende karakteristiska för den Vita Rasen. Dessa egenskaper är inbäddade i dess själva gener och förs vidare från generation till generation så länge som rasen förblir obefläckad.

Det är denna inre drivkraft som vi, inom Church of the Creator, definierar som vår själ.

Uttryckt i religion. Vanligtvis kommer en ras själ till uttryck i dess religion. Tyvärr är detta inte sant för den vita mannens tidigare religion, kristendomen, som påtvingades honom av en fientlig främmande ras, en asiatisk semitisk ras. Vi kommer att ha mycket mer att säga om detta senare.

Mål och energi. I det här kapitlet vill vi fastställa grundreglerna: utan ett mål och ett program blir ingenting uträttat. Utan energin, drivkraften, motivationen, blir ingenting uträttat, även om vi har våra mål fastställda. De två måste gå samman: ett värt mål; och energin, drivkraften och motivationen att uppnå det målet.

Parasitiska judar överlevde på grund av sin religion. Det mest enastående exemplet på en ras där målen, syftet, själen och religionen har fungerat i nästan total harmoni är den hos den Vita Rasens ärkefiende. Den judiska rasen har under de senaste flera tusen åren febrilt strävat i samklang för att samla åt sig all världens rikedomar; för att förstöra, avla ner och förslava alla andra folk på denna planet och omvandla dem till underdåniga slavar som gör deras vilja. De har varit fanatiskt lojala mot sin ras, de har varit extremt aggressiva i jakten på sitt mål, och nitiskt ihärdiga i att hålla fast vid sin religion. Deras själ är en parasts själ, som lever på andra människors ryggar, och deras religion, judendomen, var skräddarsydd för en parasitisk ras framgångsrika aggression.

Judarnas orubbliga mål. Som ett resultat har judarna, trots att de aldrig byggt ett eget land eller en egen civilisation,

under de senaste fem tusen åren, närmat sig höjdpunkten av sitt slutgiltiga mål: kontrollen och förslavandet av alla människor på denna planet jorden. Hur de gjorde det utgör en ohygglig, men fascinerande historia. Vi kommer att ha mycket mer att säga om denna historia i ett senare kapitel.

Vi behöver inga andra. Vi vill här påpeka att den vita människan, i motsats till juden, är den mest kreativa, produktiva och intelligenta varelse som Naturen någonsin har frambringat. Till skillnad från juden behöver den vita rasen inte någon annan ras för att hjälpa den att blomstra.

Kort sagt, den vita människan har alla de underbara egenskaper som krävs för att blomstra, för att uppnå ofattbara nya höjder inom alla civilisationens områden och för att för evigt förbättra sin egen genetiska förträfflighet. Han har dem alla — utom det som detta kapitel handlar om — mål och själ. Detta är en onaturlig situation, och endast en tillfällig sådan, en situation som vi är beslutna att åtgärda.

Att finna vår rasliga själ. Genom att hjälpa den vita människan att finna sin egen rasliga själ, genom att ge den vita rasen en religion i harmoni med dess inneboende naturliga drift, för att formulera de naturliga mål och program som fastställts av Naturen själv — detta är det stora syftet med denna bok.

Som sammanfattning av detta kapitel formulerar vi uttryckligen i en kort fras vad Naturens mål för den vita rasen i grunden är och måste vara för all framtid: överlevnad, expansion och främjande av sitt eget slag — den vita rasen.

Det är vad Creativity handlar om.

Kreativt

Credo Nr. 26

Vi har generna

Denna unika planet jorden. När vi undersöker livets utveckling på denna planet jorden under de senaste 3,7 miljarder åren, mer eller mindre, kan vi inte låta bli att förbluffas över dess märkliga och obevekliga framsteg, så långsamma som de var. Faktum är att det är ytterst fantastiskt att livet överhuvudtaget utvecklades, med början från ett enkelt encelligt djur i haven. Om vi skulle söka igenom hela universum, resande med våra raketters hastighet till månen, skulle det utan tvekan ta oss miljarder år innan vi fann en annan planet lika gästvänlig för liv som denna planet jorden, om någon sådan alls existerar.

Så låt oss inse ett förbluffande faktum: att vara en del av livet på denna planet jorden är ett ytterst unikt fenomen, vars like varken vi eller någon av våra framtida avkommor sannolikt någonsin kommer att se någon annanstans.

Konkurrens för överlevnad. Men ännu mer fantastiskt är hur, när livet väl började i det fjärran och dunkla förflutna, hur den där encelliga amöban sedan började, genom evolutionsprocessen, långsamt, ack så långsamt, att utvecklas och diversifieras till miljontals variationer, där varje art och underart försökte uppgradera sig själv för att bättre kunna utkämpa kampen för överlevnad. I denna hårda konkurrens lyckades inte alla, och miljontals arter i det förflutna, när de förlorade den kampen, gick under på evolutionens skrothög.

Civilisationen ett nyligt fenomen. En av de breda arter som har överlevt (hittills) är mänskligheten. När vi ser tillbaka på vårt relativt nyliga ursprung bland primaterna, är den moderna vita människan av jämförelsevis nylig årgång, daterad till kanske endast 40 000 eller 50 000 år sedan. Själva civilisationen kan betraktas som inte äldre än 10 000 år (beroende på var vi drar gränsen). Jämför detta med den mäktiga dinosauriens glansdagar, som blomstrade för 50 till 100 miljoner år sedan, så förstår du varför vi säger nylig.

Vår enda angelägenhet. När vi i denna diskurs talar om den moderna människan, talar vi endast om den vita rasen. Vi bryr oss inte om niggrer, hottentotter, aboriginer eller deras lägre kusiner i primatgruppen såsom apor, schimpanser eller gorillor. Vi är endast intresserade av den vita rasen. Det var i den vita rasen som naturen nådde sin högsta topp av evolutionär utveckling under de senaste 3,7 miljarder åren. Aldrig under alla dessa miljarder år av liv på denna planet har naturen någonsin utvecklat en varelse som

intelligent, så produktiv, så kreativ, så medveten om sin existens, som när Naturen skapade den Vita Rasen.

Låt oss aldrig glömma detta överväldigande häpnadsväckande faktum.

Efter att ha irrat omkring i miljontals olika kanaler; efter miljontals arter som har kommit och gått; efter slumpmässiga försök, misslyckanden och framgångar, genom alla våra enkla förfäder med början från den encelliga amöban, frambringade Naturen slutligen den fantastiska Vita Rasen. Detta skedde i knappt det sista ögonblicket av tid, om vi räknar tid i termer av det geologiska måttstocken.

Generna är vår ritning. Ritningen för den Vita Rasen finns nedtecknad i våra gener. Denna ritning utvecklades långsamt, ack så långsamt, genom urvalsprocessen, elimineringsprocessen och de bäst lämpades överlevnad. De lyckosamma resultaten är inte något som någon annan art eller underart kan kopiera, eller duplicera, eller tillverka, eller uttänka eller stjäla. Den ritningen är vår — att behålla, att försvara, att sprida och att upphöja och uppgradera till ännu större höjder i framtida generationer.

Vi har det stora priset. Ritningen finns i våra gener. Den är låst i våra gener. Låt oss aldrig glömma detta. Inte på miljarder år har Naturen överlämnat ett så sublimt pris till någon annan varelse som den Vita Rasen nu besitter. Inte på en miljard, miljard, miljard mil i någon riktning från vår lilla planet jorden skulle du sannolikt finna ett annat sådant pris. Kanske ingenstans i hela universum skulle vi kunna finna en annan dubblett. Tänk på det. Hur enormt!

Priset är mycket förgängligt. Nu kommer vi till den avgörande frågan. Ett så högt pris verkar också vara extremt förgängligt och går lätt förlorat i den hårda konkurrensen om överlevnad på denna planet. När Naturen överlämnade detta enastående pris till oss (universums höjdpunkt) gav hon oss dock inte någon som helst garanti för att vi skulle behålla det för evigt, eller överleva länge. Naturen gav oss inte ens en garanti för att vi skulle vara lika länge som den dumma hajarten, som har överlevt i 250 miljoner år, eller den småhjärnade dinosaurien, nu sedan länge utdöd, men som hade en livslängd på minst 75 miljoner år. Hon garanterade oss inte ens de närmaste miljon åren, eller tusen åren eller ens nästa generation. Det självmordsbenägna sätt som den Vita Rasen beter sig på under detta sista hälft av 1900-talet gör det ytterst tveksamt om den kommer att överleva intakt i mer än ytterligare några generationer, som mest.

Nu i fara. Detta trots det faktum att vi är det mest framgångsrika däggdjuret i evolutionens historia. Aldrig har något däggdjur så framgångsrikt dominerat jordens yta, eller haft i sin makt kontrollen, expansionen eller utrotningen av nästan alla andra varelser. Ändå, trots alla dessa överväldigande fördelar, är själva den Vita Rasens liv nu sannerligen i yttersta fara.

Expansion av ler-raser subventionerad av den Vita Rasen. Den akuta fara vi befinner oss i är en som vi själva har hjälpt våra mest ondskefulla fiender att smida. Låt oss tala klarspråk.

Det mest dödliga hotet den vita rasen står inför är den enorma expansionen av ler-raserna ledda av ärkefienden — den förrädiska juden. Den olycksbådande befolkningsexplosion som nu äger rum delas inte av den vita rasen. Tvärtom, medan ler-raserna expanderar som en svärm av gräshoppor, krymper den vita rasen själv stadigt. Varför expanderar ler-raserna i en sådan explosiv takt? Varför? På grund av (a) den vita mannens ständigt framåtskridande teknologi och förmåga att barmhärtigt producera mat åt de ständigt växande fientliga horderna, (b) den vita mannens dumma kristna etik att subventionera dessa olycksbådande horder, och (c) den vita mannens misslyckande att inse sitt eget unika värde, som vi har beskrivit i den första delen av detta kapitel.

Tillbaka till verkligheten. Så låt oss ta reson innan det är för sent. Detta är målet och det övervältigande syftet för Church of the Creator: att få den vita rasen att ta reson, att väcka den vita rasen till kamp för sin överlevnad; att organisera den; att ge den mål och syfte — så att detta naturens främsta underverk kommer att leva vidare i miljontals år, och bli större, finare och mer fantastiskt för varje generation som går.

Vår potential. För att göra det måste vi först och främst inse hur långt vi har kommit; vår unika plats i detta universum och i naturens ordning; de svindlande höjder vi redan har nått, och hur vi med vår nuvarande teknologi och intelligens snabbt och medvetet kan klättra ännu snabbare och högre än någon av våra förfäder någonsin drömt om. Vi kan inte bara bli finare och större i våra prestationer, utan vi kan nu bli supermänniskor, fysiskt, mentalt och andligt. Detta är verkligen kärnan i vår position: det är inte så mycket vad vi är idag, utan vad vi enkelt och lättvindigt skulle kunna bli med vår nuvarande kunskap. Valet är vårt och vägen är öppen.

Genom att inse vårt eget värde måste vi också göra en uppriktig inventering av våra styrkor och svagheter.

Vår svaghet. Låt oss kortfattat lista våra svagheter igen (vi har gjort det upprepade gånger i denna bok). Det är vår alarmerande blindhet att inse vårt unika värde och den särart som skiljer oss från judar, niggrer och andra ler-raser. Lägg till detta vår blinda villighet och idiotiska iver att hjälpa och subventionera våra fiender, vår slösaktiga tendens att medvetet kasta bort våra egna enorma fördelar till förmån för våra fiender, allt i välgörenhetens och rent spels namn, och vi finner oss själva i den mest prekära position av utrotning vi har befunnit oss i sedan början av den evolutionära historien.

Lösningen. Inget av detta behöver vara fallet. Inte heller är vår position (vid denna tidpunkt) oåterkallelig. Vi måste inse följande tillgångar som vi fortfarande besitter än idag:

1. Vi är fortfarande mer än 500 miljoner på denna planet, (beroende på vilka kriterier vi använder när vi drar gränsen).
2. Vi är medfött den mest intelligenta och resursstarka rasen av människor, och de främsta kämpar världen någonsin skådat.
3. Till skillnad från judarna, som är medfödda parasiter, är vi extremt självförsörjande. Till skillnad från niggrerna och andra ler-raser, är vi ojämförligt kapabla att producera mer än tillräckligt med mat för våra egna behov, såväl som kläder, skydd och andra materiella bekvämligheter. Kort sagt, medan judarna, niggrerna och ler-raserna behöver oss för att överleva, är vi, den vita rasen, extremt självförsörjande och behöver ingen annan. Faktum är att vi skulle klara oss tusen gånger bättre om vi vore kvitt alla de miljarder parasiter som nu suger livet och uppehållet ur vårt arbete, vår produktivitet och vår intelligens.

Rensa bort spindelväven! Så sammanfattningsvis, kära vita raskamrater, låt oss resa oss! Låt oss rensa bort spindelväven från våra hjärnor! Låt oss organisera oss. Låt oss väcka våra slumrande bröder och systrar och smida den vita rasen till en mäktig stridskraft så att vi kan förverkliga den strålande framtid som naturen ämnade för oss från första början. Vi, och vi ensamma, har generna. Det är vår heliga plikt att skydda vår genpool, att utöka den och uppgradera den i varje efterföljande generation.

Detta är vår trosbekännelse och programmet. Detta är syftet för vilket Church of the Creator organiserades från första början. Låt oss marschera framåt!

Creative Credo No. 27

Att skydda vår genpool

Vårt främsta mål. I vår lära har vi upprepade gånger konstaterat att det centrala målet för Creativity är den vita rasens överlevnad, expansion och avancemang. Vi har talat om den vita rasen, om våra dyrbara blodslinjer, och hur vi betraktar den vita rasen som det mest ovärderliga värdet på jordens yta.

Gener är ovärderliga. Vad som verkligen är centralt i allt detta är nyckelordet: Gener. Det är våra gener som är mest dyrbara. Det är den vita rasens gener som riskerar att utrotas från jordens yta. Det är vår kollektiva genpool som juden obevekligt försöker minska i både kvantitet och kvalitet, för att slutligen förstöra den för alltid. Det är Church of the Creators passionerade föresats att förhindra att denna hemska katastrof någonsin inträffar. Det är sannerligen vårt främsta öde att vända på rollerna mot vår förövare, att göra honom oskadlig och se till att varken juden eller någon av de andra lerraserna någonsin återigen kommer att vara i en position att hota den vita rasens genpool.

Ännu större potential. I dina geners ritning representeras vad du verkligen är tydligare än den fysiska version av dig själv som utvecklades till verklighet. Detta är fallet av ett antal skäl. Vad du är representerar inte nödvändigtvis den fulla potentialen av vad du kunde ha varit. Det kan ha funnits ogynnsamma förhållanden på grund av strålning, droger, brist på ordentlig näring, etc., under de nio månaderna innan du föddes och fortfarande befann dig i fosterstadiet. Det kan ha funnits ogynnsamma förhållanden som förvred eller hämmade eller förhindrade din korrekta utveckling efter att du föddes. Du kan ha gått igenom några uppslitande krigsupplevelser, reducerats till ett nervvrak, eller förlorat en arm, ett ben eller ett öga, eller blivit permanent invalidiserad i någon annan form.

Utan att nödvändigtvis gå igenom så drastiska upplevelser som nämnts ovan, oavsett hur man ser på det, är genomsnittsmänniskan genom miljöolyckor, bristfällig näring eller andra faktorer, vanligtvis mindre än potentialen i hans eller hennes gener.

Uthålliga gener. Icke desto mindre, genom alla krigets påfrestningar, svält, eld och översvämning, dålig näring, vårdslöst missbruk av våra sinnen och kroppar, och livets allmänna prövningar, kommer våra gener i allmänhet ut...

genom mer eller mindre oskadda och intakta. Med detta menar jag på intet sätt att antyda att våra gener inte kan skadas. Det kan de verkligen, och aldrig i vår historia har de blivit mer våldsamt angripna genom strålningsexponering, LSD och andra märkliga och farliga droger samt andra missbruk som är vanliga i vår tekniska tidsålder. Men trots alla härjningar från angrepp och modern teknologi, fortsätter våra gener att vidmakthålla en idealisk ritning av oss själva för reproduktion av framtida generationer.

Summan av vårt ursprung. Inte bara representerar våra gener vad vi är, utan i ett extremt litet paket representerar de summan av alla de tusentals egenskaper hos de tusentals, ja miljontals, av våra förfäder som har levt före oss, och endast tack vare vilka vi lever idag. Även den mest komplicerade dator idag skulle ha svårt att komprimera så många tusentals egenskaper hos miljontals olika individer och snyggt sammanfoga dem i ett prydligt litet miniatyrpaket som våra gener. När vi betänker att varje cell i vår kropp har en komplett uppsättning gener som är en kopierad ritning av oss och att den genomsnittliga vuxna kroppen innehåller cirka etthundra biljoner celler, kan vi inte låta bli att förundras över vilket underbart system Naturen har utformat. Vi har inte för avsikt att gå in på en biologisk avhandling om kromosomer, gener och celler och den fantastiska design som finns inneboende i dem, eftersom vi redan kortfattat har behandlat detta fascinerande ämne i ett tidigare kapitel.

Kollektiv genpool. Vad vi här är mer specifikt intresserade av i detta kapitel är vår kollektiva genpool, den totala genpoolen för den unika och ojämförliga vita rasen. När vi talar om det mest värdefulla på jordens yta talar vi om vår ras kollektiva genpool. Denna måste vi bevaka, försvara och skydda framför allt annat. Den är oersättlig, och när den väl är borta kan den aldrig mer återställas.

Genpoolen hotad. Även om de inte alla är av samma kvalitet, finns det fortfarande femhundra miljoner människor, mer eller mindre, som bär den vita rasens gener i sina kromosomer. Med en så stor pool skulle man kunna tro att vår genpool vore säker för att föra vidare våra unika egenskaper i all evighet. Ingenting kunde vara längre från sanningen. Livets bittra faktum är att den vita rasens genpool nu är under kraftigt angrepp från alla håll — ren krympning, förorening, utspädning och ren degeneration, som vi har påpekat i vårt kapitel om genetik.

De mest lämpade överlever inte nödvändigtvis. Tyvärr är det i Naturen inte nödvändigtvis de "starkaste" som överlever, eller de bästa, utan snarare de arter och individer av arter som är mest lämpade att överleva. Visst kan varken kackerlackan eller hajen enligt våra mått mätt anses vara intelligenta, kreativa, produktiva, estetiska eller uppfylla något av dussintals andra kriterier som vi skulle bedöma en varelse efter.

att vara "bäst". Ändå har de överlevt i sin grundform i hundratals miljoner år, ingen liten bedrift eller prestation enligt någon standard.

De kommande två generationerna är avgörande. På samma sätt är det bland mänsklighetens raser. Den vita rasen, även om den är överlägsen i intelligens, kreativitet, produktivitet, i att skapa civilisationer och många andra stora och märkvärdiga aspekter, har den fortfarande ingen som helst försäkring för att den kommer att överleva de kommande hundra åren, än mindre de nästa miljon åren. Faktum är att det är tveksamt om vi kommer att överleva de kommande två generationerna. Och däri ligger den vita rasens stora tragedi.

Romarnas tragedi. När vi i ett tidigare kapitel tittade på historien om det stora romerska folket för två tusen år sedan, fann vi att de hade alla egenskaper hos en unik och märkvärdig ras som borde ha levt för evigt. De var högt intelligenta, kreativa, konstruktiva, modiga, aggressiva, logiska, praktiska, stora byggare, organisatörer och lagstiftare, för att inte tala om deras oöverträffade kompetens i krigskonst. De var sannerligen ett unikt och begåvat folk, både fysiskt och andligt. Men vid slutet av det första århundradet e.Kr., när Rom stod på sin höjdpunkt, var romarna själva nästintill utdöda. Rasen som hade byggt den största civilisationen och det största imperiet försvann själva från scenen. Varför? Eftersom just de människor som hade byggt upp tidernas främsta genpool varken var medvetna om sin genpool, eller instinktivt vidtog några åtgärder för att skydda den.

Till och med stumma djur vet bättre. Detta sistnämnda är ytterst märkligt. Till och med det dummaste djur, fågel eller insekt, även om det inte har någon uppfattning om en "genpool", kommer att lägga ner ansträngande mödor under större delen av sitt liv på att skydda och utöka sin egen genpool. Inte alla lyckas, och vissa arter som dronten och dinosaurierna är nu utdöda, liksom de en gång så underbara romarna.

Väck den vita rasen! Vilken skillnad det skulle ha gjort om romarna hade haft en rasmedveten religion som Creativity! Vilka enorma genetiska framsteg som skulle ha kunnat göras under de senaste två tusen åren!

Så låt detta bli en läxa för oss. Vi kan nu vara på väg mot utrotning, men processen är långt ifrån oåterkallelig, om vi bara vaknar upp.

Det är Church of the Creators allt uppslukande syfte att väcka och mana den vita rasen till handling. Vi vill formulera alternativen så tydligt att även den mest dumma och oinformerade naivitet inte kan låta bli att se bilden. Vi vill väcka varje medlem av den vita rasen till att bli en glödande, hängiven anhängare i försvaret av den vita rasen och i förintelsen av dess fiender.

Andra chansen, vår sista. Den ärorika romerska rasen och dess oöverträffade genpool är borta. Vi, de levande av den vita rasen, har en andra chans, och detta kommer troligen att bli vår sista. Låt oss därför

samlas och organisera oss. Vi vill inte bara rädda vår genpool, utan vi vill utöka den och bidra med allt finare egenskaper till den så att vi ska fullborda det sannerligen storslagna öde som Naturen har i beredskap för oss.

Creative
Credo No. 28

Kreativitet och Rashygien

Ett sunt sinne i en sund kropp inom ramen för en dynamisk superras

Nyckeln till vårt program. Om det finns ett ord som kan betraktas som nyckeln till vår rörelse, så är det ordet rashygien (eugenik). Vi Kreatörer tror inte bara på ett sunt sinne i en sund kropp, utan vi tror på en livskraftig, hälsosam ras, som ständigt förbättras och ständigt avancerar till allt högre nivåer av förträfflighet.

Vad är rashygien? För femtio år sedan var ordet mycket mer använt och förstått än det är idag. Detta kan tyckas märkligt, eftersom vi under de senaste 50 åren har gjort enorma framsteg inom alla vetenskaper, inklusive kunskapen om själva cellen, ett ämne vi förklarade i ett tidigare kapitel.

I motsats till det judiska programmet. Varför är då rashygien ett så bortglömt ord? Eftersom själva idén det omfattar strider mot det djävulska judiska programmet för rasblandning, för att förvandla den vita rasen till en bastardras och driva den i glömska. Judarna vill utplåna idén och själva ordet så att det inte ens kommer upp till diskussion.

Välfödd. Eugenik kommer från det grekiska ordet *eugenes*, som betyder välfödd. Enkelt uttryckt betyder rashygien raslig förbättring genom medvetna, välriktade ansträngningar.

Det är en väsentlig del av vår Kreativitetsrörelse att ständigt förbättra den rasliga kvaliteten hos naturens främsta — den stora vita rasen. Detta ämnar vi göra genom medveten, intelligent och meningsfull vägledning så att varje generation av vårt folk blir finare än den föregående generationen.

Att fastställa våra kriterier. Precis vilka kriterier är våra mål? Denna fråga, som alla judiska sinnesförvirrare ständigt säger oss är omöjlig att besvara och omöjlig att enas om, är egentligen inte alls så komplicerad. Om vi skulle se på det ur negerns synvinkel, eller hinduns, eller indianens, eller ur den judiska synvinkeln, ja, då skulle det vara omöjligt att enas. Men vi går tillbaka till vårt tidigare fastställda grundläggande koncept — aldrig mer genom ormens ögon — vi Kreatörer ser allt ur den vita mannens synvinkel, punkt slut.

Våra mål. Om vi ser på det ur vår synvinkel — den enda som betyder något — så är vi för en framtida ras som är:

1. **Vita och renade** från alla spår av någon av ler-raserna.

2. **Alltmer intelligenta.** Medan den genomsnittliga I.Q. för den vita rasen nu är ungefär 100, skulle vi enkelt, på några hundra år, kunna höja det genomsnittet till 150 och framstående genier som når så högt som 250, och däröver.

3. **Sunda sinnen såväl som intelligenta.** Med detta menar vi mentalt friska, fria från neuroser och andra åkommor i sinnet. Intelligens och mental hälsa är inte synonyma, eftersom många högt intelligenta människor lider av psykisk ohälsa. Vi avser att reducera denna funktionsnedsättning till ett minimum i vårt framtida vita samhälle. Vi vill att vårt folk ska vara kraftfullt, lyckligt, optimistiskt och besitta välbalanserade personligheter. Vi vill att de entusiastiskt ska kunna hantera och njuta av livet.

4. **Fysiskt hälsosamma kroppar.** Vi vill fostra framtida generationer av lyckliga, friska barn, starka, atletiska och befriade från de många defekter som smyger sig in i vår raskropp som helhet. Vi vill eliminera de defekta gener som är fröet till nuvarande och framtida elände för föräldrar och rasen som helhet. Vi vill att framtida generationer av barn som föds ska vara fria från ärftliga defekter så nära 100 % som möjligt. Vi vill att de ska växa upp till starka, friska, vackra och atletiska exemplar av vår fina ras.

5. Vi vill också att de ska bli estetiskt finare allteftersom varje generation fortskrider — männen ska bli ståtligare och mer virila, kvinnorna vackrare och mer feminina.

6. I Nature's Eternal Religion förutspådde jag att när den vita rasen hade vridit kontrollen över sitt öde ur händerna på judarna och praktiserat genetisk förbättring, skulle den genomsnittliga vita mannen och den vita kvinnan inom nästa århundrade inte bara vara ståtligare respektive vackrare, utan också något längre. Vid närmare eftertanke är ökande längd inte en förändring som är önskvärd och är inte ett av våra långsiktiga mål. Mer intelligent, definitivt. Ståtligare och vackrare, ja. Hälsosammare, absolut. Mer atletisk, ja. Men längre är en relativ dimension. En man på sex fot skulle vara kort där genomsnittet är sju fot, och en person på sju fot skulle vara kort om genomsnittet nådde tio fot. Kapplöpningen skulle kunna bli ändlös. Vi skulle kunna nå 10 fot, 15 fot, 20 fot, men det skulle vara helt meningslöst och självutplånande. Jag anser därför att höjd såväl som storlek i allmänhet bör lämnas exakt där det bekvämt befinner sig för närvarande.

Tillfälligt motstånd

I arbetet mot oss för att uppnå dessa högt önskade mål som räknats upp, har vi några av de mest kraftfulla krafterna i världen idag emot oss. De är:

1. Den mest lömska av alla dessa krafter är det internationella judiska nätverket vars historiska mål i århundraden har varit, liksom det är idag: att avla ner och bastardisera den vita rasen till

glömska; att förvränga dem till en sjuklig, resignerad, stum hjord av fä, som lätt kan manipuleras och kontrolleras. Tyvärr är deras program kraftfullt, välplanerat, välfinansierat och i högsta växel idag.

2. **De kristna kyrkorna.** Varje trosbekännelse och grundsats som kristendomen har anammat under de senaste 17 århundradena har påverkat vårt tänkande mot en nedförädling av vår ras. Kristendomen agiterar ständigt och jämt mot de dugliga och kompetenta och riktar vårt intresse och vår sympati mot att hjälpa de lama, de lytta, de blinda, de fattiga i anden, idioterna och dårarna, genom sådana läror som "Saliga äro de fattiga i anden" (idioter); "Saliga äro de saktmodiga, ty de skola besitta jorden." Till vilket vi Skapare säger — inte om vi kan hjälpa det. Själva idén att vi alla är lika inför ögonen på ett inbillat spöke är bara ännu en upprepning av den gamla judiska jämlikhetsbluffen om igen och måste oundvikligen leda till rasblandning.

3. **Civilisationen själv.** Som vi har diskuterat i ett tidigare kapitel: medan de missanpassade i Naturens laboratorium ständigt gallras ut, räddar civilisationen de missanpassade genom välgörenhet, medicinsk hjälp och subventioner så att de missanpassade överlever för att avla fler missanpassade. Medan vi Skapare helhjärtat är för civilisationen — den Vite Mannens civilisation — kan vi styra civilisationen så att den hjälper till att förädla rasen snarare än att nedförädla den. Hur vi kan göra detta kommer vi till lite senare i detta kapitel.

4. **Den felriktade utvecklingen inom hälsoteknik producerad av den vita rasens geni.** Tyvärr, liksom många andra saker skapade av vår ras geni, har detta framsteg vänts till våra fienders fördel och mot en nedförädling av vår egen ras. Liksom civilisationen arbetar "medicin" mot Naturens process att gallra ut de missanpassade, och omvänt, räddar de missanpassade för att avla igen och sprida sina defekter i vår ras genpool. Å andra sidan har denna hälsoteknik och hjälp som överförts till världens bakåtsträvande ler-raser orsakat en befolkningsexplosion vars like världen aldrig skådat. På grund av vår medicin, vår mat och vår välgörenhet, förökar sig världens ler-raser, likt ökenråttor och råttor, i en fenomenal takt och tränger bokstavligen bort den Vita Rasen från jordens yta. Återigen vill vi eftertryckligen konstatera att vi Skapare inte är emot rätt sorts framsteg inom hälsovetenskaperna. Vi är för Hälsosamt Leve (Salubrious Living), som jag har detaljerat i tidigare kapitel. Men när den Vita Rasen återigen har kontroll över sitt eget öde ska vi banne mig se till att hälsovetenskaperna används för att förbättra den Vita Rasen, inte nedförädla den, och för det andra ska de inte användas för att hjälpa till att expandera våra fiender, ler-raserna. Vi är också beslutna att sådan vetenskap inte ska utnyttjas för att i allt högre grad bygga upp en allt större börda av missanpassade. Vi vill inte ha en framtida befolkning som i allt högre grad består av människor som är beroende av droger.

och konstgjorda mekaniska anordningar för att i bästa fall upprätthålla och förlänga en eländig tillvaro.

5. **Den vita människans medfödda tendens till medkänsla** är den akilleshäl som har varit hennes egen värsta fiende ända sedan den judiska kristendomen besegrade och förstörde romarna. Medan varje annan art i naturen instinktivt avvisar och gallrar ut de missanpassade, gör den vita rasen dumt nog precis tvärtom.

6. **Nutida preventivmedelsmetoder och attityder.** Eftersom det krävs en viss mängd intelligens för att överhuvudtaget använda preventivmedel, är det återigen de minst intelligenta som varken har disciplinen eller kunskapen att använda dem. Som ett resultat har detta haft en förödande effekt genom att minska födelsetalen hos den intelligenta delen av den vita rasen som helhet, medan det inte har haft någon avskräckande effekt på niggrer, hinduer, mexikaner och andra ler-raser.

* * * * *

Försämringen av genpoolen måste stoppas. Dessa är då de främsta krafterna som är uppställda mot oss, även om det finns ett antal andra mindre faktorer som bidrar till nedgraderingen och föroreningen av vår genpool. Faktum är att vår genpool snabbt försämras och vi är på väg mot slaskhinken — mot en degenererad mänsklighet. Våra fiender avser att det ska vara så. Sir Cyril L. Burt, en engelsk psykolog som var mest aktiv mellan första och andra världskriget, observerade att den engelska IQ:n sjunker med en takt av 1,5 till 2 poäng per generation. Detta var före andra världskriget. Vad som har hänt med England sedan andra världskriget med den flodvågsliknande invasionen av ler-raser har varit en ren katastrof. Men även med takten från före andra världskriget kan vi se hur till och med britterna, ett fint folk, före invasionen av ler-raserna, avlade ner sig själva till idioter på några få generationer.

* * * * *

Återta först kontrollen över vårt öde. Hittills har vi angett (a) våra mål och (b) de hinder som ligger i vår väg. Så vad kan vi göra åt det?

Det första vi måste göra är naturligtvis att den vita rasen återtar kontrollen över sitt eget öde och krossar den kontrollen ur händerna på våra judiska förövare. För att uppnå detta måste och kommer Creativity att bli den vita rasens universella religion. Det mesta av detta, vår *Vita Mans Bibel*, är tillägnat att uppnå detta mål, och uppnå det ska vi. Tills vi gör det kan inga andra problem lösas, och den vita rasen kommer att vara dömd till rasblandning, undergång och glömska.

Program för genetisk uppgradering. I det här kapitlet vill vi tydligare skissera hur vi menar att genomföra vårt program för

Eugenik när vi väl har uppnått kontroll över våra egna regeringar och vårt eget öde.

1. Först och främst kommer vi att fysiskt avlägsna de främmande "gyttjeracerna" (mud races) ur vår mitt. Detta inkluderar n*grer, judar, kineser, eller vad som helst, från alla vita länder, vare sig det är England, Frankrike, Sverige, Tyskland eller USA. De måste utvisas precis som den mänskliga kroppen identifierar och stöter bort bakterier, virus och främmande kroppar från sina egna celler.

2. Vi måste uppmuntra de mer önskvärda exemplaren av vår egen ras att skaffa fler barn. De par som är friska, intelligenta och begåvade med de mer önskvärda egenskaperna måste uppmuntras att ha familjer som är större än genomsnittet. Eftersom just dessa människor i vårt nuvarande degenererade samhälle har de minsta familjerna, hur kan vi uppmuntra dem? Ett steg i denna riktning är rasmedvetenhet, som förespråkas i denna, vår *White Man's Bible*. Det är en naturlig drift för friska par att ha väl tilltagna familjer. Det är judisk propaganda om befolkningsexplosionen (där judarna får de intelligenta människorna att känna skuld, medan de dumma inte bryr sig och bara förökar sig ändå) som har orsakat en kraftig begränsning av familjestorleken hos just de par som borde bidra till förbättringen av vår ras. Om detta psykologiska stigma vändes, skulle det i hög grad bidra till att främja de finare arterna av vår ras. Den andra faktorn är vår nuvarande ekonomiska galenskap. Det hamras in att varje barn ska gå på college (vilket är högst överskattat) så att de mer framgångsrika unga paren med fasa ser de ekonomiska bördor de kommer att behöva påta sig genom att ha ens en genomsnittlig familj. Å andra sidan, vad gäller bidrag till beroende barn, socialbidrag och andra statliga subventioner, så bryr sig n*grerna inte ett dugg om sitt ekonomiska ansvar och börjar föröka sig som kaniner från 14 års ålder och uppåt och låter den pressade produktiva vita skattebetalaren stå för notan. Såvitt de är bekymrade, ju fler små oäktingar de producerar, desto fler socialbidrag.

Dubbelt. Så svaret är tvåfaldigt: (a) uppmuntra våra bästa vita människor att ha större familjer genom att göra det accepterat som en religiös dygd, och (b) strukturera det ekonomiska systemet så att de mest önskvärda paren inte lider någon ekonomisk börda genom att bidra med fina barn till vår ras.

3. Få de mindre önskvärda av den vita rasen att skaffa mindre familjer.

Slutligen kommer vi att behöva inse det faktum att även i en värld helt befriad från gyttjeracer (vilken vacker dag!) kommer vi att behöva begränsa befolkningstillväxten. Som vi konstaterade tidigare är multiplikationsfaktorn vid förökning så fenomenal att om man börjar med ett par kärleksfulla flugor på våren, skulle världen under idealiska förhållanden kunna vara täckt av ett fast lager av flugor, 60 fot tjockt, till hösten. Den

mer kompetenta vita rasen i framtiden, som är extremt kapabel att odla mat och tillgodose sina övriga behov, skulle snart överbefolka världen till en miljö som skulle göra livet till en eländig börda snarare än en glädje att skåda.

Ingen framtida överbefolkning. Detta måste vi förhindra, och det enda svaret är naturligtvis födelsekontroll. När vi har nått en optimal population av vita människor som det dåvarande ledarskapet anser önskvärd (säg en miljard, eller vad tiden och förhållandena dikterar), skulle befolkningstillväxten därefter fasas ut till en stabil situation. Det hävdas att familjer med i genomsnitt 2,3 barn utgör Z.P.G. (nollbefolkningstillväxt). Eftersom det vid den tiden (som alltid) skulle finnas en instinktiv önskan hos många av de mindre önskvärda att överskrida det antalet, kommer vi slutligen att behöva införa ett genetiskt graderingssystem, ett system inte olikt det som nu används av armén för fysisk kondition. Baserat på deras fysiska, mentala och genetiska lämplighet bör varje kandidat för äktenskap beviljas ett genetiskt betygskort som anger gränsen för antalet barn de får skaffa. Eftersom två partner kan ha olika betyg utgör detta inget särskilt problem, då deras betyg kan integreras till ett slutgiltigt betyg för paret. Dessa betyg skulle också behöva justeras från tid till annan utifrån den totala övergripande befolkningssituationen.

Allt detta kan låta överdrivet komplicerat, men med moderna datorer och den vita rasens bästa i åtanke bör det dåvarande vita ledarskapet inte stöta på några som helst särskilda svårigheter.

4. Sterilisering av obotliga missanpassade, idioter och genetiskt sjuka. Detta kan låta hårt i dagens värld av förvridet tänkande och slapp sentimentalitet, en värld som gråter krokodiltårar över ödet för 50 trumpetartranor men bryr sig föga om rasblandningen och utrotningen av den stora vita rasen, naturens främsta skapelse. Det finns ingen större sorg eller börda som föräldrar (och samhället) kan lida än att få en idiot född, eller ett defekt barn fött, och den dystra utsikten att vårda det genom dess eländiga liv under de kommande 60 åren eller så.

* * * * *

En del av vår religion. Detta är vad vi vill uppnå. Detta är vad framtidens vita ras kommer att önska uppnå. Det är bäst att skriva ner det och införliva det i vår religion vid denna tidpunkt. Vår ras eugeniska program är en oerhört viktig del av vår religion och det anstår oss att veta vart vi är på väg.

Fantastisk potential. Vi, den vita rasen ensam, är de stolta bärarna av det gudomliga fröet. Vi ensamma har den stora potential som naturen genom en lång evolutionsprocess har planterat i våra gener. Precis som den tidiga amerikanska (vita) pionjären såg det som sin

Manifest Destiny att bygga ett vitt imperium från Atlanten till Stilla havet, det är den nuvarande generationen av den vita rasens Manifest Destiny att sträva efter att uppfylla den underbara potential som naturen så rikligt har begåvat våra gener med, till uteslutande av alla andra. Vi måste först och främst överleva, för det andra expandera för att ta över hela den goda jorden på denna planet och för det tredje förbättra våra genetiska egenskaper till allt högre höjder — för att bli framtidens övermänniska och ett bländande bortom.

Antika greker utövade rashygien. Idén om eugenik är inte ny. Spartanerna i det antika Grekland redan på 400-talet f.Kr. var redan medvetna om det och praktiserade mycket av det vi föreslår idag.

Det är min uppfattning att de antika grekerna för 2500 år sedan mentalt, estetiskt och kreativt var de finaste och mest intelligenta mänskliga varelser som någonsin levt. Det är vårt mål att inte bara komma ikapp deras standarder, utan att när vi väl fullt ut har förstått och implementerat vårt program för eugenik, långt överträffa de ädla grekernas nivå. Och det bästa sättet att uppnå det är att ha det inbäddat i själva vår religion.

En enorm välsignelse för den vita rasen. Vilken välsignelse detta kommer att vara för den framtida mänskligheten! Hur mycket mer önskvärd kommer inte en värld av fina, friska, vackra individer som enkelt kan hantera tillvaron att vara, än en degenererande värld av ler-raser (som Indien eller Haiti) som lever i smutsigt elände, hunger och sjukdom, men ändå förökar sig till gränsen för sin miserabla existens.

* * * * *

Det mörka alternativet. I nästa kapitel vill vi titta på den andra sidan av bilden, det svarta alternativet — en värld infekterad av n*grer. Vi vill studera dessa styggelser på den mänskliga rasens lägre trappsteg och se till att vi förstår vad det är som judarna har för avsikt att "integrera" oss i. I kapitlet efter n*grerna vill vi gå direkt till den största läraren av alla — historien — och se vad som hände i den en gång så dyrbara pärlan i Karibien, San Domingo, nu Haiti, när n*grerna tog över en vit civilisation.

Kreativt

Credo Nr. 29

Vem behöver niggrer?

eller, Eliminering av den svarta pesten

Digerdöden. Under medeltiden sveptes Europa gång på gång av den svarta pestens härjningar, även känd som digerdöden. Vissa av dessa epidemier var så förödande i sin omfattning att en av dem, under 1348-50, dödade hälften av Europas befolkning.

Med vetenskapens framsteg och upptäckten av bakterier, baciller och virus, har den vita människan lärt sig att inom lätt hanterbara gränser besegra de tidigare förödande härjningarna av smittsamma sjukdomar, inklusive den svarta pesten.

Det finns dock en annan manifestation av den svarta pesten idag som den vita rasen inte har lärt sig att kontrollera eller besegra, och den förstör oss mer säkert och mer fullständigt än vad medeltidens digerdöd någonsin gjorde. Medeltidens epidemier hade åtminstone flera konstruktiva och kompenserande bieffekter: (a) de höll nere befolkningsexplosionen, (b) de gallrade ut de svagare och sämre elementen i befolkningen. De som överlevde förbättrade därigenom den genetiska kvaliteten i den totala genpoolen, och (c) de utvecklade också en högre resistens mot själva sjukdomen bland sina överlevare.

Samtidigt, idag — Svart röta. Den nutida plågan i form av den svarta pesten mitt ibland den vita rasen har inga sådana gynnsamma kompensationer. Dagens svarta pest stavas niggrer. Den är mer hotfull, mer dödlig och mer ihållande än vad medeltidens digerdöd någonsin var. Idag förökar sig niggrerna i Amerika (även England och på andra håll) i en explosiv och aldrig tidigare skådad takt. I Amerika håller hjärtat i de flesta av de tidigare stora städerna, byggda av den vita människans geni, på att tas över av niggrer. I Philadelphia, New York, Detroit, Los Angeles, Oakland, Cleveland, Newark, för att nämna några, har svart röta satt in. Vår en gång stolta huvudstad, Washington D.C., har nu förfallit till den punkt där den är nästan helt svart. Den har förvandlats till en farlig, brottshärjad svart djungel, där de svarta djuren smyger och jagar. Brottsligheten är utbredd och ohejdad, och de en gång vita invånarna som byggde staden har för länge sedan flytt till de yttre förorterna. Till och med de

Kongressledamöter som måste pendla till regeringens centrum gör det med en fruktansvärd risk för liv och lem.

Niggerisering av våra städer. Stad efter stad har nu en svart borgmästare, och varje gång en sådan väljs, gal den judiska pressen av förtjusning och applåderar högljutt den ”historiska” händelsen. Vad judarna egentligen applåderar är den vita rasens sammanbrott och upplösning. Judarna, som inte är vita, utan semitiska och gula asiater, hatar den vita rasen med en patologisk passion precis som de gjorde med romarna för 2000 år sedan, och deras mest innerliga mål är bastardiseringen och förstörelsen av den vita rasen.

* * * * *

Niggrer är niggrer. Vi använder termen ”nigger” medvetet i denna bok och rekommenderar dess användning i allmänna samtal och skrifter av medlemmarna i vår kyrka. Som vi har angett i ett tidigare kapitel är den näst dummaste varelsen på jordens yta den som inte kan eller vill känna igen sina fiender, och den dummaste av alla är den varelse som aktivt samarbetar med sina fiender för förstörelsen av sin egen ras.

Dödliga fiender. Vi, inom Church of the Creator, erkänner niggrerna som de främsta bland våra dödliga fiender, med judarna som högsta prioritet. Vi betraktar alla färgade raser som ett allvarligt hot mot vår fortsatta existens på denna planet, oavsett om de är svarta, gula eller bruna. Sammanfattningsvis kommer vi att använda termen ”mud races” (ler-raser) i kontrast till den vita rasen genom hela denna bok. Hela samlingen av kineser, japaner, judar, polynesier, de bastardiserade mexikanerna, indianerna, niggrer och vad som helst, är utpräglat icke-vita, och är därför förvisade till den samling som är känd som världens ler-raser. Naturen har gjort dem till våra eviga dödsfiender, oavsett om vi inser det nu eller inte. Det är Church of the Creators uppgift att göra den vita rasen akut medveten om detta faktum och väcka den till handling.

* * * * *

Längst ner på stegen. Bland alla dessa raser är de svarta niggrerna i Afrika utan tvekan på den lägsta nivån på den stege som tvivelaktigt kallas den mänskliga rasen. Vi inom Church of the Creator förnekar varje gemensam raslig nämnare med niggrerna, på samma sätt som vi gör beträffande apor. Vi betraktar dem som antingen undermänskliga eller humanoida, och erkänner dem som varande närmare djurriket än någon art av mänsklighet som exemplifieras av den vita rasen. Vi lovar dyrt att medvetet utsöndra dem ur den vita rasgemenskapens kropp och att för evigt förhindra varje inträngande och inblandning i vår raskropp. Varje samhälle som misslyckas med att utsöndra sitt avfall dör snart. För oss är niggrer svart gift, och vi betraktar det judiska målet om

att pumpa Afrikas svarta blod i det vita Amerikas ådror som det mest avskyvärda och fega brott som någonsin begåtts i hela historien.

Fientlighet, förakt och hån. Ett av de första stegen i att skydda vår ras från en sådan katastrofal styggelse är att ha den rätta inställningen till negrerna. Websters ordbok definierar "neger" som en vulgär, kränkande term av fientlighet och förakt för den svarte mannen. Mycket bra. Vi accepterar det. Det är exakt så vi känner för negrer och det beskriver precis vad den vita mannens rätta inställning bör vara gentemot dessa djur. Vår inställning till negrer måste vid alla tidpunkter vara en av fientlighet, förakt och hån. Vi måste tänka i termer av: åt helvete med negrerna, åt helvete med judarna.

* * * * *

Fullständig vilde. Som vi har sagt representerar den svarte afrikanen den lägsta skalan på den mänskliga stegen, om han överhuvudtaget kan inkluderas i den mänskliga gruppen. Vi i Church of the Creator anser att han inte förtjänar klassificeringen "människa" och det av goda skäl. Under hela den nedtecknade historien under de senaste 6000 åren har afrikanen inte uppfunit någonting. Han har inte ens så mycket som uppfunit hjulet, trots att han hade rikliga möjligheter att kopiera det från de vita egyptierna för tusentals år sedan. Han har aldrig lärt sig att väva tyg, fastän han även det kunde ha lärt sig för tusentals år sedan från de vita egyptierna. Han har aldrig tämjt ett enda djur. Hans enda metod för att transportera varor har varit hans hårda, burriga huvud som ett medel för frakt. Han har aldrig kommit längre än den vanliga lerhyddan som skydd, vars konstruktion knappt överstiger den som byggs av bävrar eller myskråttor. Han har aldrig frambringat ett skriftspråk. Praktiskt taget den enda handel han någonsin ägnat sig åt är handel med elfenben, pärlor och slavar, med andra ord, försäljning och handel med sina egna fränder.

Negrer och bastarder. Den svarte afrikanen är håglös, lat och dum. Han är helt okunnig om begreppet ansvar och är benägen till brott och våld. Den genomsnittliga renrasiga svarte afrikanska negern har en IQ som är cirka 40 poäng lägre än den genomsnittliga vita. Detta placerar hans genomsnitt långt under gränsen för efterblivenhet. Den genomsnittliga amerikanska negern är dock en bastard, eller en mulatt, den mest föraktliga av alla lerraser, efter att ha assimilerat stora procentandelar vita gener. Dessa bastarder har en något högre IQ på cirka 80, tack vare sina vita gener. Detta placerar dessa bastarder precis på gränsen till klassificeringen för efterblivenhet, med ungefär hälften av dem under och hälften över, beroende på mängden av deras vita gener.

Fruktsam och extremt farlig. Negern har dock vissa egenskaper som gör honom extremt farlig för den vita rasens fortsatta överlevnad. Medan andra raser, såsom indianerna, har tynat bort och dött när de blivit omkörda av den vita mannens

civilisationen, n*gern, å andra sidan, har inte bara överlevt, utan likt råttan, har han blomstrat och förökat sig. Han är tuff, uthållig och även om han är värdelös i alla andra avseenden, är han produktiv inom ett produktionsområde — det att producera fler n*grer.

Av ovanstående skäl, eftersom n*gern är dum, undergiven och tuff, har han historiskt sett varit väl lämpad för slavarbete under ledning av en överlägsen ras. Av samma skäl har han varit ett mycket användbart och extremt farligt verktyg i händerna på den svekfulle juden, vars urgamla mål har varit att bastardisera och förstöra den vita rasen. Det har varit juden, under de senaste tusentals åren, ända tillbaka till egyptisk och romersk tid, som har varit främst inom slavhandeln och har släpat in dessa svarta djur i mittet av varje vit civilisation för att bastardisera och förstöra den vita rasen.

Förstörare av vita civilisationer. Sålunda har n*gern historiskt sett, genom bastardisering, kunnat förstöra varje ras och civilisation som har varit dum nog att släpa in honom i sin mitt.

Juden utnyttjar idag varje finansiellt, juridiskt eller propagandistiskt medel för att bastardisera det vita Amerika, för att pumpa in Afrikas svarta blod i det vita Amerikas ådror. Juden driver detta program med en hämndlystnad och ett raseri utan like i historien, och vi kan tillägga, med enastående framgång. Rasblandning i Amerika har blivit hans högsta heliga sak.

Måste rensas ut. I det högsta intresset för sin egen överlevnad måste den vita människan rensa ut detta giftiga element ur sin raskropp och skeppa n*grerna, alla n*grer, tillbaka till Afrika.

Innan han kan göra detta måste den vita människan först ta kontroll över sin egen regering och sitt eget öde. Och innan han kan göra det måste den vita människan först och främst reda ut sitt eget tänkande. Detta är vad Creativity handlar om.

* * * * *

Judarnas främsta mål. Eftersom den genomsnittlige vite tölpen är så fullständigt förvirrad och omtöcknad när det gäller förhållandet mellan jude och n*ger i relation till den vita rasen, låt oss förklara det tydligt. I tusentals år har judarna fört ett obevekligt (om än dolt) krig mot alla världens goyim-folk. Goy eller goyim är deras term för alla icke-judar, och det är en nedsättande term som betyder "boskap". Men av alla raser har deras främsta mål för förstörelse alltid varit, och är än idag, den vita rasen. Varför den vita rasen? Eftersom juden vet att den intelligenta och oerhört kapabla vita rasen en dag kan vakna upp, genomskåda deras förrädiska svindel, organisera sin egen fruktansvärda kraft och vända sig mot judarna, som folket i Tyskland gjorde under Hitler.

Detta är judarnas eviga mardröm, och ju förr de kan reducera den vita människan till en stum mulatt, desto förr kommer denna fara för judarna att övervinnas.

Rasblandning. Detta förblir den judiska rasens eviga och slutgiltiga ambition: att rasblanda, dra ner den en gång stolta vita rasen och göra dem till underdåniga mulattslavar.

Utrota fienden. Det är Church of the Creators heliga och oförtröttliga beslutsamhet att se till att juden aldrig når sitt mål. Tvärtom är det vårt mål och syfte att utrota och förinta judarna och niggrerna innan de förintar oss.

Organisera den vita rasen. Vi i Church of the Creator är fast beslutna att organisera den vita rasens enorma kraft och göra världen för evigt säker mot rasblandning och förstörelse av den vita rasen.

Niggrer som verktyget. Den farliga roll som niggrerna spelar i denna triangel är att de är de medel genom vilka judarna planerar att förstöra den vita rasen. Eftersom juden är en parasit vill han inte helt utrota den produktiva vita rasen och därmed förstöra sin gås som lägger guldäggen. Han vill sprida niggrerna bland den vita rasen, främja rasblandning, giftermål mellan raser och slutligen rasblandningen av den vita rasen till en brun mulatt, dum och underdånig, men mer kapabel och produktiv än den svarta afrikanska niggern. På så sätt kommer juden fortfarande att ha det bästa av båda raserna — dum underdånighet och produktivitet för sina egna syften.

* * * * *

Jämlikhetsbedrägeriet. Det finns inget dokument i amerikansk historia som har varit till mer hjälp för judarna i att genomföra detta djävulska stycke lurendrejeri med rasblandning än själva Förenta staternas konstitution.

När "grundlagsfäderna" skrev självständighetsförklaringen infogade de en flagrant lögn i den, ett fel som har levt kvar för att plåga oss än i dag. Influerade av den judiska propagandan om "Frihet, jämlikhet, broderskap" från Frankrike, där judarna bryggde på en revolution, ville de infoga något blodsjudande rop på frihet i detta historiska dokument. I ett utbrott av generositet som kanske endast överträffades av dumhet, infogade de storsint i förklaringen den mycket hyllade frasen "Alla människor är skapade lika", en lögn inför historien och naturen. På denna tvetydiga och bedrägliga villfarelse har judarna byggt ett helt monumentalt nätverk av lögner för rasblandningen av den vita rasen.

Trodde inte på det själva. Vi kan vara säkra på att "grundlagsfäderna" själva inte trodde på det. Inte heller i sina vildaste drömmar avsåg de att jämlikhetsförklaringen skulle inkludera de svarta niggrerna som varande jämlika dem själva eller den vita rasen. De

ägde själva hundratals slavar och köpte, sålde och handlade med dem som lösöre. Hur kunde de möjligtvis mena att de var jämlika med den vita rasen och med dem själva?

Konstitutionen betraktade negrer som lösöre. Senare, när "grundlagsfäderna" skrev konstitutionen (en grupp som endast delvis var identisk med författarna till självständighetsförklaringen), betraktade de inte negern som jämlik utan fortfarande endast som lösöre, i likhet med boskap, mark, maskiner, etc. De gav inte negrerna deras "frihet", inte heller gav de negrerna rösträtt, medborgarskap eller något som helst deltagande i styret. Är det att betrakta dem som jämlika? Hellre nej. Jämlikhet med negrerna var för dem en skandalös styggelse, inte ett mål att eftersträva. Det bästa de gjorde för negrerna inom ramen för konstitutionen var att ge de vita ägarna ett ytterligare röst-"värde" på tre femtedelar av antalet negrer de ägde vid fastställandet av antalet kongressledamöter som skulle tilldelas varje delstat. Det är allt. Ingen rösträtt. Inga medborgerliga rättigheter för negrerna själva.

Ändlös propaganda för rasblandning. Idag, två århundraden senare, hör vi samma lögn "alla människor är skapade lika" hamras in i våra öron i en eller annan form om och om igen, på tv, på radio, i tidningar, tidskrifter och alla andra medel inom de judiska kommunikationsmedierna. Av de miljarder dollar som spenderas på reklam varje år är nästan varje annons vi ser på TV och på andra ställen så vinklad att den gör mer för att sälja rasblandning än för den produkt som annonseras. Nästan varje annons vi ser på TV och på andra ställen visar lyckligt integrerade svarta och vita, med en liten svart neger som vanligtvis tar plats i bildens centrum. Genom att hamras in i våra hjärnor dag och natt börjar särskilt ungdomar tro på den skymf att rasblandning är det rätta och naturliga att göra.

Drar ner oss. De unga människorna, som är mer lättpåverkade och lättare att lura, är naturligtvis judarnas främsta mål. Det är de unga vita människorna de vill förleda till att gifta sig med negrer. De vill dra ner oss till någonstans nära den skamliga nivån hos de djungellevande kannibalerna själva. Medan juden vet exakt vad han gör, har den godtrogne vite tölpen inte ens en svag misstanke.

Judar som de främsta rasisterna. Medan all denna rasblandningspropaganda riktas mot de vita och de dumma negrerna, driver judarna en helt motsatt linje mot sitt eget folk. Eftersom judarna är gula semiter, är rasmedvetna och fanatiskt lojala mot sina egna, predikar de rasmässig distans till sitt eget folk. Genom sina synagogor, genom sin egen judiska press, genom de tusentals exklusivt judiska organisationerna varnar de starkt mot äktenskap mellan raser, mot äktenskap mellan olika trosriktningar, och inte bara med negrer utan de predikar också mot giftermål med vita gentiler.

Ingen rasblandning för judar. Kort sagt, juden, samtidigt som han ondskefullt främjar bastardiseringen av den vita rasen, vaktar han ivrigt sin egen mot det. I Israel är alla som inte är födda av en judisk mor en goyim, en icke-jude, en utomstående, och kan inte gifta sig eller begravas i Israel, inte heller kan de bli medborgare eller åtnjuta några av de andra medborgerliga rättigheterna för en född jude. Raslig solidaritet är dagens ordning, oavsett om en jude bor i Israel eller någon annanstans i världen.

Raslig medvetenhet. Vi måste också återigen lära oss de främsta instinkterna för överlevnad som Naturen har planterat i våra gener — raslig medvetenhet, raslig lojalitet, raslig renhet, raslig solidaritet. Detta är programmet för Church of the Creator.

* * * * *

Att återgå till förnuftet. Som jag har sagt upprepade gånger är den vita mannens problem inte att övervinna den svarte mannen, eller ens den svekfulle juden. Huvudproblemet är att reda ut den vita mannens eget tänkande och få honom tillbaka till förnuftet. När vi väl har åstadkommit så mycket kommer resten av striden att vara en barnlek. När vi väl har återställt den vita mannens förnuft till den grad att hans naturliga instinkter återigen fungerar i enlighet med Naturens lagar, kommer striden att vara så gott som vunnen. Tio miljoner exemplar av denna bok och av *Nature's Eternal Religion* placerade i händerna på våra vita raskamrater skulle föra oss långt på vägen mot att uppnå detta mål.

Solidaritetens enorma kraft. Den vita mannen, återförd till förnuftet och befriad från den judiska propagandans klor, är den mäktigaste kraften på jordens yta. Faktum är att den vita mannen, enad och organiserad, är tio gånger mäktigare än hela resten av "ler-mänskligheten" sammantaget.

Det är målet med denna bok att frambringa denna situation.

* * * * *

Historiens läxor är tydliga. Som vi har lärt oss, eller borde ha lärt oss, av historien, leder själva närvaron av niggrer eller någon annan lerras mitt i en vit befolkning till rasblandning och bastardisering. Det leder till förstörelsen av vår ras och även vår civilisation. Detta bevisades i Egyptens historia, i Indiens, i spanjorernas i Mexiko och Sydamerika, och det händer framför våra ögon här i Amerika. Jag har påpekat detta utförligt i de tidiga kapitlen av *Nature's Eternal Religion*, och behöver knappast upprepa det här.

Den uppenbara lösningen är att skeppa ut niggrerna — utsöndra dem från vår raskropp — skeppa dem tillbaka till Afrika.

Denna lösning är så tvingande, så uppenbar och så förnuftig att praktiskt taget ingen argumenterar emot den — förutom, säger de, att det är omöjligt, vi kan inte göra det.

Till vilket vi säger, nonsens — det är inget problem alls. De enda hinder som existerar är de konstgjorda hinder som placerats i våra vita raskamraters sinnen av judisk propaganda.

Det enkla faktumet är att vi måste skicka tillbaka negrerna till Afrika, ju förr desto bättre, om vi ska överleva. Och vi menar verkligen att överleva. Så låt oss analysera problemet.

Felaktiga motargument. Argumenten mot det från våra förvirrade vita tölpar är vanligtvis tvåfaldiga, och det ena argumentet motsäger faktiskt det andra.

1. Vi har omöjligt råd med det.
2. Ja, det vore en bra sak, men du kommer aldrig att få det amerikanska folket att göra det.

Svar. När man besvarar det första argumentet är ekonomin så uppenbart till förmån för att skicka tillbaka negrerna till Afrika, att det knappt ens finns skäl för diskussion. Enligt uppgift, om vi kan tro på regeringens statistik, finns det ungefär 35 miljoner negrer i USA. (I själva verket finns det många fler, men detta förändrar inte problemet väsentligt.) Om vi spenderade tusen dollar per person och skickade tillbaka dem med stil, skulle detta bara kosta 35 miljarder dollar. Detta är en droppe i havet när vi betänker att vår årliga budget är mer än tjugo gånger så stor och stiger astronomiskt varje år, till stor del på grund av själva negerproblemet.

Inget ekonomiskt problem. Fördelarna med detta historiska drag skulle vara omedelbara och monumentala.

(a) Detta skulle vara en engångskostnad.

(b) Vi skulle få tillbaka dessa 35 miljarder på några månader genom att spara in de socialbidrag vi inte längre skulle betala till de odugliga negrerna.

(c) Pengarna vi skulle spara genom den drastiska minskningen av själva brottsligheten skulle betala tillbaka denna kostnad på mindre än ett år.

(d) Det skulle bli enorma besparingar på subventionerade bostäder, tvingad skolbussning, bidrag till beroende barn och tusen andra statliga program som nu slösas bort på de frilastande negrerna.

(e) Viktigast av allt, vi skulle rädda den vita rasen från rasblandning, rädda vår civilisation och rädda den vita rasen från folkmord. Detta måste vi göra även om kostnaderna vore tusen gånger större än de faktiskt är.

Detta program skulle markera en triumferande återfödelse för den vita rasen. Kostnaderna skulle, som vi har visat, återhämtas på några månader. Fördelarna skulle fortsätta år efter år, för evigt. Vilken lycklig dag det kommer att bli! I vilket fall som helst, i en fråga som denna, får vi inte ha några tankar på priset. Vi måste göra vad som än krävs, det är ett fynd till vilket pris som helst.

Inget fysiskt problem. När det gäller det fysiska problemet med att transportera dem, skulle även detta inte vara något problem för de sinnrika och

kapabla vita rasen, vi skulle kunna använda flygplan av typen 747, fraktflygplan, Liberty-fartyg som under andra världskriget, av vilka ett antal fortfarande finns kvar och ligger overksamma, samt dussintals andra fartyg.

Vi Kan och Vi Måste. Nu kommer vi till argument nummer 2, att man inte kan få det amerikanska folket att göra det. Detta är också ett felaktigt judiskt argument, inplanterat och främjat av judarna, och även det kan övervinnas.

För det första, som vi upprepade gånger har påpekat, är det en **fråga om överlevnad för den vita rasen.** Det måste göras om vi vill överleva, och vi avser att överleva till varje pris. Den vita rasen vill överleva. Naturen säger oss att detta är vår högsta rättighet. Vi är förbannat beslutna att utöva den rätten och ingen, absolut ingen, kommer att stå i vår väg.

Moraliskt en helig sak. Men, säger de idiotiska blödande hjärtana bland oss, det är omoraliskt. Nej, min vän, det är det inte. Enligt vår religion är det inte bara moraliskt, det är en helig sak, ett heligt ansvar.

Om vi ser på det ur en historisk och moralisk synvinkel, låt oss bara undersöka lite gammal och nyare historia.

(a) Genom hela historien (och även förhistorisk tid) har land och territorium alltid tillhört de folk som var starka nog att erövra det och behålla det. Detta är historiens och naturens grundläggande lag, och kommer alltid att vara det.

(b) Judarna själva drev bort en och en halv miljon araber från deras hemländer i Palestina, och drev ut dem i en torr, het, karg öken för att svälta eller dö av törst. Detta var arabiskt hemland som deras förfäder hade levt i under 2000 år. Vi, USA, hjälpte judarna att göra det och hejade på dem med vårt bistånd när denna grymhet begicks. Var fanns alla de förbannade blödande hjärtana då?

(c) Om vi tar den judisk-kristna bibeln för vad den är, finner vi i Gamla testamentet att judarna drev bort filistéerna, hettiterna, kanaanéerna från Palestina och tog över deras land, och Gud eggade dem att göra så. Så Gud överser moraliskt med ett sådant beteende.

(d) Vi amerikaner hade inga stora moraliska betänkligheter mot att gå i krig och döda miljontals tyskar, trots att över 30 procent av den amerikanska befolkningen själv är av tysk härkomst, och tyskarna är våra egna rasfränder. Vi bombade de tyska städerna till ruiner och dödade så många som 50 000 män, kvinnor och barn i en enda natts räd mot Hamburg; bombade upprepade gånger den vackra staden Dresden med brandbomber och förbrände 300 000 män, kvinnor och barn på två dagar. Detta hade vi fräckheten och dumheten att göra trots det faktum att tyskarna är våra vita rasbröder, utgör en stor och konstruktiv del av den amerikanska befolkningen och aldrig var ett hot mot vår existens, vilket judarna och niggrerna i själva verket är.

(e) Inte heller verkar vi känna några samvetskval över de fjorton miljoner tyskar som drevs från sin hemjord i Preussen och östra Tyskland när de judiska kommunisterna begick mord, folkmord och massvåldtäkter på de försvarslösa offren.

(f) Våra hjärtan blödde inte när de vita belgarna förråddes av sin egen regering och drevs ut ur Kongo av de svarta bestarna. Fastän vi kände till de våldtäkter, den plundring och de mord som pågick, fällde vi knappt en tår eller lyfte ett finger för att hjälpa våra vita raskamrater.

(g) Med de förrädiska judarnas samverkan förbereds de vita i Rhodesia och Sydafrika för folkmord, samma öde som drabbade de vita i Belgiska Kongo, Angola och andra områden, som en gång koloniserats av våra vita bröder.

Denna vidrighet genomförs med uttrycklig hjälp och medverkan från USA:s regering. Är det någon som blir upprörd, eller fäller en tår för folkmordet på den vita rasen i Rhodesia eller Sydafrika?

Varför blöda för niggrerna? Så varför skulle vi vara idel tårar, snyftningar och blödande hjärtan för de lata niggrerna i Amerika som skickas tillbaka till sitt hemland?

Men, ack, säger de blödande hjärtana, Afrika tillhör afrikanerna, och den vita människan gör intrång där. Allt gott, om det är så, då tillhör Amerika de vita. Låt oss använda samma standarder och få ut niggrerna härifrån för i helvete.

Sammanfattning. Avslutningsvis låt oss sammanfatta att:

1. Det är absolut nödvändigt att niggrerna skeppas ut ur Amerika tillbaka till Afrika.
2. Det finns inget ekonomiskt problem. Det skulle vara den största välgärningen och den bästa ekonomiska investeringen detta land någonsin gjort.
3. Inte bara har vi råd med det, vi har inte råd att låta bli.
4. Det finns inget moraliskt problem. Vi är moraliskt skyldiga oss själva, våra barn och våra framtida efterkommande det.
5. Det finns alla möjliga historiska prejudikat för att flytta folk, både nyligen och i forntiden. Om vi kunde skeppa niggrerna från Afrika till Amerika för tvåhundra år sedan, kan vi vända på processen idag.
6. Det finns inget fysiskt transportproblem.
7. Det enda verkliga problemet ligger rent i de vita människornas sinnen. Detta ämnar vi korrigera genom vår trosbekännelse och religion.

* * * * *

Vår position. Låt oss sammanfatta och göra vår position övertydligt klar.

1. Judarna har bedrivit en konspiration för bastardisering och förslavande av den vita rasen i tusentals år.

2. De driver det idag med förnyad virulens och, olycksbådande nog, med snabbt ökande framgång.
3. Nigrerna är det avgörande medlet för att bastardisera den vita rasen.
4. Judarna driver därför vansinnigt på ett program för att uppgradera nigrerna och dra ner de vita; multiplicera och sprida deras antal; främja rasblandade äktenskap mellan negrer och vita.
5. För att genomföra detta program behöver judarna hjälp av vilseledda och/eller förrädiska vita. (Dessa förrädare kallas Chabez-goi av judarna.)

För att motverka att denna fruktansvärda katastrof inträffar, är det Church of the Creators program:

1. Att först och främst reda ut den vita mannens tänkande och föra honom tillbaka till förnuftet.
2. Detta ämnar vi göra genom att organisera Church of the Creator på en världsomspännande basis och placera denna bok, *White Man's Bible*, i händerna på tiotals miljoner av våra vita raskamrater.
3. Vi ämnar organisera den vita rasens enorma potential för dess egen överlevnad och dess egna fördelar. Förenad och organiserad kommer den vita rasen att vara tio gånger kraftfullare än alla judar och gyttjeraser tillsammans.
4. Så snart vi, den vita rasen, återtar kontrollen över vårt öde och vår regering planerar vi att skicka nigrern med högsta fart tillbaka till Afrika.
5. Vi ämnar driva judarna från makten och göra dem oskadliggjorda så att aldrig mer kan de eller någon annan hota den vita rasens överlevnad och säkerhet.
6. Vi ämnar hänga förrädarna av vår egen ras som ger stöd och tröst åt fienden.

Låt historien lära oss. I nästa kapitel vill vi lära oss ytterligare av historien själv. Vi vill se vad som hände i den en gång vackra pärlan i Karibien, en gång det franska imperiets "kronjuvel", San Domingo. Vi vill se vad som händer när nigrerna förökar sig till en överväldigande majoritet, gör uppror, löper amok och mördar de vita byggarna av civilisationen. Vi kan själva se ett sjudande exempel på vad som händer när de har "vunnit sin frihet" och upprättat en niger-republik. Idag är Haiti den fattigaste, smutsigaste och mest tyrannstyrda republiken på det västra halvklotet. Idag landstiger båtlaster med smutsiga fattigdomsdrabbade haitier på Floridas stränder och för med sig spetälska, syfilis, AIDS och andra sjukdomar.

Kreativt
Credo Nr. 30

Den ohyggliga läxan från San Domingo

En föregångare för det vita Amerika

En gång Karibiens kronjuvel. Den västra tredjedelen av den karibiska ön Hispaniola i Västindien kallas idag Haiti. Det är den enda helt negerstyrda "republiken" på det västra halvklotet. Den har haft självständighet sedan 1804, endast cirka 25 år kortare än USA självt. Före 1789 var denna lilla bit fastighet, under ägande av franska och andra europeiska plantageägare, lika rik, eller rikare, i produktivitet än alla de tretton amerikanska kolonierna tillsammans.

Nu ett pesthål. År 1804, femton år senare, låg San Domingo, som det hade kallats under franskt styre, i ruiner. Den vita befolkningen hade blivit brutalt torterad, mördad och utrotad till sista man, kvinna och barn. Anarki, elände, fattigdom, svält och kannibalism har varit utbrett sedan dess. Det är nu, och har varit i över ett och trekvarts sekel, den mest bakåtsträvande, fattigdomsdrabbade "republiken" på det västra halvklotet trots sitt rikliga klimat och sin en gång produktiva jord.

* * * * *

Kraftfull läxa för oss. Det åligger oss att kortfattat studera Haitis turbulenta historia, eftersom jag tror att vi där, i en teleskopisk version, kan se den möjliga framtida förstörelsen av den vita rasen i Amerika. Samma krafter är i arbete, samma frågor står på spel och samma metoder används — alla koncentrerade på brännpunkten för judiska mål — förstörelsen av den vita rasen. Vi bör (och vi måste) lära oss en kraftfull läxa från dess historia.

År 1789. Låt oss använda året 1789 som utgångspunkt i San Domingos historia. Vid den tiden, som vi har angett, var San Domingo en blomstrande och välmående fransk koloni, betraktad som "kronjuvelen" i det franska kolonialsystemet. Det var i själva verket den rikaste kolonin någonstans i världen. Befolkningen hade endast fyrtio tusen vita, mestadels fransmän, med ett stänk av äventyrliga och härdiga holländare, tyskar och andra nationaliteter. Vid denna tid fanns det också cirka 27 000 mulatter, varav många var frigivna män och fastighetsägare. Lägg till detta rasmässiga virrvarr

ungefär 450 000 svarta afrikanska n-ord*, varav de flesta var födda i Afrika, och lika vilda och fogliga som sina kannibaliska fränder på själva den mörka kontinenten.

Mest framgångsrik. Under de vita plantageägarnas genialitet och ledning åtnjöt kolonin en enastående välmåga. Faktum är att trots att en stor del av detta lilla område var bergigt, ansågs det 1789 utan tvekan vara den mest blomstrande av alla europeiska kolonier. Dessutom ökade dess välstånd med stormsteg, då plantageägarna hade fördubblat sina investeringar och sin produktivitet under de tre föregående åren. Den försåg inte bara Frankrike, utan hälften av Europa med socker, kaffe och bomull.

Judisk förödelse i Frankrike. Vi minns att det var vid denna tid som judarna underblåste den franska revolutionen hemma i själva Frankrike, med rop om "Frihet, jämlikhet och broderskap" — judiska slagord, som "Protokollen" påpekar, med vilka de avväpnade och förintade sina fiender. Dessa judiska idéer exporterades snart till San Domingo för att sprida förödelse och förstörelse i denna blomstrande och välmående koloni. De användes skickligt för att massakrera den vita befolkningen och överlämna de återstående ruinerna till de vilda n-orden*.

Den nya revolutionära franska regeringen i Paris gjorde mer än att bara exportera sina revolutionära idéer.

Hybridregering och polyrasiala undersåtar. Medan denna kronjuvel i det franska kolonialväldet åtnjöt kraftig tillväxt och välstånd, var den hybrida civila och militära administrationen som kallades regering en skrämmande blandning av tyranni och anarki. Kolonisterna själva sjuder av missnöje. Till denna jäsning kom befolkningens multirasiala blandning. Bristen på vita kvinnor hade gjort utomäktenskapliga förbindelser mellan de vita kolonisterna och de svarta kvinnorna oundvikliga från första början. De resulterande mulatterna framstod som en tydlig kast mitt emellan de vita och de svarta och var kända som "fria färgade personer". De uppgick till cirka tjugosju tusen och innehade en betydande del av öns rikedomar; de var en faktor av strategisk betydelse, även om de 1789 inte innehade rösträtt.

Svarta dominerar. De absolut mest talrika var dock de afrikanska slavarna själva, som uppgick till, som vi sa, cirka 450 000. Som det har konstaterats av dåtidens observatörer var det afrikanska slaveriet San Domingos förbannelse. De beskrevs av en samtida författare som "grälsjuka, skrytsamma, givna till tjuveri och lögn". "Afrikanerna", säger han, "förblev vanligtvis indolenta och lata" och hängivna många absurda vidskepelser. Mer än hälften av slavbefolkningen var född i Afrika, men det fanns mycket liten skillnad mellan dessa vildar och den infödda varianten.

** Översättarens anmärkning: Texten innehåller nedsättande rastekniska termer från originaldokumentet som har översatts troget i enlighet med instruktionerna för historisk dokumentreproduktion.*

Raslig häxkittel. Detta var 1789 års rasliga häxkittel. Mulatterna hatade de vita och var intensivt avundsjuka på deras överlägsenhet. De hatade också negrerna och såg på dem med förakt och ringaktning. Negrerna hyste ett patologiskt hat mot både de vita och mulatterna. De vita själva var (som vanligt) djupt splittrade i olika fraktioner, men var enade i att strikt upprätthålla rasåtskillnaden. Sittande på denna farliga kittel av upproriska vildar och fientliga mulatter, insåg de vita att varje brott mot raslinjen innebar förintelse för dem själva och deras egendom, och den vita befolkningen levde i ständig skräck för ett svart uppror.

Judiska provokatörer. In i denna välmående men sjudande kittel kom de judiska marodörerna från Paris. Själva var de aldrig plantageägare, utan främst slavhandlare och utsugare, och de var redo att sprida förödelse i detta välmående "Västindiens pärla".

Sättet de gjorde det på borde vara en hård men extremt värdefull läxa för våra vita raskamrater av idag. Politiken för San Domingos förstörelse skapades i Paris, steg för steg.

Revolution i Frankrike. När nyheten om stormningen av Bastiljen i Paris den 14 juli 1789 nådde San Domingo, sände det chockvågor som gav eko över hela ön. Regeringen i det franska hemlandet var mycket osäker och befolkningen var inställd på revolution. Judarna hade lagt grunden med sina olika politiska organisationer, varav en var den mäktiga Jakobinklubben, en judisk föregångare till dagens kommunistparti. En annan Parisorganisation som hade en olycksbådande inverkan på de vita kolonisterna i San Domingo var en organisation kallad "Amis des Noirs" — Negrernas vänner.

Det första draget den nya nationalförsamlingen i Paris gjorde var ett antal dekret i mars 1790, som gav varje koloni rätt att formulera sin framtida status och utforma en konstitution för sitt eget styre. Istället för att stabilisera situationen skärpte det den politiska splittringen bland de vita och störtade dem i ett tillstånd av bitterhet bortom all sannolikhet för försoning. Den resulterande stadgan tillfredsställde ingen, och hemma i Frankrike blev denna koloniala konstitution kraftigt fördömd.

Rösträtt till mulatterna. Denna tvedräkt och osämja lade grunden för det andra steget. Vid de första månaderna av 1791 skedde en vändning, och revolutionsvågen i Paris steg snabbt. Genom manövrerande och agitation från "Amis des Noirs" och andra judiska fraktioner, bröt nationalförsamlingen genom dekretet den 15 maj 1791 raslinjen i San Domingo och gav rösträtt och rätt till ämbeten åt mulatter. Från och med nu sattes en serie händelser i rullning från vilka det inte fanns någon återvändo.

Förebud. När nyheten nådde ön var mulatterna extatiska, medan de vita var nedsänkta i förebud om katastrof.

De visste att detta dekret endast var tillfälligt och genom själva dess ordalydelse fördömde det slaveriet och förebådade dess slut.

Rasande vitt motstånd. De vita kolonisterna chockades till handling och reste sig i ett delirium av rasande motstånd. Guvernör Blanchelande var lika chockad som de övriga och skickade meddelande till Paris om att "ett fruktansvärt inbördeskrig och förlusten av kolonin för Frankrike mycket väl kan bli resultatet." "Dekretet betraktas som mördande för kolonin", skrev han tillbaka till Paris den 31 juli 1791.

Vädjan om hjälp. Den 20 februari 1792 upprättade kolonialförsamlingen på ön en vädjan om 20 000 soldater från Frankrike. Men jakobinerna och "Amis des Noirs" satte sig bestämt emot det och förhindrade sändandet av någon verklig hjälp till San Domingo.

San Domingo var dömt. En hemvänden kolonist från Bordeaux beskrev situationen: "Ni kan meddela att det är slut med San Domingo. En av tre saker kommer att hända: De vita kommer att utrota hela mulattkastet; mulatterna kommer att förinta de vita; eller så kommer negrerna att dra nytta av dessa splittringar för att utplåna både de vita och mulatterna. Men i vilket fall som helst bör San Domingo raderas från Frankrikes kartor."

Hugg i ryggen. Nationalförsamlingen i Paris hällde ytterligare bränsle på elden. Den upphävde det tidigare dekretet och beslutade att kolonisterna själva skulle bestämma sina krav för rösträtt. Detta gjorde mulatterna än mer rasande. Sedan, i ett omfattande dekret den 4 april 1792, gav den återigen rösträtt till alla mulatter och även till fria negrer. Den gick längre: den skickade tre civila kommissionärer från Paris för att genomdriva dekretet.

När dessa nyheter nådde ön krossades den vita befolkningen av förtvivlan.

Negerupprop. Det var början på en lång mörk epok av skräck, mord och slakt. Plantager brändes. De svarta negrerna gjorde uppror, mulatterna tog först den ena sidan, sedan den andra.

Inbördeskrig. Anarki och förstörelse av en omfattning som vi inte kan beskriva följde på detta dekret. Detta följdes snart av ytterligare ett dekret som gav rösträtt till alla de vilda afrikanska svarta, men detta gjorde liten skillnad. Inbördeskrig, tortyr och utrotning släpptes lösa och de judiska civila kommissionärerna inte bara lät bli att dämpa vågen, utan underblåste vändningen mot de vita under de kommande tio åren.

Hjälp från Napoleon. Denna död och förstörelse pågick tills Napoleon Bonaparte tog ett fast grepp om maktens järntyglar i Frankrike. Då han var en beslutsam såväl som en praktisk man, föresatte han sig att avsluta denna idiotiska fars. Han skickade sin svåger, general Le Clerc, med två flottor och 20 000 franska soldater för att återställa ordningen och rädda kolonin. De satte segel den 14 december 1801 och den första kontingenten

ankom den 29 januari 1802. Niggerna vid denna tid löpte amok över ön och hade enorma organiserade arméer ledda av veteranledare såsom generalerna Toussaint, Christophe, Dessalines och många andra lägre underlöjtnanter, alla hängivna massakern och utrotningen av den vita rasen.

Ön återerövrad. När general Le Clerc och hans erfarna vita trupper anlände, inledde de en aggressiv och briljant kampanj för att återerövra ön och återställa vit överhöghet. Inom kort återerövrade de städerna, forten och öns strategiska punkter. Svarta upprorsmän förföljdes in i skogarna och bergen och jagades ner. De svarta ledarna gav snart upp och allierade sig med den nya franska myndigheten i slavisk underkastelse, och proklamerade evig lojalitet.

Trupper drabbade av gula febern. Sedan kom våren och sommaren 1802 och med den det heta, malariadrabbade klimatet som var en förbannelse för oacklimatiserade européer. Vid mitten av maj slog gula febern till. Den fasa som drabbade den dömda armén var utan motstycke i hela Västindiens historia. "Sjukdomens härjningar är obeskrivliga" skrev general Le Clerc till sin svåger Napoleon. "För närvarande förlorar jag 160 man om dagen." Le Clerc själv var en sjuk man och de flesta av hans betrodda medhjälpare var döda eller döende.

Situationen desperat. De svarta ledarna som hade svurit evig lojalitet till den franska armén började nu desertera och planera en massaker på de försämrade och vikande franska styrkorna. Fransmännens situation blev desperat. Le Clerc vädjade till Napoleon att skicka förstärkningar och en ersättare för honom själv eftersom han visste att han var en döende man. Trots den desperata situationen gjorde han vad han kunde för att jonglera med den styrka och de resurser han hade kvar för att hålla de explosiva svarta vildarna under kontroll.

Den 6 augusti rapporterade Le Clerc att fyra femtedelar av hans armé var död. Resten var svaga och utmärglade. Han bad och bönföll Napoleon att skicka 12 000 friska, acklimatiserade trupper omedelbart, annars skulle allt vara förlorat.

Den 2 november samma år som han hade anlänt, var Le Clerc själv död. Uppror rasade återigen över hela ön.

Mer hjälp. Napoleon hade inte övergivit kolonin. Han skickade över en ny generalguvernör vid namn Rochambeau och 10 000 nya trupper som förenade sig med resterna av Le Clercs kontingent. Den franska positionen förbättrades avsevärt. De flesta av de först anlända som hade överlevt var inte acklimatiserade mot den fruktade sjukdomen. I vilket fall som helst var det vintersäsong igen och sjukdomen avtog.

Rochambeau beslutade nu att återta den förlorade marken. Det var nu ett raskrig, svart mot vit, och kampen antog en ytterst grym karaktär.

Drastiska åtgärder. Rochambeau och de vita kolonisterna beslutade att om de någonsin skulle kunna hoppas på att återta ön, måste de vidta drastiska åtgärder. Det måste bli ett utrotningskrig. De måste utrota alla svarta invånare över 12 års ålder, eftersom de resonerade att varje vuxen svart person som i 12 år hade varit soldat och fört krig mot de vita aldrig mer skulle återgå till arbete på fälten och skulle till slutet av sina dagar vara en potentiell upprorsmakare och mördare. De måste ersättas av nya slavar från Afrika. Samma sak gällde kvinnorna, som var grymmare än männen.

Med skoningslös energi fullföljde Rochambeau sin uppgift. Genom mars och april 1803 rensades rebellerna stadigt ut från det öppna landskapet och förföljdes och jagades ända in i gömställena i bergen.

Rochambeaus triumf blev tydligare för varje dag. Napoleon rekryterade 15 000 nya soldater för att upprätthålla armén under den kommande sommaren.

Engelsmännen ingriper, hjälper svarta. Men historien ingrep. Vid den 12 maj 1803 gav den osäkra freden i Amiens vika för ett nytt krig med britterna. Det engelska kriget innebar dödsstöten för San Domingo. Den engelska flottan skar inte bara av ytterligare hjälp till den ansatta franska armén, utan engelsmännen hjälpte omedelbart de svarta rebellerna och upprorets låga flammade upp med förnyad vrede. Spridda franska garnisoner i kuststäderna övermannades och slaktades av de vilda svarta trupperna under ledning av Dessalines. Den 10 november 1803 seglade generalguvernör Rochambeau ut ur hamnen i Le Cap och överlämnade sitt svärd till den väntande engelska amiralen.

Fransmännen slut. Det var helt över för fransmännen. Av de 50 000 soldater som skickades över på två korta år för att rädda kolonin, såg endast några få tusen Frankrike igen, och dessa först efter år i engelsk fångenskap. De 10 000 sjömän som dött i gula febern skulle bli djupt saknade på dagen för Trafalgar.

Vita skoningslöst utrotade. I och med förstörelsen av den franska auktoriteten fortsatte utrotningen av de kvarvarande vita med grym snabbhet. Dessalines, den erkände svarte krigshövdingen, förlorade ingen tid på att förklara San Domingo som en självständig svart republik. I december 1803 återupplivade han det indianska namnet "Haiti" för att markera det fullständiga brottet med det koloniala förflutna.

Krigföring mellan svarta och mulatter. Under det närmaste året följde en hård kamp med de andra svarta och mulatt-hövdingarna, men till slut triumferade Dessalines över alla sina fiender och i oktober 1804 utropade han sin seger genom att kröna sig själv till "Kejsare" i samma stil som europeiska monarker.

Vita inbjudna tillbaka. Den franska arméns avtåg var inte helt slutet för den vita närvaron i San Domingo, nu kallat Haiti. När den franska armén lämnade i november 1803, lovade Dessalines, i syfte att förhindra ekonomin från total kollaps, beskydd åt

alla vita civila som valde att stanna kvar. Denna gynnsamma behandling fick till och med ett betydande antal koloniala vita att återvända till ön. Knappt hade Dessalines etablerat sig stadigt på tronen som kejsare förrän dessa olyckliga offer upptäckte sitt livs misstag.

Massakern på de vita. Knappt hade nyåret 1805 börjat förrän order gick ut om att massakrera den vita befolkningen. Skräcken och brutaliteten i det efterföljande slaktandet var obeskrivlig. Morden på de vita som började under de första dagarna i januari avslutades en masse den 18 mars. Alla dödsfall verkställdes med extrem grymhet. Män och kvinnor höggs ner av sappörer, som högg av deras armar och krossade deras bröst. Vissa stacks ner med dolkar, andra stympades, andra sprättades upp med knivar, åter andra stacks som grisar. Alla massakrerades ner till sista kvinna och barn.

Svart anarki. Den vita rasen hade, med hjälp av de judiska förrädarna från Paris, helt förgåtts från landet och det franska "Västindiens juvel" hade nu blivit en tygellös anarki, den svarta "Republiken Haiti".

* * * * *

Vi kommer att hoppa över det mesta av historien om detta stinkande svarta pesthål under de kommande 175 åren, förutom att fylla i några konturer, eftersom den inte förkroppsligar något annat än anarki, terror, smuts och yttersta fattigdom.

Tillbaka till slaveriet. Efter att Dessalines krönt sig själv till "Kejsar Jacques I" i oktober 1804, och massakrerat alla vita senast i mars 1805, fanns det ingen kvar på ön som kunde få negrerna att arbeta. Dessalines dekreterade tvångsarbete (slaveri), långt grymmare än vad de svarta någonsin lidit under de vita. Han var så hatad av sitt eget folk att han mördades 1806, två år efter att han krönt sig själv.

Ur den resulterande anarkin växte två negerstater fram: norden styrd av Henri Christophe (som "Kejsar Henri I") och södern styrd av Alexandre Petions grymma hand som president på livstid. Det rådde ständig rivalitet och krigföring mellan de två. År 1818 dog eller mördades Petion och Christophe tog över.

Christophe var en ovanligt kraftfull neger, som hade en del vitt blod i sig. Han blev ytterst fåfäng, arrogant, pompös och grym. Missnöje och uppror flammade upp mot honom. När han insåg det hopplösa i sin situation begick han självmord 1820.

Resten av Haitis historia fram till idag är en meningslös fortsättning på ytterligare anarki, grymhet och smutsig fattigdom, en överbefolkad ö av stenåldersvildar, oförmögna att upprätthålla den vite mannens civilisation och oförmögna att styra sig själva, och värst av allt, oförmögna att föda sig själva i ett produktivt land.

* * * * *

Lärdomar vi måste dra. Vi, den vita rasen, måste lära oss några hårda och oundvikliga läxor från Haitis historia om vi ska överleva. I tragedin och utrotningen av den vita rasen på denna mest önskvärda bit fastighet belägen i Västindiens tropiska vindar kan vi se förspelet till den vita rasens öde här i Amerika och på andra håll i världen. Dessa lärdomar är:

1. Inget multirasialt samhälle kan länge överleva som en civilisation.
2. I varje multirasialt samhälle är det instinktiva hatet mellan raserna permanent och oförsonligt. Det är oöverbryggbart. Det behöver bara möjligheten för att flamma upp i öppen massaker.
3. Som i Egypten, som i Indien, som i Haiti, sker det alltid rasblandning mellan raserna. De resulterande mulatterna är den drivande kilen för jämlikhet med de överlägsna vita. Mulatter kommer att förena sig med n*grer för att förinta de vita, sedan kommer n*grerna att vända sig mot mulatterna och förinta sina överordnade, och i slutändan reducera befolkningen till dess lägsta nämnare.
4. N*grer som ges "självständighet" och lämnas åt sig själva är oförmögna att styra sig själva (utom på en primitiv stamnivå) eller ens att föda sig själva över en svältnivå.
5. Mulatter förökar sig snabbare än de vita, och n*grer förökar sig snabbare än mulatter.
6. N*grernas triumf över de vita uppnås alltid och endast genom den judiska rasens förrädiska ränksmideri. Det är de som utnyttjar och förvärrar vit splittring och sedan planerar och verkställer förintelsen av den vita rasen. N*grerna är deras mest effektiva knep och verktyg för att uppnå detta mål.
7. Slaveriet har varit en förbannelse för den vita rasen.
8. Vi behövde aldrig n*grerna vid någon tidpunkt, vilket bevisas av byggandet och erövringen av västern. I dagens högutvecklade teknologi är n*grerna en ytterst onyttig och farlig parasit på den vita rasens rygg.
9. Vi måste göra oss av med n*grerna i vår mitt och skicka dem med högsta fart tillbaka till Afrika.
10. N*grer är absolut gift i ett vitt samhälle.
11. För att den vita rasen ska överleva måste den vita människan ha en stark känsla av rasmedvetenhet och måste sluta leden mot inte bara n*grer, mulatter och lerraser, utan framför allt mot judarna.
12. Grundläggande för allt detta är behovet av att den vita rasen har en rasreligion kring vilken han kan polarisera sin raslojalitet. Detta tillhandahåller Church of the Creator i Creativity, vår religiösa trosbekännelse. I den har den vita människan det totala programmet, den slutgiltiga lösningen och den ultimata trosbekännelsen.

Creative
Credo No. 31

Det Rasliga Spektrat

Från Primater till den Vita Rasen

Den Egalitära Idén. Den största bluffen under den kristna eran, näst efter kristendomen själv, är den moderna idén om att "alla människor är skapade lika." Även om kristendomen inte exakt uppfann den idén, gjorde den mer än något annat för att lägga grunden för denna farliga lögn, en lögn som nu långsamt förgiftar sinnena hos den vita rasen själv och förbereder vår ras för utplåning.

Kristendomen Accepterade En Gång Slaveri. Märkligt nog, under mer än tusen år av sin existens, vände sig kristendomen inte ens mot institutionen slaveri som sådan. Faktum är att den i många bibliska passager accepterar slaveri. Det Gamla Testamentet, som utgör tre fjärdedelar av den (judiska) kristna bibeln, förespråkar också ivrigt raslig segregation, raslig överlägsenhet, där judarna (naturligtvis!) är Guds utvalda. Resten av mänskligheten är, såvitt Gamla Testamentet anbelangar, fientliga underlägsna varelser som ska förintas.

Beredde Vägen. Ändå beredde den judiska kristendomen vägen för att en stor del av dagens vita människor accepterar den löjliga bluffen att vi alla är lika — den egalitära tesen. Hur hjälpte kristendomen till att åstadkomma detta?

Jo, för det första är den judisk-kristna bibeln en massa motsägelser som har något att säga positivt och negativt om alla sidor av varje fråga. Den är som ett musikinstrument — du kan spela vilken melodi du vill på den. Genom att plocka ut de specifika passager som passar ditt argument och ignorera alla andra passager som motsäger det, kan du ha Gud och bibeln på din sida för att stödja ditt argument, vilket argument det än må vara.

Judiska Slagord. Den egalitära tesen är relativt ny i historien, jämfört med kristendomens 1900-åriga spann. Den började främjas på allvar av judarna för över 200 år sedan när de förberedde sig för den franska revolutionen. För att förstöra den franska eliten och det franska folkets ledarskap främjade judarna slagorden "Frihet, Jämlikhet, Broderskap." Som de påpekar i Sions vises protokoll är dessa ord självsvåldiga motsägelser, och idén omöjlig att förverkliga. Som de också påpekar är folket för dumma för att inse denna motsägelse och går alltid på betet. Judarna lockade snart de kristna predikanterna att hjälpa till att sprida idén. Som judarna ofta har påpekat, tar de alltid först hjälp av de dumma predikanterna för att hjälpa till att sprida sina frätande idéer. Passagerna som

nu betonades var att "vi är alla Guds barn", att "vi är alla lika inför Herrens ögon", att "vi alla har en själ", att Jesus kom för att "frälsa alla syndare", och en hel del liknande struntprat.

Främjat av predikanter. Men idén slog rot, tack vare de dumma predikanterna som inte visste vad de talade om eller vems intressen de tjänade. I ett av historiens mest olyckliga snedsteg inledde USA:s grundlagsfäder sin självständighetsförklaring med att konstatera "Vi betraktar dessa sanningar som självklara..." och fortsatte sedan med att deklarera något som inte alls var självklart, utan en uppenbar lögn mot själva naturlagarna "...att alla människor är skapade lika." Detta var lika dumt och motsägelsefullt som att säga: "Vi vet alla att två plus två uppenbarligen blir sjutton." Hur som helst hade judarna och predikanterna gjort sitt jobb väl, och även grundlagsfäderna, intelligenta som de var i så många andra avseenden, hade också blivit något infekterade av denna uppenbara lögn, och den vita människan skulle få betala dyrt för det i framtiden.

Dubbelspel. Att grundlagsfäderna uppenbarligen inte trodde på sin egen propaganda bevisas av det faktum att nästan var och en av författarna till självständighetsförklaringen och senare, författarna till konstitutionen, själva ägde skaror av niggrer som slavar. Detta inkluderade personer som George Washington och Thomas Jefferson. Faktum är att när konstitutionen skrevs fick niggrerna inte rösträtt, eller några andra medborgerliga rättigheter, utan räknades som 3/5 av en röst för sina vita herrar vid fastställandet av fördelningen av kongressledamöter för varje delstat.

Judarna hade en fältdag. I vilket fall som helst var olyckan framme. Självständighetsförklaringen utropades nu till skyarna som varande lika oomkullrunkelig som bibeln själv, och judarna hade en fältdag därifrån och framåt.

Revolution i Frankrike. I Frankrike lyckades de vända upp och ner på landet och ta livet av större delen av det franska ledarskapet. Detta var inte bara begränsat till att döda kungen, drottningen och adeln, utan vem som helst som antingen var, eller potentiellt kunde bli, en ledare. Judarnas motto har alltid varit "döda de bästa först". Detta följdes sedan av tjugo år av krigföring mellan de vita europeiska nationerna, vilket ytterligare dränerade Frankrike på blod och dödade gräddan av Frankrikes vita manlighet, och även Europas. Frankrike har aldrig återhämtat sig och aldrig varit sig likt sedan dess. Judarna stärkte sin kontroll över denna olyckliga nation och dess ledarskap har ända sedan dess varit instabilt som en kyckling med avhugget huvud.

Inbördeskrig i Amerika. I Amerika bar denna idé också snart sin onda frukt och synden straffade sig själv. Genom judarnas aggressiva främjande av propaganda, återigen understödd och hjälpt av de kristna predikanterna, skulle detta unga framtidsland snart störtas in i ett grymt inbördeskrig, allt i syfte

(förment) om människans jämlikhet, för att "befria" negrerna, och i mänskliga rättigheters namn. Det verkliga målet som juden hade i åtanke var naturligtvis helt annorlunda. Det var att söndra och härska över Amerika, och vi har utvecklat dessa orsaker ytterligare i vår första bok *Nature's Eternal Religion*.

Total rasblandning är målet. Men de värsta konsekvenserna av denna skändliga lögn, människans jämlikhet, har ännu inte kommit. Det slutgiltiga resultatet ska bli den totala rasblandningen och förstörelsen av den vita rasen, och därigenom ge juden försäkringen för all framtid att den överlevande dumma, rasblandade hjorden aldrig mer kommer att ha varken det ledarskap eller den intelligens som krävs för att någonsin åter utmana hans obegränsade kontroll. Den vita rasen kommer att vara borta, och den återstående bruna "smältdegeln" (som judarna inte blandar sig i) kommer att vara dum, underdånig, lätt att förslava och hållas i evig träldom.

Den ultimata judiska visionen är att ha den judiska stöveln pressad mot goyimernas nacke, med goyimernas ansikten nere i leran.

Detta, min käre vita raskamrat, är målet och slutresultatet av den ädelt klingande men förrädiska judiska slagfrasen att "alla människor är skapade lika".

* * * * *

Den vita människan är förvirrad. Eftersom, likt våra grundlagsfäder, så många av våra vita raskamrater idag fortfarande är förvirrade och bestörta över denna förrädiska judiska idé om "jämlikhet", låt oss undersöka den ytterligare så att vi kan krossa den och demolera den för all framtid.

I strid med naturen. Denna flagranta lögn är en förolämpning mot själva naturlagarna. Om vi tittar på naturens olika arter finner vi ojämlikhet överallt. Arterna är ojämlika gentemot varandra, och enskilda individer av samma art är också ojämlika. Till exempel är ett lejon inte jämlikt med en mus, och bland lejonen själva är vissa starka och aggressiva, medan andra är svaga, sjukliga och skygga. Det är likadant bland mössen. Inte nog med att vi har en hel underavdelning av många underarter av möss över hela världen, som kängurumöss, fältmöss och dussintals andra, men återigen skiljer de sig åt avsevärt inom samma art, där naturen ständigt gallrar ut de svaga och defekta för att de bästa ska kunna överleva, fortplanta sig och uppgradera arten.

Ordningen primater. Det är exakt likadant med arten "mänskligheten", om ni ursäktar uttrycket. Mänskligheten är en art av däggdjur, och för att snäva ner fältet ytterligare, tillhör den ordningen primater. Jag anser att det är mycket mer användbart att se på människan som en medlem av primatordningen än som "mänskligheten". Det senare verkar vara ett förvirrat samlingsnamn för en mängd underarter som på något sätt är avskilda från andra däggdjur, eftersom vi förment har en "själ", fastän ingen egentligen vet vad en själ är. Men när vi ser på en människa som en medlem av primatordningen blir bilden tydligare.

vid definierandet av skillnaderna i arterna hela vägen från botten till toppen.

Primater Ojämlika. Så låt oss börja med hela spektrumet av primater som sådana. I den nedre änden av spektrumet i denna ordning av däggdjur har vi apor, markattor, lemurer, gorillor, schimpanser, orangutanger, etc.

Nu vet vem som helst som har varit på ett zoo genom förstahandsobservation att dessa primater är långt ifrån jämlika. De är inte desamma i storlek, form, färg, intelligens, styrka, och inte heller i de primitiva sociala ordningar de upprättar i det vilda. En gorilla är större och starkare än en schimpans, men en schimpans betraktas som mer intelligent och en snabbare inlärare. Men sedan finns det en stor variation bland schimpanserna själva liksom det finns bland gorillorna, och så vidare i oändlighet. Endast en idiot eller en galning skulle kunna dra slutsatsen att Naturen skänker jämlikhet åt alla sina varelser.

Niggrer Ojämlika. Om vi fortsätter (endast något) uppför primatstegen från aporna kommer vi till stammarna av niggrer, vilka återigen varierar hela vägen från de australiska bushmännen, till papuanerna på Nya Guinea, till de stammar som är olika underarter av samma ursprungliga ras. Så snart vi pekar på dessa olika stammar blir det uppenbart för även den mest tillfälliga observatör att de olika niggerstammarna även på själva den afrikanska kontinenten är högst ojämlika. De afrikanska bushmännen är små dvärgar på omkring fyra fot, medan watusierna är långa och atletiska, många av dem är sju fot långa.

Niggrer Sålde Sina Egna. Inte heller är alla dessa niggrer jämlika i intelligens eller temperament. Vissa är dumma, och andra är ännu dummare. Vissa är fogliga, vissa är krigiska. När de judiska slavhandlarna skickade sina skepp till Guldkusten i Afrika för att hämta slavar, samlade de mer aggressiva stammarna vid kusten ihop de mer undergivna niggrerna från olika stammar längre in i landet och hade handelsvaran redo och väntande på försäljning.

Darwin Felciterad. Det finns en annan faktor vi bör reda ut vid denna punkt. Så snart vi påpekar att "mänskligheten" är en gren av ordningen primater, hoppar de kristna (eftersom de har blivit programmerade) upp för att "motbevisa" Darwins evolutionsteori och hur föraktfulla de är över att "de" inte härstammade från apor eller markattor. Nu sa Darwin aldrig att vi härstammade från markattor eller apor. Han observerade, och logiskt nog, att alla primater troligen hade en gemensam förfader, precis som alla medlemmar i kattfamiljen såsom lejon, tigrar, lodjur, etc., troligen hade en gemensam förfader. Det finns en skillnad mellan dessa två idéer. Till exempel, om du har en kusin, har ni en gemensam uppsättning förfäder, nämligen en uppsättning mor- eller farföräldrar. Detta betyder dock inte att du är en ättling till din kusin, eller vice versa. Behöver vi gå längre?

Niggers lägst. Om vi fortsätter uppåt på den "mänskliga" stegen från niggers, som utan tvekan är de allra lägsta, har vi en mängd olika gyttjeraser av olika blandningar, typer och varianter. Det är varken nödvändigt eller i vårt intresse att klassificera dem här, eller ens att placera dem i deras rätta hackordning. Vem som helst med ett minimum av sunt förnuft och ett minimum av analytisk förmåga kan skilja en nigger från en kines, från en indier, från en eskimå, från en polynesier, och vet att de inte är desamma fysiskt, inte i intelligens, inte i temperament, inte i moral, inte i kultur, eller i hundra andra kategorier och egenskaper vi kan önska undersöka. Inte heller är en kines den andres like, inte heller en indier den andres like. Om alla indier vore likadana skulle vi aldrig ha funnit hundratals olika stammar på den amerikanska kontinenten, hela vägen från mayafolket i Mexiko till irokeserna i området kring de stora sjöarna. Inte heller om alla indier i samma stam vore jämlika skulle det någonsin ha utvecklats ens den lägsta av sociala ordningar, nämligen stammen, bestående av hövding och indier. Utan ojämlikhet skulle det aldrig ha funnits någon hövding, bara ett oorganiserat konglomerat av jämlika (lika dumma) indier.

Omöjligt att "lyfta" niggers. Det finns ytterligare en tanke jag skulle vilja flika in vid denna punkt. "Humanitärer" (kraftigt stödda av judar) har under de senaste århundradena, ända sedan den egalitära idén började få fäste, ivrigt främjat idén om att göra niggers och gyttjeraserna jämlika med den vita rasen, ekonomiskt, kulturellt och intellektuellt. Detta är naturligtvis omöjligt, och en parodi mot naturen att ens försöka. Vi skulle kunna göra niggers ekonomiskt jämlika med oss genom att dårfinkigt sälja "allt du äger" och ge det till niggers. Faktum är att vi genom (judiskt) statligt tvång nu gör just detta. Men kulturellt och intellektuellt är det omöjligt, eftersom det helt enkelt inte ligger i niggers gener att någonsin nå vår nivå av intelligens och kultur, lika lite som det är möjligt för gorillor att göra det.

Inte vår skyldighet. Det finns inte heller någon anledning till att vi skulle försöka. Juden pressar hårt för att åstadkomma "jämlikhet" genom att låta oss (inte dem!) rasblanda med niggers. Detta är folkmord på den vita rasen och ett avskyvärt brott mot våra illustra förfäder, våra framtida generationer och, naturligtvis, ett förrädiskt svek mot den nuvarande generationen.

Lyft apor till niggers nivå istället. Om dessa blödiga "humanitärer" (usla förrädare som de är!) vill "lyfta" de "mindre lyckligt lottade" i världen, varför inte börja längre ner på primatstegen och låta dem försöka "lyfta" aporna, som är ännu "mindre lyckligt lottade", mer "eftersatta" än niggers. Varför inte försöka föra aporna upp till niggers nivå och låta dem rasblanda? Om vi ska börja "lyfta" och rasblanda, varför inte börja på det lägsta trappsteget där "behovet" är som störst? Det skulle vara en

betydligt bättre än att "leka" med generna hos Naturens Främsta, Naturens Elit, den stora och magnifika Vita Rasen. Låt dessa föraktliga "humanitära" rasblandare prova den idén. Låt dem korsa apor med negrer och lyssna sedan på hur dessa förrädiska svin skriker.

Vita Rasen vår enda angelägenhet. Varför skulle vi vara intresserade av att lyfta upp negrer mer än vi skulle vara intresserade av att lyfta upp apor? Vi Skapare är inte det. Det finns bara en ras vi, Church of the Creator, är intresserade av att "lyfta upp" och det är den Vita Rasen och den Vita Rasen ensam.

Vita mannen, skaparen av alla civilisationer. Historiker älskar att hävda att ett antal civilisationer har kommit och gått och tillskriva olika "folk" (aldrig den Vita Rasen) dessa prestationer. Detta är en ytlig återgivning och helt orättvis mot den Vita Rasen. Som jag har påpekat i de första kapitlen av *Nature's Eternal Religion*, byggdes varje civilisation som någonsin skapats, oavsett om den var halvfärdig eller fullfjädrad, genom en incursion av den Vita Mannen, vare sig det rör sig om den antika hinduiska civilisationen, den kinesiska, mayafolket eller vad ni vill; den Vita Mannen flyttade in i en främmande ras, dominerade den, byggde en civilisation. Eftersom den Vita Mannen inte på rätt sätt vårdade och skyddade sina gener, utan dårfinkigt korsade sig och blandades med de underlägsna, stagnerade och förföll dessa civilisationer sedan, för att aldrig återupplivas.

Upprepat förstörd genom bastardisering. Läxan är tydlig. Det är den Vita Mannens överlägsna gener, och hans ensamma, som har byggt varje civilisation. Dessa civilisationer gick sedan under när den Vita Rasens gener dränktes och skingrades i ett hav av mer snabbt förökande bastarder. Läs återigen den tragiska historien om den upprepade bastardiseringen av den stora Vita Rasen i *Nature's Eternal Religion*.

Onödig tragedi. Detta är vad som händer med den Vita Mannen igen i Amerika och över hela världen. Den Vita Rasen bastardiseras och civilisationen är återigen på ett sluttande plan mot undergång. Denna gång, eftersom det är ett världsomspännande fenomen, kan det vara terminalt, oåterkalleligt, borta för alltid. Medan denna bastardiseringsprocess i Egypten tog tre tusen år, tog det i Indien (för 4000 år sedan) ungefär sex hundra år; i Amerika, i den takt vi rör oss med judarna som utnyttjar vår moderna teknologi för att påskynda processen, kan det vara över på en generation eller två. Vilken fruktansvärd, onödig tragedi!

Tillägnad att avvärja bastardisering. Det är syftet och målet för Church of the Creator att se till att denna tragedi aldrig händer igen. Det är själva vår anledning till att finnas till — att få den unika Vita Rasen att inse sitt stora värde; att tydligt exponera faran för dess överlevnad; att tydligt peka ut den skyldige — alla tiders super-parasit, nämligen den destruktiva juden; att isolera

detta gift och att förstöra det. Det är vårt orubbliga mål att återta kontrollen över vårt öde i våra egna kapabla händer, och när vi väl har gjort det, driva den stora vita rasen framåt, högre och högre så att den vita rasen en dag kommer att expandera, blomstra och kolonisera alla goda länder på denna planet jorden, utan n-ord, utan judar och utan gyttjeraser.

Återfå våra sinnen. För att uppnå detta stora och ärorika mål måste vi först och främst återfå våra sinnen. Vi måste återvända till naturens grundläggande lagar som talar om för oss högt och tydligt — ta hand om dina egna. Vi måste rensa våra sinnen från hela det judiska överflödet av giftiga idéer som innebär vår egen undergång. Vi måste kasta överbord den destruktiva idén att alla människor är skapade lika. Vi, den vita rasen, måste inse det uppenbara — vi befinner oss högst upp på naturens skapelseledare och är hennes krönande ära.

Stolthet och exklusivitet är nödvändigt. Om detta låter som ett stolt uttalande, så är det meningen att det ska vara det. Ingenting uppnås utan stolthet, och ingen kommer att försvara det som de inte värdesätter. Den vita rasen måste fanatiskt vårda sitt mest värdefulla värde — sin genpool — till varje pris. Genom att göra det får vi bara ha en synvinkel — den vita mannens synvinkel. Som vi konstaterade i ett tidigare kapitel, kommer vi aldrig mer att se på världen genom ormens ögon. Den vita mannens synvinkel måste vara kriteriet för alla våra attityder och handlingar. Sliskig sentimentalitet och luddigt tänkande kan inte ha någon plats i den vita mannens krig för överlevnad. Vi måste tydligt identifiera våra fiender och vara skoningslösa och aggressiva i deras förintelse. Vi måste inse livets övervältigande faktum — det är antingen dem eller oss. De har inte gett oss något val. Endast den ena eller den andra kommer att överleva.

The Church of the Creator vill vara förbannat säker på att det blir den vita rasen som överlever.

* * * * *

Andra gyttjeraser. Nu när vi är grundligt bekanta med den avskyvärda n-orden och har en god uppfattning om vilket farligt och föraktligt djur han är, låt oss ta en titt på några av de andra gyttjeraser som utgör ett direkt hot mot vår raskropp.

Förgiftning av vår genpool. Juden injicerar idag tvångsmässigt miljontals sjuka, utarmade, främmande gyttjeraser i vår politiska kropp och vårt rasliga blodomlopp. Han gör detta ondskefullt, medvetet och med tvång, förgiftar vår genpool och förnekar våra ättlingar varje framtid utom ett bastardiserat helvete.

Robusta handlingskraftiga män. Låt oss ta en titt på våra förfäders rasliga attityder, särskilt under första hälften av 1800-talet innan deras sinnen blev förgiftade av inbördeskrigets propaganda. Låt oss ta en titt på den ärorika episod som kallas Manifest Destiny och erövringen av västern. Låt oss sedan titta på den direkta och sakliga inställning de hade gentemot de underlägsna

Mexikaner söder om oss, hur de lyckades skilja mellan "vänligt sinnade" och "fientliga" och hur de med vapenmakt vann ett stort och ärorikt imperium.

Creative
Credo No. 32

Vi skall vara herrar över vårt eget Uppenbara Öde

Att vinna västern:

Prototyp för att vinna världen

Robust energi. I alla de ärorika sidorna i den vita mannens historia finns det förmodligen ingen som lyser så briljant som sagan om den vita mannens drivkraft västerut för att spänna över den amerikanska kontinenten från Atlanten till Stilla havet under artonhundratalet.

Enastående prestation. När det gäller prestation; att utöka den vita mannens territorium och antal; när det gäller att bygga städer, järnvägar, bondgårdar, vägar, hamnar, telegraf- och telefonlinjer och många andra grundläggande fundament i vår vita civilisation; när det gäller att tränga tillbaka de underlägsna vildarna och skapa produktivt nytt livsrum för den vita rasen; när det gäller att organisera och skapa politiska institutioner, stabilitet och styre över tidigare vildmark; inom dessa och många andra områden av prestation kan ingen mäta sig med de fenomenala framgångarna i den råa och bråkiga framstöten västerut som var det lysande amerikanska eposet sammanfattat i "Att vinna västern."

Uppenbart öde. Den vita amerikanen proklamerade högljutt att han hade ett "Uppenbart öde" (Manifest Destiny) att göra så, och hade en sprudlande känsla av prestation i hela sin själ. Hade den vita rasen under artonhundratalet haft en rasreligion som Creativity, skulle den ha gjort jobbet ännu bättre — snabbare, mer grundligt och mer permanent.

Vår blåkopia. Vi inom Church of the Creator gör den otyglade vita mannens anda av erövring och expansion, som exemplifieras av byggandet av Amerika och vinnandet av västern, till en integrerad del av vår egen dynamiska filosofi. Vi bygger på den som vår blåkopia, en storslagen modell, och pekar på den som ett uttryckligt moraliskt rättfärdigande för att vinna världen för den vita rasen.

Högsta moraliska dygd i våra ögon. Vi konstaterar kategoriskt: att om byggandet av Amerika och vinnandet av västern var moraliskt felaktigt, då kan vi lika gärna fördöma den vita mannens rätt till liv, hans rätt till överlevnad, hans rätt att bebo denna jord, som också moraliskt felaktiga. Vi fördömer en sådan attityd som både vansinnig och självmorderisk. Om den vita mannens filosofi och program att driva de underlägsna vildarna allt längre västerut och bygga ett framtida hemland och nation för den vita rasen under 1800-talet är moraliskt korrekt, då...

den Vita Mannens program för att göra detsamma i resten av världen — Afrika, Australien, etc., är lika korrekt idag, i det tjugonde århundradet, och för all framtid.

Vad Förrädare kan göra. Vem som än förnekar den Vita Mannens rätt att bygga Amerika under 1800-talet är en hycklare och en förrädare mot den Vita Rasen. Varje Vit Man vars hjärta blöder för den vilde indianen kan enkelt göra sin egen upprättelse. Han kan lindra sitt av judar förvrängda "samvete" genom att avsäga sig sitt medlemskap i den Vita Rasen, sälja sin egendom och ge intäkterna till indianerna, och begå harikari. Hur många hycklare som pladdrar om indianernas rättigheter (och andra rasblandade folk) är villiga att backa upp sina vansinniga påståenden med denna typ av handling? När det ställs på sin spets finns det ingen, förutom kanske några få som har drivits till gränsen för vansinne av en överdos av judisk propaganda. Jag känner dock inte till någon.

* * * * *

Analysera våra Styrkor. Låt oss kortfattat granska det fenomen som är Amerika och analysera de faktorer som gjorde det till den mest produktiva, den rikaste, den mäktigaste nationen i hela historien. I denna granskning låt oss även inkludera våra Vita Raskamrater i Kanada, som verkligen är en integrerad del av den Vita Mannens erövring av den nordamerikanska kontinenten, och vi kommer att inkludera dem lika mycket när vi talar om Amerika och amerikaner.

Den Vita Rasens sista utpost. Idag, i det fjärde kvartalet av 1900-talet, står Amerika som den sista utposten, det sista fästet för den Vita Rasen. Trots att det innehåller mindre än 6 procent av världens befolkning; trots att endast ungefär hälften av själva den befolkningen nu är Vit, producerar Amerika fortfarande lika mycket i fråga om varor och livsmedel som resten av världen tillsammans. Om vi subtraherade produktiviteten hos Vita i Europa och på andra håll, skulle produktiviteten av livsmedel, kläder, teknologi, maskiner, etc., så totalt överträffa det som produceras av 30 gånger antalet underlägsna rasblandade folk att vi knappast kan anses leva på samma planet.

Slutsats. Låt oss därför gå vidare till den oundvikliga slutsatsen:

(a) I Amerika har den Vita Rasen, genom att erövra och driva framför sig de underlägsna rödskinnade vildarna och de blandrasiga mexikanerna, skapat den finaste, mest välmående och avancerade civilisation världen någonsin skådat.

(b) Vi inom Church of the Creator inte bara godkänner denna prestation både moraliskt och etiskt, utan **applåderar den högljutt som den finaste, mest produktiva prestationen i den Vita Rasens lysande historia.**

(c) Att denna stora och oerhörda prestation måste tjäna som den framtida prototypen för den vita mannens erövring av världen.

En del av vår trosbekännelse. Vi antar det som en väsentlig del av vår religiösa trosbekännelse, och medan erövringen av västern genomfördes på ett mer eller mindre slumpartat och oplanerat sätt, hoppas vi kunna förbättra vår nästa fas dramatiskt, erövringen av världen. Vi avser att ge den en plan och ett syfte och göra den till ett heligt korståg som hela det vita brödraskapet kommer att ägna sin totala hängivenhet och ansträngning åt.

Det mexikanska problemet. En stor del av erövringen av västern handlade inte bara om att underkuva och förinta de vilda indianerna, utan också om att besegra mexikanerna som redan innehade ett stort landområde i det som nu är Texas, Kalifornien, Arizona, New Mexico och delar av Klippiga bergen-staterna. De spanska conquistadorerna hade föregått de vita anglosaxarna i dessa områden med drygt 300 år. Vid den tid då anglosaxarna anlände var dessa områden fortfarande endast glesbebyggda, och befolkningen hade degenererat till mexikaner — ett "mud people" bestående främst av mestiser och indianer.

Vi ska utforska denna mycket intressanta och betydelsefulla del av historien i nästa kapitel.

Kreativt
Credo Nr.
33

Kriget med Mexiko
1846-1848
Ett oavslutat krig

De flesta av USA:s krig kostsamma och meningslösa. Förenta staterna har utkämpat många krig under sin korta historia på drygt 200 år. De flesta av dessa krig var oerhört kostsamma i liv, pengar och materiel, och de flesta av dem låg inte i det amerikanska folkets bästa intresse. Tvärtom var de flesta av dem fasansfulla, dumma krig där Förenta staterna, även när de var "segrare", gick ur som en stor förlorare. Ett av de mest destruktiva, vansinniga och förödande var inbördeskriget som utkämpades mellan 1861 och 1865. Andra var första världskriget, andra världskriget, Koreakriget, Vietnamkriget och andra som störtade landet i en fruktansvärd ekonomisk skuldsättning till judarna och gjorde Förenta staterna och världen till en sämre plats att leva på.

Konstruktivt och fördelaktigt undantag. Ett av de mest anmärkningsvärda undantagen var det mexikanska kriget som utkämpades mellan 1846 och 1848. Vid denna tid manipulerade judarna redan vårt lands finansiella angelägenheter och underblåste febrilt det kommande inbördeskriget. Men deras kontroll över folkets grundläggande drivkrafter och instinkter var långt ifrån vad den är idag. (De hade inte TV på den tiden.) Vid den tidpunkten i historien var det amerikanska folket entusiastiska över idén att erövra en kontinent, och idén om "Manifest Destiny" – att spänna över den kontinenten från Atlanten till Stilla havet med den vita rasen – var fortfarande en spännande dröm. Lyckligtvis hade Förenta staterna vid denna tid en tystlåten, anspråkslös men beslutsam president som var en av våra största — James K. Polk. Som man kan förvänta sig har den efterföljande judiska historien gett denne store man mycket lite uppmärksamhet, och ännu mindre erkännande. Ändå var hans korta fyraåriga regim en av de mest produktiva och betydelsefulla i vår unga republiks historia.

Nationen distraherad av slavfrågan. Detta är desto mer anmärkningsvärt eftersom hans era var en då det verkade som om ingen president kunde ta itu med något avgörande problem. Mellan perioden 1837 och valet av Lincoln slutade varje fråga, oavsett hur orelaterad den var, i ett gräl för eller emot slaveriet, en fråga som...

Judar hetsade högljutt för att driva den unga nationen in i inbördeskrig.

President Polk en handlingens man. Polk hanterade frågan som "en förbannelse över båda era hus" och fortsatte envist med sitt arbete att framgångsrikt uppnå sina historiska mål.

I kort sammanfattning var dessa prestationer (a) annekteringen av Texas den 29 december 1845; (b) besegrandet av hela den mexikanska nationen (med dess bakgrund av nästan 300 år av spansk civilisation) och ockupationen av dess huvudstad, Mexico City; (c) genom fördraget i Guadalupe Hidalgo förvärvades det nuvarande territoriet för New Mexico, Arizona, Nevada, Idaho; (d) genom en annan militär aktion intogs staten Kalifornien (e) genom köp och förhandlingar med Storbritannien förvärvades "Oregonterritoriet", vilket inkluderar staterna Washington, Oregon och den norra delen av Kalifornien.

Utökade den vita mannens territorium med hälften. Därmed förvärvade Polk under sin korta mandatperiod totalt den västra tredjedelen av Amerikas 48 stater och fastställde dess slutgiltiga södra, västra och norra gränser. Allt detta mitt under en period då andra "stora" politiker slet sönder nationen med den judekonstruerade slavfrågan. Inte illa för en "glömd" president, en president vars minne vi Skapare kommer att återuppliva i vår ras hjärtan.

Men låt oss gå tillbaka mindre än ett decennium före Polks tid. Kriget med Mexiko började egentligen 1836 med ett heroiskt drama vid en liten mission vid San Antonio-floden. Den kallades Alamo.

Erövringen av Texas

Kom ihåg Alamo! Mexikansk historia började med erövringen av aztekernas imperium av Cortes år 1521. Även om de spanska conquistadorerna hade ett försprång på drygt två hundra år gentemot sina anglosaxiska rivaler i norr, fanns denna skillnad: anglosaxarna drev indianerna framför sig, tog landet och gifte sig med vita kvinnor. Spanjorerna å andra sidan exploaterade landet för guld och silver, förslavade indianerna och gifte sig med dem. I slutändan absorberade indianerna spanjorerna, reducerade befolkningen till en blandning av bastardiserade mestiser (där indianska gener dominerade) och återgick till att bli ett av de mer underutvecklade länderna på det västra halvklotet. Under århundradena besegrade de underlägsna indianska generna de spanska conquistadorerna genom ren numerär.

Mexikansk självständighet. År 1810, medan Spanien självt var under napoleonsk ockupation, gjorde mexikanerna uppror. Efter mer än tio år av anarki, dödande, banditeri, krigföring och förödelse erkände Spanien slutligen mexikansk självständighet. Bastarderna var nu utelämnade till sig själva.

Anarki råder. Under det kvartssekel som förflöt mellan självständigheten 1821 och början av det mexikanska kriget 1846 hade Mexiko haft mer än 40 olika "regeringar". Trots att mexikanerna kopierade den amerikanska konstitutionen, reviderade och skrev om den ett dussin gånger, var anarki och revolution snarare normen än undantaget.

Fritt fram. Trots att rättigheterna till det stora området Texas hade överlämnats till Spanien genom ett amerikanskt fördrag 1819 i utbyte mot Florida, accepterade 1830-talets härdade nybyggare aldrig denna "utförsäljning". De ansåg att det tillhörde den vita rasen genom naturlig rätt och låg i vägen för expansionen västerut. "Manifest Destiny" tillhörde dem. År 1835 fanns det cirka 30 000 vita bosättare i det område som allmänt kallades Texas. Mexikanerna hävdade att området var deras, men i bästa fall var deras anspråk svagt. I själva verket var landet fritt fram för vem som helst. Anglosaxarna betraktade det som en naturlig förlängning av en nation som rörde sig västerut. Texanerna var redo att förklara sig självständiga.

Straffexpedition av Santa Anna. In i denna bild steg den grymme, flamboyante och förrädiske mexikanske generalen — Santa Anna. I leken hela havet stormar, genom intriger, briljanta militära bedrifter och bedrägeri, var han 1836 Mexikos obestridde diktator. När de anglosaxiska gringosarna vägrade att böja sig för deras skatteindrivare och erkänna mexikanskt herravälde över Texas, tänkte han lära dem en läxa. Han gav sig av med en armé på 6 000 man vintern 1836 och marscherade norrut med den uttalade avsikten att underkuva och/eller driva framför sig och döda varje vit anglosaxisk bosättare i Texas. Först var han tvungen att underkuva den lilla texanska garnisonen vid San Antonio de Bejar.

Patrioter och äventyrare. De flesta av de 182 texanska frivilliga som höll San Antonio var där nästan av en slump. Jim Bowie, känd från gränslandet, anlände dit mindre än en månad tidigare med en liten grupp på cirka 30 man och order från Sam Houston att spränga Alamo. Denna order lydde han omedelbart inte och beslutade sig för att stanna. Överste William B. Travis, endast 27 år gammal, anlände dit med en grupp på 25 man ungefär två veckor efter Bowie. Han hade också order om att spränga Alamo-missionen så att den inte skulle hamna i mexikanernas händer. Hans order kom från "guvernör" Henry Smith av Texas, en av två stridande politiska fraktioner. Liksom Bowie vägrade även överste Travis att lyda dessa order och beslutade sig för att stanna. Dessa två grupper anslöt sig till den lilla kontingenten på 104 man som redan fanns där under överste James Clinton Neil, som lämnade kort därefter på grund av sjukdom. Med andra avresor inräknade fanns det nu totalt 150 man i San Antonio.

Till denna blandade grupp, av vilka få var soldater i ordets vanliga bemärkelse, måste läggas närvaron av Davy Crockett, indiankrigare, nybyggare, tidigare lagstiftare i Tennessee och amerikansk kongressledamot, nu vid 50 års ålder redan en levande amerikansk legend.

Provisoriskt och oorganiserat. Liksom den splittrade, provisoriska och spirande regeringen i Texas, var befälet över garnisonen vid Alamo delat mellan överste Wm. B. Travis och James Bowie, där de flesta av männen lutade åt Bowie i sin lojalitet. Sådan var den oorganiserade situationen när Santa Anna och hans armé på 6000 man anlände den 23 februari 1836.

Överste Travis samlade sina män från staden San Antonio till Alamos missionsgård, eftersom kapellbyggnaden var den enda i staden med väggar lämpliga för någon form av försvar. Under den första dagen skadades överste James Bowie allvarligt när han försökte ställa upp en kanon; hans bröstkorg blev nästan krossad. Detta lämnade överste Travis med det högsta befälet, en plikt han utförde med tapperhet och ära.

Begäran om hjälp. Kurirer som skickades ut av Travis för att värva hjälp i deras desperata situation gav föga resultat. Överste Fannin i Goliad med 400 frivilliga fick meddelandet, men han antingen ville inte eller kunde inte röra sig. Den enda hjälp som mottogs på belägringens tionde dag var en liten kontingent på 32 frivilliga från staden Gonzales (vilket ökade det totala antalet i Alamo till 182). Det var hjälp som betydde föga för utgångens framgång. Männen från Gonzales visste det, och deras modiga beslut att hjälpa till var ett beslut att dö i strid.

Dagar av heroism. Efter tolv dagar hade de texanska skarpskyttarna krävt en hög tribut av mexikanerna, och trots det ständiga kanonbraket, trots sömnlösheten, trots bristen på krut och skott, hade de inte haft en enda förlust bland sina män.

Stormningen av Alamo. Tidigt på morgonen den trettonde dagen beslutade Santa Anna att storma murarna. Hans trumpetare spelade den berömda "Deguello", en primitiv och gammal morisk marsch, signalropet om att ingen nåd skulle ges och inga fångar tas levande. Vid nio-tiden på morgonen var allt över. Varje texan hade mördats, bajonetterats och stympats.

Ett ärorikt arv. Men texanerna hade inte dött förgäves. De dog som hjältar vars historia fortfarande inspirerar dagens texaner och amerikaner i allmänhet med enorm stolthet. De kommer att leva vidare i historien likt de tappra 300 som dog när de försvarade passet vid Thermopyle i Grekland tjugotre århundraden tidigare. Dessutom krävde de en extremt hög tribut. Mellan 1500 och 1600 mexikaner dog under dessa tretton dagar.

Katastrof och hämnd. Men det är inte allt. Deras död chockade hela Texas. Det fick slutligen de grälande texanerna att enas och ta sin självständighet med våld. Det gjorde också något annat: det utlöste ett djupt och bestående raseri hos texanerna som ropade efter hämnd. Det var en seger i döden.

Förintelsen av texanerna. Det fanns fler dåliga nyheter för texanerna. I den nu segerrike Santa Anna mötte texanerna en fiende

kallblodigt besluten att krossa dem så fullständigt att de aldrig skulle resa sig igen. Inget mindre än total utrotning av alla vita gringos dugde. Han skulle lära dessa amerikaner en läxa de aldrig skulle glömma.

Goliad skickade ingen hjälp. Nittiofem miles sydost om Alamo låg den lilla texanska byn Goliad, bemannad av 400 unga amerikanska rekryter under befäl av överste James Fannin. Det var denna grupp som överste Travis hade bett om hjälp för att försvara det belägrade Alamo. Överste Fannin var en märklig och vacklande man. Delvis på grund av obeslutsamhet, delvis genom olyckshändelser, skickades aldrig någon hjälp från Fannin till de desperata männen i Alamo. Detta skulle komma att kosta texanerna och garnisonen i Goliad dyrt.

Goliad intaget. I sin marsch för att utplåna Texas från kartan anlände en styrka på 1400 av Santa Annas män under general Jose Urrea till Goliad den 19 mars 1836 och omringade Fannins garnison. Efter två dagars hårda strider kapitulerade amerikanerna mot det mexikanska löftet att de skulle behandlas med heder och skickas på villkorlig frigivning till USA. Under åtta dagar hölls Fannins män fångna i Goliad och behandlades humant. Sedan kom Santa Annas order: Männen skulle alla skjutas.

Mexikanskt svek. Tidigt på palmsöndagen den 27 mars 1836 marscherade de mexikanska trupperna ut fångarna från Goliad och berättade för dem att de skulle friges och skickas till New Orleans. Plötsligt, nära San Antonio-floden och en halv mile från fortet, vände sig mexikanerna mot amerikanerna och sköt ner dem i kallt blod. Endast 60 lyckades fly.

Panik. Nyheten om Santa Annas slakt träffade de texanska civilisterna som ett åsknedslag och utlöste en febril flykt från gårdar och bosättningar.

Houston bidade sin tid. Under tiden organiserade Sam Houston resterna av sin sargade armé, retirerade inför den mexikanska anstormningen och valde noggrant ut sin plats och tidpunkt.

* * * * *

Hämnd. Bara några veckor senare, den 21 april 1836, fångade Sam Houston med en styrka på 600 frivilliga Santa Annas styrkor vid San Jacinto. Med stridsropet "Kom ihåg Alamo!" förintade de rasande texanerna mexikanerna i en strid som varade i endast 20 minuter. General Santa Anna tillfångatogs. Faktum är att det troligen var det enda viktiga slaget i amerikansk historia där inte en enda fiendesoldat undkom att antingen bli tillfångatagen eller dödad.

Dumdristig barmhärtighet. Det finns en fotnot till denna seger som dock borde vara både en läxa och en varning för oss. Istället för att döda alla mexikanerna för morden på hjältarna i Alamo, och återigen slakten i Goliad, ingick Sam Houston ett avtal med

Santa Anna, som trots allt var El Presidente av Mexiko och dess högste militära befälhavare, Santa Anna kunde få leva om han skickade hem sina återstående trupper och gav upp alla mexikanska anspråk på Texas. Santa Anna gick med på detta.

Förkastad och förrådd. Santa Annas efterträdare förkastade omedelbart anspråket och ett år senare släpptes Santa Anna, för att kämpa mot amerikanerna igen tio år senare, som vi ska få se.

Under tiden, i tio år, vandrade Texas vägen ensam, under ständigt hot om mexikansk invasion.

* * * * *

Lärdomar att dra. De lärdomar som vi, den vita rasen, kan dra från denna dramatiska episod i erövringen av västern är flera.

1. Endast genom enighet kan vi vinna.
2. Endast genom kamp och uppoffring kan vi vinna herravälde över land och territorium och driva bort de blandade raserna.
3. Att när vi tillåter de blandade raserna (genom vår generositet, välgörenhet, dumhet eller vad som helst) att vinna över oss, kan de vara brutalt grymma och kommer att försöka utrota den vita rasen närhelst de får möjligheten.
4. Tyvärr krävs det ofta en stor tragedi för att få den vita rasen att ta sitt förnuft till fånga innan de enas och kämpar.
5. Tillåt aldrig en besegrad fiende att komma tillbaka senare för att kämpa igen. Vi ska berätta mer om detta i nästa episod av vår historia.

Det mexikanska kriget 1846-48

Mexiko sjuder av hämndlystnad. Med liten eller ingen hjälp från det egentliga USA förblev Texas en självständig "republik" i nästan tio år, innan det slutligen accepterades som delstat den 29 december 1845. Denna fördröjning berodde, som vi nämnde i början, på det idiotiska käbblet i Washington mellan de olika fraktionerna i frågan om slaveri. Med amerikaniseringen av Texas 1836 fortsatte relationerna mellan USA och Mexiko att bli alltmer spända. Medan mexikanerna rasade över förlusten av Texas (som de inte erkände), sjuder de också av hämndlystnad. I Mexico City förekom storslagen retorik om att tåga mot Washington. Det amerikanska föraktet för mexikansk anarki och ständiga revolutioner framkallade å andra sidan en krigsfeber för att storma "Montezumas salar" och lära dessa "greasers" en läxa. Men framför allt, bakom allt detta, låg den grundläggande amerikanska önskan om de västliga landområden som Mexiko fortfarande gjorde anspråk på, men var oförmöget att hålla kvar, och mexikanerna visste om det.

En handlingens man. Det krävdes en president som Polk för att ställa frågan på sin spets. Medan andra presidenter (och politiker) slösade sin energi på de ständiga fraktionsstriderna om slaverifrågan, beslutade Polk sig för att agera. Vi, det vita folket i Amerika, står i stor tacksamhetsskuld till honom för hans förutseende, mod och beslutsamhet.

Mot Rio Grande. I mars 1846 beordrade Polk brigadgeneral Zachary Taylors armé att lämna sitt läger vid Corpus Christi för att marschera söderut för att "försvara Rio Grande". Efter 20 dagar nådde "Old Rough & Ready's" 3000 män en plats kallad Arroyo Colorado, cirka 30 miles norr om Rio Grande. En stark mexikansk styrka varnade dem för att korsa strömmen, då det skulle innebära krig. Taylors män korsade strömmen omedelbart. Mexikanerna flydde utan strid. Taylors män marscherade vidare till Rio Grande där de blickade ut över den 100 yard breda floden mot den mexikanska staden Matamoros. Trots texansk självständighet befann de sig nu i territorium som fortfarande krävdes av Mexiko. Han beslutade att bygga ett fort mittemot den mexikanska staden. Amerikanerna var ovetande om att den mexikanska nordarmén väntade på dem i Matamoros med minst lika många män och dubbelt så många kanoner.

Redo för krig. Således stod två arméer — och två nationer — på randen till krig, där amerikanerna utmanade mexikanerna att ta det första steget.

Mexikanska styrkor överlägsna i storlek. Vi måste komma ihåg att Mexiko vid denna tid hade en större befolkning än USA, en lika stor landyta och en mycket större armé, tränad i de hårda prövningarna av 35 års krigföring, samt en huvudstad som hade fyra gånger så stor befolkning som staden Washington. Den amerikanska armén, å andra sidan, hade ingen verklig krigserfarenhet på två generationer, med undantag för de obetydliga seminolekrigen i Florida tio år tidigare. Dess totala styrka var endast cirka 5300 man, utspridda papperstunt över ett 100-tal utposter. Dessutom, bortsett från Polks beslutsamhet, orsakade kriget hemma stora och ibland vilda splittringar i den amerikanska folkopinionen. Många amerikaner, som fortfarande mindes revolutionen och de hatade brittiska soldaterna, hade lite till övers för "reguljära trupper".

Blod spills. Under tiden, medan Taylors styrka minskade på grund av deserteringar och sjukdomar, förstärktes den mexikanska sidan av en ny kontingent på 2000 man, och en ny general, Mariano Arista, tog befälet. Han hade kommit för att slåss. Efter att ha skickat general Taylor ett artigt meddelande om att "fientligheter har inletts", korsade hans kavalleri Rio Grande långt uppströms från Matamoros. När Taylor skickade en kavalleripatrull på 65 man för att undersöka saken, hamnade de i ett bakhåll. Kriget var igång.

Kongressen drar benen efter sig. "Amerikanskt blod har spillts", skrev general Taylor till president Polk. Två veckor senare, den 9 maj 1846, nådde rapporten Polk. Den 11 maj skickade Polk ett meddelande till en splittrad kongress. Istället för att be om en direkt krigsförklaring, bad han kongressen att "erkänna" ett redan existerande krigstillstånd "genom...

själva Mexikos handling." Efter mycket bitter och hetsig debatt "erkände" kongressen slutligen ett sådant tillstånd och föreslog att förse presidenten med 50 000 soldater och 10 miljoner dollar för att bringa det "befintliga" kriget till ett snabbt slut.

Ivriga frivilliga. Det är intressant läsning att studera detaljerna i det krig som följde. Tyvärr har vi inte utrymme här för att göra det. När kriget väl var förklarat anmälde sig amerikaner ivrigt som frivilliga för tjänstgöring, även om USA vid denna tid aldrig mönstrade en stående armé på 50 000 man.

Två amerikanska segrar. Med sin decimerade armé på 3 000 man besegrade Taylor de överlägsna mexikanska styrkorna i två på varandra följande drabbningar — vid Palo Alto och vid Resaca de la Palma, båda på den norra sidan av Rio Grande. Den 18 maj 1846 korsade Taylor floden och ockuperade själva staden Matamoros, en stad med 4 000 invånare. Han hade dock dårskap nog att låta de besegrade resterna av general Aristas armé undkomma för att strida en annan dag.

Taylor som nationalhjälte. De första nyheterna om "Old Rough & Ready's" briljanta segrar nådde Washington den 23 maj 1846, tio dagar efter att krigspropositionen antagits. Taylor, den okände nybyggaren, blev en nationalhjälte nästan över en natt. Frivilliga strömmade till fanorna. Vid midsommaren 1846 hade Taylor omkring 14 000 man vid den texansk-mexikanska gränsen.

Mot Monterrey. I mitten av augusti beslutade Taylor att röra sig inåt landet för att möta fienden. Med endast 6 000 soldater tågade han mot Monterrey, en formidabel fästningsstad med 15 000 invånare, där han mötte general Ampudias överlägsna Nordarmé, nu förstärkt och välutrustad. Efter tre dagars hårda strider hissade amerikanerna slutligen segerns flagga på Citadellet. Deras förluster hade varit extremt tunga.

Missriktad generositet. Den besegrade general Ampudia föreslog ett vapenstillestånd och general Taylor accepterade storsint, vilket tillät de mexikanska trupperna att tåga ut med sina vapen två dagar senare.

Detta var andra gången Taylor gjorde samma kostsamma misstag — ett misstag som den vita rasen i allmänhet är alltför benägen att begå. När tillfället ges bör fienden förintas fullständigt så att denne aldrig mer kan strida.

Tio år tidigare hade Sam Houston gjort samma barmhärtiga misstag — han lät general Santa Anna leva efter att ha tillfångatagit honom vid San Jacinto. Denne förrädiske och mest briljante av mexikanska generaler skulle bli Taylors nästa motståndare, en blunder som president Polk hjälpte till att frambringa.

Den förrädiske Santa Anna är tillbaka. Santa Anna hade före fientligheternas början varit i exil på Kuba. Denne listige gamle räv var den ende man som framgångsrikt kunde samla mexikanerna till effektivt motstånd, och mexikanerna, som insåg detta, förlät alla hans

tidigare synder. Frågan var hur man skulle få honom genom den amerikanska blockaden som nu sträckte sig över Mexikanska golfen.

Polk blir lurad. Polk, som hoppades kunna övertala mexikanerna att "sälja" de omstridda territorierna, trodde på Santa Anna när denne skickade ett meddelande till Polk som antydde att han, Santa Anna, var den ende mexikan som var stark nog att ingå en förhandlad fred och avsluta kriget. Polk följde förslaget och lät Santa Anna slinka igenom flottans blockad.

Väl tillbaka i Mexico City hade Santa Anna inga avsikter att sluta fred. Inom kort tog han åter kontroll över den mexikanska regeringen och samlade armén för att slå tillbaka gringo-invaderarna. Han var vid det laget det bästa vapen mexikanerna hade.

Inom mindre än en månad hade Santa Anna samlat en armé på 25 000 man. Samtidigt marscherade Taylor, med sina decimerade styrkor, söderut mot Saltillo. Med förstärkningar på 2 400 frivilliga under general Wool förberedde sig Taylor på att möta Santa Anna, som marscherade norrut för att tukta och förinta inkräktarna.

Seger vid Buena Vista. Vid slaget vid Buena Vista handlade det om 4 500 amerikanska frivilliga mot 15 000 mexikanska soldater ledda av Santa Anna. Efter blodiga och kostsamma strider under hela dagen den 23 februari 1847, då Taylors armé flera gånger var nära att förintas, retirerade mexikanerna nästa morgon och begav sig söderut. Det var Taylors sista slag, och nästa val slungade honom in i ämbetet som president.

General Winfield Scott tar över. Under tiden hade Polk beslutat att ge general Winfield Scott ansvaret för det mexikanska kriget. Med Lobos Island, 180 mil från Vera Cruz, som ett amfibiskt uppladdningsområde, tävlade Scott mot tiden. Han var tvungen att besegra den dödliga gula febern, som han visste skulle vara mer ödesdiger för hans män än fienden. Hans mål var att storma Vera Cruz, marschera sina män till högre höjder före sommarhettan och sedan vidare mot Mexico City.

Landstigning vid Vera Cruz. Med början i februari 1847, efter oändliga förseningar och misslyckanden, landsteg Scott slutligen med trupper på Collada Beach några mil söder om Vera Cruz klockan 17:30 den 9 mars. Vid klockan 22 den kvällen hade alla 11 000 man landstigit utan en enda förlust. Det är fortfarande en gåta för militärhistoriker varför mexikanerna, med full sikt, tillät landstigningen utan motstånd.

Vera Cruz kapitulerar. Vera Cruz i sig var en militär fästning där hamnen vaktades av Fort Ulua, med 15 fot tjocka väggar. På tre dagar hade amerikanerna omringat Vera Cruz i en sju mil lång båge och skurit av dess vattenförsörjning. Den 22 mars var de amerikanska mörsarbatterierna (uppställda under störande mexikansk eld från Vera Cruz) på plats och redo att svara. Efter flera dagars intensivt bombardemang i båda riktningarna började den mexikanska moralen inne i Vera Cruz att kollapsa.

Den 28 mars kapitulerade Vera Cruz, och garnisonen inne i Fort Ulua, som var beroende av staden för livsmedel, kapitulerade också.

Scotts förluster var minimala med tanke på den enorma seger som uppnåddes — 13 döda, 55 sårade.

Gula febern. Men säsongen började bli sen. Spridda fall av gula febern bröt redan ut. Den 8 april påbörjade de första amerikanska kontingenterna marschen mot Mexico City och högre terräng.

Bakhåll vid Cerro Gordo. Under tiden hade general Santa Anna samlat sina styrkor och noggrant valt ut det mest strategiska bergspasset för att lägga sig i bakhåll för amerikanerna — en liten stad vid namn Cerro Gordo. Med 12 000 soldater väl förskansade på kullarna mötte han amerikanerna den 18 april. Efter en hel dags hårda strider drev amerikanerna mexikanerna på flykt. Amerikanerna led 431 förluster, men mexikanerna led 1 200 döda eller sårade och 3 000 krigsfångar. Senare släpptes fångarna fria.

Amerikansk seger. General Scott var jublande glad. I en rungande seger vid Cerro Gordo hade han krossat den enda fientliga armén mellan honom och Mexico City, 29 mil bort. Nu skulle mexikanerna säkerligen förhandla om fred.

Motsträvig fiende. Men han tog miste. De värsta striderna låg fortfarande framför dem. Mexiko var en svår fiende — hon ville varken slåss eller ge upp, eller så verkade det i alla fall.

Splittring i Washington. Hemma i staterna rasade ordkriget ännu häftigare. I Washington flammade politiken upp med full kraft. Vissa krävde ett tillbakadragande till Rio Grande. Vissa ropade på omedelbar fred. Vissa argumenterade för att avsluta det hela definitivt. Frågan om slaveri flammade upp igen och kopplades till de krigsvänliga krafterna. Istället för att ge general Scott och hans tappra soldater sitt fulla stöd, vände halva landet dem ryggen.

Amerikansk styrka eroderar. Utöver Scotts problem vid denna tid fanns de korttidsfrivilliga (ett år) vars tjänstgöringstid nu var slut. De flesta av dem valde att inte ta värvning på nytt och 3 000 marscherade tillbaka till Vera Cruz för att skeppas hem, vilket minskade Scotts effektiva styrka till endast 7 000 man. Hans försörjningslinjer från Vera Cruz var översträckta och förstärkningar var fåtaliga och sena. För att ytterligare försvåra för Scott skickade president Polk en civil fredsförhandlare, Nicholas Trist, som stod över Scott i rang, med ett förseglat fredsförslag till den mexikanska regeringen. Scott var rasande och satte sig på tvären. Han begärde att bli återkallad.

Häftigt hat mot jänkare. Men Mexiko ville ändå inte förhandla. Scotts humör steg när 4 000 efterlängtade förstärkningar slutligen anlände. Den 6 augusti 1847 anlände ytterligare 2 500 rekryter under brigadgeneral Franklin Pierce (den framtida presidenten) till Puebla. Detta förde upp amerikanernas styrka till omkring 13 000, av

varav 2200 var sjuka och oförmögna till tjänst. Framför dem låg Mexikodalen med Mexico Citys 200 000 invånare, försvarade av omkring 30 000 soldater under Santa Anna, alla fyllda av ett hätskt hat mot de yankee-inkräktarna.

Seger och Bedrägeri. Efter att ha använt Puebla som uppladdningsområde för det slutgiltiga anfallet, marscherade Scotts män över passen in i Mexikodalen den 20 augusti och anföll omedelbart fienden. Efter en dag av hårda strider och svåra förluster på båda sidor krossade amerikanerna den mexikanska armén, bröt det mexikanska försvaret vid broarna och hade staden i sitt våld. Santa Anna föreslog slugt ett vapenstillestånd på ett år för diskussion om "preliminära fredsvillkor". Vad han egentligen försökte göra var att vinna tid för att åter samla sina styrkor. Scott gick i fällan. Även om han avvisade ett års tid som för långt, gick han med på ett kort vapenstillestånd.

Santa Anna var förtjust, och vapenvilan trädde i kraft den 24 augusti.

Stort Misstag i Felplacerad Tillit. Scott gjorde sitt fälttågs största misstag. Genom att återigen lita på fiendens "uppriktighet" blev han lurad. Santa Anna arbetade febrilt med att omorganisera sina styrkor, placera ut nya kanoner och batterier vid strategiska byggnader och vägar och bygga upp deras försvar. Till och med de vanliga amerikanska soldaterna visste att det var ett dårskapens misstag. Istället för att krossa fienden en gång för alla, "pratade" deras befälhavare. Männen knotade över att de, efter att ha vunnit den största segern i hela fälttåget, skulle behöva utkämpa striden helt på nytt. De hade helt rätt.

Mot Montezumas Salar. "Vapenvilan" varade i två veckor. Vid det här laget hade Scott färre än 8000 stridbara män och fienden på hemmaplan var väl förskansad med 18 000. Den 8 september gick amerikanerna åter till anfall för att storma slottet Chapultepec och slutligen tränga in i själva hjärtat av staden. Efter en vecka av hårda strider och svåra förluster på båda sidor hissade mexikanerna den vita flaggan och bad om förhandlingar. Denna gång lät sig Scott inte luras. Han ämnade ta staden och hans trupper marscherade till Grand Plaza och hissade den amerikanska flaggan på Nationalpalatset. General Scott anlände i full stridsuniform och de amerikanska truppernas jubel kunde höras i flera kvarter.

Segern Fullbordad. Scott utnämnde general Quitman till militärguvernör och fälttåget var över. En av Scotts män, kapten Rowell S. Ripley, klandrade senare det två veckor långa vapenstilleståndet för att i onödan ha kostat amerikanerna 1652 män och officerare i döda och sårade.

* * * * *

Evig Läxa. Det finns ytterligare en episod i detta krig som bör vara en läxa och en varning för alla dagens rasförrädare.

Amerikanska Förrädare. När general Taylors armé stod inför staden Matamoros på andra sidan Rio Grande 1846, simmade sergeant John Riley från kompani K över floden och kom aldrig tillbaka. Han gick med i den mexikanska armén. Under månaderna som följde följde hundratals andra Rileys exempel, drivna av tristess, dryck eller mexikanska lockrop om gratis mark. Många rördes av mexikansk propaganda om att de protestantiska jänkarna försökte förstöra den katolska kyrkan. Eftersom över 20 procent av vissa regementen var irländska katolska immigranter, tilltalade denna propaganda särskilt denna grupp. De bildade San Patricio-bataljonen och slogs mot amerikanerna, och det ganska effektivt, eftersom de i de flesta fall var mer tekniskt skickliga än mexikanerna.

Krigsrätt. Minst 65 San Patricios tillfångatogs vid Churubusco, ställdes inför krigsrätt och dömdes till hängning.

Hängda. När de amerikanska trupperna stormade slottet Chapultepec stod 30 av dessa desertörer på mulkärror, under en galge, med snaror runt halsen, och betraktade flaggstången på toppen av slottstornet. Hissandet av "Stars and Stripes" skulle vara signalen för bödeln att vinka fram kärrförarna och lämna förrädarna hängande.

General Scott hade granskat fallen för 65 desertörer. De som inte hängdes fick 50 piskrapp, bokstaven D (för desertörer) brännmärkt på sina kinder och lämnades med det dystra jobbet att gräva gravarna för de hängda.

Varning till alla förrädare. Vi inom Church of the Creator intar en ännu tuffare hållning. Vi hävdar att det att vara en förrädare mot sin ras är ett ännu mer avskyvärt brott än förräderi mot land eller armé. Vi kommer också att ha en dag av räkenskap med alla de förrädare som idag tror att de kan förråda den vita rasen ostraffat. Vi kommer också att skipa god gammaldags gränsrättvisa mot rasförrädare.

* * * * *

Samtidigt, i Kalifornien. Medan generalerna Taylor och Scott förde striden söder om Rio Grande, utkämpades en annan tävling i fjärran västern om ett rikt byte — Kalifornien, ett område som också krävdes av Mexiko, men som var nästan oberoende av all kontroll från Mexico City. Icke desto mindre hade det under flera århundraden bebotts av en spansk-mexikansk befolkning vars lojalitet fortfarande låg hos deras fränder i söder. Men vita nybyggare började driva in, i allt större antal.

Erövra ett rikt imperium. Den amerikanska överhetens invasion av Kalifornien började egentligen i smyg 1845 med en liten "utforskningsexpedition" ledd av John C. Fremont, som skulle göra en "undersökning" av ett pass genom Sierras till Kalifornien. Innan det var över, med andra äventyrare och militärer såsom brigadgeneral

Stephen Kearny, kommodor John Sloat, kommodor Robert Stockton, de hade erövrat ett rikt imperium åt Förenta staterna. Detta lyckades de åstadkomma med relativt små styrkor, några få små fältslag och endast en liten förlust av människoliv. Det utgör fascinerande läsning, men vi har inte utrymme att gå in på detaljerna här.

* * * * *

Freden i Guadalupe Hidalgo. Det räcker med att här säga att efter general Winfield Scotts totala seger och ockupation av Mexico City den 14 september 1847, tvingades mexikanerna, fientliga som de var, att komma till ett avtal. Ett av huvudproblemen var att finna en ansvarsfull grupp som kunde erkännas som en regering, eftersom Santa Annas regering hade störtats och han återigen hade flytt landet. Slutligen formades en sådan regering under Manuel Pena y Pena. Efter mycket obstruktionism från den amerikanska regeringen själv, slöt förhandlaren Nicholas Trist, en envis man, freden i Guadalupe Hidalgo, som Pena-regeringen undertecknade den 2 februari 1848. Efter mycket bitter debatt ratificerades den av den amerikanska senaten den 10 mars 1848.

Vita rasen vinner hälften av Mexiko. Trots alla de hinder Polk hade lagt i vägen för sin förhandlare (Polk drog tillbaka sina fredsförslag och beordrade honom att återvända hem, order som Trist vägrade lyda), hade Trist i fördraget, till Polks stora förvåning, fått med nästan allt som Polk optimistiskt hade föresatt sig att erhålla innan kriget ens startade. Under fördraget fastställdes Förenta staternas södra gräns, löpande längs Rio Grande till den nymexikanska gränsen och därifrån västerut till Stilla havet till en punkt söder om San Diego. I gengäld skulle USA betala Mexiko 15 miljoner dollar och även överta de amerikanska medborgarnas krav på 3,25 miljoner dollar mot den mexikanska regeringen. Kort sagt avstod Mexiko mer än hälften av sitt territorium, inklusive Kalifornien, Arizona, Texas, New Mexico och alla anspråk landet hade på något av det övriga västra landet.

Anspråken på Oregon avgjorda. Storbritanniens anspråk på Oregon hade lösts genom en fredlig kompromiss i juni 1846, vilket gav USA Stillahavsområdet i nordväst upp till den 49:e breddgraden.

Polk, en av de största. Vi, den vita rasen, bör därför med stolthet ge vårt erkännande och ära till president James Polk, som gjorde mer på två år för att utvidga territoriet för den vita rasens expansion än någon annan president i historien. Detta trots det faktum att praktiskt taget alla andra politiker under hans årtionde var dumt insnärjda i en galen hysteri kring slaveriet, till den grad att praktiskt taget alla möjligheter till positiv handling var näst intill omöjliga. Våra skolbarn har inte fått höra hela historien om detta ärorika kapitel i den vita rasens historia. Förmodligen av just den anledningen, eftersom det var det mest konstruktiva och produktiva kriget i amerikansk...

historien har de judiska författarna nedvärderat Polk och det mexikanska kriget som en obetydlig del av vår historia.

Mexikanska kriget en ärorik seger. Istället fortsätter judarna att älta inbördeskriget, "nostalgin" i alltihop, de "färgstarka" generalerna och så vidare, i all oändlighet. Det faktum att det mexikanska kriget var ett ytterst konstruktivt och produktivt krig och inbördeskriget ett fruktansvärt, hemskt misstag, iscensatt av judarna själva, påpekas aldrig. När de överhuvudtaget refererar till det mexikanska kriget framställer de det som att en stor mobbare (USA) utnyttjar en svagare granne.

Mexikos resurser överträffade USA:s. Detta är också en uppenbar lögn. År 1846 hade Mexiko en befolkning som var minst lika stor som USA:s. Det hade ett lika stort territorium under sin domän. Dess huvudstad Mexico City hade en befolkning på 200 000, mer än fyra gånger så stor som befolkningen i Washington, D.C. Mexikos historia sträckte sig tillbaka till 1519, drygt trehundra år innan anglerna i norr ens hade påbörjat sin väg mot Manifest Destiny. Dessutom var amerikanerna tvungna att utkämpa detta krig på fiendens territorium, långt hemifrån med kraftigt utsträckta försörjningslinjer vid en tid och på en plats där det fortfarande inte fanns några järnvägar, inga telegraflinjer, och när transporter och kommunikationer fortfarande var extremt långsamma och svåra. I varje sammandrabbning, i varje möte, i varje slag, var amerikanerna underlägsna i manskap och underlägsna i antal kanoner och artilleri. Varje slag de skulle ha förlorat på mexikanskt territorium skulle utan tvekan ha inneburit en total slakt av de amerikanska styrkorna. Så det var knappast ett krig mellan ojämlika parter, som de förvrängda judiska historieböckerna vill få oss att tro.

Den vita rasens överlägsenhet över hybrider. Ändå triumferade amerikanerna över mexikanerna i varje slag, även när de var numerärt underlägsna fem mot en, vilket de ofta var. Varför triumferade de? Svaret finns i våra gener, i **den vita rasens överlägsna intelligens och stridsförmåga gentemot "gyttjeraser": mestiser, blandraser och indianer.** Låt oss aldrig glömma detta. Det finns många andra lärdomar vi kan dra från detta ärorika kapitel i vår historia, om vi vill lära oss av historien.

Vad vi kan lära oss av det mexikanska kriget

1. Den mest uppenbara och viktiga lärdomen vi måste dra är att Amerika, liksom varje annat land, imperium eller civilisation, byggdes genom erövring. Det var genom strid, genom att spilla blod, genom att besegra fienden som den vita människan med våld tog landet från indianerna eller mexikanerna, och till och med vann sin självständighet från britterna.

2. Vi inom Church of the Creator betraktar krigen mot indianerna och mexikanerna som av långt större betydelse än det amerikanska revolutionskriget mot England. När allt kommer omkring har Kanada blomstrat lika väl, trots att det aldrig formellt bröt sig loss från England. Dess mindre befolkning beror enbart på det faktum att endast dess södra utkanter ligger i ett gästvänligt klimat.

3. Om det mexikanska kriget, att trycka tillbaka **ler-raserna** och bosätta området med **vitt folk**, var så produktivt i det förflutna och var det "amerikanska sättet", varför skrota ett vinnande koncept? Varför inte tillämpa samma framgångsrika program på resten av världens landområden, inte bara för USA, utan för den vita rasen som helhet? Vi inom Church of the Creator föreslår att detta är exakt vad vi inte bara kan göra, utan måste göra, om vi ska överleva. Vi har intelligensen, vi har makten, och Naturen har gett oss den naturliga rätten att göra det. I sitt credo ger Church of the Creator oss inte bara den moraliska rätten att göra det, utan också den **moraliska skyldigheten** att göra det.

4. För dessa fega "bleeding hearts" (vars sinnen har blivit perverterade av judisk propaganda) kastar vi fram denna utmaning: om ni verkligen tror att den vita människan gjorde fel i att erövra Amerika, om ni inte tror på det amerikanska sättet, varför föregår ni inte med gott exempel och visar era övertygelser i handling? Ge tillbaka din egendom till en mexikan eller en indian, avsäg dig ditt amerikanska medborgarskap och kryp in i ett hål och dö. Det är den yttersta konsekvensen av era idiotiska slutsatser, oavsett om ni vet om det eller inte.

5. Vi inom Church of the Creator intar den motsatta ståndpunkten. Vi intar en ståndpunkt som både Naturen och historien har lärt ut sedan urminnes tider, och det är: land och ras är allt. Land och territorium är värt att kämpa för och dö för. Land är nödvändigt för vår ras liv och bevarande. Rasens överlevnad, expansion och framsteg är det mest vitala målet i vår existens. Vi inom Church of the Creator tror inte bara på att expandera amerikanskt territorium, som våra ärorika förfäder gjorde 1846-48, utan på att följa samma stora "amerikanska sätt" att expandera den vita rasens **livsrum** över hela världen, tills den vita rasen bebor varje gästvänlig kvadratkilometer på jordens yta.

Vad vi kan lära oss av det mexikanska kriget om hur vi hanterar våra fiender

1. Kriget, först och främst, mellan texanerna och mexikanerna, och tio år senare mellan USA och mexikanerna, var först och främst ett raskrig. Det var ett krig av rashat mellan

de underlägsna, blandrasiga mexikanerna och den vita rasens hälsosamma expansion.

2. Mexikanerna hatade den vita rasen eftersom de kände sig underlägsna och eftersom de faktiskt var (och är) underlägsna. Den vita människan vid den tiden hade fortfarande en hälsosam rasstolthet och instinkt och ville inte att de underlägsna mexikanska blandraserna skulle föröka sig och sprida sig i hans territorium.

3. Mexikanerna hatar oss fortfarande med samma häftiga intensitet som de gjorde för hundra eller två hundra år sedan, och det kommer de alltid att göra. Anledningen är densamma som till varför niggrerna och alla andra lerraser i världen hatar oss: de känner sig (a) underlägsna, och (b) hotade, och båda av goda skäl.

4. När Santa Anna vann en militär seger vid Alamo med hjälp av ren numerär, kände deras hat och grymhet inga gränser. Genom att spela den olycksbådande "Deguello" massakrerade de inte bara varje soldat i Alamo, utan även då kände deras raseri inga gränser. De högg, stack och stympade de döda kropparna i en timme efteråt och gick till och med så bärsärkagång att de sköt ett antal av sina egna män, trots att inte en enda amerikan längre var vid liv. Återigen, när Santa Anna besegrade överste Fannins 400 män vid Goliad, blev de som togs till fånga sedan skoningslöst skjutna i ryggen till sista man (förutom de som lyckades fly). Med Texas vidöppet satte Santa Anna sedan systematiskt igång med att döda varje vit nybyggare i deras väg, tills Santa Anna fångades och besegrades av Sam Houston vid San Jacinto.

Den olycksbådande läxan är denna: om och när mexikanerna, eller niggrerna, eller någon annan lerras, har makten över oss att göra det, kommer de skoningslöst att slakta den vita rasen. Det hat de hyser mot den vita rasen, förvärrat av världsomspännande judisk propaganda, är oförsonligt, precis som frågan mellan pionjärmodern och skallerormen.

5. **Ge aldrig din fiende en andra chans.** Om Sam Houston efter att ha besegrat Santa Anna vid San Jacinto 1836 inte hade parlamenterat med Santa Anna, inte hade förhandlat, inte hade litat på att Santa Anna skulle hålla sitt avtal, utan hade hängt honom istället (han hade gott om moraliska grunder för att göra det efter Alamo och Goliad), då skulle han ha besparat amerikanerna och den vita rasen många, många liv. Santa Anna skulle inte ha funnits kvar för att samla de mexikanska styrkorna och döda tusentals amerikaner tio år senare.

På samma sätt, om general Taylor fullständigt hade förintat de mexikanska styrkorna vid Palo Alto och vid Resaca de la Palma när han besegrade dem, skulle han inte ha behövt bekämpa några av samma överlevare vid Monterrey och Buena Vista igen.

På samma sätt, om general Winfield Scott, som i övrigt var en briljant militär strateg, inte hade stannat för att parlamentera och "förhandla om fred" med Santa Anna när han hade besegrat den mexikanska...

armén vid infarten till Mexico City, skulle han inte ha behövt bekämpa Santa Anna på nytt två veckor senare till en enorm kostnad i människoliv.

Förinta fienden totalt. Slutsatsen vi bör dra av alla dessa erfarenheter (och tusentals andra strider som den vita människan har utkämpat) är denna: när du har din fiende i schack, förinta honom totalt medan du har möjligheten så att han aldrig kommer att kunna komma tillbaka och kämpa igen. Lita inte på honom, förhandla inte, var inte barmhärtig, var inte ridderlig, var inte storsint eller godhjärtad, förinta honom bara totalt.

* * * * *

Heroisk grupp. I kriget mot mexikanerna finns det en grupp heroiska män i Sydvästerns epos som förtjänar vårt särskilda omnämnande. På grund av deras ihärdighet, deras tapperhet och särskilt deras hängivenhet för den vita rasens överlevnad och expansion, pekar vi Skapare med stolthet på denna tappra skara vita män, Texas Rangers. De var tuffa, obevekliga och outtröttliga i att föra krig, trycka tillbaka och spåra upp de mexikanska och indianska marodörer som försökte döda och driva ut de tidiga Texas-nybyggarna.

Tuff spjutspets. Eftersom vi inte har utrymme här för att ge ens en översiktlig historia om detta elitförband av lagmän, vill jag ge dem deras rättmätiga erkännande för att de gjorde det möjligt för de vita männen och deras familjer att först och främst bosätta sig, och för det andra, behålla sitt sköra fotfäste på den dyrbara jord de vunnit. När det mexikanska kriget slutligen kom för att sätta de rasmässigt blandade mexikanerna på plats, var det kärnan av före detta Texas Rangers som utgjorde chocktrupperna. I praktiskt taget varje större slag och varje heroisk seger, hela vägen från Matamoros till Montezumas salar, gjorde de relativt små styrkorna från sex kompanier av Texas Rangers en enorm skillnad.

Strikt inget nonsens. När kriget var över förblev Texas gränser fortfarande under vilda angrepp från de motsträviga mexikanska blandfolken och deras förfäders fränder, de vilda indianerna. Enskilt och i samarbete med varandra fortsatte både mexikanerna och prärieindianerna sina mördande räder mot Texas-nybyggarna i årtionden efter att det mexikanska kriget var slut. Särskilt ihärdiga bland indianstammarna var de grymma comancherna och cherokeerna. Det var Texas Rangers jobb att driva ut dessa fiender till den vita rasen ur Texas och se till att de höll sig ute. Med en sådan outsinlig hängivenhet och obeveklig energi utförde Rangers sitt arbete att både mexikanerna och indianerna snart lärde sig sin läxa den hårda vägen — att gå upp mot Texas Rangers var att betala i blod — att lämna sina döda kadaver på Texas slätter.

Texas-djävlar. Ett så formidabelt rykte skaffade sig Rangers att när general Winfield Scotts trupper tågade in

Mexico City i triumf 1847, var det Texas Rangers som mexikanerna fruktade mest. De kallade dem "Los Diables Tejanos" — Texas-djävlarna. Det var ett rykte som hängde kvar långt efter det mexikanska kriget och ett namn som både mexikanerna och indianerna lärde sig att hata och frukta under hela erövringen av vilda västern.

Federala regeringen förvärrade indianproblemet. Det finns ytterligare en fotnot i Texas historia som är högst anmärkningsvärd för vår kamp mot "gyttjeriserna" (mud races). När Texas anslöt sig till unionen under de sista dagarna av 1845, tog den federala regeringen i Washington över indianproblemet. Medan texanerna och Rangers hade intagit en hård linje med utvisning av de indianska rovlystna elementen, vände den federala regeringen på denna politik och upprättade indianreservat på Texas mark, ingick ett antal meningslösa fördrag med dem, och faktiskt skyddade, matade och på olika sätt subsidierade dessa oönskade vildar. Förvirring och frustration följde. Indianproblemet löstes inte, utan tvärtom förvärrades det, till texanernas förtret.

Slutgiltig lösning av texanerna. Det vita folket i Texas började undra vems sida den federala regeringen egentligen stod på. I 14 år tolererade de detta dumma nonsens. Slutligen 1859 tog de saken i egna händer — avskaffade varje reservat och drev ut indianerna från sitt territorium, en uppgift som skickligt utfördes av Rangers. Efter det var varje indian som påträffades i Texas där på egen risk.

Heder och vanheder. Det länder Rangers och de tidiga Texas-nybyggarna till evig heder att indianproblemet likviderades en gång för alla, och inga reservat eller "barnflickekomplex" för underlägsna rödskinn blev kvar i Texas. Det länder inte deras avkomma till heder att de tolererar och sprider det stora och växande mexikanska elementet, som nu kväver den vita rasen i Texas och de sydvästra delstaterna, och faktiskt sprider sig den mexikanska sjukdomen till resten av Amerika.

Eviga hjältar. Bland dem i Texas Rangers som vi Skapare särskilt pekar på med stolthet som stora bidragsgivare till byggandet av gränslandet för den vita rasen finns kända namn som löjtnant Jim Rice, överste Henry W. Harnes, och särskilt de stora hjältarna från det mexikanska kriget, kaptenerna Ben McCulloch och Sam Walker, som ledde många av de stora attackerna från Matamoros till Mexico City. Förmodligen den störste av dem alla är överste Jack C. Hays från Rangers San Antonio-kompani. Deras bedrifter och de från otaliga andra Rangers som vi tyvärr inte kan lista, läses som heroisk fiktion i annalerna om den vita mannens krig mot de förrädiska indianerna och deras mongreliserade halvbröder, de svekfulla mexikanerna.

Våra mål är desamma som Texas Rangers. I dagens fortsatta krig mot mexikanerna är det vår avsikt att återuppliva anden och målen hos 1800-talets Texas Rangers. Deras mål var — liksom vårt är —

vårt idag — att driva ut varje mexikan och varje indian från den Vite Mannens territorium. Vad varken mexikanerna eller indianerna kunde vinna under 1800-talet med vapenmakt, har vår förrädiska judiska regering hjälpt dem att uppnå under 1900-talet genom rent förräderi: genom invandring, genom välfärd; genom subventionering; genom att tillåta illegala mexikanska främlingar att invadera våra gränser i miljontal. Vi har nu en ohållbar situation där de bastardiserade mexikanska indianerna tar över inte bara de sydvästra delstaterna som den Vite Mannen vann i kriget 1846-48, utan sprider sig över hela USA till städer som Chicago och många andra. Genom invasion och ren förökning (de "hispanics" är till och med mer fruktsamma än n-ordet) tränger de ut den Vite Mannen på hans eget territorium, och svindlar i hemlighet den Vite Mannen från att ta itu med saken genom något konfrontationskrig.

Växande "hispaniskt" hot. För att visa hur allvarligt det mexikanska problemet är, låt oss titta på några siffror från år 1980. Befolkningen i själva Mexiko är nu 70 miljoner eländiga, krafsande varelser. Vid slutet av 1900-talet beräknas Mexico City självt ha en befolkning på 32 miljoner, och förmodligen gå om till och med Tokyo som världens folkrikaste stad. De "hispaniska" grupperna i USA organiserar sig nu högljutt för politisk makt. De inkluderar i sina led mexikaner, kubaner, puertoricaner och filippiner, och gör anspråk på att uppgå till 20 miljoner. I denna grupp ingår inte ytterligare 10 miljoner illegala mexikanska främlingar, som invaderar våra gränser ostraffat i tusental varje dag. Om vi lägger ihop de 70 miljonerna i själva Mexiko, de 20 miljonerna "hispanics" och de 10 miljonerna illegala främlingar, blir detta totalt 100 miljoner fientliga, snabbt förökande bastarder som hatar den Vite Mannen med passion och väntar på den dag då de kan utkräva hämnd på den hatade gringon som de både avundas och föraktar.

Framtidsprognos. Nu, precis som råttor och flugor, kan dessa hispanics, när de matas och subventioneras av den Vite Mannen, fördubbla sitt antal snabbt. Mexikanerna fördubblar i själva verket sitt antal vart 20:e år. Detta innebär att med den kurs vi nu håller, kommer det om 20 år att finnas 200 miljoner av dessa bastarder på vår rygg. Om 40 år kommer det att finnas 400 miljoner och om 60 år, 800 miljoner våldsamma, krafsande, hämndlystna fientliga i vår mitt. Sextio år är inte så långt borta, men långt innan dess, om vi inte ändrar kurs, kommer den vita rasen i Amerika (och världen) för länge sedan att ha utplånats av världens snabbt förökande, krafsande, fientliga gyttjeraser.

Kriget fortsätter. Vi inom Church of the Creator vill därför uppmana och inspirera varje rödblodig Vit Man till handling — att återuppta kriget mot de fientliga bastarderna där våra heroiska förfäder från det mexikanska kriget slutade. Vi kallar åter den Vite Mannen till vapen för att återuppliva andan hos Texas Rangers vars

motto var "den enda goda indianen var en död indian" och svor att för alltid driva ut de bastardiserade mexikanerna och indianerna från Texas jord och territorium. Liksom texanerna vid Alamo, förklarar vi i Church of the Creator krig mot bastarderna. Liksom Texas Rangers måste våra mål vara att rensa vårt land från vildarna och bastarderna. De tidiga texanerna insåg att det i deras vidsträckta territorium fanns en oförsonlig konflikt mellan tre raser — mexikanen, indianen och den vita rasen. De skulle aldrig kunna leva tillsammans i fred och den vita människan kunde endast överleva genom att antingen driva ut eller förinta de andra två. Som Texas guvernör M. Bounaparte Lamar (1838-40) kortfattat konstaterade: "Den vita människan och den röda människan kan inte leva i harmoni tillsammans. Naturen förbjuder det." Han insåg att Förenta staternas politik av måttfullhet och överseende gentemot indianerna hade varit ett totalt misslyckande och att den rätta politiken var en av total utvisning.

Vårt eviga arv. Med denna politik instämmer vi, inte bara gentemot indianer, utan också gentemot deras rasfränder mexikanerna, liksom alla andra lerraser. Det är inte vår politik att göra världen säker för "demokrati", en judisk idé och i bästa fall ett svindleri, utan tvärtom att göra världen säker för den vita rasen, inte bara i vår tid, utan för våra barn och deras framtida avkomma, evigt och för alltid.

Kriget med Mexiko är oavslutat

Exploderande födelsetal. Födelsetalen för mexikaner idag (och deras latinska grannar i söder) är de högsta i världen, och överstiger till och med de för de välnärda och subventionerade negrerna i Förenta staterna. De, negrerna och världens andra lerraser, är ett större hot mot oss än vätebomben. Om vi inte snart möter den vilda och okontrollerade invasionen av lerraser i den vita människans territorium, kommer vi snart att dränkas i en kloak av kaos.

Okontrollerad invasion blir en panikrusning. Det är svårt att vid denna tidpunkt i historien avgöra om negrerna, eller mexikanerna, eller kubanerna, eller haitierna är det största hotet mot den vita rasen i Amerika, men låt oss inte slösa tid på att käbbla om den frågan. Poängen är att de alla är det, liksom det enorma inflödet av kineser, jamaicaner, vietnameser och miljontals andra lerraser som svälter i sina egna länder och vill ta sig upp på den vita människans generösa subventioner. De för med sig inget annat än dåliga nyheter — sjukdom, fattigdom och bastardisering.

800 miljoner mexikaner på 60 år. Av dem alla är den mexikanska invasionen det mest snabbt accelererande hotet. Detta beror delvis på vår 2000 mil långa gemensamma gräns. Mexikos befolkning idag (1980) är sjuttio miljoner, och som jag redan har påpekat, fördubblas den vart tjugonde år. Om 60 år, som jag också har påpekat (om det spansktalande elementet lämnas okontrollerat), kommer den nordamerikanska kontinenten

kommer att vara infekterat av 800 miljoner mexikansk-spanska bastarder. Sextio år är inte en lång tid. Behöver vi gå längre? I århundraden har Mexiko inte kunnat föda sitt folk. Som ett resultat väller de över gränsen till USA i miljontal varje år för att få socialbidrag, för att äta och för att föröka sig. Under det senaste decenniet eller så har de gjort oroande framsteg i befolkningen i Kalifornien, Arizona, New Mexico och andra sydvästliga stater. Med den ensidiga hjälpen från den judiska antivita federala regeringen har de också vunnit enorm politisk makt. Mexikanerna gör ingen hemlighet av sitt rashat och sina sociala och politiska mål. I skolstyrelserna, på kommunal nivå, skryter de öppet om att de kommer att föröka sig mer än och driva ut gringon från dessa territorier som en gång tillhörde Mexiko. Vid denna tidpunkt lyfter varken den vita mannen eller USA:s regering ett finger för att stoppa denna skymf. Tvärtom — samarbete och förräderi är dagens ordning.

Tänkandet har blivit vansinnigt. Låt oss därför komma ihåg att mexikanerna lyckas bara för att den vita mannen låter dem, och den vita mannen låter dem dumt nog eftersom hans rastro är helt förstörd av judisk-kristen propaganda, parat med judiskt förräderi. Det är upp till Church of the Creator att korrigera denna hemska tragedi och rensa den vita mannens hjärna.

I början av detta kapitel kallade vi det mexikanska kriget för ett oavslutat krig. Vi kunde inte vara mer seriösa. Vi har ett krig av stora proportioner på våra händer, ett krig där den nuvarande regeringen (som vanligt) förråder den vita rasen och står på våra fienders sida. Oavsett om vi vet det eller inte, är det ett krig vi förlorar (för närvarande) men som vi enkelt kan vända om vi får vår orientering rätt. Så låt oss rensa bort de mentala spindelväv som fjättrar vårt tänkande och anta ett aggressivt, meningsfullt program. Vi har ingen tid att förlora.

Vad vi måste göra.

1. **Det första vi måste göra är att försegla våra gränser från ytterligare invasion av de mexikanska horderna.** När allt kommer omkring bryter de mot våra immigrationslagar och är därför kriminella inkräktare. Eftersom de väller in i miljontal, vad är skillnaden om de gör det som en militär armé eller som civila inkräktare? Resultaten är desamma — de tar över vårt land och vårt livsrum. Därför föreslår jag att vi blir tuffa och upprätthåller de lagar vi nu har. **Ställ upp kulsprutor och meja ner dem skoningslöst när de försöker invadera oss.** Detta kommer definitivt att sätta ett stopp för denna skymf.

2. **Ändra immigrationslagarna så att immigrationskvoten från Mexiko är ett absolut noll.**

3. **Nästa steg är att aggressivt kamma igenom den mexikanska befolkningen efter illegala utlänningar i vår mitt.** Deras

själva närvaro är också en kränkning av vårt suveräna territorium och allt vi behöver göra är att strikt upprätthålla lagen som den ser ut nu. Varje illegal person måste sedan sparkas tillbaka till Mexiko och få veta i tydliga ordalag att om de någonsin korsar gränsen igen eller påträffas på amerikansk mark kommer de att skjutas på fläcken.

4. När vi väl har åstadkommit så mycket är nästa steg att tvångsdeportera tillbaka till Mexiko alla mexikaner av det rasursprunget, oavsett om de är medborgare eller inte, oavsett om de är födda här eller inte. Hårt? Kom ihåg vad Santa Anna gjorde mot texanerna när de hade makten.

5. Nästa steg är att anta samma program som vår store president Polk och modiga förfäder gjorde 1836 och igen 1846–48, och det är att skjuta den vite mannens gränser längre söderut.

Vi har nu en raspolitik. Det kommer att finnas en skillnad vid detta skede i historien. Medan den vite mannens instinkter 1846 i grunden var sunda, hade han inte en tydligt formulerad rastro eller politik. Nu har vi det. När vi nu utvidgar vårt territorium måste vi göra det i planerade steg, och varje steg vi tar måste rensas från ler-raserna och bosättas och assimileras av den vita rasen innan nästa steg tas. Dessa steg måste vi ta i snabb följd tills vi åter når och återtar Panamakanalen som judarna i samarbete med vita förrädare kostnadsfritt har överlämnat till fienden.

Om några av dessa steg kan verka hårda för vissa av våra fortfarande förvirrade vita raskamrater, låt oss se på det på detta sätt:

1. Vi har inget val. I den obevekliga kamp för överlevnad som naturen har påtvingat alla sina varelser är slutsatsen uppenbar: antingen kommer mexikanerna att ta över (med vår hjälp) och så småningom massakrera en minskande vit befolkning som Santa Anna gjorde i Texas, eller så trycker vi mexikanerna allt längre söderut i glömska.

2. Detta är inte ett nytt program, utan ett program initierat av våra modiga förfäder som byggde Amerika. Det är i själva verket 350 år gammalt och är den grundval som Amerika byggdes på. Vi Skapare kallar det "The American Way". Vill du argumentera emot det och förkasta 350 år av amerikansk historia?

3. Låt oss se på det ur den kristna bibelns moraliska synvinkel. Denna bok berättar för oss att Gud är perfekt och att vi stackars dumma syndare förväntas försöka bli mer gudslika. Okej, låt oss följa det tillvägagångssättet. Vad gjorde Gud när han inte gillade människorna han skapat? Han dödade dem alla, han dränkte dem som en flock eländiga råttor i den "stora floden", förutom Noas familj. Sedan kan vi citera dussintals passager i Gamla testamentet där den judiske guden eggade judarna att ta över kanaanéernas, filistéernas land, etc., och uppmuntrade dem att "döda

allt som andas." Sedan kan vi också citera dagens Utvalda Folk som driver ut araberna ur Palestina till resten av den "civiliserade" världens jubel. Ska jag fortsätta? Så om det är det gudomliga tillvägagångssättet, det moraliska och kristna sättet att hantera en hel massa människor, varför ska vi då fördömas för att vi använder ett liknande, men mycket mildare tillvägagångssätt mot de lerraser som invaderar vårt territorium och hotar vår själva överlevnad?

4. Låt oss nu se på det ur de Eviga Naturvårdslagarnas synvinkel, den ståndpunkt som Church of the Creator intar i alla frågor. Naturens övergripande lag är artens överlevnad till varje pris. Naturen ställer inga frågor om vilka dina metoder är eller vilken (tillfällig) moralisk kod du bekänner dig till, eller något annat. Den befaller tydligt varje varelse att ta hand om sina egna och straffar hårt dem som är för slappa, eller för saktfärdiga, eller för dumma, med det ultimata straffet — utrotning. Detta är den sista raden såvitt vi är berörda. Vår religiösa trosbekännelse är grundad på Naturens Eviga Lagar, och vårt grundläggande mål är den resulterande slutsatsen av sådana lagar: den Vita Rasens Överlevnad, Expansion och Framsteg.

Vinnandet av Västern: Vår Blåkopia för Vinnandet av Världen

Vår Blåkopia. Eftersom Vinnandet av Västern var den finaste och största prestationen i den Vita Rasens historia, vill vi väva in detta tema i vårt religiösa program. Vi vill påminna och återigen betona för våra Vita Raskamrater den anda av arbete, umbäranden, kamp och kolonisering under 1800-talet som frambringade Amerikas storhet. Vi vill påminna vårt folk om att erövring och kolonisering är den amerikanska vägen, och att låta några fadda blödande hjärtan blockera varje handling som den Vita Rasen vidtar för sin egen överlevnad kommer inte bara att fördömas som oamerikanskt, utan kommer också att betraktas som förräderi mot den Vita Rasen själv. Vi vill återigen påminna alla förrädare om hur general Scott hanterade förrädarna vid Churubusco.

Det västerländska arvet som vårt varumärke. Därför, istället för att anta till exempel den nazistiska stilen av militär klädsel och format (vilket vi också beundrar), föredrar vi den västerländska klädstilen, på samma sätt som cowboyen, eller det amerikanska kavalleriet, eller Texas Rangers. Vi kommer också att betona cowboy- och countrymusik, folkmusik, squaredans och andra seder som speglar vårt tidiga arv. Vi kommer också att uppmuntra en återupplivning av arkitekturen från västerns gränsstäder för våra religiösa byggnader. Varför inte? Det är vårt verkliga arv och vi vill betona att grunderna för Church of the Creator inte bara är förankrade i den Vita Rasens egen historia och arv, utan de

grundvalar är också rotade i det tidiga Amerika. De är inte en utländsk import utan alltigenom amerikanska på alla sätt. Vår stolta slogan måste vara: Erövringen av Västern är ritningen för Erövringen av Världen.

Creative
Credo No.

34

Parasiter och Rovdjur

Majoriteten i Naturens Plan

Naturens Eviga Lagar. Den judiska bibeln lovar oss dåraktigt det "kommande millenniet" när en universell fred ska sänka sig över världen, och "lejonet ska ligga med lammet", förmodligen utan att lejonet äter lammet till frukost. För att inse hur fullständigt löjliga sådana fantasier är i ljuset av Naturen och verkligheten, behöver vi bara göra en ytlig studie av hur den stora majoriteten av alla levande varelser antingen är rovdjur eller parasiter, eller båda. Detta har de varit i miljontals år, och kommer för evigt att förbli så, eller svälta ihjäl. Lejonet och lammet som sover fridfullt tillsammans kan vara en bra filosofi för lammet, men en mycket sjuk och självmordsbenägen filosofi för lejonet. Skulle lejonet vara dumt nog att anamma den, skulle han och hans art snart svälta ihjäl och dö ut.

Rovdjur. De flesta arter av fiskar, fåglar, insekter, reptiler och däggdjur är rovdjur. Kort sagt, de jagar och dödar andra arter av liv och konsumerar dem som sin dagliga föda. Fiskar äter grodyngel, räkor, småspigg, och i allmänhet äter de större fiskarna de mindre fiskarna. Detta är Naturens Lag och den ekologiska "Livskedjan" i havet, med början från den minsta levande varelsen i näringskedjan, plankton. Plankton, som hämtar sin föda från mineralerna i havsvattnet, är det stora undantaget, men det måste ju finnas en startpunkt. Därifrån och framåt är det mestadels fisk som äter fisk, och vidare uppåt på stegen. Fåglar äter insekter, maskar och andra levande varelser som skiljer sig från dem själva. Men hökar, örnar och falkar jagar och dödar även andra fåglar och konsumerar dem som föda.

Andra Utgör Byte. Djurriket är i hög grad uppdelat i Carnivora och Herbivora. Köttätarna är köttätare, och växtätarna äter örter, gräs, grönsaker eller i allmänhet växtföda. Vissa, som björnen, är allätare, en blandning som äter från båda sidor av tråget. Det finns också frugivorer och graminivorer, som jag har nämnt. De som vargen, prärievargen, lejonet, tigern och många andra vars huvudstöd är kött, måste jaga och döda för att föda sig själva och sin avkomma. Annars skulle de svälta. De kallas "rovdjur" och deras offer är "bytet". Utan byte skulle rovdjuren svälta ihjäl.

Överlevnad den Enda Moraliteten. Naturen handikappar inte rovdjuren med några moraliska "hämningar". Den säger åt prärievargen att fritt fånga kaninen och ta hem honom till middag, och om han inte gör det, kommer han och hans

arter kommer att svälta och dö ut. Prärievargen besväras inte av samvetskval över att "döda en av Guds varelser." Naturen lägger högsta vikt vid överlevnad. Den utmäter det ultimata straffet för dem som är för tröga i kampen för tillvaron. Det ultimata straffet är utrotning.

Människan ett rovdjur. Nu kommer vi till vår egen art — mänskligheten. Här finner vi att människan, likt björnen, är en blandning, köttätande och växtätande — rovdjur och producent. I ett tidigare kapitel har vi redan betecknat henne som en frugivor. I fallet med vissa niggerstammar i Afrika är han till och med en kannibal och äter sin medmänniska. Medan människan från tidigaste tider förlitade sig på jakt och dödande av vilt för föda, föder den civiliserade vita rasen i modern tid upp, odlar och på ett eller annat sätt deltar i produktionen av det mesta av vad den konsumerar, oavsett om det är nötkött eller fläsk, eller frukt, spannmål eller grönsaker. Icke desto mindre är människan ett sant rovdjur, och utan tvekan det mest framgångsrika rovlevande däggdjuret i livet.

Vissa arter av mänskligheten parasitära. Ett visst segment av den mänskliga rasen är inte bara rovlevande, utan intensivt parasitärt. Eftersom vi främst är bekymrade över den vita rasen och eftersom vår ras lider mycket större skada av mänskliga parasiter än av andra rovdjur, är det parasitologi i synnerhet vi vill undersöka närmare.

Parasitism

Parasit definierad. Parasitism kan beskrivas som ett levnadssätt där en organism av ett slag (parasiten) lever inuti, eller på, en organism av ett annat slag (värden) med det primära syftet att erhålla föda och uppehälle från värden.

Medan förhållandet hos rovdjuren (Carnivora) är mellan rovdjur och byte, är förhållandet inom parasitologin mellan "parasit" och "värd", där det senare sannerligen är en välvillig term, eftersom värden uthärdar parasiten inte för att den vill, utan för att den inte kan bli av med parasiten.

Parasiten helt beroende av värden. Parasiter skiljer sig från rovdjur genom det faktum att medan rovdjur vanligtvis dödar för att sluka sitt byte, är det ideala förhållandet ur en parasts synvinkel att livnära sig på en värd från vilken den i oändlighet kan suga dess blod och livssafter utan att döda värden. Den bästa situationen av alla är, om möjligt, att fortsätta dränera livssafterna från värden utan att tillfoga offret betydande skada. När allt kommer omkring, om värden dör, dör parasiten, eftersom den inte kan leva utan värden. I vilket fall som helst måste parasiten kunna fästa sig vid värden, antingen på ytan, som löss, loppor, fästingar och myggor, eller internt, som binnikemask, hakmask, amöbor, trikiner och många andra, inklusive virus, bakterier och baciller.

Parasiter är extremt talrika. Förutom de mikroskopiska parasiterna såsom bakterier, som vi inte kan se, är de mest bekanta för oss de i insektsvärlden. Utan tvekan har sådana insekter som löss, loppor, vägglöss, myggor och tsetseflugor festat på och irriterat människor och djur sedan urminnes tider. Men även fiskar, fåglar och till och med insekter har sina parasiter.

Eftersom, åtminstone för närvarande, det farligaste hotet mot den vita rasens framtida överlevnad är en mänsklig parasit på dess rygg som den vita rasen inte verkar kunna skaka av sig, låt oss studera livsstilen hos några typiska parasiter i naturen.

* * * * *

Argulus, en perfekt parasit. Argulus är en fisklus. Det är en parasit som fäster sig vid fiskens hudyta. Den är väl rustad för sin verksamhet. Även om den inte är en bra simmare kan den simma fritt under vatten genom att använda sina ben som fenor. När den väl landar på en fisks kropp är dess ben förunderligt utformade för att bli änterhakar, och den fäster sig stadigt vid sin victims kropp, vilket kan vara vilken som helst av ett antal fiskar, såsom en karp eller en spigg. När den väl har fäst sig verkar värdfisken vara hjälplös att skaka av sig den. Nästa del av den geniala utrustningen som Argulus tar i bruk är en lång, vass injektionsnål. Denna skjuter den in under fjället på offerfisken och in i kroppsvävnaden. Därifrån och framåt har Argulus en direkt rörledning till offrets livssafter och kan äta efter behag, med mycket liten ansträngning från sin sida.

Parasiter kan döda. Ofta är en värd (offer) angripen av ett antal Argulus på sin hudyta, som suger ut dess vitala safter. I ett sådant fall blir fisken slö, och när den försvagas dör den. Argulus har då förlorat sin saftiga värd som källa och måste överge den och anstränga sig för att hitta en annan. Detta är inte ett idealiskt förhållande ur parasitens synvinkel, eftersom den har "dödat gåsen som lade guldäggen" och därmed åtminstone tillfälligt förstört sin källa.

* * * * *

Trichinan. Medan Argulus är en yttre parasit (ektoparasit) är trichinan en inre parasit (endoparasit). Trichinan är en liten spiralformad mask, för liten för att kunna ses med blotta ögat. Trichinan lever också i djur, särskilt grisar, och att äta kött från infekterade grisar är den främsta orsaken till mänsklig trikinos, en sjukdom som är vitt spridd i olika underutvecklade delar av världen.

Rått fläskkött största källan. Sjukdomen drabbas främst människor genom att äta rått eller otillräckligt tillagat fläskkött som innehåller cystor av larverna. Cystorna bryts ner i magen och frigör larverna. De vandrar till tarmen där de mognar.

Honorna är vivipara (ungarna föds levande, inga ägg) och kan producera så många som 1800 avkommor på sex veckor. De unga parasiterna tar sig sedan in i lymfsystemet och sprids i hela kroppen. De sätter sig slutligen i musklerna, särskilt i diafragman, bröst- och tungmusklerna. Efter en period på flera månader deponerar värdkroppen kalcium runt de inkapslade maskarna i ett försök att isolera dem. Maskarna invaderar också ofta hjärtmuskulaturen, vilket orsakar myokardit. Det uppskattas att fem maskar per gram kroppsvikt kan orsaka dödsfall.

Fortfarande utbredd. Enligt ett uppslagsverk från 1984 som jag har, var 20 miljoner människor i USA drabbade av det. Tack vare bättre hantering av fläskkött (grundlig tillagning) och viss modern medicinering har sjukdomen nu praktiskt taget eliminerats i USA, men den blomstrar fortfarande i många underutvecklade länder.

* * * * *

En del av naturen. Jag skulle kunna fortsätta och illustrera tillvägagångssättet hos ett valfritt antal andra parasiter. Det finns tusentals varianter. Men jag tror att de två som nämnts ovan räcker för att illustrera hur parasiter fungerar och hur de jagar sina ovilliga värdar. Mänskligheten (liksom andra arter) lider fortfarande av den eländiga bördan av myggor, loppor, löss, vägglöss, maskar, fästingar och dussintals andra parasiter, och har utan tvekan gjort det under hela sin existens. Den har dock överlevt dem alla, och genom modern teknik får den till och med ett visst mått av kontroll över dem.

Den dödligaste mänskliga parasiten. Men det finns en art av mänsklig parasit som den intelligenta vita rasen ännu inte har kunnat vare sig kontrollera eller skaka av sig. Den mänskliga parasiten är **den internationella juden**. På grund av den vita mannens misslyckande att ordentligt försvara sig mot denna parasit, likt historien om fisken med för många Argulus, dödar den den vita rasen.

I nästa kapitel kommer vi kortfattat att gå igenom den vita mannens långvariga och misslyckade kamp för att skaka av sig denna dödliga parasit.

Creative
Credo No. 35

Obeveklig krigföring mellan
De parasitära judarna
och deras olyckliga offer

Antagonismen går 5000 år tillbaka. Om man lyssnar på dagens judiskt manipulerade nyheter och propaganda, har den överväldigande majoriteten av den amerikanska allmänheten intrycket att fientlighet mot judar bara är ett nyligen isolerat fenomen uppfunnet av Adolf Hitler. De har fått höra om och om igen att judarna är söta, snälla människor precis som alla andra, (fast mer så) och det är bara på grund av de dementa, paranoida fördomarna hos den vilde mannen, Adolf Hitler, som judarna orättvist har blivit utvalda utan någon anledning alls. Vi leds att tro att det innan Hitler dök upp aldrig fanns någon konflikt mellan judarna och resten av världen.

Oförsonlig konflikt. Ingenting kunde vara längre från sanningen. Konflikten mellan den parasitära juden och deras länge lidande värdar i hela den civiliserade världen är lika gammal som historien själv. Den konflikten är lika grundläggande som den mellan pionjärmodern och skallerormen som jag hänvisade till i ett tidigare kapitel. Den är oförsonlig, är en fråga om liv och död, och kommer att fortsätta tills antingen judarna är utrotade eller den vita rasen är förstörd. Anledningen till detta är inneboende i judarnas egen talmudiska religion, som betraktar alla icke-judar som eviga fiender som ska utnyttjas, rånas, skinnas och manipuleras till förmån för judarna. Hur de gör det är ämnet för flera andra kapitel i denna bok.

Civilisationens parasiter. I just detta kapitel vill vi visa att judarna har varit fruktade och avskydda parasiter på de civiliserade nationernas ryggar sedan urminnes tider; att de har kastats ut från nästan varje civiliserad vit nation i världen, inte bara en gång, utan upprepade gånger ur samma land, eller samma region, eller samma stad.

Från judarnas egen mun. De bevis vi presenterar här kommer inte från "partiska" icke-judiska källor, utan är tvärtom hämtade direkt från judarnas egna register. Mycket av informationen som ges här härrör huvudsakligen från judiska uppslagsverk, som är skrivna av judar, om judar och främst för judar. I dem finner vi att judarna har blivit utvisade, massakrerade, utdrivna, hatade och avskydda av nästan varje land och stad som de har infekterat. Detta har hänt inte bara en gång, utan upprepade gånger, och går tillbaka i historien så långt som till tiden

de drevs ut ur Egypten under det andra årtusendet f.Kr. (för cirka 3500 år sedan). Även om detta inte nödvändigtvis var den första, är det den första stora judiska fördrivningen som historien har registrerat.

Serier av motreaktioner. I denna analys är vi dock främst intresserade av konflikten mellan judar och hedningar i Europa. Attackerna var spontana och kan räknas i tusental i byar, städer och länder. Vi finner att attackerna mot judarna vid vissa tider genomfördes som en kampanj eller en serie och gavs vissa namn.

Armleder-serien: Namn som gavs till ledare för attacker mot tyska judar 1336–39, vilka var ansvariga för massakrer på över 100 platser i Elsass, Schwaben och Franken.

Digerdödens massakrer: Dessa pågick delvis under samma tid men över ett större område i Europa och under en längre tidsperiod. Judarna anklagades (och med rätta) för att ha förgiftat brunnar under digerdöden och för att ha släppt ner smittade kroppar i dricksvatten och därigenom spridit och förvärrat pesten. Attacker ägde rum i Polen, Spanien, Frankrike, Katalonien och norra Italien. Enbart i Tyskland ägde attacker rum på 350 platser, medan 60 stora och 150 små judiska samhällen utrotades.

Bogdan Chmielnicki var en kosackledare (1593–1657). År 1648 ledde han ett vedergällningsuppror i Ukraina. Detta resulterade i förintelsen av hundratals judiska samhällen och mordet på hundratusentals judar; en samtida källa bekräftar att 744 judiska samhällen utplånades. Judarna kallar dessa för Chmielnicki-massakrerna.

Hep! Hep!-uppploppen: Antijudisk slogan som användes under uppploppen i Tyskland 1819, ett rop som härstammar från korstågens tid.

Rindfleisch-massakrerna: En serie utrotningsattacker mot judar i hela Franken och omgivande regioner år 1298, efter en anklagelse om ritualmord. Ledda av en bayersk adelsman vid namn Rindfleisch, förintades 146 judiska samhällen.

Simon Petljura (1880–1926): Ukrainsk ledare som med styrkor under sitt befäl (1918–20) genomförde 493 pogromer där 16 706 judar dödades.

* * * * *

Förutom dessa serier finns det vissa termer som judarna använder gång på gång i samband med attackerna mot dem, termer som vanligtvis inte förstås av icke-judar.

Pogrom: En organiserad massaker för förintelse av ett samhälle eller en större grupp judar.

Anklagelser om ritualmord eller blodsförtal: En av de mest avskyvärda och depraverade religiösa ritualer som judarna ägnat sig åt under århundradena. Tillvägagångssättet är att kidnappa någon ung kristen,

vanligtvis en pojke på sex till åtta år, (ibland en flicka) till ett hemligt rum i en synagoga. Offret binds fast vid ett bord, kläs av och hans eller hennes kropp genomborras med skarpa ritualknivar på de identiska ställen där spikarna förmodligen gick in i Kristi kropp. Blodet tappas av i bägare och dricks av judarna som en del av påskritualen.

Judarna förnekar denna bestialiska sedvänja och hänvisar till dem endast som anklagelser. Faktum är att de inte bara har anklagats för denna samma bestialiska sedvänja sedan romartiden, utan har dömts för den och hängts, halshuggits och bränts på bål för detta brott i praktiskt taget varje land i Europa (som vi kommer att se) och även i vissa av de muslimska länderna. Charles Lindberghs mördade spädbarn påstås ha varit ett offer för judiskt ritualmord i modern tid. Efter att personligen ha studerat fallet är jag övertygad om att det är sant, eftersom det sannerligen passar in i mönstret.

Hostieskändning: Anklagelsen att judar avsiktligt skändade eller torterade elementen (bröd och vin) som konsekrerats av en präst i en katolsk mässceremoni.

* * * * *

Envisa judar kommer ständigt tillbaka. Vi kommer att notera att i ett antal länder eller städer drevs judarna ut (förvisades), ibland så många som fem eller sex gånger. För den oinvigde väcker detta frågan — hur kunde judarna drivas ut ur en viss stad och sedan förvisas från samma stad igen 20 år senare? Svaret är att judarna är som kackerlackor. De är den mest envisa rasen i historien och de kommer alltid tillbaka oavsett hur många som har blivit dödade, förvisade eller hur mycket de än avskys av sina värdoffer. De kommer alltid tillbaka, det vill säga om staden är bördig jord för deras parasitära manipulationer. Vi måste komma ihåg att judar är parasiter, och parasiter måste leva på andra, på en produktiv kropp. I fallet med judar är deras bästa offer ett blomstrande vitt samhälle. Av samma anledning som loppor kommer att angripa en hund om och om igen, eller ett hus måste ha skadedjursbekämpning varje månad för att hålla ute kackerlackor och andra insekter, så är det med judarna. De återvänder alltid för att återinfestera ett produktivt samhälle.

Evig krigföring. För att visa hur utbredd den judiska infestationen har varit genom tiderna och hur universell fientligheten mot dem är, kommer vi att granska den föränderliga krigföringen mellan judisk infestation och gentila försök att göra sig av med dessa parasiter. Vår information kommer från judiska källor själva och representerar på grund av platsbrist endast en liten kapsel av det totala tillgängliga materialet.

Antiken

Egypten: Även om konflikterna mellan judar och värdcivilisationer föregår skrivna register, är den äldsta större utvisningen vi har dokumenterad när judarna drevs ut ur Egypten för att de hade blivit outhärdliga. Datumet är ungefär i mitten av det andra årtusendet f.Kr. Århundraden senare kom judarna tillbaka i enorma mängder och Alexandria blev ett centrum för kraftig angrepp. Allvarliga upplopp mot judarna i Alexandria bröt ut år 38 e.Kr. och igen år 66 e.Kr. Det förekom ytterligare oroligheter orsakade av judarna vilka slogs ner med extrem grymhet. Under åren 115–17 blev judarna i Alexandria hårt attackerade och deras stora synagoga brändes. År 414 e.Kr. utvisades judarna återigen från den staden.

Asien: I Medina, en stad i Arabien, antingen utvisade eller massakrerade Muhammed, som först hade varit vänligt inställd till judarna, dem alla år 622 e.Kr., och inga judar har tillåtits där sedan dess. Seleukia är en forntida stad vid Tigris. Judar strömmade till denna stad efter förstörelsen av Arulia och Asinia. Detta resulterade i en omfattande massaker på judarna år 40 e.Kr., men de kom tillbaka.

Bysantinska riket: Justinianus, kejsare från 527 till 565, antog en genomgripande antijudisk politik och stängde ute dem från statlig tjänst, militära poster och alla andra inflytelserika positioner. Denna politik upprätthölls under de följande århundradena och är utan tvekan en viktig anledning till att det östromerska (bysantinska) riket överlevde det västromerska riket med tusen år.

Rom: Den äldsta fortlevande judiska gemenskapen i Europa etablerades i Rom, med register som går tillbaka till 139 f.Kr., men de fanns utan tvekan där mycket tidigare. Cicero, den store romerske statsmannen och författaren, erkände judarna som ett organiserat fientligt element så tidigt som 50 f.Kr. och attackerade dem ofta i sina tal i senaten. Kejsar Tiberius utvisade judarna från Rom år 19 e.Kr., men de återvände snart. Kejsar Claudius utvisade ett antal judar från Rom år 49–50 e.Kr. År 116 e.Kr. beordrade kejsar Trajanus en förebyggande massaker på judar i Mesopotamien, eftersom de var orsaken till ständig oro och uppror i det området. Allteftersom romersk erövring och kultur spreds över Europa, var Rom det ursprungliga centrumet varifrån judiska lånebankirer spred sig till norra Italien och därefter till resten av Europa. Trots hot och motgångar mot judarna, hjälpte påvarna i allmänhet till att skydda judarna från en uppretad befolkning.

Medeltida Europa

Spridda från Rom. Genom att sprida sig ut från Rom och följa de romerska erövringarna, spred sig judarna över Europa. Allteftersom civilisation, industri och handel framskred till de enskilda områdena och städerna, följde den parasitära juden efter och sänkte sina tentakler djupt in i sina förbryllade värdar.

Hund- och loppsituationen. Eftersom vi inte har utrymmet, presenterar det följande endast en kortfattad skiss av upprepade judiska invasioner och reaktionerna från deras belägrade värdar, som aldrig riktigt visste hur de skulle hantera det judiska fenomenet. Precis som i hund- och loppsituationen vill hunden bli av med lopporna, men lärde sig aldrig hur man gör det.

Evigt krig. Hur kortfattad den än är, ger följande en representativ bild av den eviga krigföringen mellan den blodsugande juden och de vita gentila försöken i Europa att avvisa dem. Vi kommer att ta länderna i alfabetisk ordning.

Österrike

Ritualmord. 1200- till 1400-talen präglades av allvarliga förföljelser. År 1420, som ett resultat av en anklagelse om ritualmord, blev alla judar i Österrike antingen brända, utvisade eller tvångsdöpta. De försvann dock inte, och 1670 dekreterade Margareta Teresia ännu en allmän utvisning.

I Salzburg massakrerades det judiska samfundet under digerdödens utbrott 1349, och återigen efter en anklagelse om hostieskändning 1404. De utvisades av ärkebiskopen 1498. I provinsen Tyrolen anklagades judarna för brunnsförgiftning vid tiden för digerdöden. Som ett ytterligare resultat av en anklagelse om ritualmord 1475 förstördes de judiska samfunden i Trento, Rinn och Lienz, och slutligen 1520 utvisades alla judar från Tyrolen.

Ingen hejdning av floden. Det fanns en fientlig men ineffektiv reaktion på deras återkomst. Karl Lueger (1844–1910), som var borgmästare i Wien från 1897, avskedade förskansade judiska tjänstemän, införde segregation i offentliga skolor och vidtog andra antijudiska åtgärder. Det hade dock liten effekt när det gällde att hejda den judiska floden, fram till Hitlers Anschluss av Österrike 1938.

England

Kom med den normandiska erövringen. Judar strömmade först in i England i samband med den normandiska erövringen 1066. De blev snart...

förtryckande skatteindrivare för kronan och monopoliserade finanser, handel och kommers. År 1144 väcktes den första anklagelsen om ritualmord mot dem i Norwich, och Chaucer (1340–1400) skrev om ritualmordet på Hugh av Lincoln år 1255. Vid tiden för det tredje korståget, 1189–90, förekom allvarliga upplopp mot judarna över hela landet, åtföljda av stor blodspillan. Antagonismen växte ytterligare på grund av deras finansiella manipulationer och bedrägerier, och de utvisades slutligen från hela landet av kung Edvard I år 1290.

I London, det judiska högkvarteret, var judarna väl etablerade före 1100. Det skedde en mördande attack mot judarna vid tiden för Rikard I:s kröning 1189, och flera till under baronernas krig 1263–66. Judarna i London ställdes inför anklagelser om ritualmord 1238, 1244 och 1276.

Dörrar öppnade av Oliver Cromwell. Oliver Cromwell var judarnas "Shabbos goy" som öppnade dammluckorna 1655 och judarna strömmade in igen en masse. Vid 1696 hade judarna kontroll över Bank of England och har behållit kontrollen över bankväsende, finanser och regering sedan dess.

Frankrike

Tidig infestation. Den judiska infestationen av Frankrike började jämförelsevis tidigt, före 70 e.Kr., och vid 800-talet var Frankrike huvudcentret för de internationella judiska handelsmännens verksamhet, de så kallade radaniterna. Vid 1000- och 1100-talen blev de judiska samhällena i Frankrike de mest tätbefolkade i världen. Detta framkallade en fientlig reaktion och på grund av deras skändliga metoder uteslöts de från hantverk och yrken. Judarna monopoliserade då mer och mer penningutlåning och finanser, och ströp gentileras handel.

Ritualmord. Mördande attacker mot judarna blev vanliga efter det första korståget (1096). Som i många andra länder, när de utvisades från ett område, flyttade de till ett annat, och snart tillbaka till den ursprungliga platsen. I Blois resulterade den första anklagelsen om ritualmord 1171 i att 31 judar brändes på bål. Vid tiden för det fjärde korståget (1235–36) kulminerade en massaker på judar i Bretagne i deras utvisning 1391. I staden Carcassonne utvisades judarna tillfälligt 1253, igen 1306 och slutligen 1394. Efter ett ritualmord i provinsen Dauphiné utvisades de 1253, men återvände 1289. Efter 1305 genomfördes en serie utvisningsorder mot judarna i provinsen Gascogne, vilket kulminerade i den allmänna utvisningen 1394.

Judar iscensatte den franska revolutionen. I resten av Frankrike hade en allmän utvisning dekreterats och kraftfullt...

genomfördes 1306. Under de närmaste århundradena var den judiska verksamheten i Frankrike dämpad, men den flammade upp radikalt under decennierna före den franska revolutionen, som judarna iscensatte. Efter att ha avrättat kungen och drottningen 1793 och störtat Europa i 20 år av brodermördande krigföring, satt judarna åter stadigt i sadeln. Under den franska revolutionen giljotinerade de systematiskt den franska adeln och det franska ledarskapet. Denna utrotning och de följande 20 åren av napoleonska krig lät gräddan av den franska nationen förblöda. Frankrike har aldrig återhämtat sig.

Tyskland

Intensiv fientlighet. I inget land har krigföringen under århundradena varit så bitter och intensiv som mellan judarna och det tyska folket. Medan länder som England, Frankrike och Spanien under medeltiden var (mer eller mindre) enade under en härskare och kapabla att utvisa judarna (mer eller mindre) ur hela landet år 1290, 1306 respektive 1492, var de splittrade tyskarna aldrig i en sådan position förrän 1871. Vid den tiden var det för sent, och judarna var för mäktiga och för väl etablerade på världsomspännande basis. Under medeltiden, när ett tyskt hertigdöme eller furstendöme kastade ut dem, flydde de helt enkelt till det angränsande territoriet, förökade sig och var snart tillbaka. Aldrig kunde någon meningsfull rensning genomföras över hela det tyska landet. Icke desto mindre var det judiska hatet mot tyskarna, och vice versa, som mest virulent i de tyska staterna och än idag är det tyska folket det primära målet för folkmord av det internationella judiska nätverket.

Historien om krigföringen mellan judarna och tyskarna är lång och vi kan här endast ge ett litet fragment.

Vid 1090 hade judarna blivit så anstötliga och odrägliga att korsfararna dödade judarna i Rheinland, det område med den tätaste judiska bosättningen i Tyskland vid den tiden.

Judar intensifierade epidemi. Under digerdödens epidemi (1348–49) anklagades judarna för att sprida pesten genom att förgifta brunnar och släppa ner infekterade kroppar i brunnar. I enbart Tyskland ägde attacker mot judar rum på omkring 350 platser under denna tid, medan 60 stora och 150 små judiska samhällen utrotades. Många städer försökte därefter förvisa judarna för all framtid, men judarna återvände alltid, som vi ska se.

Medeltidens ständiga krigföring. I Breslau utplånades det judiska samhället 1349. År 1453 ledde en anklagelse om hostieskändning till att 41 judar dödades och resten förvisades. I Coblenz utsattes judarna för förföljelser 1265, 1281 och 1287, samt för Armleder-attacker 1337. Det judiska samhället utplånades under digerdödens massakrer 1349, men de återvände till 1356.

och förvisades återigen från hela provinsen Trier år 1418. Judisk verksamhet i Dresden registrerades första gången 1375. År 1448 drevs de ut på grund av sin verksamhet med myntförfalskning och för att de bistått hussiterna.

Judar monopoliserade finanserna. Det judiska samfundet förvisades från Düsseldorf 1438 men återvände sent under 1500-talet. Trots antijudiska upplopp i Erfurt 1221 fortsatte det judiska samfundet att utvecklas fram till digerdödens massakrer 1349, då de överlevande förvisades. De återvände 1357 och drevs ut igen 1458. Det judiska samfundet i Frankfurt-am-Main förintades 1241 och återigen av flagellanterna 1349. Judarna i Frankfurt monopoliserade penningutlåning och finans under medeltiden och än idag är Frankfurt ett av världens viktigaste judiska finanscentrum. Fettmilch-uppploppen 1614 ledde till en tillfällig utvisning och kriget 1796 resulterade i förstörelsen av en stor del av det judiska ghettot i Frankfurt.

Digerdödens massakrer. I staden Halberstadt drevs judarna ut 1493, återvände under nästa århundrade och drevs återigen ut 1594. Judarnas huvudsakliga verksamhet i staden Leipzig var penningutlåning. De förintades i digerdödens massakrer 1349, men andra återvände. Judarna i Mainz förvisades så tidigt som 1012 men återvände snart. Hundratals dödades av korsfarare 1096, trots biskopens beskydd, men andra återvände snart. En serie massakrer följde vid tiden för digerdöden (1349), men judarna fortsatte att komma tillbaka. Utvisningsedikt utfärdades 1438, 1462 och 1470-71.

Rindfleisch-massakrerna. I Nürnberg, där judarna hade bosatt sig på 1100-talet, var deras huvudsakliga verksamhet också penningutlåning. Det judiska samfundet förstördes 1298 under Rindfleisch-massakrerna, då 728 judar dödades. Under digerdödens massakrer (1349) dödades 562 och de återstående fördrevs. På grund av sina lömska intriger kring penningutlåning förvisades de återigen 1499.

Hovjudar manipulerade härskare. Judar fanns i området innan den tyska staten Preussen ens hade bildats. När Fredrik Vilhelm blev den store kurfursten expanderade den judiska makten snabbt. De blev "hovjudar", penningutlånare, myntmästare, arméleverantörer och samfundets aristokrati.

Återvände upprepade gånger. I den gamla och vackra staden Rothenburg förstördes det judiska samfundet under Rindfleisch-massakrerna 1298, förnyades och förstördes igen 1349. Judarna återvände igen, avvisades återigen 1349. Judarna återvände igen, avvisades återigen 1397 efter massakrer. De återvände igen 1402 och drevs ut 1520.

Anklagade för brunnsförgiftning. År 1348 i staden Stuttgart brändes judarna på grund av anklagelser om brunnsförgiftning och

spridandet av digerdöden. Det förekom ett antal utvisningar under de efterföljande århundradena. Historien i Trier var liknande. Det judiska samfundet förintades 1349, infiltrerade sig tillbaka efter några decennier, drevs ut igen 1418 och återvände 1500.

Återvände alltid. Ovanstående mönster kan upprepas i nästan varje tysk stad, varje tysk stat. Varhelst judarna bosatte sig blev de outhärdliga parasiter och drevs ut gång på gång av en uppretad befolkning. Men de återvände alltid för att sänka sina tentakler djupare. De lärde sig av sina tidigare misstag och blev mer listiga i att neutralisera det samhälle de föresatt sig att exploatera och strypa.

Trettioåriga kriget anstiftat av judar. Mot slutet av medeltiden hade de flesta tyska städer upprepade gånger förvisat judar. Men de återvände alltid i större antal. Det brodermördande **trettioåriga kriget (1618-48)** gällande kristendomen ställde katoliker mot protestanter. Det provocerades fram och anstiftades av judarna, **förstörde 65 % av den tyska befolkningen och 80 % av byggnaderna och egendomen.** Det lämnade den tyska nationen i ruiner, mer splittrad än någonsin i små, avundsjuka småstater. Det satte den tyska nationen tillbaka kanske 300 år, men som vanligt gynnades den judiska positionen avsevärt därav. De splittrade, utarmade staterna vände sig till judarna som penningutlånare. Många av nyckelpositionerna fylldes av hovjudar, militära leverantörer, finansiella rådgivare, skatteindrivare, penningutlånare och inom många andra vitala områden. Judisk makt och angrepp växte fram till Hitler-eran.

Polen

Kraftigt angrepp av khazarjudar. Det judiska angreppet började på 800-talet och förstärktes av aggressiva khazariska element vid den tiden. Trots pogromer, massakrer och utvisningar ökade det judiska angreppet fram till 1800-talet, och vid den första delen av **1900-talet hade Polen den största judiska befolkningen (procentuellt sett) i världen.**

Chmielnicki-upproren. Ritualmord utförda av judar ledde till vedergällningar i Posen 1399 och i Krakow 1407. Studenter i Krakow startade antijudiska upplopp 1401, och attacker ägde rum i Krakow, Lvov, Posen och på andra håll. De drevs ut ur Warszawa 1483, och ur Krakow 1491. Chmielnicki-upproren mot judar (1648-49) förstörde hundratals judiska samhällen. Ekonomiska restriktioner (mot judar), pogromer och anklagelser om ritualmord var återkommande i hela Polen. Tusentals dödades i Haidmak-kosackernas oroligheter 1768 i Ukraina.

Judar utgjorde 50 % av stadsbefolkningen. Efter 1815 stod merparten av Polen under rysk överhöghet och dess judiska historia fortsätter under Ryssland. År 1828 utgjorde judar 50 % av stadsbefolkningen i Polen, vilket gjorde det till det mest judetäta landet i världen.

Ser man till reaktionen i några av de större städerna finner vi att en judisk pogrom inträffade i Bialystok så sent som 1906. I staden Kalisch förekom en hel serie förföljelser med början på 1300-talet. År 1656 förstördes det judiska samfundet i Kalisch av den polske generalen Czarniecki.

År 1399 resulterade en anklagelse om hostieskändning i Posen i att en rabbin och 13 äldste dödades, och antijudiska utbrott inträffade där 1468, 1577 och 1687. Judar som bodde i Warszawa förföljdes 1454 som ett resultat av (den italienske franciskanpredikanten) Capistranos uppvigling och förvisades från staden 1483.

Judar monopoliserade spannmålshandeln. Judar bosatte sig i Pinsk på 1500-talet och monopoliserade snart spannmålshandeln. Judar led svårt under Chmielnicki-massakrerna 1648–49 och även under de svenska krigen kring 1700. Likväl var befolkningen i Pinsk vid början av andra världskriget till 70 % judisk. År 1939 bodde det 360 000 judar i staden Warszawa, en av de högsta koncentrationerna i Europa vid den tiden.

Ryssland

Intensivt hat, enorm judisk befolkning. Hatet mellan det ryska folket och judarna är ett av de mest intensiva i de universellt avskydda judarnas historia. Före första världskriget hade Ryssland 5 600 000 judar inom sina gränser, den största totala koncentrationen av judar i något land i världen fram till den tiden, vilket senare endast överträffats av den judiska befolkningen i USA i nutid.

Nittio procent av dagens judar är av khazarisk härkomst. En del av den omfattande judiska utbredningen berodde på khazarerna, en rovlysten turkisk stam som hade byggt ett imperium mellan Svarta havet och Kaspiska havet och som sträckte sig norrut in i mitten av det som nu är Ryssland. Khazarerna konverterade till judendomen under kung Bulan på 700-talet e.Kr. Det uppskattas att 90 % av dagens judar är ättlingar till khazarerna, snarare än palestinska judar, även om båda är lika ondskefulla.

Erövrade av Jaroslav. År 1083 erövrade den ryske storfursten Jaroslav khazarerna och införlivade deras rike i det egentliga Ryssland. Föga anade ryssarna virulensen i den pest som de hade tagit på sig att assimilera. Den verkliga krigföringen började dock inte förrän på 1500-talet.

År 1563 drunknade 300 judar vid Polotosk och Vitelisk. År 1648 ledde Bogdan Chmielnicki ett uppror av kosack- och ukrainska massor mot judar och polska markägare. Detta resulterade i förintelsen av hundratals judiska samhällen, där en judisk källa hävdar att 744 judiska samhällen utplånades och hundratusentals judar dödades. Judarna har kallat dessa för Chmielnicki-massakrerna.

Judar utvisade från Ukraina. När Ukraina annekterades av Ryssland 1667 utvisades judarna från ukrainskt territorium. Klausuler som förbjöd judar att besöka Ryssland infördes i fördrag som undertecknats av Ryssland med främmande makter 1550 och 1678. Utvisningsorder utfärdades 1727, 1738 och 1742. År 1753 drevs totalt 35 000 judar ut ur Ryssland. År 1762 tillät Katarina den stora utlänningar att bo i Ryssland, utom judar. År 1791 begränsade hon genom dekret judar till ett begränsat område kallat det judiska bosättningsområdet, och då kunde de endast bo i städerna i det området.

Judar ej assimilerbara. Tsar Alexander I utvisade 20 000 judar från provinsen Vitebsk och Mohilev 1824. Tsar Alexander II försökte assimilera och ryssifiera judarna, men utan framgång. Som hämnd mördades han 1881 av judiska revolutionärer. Ryssarna reagerade med nya pogromer, då de betraktade judarna som ett subversivt element som skulle hållas åtskilt från bybefolkningen, och antog majlagarna. År 1891 drevs judarna ut ur Moskva.

Judar underblåser revolution. Fientligheten och krigföringen mellan det ryska folket och judarna accelererade och nådde sin kulmen med Beilis-fallet (1911-13) gällande en anklagelse om ritualmord i Kiev. Judarna var högt organiserade för revolution. År 1905 försökte de genomföra ett revolutionärt störtande av den ryska regeringen, men misslyckades.

Revolutionen framgångsrik. Kommunismen etablerad. Under Rysslands engagemang och nederlag i första världskriget och den efterföljande judisk-kommunistiska revolutionen var de dock överväldigande framgångsrika. Judarna sköt tsaren, störtade hela Ryssland i ett revolutionärt kaos och etablerade 1917 en kommunistisk-bolsjevikisk regering helt under sin kontroll. Under de följande åren av kaos, revolution och hungersnöd tog judarna en grym hämnd och mördade över 30 miljoner vitryssar, och utrotade därmed de bästa elementen i den ryska befolkningen. Därmed förstörde de allt befintligt eller potentiellt ryskt motstånd eller ledarskap, precis som de hade gjort i Frankrike 125 år tidigare.

Judar med fast kontroll över världens största slavarbetsläger. Idag, mer än sextio år senare, har judarna fortfarande fast kontroll, efter att ha etablerat det mest djävulska och brutala slavarbetslägret i världen.

The Jewish Encyclopedia citerar långa listor över städer och områden där pogromer, utvisningar och massakrer ägde rum, men listan över händelser är för omfattande för att redovisas här.

Spanien

Judar förrådde Spanien till arabiska inkräktare. Judar kom in i Spanien så tidigt som på 500-talet f.Kr., tillsammans med fönikiska handelsmän. Från 612 e.Kr. följde en obeveklig krigföring mellan lokalbefolkningen och judarna, präglad av sporadiska utbrott och massakrer. Judarna hjälpte araberna att invadera Spanien år 711 genom förräderi inifrån. Under flera århundraden blomstrade judarna under araberna och Spanien blev den tidens främsta judiska centrum. I den kristna delen av Spanien blev judar skatteindrivare och "hovjudar", och kontrollerade snart både regeringen och ekonomin. Angreppet blev så flagrant (20-25 % av befolkningen var judar) och så förtryckande att spanjorerna reagerade.

Muslimer förvisade judar. I Granada år 1066, medan det fortfarande var under muslimskt styre, attackerades och förvisades judarna. Det judiska samfundet återetablerade sig men rycktes återigen upp med rötterna vid almohadernas (muslimska) invasion år 1148, och judar blev antingen förvisade eller konverterade till den muslimska religionen. I Cordoba förvisades eller konverterades judar också av almohaderna år 1147.

Marranos – falska kristna. I den kristna delen av Spanien svepte en våg av massakrer mot judarna över landet år 1391, särskilt i Cordoba, Granada, Segovia och Sevilla, och många av dem blev döpta Marranos, som öppet bekände sig till kristendomen men förblev hemliga judar i hjärtat, lojala mot den judiska rasen och religionen.

Sökte kontroll över katolska kyrkan. Snart började dessa falska kristna skaffa sig kontroll över själva den katolska kyrkan. Tillsammans med de öppna judarna kontrollerade de nu kyrkan, regeringen och ekonomin, och upplösning, kaos och förfall följde.

Spanjorerna instiftar inkvisitionen. När spanjorerna återigen vaknade upp till det faktum att judarna var orsaken till deras elände, reagerade de på nytt. Under ledning av Ferdinand och Isabella instiftades inkvisitionen för att spåra upp de dolda judarna som utgav sig för att vara kristna (kända som Marranos). Denna process pågick samtidigt som spanjorerna utkämpade ett totalt krig för att driva ut de muhammedanska morerna ur Spanien. I detta krig förrådde Marranos och judarna ständigt de kristna till förmån för morerna. Ytterligare massakrer på judar bröt ut sporadiskt i många städer.

Spanien utvisar morer och judar 1492. Slutligen, år 1492, efter tio års krigföring, lyckades Ferdinand och Isabella driva ut morerna och förena Spanien. (Vi ägnar ett helt kapitel åt denna dramatiska episod i historien i vår tidigare bok, Nature's Eternal

Religion.) Samma år dekreterade de att alla judar skulle lämna Spanien senast den 1 augusti. Detta genomfördes med beslutsamhet och målmedvetenhet, vilket kulminerade i den största massutvisningen av judar fram till den tiden. Efter att ha gjort sig av med judarna blomstrade Spaniens historia i vad som är känt som dess guldålder. Under de kommande tre århundradena blomstrade Spanien. Landet var ledande inom kolonisering och världsomspännande expansion i den nya världen, Filippinerna och på andra håll.

Strypgrepp på Spanien. Men de envisa judarna utsåg Spanien för ekonomisk strypning och hämnd. Vid 1930-talet var de tillräckligt kraftfulla för att slita isär Spanien igen. De underblåste och anstiftade ett fruktansvärt destruktivt brodermördande inbördeskrig som lämnade Spanien i ruiner. Med hjälp av Hitler och Mussolini löstes det kriget framgångsrikt mot de judiska kommunisterna med Franco i spetsen för den nya fascistiska regeringen.

Slutsats

Judiskt hot gammalt som historien. Från den föregående korta historien om judarna har vi övervältigande bevis för att det judiska problemet inte uppfanns av Adolf Hitler på 1900-talet, utan tvärtom att judarna har varit en ondskefull parasit på civilisationernas ryggar i tusentals år. Eftersom sådana parasiter koncentrerar sig på att utnyttja produktiva folk, har de varit en förbannelse och en börda för de vita folken långt mer än för lerfolken.

Vi observerar vidare:

1. Judarna är högst destruktiva i sin parasitära verksamhet, genom att först invadera, sedan undergräva och försvaga en vit civilisation, för att slutligen rasblanda och förstöra den.
2. Judarna är oassimilerbara och oförsonliga. Krigföringen mellan denna biologiska parasit och den vita rasen är lika oförenlig som den mellan nybyggarmodern och skallerormen, som nämnts i ett tidigare kapitel. Den enda lösningen på konflikten är den fullständiga segern för den ena eller andra sidan.
3. Vi i Church of the Creator vill vara förbannat säkra på att det är den vita rasen som överlever. Vi har det totala programmet, den slutgiltiga lösningen och den ultimata trosbekännelsen för att göra det.
4. För att införa vår trosbekännelse och vårt program för den vita rasens överlevnad är allt vi behöver göra att bygga och expandera, bygga och expandera organisationen Church of the Creator. För detta mål måste vi betala priset och göra vilka uppoffringar som än krävs. Vi svär att vi aldrig ska tröttna, aldrig sakta ner, aldrig vackla i vår hängivenhet att uppnå detta höga mål.
5. Vi överse med vilka medel som helst för att uppnå seger och ser till naturens eviga lagar som vår moraliska vägledare — och naturen säger att överlevnad är den ultimata moralen, oavsett medel. Vi

måste därför förbereda oss för den hårda kamp som väntar och ägna oss åt den sak som vi sammanfattar som överlevnad, expansion och framsteg för vår dyrbara vita ras. För denna heliga sak är inget pris för högt, inget offer för stort. Det är antingen allt eller inget — överlevnad eller glömska. Vi väljer överlevnad, men inte bara överlevnad. Det är vårt oföränderliga mål att också utöka och främja välfärden och förträffligheten hos vår ras till höjder som ännu inte bestigits och som ännu inte ens drömts om.

Creative
Credo nr

36

Världsjudenheten förklarade krig

mot Tyskland långt innan Tyskland vidtog åtgärder mot judar

Lögner och propaganda: Judens mäktigaste vapen. Nu, in i det fjärde decenniet efter döden av den störste av alla vita ledare, Adolf Hitler, fortsätter det världsomspännande judiska nätverket att ösa ur sig en massiv propagandakampanj av giftiga smädelser mot Hitler med en ondska som saknar motstycke i historiens alla annaler. Inte bara är dessa lögner och förtal riktade mot Hitler personligen, utan även mot det tyska folket som helhet, precis som judar har riktat hatpropaganda mot romarna under de senaste två tusen åren. Precis som allt romerskt föraktades, skändades, förtalades och baktalades, så har allt tyskt och den tyska bilden obevekligt attackerats och fläckats ner av det judiska internationella propagandanätverket.

Tyskar intelligenta, kreativa. Varför detta onda och koncentrerade utflöde av hat mot det tyska folket och allt tyskt, när detta folk under århundraden har uppvisat några av de mest kreativa bidragen till vår vita civilisation?

Tyskar måltavla nr 1. Svaren är inte svåra att finna så snart vi inser att den judiska rasens övervältigande mål är den totala förintelsen av den vita rasen själv. Med detta i åtanke kan vi se att tyskarna fortfarande är måltavla nummer ett av följande skäl:

1. Precis som i fallet med romarna för två tusen år sedan, har en viktig judisk premiss i deras krig mot den vita rasen alltid varit: förgör de bästa först.

2. Av samma anledning daterar sig kriget mot det tyska folket som sådant hundratals år tillbaka. Vi har visat detta ytterligare i vårt tidigare kapitel om den obevekliga krigföringen mellan de parasitära judarna och deras olyckliga offer.

3. Det tyska folket, som till sin natur är energiskt, produktivt, kreativt och begåvat och bosatt i Europas hjärtland, var ämnat att vara de naturliga ledarna i Europa. Detta skulle de ha varit, så långt tillbaka som i början av 1600-talet, om inte judarna hade slitit isär dem i det brodermördande, självmordsartade trettioåriga kriget (1618-48). Som vi har visat i *Nature's Eternal Religion*, satte detta det tyska folket tillbaka förmodligen två eller tre hundra år. Trots detta bakslag...

energiska människor återfick slutligen sin position av begynnande ledarskap efter deras enande under Bismarck 1870. Återigen ingrep judarna och såg till att detta återuppståndna folk återigen skulle ödeläggas i första världskriget, och återigen i andra världskriget.

4. Under Hitler på 1930-talet kom det tyska folket slutligen till sin rätt och kunde få de blodsugande judiska parasiterna från sina ryggar. De bröt också, under Hitler, det judiska finansiella strypgreppet i Tyskland. (Detta utvecklar vi vidare i kapitlet om The Federal Reserve.)

5. Hitler artikulerade för första gången i den vita rasens historia tydligt rasidén och fokuserade världens uppmärksamhet på det judiska nätverkets parasitära och destruktiva natur. Eftersom denna idé snabbt slog rot i andra vita länder, var hela den judiska konspirationen i yttersta fara att avslöjas helt och hållet och explodera i ansiktet på de judiska konspiratörerna själva.

Måste döda rasidén. Av alla ovanstående skäl, och det sista i synnerhet, befann sig judarna i en ytterst prekär position och i akut fara att reduceras till glömska. Tiden var knapp. Om idén spreds skulle det snart nå en punkt utan återvändo.

Vad göra?

Förstör Tyskland. Judarna, som förstår ras och historia bättre än någon annan, har tusentals års erfarenhet av att manipulera och förstöra raser och folk. De bestämde sig för att de måste agera snabbt. De måste förstöra Tyskland, de måste förstöra inte bara Hitler, utan så ondskefullt och obevekligt attackera och smutskasta själva idén han representerade så att (förhoppningsvis) ingen någonsin igen skulle återuppliva rasidén utanför den judiska rasen själv.

Total krigföring mot Tyskland. De satsade allt i ett av de mest febrila, illvilliga propagandakrig en lättlurad och oförstående värld någonsin har skådat.

Kort sagt, **Judea förklarade totalt krig mot Tyskland och Hitler** — finansiellt, propagandamässigt, militärt, ekonomiskt, rasmässigt och i varje annan aspekt som stod i deras makt — och den makten var, som vi ska se, formidabel. Innan Hitler ens skulle, eller kunde, lyfta ett finger mot dem, var judarna redo och slösade ingen tid på att lansera en massiv världsomspännande kampanj mot honom. För att illustrera detta uppenbara faktum ska vi återigen citera judarna själva och deras press i ett begränsat urval. Det finns volymer av bevis, men dessa få citat bör illustrera poängen slutgiltigt.

Planer lagda innan Hitler kom till makten. Redan i augusti 1933 sammankallade Samuel Untermeyer, ordförande för World Jewish Economic Federation, en stor kongress av

Judiska ledare från hela världen för att förklara krig mot Tyskland i judarnas namn. Mötet hölls i Amsterdam, Holland. Vid återkomsten till USA från det mötet höll Untermeyer ett tal på radiostationen WABC (N.Y.) den 6 augusti 1933, i vilket han tillkännagav att världens judar hade förklarat krig mot Tyskland och skulle svälta dem till döds. Detta var långt innan någon form av åtgärd hade vidtagits mot någon jude, och sex år innan militära insatser inleddes 1939.

Den vita människan lockades in i krig för att rädda judiska parasiter. "Vi har varit i krig med honom (Hitler) från den dag han tog makten", konstaterade London Jewish Chronicle den 8 maj 1942 i sin "Veckans predikan".

Rabbi M. Perlzweig, ledare för den brittiska sektionen av Judiska världskongressen, talade i Kanada och konstaterade: "Judiska världskongressen har varit i krig med Tyskland i sju år." (Toronto evening Telegram, 26 februari 1940.)

Den holländsk-judiska tidningen Centraal-Blaad Voor Israeliten in Nederland förklarade den 13 september 1939: "De miljontals judar som bor i Amerika, England och Frankrike, Nord- och Sydafrika, och inte att förglömma de i Palestina, är beslutna att föra förintelsekriget mot Tyskland till dess slutgiltiga slut."

Vi måste komma ihåg att vid denna tidpunkt (13 september 1939) var kriget mindre än två veckor gammalt, inga koncentrationsläger, inga gaskamrar etc. för judar eller någon annan hade upprättats, eller ens påståtts existera. (Hela historien om "gaskamrar" var inget annat än ännu en judisk lögn, som vi kommer att se i ett annat kapitel.)

Chicago Jewish Sentinel förklarade den 8 oktober 1942: "Det andra världskriget utkämpas för att försvara judendomens grunder." Det gjorde det verkligen. För att vara mer specifik, för judarna själva. De visste det, de anstiftade det, de utförde det, de iscensatte det. De naiva och lättlurade goyim, under tiden, slaktade varandra med hämndlystnad, utan att veta, eller utan att vilja veta, vilka de verkliga förövarna, de verkliga krigsförbrytarna var.

Vladimir Jabotinsky, jude-kommunist och grundare av terroristorganisationen Irgun, skrev i januariutgåvan 1934 av Natcha Retch: "Kampen mot Tyskland har förts i månader av varje judiskt samfund, konferens, kongress, branschorganisation, av varje jude i världen. Det finns anledning att tro att vår del i kampen kommer att vara av allmänt värde. Vi ska släppa lös ett andligt och materiellt krig från hela världen mot Tyskland. Tysklands ambition är att bli en stor nation igen, att återerövra sina förlorade territorier och kolonier. Våra judiska intressen kräver å andra sidan den fullständiga förstörelsen av Tyskland. Den

tyska nationen är kollektivt och individuellt en fara för oss judar."

Kunde det uttryckas tydligare? Knappast. Fakta är tydliga — Tyskland och tyskarna, med eller utan Hitler, var och är ett hot mot den judiska konspirationen för världsherravälde och deras mål att förinta den vita rasen. Därför skulle inget mindre än den fullständiga förstörelsen av Tyskland och allt tyskt tillfredsställa den ondskefulla, oförsonliga juden.

Hitler erbjöd England en vänskaplig hand. Hitler, vars omsorg inte bara gällde tyskarna utan den vita rasen som helhet, förstod den parasitära judens dödliga program. Han vädjade förgäves till England att inte spela det judiska spelet. I ett tal i september 1939 sade han:

"Vid upprepade tillfällen har jag erbjudit det tyska folkets vänskap till England och det engelska folket. Hela min politik byggde på idén om denna samförstånd... Vi vet att det brittiska folket som helhet inte kan hållas ansvarigt. Det är den judiska plutokratiska och demokratiska härskarklassen som hatar vårt rike."

Engelska förrädare agerade frontfigurer för judar. På den icke-judiska härskarklassens vägnar måste det påpekas att de som gick judarnas ärenden i stort sett var chabez-goi, människor som Winston Churchill, förrädare som stod i judarnas sold, eller under deras kontroll och tvång.

Fast judisk kontroll över vita nationer. Så fast var denna judiska kontroll över det brittiska folket (liksom det franska, amerikanska, polska och andra) att judarna faktiskt lyckades störta världen i ett brodermördande förstörelsekrig på en skala som världen aldrig tidigare skådat. Alla vita folk var förlorare, men judarna var särskilt inriktade på att förinta tyskarna.

Planer på att utrota det tyska folket. Vissa av judarna ville utrota de tyskar som överlevt krigets förstörelse genom sterilisering. Theodore N. Kaufman, som lade fram programmet i boken med titeln *Germany Must Perish*, sade:

Genom sterilisering. "För att uppnå syftet med tysk utrotning skulle det vara nödvändigt att endast sterilisera omkring 48 000 000 — en siffra som utesluter, på grund av deras begränsade förmåga att fortplanta sig, män över 60 och kvinnor över 45..."

Genom svält. Andra grupper av judar ville utrota tyskarna genom svält. En ökänd förespråkare för metoden var Henry Morgenthau, Jr., finansminister i Roosevelt-administrationen. Följande citat är från Cordell Hulls memoarer, som var utrikesminister i samma administration.

"Morgenthaus plan, tillade jag, skulle utplåna allt i Tyskland utom marken, och tyskarna skulle bli tvungna att leva av jorden. Detta innebar att endast 60 % av den tyska befolkningen skulle kunna försörja sig på den tyska jorden, och de övriga 40 % skulle dö."

Tyskar plundrades och svältes. En version av den ondskefulla judiska planen genomfördes faktiskt under en period omedelbart efter kriget. Enorma mängder av alla typer av maskiner, fabriker och rullande materiel som överlevt kriget skeppades till det kommunistiska Ryssland. Vid åsynen av allt detta förklarade herr R.R. Stokes, en parlamentsledamot för Labour i Storbritannien, vid den tiden:

> "Idag i Tyskland, sex månader efter vår seger, grävs gravar för människor som ännu inte är döda, människor som kommer att dö av svält under de närmaste månaderna."

Morgenthau-planen. Den amerikanske senatorn William Langer från North Dakota sade om Morgenthau-planen, och hans anmärkningar finns införda i Congressional Record, den 18 april 1946:

> "Herr Morgenthau står nu överbevisad inför världens samvete som anstiftare till systematisk förintelse av det tyskspråkiga folket. Dokumentationen bevisar vidare utom varje tvivel att dessa fanatiska och reaktionära överstepräster av hat och hämnd aldrig kommer att kunna försvara sin konspiration inför den mänskliga förnuftets och den mänskliga anständighetens domstol."

Svindeln om de sex miljonerna uppfanns. Det var endast genom motstånd från människor som senator Langer, som inte kunde tåla det judiska nätverkets ondskefulla mordkonspiration, som det judiska programmet för sterilisering av det tyska folket, eller programmet för att svälta dem till döds, eller en kombination av båda, inte genomfördes. Genom att piska upp hatet kring de mytiska "sex miljonerna" till ett nära vansinne lyckades judarna nästan, men inte helt, med sitt mål om massmord på den tyska rasen.

Förstörde miljontals vita. Även om de inte lyckades uppnå det målet, kom de nära, och lyckades faktiskt genom sina djävulska ränksmiderier åstadkomma förstörelsen av miljontals av de bästa tyska männen, och släppte lös en kampanj av våldtäkt och terror mot de tyska kvinnorna med hjälp av den ryska armén och amerikanska negrer.

* * * * *

Lärdomar att dra. Vad kan vi i Amerika lära oss av denna hemska tragedi som förövats mot våra vita rasbröder? Om vi har ett uns av förstånd bör vi dra en lärdom som vi aldrig får glömma.

1. Judarna är våra dödliga motståndare. De spelar för att vinna. De utrotar sina fiender när "tillfället" ges. Sådana "tillfällen" planeras år i förväg, århundraden i förväg. Deras program för att för evigt utrota "de bästa"

av den vita rasen är obeveklig och outsläcklig. Vi måste komma ihåg: Vi står näst på tur.

2. Knappt hade judarna förlamat makten hos ett återuppståndet Tyskland och tvingat henne på knä, förrän de omedelbart vände sin uppmärksamhet mot nästa offer — Storbritannien, USA och Frankrike, de så kallade "vinnarna" i kriget.

3. Med chabez-goi Winston Churchill och andra judiska hantlangare som frontfigurer, monterade judarna snabbt ned det brittiska imperiet och lämnade det en gång stolta och mäktiga Storbritannien som en snabbt sjunkande tredje rangens makt, ruinerad militärt, ekonomiskt och andligt. För att strö salt i såren lanserade judarna sedan ett omfattande program för att skeppa in "gyttjefolk" i England — pakistanier, jamaicaner, hinduer och annat avskum och drägg från hela världen.

4. Frankrike förlorade Algeriet, Indokina och sina andra kolonier. En omvänd migration sattes i rörelse. Negrerna och gyttjefolket från Algeriet strömmade in i Frankrike. Den aggressiva kommunismen blev återigen ett betydande politiskt faktum.

5. I Amerika släpptes programmet för "medborgerliga rättigheter" lös; påtvingad "integration" av skolor, bostäder, krigsmakt och varje annat segment av samhället påtvingades det amerikanska folket.

Detta uppnåddes inte bara genom en massiv och obeveklig propagandakampanj, utan också genom kraften i en hel rad nya lagar. Om och när det amerikanska folket gjorde motstånd, användes (och används) råstyrka, som till exempel vid den massiva insatsen av 20 000 armésoldater för att tvinga fram integration i Little Rock, Arkansas, och liknande rå makt återigen vid University of Mississippi i Oxford.

* * * * *

Vår obevekliga ställning. Vår ställning som medlemmar av den vita rasen måste för evigt vara:

1. Judarna är våra dödsfiender. De har alltid varit våra dödsfiender och kommer att vara det så länge de fortsätter att existera.

2. Som de själva har uttryckt i sin egen litteratur — de är obevekliga — ingenting vi någonsin kan göra kommer någonsin att försona dem. Deras orubbliga mål är att försvaga den vita rasen, bastardisera den vita rasen till en hjord av bruna zombier och för evigt förslava dem.

3. Vårt enda val är att kämpa och besegra dem.

4. I en sådan kamp måste vi vara skoningslösa och kompromisslösa i att avslöja dem, bojkotta dem, driva dem från makten och slutligen driva dem från vårt territorium.

5. För att vi ska uppnå detta mål måste vi först göra våra vita rasfränder fanatiskt medvetna om sitt rasarv. Varje vit man, kvinna och barn måste genomsyras av ett starkt rasmedvetande.

6. Detta rasmedvetande måste sedan organiseras på hög nivå och omvandlas till en rasreligion, så som vi har lagt fram i denna bok.

7. Vår kamp mot judarna måste ha samma slutgiltiga mål som Cato den äldre upprepade gånger proklamerade i kampen mot Kartago — Vårt stridsrop måste vara: Delenda Est Judaica!

Creative

Credo No. 37

Lögnen om de sex miljonerna

Mästare på den stora lögnen. Judarna har sakkunnigt utnyttjat tekniken med "den stora lögnen" ända sedan början av sin historiska existens. Under de senaste 5000 åren har de blivit oöverträffade mästare på den tekniken. Deras religion är baserad på den, deras rikedom är baserad på den, och i själva verket tackar de sin existens för den expertis med vilken de har manipulerat lögner inför en godtrogen och (för det mesta) intet ont anande värld.

Under årens lopp har judarna spridit miljontals lögner, varav vissa har tjänat ett tillfälligt syfte, medan andra har bestått i tusentals år. Vissa har varit ineffektiva, medan andra har varit framgångsrika bortom deras vildaste drömmar.

Uppfann kristendomsbedrägeriet. Utan tvekan har deras mest framgångsrika lögn genom tiderna varit deras uppfinning av kristendomen och att ursprungligen sälja denna destruktiva lära till sina dödsfiender, romarna. Den lögnen har orsakat oöverskådlig skada för den vita rasen och viruset av denna feber i hjärnan är fortfarande virulent idag. Men vi vill nu undersöka en modern uppfinning av judarna som de har lanserat med förödande effektivitet, och det är lögnen att tyskarna gasade, brände i ugnar eller på annat sätt utrotade sex miljoner judar under andra världskriget.

Lögnen om de sex miljonerna. Så effektivt har de propagerat och spridit denna lögn över hela världen med hjälp av sin gigantiska propagandaapparat att de flesta godtrogna goyim (utan att tänka efter) reagerar emotionellt: "det måste vara sant, för varför skulle de annars rikta en så fruktansvärd anklagelse?"

Återigen, en liten undersökning och ett övervägande av fakta visar snabbt hur löjlig denna anklagelse i själva verket är.

Inga bevis, inga vittnen. För det första, precis som bedrägeriet med "spöken i skyn", finns det inte ett enda spår av bevis som stöder påståendena att Hitler, eller den tyska regeringen, eller några tjänstemän i den, någonsin förespråkade en politik för utrotning av judarna. Även om judarna har skrivit tusentals artiklar i detta ämne och dussintals böcker, har inte en enda av dessa författare, när de har frågats ut och korsförhörts, sett en enda ugn, en enda gaskammare eller några faktiska utrotningshandlingar. Inte heller kan de frambringa ett enda ögonvittne som har sett en sådan händelse. Oundvikligen, när de pressas, fick de "höra det" av en mytisk person som "nu är död", eller "läste om det", eller hörsägen av ett eller annat slag. Ingen kan frambringa ett levande ögonvittne, varken nu eller i det förflutna.

Inga sådana order, ingen sådan policy. Trots de tonvis av nazistiska dokument som erövrades intakta, finns det inte ett enda där en order, eller ett kommando, eller ett policydokument har dykt upp, eller existerar, som rekommenderar, beordrar eller föreslår utrotning av judar, vare sig i massa eller enskilt. All litteratur är, vid närmare granskning, baserad på påståenden om att sådana order gavs "muntligt" eller kunde "läsas mellan raderna", eller något annat sådant ogrundat påstående.

Syftade till att beröva judarna deras enorma makt. Faktum är att varken Hitler eller den tyska regeringen eller någon gren av den någonsin hade, eller formulerade, en sådan policy. Att tyskarna insåg att judarna i deras mitt var deras oförfalskade olycka, det råder det ingen tvekan om. De ville ha ut dem, och deras policy var att beröva dem makten och uppmuntra dem att migrera någon annanstans. När tyskarna införde raslagarna i Nürnberg, förbjöd de judarna från alla positioner inom nyhetsmedier, vid universiteten och skolor, inom regeringen, inom bankväsendet och andra maktpositioner som de hade dominerat tidigare. Detta, och den fientlighet som skapades av att det tyska folket slutligen erkände judarna som de degenererade parasiter de var, uppmuntrade många judar att lämna landet och söka grönare betesmarker på annat håll.

Rensa sin nation. Tyskarna gjorde allt som stod i deras makt för att hjälpa och uppmuntra juden att emigrera. De såg fram emot den dag (vilket även vi borde göra) då deras land skulle vara ”Judenrein”, d.v.s. renat från judar. De förhandlade med Storbritannien för att hjälpa dem att emigrera till Palestina, som vid den tiden (under 1930-talet) fortfarande var ett brittiskt mandat. I detta var britterna inte särskilt samarbetsvilliga, men ett ökande antal migrerade faktiskt till Palestina, till arabernas stora förtret. Den tyska regeringen, under Göring, försökte också hjälpa till att etablera ett judiskt hemland på den stora ön Madagaskar utanför Afrikas kust.

Sionistiska rörelsen. Madagaskar-idén hade diskuterats på olika sätt av judarna själva inom den växande sionistiska rörelsen. Theodore Herzl, som anses vara den sionistiska rörelsens fader, föreslog en sådan plan redan 1896. Det fanns delade meningar om Madagaskar bland judarna, vissa föredrog det, andra föredrog Palestina. I vilket fall som helst gjorde tyskarna vad de kunde för att finna ett alternativt hemland åt judarna, även om varken Palestina- eller Madagaskarprojektet förverkligades under den korta tid som fanns till förfogande före kriget. Vi inom Church of the Creator avser att återuppliva Madagaskar-idén som ett idealiskt "hemland" för överskottsjudar, eftersom Israel inte kan rymma dem alla.

Judehimlen — USA. Den absolut största delen av judarna migrerade till världens jude-fristad — nämligen USA — där deras fränder redan skövlade landet och vältrade sig i mjölk och honung.

Förintelsepåståenden en fantastisk lögn. Fakta är dessa: Det fanns endast 500 000 judar i Tyskland när Hitler kom till makten. De flesta av dessa migrerade till USA före 1939. Det fanns aldrig mer än tre miljoner judar i hela det territorium som Hitlers arméer ockuperade under hela kriget, så det var naturligtvis fysiskt omöjligt för dem att ha dödat sex miljoner. Som redan nämnts finns det inte ett spår av bevis för att tyskarna någonsin föreslog, sanktionerade eller övervägde en sådan utrotningspolitik.

Judar förklarade krig mot Tyskland. Redan innan kriget började hade de judiska ledarna på en världsomspännande basis åratal tidigare förklarat att världsjudendomen var i krig med Tyskland, och att de skulle utnyttja sina enorma finansiella, morala och politiska krafter för att förgöra Hitler och Nazityskland. (Vi har visat detta i det föregående kapitlet.) Främst bland dessa var Chaim Weizmann, den sionistiska ledaren, som förklarade detta den 5 september 1939. Han fick entusiastiskt stöd av världsjudendomen i denna deklaration. Eftersom det har varit sed under krigstid att av säkerhetsskäl internera fientliga och subversiva utlänningar, internerade tyskarna de flesta, men inte alla, av judarna inom sitt territorium. Visst gjorde USA och Kanada samma sak mot till och med infödda japaner, enbart på grund av deras hudfärg och deras härkomst. Det gjordes också helt säkert med mycket mindre provokation, eftersom de infödda japanerna var amerikanska eller kanadensiska medborgare och hade uttryckt lite eller ingen fientlighet mot de länder där de föddes. Medan de flesta av de amerikanska Nisei var lojala mot USA, forslades de bryskt bort från sina gårdar i Kalifornien och på andra ställen, och hade vanligtvis förlorat sina gårdar för alltid när kriget tog slut.

Judar var farliga fientliga utlänningar. Icke desto mindre internerade tyskarna judarna i interneringsläger på ett sätt som liknade det sätt som USA och Kanada gjorde mot japanerna. Visst hade de lika mycket eller mer anledning att göra det som Kanada eller USA hade. Tyskarna gjorde det också mot andra utlänningar och subversiva som ansågs som säkerhetsrisker och farliga för krigsinsatsen. En skillnad var att i Tyskland sattes de internerade i arbete i fabriker som antingen redan existerade där lägren inrättades, eller så byggdes fabriker vid lägren. Tyskarna, som var utomordentligt effektiva i krigsproduktion, liksom i allt annat, såg ingen anledning att låta sådana stora pooler av arbetskraft, vilka förutom judarna inkluderade polacker, ukrainare, tjecker och andra, gå sysslolösa.

Behandlades humant. Dessa internerade behandlades väl och fick bra mat med tanke på Tysklands krympande resurser. Ofta översteg deras rationer de som tyskarna själva fick.

Judisk statistik bekräftar lögnen. Som ett ytterligare bevis på lögnen om de sex miljonerna kan vi kontrollera den statistik som judarna själva publicerade. World Almanac från 1938 listar antalet

judar i världen till 16 588 259. Efter kriget angav *New York Times*, som ägs av judar, antalet judar i världen till minst 15 600 000 och högst 18 700 000. Ett genomsnitt av de två senare siffrorna från *New York Times* skulle bli cirka 17 100 000. Det är därför omöjligt med någon form av fantasi att 6 000 000 judar skulle ha kunnat utrotas och sluta med en nettovinst under en kort period på åtta år.

Judar den stora vinnaren av andra världskriget. Så mycket för statistiken. Det finns många andra som vi skulle kunna citera som leder till samma slutsats: Siffran sex miljoner är en stor lögn. Visst, många människor dödades under kriget. Totalt 2 050 000 tyska civila dödades i allierade flygräder och tvångsrepatriering efter kriget. Till och med vissa judar dödades. Men relativt sett klarade de sig bättre och deras förluster var lättare än andra inblandade kombattanter, särskilt med tanke på att hela den hemska konflikten anstiftades av judarna, uttänktes av judarna, och hetsades fram och provocerades av judarna. Sannerligen var deras förluster försumbara med tanke på att de var huvudanstiftarna och de enda förmånstagarna av det fruktansvärda kriget, ett krig som utkämpades av vit broder mot vit broder, allt för judarnas giriga lystnad och nytta.

Om bluffen om de sex miljonerna inte har någon grund i verkligheten, uppstår frågan — varför skulle judarna vilja främja en sådan ondskefull och fruktansvärd lögn?

Judar har tjänat enormt. Svaret är: Judarna har tjänat stort på denna avskyvärda lögn, då de har en talang för att göra det med de flesta lögner de sprider.

1. Det väckte världens sympati för judarna när världen borde ha varit (och tack vare Hitler, delvis var) vaksam på den farliga och destruktiva naturen hos denna världsomspännande parasit.

2. Det fungerade som en moralisk klubba och en propagandahävstång med vilken de har utpressat 12 miljarder dollar från det tyska folket som "skadestånd" till Israel och som "ersättning" till enskilda judiska kärande. Vansinnet i sådana krav kan endast uppskattas när vi betänker att många tyska skattebetalare idag, som inte ens var födda när de påstådda brotten antogs ha begåtts, betalar "skadestånd" till en stat (Israel) som inte ens existerade vid den tiden. Dessutom har listan över judiska kärande nu, över 35 år senare, nått svindlande 3 375 000 när det fanns färre än 200 000 judar i Tyskland efter 1939. Eftersom det har varit så lätt för judarna att råna tyskarna genom denna så kallade "ersättning", har antalet registrerade kärande mot den västtyska regeringen tredubblats under de senaste tio åren. Ingenting skulle kunna vara ett mer förödande bevis på den fräcka oförskämdheten i lögnen om de sex miljonerna.

3. Det har varit förödande effektivt som en propagandaklubba mot den vita rasen som helhet i försöken att bevara dess

raslig integritet. Lögnen om de sex miljonerna har främjats och propagerats till en sådan feberaktig nivå av emotionalism att såvida inte den vita rasen ger vika och viker sig för negrerna i varje fråga, såsom bostäder, välfärd, tvingad busspendling och på något sätt uttrycker motstånd mot rasblandning och integration, blir de omedelbart klubbade med anklagelsen om att vara rasister, och nazisterna var rasister, och det ledde till sex miljoner judars död, etc., etc. Vid det här laget fradgar judarna vid munnen och stora krokodiltårar rullar nerför deras kinder. Vid det här laget överlämnar de lättlurade goyim ordet och viker sig för juden, trots att han vet att han har blivit lurad. Det fungerar varje gång.

4. Genom detta kraftfulla propagandaverktyg att undergräva vit raslig lojalitet kan judarna nu främja rasblandning på en gigantisk världsomspännande skala med praktiskt taget inget motstånd från den vita rasen. Jamaicaner, hinduer, pakistanier strömmar in i vad som en gång var Storbritannien; turkar och andra ler-raser finns överallt i Tyskland; mexikaner, negrer, kubaner, jamaicaner, kineser och allt färgat avskum i världen strömmar in i detta judiska mecka, United Saps of America, och den vita rasen lyfter inte ett finger för att stoppa dem. När allt kommer omkring vill vi inte vara rasister som nazisterna, som dödade sex miljoner, etc., så vårt judisk-programmerade sinne går ner i spåret mot glömskan, och den vita rasens framtid med det.

5. Lögnen om de sex miljonerna har varit ett kraftfullt propagandaverktyg som gjorde det möjligt för judarna att stjäla Palestina från araberna 1948 och upprätta banditstaten Israel. Tack vare lögnen om de sex miljonerna hade judarna stöd och välsignelse från den förvirrade världen, särskilt det judisk-infesterade USA.

6. Lögnen om de sex miljonerna har haft en förödande effekt genom att skamma och misskreditera det tyska folket, och indirekt den vita rasen som helhet. Medan tyskarna borde äras för den ädla kamp de förde för att exponera och skaka av sig den världsomspännande judiska pesten, har de kraftfulla och effektiva judiska propagandanätverken utmålat tyskarna som skurkarna i den lättlurade världens ögon.

7. Det har samlat och förenat världens judar som inget annat har gjort under de senaste tusen åren. Även om de flesta judar vet att det är en avskyvärd lögn, fortsätter de ständigt att tjata om det sinsemellan (liksom för omvärlden) tills de har blivit så hypnotiserade av sin egen lögn att den faktiskt blir en del av deras religion. På denna sliskiga grund har enorma summor pengar samlats in bland judarna själva och hundratals organisationer bildats. Allt detta i syfte att främja Israel och den judiska rasen, och hjälpa till att bastardisera den vita rasen.

"Förintelse"-lögnen — Judiskt samlingsrop. Denna lögn har då blivit den moderna judens samlingsrop, en fortsättning på den äldsta lögnen i deras tumultartade historia.

— nämligen att judarna är en förföljd ras. Det har gjort underverk för dem. Det har varit förödande effektivt som ett tveeggat svärd. Det har raserat varje försök från den vita rasens sida att behålla sin egen rasliga integritet, eller ens någon form av nationalism. Å andra sidan har det gjort judarna fanatiskt nationalistiska när det gäller Israel, fanatiskt rasistiska när det gäller sionismen eller den judiska rasen. Det har slagit in dörrarna till alla länder de kan tänkas vilja flytta in i och samtidigt öppnat samma dörrar för negrer och andra rasblandade folk också.

Judarna nu mäktigare än någonsin. Ett så kraftfullt verktyg har denna depraverade lögn om de sex miljonerna blivit att inte bara individer utan även nationers regeringar kryper för den medan judarna tar över och tystar allt motstånd. Dr Max Nussbaum, den tidigare överrabbinen för den judiska församlingen i Berlin, skröt öppet den 11 april 1953: "den position det judiska folket intar i världen idag är, trots dess enorma förluster, tio gånger starkare än den var för tjugo år sedan."

Han har rätt i hälften av sitt uttalande. De led inga "enorma förluster", men de är tio gånger starkare än de var innan den vita rasen lockades in i den blodiga, brodermördande förintelse som kallas andra världskriget, anstiftad och provocerad av judarna själva. Mycket av denna ökade styrka har de förvärvat tack vare den föraktliga **lögnen om de sex miljonerna.**

Creative Credo No. 38

Ryssland, Israel och USA

USA bekämpar inte kommunismen. Ett av de mest flagranta och ihållande bedrägerier som har påtvingats det amerikanska folket sedan den ryska revolutionen 1917 är att den amerikanska regeringen desperat men tappert utkämpar ett förlorat krig "mot kommunismen". Efter mer än sex decennier tror de flesta amerikaner fortfarande på denna bluff och förblir ständigt förvirrade över varför USA, rikt, mäktigt och moraliskt överlägset kommunismen, ständigt förlorar.

Amerikanska judar är kommunismens maktcentrum. Den brutala sanningen är att det amerikanska maktetablissemanget — statligt, finansiellt och propagandamässigt (allt dominerat av judar) inte har bekämpat kommunismen. Faktum är att kommunismen är judisk från sin allra första början. Kommunismen är bara ett av de många kraftfulla verktyg som används i det judiska programmet för att ta över världen. Inte nog med att USA inte har bekämpat kommunismen, som de flesta amerikaner luras att tro, utan tvärtom har USA varit den främsta finansiären, planeraren och främjaren av kommunismen, inte bara i Ryssland, utan i hela världen. Utan USA:s finansiella stöd och tekniska hjälp skulle den judisk-kommunistiska skymfen mot det ryska folket ha fallit platt till marken vid sin allra första början, och många gånger sedan dess. Faktum är att den aldrig skulle ha inletts från första början.

Utbildade och finansierade i New York. Det är ett historiskt faktum att den sista stöten för det kommunistiska övertagandet av Ryssland finansierades frikostigt och planerades noggrant av rika judiska kapitalister här i det gamla goda USA. Där, på New Yorks East Side, utbildades Trotskij och 3000 judiska mördare noggrant för att utdela den slutliga nådestöten. Företaget finansierades med 20 miljoner dollar av ingen mindre än (juden) Jacob Schiff själv från New York-firman Kuhn, Loeb & Co., en amerikansk gren av Rothschild-nätverket. När tiden var inne skeppades Trotskij och hans tränade judiska revolutionärer med båt (mitt under första världskriget) och anlände obehindrat till Ryssland för att utföra sitt jobb. Väl där visste de exakt vad de skulle göra, och när allt var över hade 30 miljoner vita ryssar mördats och judarna satt stadigt i sadeln.

Kommunismen är ett judiskt svindleri. Vi måste komma ihåg om och om igen att kommunismen inte är något annat än ett hemskt, ondskefullt judiskt program för att ta över världen, kamouflerat med bedräglig "humanitär" propaganda, precis som de flesta andra judiska program.

Betalas av amerikanska skattebetalare. Den judisk-kommunistisk-marxistisk-sionistiska ritningen är helt och hållet en del av samma program. Det är välfinansierat inte bara med judiska pengar, utan mer signifikant med skattebetalarnas pengar, av vilka den amerikanska skattebetalaren betalar den överväldigande huvuddelen. Det finns ingen större källa till varor, rikedom och produktivitet än den arbetande amerikanska skattebetalaren, och den judiska potentialen för att plundra denna enorma källa till produktivitet verkar sakna gränser.

Bakom det hela finns det judiska nätverket. Den judisk-kommunistisk-marxistisk-sionistiska rörelsen är oerhört kraftfull. Bakom den finns världens alla judiska makt-nätverk. Detta inkluderar deras enorma världsomspännande propagandistiska nätverk — television, tidningar, nyhetsbyråer, tidskrifter, boktryckeri, utbildning och alla andra tillbehör som inte bara påverkar, utan avgör "den allmänna opinionen". Bakom denna judiska rörelse finns också det kraftfulla "kapitalistiska" Federal Reserve-systemet med sitt obegränsade monopol på att trycka papperspengar utan kostnad för dem själva. Kort sagt, bakom det finns "den dolda handen" av den världsomspännande judenheten.

Amerikansk politik fientlig mot tsarerna. Det är detta maktetablissemang som iscensatte störtandet av Romanov-dynastin, en vikingadynasti som hade styrt Ryssland i över tre århundraden, och ersatte den med ett judiskt tyranni med järngrepp. När det gäller amerikansk politik gentemot Ryssland är det intressant att före revolutionen 1917 var USA:s politik fientlig mot Ryssland (liksom judarna var). Den gynnade entusiastiskt Japan i det rysk-japanska kriget 1904-05, som japanerna vann. När judarna väl hade spänt fast sitt ondskefulla, järnhårda styre över Ryssland och dess enorma resurser 1917, gjorde USA:s utrikespolitik en dramatisk (men dold) helomvändning och blev antijapansk och prorysk.

Välvillig efter det kommunistiska övertagandet. Trots all propaganda, kamouflage och skyltfönsterdekorationer till motsatsen, har den varit starkt prorysk (egentligen projudisk) ända sedan dess. Det var Amerika som stöttade upp den osäkra kommunistiska regeringen under 1920-talet med mat och annat bistånd. Det var amerikanskt tekniskt bistånd som byggde dess dammar och kraftverk, borrade dess oljefält och byggde dess raffinaderier under 1920- och 1930-talen. När den ryska kolossen, trots allt detta bistånd, var nära att kollapsa under sin egen tyngd och ruttenhet i början av 1930-talet, var det Roosevelts officiella erkännande och utvidgning av finansiella krediter som återigen räddade den från glömska. När Hitlers heroiska arméer stod vid portarna till Leningrad, Moskva

och Stalingrad, återigen var det amerikanskt militärt bistånd och direkt intervention som räddade det kommunistiska Ryssland från att utplånas från kartan. Innan kriget ens var över hade USA redan börjat skeppa enorma mängder bistånd, civila varor — traktorer, maskiner, livsmedel, till ett värde av 13 miljarder dollar. Detta gjordes återigen helt på de amerikanska skattebetalarnas bekostnad, vilka betalar för huvuddelen av kostnaden för det judiska världsomspännande övertagandet.

Räddat av Amerika om och om igen. Sedan slutet av andra världskriget var det USA som uppmuntrade och främjade det rysk-kommunistiska övertagandet i Östeuropa. Faktum är att när Ryssland nervöst tvekade inför att rulla in sina stridsvagnar i Ungern under det olyckliga landets revolt 1956, var det president Eisenhower som specifikt skickade premiärminister Chrusjtjov ett uppmuntrande telegram som försäkrade honom om att USA inte skulle lyfta ett finger för att hjälpa ungrarna.

Falsk, bedräglig fasad. Detta har varit tillvägagångssättet i relationerna mellan USA och Ryssland ända sedan 1917. Officiellt visar USA upp en fasad av att vara "antikommunistiskt". Bakom kulisserna har man hjälpt, understött, planerat, finansierat och främjat kommunistiska övertaganden över hela världen, oavsett om det var i länder angränsande till Ryssland i Östeuropa eller om det var i länder på andra sidan jorden som tillfälligt befann sig utom räckhåll för ryska trupper.

Amerika hjälpte det kubanska övertagandet. Ett bra exempel på det sistnämnda är det "kommunistiska" övertagandet av Kuba. Utan propagandahjälp från den amerikanska (läs judiska) pressen skulle Fidel Castro ha dött som en okänd luffare, ohörd och obesjunget. Det var den amerikanska pressen, särskilt judiska New York Times, som blåste upp Castro som en inhemsk hjälte, som en befriare, som Kubas Abraham Lincoln, Sierra Maestras George Washington, som en icke-kommunistisk jordreformator, och tillfälligt sålde in honom till det amerikanska folket som sådan. Samtidigt utövade vår regering hemliga påtryckningar på den dåvarande pro-amerikanska chefen för den kubanska regeringen, Fulgencio Batista, att lämna Kuba. Efter att ha blivit förrådd av den amerikanska regeringen och fått marken effektivt undanryckt under sig, flydde Batista landet och Castro klev in med fullt stöd från den amerikanska regeringen och den amerikanska (judiska) pressen. Det var en intressant studie i hyckleri att se hur vi långsamt "upptäckte" att Castro var kommunist, ett faktum som var välkänt för den amerikanska regeringen och den judiska konspirationen, och den grundläggande orsaken till revolutionen från första början.

Upprepade svek mot amerikanska intressen. Det är inte mitt syfte här i denna begränsade avhandling att granska historien om judiska svek mot amerikanska intressen och kommunistiska övertaganden över hela världen. Detta skulle bokstavligen kräva ett helt lexikon att täcka. Jag vill bara peka på några historiska händelser som även den mest naiva amerikanska läsare av dagliga nyheter är bekant med. I detta avseende vill jag

att peka ut endast några få uppenbara och skriande exempel som vem som helst kan förstå.

Sveket mot Kina. Ett av de mest flagranta bedrägerierna, och av största världsomspännande betydelse, manipulerades av USA kort efter andra världskriget, och det var förräderiet mot generalissimo Chiang Kai-shek och Kinas enorma folkmassor. Chiang Kai-shek hade bekämpat de kinesiska kommunisterna i början av 1920-talet och slutligen besegrat dem i deras eget spel. Han tog kontroll över den kinesiska regeringen 1926 och var utan tvekan den mest orubbliga antikommunistiska ledaren i Asien. Han var starkt pro-amerikansk och slogs på Amerikas sida mot japanerna under andra världskriget. Så snart detta (judiska) krig var över blev han förrädiskt sviken av USA.

Marshall en kommunistisk hantlangare. General George C. Marshall, som hade tilldelats varje ära som kan förlänas en militär man förutom att bli president, skickades till Kina för att utföra det smutsiga arbetet i november 1945. Trots att han vid det här laget var 65 år gammal, vid dålig hälsa och redo att gå i pension, stannade han i det eländiga landet i 14 månader och sålde ut Kai-shek till kommunisterna. Att han gjorde en sådan personlig uppoffring vid sin ålder är en indikation på den strama kommunistiska disciplin han stod under och hade gjort under större delen av sitt vuxna liv.

Inte möjligt utan amerikansk trolöshet. När Marshall lämnade Kina hade han förhandlat fram en "koalitionsregering" mellan Kai-sheks nationalister och Mao Tse-tungs kommunister, och avväpnat den nationalistiska armén, vilket han senare skröt om att han hade gjort "med ett penndrag." Det behöver knappast sägas att med de kinesiska nationalisterna avväpnade och förrådda av USA, drev Mao Tse-tung och hans kommunistiska gäng av mördare snart bort Chiang Kai-shek och nationalisterna från det kinesiska fastlandet. Vid 1949 var Mao den obestridde kommunistiske herren över Kina, världens folkrikaste land. Kina, med sina sjudande 800 miljoner människor, hade överlämnats till judisk-kommunistisk kontroll genom amerikanskt förräderi. Och så dukade ännu ett land under för svek, tillverkat i Amerikas förenta stater.

Enorma blodbad följde. Kort efter att kommunisterna tog över i Kina följde enorma blodbad. Det uppskattas försiktigt att minst 60 miljoner kineser mördades i den Mao Tse-tung-utrensning som följde för att befästa hans brutala regim.

Dog som en förrädare. General George C. Marshall, efter att troget ha utfört sin förrädiska plikt mot sina kommunistiska herrar, dog kort därefter.

Några fler nyligen inträffade exempel bör räcka för att fastställa mönstret. Låt oss titta på vad som har pågått på det västra halvklotet.

Sveket mot Chile. Fram till 1970 hade en renodlad kommunistisk regering etablerats i Chile, ledd av Salvador Allende. Detta hade uppnåtts med hjälp av enorma summor i amerikanskt "bistånd", och särskilt genom den amerikanska C.I.A:s medverkan. Sedan, 1974, hände det oväntade. Det chilenska folket, lett av arméofficerare, gjorde uppror, dödade Allende och tog tillbaka sin regering. Var den amerikanska regeringen glad över denna triumf över kommunismen? Tvärtom, den stoppade allt bistånd, ströp krediter och har bedrivit en skoningslös handelsbojkott och propagandakampanj mot Chile ända sedan dess.

Panamakanalen ges till kommunister. År 1979 överlämnade den förrädiska amerikanska senaten och den verkställande makten den amerikanskbyggda och privatägda Panamakanalen till en simpel kommunistisk regering bestående av knarklangare och tjuvar, ledd av general Torrijos. Inte nog med att de överlämnade den till dessa brottslingar gratis på ett silverfat, de betalade dem dessutom miljarder för att ta emot denna, världens mest strategiska vattenväg. Detta trots det faktum att posten till vissa senatorer visade på ett motstånd på 200 mot 1 mot denna uppenbara och förrädiska utförsäljning.

Förrädisk utförsäljning i Nicaragua. Medan denna förrädiska utförsäljning marknadsfördes till det amerikanska folket, var C.I.A. redan upptaget med att använda Panama som bas för att smuggla vapen och revolutionärer in i närliggande Nicaragua och anstifta revolution. Här visade vår svekfulla amerikanska regering återigen sitt rätta ansikte. Medan familjen Somoza, som hade styrt Nicaragua i mer än 40 år, var starkt pro-amerikansk och antikommunistisk, blev Anastasio Somoza samma år som vi gav bort Panamakanalen skamlöst förrådd och offrad. Med C.I.A:s organisering, pengar och vapen kastades landet in i totalt kaos och tumult, och slutligen, efter att USA sagt åt Somoza att ge sig av, flydde även han landet. De kommunistiska "sandinisterna" tog över och ännu ett antikommunistiskt land förråddes och överlämnades till den kommunistiska kolossen med hjälp av det demokratiska, "antikommunistiska" Amerikas förenta stater.

* * * * *

C.I.A. spelar en avgörande roll. Vid denna punkt vore det på sin plats att påpeka den enorma betydelse som Central Intelligence Agency har haft i de flesta kommunistiska maktövertaganden. Under andra världskriget organiserades Office of Strategic Services som en superunderrättelsetjänst som samordnade och ersatte de olika amerikanska militära underrättelsetjänsterna. Den var kraftigt bemannad med judar och var i själva verket en överstatlig världsomspännande judisk hemlig polis. Precis som sin ryska motsvarighet, Tjekan, O.G.P.U., N.K.V.D., K.G.B. och olika andra namnbyten däremellan, ändrades också namnet på O.S.S. till C.I.A. Men i grunden förblev dess karaktär och syfte oförändrat — det förblev (och är idag) ett världsomspännande hemligt polis- och spionnätverk i den världsomspännande judenhetens tjänst, med

den amerikanska skattebetalaren får återigen stå för notan. Inte nog med att C.I.A. är ett spionnätverk, det fungerar också som en kraftfull armé av intriger och bedrägeri, en maktfaktor som inte bara spionerar, utan använder våld för att få saker att hända.

Enorm makt, obegränsade medel. Notan för den amerikanska skattebetalaren är enorm. Med nästan obegränsade medel till sitt förfogande och en enorm armé av arbetskraft i sin tjänst, är C.I.A:s makt och inflytande i världen i stort sannerligen respektingivande och skrämmande. Varken kongressen eller presidenten vet egentligen hur många miljarder som spenderas varje år av denna kraftfulla hemliga polisbyrå. Inte heller är de medvetna om vilka upptåg eller ränksmiderier de är involverade i. Allt detta döljs under täckmanteln "sekretess", "nationell säkerhet", "skydd av våra agenter". C.I.A. står helt utanför kontroll från antingen domstolar, kongressen eller den verkställande makten. Faktum är att de synliga medlemmarna av regeringen själva är rädda för, och i hög grad utlämnade åt, C.I.A.

En kriminell armé. Det finns inte heller några gränser för de taktiker som C.I.A. kan använda sig av. Lönnmord, utplantering av falsk propaganda, lögner, stöld, mord, förräderi, planering av revolutioner och "smutsiga trick" av alla slag ingår i deras rutinmässiga arsenal för att främja det judiska programmet. Inte nog med det. Att starta skenföretag, falska politiska rörelser, trycka en tillfällig tidning, rigga val, stödja politiska kandidater och rörelser, förstöra andra, allt detta är också en del av deras verktygslåda.

Verkar även på amerikansk mark. Deras operationer är inte heller begränsade till utländsk mark. Varje amerikansk medborgare som är lojal mot sitt land, eller är för den vita rasen, eller vill avslöja den judiska konspirationen, eller är antikommunist, är lovligt byte för det mäktiga och förrädiska C.I.A. här på vårt hemterritorium. Detta gör de i perfekt samarbete med F.B.I. Hand i hand infiltrerar de inhemska organisationer, politiska partier och bygger upp eller förstör vilken grupp, fraktion eller individ de finner lämpligt.

Judarnas verktyg. Vad de finner lämpligt är alltid i judarnas bästa intresse och syftar till den vita rasens undergång. Innan vi lämnar ämnet underrättelseverksamhet finns det några andra grenar av judiskt spioneri som jag måste belysa vid denna tidpunkt.

Sinnepolis. Eftersom judarna under de senaste tusentals åren har bedrivit den mest ondskefulla konspirationen i historien, nämligen förstörelsen och övertagandet av alla andra folk — har de varit fanatiska till gränsen för paranoia när det gäller att spionera och samla information om sina fiender. Och detta är förståeligt. Eftersom det avskyvärda brott de begår helt bygger på hemlighetsmakeri och svek, är det en mycket prekär affär att hålla locket på deras konspiration. Så de kastar sig febrilt in i alla typer av anordningar, spionorganisationer och medel för att samla underrättelser som skulle få gränserna för det... att vackla.

icke-judiskt sinne. Judarna vill inte bara veta vad deras fiender (alla är deras fiender) gör, de vill också veta vad de kan tänkas planera. Faktum är att de så långt det är möjligt vill veta vad alla tänker innan sådana tankar omsätts i handling.

Nätverk av spionspel. Så de har alla typer av spion- och underrättelsenätverk som verkar över hela världen. Förutom C.I.A., F.B.I., ryska K.G.B. och andra som redan nämnts finns det ytterligare två som jag vill peka ut, en i Amerika, den andra i Israel.

A.D.L. A.D.L., förkortning för Anti-Defamation League, finns i Amerika. Skenbart utger den sig för att skydda judiska intressen och förhindra spridningen av "antisemitism". Varför judarna skulle finna detta nödvändigt när engelsmännen, tyskarna, italienarna eller andra etniska grupper finner sådana skyddsåtgärder onödiga, har de aldrig förklarat. Men i verkligheten är A.D.L. mycket, mycket mer än så. Förmodligen en utlöpare av judiska B'nai B'rith, är det i själva verket det främsta kraftcentret i denna judiska organisation. I verkligheten är det en kraftfull, välfinansierad spionverksamhet inom våra egna gränser som inte bara samlar information om politiker, medborgarorganisationer, olika individer, utan om allt och alla som de ens misstänker skulle kunna avslöja den judiska konspirationen. De har enorma register och elektroniska datorer som rivaliserar med F.B.I. och själva C.I.A., och all information som F.B.I. eller C.I.A. kan tänkas ha som anses användbar för A.D.L. matas villigt till den senare.

Censurverksamhet. A.D.L:s aktiviteter sträcker sig mycket längre. De är extremt aktiva inom politiken — de främjar dem som är användbara för judarna och förgör dem som kan anses vara samarbetsvilliga. De övervakar också alla böcker, tidskrifter, tidningar, alla nyhetsmedier, rörelser eller vad som helst — allt som kan påverka den judiska konspirationen — och detta inkluderar i stort sett allt av betydelse som händer i detta land.

Plantering av propaganda. De uppfinner aggressivt, om nödvändigt, nyhetshistorier och planterar dem i de etablerade nyhetsmedierna — TV, tidningar, etc. De publicerar inte bara ett stort antal artiklar för spridning, utan de publicerar också ett stort antal böcker som antingen är gynnsamma för Israel och judarna eller som våldsamt attackerar deras fiender.

Mossad, super-spionnätverket. Den andra judiska spionorganisationen som är av stor världsomspännande betydelse är den med huvudkontor i Israel. Den är känd som Mossad. Det är den centrala judiska underrättelseinhämtningsapparaten för hela världen. Det är historiens super-supra spionnätverk. Allt som amerikanska C.I.A. vet som är användbart för judarna (vilket är nästan allt) kanaliseras till Mossad. Allt som ryska K.G.B. vet som är användbart är

slussas till Mossad. Likaså med den underrättelseapparat som finns i Tyskland, Frankrike, Italien och över hela världen, allt slussas till Mossad. Det händer knappast något av betydelse någonstans i världen utan att det inom kort katalogiseras i Mossads massiva datorer i Israel.

Livsfarliga brottslingar. Men Mossad går mycket längre än att bara spionera och samla in underrättelser från hela världen. Precis som A.D.L. är den våldsamt aggressiv och ständigt på offensiven. Den har välutbildade lönnmördarpatruller som härjar fritt i de flesta av världens länder, särskilt i USA. Den upprättar paramilitära organisationer som Jewish Defense League, eller judiska skytteklubbar som tränats för att skickligt döda icke-judar (Gentiles). Medlemmar av Mossad har fritt spelrum i USA med lite eller inget motstånd från "våra egna" brottsbekämpande myndigheter medan de avlyssnar telefoner, buggar ambassader, utländska diplomater, till och med Vita huset och varje tänkbar gren av USA:s regering. Kort sagt, inte bara USA utan hela världen är deras oomtvistade territorium, och den vite mannen (deras främsta offer) gör inte bara inget motstånd, utan betalar räkningen och vet knappt om att de existerar.

Härjar fritt över världens regeringar. Utan tvekan är Mossad det farligaste, grymmaste och mest blodtörstiga gäng av internationella brottslingar som världen någonsin skådat, som härjar fritt och kör över alla lagar och regeringar i hela världen, med lite eller inget motstånd. Precis som C.I.A. är den världsomspännande och parallellför många av sina operationer, men med denna skillnad: medan C.I.A. har sitt huvudkontor i USA, har Mossad sitt huvudkontor i Israel; medan C.I.A. bemannas av en blandning av judar och icke-judar, är Mossad helt judiskt; medan C.I.A. fritt delar sin information med Mossad, ger den senare ingenting till C.I.A. Det är strikt en enkelriktad gata, som allt leder till exklusiv judisk överhöghet och tyranni över världens "goy".

* * * * *

Innan vi lämnar denna vidriga konspiration mellan Ryssland, Israel, judarna och USA:s regering, finns det två andra aspekter av denna sataniska kombination som jag måste klargöra.

Utlandsbistånd till alla. Den ena är frågan om att Amerika delar ut utlandsbistånd (skattebetalarnas pengar) till varje sjaskig tiggare i världen. För närvarande förstår jag det som att vi delar ut utlandsbistånd till 116 länder i världen. Detta är ett av de mest vansinniga stycken piratverksamhet som någonsin påtvingats någon grupp skattebetalare i världshistorien. De amerikanska skattebetalarna har aldrig haft möjlighet att rösta eller uttrycka sin åsikt om detta uppenbara tjuveri, men detta fortsätter år efter år. I 35 år har de amerikanska skattebetalarna

har blötts vita, och vid denna tidpunkt finns det ingen indikation på att det någonsin kommer att upphöra eller ens minska.

Förmodligen för att muta länder ut ur kommunismen.

Tricket i hela detta bedrägliga svindleri är detta: det invigdes som Marshallplanen för att hindra länder från att "bli kommunistiska". Dess ädla mål verkade vara att bekämpa kommunismen. Med andra ord försökte vi muta dem, köpa loss dem, lirka dem ur kommunismen med kontanter, och därigenom förmodligen vinna vänner till vår sida. Det var förmodligen idén, fick vi veta.

Egentligen subsidierar vi kommunismen. Verkligheten var något annorlunda. Faktum är att vi stöttade vacklande kommunistländer, inklusive det stora, Ryssland. Innan andra världskriget ens var avslutat skeppade vi över inhemska varor till ett värde av över 13 miljarder dollar, inklusive traktorer, kylskåp och allt möjligt. Om vi försökte bekämpa kommunismen, varför subsidiera dem?

Fientliga mot antikommunistiska länder. I praktiken subsidierade vi kommunismen, inte bekämpade den. Vi använde vår enorma rikedom som en klubba för att pressa länder in i kommunismen. Vi använde den som en kil för att få in vårt C.I.A. i deras mitt och manövrera deras politik på ett sådant sätt att judarna och kommunisterna förr eller senare skulle få kontroll. I länder som Chile, där de faktiskt kastade ut kommunisterna på egen hand (utan tack till den amerikanska regeringen), satte vi hårt mot hårt, bojkottade dem (liksom i Rhodesia) och använde ekonomiska påtryckningar för att få dem tillbaka i den judiska fållan.

USA förråder vänner, belönar fiender. Som ett resultat av allt detta fantastiska bortskänkande som uppgår till hundratals miljarder dollar, har de flesta av världens länder helt förlorat respekten för Amerika. De misstror oss djupt och aldrig har vi varit så hatade av så många. Och av goda skäl. Förenta staterna (kontrollerat av judar) har upprepade gånger utövat förräderi, både mot sitt eget folk och sina utländska vänner. Det har konsekvent förrått och straffat sina vänner (såsom Rhodesia, Somoza, Batista, Chile, etc.) och generöst belönat sina kommunistiska "fiender". Inte undra på att resten av världen misstror och föraktar Förenta staterna.

Tyskland under militär ockupation. Den andra frågan är kvarhållandet av amerikanska ockupationsstyrkor i Tyskland under den ändlösa perioden av 35 år efter segern över en tidigare fiende, något som Förenta staterna aldrig har gjort tidigare i sin historia. Detta är också ett gigantiskt svindleri. Vi har förmodligen trupperna där för att "skydda" Tyskland från ett ryskt angrepp. Faktum är att Tyskland skulle ha kunnat skydda sig självt mycket väl mot det kommunistiska Ryssland, och skulle ha rensat ut det där vidriga ormboet i början av 40-talet om vi inte hade ingripit.

Verklig anledning: För att skydda judarna. Den verkliga anledningen till att våra trupper har hållits kvar i Tyskland under dessa 35 år och utan tvekan kommer att...

stanna kvar i ytterligare 35 år är att hålla det tyska folket underkuvat så att de inte återupplivar Hitlerrörelsen och återigen vänder sig mot judarna. Kort sagt, våra trupper är där i det enda syftet att skydda judarna från tyskarna och förhindra tyskarna från att upprätta en regering efter eget val. Ja, det är det verkliga och enda skälet, inte att skydda Tyskland från det kommunistiska Ryssland.

* * * * *

Konstgjord banditstat. Nu kommer vi till det där andra ormboet, själva banditstaten Israel. Detta konstgjorda vidunder har sin existens att tacka den internationella judenhetens samlade penningmakt, CIA, nyhetsmedierna och den fasad som kallas "USA:s" regering.

Total parasit. Vi måste komma ihåg att judar är totala parasiter och egentligen inte vill leva i ett eget land. Parasiter kan inte leva på varandra utan måste leva på en produktiv värd. Av denna anledning vill judar inte, och skulle inte ens kunna om de ville, leva i ett eget land. I tusentals år har de, mer än någon annan, haft rikliga möjligheter att gå samman och bygga ett eget land. De har aldrig velat det och de kommer aldrig att vilja det. De förblir evigt vad de alltid har varit — parasiter.

Skäl till upprättandet. Så varför gjorde de sig så stora besvär med att stjäla Palestina från araberna och upprätta detta konstgjorda vidunder kallat Israel?

Skälen är mångfaldiga, alla utformade för att främja och understödja det judiska programmet för övertagandet av världen.

1. Förmodligen var det viktigaste skälet att stärka och enhetliggöra den sviktande ideologin hos de judiska leden. Så framgångsrika och så välbärgade har de senaste generationerna av judar blivit att många av de yngre judarna umgicks med och gifte sig med icke-judar. Vi måste komma ihåg att fiendskap, hat och kamp historiskt sett har varit den grund som byggde den judiska rasen och religionen till den solida murbräcka som har gett dem den fenomenala framgång som de nu stoltserar med. För mycket framgång kan också vara fröet till dess egen upplösning. Med sionismen, det israeliska "hemlandet" och kampen för att försvara och expandera Israel har det judiska folket skapat nya fiender och därigenom återfått en enorm skjuts av iver och solidaritet som till synes har "bekräftat" deras religiösa myter och förvandlat dem till en påtaglig verklighet.

2. Israel designades för att bli centrum för en världsregering. Det är deras plan att flytta Förenta Nationerna till Jerusalem och styra världen från Sion. "Lagen skall utgå från Sion." Det är deras avsikt att styra goyim från "Sion" där de kan göra det utan inblandning från främmande övervakning eller störningar.

3. Att ha "Israel" och Jerusalem som sin hemmabas har **gett en religiös och mystisk kvalitet till deras rörelse** för att ta över världen. Det övertygar många av deras egna folk såväl som miljontals goy-tölpar om att "Gud" är på deras sida och att judarna är "Guds utvalda folk". Detta är vad som kallas en självuppfyllande profetia som judarna har varit sluga nog att förvandla till verklig makt och till miljarder dollar och cent.

4. Det erbjuder en säker och ostörd **fristad för den mördande supra-underrättelsetjänsten Mossad**, som vi redan har beskrivit.

5. Det finns ett antal andra skäl som har lagts fram, såsom (a) den enorma rikedom av ädla mineraler som finns i Döda havets grumliga vatten, (b) judarna kommer (med hjälp av USA:s makt) att expandera och ta över de arabiska länderna och de rika oljefälten i Persiska viken, (c) det är en tillflyktsort om världsläget skulle bli för fientligt mot judarna, (d) andra mindre skäl.

> Det är min uppfattning att de första fyra skälen som angetts är de absolut viktigaste och den femte kategorin är jämförelsevis obetydlig, särskilt nr 5(c) att det skulle kunna vara en tillflyktsort i en kris. Faktum kvarstår att judarna alltid kommer att vara en dödlig parasit på de produktiva nationernas ryggar, eller så kommer de att vara ingenting. När de väl har drivits från makten i världens vita nationer kommer hela deras maktstruktur snabbt att kollapsa. Israel kommer snabbt att kollapsa med den. I själva verket skulle araberna själva snart göra processen kort med banditstaten Israel så snart judarna förlorar sitt grepp om kontrollcentren i världens vita nationer, särskilt USA.
>
> **Israel blir kortlivat utan subsidiering.** Det enkla faktumet är att det inne i själva Israel råder kaos, splittring, hat och upplösning. Judarna har inte bevisat att de kan bygga en egen nation eller leva med sig själva. Tvärtom, utan de ständiga ekonomiska blodtransfusionerna från Tyskland, USA och andra "goyim"-länder skulle Israel inte hålla i sex månader. Även med allt detta enorma stöd utifrån har landet en av de högsta inflationsnivåerna i världen. **USA ensamt subsidierade Israel under 1979 med ett belopp på 10 000 dollar per familj på fyra personer i Israel.** Utöver det betalar Tyskland skadestånd för den falska "förintelsen" till ett belopp av en miljard dollar om året. Judarna i New York, Miami Beach och på andra håll samlar in 300 miljoner dollar varje år till "israeliska obligationer" (ett svindleri) och skickar dem skattefritt till Israel. Men trots all denna enorma externa subsidiering befinner sig parasiten Israel i ständigt politiskt kaos och i en prekär och vacklande ekonomisk situation, en sann parasit utan egen framtid.

* * * * *

Sammanfattning. Sammanfattningsvis kan vi med säkerhet dra slutsatsen:

1. Att kommunism, marxism och sionism förenas med kapitalism för att uppnå ett och samma mål — det judiska övertagandet av världen.

2. Att USA inte bekämpar kommunismen, utan tvärtom befinner sig i ett fast grepp av det judiska nätverket som använder USA:s rikedom, makt och prestige för att förråda och ta över det ena landet efter det andra, allt i den skenbara striden om att "bekämpa kommunismen".

3. C.I.A. och F.B.I. är både det judiska nätverkets hemliga polis och dess starka arm. Lita aldrig, aldrig på deras agenter och samarbeta inte med dem på något sätt.

4. Vi behöver inte se på Ryssland som USA:s verkliga fiende. Det ryska folket skulle vilja få bort den judisk-kommunistiska apan från sin rygg lika mycket som vem som helst och skulle ha lyckats för länge sedan om det inte hade varit för USA:s ränksmideri. Den verkliga fienden finns här i vårt eget land, särskilt i New York och Washington.

5. Endast genom att samla den vita rasens totala kraft och organisera den under en kraftfull rasreligion såsom Creativity kan vi någonsin hoppas på att krossa ryggraden på det judiska marxist-kommunist-sionistiska tyranniet.

Kreativt

Credo Nr. 39

Israels fega 1967 attack på U.S.S. Liberty

Total kontroll. Om det fortfarande finns några kvardröjande tvivel i någons sinne angående den brutala, järnhårda kontroll som utövas av judarna och/eller Israel över USA:s (och världens) angelägenheter, låt mig beskriva ytterligare en flagrant skymf.

Slaviskt stöd till Israel. Utan tvekan har USA sedan grundandet av banditstaten Israel 1948 varit dess trognaste allierade, överöst den med ekonomiskt bistånd, militär hårdvara och utrustning, och översköljt USA och världen med pro-israelisk propaganda, med påståenden om att Israel är vår enda sanna allierade i Mellanöstern, bålverket för vår Mellanösternpolitik och en mängd andra lögner. Nu skulle man kunna tro att Israel skulle vara oerhört tacksamt för allt detta frikostiga stöd, som trots allt inte har gjort någonting för USA förutom att dränera våra resurser och antagonisera våra relationer med hela arabvärlden. Araberna har ju stora mängder olja som vi behöver, och vi brukar vara på vänskaplig fot innan Israel dök upp. Israel, å andra sidan, har inte haft något annat att erbjuda än ständiga problem och förargelse samt oavbrutna krav på mer bistånd. Med "vänner" som dessa, vem behöver fiender?

Casus Belli. Historiskt sett har en avsiktlig attack mot ett amerikanskt fartyg varit en orsak till krig. Sänkningen av Maine i Havannas hamn utlöste det spansk-amerikanska kriget 1898. Sänkningen av Lusitania 1917 var ursäkt nog för Woodrow Wilson att driva in USA i krig mot Tyskland (fastän det inte fanns några som helst bevis för att Tyskland hade gjort det. Faktum är att historiker pekar ut Storbritannien som genomförare av en effektiv krigslist för att få med USA i kriget på deras sida.) Låt oss nu se vad som händer när vår "trogna allierade" Israel försöker genomföra en sådan feg smygattack, men blir påkommen på bar gärning.

U.S.S. Liberty i beredskap. U.S.S. Liberty var 1967 ett ultramodernt spaningsfartyg värt en miljard dollar, utrustat med mycket dyr och sofistikerad elektronisk utrustning, liknande U.S.S. Pueblo som USA tyst lät kapas av nordkoreanerna 1968. När det sex dagar långa israelisk-arabiska kriget år

territoriell expansion (av Israel) pågick, låg U.S.S. Liberty, ett obeväpnat fartyg, i beredskap i östra Medelhavet för observation. Det var tydligt märkt och förde den amerikanska flaggan. Eftersom det, liksom "Pueblo", var unikt och i sitt slag det enda i världen, skulle vilken militär observatör som helst inte ha det minsta problem att känna igen det för vad det var — ett obeväpnat spaningsfartyg från Förenta staterna.

Våldsamt attackerat. En klar och solig dag, den 8 juni 1967, i fullt dagsljus, blev U.S.S. Liberty plötsligt och våldsamt attackerat av israeliska krigsflygplan och torpedbåtar i en avsiktlig, välplanerad och samordnad aktion. Attacken varade i nästan två timmar, och avsikten var tydligt att sänka henne till Medelhavets botten utan att en enda överlevande lämnades kvar ombord för att berätta om det. När hon väl sänkts var tanken skenbart att skylla den aggressiva attacken på araberna. Trots att napalmbomber släpptes på däck, trots upprepad beskjutning med kulsprutor mot besättningen ombord och deras livflottar, trots torpeder som avfyrades mot henne av de israeliska torpedbåtarna, sjönk Liberty mirakulöst nog inte. Men av den 300 man starka besättningen ombord dödades 34 amerikanska militärer och 171 skadades, många av dem med allvarliga brännskador från det regn av napalmbomber som israelerna tillfogade det oskyddade fartyget.

Sveklig ”allierad”. Detta borde ge oss en uppfattning om hur "tacksam" vår "trogna allierade" i Mellanöstern är för de år av slaviskt stöd vi har slösat på denna svekliga orm i gräset. Men låt oss nu bevittna förräderiet och reaktionen i Washington och den ”amerikanska” "fria" pressen.

Hjälp avskuren. Sju minuter efter att den två timmar långa attacken började skickade Liberty ett anrop om hjälp till U.S.S. Saratoga. Attackflyg från Saratoga kunde ha varit där på tio minuter, och sådan hjälp skulle i nästan vilket fall som helst i världen ha svarat automatiskt. För att visa hur intensivt och hur hårt det judiska strypgreppet är, ingrep Vita huset (president Johnson) snabbt och beordrade att ingen hjälp skulle ges av sjätte flottan som låg i beredskap i Medelhavet. Kan ni föreställa er det? Trots desperata rop på hjälp från ett obeväpnat amerikanskt fartyg under tung attack i nästan två timmar, beordrades den amerikanska flottan att vända ryggen till och se åt ett annat håll.

Ingen vrede. Skrek den "amerikanska" pressen ut sin vrede? Knappt en viskning. Ärendet tystades ner i stillhet. "Vår" president, "vår" kongress, "vårt" utrikesdepartement gav aldrig ens Israel en officiell reprimand för denna upprörande och oprovocerade krigshandling. Man accepterade ödmjukt Israels flagranta lögn om att de hade gjort ett "misstag" (vilket misstag!) beträffande identiteten. Det skulle vara som att göra ett misstag i att identifiera Empire State Building, bomba den och säga "Förlåt, vi tog fel på den och ett arabiskt mål."

Inga krav på skadestånd ställdes, inget erbjöds av Israel. De anhöriga till de döda och skadade fick veta att de skulle hålla tyst

tystade och vissa hotades med kroppslig skada om de talade. Sådan är Israels och judarnas makt över den amerikanska regeringen, pressen och till och med enskilda medborgare.

Tystat än i dag. Detta var inte heller en tillfällig situation begränsad till Johnson-administrationen. Ingen efterföljande president har vågat ta upp "Liberty"-affären, varken president Nixon, Ford eller Carter. Tvärtom fortsätter regnet av pengar (miljarder varje år), militärt bistånd samt lovord och gillande för Israel oförminskat. Likaså fortsätter Israels obevekliga aggression mot sina arabiska grannar, vilket orsakar ständiga kriser för USA, motarbetar den arabiska världen som vi är beroende av för olja, driver upp priset på vår olja och dränerar oändligt de amerikanska skattebetalarna.

Kan du föreställa dig vilket rasande ramaskri som skulle ha uppstått om något annat land, säg Tyskland, hade förövat en sådan attack? Men Israel? De kan komma undan med massmord, vilken dag som helst, vilket år som helst.

Ett järngrepp. Ja, judarnas strypgrepp är totalt, det är ondskefullt och högst verkligt. Som jag påpekade i föregående kapitel finns högkvarteret för judiskt svek och förräderi här i Washington D.C. och New York, mitt här i USA. Förrän vi, den vita rasen, har modet och beslutsamheten att organisera oss och kasta av oss dessa ondskefulla parasiter från vår rygg, kommer svek, förräderi och slutligen folkmord att bli vårt öde.

Kreativt
Credo Nr. 40

Den brutala sanningen om inflation och finansiellt förslavande

Federal Reserve Board

Världens mest gigantiska falskmyntarliga

Hur man stjäl världen med värdelöst papper. Om du skulle rannsaka din hjärna för att finna det mest direkta och snabbaste sättet att skaffa dig ett monopol på all världens rikedom, med rätta eller orätta medel, skulle utan tvekan idén om att starta en gigantisk sedelpress dyka upp i ditt huvud. Kort sagt, ge dig in i falskmyntarbranschen på en massiv, världsomspännande skala.

Bara vinst. Vad är snabbare än att ha sådana enorma tryckpressar som sprutar ur sig miljontals tiodollarsedlar, tjugodollarsedlar, femtiolappar, hundralappar, till och med tusen- och tiotusendollarsedlar? Allt är vinst, förutom bläcket och pappret, som för övrigt kostar mindre än ett halvt cent per sedel, oavsett om det är en endollarsedel eller en tusendollarsedel.

Enorm makt. Det finns bara en hake, förmodligen. Falskmyntning är olagligt, och regeringar slår ner hårt på överträdare och straffen är stränga. Faktum är att USA:s grundlagsfäder, som insåg den enorma makt som ligger i utgivandet av pengar, tydligt reserverade dessa rättigheter till kongressen och enbart kongressen. Artikel 1, sektion 8, paragraf 5 i USA:s konstitution säger: "Kongressen skall ha makten att prägla pengar och reglera värdet därav."

Äg pressarna, köp regeringen. Men tänk om du och ditt gäng var så framgångsrika att när ni väl kom igång, ägde ni inte bara pressarna, utan ni hade tillräckligt med pengar för att ha monopol på nyhetsmedierna och därefter även äga regeringen? Genom att ha gjort det skulle din fångna regering sedan kunna göra det lagligt för dig att äga och driva tryckpressarna efter behag. De skulle sedan kunna spruta ur sig pengar åt dig i lassvis. Inte nog med det, utan du skulle kunna säkra din stora lycka genom att låta tryckpressarna köras åt dig under den etablerade regeringens egna lagliga auspicier och överlämna alla tryckta pengar till dig, kostnadsfritt, förutom återigen för

den obetydliga kostnaden för papperet och bläcket. Inte nog med att din fångna regering skulle göra det lagligt för dig att vara i förfalskningsbranschen i stor skala, utan du skulle till och med kunna få dem att ge dig ett lagligt monopol, och därigenom hålla alla andra konkurrenter borta från din verksamhet. Skulle inte det vara fantastiskt?

Inte fantasi. Ett fullbordat faktum. En vild idé, säger du? Kanske. Men inte alls omöjlig. Inte bara är det möjligt, utan det är ett fullbordat faktum. Det är i själva verket en hård, kall verklighet, mycket till vår nackdel. De där krispiga gröna sedlarna du nu bär i din plånbok är produkten av en sådan förfalskarliga. De internationella judiska bankirerna förverkligade den vilda drömmen redan i december 1913, när de lockade kongressen att anta Federal Reserve Act och därigenom skapade Federal Reserve System, ett privat (inte statligt) företag, för sig själva.

Kriminellt gäng. Detta judiska gäng av kriminella har snabbt ackumulerat till sig själva, inte bara alla rikedomar i USA, utan i hela världen, ända sedan dess. Märkligt, säger du? Inte alls. När vi studerar historien om dessa hala bedragare är det egentligen inte så märkligt alls att de skulle försöka göra det. Genom att vara en rovlysten, piratliknande stam under de senaste tusentals åren, och ha manipulerat världens pengar under samma tidsperiod, är det inte alls märkligt att judarna skulle försöka monopolisera skapandet och kontrollen av pengar, det mäktigaste verktyget i världen. Det skulle vara märkligt om de inte hade försökt göra det. De har monopoliserat pengar och den finansiella kontrollen över vita nationer i årtusenden. Det som är märkligt är att de vita goyim inte har fattat och insett att judarna har lagt under sig maskineriet för penningskapande i USA, och även i resten av världen. De är nu de oemotsagda manipulatörerna av kreditmaskineriet, bankerna och världens finansiella makt.

Privat företag. Det finns inte en amerikan på tio tusen som inte tror och tar för givet att Federal Reserve System är en statlig myndighet. Men ingenting är längre från sanningen. Federal Reserve-bankerna ägs till hundra procent av ett kriminellt gäng av internationella judiska bankirer, ett gäng som inte har det minsta intresse av att tjäna det amerikanska folkets bästa. Tvärtom är detta usla gäng av kriminella ondskefullt inställda på att förstöra den vita rasen som byggde Amerika, trots det faktum att den vita rasen är det enda element som kan förhindra att Amerika (och världen) kollapsar i kaos.

Federal Reserve System, Federal Reserve-bankerna och dess många grenar och bihang, kan betraktas som en enhet. För enkelhetens skull kommer vi helt enkelt att referera till det som Federal Reserve.

Regeringen en marionett till Fed. Inte nog med att den amerikanska regeringen inte äger Federal Reserve, det är i själva verket tvärtom

runt. Federal Reserve äger den amerikanska regeringen och manipulerar den som en marionett, enbart för intressena hos detta giriga internationella gäng av judiska schakaler, som kontrollerar världen, dess pengar och dess ekonomi.

Skyltfönsterdekoration. För de flesta amerikaner kommer detta som en stor chock. Otroligt, säger de. Fråga vilken bankir som helst om vem som äger Federal Reserve och de kommer sorgset att förklara att Federal Reserves aktier ägs av medlemsbankerna, uppdelade i tolv distrikt, att presidenten utser medlemmar till Federal Reserves styrelse, etc.

Allt detta är delvis sant så långt det går, men det är ren skyltfönsterdekoration. De få detaljer om Federal Reserve som är kända är vitt spridda. Deras enda syfte är att fungera som en rökridå för det verkliga ägandet, den verkliga kontrollen. Det lilla som är känt för allmänheten (och väldigt lite är känt om Federal Reserve) är mycket selektiv icke-information, som matas till de lokala bankirerna för att förvirra dem snarare än att informera. Till och med de flesta lokala bankchefer är så okunniga om Federal Reserves verkliga natur att de tror att det är en statligt ägd myndighet snarare än ett privatägt företag enbart för vinst.

Den brutala sanningen. De verkliga fakta är något annorlunda än vad den genomsnittliga bankiren tror. De är som följer:

1. Det verkliga ägandet och kontrollen av **Federal Reserve vilar i klass A-aktierna.** Namnen på dem som äger dessa aktier är omöjliga att få tag på. Fråga din lokala bankchef och han kommer att bli mycket förvånad över att få veta att det finns en klass A-aktie. Han kommer inte att ha den minsta aning om dess ägarskap. Han är inte ensam. Dessa namn har aldrig avslöjats, inte ens för presidenten eller USA:s kongress. Inte heller har någon kongresskommitté någonsin haft modet att ärligt undersöka frågan om det ägarskapet. Detta borde ge oss en viss indikation på Federal Reserves makt och utlösa ett rött larm.

2. Dess tillkomst, bildande och sammankoppling med andra liknande institutioner i främmande länder tyder på att den utan tvekan **ägs av en mäktig klick av internationella judiska bankirer,** varav de flesta inte ens är medborgare i detta land.

3. För att ytterligare indikera vilken absolut makt detta monster utövar över vår regering och ekonomi, har Federal Reserve tillskansat sig vissa ovanliga och högst olagliga privilegier. Till exempel **betalar den ingen inkomstskatt** som andra företag gör, **inte heller betalar den skatter av något annat slag.**

4. Federal Reserve har aldrig blivit offentligt granskad sedan dess start 1913.

5. Federal Reserve kan, genom att ha makten att ge ut pengar, "skapa" pengar lika lätt som vilket annat falskmyntarliga som helst med en...

tryckpress, den enda skillnaden är att den kan och gör det i en massiv skala och har "laglig" sanktion att göra det. De enorma vinsterna från denna falskmynterioperation tillfaller helt det internationella gänget av judiska bankirer på det amerikanska arbetande folkets bekostnad.

6. Amerikaner ägde, för lite drygt en generation sedan, nästan hälften av världens guld. År 1934 gjorde Roosevelt, en chabez-goi, en villig hantlangare under judarnas kontroll, det olagligt för amerikanska medborgare att längre äga guld, trots att vilken utländsk svindlare, hästtjuv eller regering som helst kunde, och fortfarande kan, växla sina dollar mot amerikanskt guld. Han gjorde lagstadgade brottslingar av amerikanska medborgare för att de ägde guld, ett privilegium som vår regering villigt beviljar vilken utländsk hästtjuv som helst.

Amerikanerna berövade på sitt guld. Tack vare en sådan diskriminerande politik äger varken den amerikanska regeringen eller den amerikanska medborgaren längre några betydande mängder guld. Vi har blivit helt renrakade. Det som ursprungligen såldes till det amerikanska folket som en politik för att backa upp våra papperspengar med guld, har slutat med att Amerika, dess folk och dess regering har blivit rånade på sin ädla metall, trots att vi är det mest produktiva landet på jordens yta. Guldet i Ft. Knox har snabbt skeppats till utländska kuster, särskilt Schweiz, som judarna har byggt upp som en privat "neutral" fristad för sig själva.

Till och med det lilla som nu finns kvar i Ft. Knox är nu kraftigt överintecknat till utlänningar och till Federal Reserve.

Amerikanerna renrakade igen. Efter att ha helt renrakat det amerikanska folket, gjorde den judekontrollerade regeringen i USA 1975 det återigen "lagligt" för den vanlige medborgaren att äga guld. Amerikaner kunde nu köpa tillbaka för 175,00 till 195,00 dollar per uns, vad som hade tagits från deras förfäder för 20,50 dollar per uns 40 år tidigare. De som föll för denna fälla och nu köpte blev ytterligare renrakade genom spekulation och fallande priser, vilket alltihop ytterligare berikade de judiska spekulanterna.

Och igen. Sådan var situationen 1976. Många vita amerikaner förlorade pengar i de judiska guldspekulanternas manipulationer upp och ner. Sedan mot 1979, när den skenande inflationen blev mer uppenbar och mer utbredd, rasade förtroendet för den falska pappersdollarn ännu mer. Människor hemma och utomlands drabbades av panik och vände sig till guld, vilket drev upp priset till 800,00 dollar per uns. Judarna drog sedan undan mattan och det sjönk till under 500,00 dollar. Återigen förlorade många vita amerikaner, men judarna, som i förväg visste vad de manipulerade, profiterade på deras förluster.

Planerat på det sättet. Detta är ingen tillfällighet. Det var planerat på det sättet. Judarna har uppnått vad de föresatt sig att göra —

ackumulera åt sig själva, bland andra rikedomar, allt guld på jordens yta.

* * * * *

Tillbaka till början. I det föregående har vi sagt att judarna har monopol på att trycka falska pengar och även har lurat oss på de enorma guldreserver som en gång ägdes av Amerika, och amerikaner som individer. För de flesta lättlurade, oinformerade amerikaner verkar detta chockerande och otroligt. Ändå är det sant. Hur lyckades de med en sådan häpnadsväckande bedrift, ett sådant flagrant piratkopiering?

Noggrann planering. Det är en lång historia. I denna avhandling kan vi endast rista ut de grova konturerna av denna olycksbådande konspiration som har haft en så katastrofal inverkan på den vita rasens öden. Det är en historia som måste ge erkännande åt de häpnadsväckande möjligheter som kan uppnås genom minutiös planering, tålamod och uthållighet. Allt detta har judarna uppvisat i rikligt mått.

Började med judiska guldsmeder. Början går tillbaka till de tidiga förfäderna till dagens judiska bankirer, så långt tillbaka som det medeltida Europa, och ännu längre tillbaka till det antika Rom, när de judiska "guldsmedsbankirerna" redan dominerade penningmarknaderna. Det gör de fortfarande idag. Guld har varit ett bytesmedel och använts för myntning sedan urminnes tider. Judarna, i synnerhet, har varit vilt fascinerade av guld och har utan tvekan främjat idén **att det hade mystiska och inneboende värden långt utöver dess verkliga värde.** Hur som helst, förr i tiden tog folk som förvärvat guld det till dessa specifika (judiska) guldsmeder för säker förvaring. Guldsmeden gav sedan deponenten ett kvitto eller en "inlämningssedel" för det mottagna guldet. Dessa "inlämningssedlar" kunde användas för att återkräva guldet **av vem som helst som hade dem i sin besittning,** och inte nödvändigtvis samma person som deponerade guldet. Därigenom var dessa kvitton överlåtbara, och i praktiken började dessa kvitton på guld att cirkulera som papperspengar. Förmodligen var kvittona lika goda som guld eftersom vem som än hade dem i sin besittning kunde kräva ut guldet från guldsmederna närhelst de önskade.

Judarna fann ett knep. Så långt allt väl. Nästa steg var att folk lärde sig att de kunde bedriva handel och kommers genom att skicka vidare dessa guldsmeders kvitton utan att någonsin bry sig om att ta ut själva guldet. Deras "tro" på papperets värde baserades på idén att det trots allt var inlösligt i guld när som helst.

Det tredje steget var en stor upptäckt av de judiska guldsmederna själva av vad som har varit nyckelprincipen (och en mycket lönsam sådan) för bankverksamhet ända sedan dess.

Det kallas **"Fractional Reserve"** (bråkdelsreserv).

Lånade ut guld som inte fanns där. De judiska guldsmederna gjorde en fantastisk upptäckt. De fann att med kvitton

cirkulerade som pengar, kom få personer in för att kräva ut sitt guld. De kläckte idén att de kunde "låna ut" guld mot ränta — guld som egentligen inte tillhörde dem, utan som de bara hade i sin "förvaring".

"Pengar" ur tomma intet. Med ränta. Vad de gjorde var att skriva ut kvitton, eller "inlösningsbevis", till låntagare, och tog ut ränta på det guld de lånade ut samtidigt. Dessa "inlösningsbevis", eller kvitton, skapade ur tomma intet, kom då också i omlopp, på samma sätt som de andra som hade givits till de faktiska insättarna av guld. Judarna skrev i själva verket ut och spred inlösningsbevis på flera gånger så mycket guld som de hade tillgängligt, och ingen tycktes märka något.

Juden hade funnit en fantastisk guldgruva utan att ens behöva vända en enda spadfull jord!

"Fraktionella reserver" var knepet. Guldsmeden "lånade ut" guld som (a) egentligen inte var hans att låna ut, och (b) var flera gånger mer än vad han faktiskt höll i "förvaring". Men eftersom kraven på det faktiska guldet från de ursprungliga insättarna var så sällsynta, kände han sig relativt trygg med att han med sin "fraktionella reserv" av guld kunde täcka dagliga uttag. Han kunde göra det, förutsatt naturligtvis att det inte blev en "rusning" efter guldförrådet som inte var hans, utan bara lämnat till honom för "förvaring". Guldsmeden skrev med andra ord ut kvitton för kanske fem eller tio gånger så mycket guld som han faktiskt hade i deposition, och satsade på teorin att de flesta av hans insättare inte skulle komma för att kräva sitt guld vid en given tidpunkt. Men räntan han inkasserade på det fiktiva guldet han hade "lånat ut", men inte faktiskt hade, var i högsta grad verklig. Om han till exempel tog ut 10 % ränta per år och lånade ut (via "kvitton") tio gånger så mycket guld som han hade i "förvaring", kunde han på bara ett år förvärva lika mycket guld som hade anförtrotts honom för "förvaring".

Förvärvat monopol. Och sålunda, även i det medeltida Europa, förvärvade dessa judiska ockrare ett monopol på guld och pengar i Venedig, i Amsterdam, i London, Paris, Wien och alla andra finansiella centra i Europa.

Judarna har fritt fält. Att lämna över penningmonopolet och kontrollen över guldet i händerna på de judiska ockrarna fick starkt stöd och hjälp av den kristna kyrkan själv. Under medeltiden (mer känd som den mörka tidsåldern, när vidskepelse grasserade), förbjöd den katolska kyrkan kristna att ägna sig åt låneverksamhet och kallade det "ocker". Eftersom utlåning av pengar var ocker, och ocker var en synd, stängdes de kristna ute, vilket lämnade fältet vidöppet för den ockrande och girige juden. Till detta lades den dumma kristna doktrinen att "pengar är roten till allt ont".

Monopoliserade snart all rikedom. Ytterligare en europeisk praxis vid den tiden hjälpte till att driva judarna in i monopolet på penningmanipulation. Många länder, städer och furstendömen hade lagar

förbjöd judar att utöva ett antal hantverk och affärsverksamheter, eftersom de var medvetna om hur juden, med sin rovgiriga natur, snart monopoliserade och ruinerade dessa yrken och verksamheter. Men, dåraktigt nog, lämnade de portarna vidöppna för juden att monopolisera nyckeln, affärslivets nervcentrum — pengar — och han hade en glansperiod. Detta har han än idag, och idag har han inte bara oinskränkt kontroll över världens penningmarknader, utan på grund av det har juden även monopol på all annan betydelsefull och värdefull verksamhet.

Komma och gå. Ofta tog dessa judiska guldsmeder betalt av sina kunder åt båda hållen. De debiterade insättarna "avgifter" för "säker förvaring" av deras guld, och de inkasserade även ränta från låntagare av guld som inte tillhörde dem, och som vi tidigare har nämnt, lånade de ofta ut i form av papperskvitton fem eller tio gånger så mycket guld som faktiskt fanns deponerat i deras valv.

Grundvalen för all modern bankverksamhet. Från detta bedrägeri med "fraktionella reserver", upptäckt av dessa tidiga judiska guldsmeder, har alla moderna bankprinciper utvecklats, om än med tusentals variationer och förfiningar.

Rädslan för en "rusning". Den moderne bankiren fruktar fortfarande, precis som den antike guldsmeden, en "rusning" mot sin bank, en tid av panik eller rykten gällande deras integritet eller stabilitet som ibland fick alla insättare att rusa in och ta ut sina insättningar samtidigt. När detta hände den tidige guldsmeden, och det hände, hängde de rasande insättarna vanligtvis sådana judiska manipulatörer i närmaste träd när de upptäckte att deras guld inte fanns där. I det gamla Amsterdam föreslog en judisk guldsmed en lag som gjorde det till ett brott belagt med hängning för vem som helst som startade en "rusning" mot en guldsmed. Detta alarmerade omedelbart hans insättare och framkallade just en sådan "rusning" mot honom, det som han mest av allt fruktade. Naturligtvis hade denne judiske Shylock alldeles för många "kvitton" ute och kunde inte betala. Insättarna slutade med att hänga guldsmeden.

Judar blev sagolikt rika. Det behöver knappast sägas att de judiska guldsmeder som inte blev hängda blev sagolikt rika genom att handla med guld som (a) inte var deras; och (b) inte existerade. Allt eftersom tiden gick, genom avgifter, ränta och ocker ibland så högt som 30 % till 50 %, förvärvade de det mesta av det guld som hade tjänats in och ägts av deras hedniska klienter. De blev snart Shylockar och penningutlånare, inte bara till individer i alla civiliserade länder, utan även till deras regeringar. De har kraftfullt och aggressivt upprätthållit, förbättrat och stärkt den positionen fram till denna dag. De har nu, som vi sa i början, förvärvat absolut monopol på all bankverksamhet, utgivning av pengar, finansiering, penningutlåning, aktiemarknader och världens guld. Det är deras mest kraftfulla vapen. Med det har de förvärvat sina återstående vapen med vilka de kan förslava de lättlurade goyim. Genom monopol på

pengar, förvärvade de enkelt monopol på propagandamedlen och varje annat nervcentrum för makt, inklusive regeringen själv.

* * * * *

Förvärvad juridisk status genom förräderi, svek och trolöshet. Vi vill nu återgå till den sista delen av vår berättelse — nämligen hur judarna förvärvade "juridisk" kontroll och monopol på att trycka USA:s pengar genom att upprätta Federal Reserve-systemet. Vi kan se av det föregående att grunden för denna finansiella maktgrupp lades många århundraden före den ödesdigra dagen i december 1913.

Förräderi och list. Det är en fascinerande historia, genomsyrad av förräderi, svek, mutor, knep och framför allt — lång, tålmodig och intrikat planering från judarnas sida. Den präglas också av dumhet och förräderi från medlemmar av vår egen ras.

Rothschild äger halva världen. De internationella judiska bankirerna, främst baserade i New York, hade redan ett stramt monopol över USA:s penningmängd långt före 1913. Huset Rothschild hade för länge sedan etablerat sina tentakler i Europas industriländer, särskilt England, Frankrike, Tyskland, Italien och Österrike under 1800-talet. I vart och ett av dessa länder (liksom i de mindre nationerna) hade de organiserat ett centralbankssystem, såsom Reichsbank i Tyskland eller Bank of England i Storbritannien. I grund och botten innebar en centralbank att den kontrollerade landets banker och använde regeringens fulla kredit för att ge ut pengar. Samtidigt hade den juridiskt godkännande från samma regering vars folk den plundrade genom att ha monopol på utgivning, det vill säga att trycka pengar.

Förstör skoningslöst alla som ingriper. I USA, före antagandet av Federal Reserve Act 1913, hade de judiska bankirerna visserligen haft kontroll över nationens pengar nästan från dess början, men den kontrollen var fortfarande rörlig bland dess egna rivaler och kunde raseras av ett uppretat folk och/eller kongressen. Faktum är att Abraham Lincoln under inbördeskriget, i en tillfällig svacka, åberopade kongressens legitima befogenheter och gav ut 450 miljoner dollar i tryckt valuta, senare kallad "Greenbacks", som inte härrörde från de internationella judiska bankirernas händer, och ingen ränta betalades på dessa pengar. Denna enda handling förgrymmade de judiska bankirerna så till den grad att de lät mörda Lincoln genom en av sina agenter, nämligen Botha, alias John Wilkes Booth, en jude.

Konstgjorda paniker. Hur som helst, efter inbördeskriget, på grund av manipulationer från dessa judiska bankirer, som artificiellt hade skapat de finansiella panikerna 1873, 1893 och den svåraste av alla, 1907, hördes allvarligt muller från folket och från vissa...

okontrollerade medlemmar av kongressen, med hot om att den judiska makten skulle kunna brytas.

För att avvärja en sådan möjlighet beslutade de sig för att "legalisera" sina grundlagsvidriga upptåg genom federal lag — allt i namnet av "reform mot New York-bankirerna". Detta var omvänd psykologi när den är som bäst.

Paul Warburg, hjärnan bakom verket. För att lägga grunden för en sådan lag möttes en liten klick bankirer, ledda av Paul M. Warburg, en jude som nyligen anlänt från Tyskland, i hemlighet på Jekyll Island vid en lyxig jaktklubb i Georgia. De lämnade Hoboken, New Jersey, i en privat järnvägsvagn den 22 november 1910. Mötet var så hemligt att ingen information om det läckte ut förrän sex år senare.

Med detta lilla gäng av New York-bankirer fanns en senator, nämligen senator Nelson Aldrich, själv invecklad med judarna i omfattande innehav och monopol. Paul M. Warburg hade kommit från Tyskland endast åtta år tidigare. Han representerade huset M.M. Warburg Company, som kontrollerade Reichsbank i Tyskland, och som i sin tur var en gren av det judiska huset Rothschild.

Judiskt skryt. Det var Meyer Amschel, patriarken för huset Rothschild, som arrogant konstaterade: "Ge mig kontrollen över en nations pengar, så bryr jag mig inte om vem som stiftar dess lagar." Det judiska huset Rothschild har infriat det skrytet och kontrollerar nu världens ekonomier (och lagstiftning).

På Jekyll Island. Under Paul Warburgs ledning hamrade den lilla klicket på Jekyll Island fram det huvudsakliga utkastet till ett lagförslag som skulle säkra dem det legaliserade och privilegierade monopolet på bankverksamhet, baserat på samma system som Europas centralbanker. Kärnan i det hela var det obegränsade tryckandet av pengar och att inneha ensamrätt.

Politiskt rävspel. Det introducerades i kongressen som Aldrich-planen av den senator vars namn den bar, under det republikanska partiets auspicier. Lagförslaget attackerades hårt av motståndare till Wall Street som ett förslag som gynnade New York-bankirerna.

I valet 1912 gjorde republikanerna Aldrich-planen (allt i reformens namn) till en del av sitt officiella partiprogram. En okänd universitetsprofessor vid namn Woodrow Wilson blev plötsligt, från ingenstans, demokraternas presidentkandidat. Han och det demokratiska partiet gick till hårt angrepp mot Aldrich-planen och erbjöd i dess ställe en lagstiftning som (försöksvis) var "för folket" istället för bankirerna. Den kallades Federal Reserve Act. Fastän kongressen och folket var för dumma för att inse situationen, var "oppositionsplanen" i essens samma Aldrich-plan som hamrats fram av juden Paul Warburg och hans hantlangare vid det hemliga mötet på Jekyll Island. Det fanns ett visst ärligt motstånd mot lagförslaget från sådana stöttepelare som kongressledamot Charles A. Lindberg från

Minnesota, och senator LaFollette från Wisconsin, och andra. Antagandet av antingen den republikanska versionen eller den demokratiska versionen var osäkert, trots att man laddat myntet på båda sidor.

Bidade sin tid. Men judarnas förräderi och list är nästan oändlig. De bidade sin tid. Den 23 december 1913, när de flesta kongressledamöter och senatorer redan hade lämnat huvudstaden för julhelgen, stannade deras utvalda hantlangare kvar och skyndade lagförslaget genom kongressen. Deras betalda marionett, Woodrow Wilson, undertecknade lagförslaget omedelbart. Judarna hade fått sin centralbank, i europeisk stil.

Katastrof för det amerikanska folket. För det amerikanska folket, som förstår föga av all förvirring, var det en skammens dag, en katastrof av mycket större omfattning än ett dussin Pearl Harbor.

* * * * *

Underskottsfinansiering. Befriat från allt ytligt pynt, hur fungerar Federal Reserve? I grund och botten fungerar det genom underskottsfinansiering och samma principer om "fraktionella reserver" som praktiserades av deras judiska guldsmedsförfäder.

Judarna driver ständigt och medvetet den federala regeringen djupare och djupare i skuld, eftersom varje miljard dollar mer i skuld innebär en miljard dollar i deras egna kistor, plus ränta.

Manipulationsmekanik. Antag att den federala regeringen i Washington behöver ytterligare tio miljarder dollar. Var får de dem ifrån? De går till Federal Reserve, ett privat kriminellt gäng av internationella judiska bankirer. Federal Reserve ger lånet.

Var får Federal Reserve alla dessa pengar ifrån?

Trycker dem helt enkelt för ingenting. För att ge lånet ber Federal Reserve först U.S. Bureau of Printing and Engraving att trycka upp en ny sats av tio miljarder i dollarsedlar av olika valörer, tior, tjugor, hundralappar, etc. Dessa överlämnas sedan till Federal Reserve Bank kostnadsfritt, förutom kostnaden för papper och bläck för att trycka dem, vilket är obetydligt. Den amerikanska regeringen trycker sedan upp tio miljarder dollar i amerikanska statsobligationer och överlämnar även dessa till Federal Reserve som "säkerhet". Dessa amerikanska statsobligationer är ett skuldebrev och måste återbetalas, med ränta. Federal Reserve utfärdar sedan kredit till det amerikanska finansdepartementet till ett belopp av tio miljarder dollar som det kan skriva checkar på.

Människor i skuld med ränta för värdelöst papper.
En flyktig granskning av denna transaktion avslöjar:

1. Federal Reserve har inte bidragit med något annat än papper och bläck, en minimal post.
2. Genom att rida på den amerikanska regeringens kredit och prestige har den "emitterat" (skapat ur intet) tio miljarder dollar värda av nya pengar.

3. Regeringen får spendera dessa pengar, men måste betala tillbaka dem till Federal Reserve med ränta.
4. Federal Reserve blir omedelbart tio miljarder dollar rikare — plus den eviga ränta som kommer att ackumuleras från denna kundfordran.
5. Förenta staternas regering och folk hamnar tio miljarder dollar djupare i skuld till Federal Reserve och måste betala tillbaka det med ränta.
6. Om kongressen gjorde sin plikt och åberopade sin konstitutionella rätt och skyldighet, kunde och borde den ha tryckt samma tio miljarder i dollarsedlar på egen hand för kostnaden av papper och bläck, precis som Abraham Lincoln gjorde, utan att vara skyldig de judiska bankirerna ett öre. Detta är vad Förenta staternas konstitution ger den befogenhet att göra och förpliktar den att göra.

Hitler trotsade judiska bankirer. Så vitt jag vet, i modern tid, bortsett från de 450 miljoner dollar i "greenbacks" som Abraham Lincoln lät trycka, var det enda landet som trotsade judarna och tryckte sina egna pengar Adolf Hitlers Tyskland mellan 1933 och 1945. Före Hitler hade den Rothschild-ägda Reichsbank Tyskland så uppbundet, bankrutt och skuldsatt, att det tyska folket var virtuella slavar under sina judiska herrar. Varje företag, varje industri, varje bondgård, varje ko, ägdes antingen av judarna eller var hopplöst pantsatt till dem. Miljoner var arbetslösa och svältande. Landet, totalt skövlat av judarna, befann sig i sämsta tänkbara situation, ekonomiskt, moraliskt och på praktiskt taget alla andra sätt man kan föreställa sig.

Tyskland tryckte sina egna pengar. Så snart Hitler kom till makten, slet han privilegiet att trycka pengar ur händerna på judarna. Istället trycktes de av den tyska regeringens egen lagliga myndighet, uppbackad av nationens produktiva styrka. Ingen ränta betalades på dem och regeringen stod inte i skuld till några judar eller någon annan för varje enskild Mark som trycktes.

Mirakulös återhämtning. Den omedelbara ekonomiska och industriella återhämtningen i Tyskland som följde var ett underverk att skåda. Medan mycket rikare länder, som Förenta staterna, vältrade sig i depression, arbetslöshet och förtvivlan, var tyskarna fullt upptagna med att bygga nya fabriker, motorvägar, hus, bilar, fartyg, etc. Arbetslösheten försvann på kort tid. Alla arbetade och byggde. Genom att bryta det judiska finansiella strypgreppet över det tyska folket, blev tyskarna, under Hitlers korta sexåriga fredsperiod, mer produktiva och välmående än de någonsin hade varit i sin tidigare historia.

Enorm rikedom skulle kunna bli vår. Förenta staterna, som är ett mycket rikare land tack vare sin mark och sina resurser, skulle kunna vara

sagolikt rika om och när vi bryter det judiska strypgreppet här. Detta måste vi göra och vi kommer att göra det.

Judarna drev oss in i första världskriget. Även om Federal Reserve Act, som antogs 1913, bröt mot konstitutionen (och fortfarande gör det), som enligt artikel I, sektion 8, säger att kongressen ensam "har makten att prägla pengar, (och) reglera värdet därav", hade judarna nu "lagligt" makten att trycka alla pengar de ville, för att kontrollera, plundra och manipulera finanserna i världens rikaste land. De har gjort det med besked. De var nu redo att använda dessa krafter. Inom mindre än ett år efter antagandet av Federal Reserve Act hade judarna första världskriget i full gång. Vid 1917 hade de lurat in USA i det, trots att vi inte hade ens det minsta nationella intresse av att gå in i det kriget.

Finansierade båda sidor. Men det gjorde judarna. I Tyskland hjälpte den judiska firman M.M. Warburg Co. kejsaren att "finansiera" kriget. I USA "sålde" Paul Warburg från Kuhn, Loeb and Co. och deras nu fungerande Federal Reserve-system krigsobligationer till den amerikanska regeringen för miljarder för att finansiera den "amerikanska" krigsinsatsen. Båda centralbankerna, i Tyskland och USA, ägdes och kontrollerades av samma judiska hus Rothschild. Medan gräddan av den vita rasens unga mannakraft dog i de stinkande skyttegravarna och slagfältens lera, rullade de judiska tryckpressarna på båda sidor om Atlanten ut pengar och propaganda. Världens vita nationer dödade det bästa av sin mannakraft, sjönk djupare och djupare ner i skuld, och judarna blev rikare och fetare.

Fruktansvärd makt. Federal Reserve-systemet är naturligtvis en obetingad ondska, den giftiga andedräkten från ett monster som håller på att kväva det amerikanska vita folket till döds. Med obegränsad kontroll över världens pengar och finanser kan judarna avsiktligt anstifta och manipulera krig, depressioner, skulder och skatter efter behag. Genom pengarnas makt har de tillskansat sig televisionsnätverken, nyhetsmedierna, börserna, bankerna, industrierna och faktiskt själva regeringen. Den judiskt kontrollerade regeringen förslavar nu långsamt den vita rasen här och utomlands i ett medvetet förstörelseprogram.

Raslig uppgörelse. Vad kan vi göra åt det? Det är meningslöst att föra enskilda krig mot Federal Reserve eller Förenta Nationerna, eller de många andra verktyg som judarna nu kontrollerar för att snabbare förstöra oss. Vi kommer inte att vinna utspridda strider. Vi kan bara vinna ett totalt krig där det är ett enat, organiserat krig, ett totalt krig — den vita rasen mot judarna och ler-raserna. Vårt bästa och enda program är att organisera oss rasligt kring läran i Church of the Creator. Vi måste totalt driva judarna från makten och totalt gripa

i våra egna händer vår egen framtid och vårt öde. Endast en organiserad, enad vit ras kan göra det, och det kommer vi att göra.

Raslig religion ett måste. När väl denna bok, Den Vita Mannens Bibel, är den universella egendomen för majoriteten av det vita folket i Förenta staterna, är vi på god väg att ha krossat den fruktansvärda makten hos de parasitära judarna och den diaboliska Federal Reserve.

Kontrollera det själv. Om du tvivlar på **riktigheten och sanningshalten i min berättelse om Federal Reserve-bluffen, var så god och kontrollera det själv. Det finns särskilt några avgörande frågor som du måste få raka svar på:**

Först, och det viktigaste: till vem tillfaller förmånen varje gång en ny dollarsedel trycks? Visst inte allmänheten, och visst inte den amerikanska regeringen. Om regeringen fick förmånen av alla tryckpresspengar, skulle den inte ha 800 miljarder dollar i skuld och behöva beskatta folket ytterligare 700 miljarder om året för att försöka stötta upp sin underskottsbudget. Förmånen tillfaller tydligt **det internationella gänget av judiska falskmyntare som äger Federal Reserve.**

För det andra: vem äger klass "A"-aktierna i Federal Reserve? Låt dem inte berätta för dig att det inte finns några.

För det tredje: varför betalar Federal Reserve ingen skatt, när varje annat privat företag och individ gör det?

För det fjärde: varför har Federal Reserve aldrig reviderats?

Det finns många fler frågor vi borde ställa, men ovanstående får räcka.

För att få svar kan du vilja skriva till din kongressledamot, eller kanske ett halvt dussin kongressledamöter och senatorer, och se vilken skillnad i svar de kommer fram med. Förvänta dig inte att få ärliga svar från dem. Du kan inte heller förvänta dig att din bankir eller nyhetsmedierna ska komma med några raka svar. Bankirerna, eftersom de inte riktigt vet, och nyhetsmedierna av samma anledning, men även om de visste, skulle de ljuga för dig, eftersom de ägs av, och är en integrerad del av, samma internationella judiska konspiration.

Röd flagga. Själva det faktum att det är så svårt att få **raka svar på ovanstående viktiga frågor bör väcka varningsflaggor i ditt sinne om den olycksbådande naturen hos den konspiration som förtär allt.**

Slutsats.

Vad betyder allt detta för dig, den genomsnittlige hårt arbetande vite skattebetalaren? Vad betyder det för dig, den genomsnittlige vite amerikanen som måste arbeta och gno och spara för att få ändarna att mötas och tjäna ett anständigt uppehälle för sig själv och sin familj, men ändå måste arbeta in i mitten av juni för att blidka den glupske judiske skatteindrivaren?

Det betyder mycket för dig. Effekten på den arbetande vita medelklassamerikanen är förödande. Det gör honom praktiskt taget till en galärslav i det så kallade "Land of the Free", det Amerika som den vita människan byggde upp från en vildmark.

Så det är bäst att du lyssnar, och lyssnar noga. Det skändliga bedrägeri som kallas Federal Reserve innebär följande för dig.

1. Det betyder att du måste tjäna varje dollar du arbetar för minst fem gånger om.
   (a) Du tjänar först den dollar som du förmodas få i ditt lönekuvert eller i din verksamhet.
   (b) Du måste betala för den igen genom att låna den från Federal Reserve-bedragarna.
   (c) Du måste betala ränta på den dollarn för evigt och en dag till Federal Reserve. Detta kan sluta med att du betalar två dollar i ränta för varje mottagen (lånad) dollar.
   (d) Du måste betala tillbaka mer än hälften av vad du tjänar i en mängd skatter, vilka alla slutligen hamnar i händerna på samma judiska bedragare vars falska dollar du var tvungen att tiggda om från första början.
2. Det betyder också, eftersom dessa förrädiska judar har de bedrägliga medlen att trycka obegränsad rikedom åt sig själva, att de kan köpa upp de totala propagandamedlen — tidningar, tidskrifter, förlag, bokdistribution, radionätverk, TV-nätverk, etc. Detta gjorde de för länge sedan och de har total kontroll. De har hänsynslöst använt detta för att kontrollera sinnena och tänkandet hos världens folk, inklusive den vita rasens förvirrade och omtumlade tänkande.
3. Genom tankekontroll och manipulation av sinnet kontrollerar de också världens regeringar, inklusive vår egen i Amerikas förenta stater.
4. Genom sin enorma finansiella makt kan de också köpa, sälja och manipulera de regeringstjänstemän som inte låter sig övertygas. Kort sagt, de kan och de köper, säljer, äger och kontrollerar vår regering.
5. Eftersom judarnas program är den totala rasmässiga uppblandningen och förstörelsen av den vita rasen (vilket de genomför i en accelererande takt), är du, min käre vita raskamrat, målet för deras förstörelse. Vare sig du vill det eller inte, så befinner du dig i stekpannan.
6. På grund av sin omättliga lystnad och girighet plundrar judarna, genom konfiskatorisk beskattning, den vita människan på till och med det lilla hon har kvar efter år av hårt arbete, gnetande och sparande.
7. Den lilla summan av den vita människans besparingar decimeras ytterligare av en skenande inflation. Och vad orsakar inflation? Den

obegränsad tryckning av falska pappersdollar av den korrupte och ondskefulle juden, som det manifesteras av Federal Reserve.

* * * * *

Tänk igenom det. Så tänk på det, Vita Man. Du har mycket på spel när det gäller huruvida du ska fortsätta tillåta den korrupte och svekfulle juden att fortsätta sin bedrägliga verksamhet med att trycka värdelösa pappersdollar och prångla ut dem till dig som "lagligt betalningsmedel".

Det är bäst att du vaknar och gör något, och gör det nu. "Men", frågar du, "vad kan jag göra?"

* * * * *

Vad kan du göra, egentligen? En bra fråga och vi ska besvara den endast kortfattat här, men vi ska visa vägen.

Den Vita Mannen har i mindre antal varit medveten om det ondskefulla judiska hotet under en mycket, mycket lång tid. Det ihållande misstag han har gjort i sina svaga ansträngningar att bekämpa denna cancer har varit att bekämpa symtomen på den cancern, inte orsaken. Detta har vi visat i kapitlet om den obevekliga krigföringen mellan judarna och goyim.

Federal Reserve är ett av dessa symtom, om än ett mäktigt kraftfullt symtom. Den verkliga bakomliggande orsaken är det judiska nätverket, den judiska rasen själv. (Andra symtom på judisk malignitet är: Förenta Nationerna; den korrupta, rasblandande Högsta domstolen; inflation; brottslighet; integration; konfiskatorisk beskattning och en mängd andra judisk-hopkokade problem som plågar den Vita Mannen.)

Vi har Makten. Church of the Creator har tron och programmet för att förinta detta maligna onda och utplåna det från jordens yta. Vi kan inte förinta den mäktiga judiska plågan genom att hugga på dess tentakler. Endast genom att samla och organisera den totala Vita Rasens vördnadsbjudande makt kan vi någonsin hoppas på att få bort den parasitära juden från vår rygg. Uppväckt, informerad och organiserad är den Vita Rasen tio gånger så mäktig som alla judar och rasblandade folk tillsammans. Vårt program går ner till grunderna i Naturens Lagar, överlevnaden för vår egen sort, den stora Vita Rasen. Vi går efter orsaken, inte symtomen.

I denna, vår *Vita Mans Bibel*, och i *Naturens Eviga Religion*, har vi det totala programmet, den slutgiltiga lösningen, den ultimata tron.

Organisera och Distribuera. Behöver vi säga mer? Om du vill ansluta dig till den Vita Mannens kamp för överlevnad, expansion och framsteg för vår egen ras, skaffa dig då ett exemplar idag.

Efter att du har läst vår Bibel, grundligt smält och studerat den, då är du redo att bli medlem i den finaste religiösa organisationen på jordens yta, Church of the Creator. Du är

sedan redo att bli en Skapare — eliten av eliten, och ta upp kampen mot den föraktlige juden.

Creative

Credo No. 41

Det judiska programmet för bastardiseringen av den vita rasen

Bastardiseringen av Amerika. Vi har i det föregående kapitlet visat den judiska pengamaktens fruktansvärda kraft och hur den har gjort det möjligt för denna svekfulla ras att inta regeringen, nyhetsmedierna och varje annat nervcentrum för makt. Låt oss nu undersöka de förrädiska bedrägerier som juden använder här i Amerika för att bastardisera oss, den vita rasen, för att tvångsmata och pumpa in Afrikas svarta blod i det vita Amerikas ådror.

Slavhandlare huvudsakligen judar. För över trehundra år sedan, när den judiska slavhandeln började släpa den svarte afrikanen till Amerika för ekonomisk vinning, visste juden redan hur han skulle använda negern för att bastardisera den nya vita civilisationen som blomstrade i detta nya löftets land. Medan han gjorde en enorm vinst på att handla med svart kött, visste han redan då att senare generationer av hans ras kunde och skulle använda detta svarta gift för att förgöra den vita rasen. Han visste detta eftersom han hade gjort exakt samma sak genom historien, särskilt i det antika Rom!

Rekonstruktionsperioden — Förnegerisering av södern. Under efterspelet av inbördeskriget inledde juden en enorm maktkampanj för att bastardisera det vita blodet i södern. Detta grymma, meningslösa krig mellan det vita folket i norr och söder, anstiftat av judarna, skapade förödelse i södern. Med stöd av den (vita) nordstatarmilitären förklarades alla vita sydstatare som rebeller och fråntogs sin rösträtt. De dumma negrerna som inte hade någon erfarenhet av styre, aldrig hade röstat tidigare, var okunniga och analfabeter, de ensamma gavs rösträtt. Snart var domstolar, lagstiftande församlingar och andra regeringsorgan bemannade med dumma, okunniga negrer, varav de flesta varken kunde läsa eller skriva, men vars handlingar helt manipulerades av judiska "carpetbaggers".

Juden stal den vita mannens egendom. Judarna fortsatte nu med att inte bara ta över regeringarna i den vita södern, utan även stjäla deras egendom. Överordnat allt detta tjuveri och ränksmideri fanns ett våldsamt program för rasblandning där vita kvinnor på gatorna överfölls av negrer utan skydd

vad som helst från lagen. Rasblandningsprogrammet misslyckades huvudsakligen på grund av Ku Klux Klans samlande kamp. Vid 1880-talet hade sydstaterna drivit negern från makten och den Vite Mannen återtagit sina domstolar, lagstiftande församlingar och regering. Judarna förblev fortfarande i bakgrunden i maktens nervcentra, obemärkta av de flesta "emanciperade" vita.

Ny offensiv. I början av 1900-talet lanserade juden ett nytt program för rasblandning av den Vite Mannen, under täckmantel av kommunistpartiet. Denna gång var det riktat mot hela USA med spjutspetsen riktad mot den djupa södern.

Ritning för rasblandning. Här är ritningen som den fastställdes av juden Israel Cohen i hans bok med titeln *A Racial Programme for the Twentieth Century*.

> "Vi måste inse att vårt partis mest kraftfulla vapen är rasmotsättningar. Genom att i de mörka rasernas medvetande inpränta att de i århundraden har förtryckts av de vita, kan vi forma dem efter kommunistpartiets program. I Amerika kommer vi att sträva efter en subtil seger. **Samtidigt som vi piskar upp negerminoriteten mot de vita, kommer vi att sträva efter att ingjuta ett skuldförklaring hos de vita för deras exploatering av negrerna, vi kommer att hjälpa negrerna att nå framskjutna positioner inom livets alla områden, inom yrkena och inom sportens och underhållningens värld. Med denna prestige kommer negern att kunna ingå äktenskap med de vita och påbörja en process som kommer att överlämna Amerika till vår sak.**"

Tregrenat program. I grund och botten går programmet ut på att ingjuta hat bland negrerna mot de vita — "Döda vitingen"-besattheten; samtidigt främja "kärlek" och "broderskap" för negrer bland de vita; ingjuta ett förlamande skuldförklaring hos de vita till den grad att de dumt nog skulle göra vad som helst för att blidka negern.

Med regering, pengar och propagandavapnen i judarnas händer är striden igång.

Total offensiv. En våldsam attack görs av judarna för att rasblanda raserna i Amerika i denna generation. Allt möjligt har redan gjorts för att blanda och integrera boende, men även detta går inte tillräckligt snabbt. Judarna vet att för att få interrasiala äktenskap accepterade och få dem i gång, måste de börja med skolbarnen i tidig ålder.

Obeveklig offensiv. Den judiska attackens virulens varierar med tider och möjligheter. Liksom ett dödligt virus ligger det i väntan på de rätta förhållandena för att åter flamma upp i en fullständig epidemi. När försöket att rasblanda den vita södern efter inbördeskriget misslyckades, återhämtade sig det judiska nätverket och lade planer för att skapa dessa rätta förhållanden. Därför, under perioden ungefär mellan 1880 och 1950

drivkraften att bastardisera den vita rasen tycktes avta, men i hemlighet fortsatte förberedelserna i ett rasande tempo. Sedan, i början av den andra hälften av 1900-talet, flammade det upp i full virulens igen, med vissa judiska ledare som förutspådde att inom ytterligare en generation eller två skulle inga fler vita barn födas.

* * * * *

De vapen som används. Låt oss titta på några av de medel och metoder med vilka judarna driver på integration, rasblandning och bastardisering, vilket allt innebär den vita rasens död.

1. Juridiska manövrer — Genom att använda kongressen, högsta domstolen och den verkställande makten. Om vi granskar de tiotusentals lagar som kongressen stiftar varje år, högsta domstolens beslut och den amerikanska presidentens handlingar, kommer vi att finna att den överväldigande majoriteten av dem är sådana att de (a) gynnar negrerna och ler-raserna, (b) ökar skattebördan för de vita produktiva medborgarna och verkar till de vitas nackdel, (c) främjar rasblandning och äktenskap mellan raser, (d) verkar för den numerära ökningen av negrer och ler-raser och (e) mot den numerära nedgången för det vita folket.

2. Bussning av våra barn. Detta program är en tyrannisk maktsträvan för att blanda svarta och vita barn i tidig ålder för att främja äktenskap mellan raser. Det får effektivt fäste i våra ungas sinnen, och det blir allt vanligare (särskilt i de större städerna) att se en svart negerhane gå hand i hand med en vit flicka.

Att de vita föräldrarna tolererar att deras dyrbaraste ägodel, deras barn, bussas mot deras vilja, är ett tecken på hur långt den vita rasen har fallit i judarnas klor. För ett halvt sekel sedan skulle de ha gjort uppror och hängt de skyldiga för en sådan skymf. De borde göra det idag.

3. Så kallade lagar om öppet boende. Den judiska polisstaten har skrämt och tvingat MÄKLARE, byggare och hyresvärdar att öppna dörren på vid gavel för negrer, trots att de inte är önskade och trots att de inser att negrer kommer att förstöra deras fastighetsvärden.

När det gäller att välja, selektera eller värdera fastigheter av nästan vilket slag som helst, men särskilt bostadsfastigheter, är den enda tysta men avgörande faktorn: negrer. Frågorna, uttalade eller outtalade, är: Finns det negrer i grannskapet? Hur långt är det till negerkvarteren? Flyttar negrerna i denna riktning? Hur länge dröjer det innan negrerna kan nå detta område?

Ändå är fastighetskommissionärerna i varje stat, myndigheten för bostads- och stadsutveckling i Washington och justitiedepartementet extremt hårda och tuffa i sina krav på att frågan aldrig får diskuteras offentligt, och kräver att vilken smutsig neger som helst...

tillåtas flytta in i vilket grannskap han vill, även om de vet att det kommer att devalvera och fördöma grannskapet så snart den första negern flyttar in. Även om vårt rättssystem är milt och eftergivet till gränsen för idioti när det gäller brottslingar, mördare och våldtäktsmän, är de tuffa och oförsonliga mot varje vit som motsätter sig integrationsprocessen.

När frågan om "Öppna bostäder" nyligen togs upp på valsedeln i en folkomröstning i Kalifornien, röstade folket emot det med 2 mot 1. Detta trots massiva judiska propagandaförsök att genomföra det. Fick folket sin "demokratiska" önskan att förbjuda "Öppna bostäder"? Hellre nej! Den judekontrollerade statliga högsta domstolen förklarade helt enkelt folkomröstningen grundlagsvidrig. Den vita befolkningen borde ha rest sig som en man och hängt dessa föraktliga förrädare.

4. **Välfärdsprogram.** Dagens välfärdsprogram håller på att bli ett paradis för gratisätare och en skattebetalares mardröm. De är så utformade att negrerna nu kan driva omkring och rida på de arbetande vita människornas ryggar med fullt stöd och uppmuntran från statliga myndigheter. Därav tar negrerna, som är dumma, initiativlösa och lata av naturen, gärna full nytta av vår generositet. Denna "generositet" ger dem gott om tid att föröka sig, att ägna sig åt brottslighet och alkoholism. Dessutom, med stödet till beroende barn och andra program, har förökning och välfärd nu blivit ett sätt att leva för en ständigt växande del av negergrupperna. Som ett resultat börjar svarta kvinnor i 14- eller 15-årsåldern skaffa barn utan äktenskapets fördelar. När de är 35 kan de ha producerat allt från sex till 15 små svarta oäktingar som alla subventioneras av arbetande vita skattebetalare. Mödrarna ser varje ytterligare barn som en ökad bonus i välfärdschecken, så alla hämningar kastas överbord. Samtidigt har de arbetande vita paren, vars skatter närmar sig ren konfiskering, få eller inga barn alls.

Det krävs inget matematiskt geni för att förutsäga framtiden för en sådan situation. Det är precis som judarna planerade det — att översvämma landet med svarta parasiter och krympa den vita rasen till glömska.

5. **Beskattning.** Som alla vet kan man inte driva in skatt från människor på välfärd, utan dessa skatter måste komma från de människor som fortfarande har anständigheten och ambitionen att arbeta och producera. Eftersom regeringen uppmuntrar negrerna att gå på välfärd snarare än att arbeta; eftersom en allt större andel av negrerna är övertygade om att de har det bättre på välfärd än att ens försöka arbeta; och eftersom den totala negerbefolkningen växer lavinartat, är det bara logiskt att förvänta sig att våra välfärdsrullor växer lavinartat. Detta är i själva verket vad som händer. Inte bara är de flesta negrer på välfärd, utan ett allt större antal vita kastar in handduken, och även de hamnar i välfärdssystemet.

Vita par pressade till bristningsgränsen. Någon måste betala för det, och som vi nämnde är det en krympande grupp av arbetande vita par, vars skatter på mat, bensin, bostäder och tusen andra kategorier har stigit oroväckande under de senaste decennierna. Lägg därtill inflationen, den federala inkomstskatten, ofta delstatlig inkomstskatt och i vissa fall kommunal inkomstskatt; det börjar nå en punkt där det är nästan omöjligt för det genomsnittliga vita paret att få pengarna att räcka till. Ovanpå denna börda ligger den ständigt ökande faktorn inflation. Som ett resultat arbetar både man och hustru i många hushåll, har få eller inga egna barn, och subventionerar omedvetet ökningen och spridningen av de svarta, då de senare har statliga pengar och gott om tid att föröka sig.

Vi är nu slavarna. Så historien har gjort en total helomvändning. Medan negrerna ursprungligen fördes hit som slavar (av judar) för att arbeta åt sina vita herrar, är de vita nu slavarna som arbetar och subventionerar det svarta avskummet under de judiska slavdrivarnas ledning.

6. Vitt skuldkonplex över befolkningsexplosionen. Världens befolkning ökar nu i en explosiv takt. Detta är ett faktum och det hamras ständigt in i våra hjärnor av de judiska nyhetsmedierna. Eftersom vita människor vanligtvis är mer samvetsgranna till den grad att de är tyngda av skuld, svarar de med att ha familjer med ett eller två barn, eller inga alls. Negrerna, mexikanerna, puertoricanerna och andra gyttjeraser å andra sidan, som är lata och oansvariga, låter bara naturen ha sin gång, förökar sig till gränsen för sin utsvävning, och med enkla bidragscheckar bryr de sig inte det minsta om befolkningsexplosionen.

Gyttjeraser exploderar, den vita rasen krymper. Vad juden skickligt döljer i sin propaganda om befolkningsexplosion och kampanjer för noll-tillväxt är att det uteslutande är gyttjeraserna över hela världen som exploderar i en aldrig tidigare skådad takt och att den vita rasen faktiskt krymper mot utrotning. Genom att dölja de rasmässiga fakta i fallet åstadkommer judarna exakt vad de föresatt sig att göra — expandera gyttjeraserna och krympa de vita in i glömska.

7. Kyrkor och religion. Århundraden innan våra "grundlagsfäder" infogade den olycksaliga idiotin om att "alla människor är skapade lika" i självständighetsförklaringen, predikade kristendomen redan samma nonsens och lade grunden för det judiska programmet för rasblandning. Genom att predika att vi är "alla Guds barn", att vi är "alla lika inför Herren", mjukades den vita mannens tänkande upp för att acceptera gyttjeraserna som sina "bröder". Idag har de kristna kyrkorna radikalt trappat upp sin kampanj för rasblandning och gjort den till den mest aggressiva punkten i hela sitt program. Inte nog med att de alltid och undantagslöst ger sitt moraliska stöd till allt judiskt ras-

insamlingskampanjer, men anslår en stor del av sina budgetar till alla typer av välgörenhetskampanjer och program som syftar till att hjälpa n*grer i Afrika, indianer i New Mexico, koreaner och vietnameser på andra sidan jorden och hundra andra program för att subventionera spridningen och ökningen av ler-raserna. Ännu värre är att de också främjar ett antal program för att föra in vietnamesiska, koreanska och andra ler-barn till USA för att öka bastardiseringen av vårt land. Många sådana föräldralösa barn adopteras in i välbärgade vita hem genom kyrkornas felaktiga vägledning, bara för att växa upp och gifta in sig i det vita samhället.

Predika "Döda vitingen." Medan de vita kristna kyrkorna predikar broderlig kärlek och understödjer bastardisering och skuldkänslor hos sina vita anhängare, gör de svarta kyrkorna precis tvärtom. N*gerkyrkorna, stödda och styrda av den osynliga judiska handen, predikar döda vitingen och organiserar n*grerna i program för hur man ska öka och ta över den politiska maktstrukturen.

8. Federala regeringens ondskefulla, direkta program för import av främmande ler-raser.

I kapitlet om kriget med Mexiko har jag redan i detalj beskrivit hur mexikanerna väller in över våra södra gränser i miljontal med lite eller inget motstånd från den federala regeringen. Faktum är att den federala regeringen uppmuntrar denna massiva invasion och tar en aktiv del i att avsiktligt importera drägg inte bara från Mexiko, utan från hela världen.

Till och med genom att använda vår flotta och kustbevakning. Den låter flottan finkamma Indiska oceanen för att plocka upp vietnameser (båtflyktingar) och föra dem till USA. Flera hundra tusen av dessa ondskefulla varelser har förts in med båt och flygplan och spridits ut och "omplacerats" över hela USA. År 1980 utropade Carter en policy om "öppna famnar" för kubaner, och kustbevakningen, istället för att stoppa det, hjälpte den massiva invasionen genom att rädda hundratals småbåtsflottiljer som färjade dem över Floridasundet.

På samma sätt har kineser, jamaicaner, haitier och annat avskum från världen avsiktligt blivit hjälpta och importerade till USA av den federala regeringens starka arm själv, på bekostnad av och till skada för den vita amerikanska skattebetalaren.

9. Organisering av n*gerrösterna.

Kyrkorna är ingalunda de enda institutionerna som främjar "Black Power" och organiserar n*grerna på den politiska arenan. Judarna, antingen direkt genom statligt sponsrade och finansierade medborgarrättsprogram, såsom Community Action Programs och hundratals andra, driver direkt n*gern att registrera sig och leder honom till valurnorna. Sedan genom...

medel för att splittra de vitas röster å ena sidan och judiskt och svart samarbete och solidaritet å andra sidan, har judarna lyckats "välja" den ena svarta borgmästaren efter den andra i städer som Los Angeles, Atlanta, Detroit, Cleveland, Washington, D.C. och otaliga andra städer, små som stora. Med det följer vanligtvis polisstyrkan och en mängd andra tjänstemannajobb som sedan bemannas av en mängd dumma, inkompetenta niggrer.

De vita å andra sidan, istället för att stå på sig och organisera en egen rasmässig solidaritet, flyr dåraktigt till förorterna och överger ofta sina hem och investeringar som de har byggt upp under en livstid.

10. **Rasdiskriminering mot vita i jobb, lån, invandring och andra kategorier av officiellt statligt tvång.**

(a) Enligt alla argument om "medborgerliga rättigheter" hävdar regeringen att allt den försöker göra är att ge "minoriteterna" (vilket betyder ler-raser) lika möjligheter och lika rättigheter. Regeringen hävdar att den är färgblind, och att det inte ska förekomma någon diskriminering i någon verksamhet på grund av ras, hudfärg, religion eller tro.

Bedräglig lögn. Den judiskt kontrollerade regeringen lägger fram en uppenbar lögn. Varje lag, varje beslut, varje aktivitet av vår så kallade färgblinda regering är vinklad mot den vita rasen och gynnar ler-raserna. I Washington, det pesthål av judar och niggrer, förbigås en kvalificerad vit sökande till förmån för en okvalificerad nigger i majoriteten av fallen. De kallar detta systemet för "att fylla kvoterna". Ett annat knepigt slagord som judarna har uppfunit kallas "positiv särbehandling". Det betyder rent ut sagt att man gynnar niggrer och andra ler-raser framför vita, oavsett kvalifikationer.

Behöver vita för att få arbete utfört. Den enda anledningen till att vita sekreterare och annan personal anställs överhuvudtaget är att någon måste få arbetet gjort; oavsett hur många niggrer de anställer, skulle det ändå inte bli gjort. Nettoresultatet är att där en vit sekreterare kunde ha skött ett jobb kompetent, anställs ytterligare tre inkompetenta niggrer, och sedan behövs ytterligare en vit sekreterare för att reda ut och åtgärda den röra dessa djungelapor skapar genom att ens vara på kontoret. Som ett resultat krävs det nu fem avlönade personer, tre niggrer och två vita, för att utföra ett jobb som hanterades mer kompetent av en vit — allt i namnet av "lika möjligheter".

(b) Detta är inte bara utbrett i statliga jobb, utan regeringen utövar hårdhänt tvång på det privata näringslivet att anställa svarta och avskeda vita. Detta görs också under täckmantel av minoritetskvoter och "riktlinjer".

(c) Liknande förtryckande diskriminering tillämpas mot vita sökande till medicinska utbildningar, juridiska utbildningar och universitet i allmänhet. En svart gorilla som knappt kan läsa och skriva antas, medan en

briljant vit student med höga betyg avvisas. Den svarta gorillan slussas sedan igenom och ges en examen, trots att han inte är mer utbildad eller kvalificerad än sina gorillakusiner i djungeln.

(d) Vid uppstart av ett nytt företag kommer regeringens Small Business Administration generöst att låna ut pengar till kubaner, niggers eller puertoricaner, trots att de vet att risken är liktydig med att kasta pengarna i ett råtthål. Men om du är vit är det nästintill omöjligt att få ett sådant lån.

11. Diskriminering mot vita inom invandring. Samma diskriminering råder när det gäller att tillåta invandrare till USA. Medan immigrationsmyndigheten under de föregående hundra åren gynnade vita immigranter från Europa (eftersom Amerika ansågs vara ett vitt land), har det under de senaste decennierna svängt kraftigt åt andra hållet. Nu hålls vita ute, men kubaner, mexikaner, filippiner, haitier, kineser, hinduer och allt resten av världens avskum strömmar in i USA med fullt godkännande från den judekontrollerade immigrationsmyndigheten. Inte bara väller lerraserna och avskummet in i vårt land i miljontal lagligt, utan ännu fler strömmar in olagligt. Mexikaner, som har en av de högsta födelsetalen i världen, men inte kan försörja sig i sitt eget land, väller över gränsen i miljontal, och vår judiska regering gör bara ett skenheligt, halvhjärtat försök att hålla dem ute. Ingen vet hur många illegala utlänningar det finns nu i USA, men det uppskattas tillförlitligt att det finns över tio miljoner illegala mexikanska utlänningar enbart.

Judar har specialstatus. Judar kan komma hit lagligt eller olagligt efter behag från alla delar av världen. De har till och med det speciella privilegiet att ha dubbelt medborgarskap med Israel, ett privilegium som inte beviljats något annat land och inget annat folk.

Ovan är några exempel på hur "vår" regering gynnar svarta och "muds", och diskriminerar vita, alltmedan de hypokritiskt predikar lika rättigheter för alla.

12. Niggers främjas inom sport och underhållningsindustrin. Inom den privata sektorn, särskilt inom sport och underhållning, gynnas niggers kraftigt framför vita. Detta är inte heller alltför förvånande, eftersom kontrollen över sport, television, radio, film, skivindustrin, teatern och andra aspekter av underhållningsindustrin nästan helt domineras av judar.

Israel Cohen förklarade det. Låt oss gå tillbaka till början av detta kapitel och påminna oss om vad juden Israel Cohen sade i sin ritning från tidigt 1900-tal: "...vi kommer att hjälpa negrerna att stiga i framträdande ställning i livets alla skeden, inom professionerna och i världen av sport och underhållning. Med denna prestige kommer negern att kunna gifta in sig med de vita och påbörja en process som kommer att överlämna Amerika till vår sak."

Omedelbara kändisar med Jude-Tuben. Där har ni det. Främja niggrerna, låt dem bastardisera de vita, överlämna Amerika (och resten av världen) i händerna på judarna. Som ett resultat av detta vansinniga program kan en korkad nigger utan talang, tack vare Jude-tuben, bli en omedelbar kändis. Allt judarna behöver göra är att slå på sina enorma publicitetsmaskiner, och vips! en omedelbar nigger-superstjärna. Vanligtvis kallar judarna dessa niggrer inte bara för stjärnor utan superstjärnor! Deras egna, judarna, behandlas på samma sätt, men med ännu större fanfar.

Vidrig degeneration. Som ett resultat har vi ett antal otalangerade svarta gorillor, manliga och kvinnliga, och en skara judiska clowner som fyller våra underhållningsmedier. Vi bör knappast bli förvånade över att filmer, TV, teatrar, sport och annan underhållning har degenererat till den låga nivå av pornografi och skräp vi finner idag.

13. Tillsättning av niggrer inom rättsväsende och krigsmakt. Precis som den vita befolkningen i södern under två decennier efter inbördeskriget stod utan civilt skydd mot niggrer, judiska "carpet-baggers" och andra kriminella, så driver maktetablissemanget idag en linje att bemanna rättsvårdande myndigheter, polisavdelningar och de väpnade styrkorna med fler och fler svarta niggrer. De planerar för den dag då raskravaller slutligen bryter ut, och **alla vapen för fysiskt våld kommer att vara i händerna på våra dödsfiender, niggrerna styrda av sina judiska herrar.**

Använd även utnämningsmakt. Precis som judarna använder sina pengar och propagandamaskiner för att hjälpa till att välja svarta borgmästare, kongressledamöter, senatorer och andra folkvalda tjänstemän, så använder judarna också sin utnämningsmakt för att utse och välja nigger-poliser, nigger-domare, och bemanna armén, flottan och flygvapnet med niggrer. Inte bara blir dessa myndigheter svartare och svartare, utan befordringar uppåt i leden sker snabbare och lättare för svarta, och förmåga är inget kriterium.

Förberedelse för raskrig. Judarna befäster de vapenstyrkor som är kritiska i händelse av civilt uppror med niggrer. De vet att räkenskapens dag kommer att komma, och när den gör det vill de försäkra sig om att de vita inte kommer att vara i någon position att återta kontrollen med våld, utan förhoppningsvis kommer att skjutas ner som hundar av de svarta djuren.

14. Svart brottslighet och krigföring mot de vita. Medan de vita kristna kyrkorna mentalt och spirituellt avväpnar de vita genom att predika broderlig kärlek, ansluter sig judarna till denna bedrägliga praxis med alla propagandamedel de har till sitt förfogande. Samtidigt organiserar judarna niggrerna via medborgarrättsgrupper, muslimerna och till och med kristna kyrkor, och öser på med hat mot "Whitey". Regeringen finansierar och sponsrar till och med program (såsom C.A.P.) som gör samma sak — predikar svarthatt mot den vita rasen.

Föder mördare. Allt detta har haft sin önskade effekt och nästan varje neger i världen är fylld av intensivt hat mot den vita rasen. Som ett resultat blir vissa av de mer obalanserade och dementa negrerna så rabiata att de går ut och skjuter, knivhugger eller på annat sätt dödar vita, utan provokation, och vanligtvis genom att välja sina offer slumpmässigt. Dessa är inte isolerade fall då och då, utan händer dagligen, och oftast är offret en ung vit kvinna eller moder.

Brott som sällan löses. Dessa brott förblir vanligtvis olösta, delvis för att det inte fanns något motiv eller någon koppling mellan förövaren och offret, och delvis för att polisavdelningarna blir alltmer likgiltiga inför att lösa sådana brott.

Slutgiltigt mål. Detta är en avsiktlig handling av raskrigföring designad av judarna för att decimera och/eller bastardisera den vita rasen. Det accelereras i en långsam takt tills det gradvis kommer att trappas upp till fullskalig krigföring när judarna är redo. Medan vitingen dumt nog fortsätter att predika "broderlig kärlek" och inte vet att han är ett mål för folkmord, lever judarna och negrerna inte under någon sådan illusion. De avser att döda vitingen, och ber och förbereder sig febrilt för den dag då de kan slakta varje vit man, kvinna och barn, precis som de gjorde i San Domingo för 180 år sedan, eller i Kongo för 20 år sedan, eller i Rhodesia idag.

Kreativt
Credo Nr. 42

Henry Ford och judarna

Som vi har sett i ett tidigare kapitel har judarna varit så extremt motbjudande genom historien att de upprepade gånger har blivit utsparkade i nästan varje del av världen av sina tålmodiga värdar.

Nu judarnas himmelrike. Ett skriande undantag är Amerikas förenta stater. Detta judekontrollerade land är nu värd för fler av dessa elakartade parasiter än vad som kan hittas på någon annan plats i världen. Det är sannerligen ett judarnas himmelrike, det nya JerUSAlem, och de vita gentiler blir plundrade och härjade av sina judiska herrar efter behag. Efter den faktiska förstörelsen av Tyskland i andra världskriget blev USA det främsta målet för att försvaga och undergräva dess makt, och slutligen total rasmässig uppblandning, som vi har visat i föregående kapitel.

Henry Fords avslöjande i början av 1920-talet. Att spåra inflödet och maktökningen för den judiska plågan i Amerika är en lång historia och vi har inte utrymme att gå in på den helt här. Den är väl dokumenterad i andra böcker, varav de flesta dock den genomsnittlige amerikanen aldrig har sett. Ett av de tidigaste och bästa avslöjandena var en serie artiklar skrivna och/eller sponsrade av Henry Ford, Sr., automobilgeniet, i *Dearborn Independent*. Denna tidning, ett organ för Ford-företaget, publicerade en veckoserie mellan 1920 och 1922 om vad Ford kallade "den judiska frågan". Det var den mest genomträngande och grundliga historik, analys och exponering av den judiska konspirationen som hade gjorts någonstans i världen fram till den tiden.

Judarna försökte stjäla Fords imperium. Vid uppbyggnaden av sitt fantastiskt framgångsrika bilimperium fann Ford efter första världskriget att en grupp mystiska manipulatörer försökte stjäla hans företag. Genom att ha uppfinningsrikedomen och resurserna att göra det, gav han en grupp detektiver i uppdrag att genomföra en undersökning för att ta reda på vilka de skyldiga var. Han fann att de var en kombination av judar som konspirerade för att stjäla från honom det som han hade byggt upp under en livstid.

Undersökte den "Dolda handen". Eftersom Ford hade varit djupt oroad över de meningslösa härjningarna under det stora kriget (första världskriget) och genom sjösättandet av "Fredsskeppet" och andra aktiviteter utan framgång försökt få det till ett tidigare slut, hade han redan blivit medveten om den "judiska handen bakom kulisserna" i politiska affärer. Han föresatte sig då att göra en grundlig undersökning av hela det judiska problemet på en världsomspännande basis. Han anställde ett antal kompetenta

utredare och spenderade flera miljoner dollar på att sammanställa resultaten.

Exponering av judiska program och makt. Resultatet blev en artikelserie i Fords tidning, *Dearborn Independent*. Den jämförde upprepade gånger det program som lades fram i *Sions vises protokoll* (vi exponerade protokollen i *Nature's Eternal Religion*) med vad som pågick då och vad som hade pågått under en längre tid. Det pågår fortfarande idag. Serien sammanställdes till en förkortad bok med titeln *Den internationelle juden*. Den har översatts till ett dussintal språk och publicerats över hela världen av flera andra förlag. Den är fortfarande en av de främsta klassikerna genom tiderna när det gäller att exponera den världsomspännande judiska konspirationen och visa hur "Protokollen" utgör den judiska huvudplanen för förslavandet av världen.

Ylande judar hotar Ford. Denna exponering fick omedelbart judarna att yla av raseri. Det finns ingenting, absolut ingenting, som försätter judarna i större uppror än att sanningen sägs om dem.

De hotade omedelbart, skrek om förföljelse och satte in alla sina andra defensiva och offensiva vapen mot Henry Ford för att få honom att sluta publicera sanningen. Inte minst bland dessa vapen var kommersiell bojkott, finansiell press, smutskastning, karaktärsmord, fysiska hot och förlöjligande. Icke desto mindre publicerades artiklarna i sin helhet. Hela serien kan nu erhållas i böcker om fyra volymer från Church of the Creator.

Ford ger vika. Sådana var efterverkningarna av exponeringen att judarna var skoningslösa i sitt jagande av Henry Ford för en dementi, även långt efter att serien hade avslutats. År 1927 inledde American Jewish Committee en skadeståndstalan på en miljon dollar mot honom. Under trycket av alla hot, inklusive ett om att faktiskt preja hans bil av vägen och skicka Ford till sjukhus, förlikades Ford slutligen med judarna. Han "undertecknade" en dementi (faktiskt undertecknad av en av hans anställda i Fords frånvaro), återkallade osålda exemplar av *Den internationelle juden* och bad om ursäkt. Det sägs att fru Fords böner var det avgörande inflytandet.

Exponerade protokollen. Hur det än må vara med det, hade den fortsatta effekten av Henry Fords exponering av *Protokollen* och det internationella judiska nätverkets ränksmiderier långtgående effekter som avsevärt påverkade historien. Den viktigaste effekten är att vi fortfarande har kvar all den insamlade informationen. Det påstås att Nationalsocialistiska partiet i Tyskland under 1920-talet gjorde den till en av sina viktigaste läroböcker och att boken hade ett betydande inflytande på Hitlers tänkande.

Missade ett gyllene tillfälle. Henry Ford hade möjligheten att grunda en stark och meningsfull rörelse i USA för den vita rasens räddning mot den judiska anstormningen.

Han hade prestigen, de finansiella medlen och med sina miljontals lojala återförsäljare och kunder, den arbetskraft som krävdes för att göra det. Han misslyckades med att göra det.

När vi analyserar varför kan vi bara spekulera i att han inte hade den kämpaglöd som krävdes för att göra det, inte heller hade han personligheten eller bakgrunden för att bli en raskämpe som Adolf Hitler. Ford var först och främst ett geni inom maskiner och produktion. Det var hans livs främsta drivkraft. Han var inte heller den djupgående filosof som krävdes för att verkligen förstå lösningen på den judiska konspirationen. År 1927 var Ford 64 år gammal, omgiven av rikedom och handel, en situation som inte är gynnsam för att bli en korsfarare mot det judiska monstret. Vi klandrar honom inte för att han inte själv blev galjonsfiguren. Men med tanke på hans rikedom, medel, kunskap och stora organisation, missade han ett gyllene tillfälle att placera en yngre eldsjäl i spetsen för en sådan vit rörelse, som kunde ha drivit frågan vidare, med Ford som finansiellt och organisatoriskt stöd.

Varför ingen rörelse resulterade. Oavsett vilket gjorde han inte det, och ingen betydelsefull oberoende organisation utvecklades ur det i USA. Marken var bördig och den hade förberetts, men det utvecklades inte till en organiserad rörelse. Det åligger oss därför att analysera varför. Några av anledningarna finns i det tillvägagångssätt och de slutsatser som är inneboende i *Den internationella juden*. Låt oss lista dem.

Felaktigt tillvägagångssätt.

1. Ford såg konflikten som en mellan två religioner — kristendom och judendom.
2. Han såg det judiska hotet som ett hot om att förstöra kristendomen och därmed vår kristna civilisation, snarare än att erkänna civilisationen som en skapelse av den vita rasen.
3. Han såg kristendomen som en permanent kraft för det goda, vilket den inte är.
4. Han såg kristendomen som den vita mannens högt värderade religion, och ignorerade det faktum att juden uppfann den som ett gift för att förstöra romarna och den vita rasen i allmänhet.
5. Han förväxlade den vita rasens identitet med kristendomen.
6. Han var lika förvirrad över var vår lojalitet hör hemma som resten av goyim. Istället för att betona lojalitet mot den vita rasen, misslyckades han med att inse att rasen är polariseringspunkten och det permanenta värdet. Istället fortsatte han att tala om kristendom kontra judendom, en meningslös tävlan.
7. Han misstänkte aldrig det verkliga målet med den judiska konspirationen — förintelsen av den vita rasen — ett avgörande fel i hela hans premiss. Istället fortsatte han att tala om deras attacker på kristendomen — utan att inse att judarna kokade ihop kristendomen från första början och att den har varit deras mest kraftfulla vapen i förstörelsen av den vita rasen under de senaste 17 århundradena.

Felaktig lösning på problemet — eftersom han antingen inte förstod eller erkände frågan om Ras, föreslog han flera lösningar, vilka alla är antingen värdelösa eller otillräckliga.

1. Han föreslog att allt vi behöver göra är att exponera problemet. **Detta är inte tillräckligt.**

2. Han föreslog att judarna skulle städa upp i sitt eget hus, och förmodligen skulle göra det om tillräckligt många av de vanliga judarna visste vad som pågick. Detta är en löjlig idé. Det är som att be skallerormar att sluta bete sig som skallerormar, loppor att sluta bete sig som loppor, fluglarver att sluta bete sig som fluglarver och judar att sluta bete sig som judar.

3. Han förespråkade idén om att leva och låta leva, och att vi använder USA:s konstitution för att reformera judarna med lagliga medel. Detta är också löjligt av samma skäl som föregående punkt.

4. Han återgick till det judiska tillvägagångssätt som har grumlat den vite kristnes sinne i århundraden. Det är detta: Att Bibeln är obestridligen sann och källan till all visdom; och att (enligt hans tolkning av bibeln) judarna inte är ättlingar till Israel. Han hävdar att de kristna är de verkliga israeliterna och att judarna är ättlingar till Juda. Båda dessa villfarelser saknar minsta grund i historiska fakta och har varit ett sätt att förvirra den vita rasen i ett dussin århundraden. Det är den moderna tidens "British Israel"-bluff om igen.

5. Kyrkan och regeringen måste kristnas och amerikaniseras. Dessa är naturligtvis naiva och meningslösa "lösningar".

Kristendomen och "amerikanismen" har förvirrat den vite mannens tänkande. Det är judisk kristendom som förvred vårt tänkande från första början och hjälpte juden att få in oss i den röra vi befinner oss i. När det gäller amerikanisering, vad är egentligen "amerikanskt"? Niggerna, judarna, indianerna, mexikanerna och en mängd andra gyttjeraser i detta land är också "amerikanska". Så vilken av dessa motstridiga kulturer ska vi följa? Som jag har påpekat i ett tidigare kapitel bär ett polyglott samhälle på fröna till sin egen undergång. Idén om "amerikansk" är totalt otillräcklig och en farlig snara som judarna själva använder för att bedra oss. De använder termen "amerikansk" för att vilseleda oss i den riktning som bäst passar dem för tillfället. Detta kan de göra eftersom termen har hundra olika och motstridiga betydelser, och judarna kan övertyga sina offer att göra vad de än önskar att de ska göra, allt i "amerikanismens" namn, eller i "humanitetens" eller "broderskapets" namn, eller vilket slagord som än bäst tjänar deras förrädiska syfte vid det specifika tillfället.

Den verkliga lösningen. Vi inom Church of the Creator har ett helt annat tillvägagångssätt. Vi inser vad juden har känt till i...

över tre tusen år att ras är den underliggande frågan i kampen för överlevnad på denna planet jorden. Genom att smida en kompromisslös rasreligion (likt judarna gjorde tidigt i sin historia) avser vi att polarisera och samordna den vita rasens energier, att organisera den vita rasen och tämja dess vördnadsbjudande kraft för att en gång för alla krossa våra dödsfiender. I en angelägenhet som denna får vi inte hysa några tankar på priset. Vi måste göra vad som än krävs och med glädje betala priset. Uppnåendet av våra stora mål är ett fantastiskt fynd till vilket pris som helst, och att misslyckas med det vore en oförmildrad och kolossal tragedi.

Creative

Credo No. 43

En judes bekännelser

De förödande konsekvenserna av Paulus från Tarsus och kristendomen för förstörelsen av den romerska civilisationen

Följande skrevs av Marcus Eli Ravage, en judisk författare (1884–1965). Det publicerades i den numera nedlagda *Century Magazine* i numret från februari 1928. Det är så tydligt, så direkt, och dess implikationer så långtgående, att den fullständiga katastrofen, som här så uttryckligen beskrivs, helt undgår den genomsnittlige förvirrade vite kristne.

Här är rubriken och texten till Ravages artikel:

Ett verkligt anklagemål mot judarna

Naturligtvis hyser ni agg mot oss. Det tjänar ingenting till att säga att ni inte gör det. Så låt oss inte slösa tid på förnekelser och bortförklaringar. Ni vet att ni gör det, och jag vet det, och vi förstår varandra. Visst, några av era bästa vänner är judar, och allt det där. Jag har hört det förut en eller två gånger, tror jag. Och jag vet också att ni inte inkluderar mig personligen — "mig" som en enskild jude — när ni går till angrepp mot oss i er kollektiva stil, eftersom jag är, ja, så annorlunda, ni vet, nästan lika bra som en av er själva. Det där lilla undantaget väcker, av någon anledning, inte min tacksamhet; men låt det vara för nu. Det är den aggressiva, klättrande, framfusiga, materialistiska sorten ni ogillar — de som, kort sagt, påminner er så mycket om era egna framåtsträvande bröder. Vi förstår varandra perfekt. Jag klandrar er inte för det.

Vid min själ, jag klandrar ingen för att ogilla någon. Det som fascinerar mig med den här antijudiska verksamheten, så som ni utövar den, är att ni kommer med så fantastiska och genomskinliga ursäkter, ni verkar lida så fruktansvärt av självmedvetenhet, att om föreställningen inte vore så grotesk skulle den vara irriterande.

Det är inte som om ni vore amatörer: ni har hållit på med det i över femton sekler. Men när man ser er och hör era barnsliga förevändningar, kan man få intrycket att ni inte själva visste vad det hela handlar om. Ni hyser agg mot oss, men ni kan inte tydligt säga varför. Ni hittar på en ny ursäkt — en "anledning" är vad ni kallar det — var och varannan dag. Ni har staplat rättfärdiganden för er själva under dessa många hundra

av år och varje ny uppfinning är mer skrattretande än den förra och varje ny ursäkt motsäger och förintar den förra.

För inte så många år sedan brukade jag höra att vi var pengahungriga och kommersiella materialister; nu viskas klagomålet runt att ingen konst och inget yrke är säkert mot judisk invasion.

Vi är, om man ska tro er, på en gång klanaktiga och exklusiva, och oassimilerbara för att vi inte vill gifta oss med er, och vi är också klättrare och framfusiga och ett hot mot er rasliga integritet.

Vår levnadsstandard är så låg att vi skapar era slumområden och svältlönsindustrier, och så hög att vi tränger ut er från era bästa bostadsområden. Vi smiter från vår patriotiska plikt i krigstid för att vi är pacifister till natur och tradition, och vi är huvudkonspiratörerna bakom universella krig och de främsta profitörerna på dessa krig (se Sions vises protokoll).

Vi är på en gång grundarna och de ledande anhängarna av kapitalismen och de främsta förövarna av upproret mot kapitalismen.

Sannerligen, historien har inget liknande oss när det gäller mångsidighet!

Och, åh! Jag glömde nästan skälet av alla skäl, vi är det styvnackade folket som aldrig accepterade kristendomen, och vi är det kriminella folk som korsfäste dess grundare.

Men jag säger er, ni bedrar er själva. Ni saknar antingen självkännedom eller modet att se fakta i vitögat och erkänna sanningen. Ni hyser agg mot juden inte för att vi, som vissa av er verkar tro, korsfäste Jesus, utan för att vi gav honom liv. Er verkliga tvist med oss är inte att vi har förkastat kristendomen utan att vi har påtvingat er den!

Era lösa, motsägelsefulla anklagelser mot oss är inte i närheten av svärtan i vårt bevisade historiska brott. Ni anklagar oss för att ha anstiftat revolutionen i Moskva. Anta att vi erkänner anklagelsen. Än sen då? Jämfört med vad juden Paulus från Tarsus åstadkom i Rom, är den ryska omvälvningen ett rent gatubråk.

Ni för mycket oväsen och raseri över det otillbörliga judiska inflytandet i era teatrar och biopalats. Mycket väl; låt gå för att ert klagomål är välgrundat. Men vad är det jämfört med vårt svindlande inflytande i era kyrkor, era skolor, era lagar och era regeringar, och själva de tankar ni tänker varje dag?

En klumpig ryss förfalskar en uppsättning papper och publicerar dem i en bok kallad Sions vises protokoll som visar att vi konspirerade för att framkalla det senaste världskriget. Ni tror på den boken. Gott så. För argumentets skull kan vi skriva under på varje ord i den. Den är äkta och autentisk. Men vad är det vid sidan av den obestridliga historiska konspiration som vi har genomfört, som vi aldrig har förnekat eftersom ni aldrig haft modet att anklaga oss för den, och av vilken hela dokumentationen finns tillgänglig för vem som helst att läsa?

Om ni verkligen menar allvar när ni talar om judiska sammansvärjningar, får jag då inte rikta er uppmärksamhet mot en som är värd att tala om? Vad tjänar det till att slösa ord på den påstådda kontrollen över er allmänna opinion genom judiska finansmän, tidningsägare och filmmagnater, när ni lika gärna med rätta skulle kunna anklaga oss för den bevisade kontrollen över hela er civilisation genom de judiska evangelierna?

Ni har inte ens börjat inse det verkliga djupet av vår skuld. Vi är inkräktare. Vi är störare. Vi är omstörtare. Vi har tagit er naturliga värld, era ideal, ert öde, och skapat förödelse med dem. Vi har legat bakom inte bara det senaste stora kriget utan nästan alla era krig, inte bara den ryska utan nästan varje annan större revolution i er historia. Vi har fört in tvedräkt och förvirring och frustration i ert personliga och offentliga liv. Vi gör det fortfarande. Ingen kan säga hur länge vi ska fortsätta att göra det.

Se tillbaka lite och se vad som har hänt. För nittonhundra år sedan var ni en oskyldig, bekymmerslös hednisk ras. Ni tillbad otaliga gudar och gudinnor, luftens andar, de rinnande strömmarnas och skogens andar. Ni kände en oblyg stolthet över era nakna kroppars glans. Ni skulpterade bilder av era gudar och av den lockande mänskliga gestalten. Ni fann glädje i striderna på fältet, arenan och slagfältet. Krig och slaveri var fasta institutioner i era system. Medan ni roade er på sluttningarna och i dalarna i det stora fria, började ni spekulera över livets under och mysterium och lade grunden för naturvetenskap och filosofi. Er kultur var en ädel, sinnlig kultur, obesvärad av ett socialt samvetes stygn eller av några sentimentala ifrågasättanden om mänsklig jämlikhet. Vem vet vilket stort och ärorikt öde som kunde ha blivit ert om vi hade lämnat er i fred.

Men vi lämnade er inte i fred. Vi tog hand om er och rev ner den vackra och storslagna struktur ni hade rest, och ändrade hela er historias gång. Vi kuvade er som inget av era imperier någonsin underkuvade Afrika eller Asien. Och vi gjorde allt utan kulor, utan blod eller upplopp, utan tvång av något slag. Vi gjorde det enbart genom vår andes oemotståndliga makt, med idéer, med propaganda.

Vi gjorde er till villiga och omedvetna bärare av vår mission till hela världen, till världens barbariska raser, till de oräkneliga ofödda generationerna. Utan att fullt ut förstå vad vi gjorde med er, blev ni ombud för vår rasmässiga tradition och bar vårt evangelium till jordens outforskade hörn.

Våra stam-sedvänjor har blivit kärnan i er moraliska kod. Våra stamlagar har utgjort den grundläggande basen för alla era vördnadsbjudande konstitutioner och rättssystem. Våra legender och våra folksagor är den heliga kunskap som ni nynnar för era spädbarn. Våra poeter har fyllt era psalmböcker och era bönböcker. Vår nationella historia har blivit en oumbärlig del av lärdomen hos era pastorer och präster och

lärda. Våra kungar, våra statsmän, våra profeter, våra krigare är era hjältar. Vårt uråldriga lilla land är ert Heliga land. Vår nationella litteratur är er Heliga Bibel. Vad vårt folk tänkte och lärde har blivit oskiljaktigt sammanvävt med själva ert tal och er tradition, tills ingen bland er kan kallas bildad som inte är förtrogen med vårt rasmässiga arv.

Judiska hantverkare och judiska fiskare är era lärare och era helgon, med oräkneliga statyer uthuggna i deras avbild och otaliga katedraler resta till deras minne. En judisk jungfru är ert ideal för moderskap och kvinnlighet. En judisk upprorsprofet är centralfiguren i er religiösa tillbedjan. Vi har störtat era avgudar, kastat åt sidan ert rasmässiga arv och ersatt dem med vår Gud och våra traditioner. Ingen erövring i historien kan ens fjärran jämföras med denna totala seger som vår erövring över er utgör.

Hur gjorde vi det? Nästan av en slump. För nästan två tusen år sedan i det fjärran Palestina hade vår religion förfallit i förruttnelse och materialism. Penningväxlare innehade templet. Degenererade, själviska präster utpressade vårt folk och blev feta. Då reste sig en ung patriot-idealist och gick genom landet och manade till en trons pånyttfödelse. Han hade ingen tanke på att grunda en ny kyrka. Liksom alla profeter före honom var hans enda mål att rena och vitalisera den gamla läran. Han angrep prästerna och drev ut penningväxlarna ur templet. Detta förde honom i konflikt med den etablerade ordningen och dess stödjepelare. De romerska myndigheterna, som ockuperade landet, fruktade hans revolutionära agitation som ett politiskt försök att fördriva dem, arresterade honom, rannsakade honom och dömde honom till döden genom korsfästelse, en vanlig avrättningsform vid den tiden. Jesu från Nasaret efterföljare, huvudsakligen slavar och fattiga arbetare, vände sig i sin sorg och besvikelse bort från världen och bildade ett brödraskap av pacifistiska icke-våldsmän, som delade minnet av sin korsfäste ledare och levde tillsammans kommunistiskt. De var blott en ny sekt i Judeen, utan makt eller betydelse, varken den första eller den sista.

Först efter romarnas förstörelse av Jerusalem fick den nya läran betydelse. Då uttänkte en patriotisk jude vid namn Paulus eller Saulus idén att ödmjuka den romerska makten genom att förstöra dess krigsmakts moral med de läror om kärlek och icke-motstånd som predikades av den lilla sekten av judiska kristna. Han blev hedningarnas apostel, han som dittills hade varit en av skarans mest aktiva förföljare. Och så väl utförde Paulus sitt arbete att inom fyra århundraden var det stora imperiet, som hade underkuvat Palestina tillsammans med halva världen, en ruinlycka. Och den lag som utgick från Sion blev Roms officiella religion.

Detta var början på vår dominans i er värld. Men det var bara en början. Från denna tid och framåt är er historia föga mer än

än en kamp om herraväldet mellan din egen gamla hedniska ande och vår judiska ande. Hälften av era krig, stora som små, är religiösa krig, utkämpade om tolkningen av det ena eller det andra i våra läror. Knappt hade ni brutit er loss från er primitiva religiösa enkelhet och försökt utöva den hedniska romerska lärdomen förrän Luther, beväpnad med vårt evangelium, reste sig för att slå ner er och återinsätta vårt arv på tronen. Ta de tre främsta revolutionerna i modern tid — den franska, den amerikanska och den ryska. Vad är de annat än triumfer för den judiska idén om social, politisk och ekonomisk rättvisa?

Och slutet är fortfarande långt borta. Vi kommer att dominera er. I just detta ögonblick slits era kyrkor itu av ett inbördeskrig mellan fundamentalister och modernister, det vill säga mellan dem som strävar efter att genom långsamma steg beröva oss vårt inflytande. Gång på gång bryter Judeas puritanska arv ut i vågor av scen-censur, söndagslagar och nationella förbudslagar. Och medan dessa saker händer, svamlar ni om judiskt inflytande i filmerna.

Är det något under att ni hyser agg mot oss? Vi har lagt ett hinder för era framsteg. Vi har påtvingat er en främmande bok och en främmande tro som ni inte kan svälja eller smälta, som står i strid med er medfödda ande, som håller er ständigt illa till mods, och som ni saknar andan att antingen förkasta eller acceptera fullt ut.

Fullt ut har ni naturligtvis aldrig accepterat våra kristna läror. I era hjärtan är ni fortfarande hedningar. Ni älskar fortfarande krig och utskurna bilder och strid. Ni känner fortfarande stolthet över den nakna mänskliga gestaltens härlighet. Ert sociala samvete är, trots all demokrati och hela er sociala revolution, fortfarande en ömkligt ofullkomlig sak. Vi har bara delat er själ, förvirrat era impulser och förlamat era önskningar. Mitt i striden är ni tvungna att knäböja inför honom som befallde er att vända andra kinden till, som sade "Stå inte emot det onda" och "Saliga är de som skapar frid." I er lystnad efter vinst blir ni plötsligt störda av ett minne från era söndagsskoldagar om att inte bekymra sig för morgondagen. I era industriella strider, när ni utan samvetskval skulle krossa en strejk, blir ni plötsligt påminda om att de fattiga är välsignade och att människor är bröder i Herrens faderskap. Och just som ni står i begrepp att ge efter för frestelsen, lägger er judiska fostran en hindrande hand på er axel och slår den bräddfulla bägaren ur era läppar. Ni kristna har aldrig blivit kristnade. I den mån har vi misslyckats med er. Men vi har för alltid förstört nöjet med hedendomen för er.

Så varför skulle ni inte hysa agg mot oss? Om vi vore i ert ställe skulle vi förmodligen ogilla er mer innerligt än ni gör oss. Men vi skulle inte tveka att tala om varför. Vi skulle inte ta till undanflykter och genomskinliga förevändningar. Med miljontals plågsamt respektabla judiska butiksägare runtomkring oss skulle vi inte förolämpa ert förstånd och vår egen ärlighet genom att tala om kommunism som en

judisk filosofi. Och med miljontals hårt arbetande obemedlade judiska gårdfarihandlare och arbetare bör vi inte göra oss löjliga genom att tala om internationell kapitalism som ett judiskt monopol. Nej, vi bör gå rakt på sak. Vi bör betrakta denna förvirrade, verkningslösa röra som vi kallar civilisation, denna halvkristna, halvpaganistiska blandning, och — vi bör säga till er rakt ut: "För denna oreda tackar vi er, era profeter och er bibel."

Observationer: (Citat från ovanstående visas i fet stil.) Där har ni hela historien i ett nötskal, uttryckt så kortfattat och tydligt som mänskligt möjligt. Och, märkligt nog, skrevs det av en jude. Varför han skulle försäga sig kan vi bara spekulera i, men kanske övervann hans arrogans och behov av att skryta för världen hans diskretion och hans naturliga judiska instinkt att vara oärlig. Oavsett hans motiv är det märkliga att vita gentiler, särskilt kristna, kan läsa det ett dussin gånger och ändå inte fatta de fulla konsekvenserna av vad denne skrytsamme jude säger.

En hel bok skulle kunna skrivas om denna korta artikel, men låt oss bara understryka några av de mer väsentliga påståenden han gör.

* **Ni hyser agg mot oss men kan inte tydligt säga varför.** Han fortsätter med att visa att gentilerna hittar på varje bräcklig anklagelse och beskyllning, men märkligt nog misslyckas med att ta upp det viktigaste skälet av alla. Judarna anklagas för att vara kapitalister och kommunister på samma gång. De anklagas för att vara pacifister och anstiftare av krig, och även de som drar nytta av dessa krig. Vi anklagar judarna för att ha rört upp den ryska revolutionen. Ravage erkänner öppenhjärtigt att alla dessa anklagelser är sanna, och att de också var de främsta drivkrafterna bakom den franska revolutionen och den amerikanska revolutionen. Han erkänner öppenhjärtigt att anklagelserna i "Sions vises protokoll" i grunden är sanna (fastän han som en typisk jude hävdar att de är en "förfalskning". En "förfalskning" av vad? En förfalskning förutsätter ett original.) Han kastar ut utmaningen: Än sen om alla dessa anklagelser är sanna? Vi dumma gentiler anklagar dem för trivialiteter, men är rädda för att framföra den verkliga anklagelsen, som är tusen gånger mer förödande. Ett annat vanligt skäl till att vi gentiler hävdar hat mot judarna är att vi anklagar dem för att ha korsfäst "vår Frälsare", Jesus Kristus.

* **Men jag säger er, ni bedrar er själva. Ni saknar antingen självkännedom eller modet att se fakta i vitögat och erkänna sanningen.**

Detta uttalande är så uppenbart sant att det knappast behöver någon ytterligare kommentar. Vad han säger härnäst är sakens verkliga kärna:

* **Ert verkliga gräl med oss är inte att vi har förkastat kristendomen, utan att vi har påtvingat er den.**

Detta är en så betydelsefull sanning att den borde lysa i neon i varje stad, tätort och by. Ändå kommer de flesta vita goyim att

kraftfullt förneka denna överväldigande katastrof som drastiskt förändrade historiens gång och den Vita Rasens öde, allt till det sämre. Inte bara kommer dessa vilseledda tölpar att förneka det, utan de kommer kraftfullt att försvara kristendomen, för att sedan förstöra och attackera dig för att du har mage att ens ifrågasätta deras missriktade vidskepelse.

* **Men vad är det jämfört med vårt svindlande inflytande i era kyrkor, era skolor, era lagar och era regeringar, och själva de tankar ni tänker varje dag?**

Han säger: att genom att pracka på oss en judisk hopkokad religion, kristendomen, har de format matrisen för alla våra idéer, ideal, tankar, syften och mål. Detta inkluderar regering, skolor, lagar och den grundläggande filosofin för varje annan viktig institution. Han betonar:

* **Den obestridliga historiska konspiration vi har genomfört, av vilken kristendomen är ryggraden och det stora genombrottet, av vilken det fullständiga registret finns tillgängligt för vem som helst att läsa, och pekar vidare specifikt ut den bevisade kontrollen över hela er civilisation genom de judiska evangelierna.**

* **Ni har inte ens börjat uppskatta det verkliga djupet av vår skuld.**

Detta är ett underbetyg. Innan vi Skapare kom och avslöjade hela den judisk-kristna-kommunistiska kontinuiteten i den vidriga judiska konspirationen för att förgöra den Vita Rasen, verkar ingen ha haft integriteten (eller modet) att ens utforska detta ämne. Men med denna bok, den Vite Mannens Bibel, finns allt där för vem som helst att läsa, och med genomsnittlig intelligens, att förstå.

Efter att ha visat att de så kallade hedniska grekiska och romerska civilisationerna lade grunden för naturvetenskap och filosofi (baserat på Naturens Eviga Lagar, som i Kreativitet) och var väl på väg mot otyglad storhet, spekulerar han:

* **Vem vet vilket stort och ärorikt öde som kunde ha varit ert om vi hade lämnat er ifred. Det är en fråga jag också ofta har begrundat och det möjliga svaret svindlar fantasin. Hade den romerska civilisationen avancerat ytterligare sexton århundraden med de framsteg den gjorde innan den fördärvades av kristendomen, skulle de tekniska, genetiska och konstnärliga nivåerna idag vara ett underverk att skåda. Det är Skaparens Kyrkas mål att plocka upp och föra vidare den Vita Rasens framsteg där de olycksaliga romarna slutade och föra dem till ännu högre höjder.**

* **Men vi lämnade er inte ifred. Vi tog hand om er och rev ner den vackra och generösa struktur ni hade rest, och förändrade hela förloppet av ert**

historia. Vi besegrade er som inget av era imperier någonsin underkuvade Afrika eller Asien.

Hur sant och hur katastrofalt! Det är Skaparens Kyrkas mål att övervinna denna fruktansvärda sinnesåkomma som judarna för sjutton århundraden sedan prackade på den vita rasen, och att återigen följa det stora och ärorika öde som Naturen har i beredskap för oss. Oavsett hur lång vägen är eller hur svår uppgiften ter sig, är detta vår lysande stjärna. Vi måste följa den, vad som än händer. Inget pris är för högt, inget offer för stort.

* **Utan att fullt ut förstå vad vi gjorde mot er, blev ni ombud för vår rastradition och spred vårt evangelium till jordens outforskade hörn.**

Tyvärr, nästan två tusen år senare, förstår den stora majoriteten av de vita goyim fortfarande inte vad judarna har gjort mot oss med hjälp av sitt mest effektiva verktyg, kristendomen, och ännu mindre förstår de vad de gör mot oss idag. Det är Skaparens Kyrkas uttalade mål att göra detta glasklart för våra vita raskamrater och återigen få dem att ta sitt förnuft till fånga.

Den judiska religionen var vid den tiden en obetydlig religion bland många som florerade i det romerska riket. Den höll snabbt på att falla sönder i fogarna på grund av sin egen ruttenhet.

* **För nästan två tusen år sedan i det fjärran Palestina hade vår religion förfallit i fördärv och materialism.**

Utan sin religion skulle även den judiska rasen snart ha fallit isär och försvunnit, vilket vi har visat i många andra delar av denna bok. Det som räddade dem var den iver och hängivenhet som Saul från Tarsus (kristnas St. Paulus) uppvisade genom att sprida en giftig ny lära bland hedningarna, en lära som härstammade från en liten judisk sekt (esséerna) och som inte tilldrog sig någon särskild uppmärksamhet, särskilt inte från den judiska huvudfåran. Faktum är att Saul, som insåg dess självmordskaraktär, först förföljde denna sekt eftersom han inte ville att judarna skulle bli smittade av den. Sedan fick han den briljanta idén att mata romarna med den... Detta var den mest ödesdigra och betydelsefulla vändpunkten i den vita rasens och hela mänsklighetens historia.

* **Sedan uttänkte en patriotisk jude vid namn Paulus eller Saul idén att förödmjuka den romerska makten genom att förstöra moralen hos dess soldater med de läror om kärlek och icke-motstånd som predikades av den lilla sekten av judiska kristna. Han blev hedningarnas apostel... och så väl utförde Paulus sitt arbete att det stora imperiet, som underkuvat Palestina tillsammans med halva världen, inom fyra århundraden var en ruinlög.**

Där har ni det i essens. Kristendomen med sina självmordsbenägna dogmer om barmhärtighet, icke-motstånd, jämlikhet och broderlig kärlek för världens alla avskum, drog ner det mest hälsosamma, virila och kreativa Vita Imperium som någonsin existerat i en hög av ruiner.

Judendomen fick en ny injektion. Den hade gjort en enorm upptäckt — religionens makt att kontrollera människors sinnen — vän som fiende — och de förödande effekterna när en dålig religion prackas på deras fiender genom det judiska nätverkets organiserade, koncentrerade ansträngningar. Deras nya upptäckt expanderade från religion till alla andra former av propaganda.

* **Det var början på vår dominans över er värld... Hälften av era krig, stora som små, är religionskrig, utkämpade över tolkningen av det ena eller det andra i våra läror...**

Han fortsätter vidare med att skryta om de katastrofala konsekvenserna av denna lömska lära:

* **Vi har lagt ett hinder för era framsteg. Vi har påtvingat er en främmande bok och en främmande tro som ni inte kan svälja eller smälta, som står i strid med er medfödda natur, som håller er evigt illa till mods, och som ni saknar modet att antingen förkasta eller acceptera fullt ut.**

Detta är ett skolexempel på det gamla ordspråket "ett hus i strid med sig självt kan inte bestå" i full tillämpning. Juden har med sin avskyvärda kristna trosbekännelse rört om i den vita mannens hjärna med sitt bedrägeri om "spöken i skyn". Han har förvirrat, lamslagit och splittrat vår "medfödda natur" till den grad att vi är blockerade, paralyserade och står nakna och försvarslösa inför våra fiender. Juden har gjort allt genom att tillskriva dygd åt sådana självmordsidéer som "sälj allt du äger och ge till de fattiga", "älska dina fiender", "stå inte emot det onda", "döm inte" och "vänd andra kinden till". Han hånar oss ytterligare med att vi för alltid har förstört glädjen med hedendomen för er.

* **Han avslutar, så varför skulle ni inte hysa agg mot oss? Ja, varför inte? Vi borde, och om vi har några hjärnor kvar överhuvudtaget, utkräva en fruktansvärd vedergällning och hämnd på dem för allt det onda de har prackat på oss under dessa många årtusenden. Han säger uppriktigt att judarna själva inte skulle acceptera en sådan kränkning tyst, utan skulle reagera med våldsamma protester och högljudd aggressiv vedergällning.**

* **Nej, vi bör gå rakt på sak. Vi bör betrakta denna förvirrade, verkningslösa röra som vi kallar civilisation, denna halvkristna, halvhedniska blandning, och vi skulle säga till er rakt ut: "För denna röran, tack vare er, era profeter och er Bibel."**

Det skulle de sannerligen. Det är hög tid att den vita rasen reser sig som en man, rycker denna avskyvärda judiska boja ur vårt svalg och kastar bort den

tillbaka i deras ansikten. Det är hög tid att vi antar en egen religion, en religion som är i harmoni med vår medfödda anda, en religion som inte är främmande för den vita rasens bästa instinkter, utan i samklang med den, och en religion som är i samklang med naturens eviga lagar. En sådan religion har vi nu i Kreativitet.

Kreativt

Credo Nr. 44

Berättelsen om

Kejsarens nya kläder

Erövrad av skräpig judisk litteratur. Den vita rasen har ett så rikt arv av vacker och intressant egen litteratur, att den måste ha förlorat sitt kollektiva förstånd för att någonsin ha antagit en skräpig röra av judisk litteratur som grund för sin religion. Som Marcus Eli Ravage har påpekat, har den judiska litteraturen haft förödande effekter på den vita rasens kultur och historia, och har erövrat oss som ingen militär erövrare någonsin har gjort.

Den vita rasen har ett enormt rikt eget arv. En del av den vita mannens litteratur går tillbaka till många århundraden innan Gamla testamentet ens skrevs. Aesops fabler, av vilka flera hundra fortfarande finns bevarade, dateras tillbaka till egyptisk tid. Visst överträffar visdomen, de moraliska lärdomarna och tillämpningen av dessa lärdomar vida allt det meningslösa skräpet om judiska strider med icke-existerande stammar på en icke-existerande Moses tid. När vi läser berättelsen i Aesops fabler om Hunden i krubban, eller Haren och sköldpaddan, är lärdomen tydlig, koncis och tidlös. I kontrast härtill, när vi läser berättelsen om Jona och valen i Gamla testamentet, vilken tänkbar lärdom kan en intelligent människa dra från en så fånig och meningslös historia?

Vem behöver judiskt skräp? Den vita människan har den största rikedomen av litteratur av alla raser som någonsin levt. Utöver sådana stora och oöverträffade författare som Shakespeare, Goethe, Tennyson, Schiller och tusentals andra, har den vita människan också ett överflöd av folklore på alla språk. Förutom Aesops fabler som går tillbaka till antiken, har vi Grimms sagor, Andersens sagor, de nordiska och germanska legenderna, rikedomen av myter i grekisk och romersk antologi, och en mängd andra. Hur ytterst dumt att ta till smutsig judisk litteratur! Detta är en löjlig situation som Church of the Creator avser att korrigera.

Massornas lättluradhet. Som ett miljöombyte och för att visa hur människor kan hetsas till att acceptera och vidarebefordra ett väl marknadsfört rykte, vill vi här återge berättelsen om Kejsarens nya kläder av Hans Christian Andersen. Berättelsen kommer, hoppas jag, att hjälpa till att förklara hur lättlurade människor är i allmänhet och att denna lättluradhet har

gjorde det möjligt för juden att lura vårt folk att acceptera och främja den judisk-kristna bibeln, ett vidrigt stycke litteratur som har gjort mer för att förvirra, förbrylla och ödelägga den vita rasen än någon annan bok i den vita rasens historia. Här är berättelsen om Kejsarens nya kläder.

Kejsarens nya kläder

För många år sedan fanns det en kejsare som var så omåttligt förtjust i nya kläder att han lade ut alla sina pengar på dem. Han brydde sig inte alls om sina soldater, inte heller om teatern eller om att köra i skogen, utom för att få visa upp sina nya kläder. Han hade en dräkt för varje timme på dagen. Istället för att säga som man gör om varje annan kung eller kejsare, "Han är i sitt rådsrum", sade folket alltid: "Kejsaren är i sin garderob."

Livet var mycket glatt i den stora staden där han bodde. Skaror av främlingar kom på besök varje dag, och bland dem kom en dag två bedragare. De utgav sig för att vara vävare och sade att de förstod sig på att väva de vackraste tyger man kunde tänka sig. Inte nog med att färgerna och mönstren var ovanligt fina, utan de kläder som syddes av detta tyg hade den sällsamma egenskapen att de blev osynliga för varje människa som inte var duglig för sitt ämbete, eller som var obegripligt dum.

"Det måste vara praktfulla kläder", tänkte kejsaren. "Genom att bära dem skulle jag kunna upptäcka vilka män i mitt rike som är olämpliga för sina poster. Jag skall kunna skilja de kloka männen från de dumma. Ja, jag måste sannerligen beställa något av det där tyget att vävas åt mig."

Han betalade de båda bedragarna mycket pengar i förskott, så att de skulle kunna påbörja sitt arbete genast.

De satte upp två vävstolar och låtsades väva, men de hade absolut ingenting på sina skyttlar. Redan från början begärde de en mängd av det finaste silke och det renaste guldtråd, alltihop stoppade de i sina egna väskor medan de arbetade vid de tomma vävstolarna långt in på natten.

"Jag skulle vilja veta hur det går för de där vävarna med deras tyg", tänkte kejsaren, men han kände sig lite underlig när han besinnade att den som var dum eller olämplig för sitt ämbete inte skulle kunna se det. Han trodde förvisso att han själv inte behövde hysa någon fruktan, men ändå tänkte han att han skulle skicka någon annan först för att se hur det gick. Alla i staden visste vilken underbar kraft tyget besatt, och var och en var ivrig att se hur dum hans granne var.

"Jag skall skicka min trogne gamle minister till vävarna", tänkte kejsaren. "Han kommer att vara bäst lämpad att se hur tyget ser ut, för han är en klok man och ingen sköter sina sysslor bättre än han."

Så den gode gamle ministern gick in i rummet där de två bedragarna satt och arbetade vid den tomma vävstolen.

"Gud hjälpe oss," tänkte den gamle ministern och spärrade upp ögonen vidöppna, "Varför, jag kan inte se någonting!" Men han aktade sig noga för att säga det.

Båda bedragarna bad honom vara så god att stiga lite närmare och frågade om han inte tyckte att det var ett vackert mönster och en härlig färgsättning. De pekade på den tomma vävstolen. Den stackars gamle ministern stirrade så hårt han kunde, men han kunde inte se någonting, för det fanns naturligtvis ingenting att se.

"Herre jösses," tänkte han, "Är det möjligt att jag är en dåre? Det har jag aldrig trott, och ingen får få veta det. Är jag inte lämpad för mitt ämbete? Det går aldrig an att säga att jag inte kan se tyget."

"Nå, herrn, ni säger ingenting om tyget," sade den ene som låtsades väva.

"Åh, det är vackert — alldeles förtjusande," sade ministern och tittade genom sina glasögon. "Ett sådant mönster och sådana färger! Jag ska sannerligen säga till kejsaren att tyget behagar mig mycket."

"Det gläder oss att höra er säga så," sade bedragarna, och sedan nämnde de alla färgerna och beskrev det säregna mönstret. Den gamle ministern lyssnade noga på vad de sade, för att kunna upprepa det när han kom hem till kejsaren.

Sedan fortsatte bedragarna med att kräva mer pengar, mer silke och mer guld för att kunna fortsätta med vävningen. Men de stoppade allt i sina egna fickor. Inte en enda tråd sattes någonsin i vävstolen, utan de fortsatte som förut att väva vid den tomma vävstolen.

Kejsaren sände snart en annan trogen ämbetsman för att se hur det gick med tyget och om det snart skulle vara färdigt. Samma sak hände honom som med ministern. Han tittade och tittade, men eftersom det bara fanns den tomma vävstolen, kunde han ingenting se alls.

"Är inte detta ett vackert stycke tyg?" sade båda bedragarna och visade och förklarade det vackra mönstret och färgerna som inte fanns där att se.

"Jag vet att jag inte är någon dåre," tänkte mannen, "så det måste vara så att jag är olämplig för mitt goda ämbete. Det är dock mycket märkligt. Hur som helst får man inte låta det märkas." Så han prisade tyget han inte såg och försäkrade dem om sin förtjusning över de vackra färgerna och mönstrets originalitet.

"Det är absolut förtjusande," sade han till kejsaren. Alla i staden talade om detta praktfulla tyg.

Nu tänkte kejsaren att han själv ville se det medan det fortfarande satt i vävstolen. Så, åtföljd av ett antal utvalda hovmän, bland vilka fanns de två trogna ämbetsmännen som redan hade sett det inbillade tyget, gick han för att besöka de listiga bedragarna, som arbetade på så hårt de någonsin kunde vid den tomma vävstolen.

"Det är magnifikt," sade båda de betrodda ämbetsmännen. "Se bara, Ers Majestät, vilket mönster! Vilka färger!" Och de pekade på den tomma vävstolen, ty de trodde båda utan tvivel att de andra kunde se tyget.

"Vad?" tänkte kejsaren. "Jag ser ingenting alls. Detta är förfärligt! Är jag en dåre? Är jag inte duglig att vara kejsare? Nej, inget värre skulle kunna hända mig!"

"Åh, det är vackert," sade kejsaren. "Det har mitt högsta godkännande." Och han nickade belåtet medan han betraktade den tomma vävstolen. Ingenting skulle förmå honom att säga att han inte kunde se någonting.

Hela sviten stirrade och stirrade, men såg inte mer än alla de andra. Likväl utropade de alla tillsammans med Hans Majestät: "Det är mycket vackert." Och de rådde honom att bära en dräkt gjord av detta underbara tyg vid tillfället för en stor procession som just skulle äga rum. "Magnifikt! Praktfullt! Utmärkt!" gick från mun till mun. De var alla lika förtjusta över det. Kejsaren gav var och en av skojarna en riddarorden att bära i knapphålet och titeln "Vävarjunkare."

Bedragarna satt uppe hela natten före den dag då processionen skulle äga rum och brände sexton ljus, så att folk skulle kunna se hur angelägna de var att få kejsarens nya kläder färdiga. De låtsades ta ner tyget från vävstolen. De klippte i luften med en stor sax och de sydde med nålar utan tråd i. Till sist sade de: "Nu är kejsarens nya kläder färdiga."

Kejsaren gick själv till dem med sina förnämaste hovmän, och båda bedragarna lyfte en arm i luften, som om de höll i något. De sade: "Se, här är byxorna. Här är rocken. Här är manteln," och så vidare. "Det är lätt som spindelväv. Man skulle kunna tro att man inte hade någonting på sig, men det är just det som är det fina med det."

"Ja," sade alla hovmännen, men de kunde inte se någonting, ty det fanns ingenting att se.

"Vill Ers Kejserliga Majestät vara så nådig att ta av Er kläderna?" sade bedragarna. "Så att vi kan ta på de nya, precis här framför den stora spegeln."

Kejsaren tog av sig alla sina kläder, och bedragarna låtsades räcka honom det ena plagget efter det andra av de nya som de hade låtsats tillverka. De låtsades fästa något runt hans midja och knyta fast något. Detta var släpet, och kejsaren vände och vred på sig framför spegeln.

"Hur väl Hans Majestät ser ut i de nya kläderna! Hur klädsamma de är!" ropade allt folket runt omkring. "Vilket mönster, och vilka färger! Det är de mest praktfulla dräkter."

"Tronhimmeln väntar utanför, den som ska bäras över Ers Majestät i processionen," sade ceremonimästaren.

”Nåväl, jag är helt redo”, sade kejsaren. ”Sitter inte kläderna bra?” Sedan vände han sig om igen framför spegeln, så att det skulle se ut som om han betraktade dessa storslagna ting.

Kammarherrarna som skulle bära släpet böjde sig ner och låtsades lyfta upp det från marken med båda händerna, och de gick framåt med händerna i luften. De vågade inte låta det märkas att de inte kunde se någonting.

Sedan gick kejsaren i processionen under den praktfulla tronhimmeln, och alla människor på gatorna och i fönstren utropade: ”Hur vackra är inte kejsarens nya kläder! Vilket fantastiskt släp! Och de sitter helt perfekt!” Ingen ville låta det märkas att han ingenting såg, för då skulle han inte vara duglig för sitt ämbete, eller så var han en dåre.

Inga av kejsarens kläder hade varit så framgångsrika.

”Men han har ju ingenting på sig”, sade ett litet barn.

”Åh, lyssna på den oskyldige”, sade dess far. Och den ene viskade till den andre vad barnet hade sagt. ”Han har ingenting på sig — ett barn säger att han inte har någonting på sig!”

”Men han har ju ingenting på sig!” ropade till slut hela folket.

Kejsaren krökte sig, för han visste att det var sant. Men han tänkte: ”Processionen måste fortsätta nu.” Så han höll sig ännu rakare än förut, och kammarherrarna höll upp det osynliga släpet.

* * * * *

Tillbaka till förnuftet. Liksom det lilla barnet som påpekar den uppenbara sanningen, vill vi i Church of the Creator påpeka den uppenbara sanningen om den judiska svindeln med ”spöken i skyn”. Genom att starta en världsomspännande rörelse vill vi leda den vita rasen tillbaka till förnuftet och ropa i kör: ”Men han har ju ingenting på sig!”

I nästa kapitel vill vi undersöka detta märkliga fenomen av vidskeplighet och lättrogenhet ytterligare och därigenom leda vårt folk tillbaka till förnuftet, till sanningen och till frälsningen.

Cretive

Credo nr 45

Vidskeplighet och Lättrogenhet

Den vita rasens akilleshäl

Den vita rasens märkliga svaghet. Under de senaste två tusen åren har två negativa egenskaper i den vita rasens sinne kanske orsakat den mer skada än någon annan. Dessa två defekter är dess sårbarhet för (a) vidskeplighet och (b) lättrogenhet. Inte för att den vita rasen är mer mottaglig för dessa brister i sinnet än blandraserna. Inte alls. Den är förmodligen till och med mindre så, men konsekvenserna av dessa brister för den högt framstående vita rasen har varit tusen gånger mer katastrofala än för blandfolken. Dessa två barnsliga och dumma egenskaper är särskilt märkliga och förödmjukande för den ädla vita rasen, vars mentala, kulturella, kreativa och produktiva förmågor har visat sig vara så överlägsna alla blandrasers att det inte finns någon jämförelse.

Vad är vidskeplighet? Vad är lättrogenhet? Är de sammanlänkade?

Lättrogenheten kommer först. Om vi tar den sista frågan först, finner vi att för att vara vidskeplig måste man vara lättrogen i sig själv. En person kan dock vara lättrogen inom vissa andra områden utan att vara vidskeplig.

Spökvärlden. Vidskeplighet är i grunden att tro på en övernaturlig "värld", det vill säga en värld utanför Naturen och dess lagar. I främsta hand kretsar dessa föreställningar kring en "värld" av andar, gengångare och spöken, vilka i princip betyder samma sak, och som en hånfull term kommer vi att referera till hela denna röra av andar och gengångare som "spöken". Denna spökvärld är ytterligare uppdelad i goda och onda figurer; i "heliga" andar, gudar, gudinnor, änglar, serafimer; och de "onda" spökena, lucifer-figurer, häxor, demoner, djävlar och en mängd andra lägre spöken. Området demonologi är ett helt ämne i sig självt, om vilket hela volymer av idiotiska böcker har skrivits. Det behöver knappast sägas att ingen, förutom kanske en flykting från ett dårhus, någonsin har sett en "demon". Vad gäller gudarna i denna spökvärld har vissa författare katalogiserat så många som 30 000 enskilda gudar som en vidskeplig och lättrogen mänsklighet har kokat ihop, tillbett och dåraktigt trott på under årtusendena.

En hopkokt, overklig värld. Uppenbarligen är denna "andra värld" en värld som har sin egen uppsättning röriga lagar reserverade för spöken och andar. Självfallet motsäger och trotsar de Naturens lagar. Ingen verkar ha bemödat sig om att definiera under vilka slags lagar dessa spöken verkar, och allt verkar vara tillåtet. Som i alla sagor, dessa

spöken kan dra vilka "mirakel" som helst ur en hatt som en överaktiv fantasi kan tänka ut. De existerar uppenbarligen i en värld skild från det verkliga universumet, skild från den verkliga världen.

Inte ett spår av bevis. Det mest otroliga faktumet med hela denna spökvärld av gudar, demoner, änglar och vad har du, är att det inte finns ett spår av bevis för att styrka deras existens, förutom som fantasier i sinnena hos de vidskepliga och lättlurade.

Offer för lättluradhet. Den sistnämnda meningen förklarar ganska väl innebörden av lättluradhet, om den nu behövde någon förklaring. Lättluradhet är i huvudsak att tro, att ha tro på något som inte är sant, och dessutom något som det inte finns några bevis för, eller åtminstone otillräckliga bevis för att motivera vår trovärdighet. Men hur märkligt det än kan verka, har varken lättluradhet eller vidskepelse i dagens moderna och vetenskapliga värld avtagit särskilt mycket jämfört med den mörka medeltiden då dessa tvillingavvikelser i sinnet grasserade.

Intelligenta inte immuna. Inte heller är lättluradhet och vidskepelse den exklusiva domänen för de dumma och outbildade, även om det finns ett starkt samband med de "fattiga i anden". Kristna, som tycker synd om den "stackars, vilseledda" hindun för att denne tror att kor är heliga, kommer själva att hålla fast vid och ifrågasätta sin egen "tro". Och i grund och botten består deras tro av deras tro på sin egen sort av spöken, "heliga andar" och demoner. De svär på den "heliga" bibeln och sin tro på alla de löjliga historierna om sina favoritspöken i skyn, om "stekta sparvar i himlen" eller om hur man kommer att "stekas i helvetet", och allt resten av detta fåniga nonsens. Märkligt nog faller även vissa i övrigt intelligenta män och kvinnor offer för denna typ av vidskepelse, och till och med skryter om hur stor och underbar deras "djupa och bestående tro" på detta fåniga nonsens är, när de borde veta bättre.

Ogrundad "tro" ingen dygd. Så låt oss undersöka ordet "tro" i dess inneboende väsentligheter. Webster har ett antal definitioner. Den som är mest relevant för vår diskurs är den som beskriver "Tro: en fast eller orubblig övertygelse om något som det inte finns några bevis för." Det säger ganska mycket allt, men vi ska precisera det ytterligare. Eftersom "bevis" egentligen är en diskutabel slutsats och existerar (likt skönhet) endast i betraktarens ögon, skulle vi säga att tro är att ha en fast eller orubblig övertygelse om något som det finns lite eller inga meningsfulla bevis för, och som därför varken förtjänar eller motiverar vårt godtagande. Till exempel finns det goda och tillräckliga bevis för att tro att två och två blir fyra. Det finns inga bevis för att tro att det blir sjutton. Därför drar en person som kommer till slutsatsen att två och två blir fyra en rationell slutsats. En person som "föredrar att tro" som en "trosfråga" att det blir sjutton är irrationell, och en person som tror att två och två blir sjutton för att han blev tillsagd att tro det av sin präst är både lättlurad och irrationell.

Bördig mark för bedragare. Kring dessa eländiga brister i det mänskliga sinnet — vidskeplighet och lättrogenhet — har stora imperier och ogudaktiga överbyggnader kallade religioner byggts upp, vilka har plågat människosläktet sedan historiens gryning. Det är delvis förståeligt att den primitiva vilden, som var stum, okunnig och i avsaknad av förståelse och vars resonemangsförmåga var extremt begränsad, gjorde fumliga försök att förklara naturfenomen, fenomen han inte kunde förstå. Eftersom han varken hade samlat tillräckligt med fakta eller hade intelligensen att korrekt tolka och korrelera det lilla sken av fakta han hade, tog han genvägar för att förklara fenomenen i världen omkring honom. Genom rädsla för det okända, på grund av bristen på förnuft och förståelse, och eftersom han var naturligt vidskeplig, föreställde sig den primitiva människan gudar och andar omkring sig som han trodde kontrollerade händelser och kontrollerade hans öde.

30 000 spöken. Den primitiva vilden uppfann en gud eller ande eller ett spöke för alla naturens nycker. Det fanns regnandar, blixtgudar, havsgudar, andar i vattenfall, krigsgudar, fertilitetsgudar — gudar — spöken och andar — av vilka minst 30 000 har katalogiserats av vissa företagsamma själar. Det mänskliga sinnets bördighet att frammana spöken är nästan oändlig och har varit en av hans mest uthålliga och bestående passioner genom tiderna.

Blev slav under sina egna påhitt. Tyvärr för mänskligheten trodde den primitiva vilden också att dessa spöken hade godtycklig, nyckfull och obegränsad kontroll över hans välfärd och öde. Oundvikligen var nästa utveckling att han, genom rädsla och vördnad för dessa spöken — spöken han själv hade skapat i sitt eget sinne, började bönfalla dessa imaginära spöken. Han försökte smickra dem, tala till dem, blidka dem, fjäska för dem, be till dem och i allmänhet låta sin besatthet av dem dominera hans liv. Vissa primitiva samhällen (och vissa inte så primitiva) blev så besatta av rädslan för och blidkandet av sina medfödda spöken, att de blev den huvudsakliga sysselsättningen för deras tankar, tid och energi.

Organiserat svindleri. Tyvärr och oundvikligen finns det alltid de skurkar som var tillräckligt sluga för att se igenom spökbluffen och utnyttja situationen. Som ett resultat utvecklades organiserad religion, bemannad av ett strikt organiserat prästerskap som nu var i en position att förstärka sina undersåtars rädsla för de mystiska spökena, vidmakthålla sådana vidskepelser och därigenom organisera, kontrollera och skinna sina olyckliga offer.

Kristendomen det största svindleriet av alla för den vita rasen. I grund och botten är detta utvecklingen av svindleriet med "spöken i skyn" fram till denna dag. Det gäller inte bara för dagens primitiva Fiji-öbor, utan i lika hög grad för den kristna religionen.

Tyvärr är det sistnämnda den vita rasens grundläggande religion idag, hur splittrad och söndrad den religionen än må vara.

Judarna hade ett syfte. Det är särskilt svårt att tro att den vita rasen, så intelligent och avancerad som den är, fortfarande skulle vara snärjd i samma vidskepliga tro på spökvärlden som dagens mest primitiva vildar, eller som våra aboriginska förfäder under gångna årtusenden. Det är än mer olyckligt för den vita människan att denna kontroll över hans sinne genom tro på spöken skulle påtvingas honom av hans dödsfiender, den förrädiska juden. Ja, det var den eviga parasiten på mänsklighetens rygg, juden, som skrev den vita människans så kallade "Heliga bok", uppfann hans religion åt honom, spred och propagerade den först bland romarna, och nu har förgiftat den vita människans sinne med denna primitiva, giftiga vidskepelse för att kontrollera hans sinne, kontrollera hans öde och för att förstöra den stora vita rasen själv. Som vi har visat i föregående kapitel, skryter juden Marcus Eli Ravage till och med om det.

Mer än 20 miljarder dollar per år för att vidmakthålla detta svindleri. Hur ironiskt! Hur tragiskt! Hur dumt av oss att duka under för denna löjliga historia om spöken-i-skyn, för vars vidmakthållande den vita rasen skinnas på ett belopp av mer än 20 miljarder dollar om året enbart i USA. Detta inkluderar inte den indirekta skada som görs oss genom att försämra vår förmåga att tänka klart, skadan som görs i förlust av tid spenderad i dessa judiska hus för spökdyrkan kallade kyrkor, i skadan som görs genom att avleda oss från vårt huvudsyfte i livet — överlevnad, expansion och framsteg för vår egen ras — och främjandet av våra egna bästa intressen.

* * * * *

Kristendomen en relativt nyligen tillkommen plåga. För att hålla den kristna religionen i sitt rätta perspektiv måste vi först av allt komma ihåg att den vita rasen hade skapat civilisation långt innan kristendomen ens dök upp. Den stora (vita) egyptiska civilisationen hade existerat i hela tre tusen år innan kristendomen reste sitt fula huvud. Faktum är att vid tiden för kristendomens framträdande var egyptierna redan på god väg mot upplösning eftersom de hade tillåtit sin genpool att bli förgiftad genom blandning med de svarta nubierna i söder.

Den feniciska civilisationen, den persiska, den mykenska, den grekiska och den stora romerska civilisationen, alla vita, blomstrade alla långt innan kristendomen inkräktade på deras hedniska skönhet. Kristendomen skapade sannerligen inte civilisationen, utan drog snarare ner den och upplöste den i den långa och eländiga period som kallas den mörka medeltiden.

Den vita rasen föregick civilisationen länge. Det andra vi måste komma ihåg är att den vita rasen hade etablerat sig biologiskt som en raslig enhet inte bara för tusentals, utan tiotusentals...

tusentals år innan den ens blev civiliserad. Och detta är kärnan i frågan: vi, den Vita Rasen, var en biologisk enhet — Vi var den Vita Rasen — långt innan vare sig civilisation eller kristendom dök upp på denna planets yta. Och det, mina kära Vita Rasliga Kamrater, är det viktigaste, det mest dyrbara, det mest bestående faktumet i vår existens.

* * * * *

Sinnets sjukdom. Vi har redan berättat historien på andra ställen i denna bok om hur judarna uppfann kristendomen och prackade den på romarna för att förgöra dem. Det är syftet med detta kapitel att visa vilken roll vidskepelse och lättrogenhet har spelat för att hjälpa juden att framkalla denna sinnets sjukdom kallad kristendom. Det är vidare vårt syfte att göra våra Vita Rasliga Kamrater medvetna om det faktum att hur intelligenta de än må vara, så är de inte immuna mot denna historiska brist som har plågat mänskligheten från den primitiva vilden till den Vita Människans avancerade civilisation idag.

Låt oss därför inse att berättelsen om "spöken-i-skyn" som presenteras av kristendomen, mormonismen eller någon annan religion, är en ondskefull bluff och ett bedrägeri; att det är ett primitivt återfall till våra vilda förfäders vidskepelser; att det är en farlig plåga för sinnet.

Måste dra en tydlig gräns. Låt oss få vårt tänkande kristallklart och skilja mellan verklighet och fantasi. Låt oss dra en skarp, tydlig gräns mellan den verkliga världen och fantasins värld. Det är denna förmåga att skilja mellan verklighet och fantasi som skiljer friska, rationella människor från de sinnessjuka. Många intagna på mentalsjukhus kan en gång ha varit högt intelligenta människor. Men när deras rationalitet väl har brutits ner till den grad att de inte längre vet skillnaden mellan vad som är verkligt och vad som är dagdrömmar, fantasier, illusioner, mardrömmar, andar, spöken, fantomer och andra fantasifoster, då är de sinnessjuka.

När vi talar om de sinnessjuka måste vi inse att det finns olika grader och att vissa människor är märkligt galna endast inom vissa områden. Vi måste också skilja mellan de människor som har normal intelligens eller bättre, och de som föddes som idioter eller imbecilla från första början. Vi är inte här intresserade av de senare, för vilka det aldrig fanns något hopp eller någon framtid från början. Vi är oroade över våra Vita Rasliga Kamrater som har ett överflöd av intelligens men som genom "Spookcraft"-religionerna (såsom kristendomen) har fått sina sinnen förvrängda till den grad att de inte kan skilja mellan den verkliga världen och fantasins värld (spöken-i-skyn).

Massgalenskap. Vi Skapare anser kategoriskt att berättelsen om "spöken-i-skyn" är galen och overklig, och kristendomen, i sig, som massgalenskap, ett storskaligt svindleri.

Miljontals fiktiva påståenden som inte kan motbevisas. Mot denna anklagelse kommer våra kristnade offer att kasta tillbaka denna utmaning mot oss: ni kan inte bevisa att det inte finns några heliga andar i skyn, att det inte finns en gud, eller en himmel eller ett helvete, eller att Jesus Kristus inte levde på jorden, korsfästes, uppstod från de döda, återuppstod, återvände till himlen, etc.

Bevisbördan vilar på den part som bejakar. Varpå vi Skapare svarar: vi behöver inte bevisa att era påståenden, er drömvärld, är ren fantasi. Vi behöver inte bevisa att världen av spöken, andar och demoner inte existerar. Om den existerar, vilar **bevisbördan på er**, och under de fem tusen år som människosläktet har byggt upp civilisationen, har ni inte lagt fram ett enda spår av bevis som någon domstol skulle betrakta som giltiga bevis för existensen av en spökvärld. Domstolar (och rationella människor) har insett kärnan i argumentet att bevisbördan ligger på den part som **bejakar** (det vill säga gör påståendet), inte på den part som förnekar. Till exempel, om någon anklagar dig för att vara en sexuell avvikare, är det upp till den part som bejakar (gör påståendet) att visa bevis, snarare än att du ska gå till ytterligheter för att bevisa att deras påstående inte stämmer. Även om du skulle gå till ytterligheter med karaktärsvittnesmål, etc., skulle du fortfarande inte kunna bevisa att deras anklagelse var falsk. Från deras sida har de inte presenterat några bevis, bara gjort ett påstående. Varför ska du belastas med bördan att försöka motbevisa deras påstående? Är det inte mer logiskt att innan något påstående ens behöver övervägas, än mindre motbevisas, att den part som gör påståendet först bör presentera **meningsfulla bevis** för att styrka sitt påstående?

Romarna erkände denna princip för 2400 år sedan. Ja, varje ärlig domstol i världen håller med om denna självklara premiss. Bevisbördan vilar på den part som bejakar (gör påståendet), inte på den part som förnekar. Så logisk och självklar är denna princip att de tidiga romarna, som var praktiska, intelligenta och realistiska, så tidigt som 450 f.Kr. införlivade denna princip i sin grundläggande lagkod. De tolv tavlorna, grunden för romersk lag under tusen år, sade delvis: bevisbördan vilar på den part som bejakar, inte på den part som förnekar. Den principen är lika sund idag som den var för över tjugofyra århundraden sedan när romarna fastställde den som en grund för lag och sunt förnuft.

Tro är meningslös utan bevis. Genom att tillämpa denna princip på den skara som påstår att det finns spöken i skyn, är det upp till dem att tillhandahålla **hårda bevis**, snarare än att göra ett vilt påstående och utmana oss att "motbevisa" det. När vi Skapare möter dessa "himmelska" kristna med logiken att det inte är upp till oss att motbevisa deras hokus-pokus-påståenden om deras spöken i skyn utan upp till dem att presentera hårda, meningsfulla bevis, då drar de sig tillbaka till en ny...

försvarslinje. Deras argument lyder sedan ungefär så här: Jag kan tro på vad jag vill, och du kan tro på vad du vill.

Att skilja mellan verklighet och fantasi. Sant. Vi förnekar inte någon rätten att tro på vad de vill. De kan ägna sig åt vilken fantasi som helst om spöken i skyn om de finner det lämpligt. Å andra sidan, om vi anser att de har överskridit gränserna för förnuft i sin besatthet av de icke-existerande spökena i skyn, kommer vi att fälla omdömen om dem, på samma sätt som vi skulle göra med vilken annan intagen på ett dårhus som helst som tyvärr **inte längre kan skilja mellan verklighet och sin fantasivärld.** Och detta är den verkliga skiljelinjen mellan de friska och de galna. Det finns ett stort antal människor på asyler som har, eller vid en tidpunkt hade, en hög intelligens. Den huvudsakliga rubbningen i deras sinne är att de **inte längre kan skilja mellan verklighet och fantasi.** Och detta är exakt fallet med de spökälskande kristna. De babblar om sitt Superspöke i skyn, bönfaller honom att bevilja dem speciella tjänster, skydda dem från ondska, rädda deras själar från den (likaså imaginära) eldgropen, ber och håller långa (enkelriktade) samtal med sitt imaginära spöke (eller spöken) i skyn när de skulle få ett likvärdigt svar om de talade till en het sten.

Mental hälsa — i samklang med verkligheten. Vi Skapare intar ståndpunkten att några av de grundläggande kännetecknen för mental hälsa är att kunna skilja mellan verklighet och fantasi, att kunna tänka logiskt och rationellt, och att basera allt detta tänkande och logik på meningsfulla bevis. Vi intar vidare ståndpunkten att vi kommer att motsätta oss, exponera och fördöma dem som enligt vårt goda omdöme beter sig och utbreder sig om en fantasivärld av spökeri, på samma sätt som om de vore galna i vilket annat ämne som helst. Det faktum att de klär sin galenskap i den allomfattande manteln av "religion" kommer inte att köpa dem någon immunitet, såvitt vi är bekymrade.

Svindeln med spöken i skyn är massgalenskap. Vi betraktar dessa berättelser om spöken i skyn som massgalenskap oavsett om de går under kristendomens täckmantel eller någon annan förevändning. Vi kommer att vara särskilt aggressiva och tydliga i vårt motstånd om vi ser att hängivelse åt sådant nonsens är skadligt för vår dyrbara vita ras. Vi Skapare tror att denna värld är den enda som vår människoras någonsin har bebott, och för överskådlig framtid, någonsin kommer att göra. Vi tror att denna värld och universum är verkliga och att i detta universum är denna planet jorden vårt hem och vårt enda hem, och det ankommer på oss att göra det bästa av det. Vi tror allt detta eftersom bevisen är verkliga, meningsfulla och övervältigande för att det är så. Å andra sidan finns det inte ett spår av bevis för de kristnas långsökta påståenden om att det finns spöken i skyn som fladdrar omkring, lurar över våra axlar, för anteckningar om varje steg vi tar och kontrollerar vårt öde på jorden. Inte heller finns det ett skvatt av meningsfulla bevis som stöder påståendet att dessa

spöken i skyn kommer att förvisa våra själar till en brinnande avgrund eller någon diffus himmel efter vår död. Sådana idiotiska påståenden är endast baserade på myter, lögner och hörsägen som skulle kastas ut från vilken domstol som helst som meningslöst och otillåtligt hörsägen. Ingen, minst av alla de kristna själva, vet vem som skrev allt detta fåniga skräp om spökena-i-skyn.

Katastrofalt för den vita rasen. Berättelsen om spökena i skyn skulle vara löjligt komisk för oss Creators, om inte konsekvenserna av denna sinnessjukdom hade varit så ödesdigert katastrofala för den vita rasens välfärd, som Marcus Ely Ravage har påpekat i föregående kapitel. Medan ingen vet vem som skrev den judisk-kristna bibeln, så vet vi att den skrevs av våra dödsfiender, de förrädiska judarna. Hur och varför de använde kristendomen för att förstöra den stora och ädla romerska civilisationen har vi redan detaljerat beskrivit i ett tidigare kapitel — en tragisk historia som sannerligen utgör intressant läsning.

Creative

Credo Nr. 46

Test för Lättrogenhet

För att få dina vänner att stanna upp och tänka på den mentala fälla de har letts in i av judisk kristendom och annan propaganda, har vi förberett en uppsättning ledande frågor. Det bör vara instrumentellt för att inte bara exponera deras lättrogenhet, utan också för att inse hur deras sinnen är nedskräpade med arkaiska vidskepelser. Kort sagt bör det tjäna som ett första motgift i den långa processen att avgifta sinnet från länge ackumulerat skräp och bråte.

Här är några skarpa frågor du kan ställa:

1. Trodde du en gång på jultomten?
    (a) Var fick du en sådan idé ifrån?
    (b) Hur länge har detta koncept funnits?
    (c) Är jultomten verklig, eller bara ett fantasifoster?
    (d) När slutade du tro på jultomten?
    (e) Vad fick dig att ändra uppfattning?
    (f) Var du arg på barnet som upplyste dig om sanningen?
    (g) Borde du ha varit det?

2. Trodde du en gång på historien om att påskharen värper påskägg?
    (a) Var fick du historien ifrån från början?
    (b) Tror du fortfarande på den historien?
    (c) Som en tänkande vuxen, tycker du inte att det vore barnslig lättrogenhet att framhärda i att tro på sådana fantasier när den verkliga världens bevis för länge sedan har raserat sådana myter?
    (d) Var du som barn lättrogen som trodde på sådana fantasier?
    (e) Tycker du att det är bra för vuxna att förbli lika lättrogna och vidskepliga som ett litet barn?

3. Tror du på andar eller spöken?
    (a) Om så är fallet, var fick du dina första föreställningar om andar ifrån?
    (b) Har du någonsin sett, hört, känt eller luktat några andar eller spöken? Har någon annan som du känner personligen gjort det?

(c) Skulle du kunna beskriva exakt vad en ande är, vad den gör, var den bor, etc.?

4. Tror du på onda andar, demoner, luciferer eller djävlar?

(a) Om så är fallet, har du någonsin sett, hört, känt eller luktat någon? Har någon annan du känner gjort det?

(b) Om du tror på onda andar, varifrån fick du dina första intryck av dem?

5. Tror du på heliga andar, helgon, änglar, etc.?

(a) Om så är fallet, var finns de?

(b) Har du någonsin sett, hört, känt eller luktat någon? Har någon annan du känner personligen gjort det?

(c) Om inte, hur vet du att de existerar?

6. I Indien finns det hundratals miljoner människor som tror att kor är heliga. Ett stort antal tror också att råttor är heliga, apor är heliga, ormar är heliga.

(a) Anser du att det finns några bevis som styrker sådana uppfattningar?

(b) Om inte, hur förklarar du deras ihärdiga tro på sådant nonsens i tusentals år?

(c) Tror du att sådana vidskepelser har varit till nytta eller skada för att lösa världens verkliga problem?

(d) Skulle du säga att dessa människor var lättlurade och vidskepliga som trodde på sådant nonsens?

7. Tror du att det finns gudar eller andar som vakar över din axel och styr ditt öde?

(a) Har du någonsin sett, hört, känt eller luktat någon? Har någon annan gjort det?

(b) Tror du att de håller reda på varje steg du tar, varje ord du säger?

(c) Tror du att de kan och kommer att kasta dig i en brinnande sjö av svavel och tortera dig i all evighet om du går emot dem?

8. Hundratals miljoner muhammedaner hävdar att deras Koran är en "helig" bok skriven av "Allah" genom deras profet Muhammed.

(a) Tror du att detta är sant?

(b) Tror du att det är en stor bluff?

(c) Om det senare, hur förklarar du att hundratals miljoner muhammedaner tror på en sådan bluff?

(d) Tror du att de kan vara lättlurade?

(e) Skulle det kunna vara möjligt att miljontals människor har blivit vilseledda i tusentals år?

9. Flera miljoner mormoner tror att deras bok är "helig" (Mormons bok), och att den skrevs av gud genom hans sista dagars profet vid namn Joseph Smith.

(a) Tror du att Mormons bok är sann?

(b) Tror du att den är "helig"?

(c) Tror du att det är en stor bluff?

(d) Hur förklarar du att miljontals mormoner "tror" på den?

(e) Är det möjligt att miljontals mormoner har blivit bedragna och vilseledda i mer än hundra år?

(f) Visste du att det finns ett överflöd av konkreta bevis för att Mormons bok plagierades (av Smith) från en tidigare skönlitterär roman kallad *Manuscript Found* skriven av Solomon Spalding? (Vi har mer om detta i ett framtida kapitel.)

10. Tror du att den kristna bibeln är helig?

(a) Vet du vem som skrev den?

(b) Hur vet du det?

(c) Vad vet du om ärligheten hos de människor som tillskrivs att ha skrivit den?

(d) Är det möjligt att de kristna har blivit bedragna och vilseledda angående sin "heliga" bok på samma sätt som mormonerna och muhammedanerna har blivit angående sina?

11. Tror du att judarna är guds utvalda folk så som bibeln säger?

(a) Om så är fallet, hur förklarar du det faktum att de inte tror på Kristus, inte heller på Nya testamentet, inte har gjort det på 80 generationer, och inte gör det idag?

(b) Hur förklarar du de motsägelsefulla påståendena i Gamla testamentet kontra Nya testamentet om att (a) judarna är guds utvalda folk, och (b) vi är alla lika inför herrens ögon?

12. Tror du på helvetet?

(a) Om så är fallet, är inte detta det mest fruktansvärda, djävulska koncept som någonsin uttänkts av antingen människor eller andar?

(b) Känner du till någon som någonsin har varit där för att komma tillbaka med en meningsfull rapport om det?

(c) Om inte, hur vet du att det existerar?

(d) Om du tror att det existerar, var exakt ligger det? Hur vet du det?

13. Tycker du inte att idén om att bränna, rosta och grilla människor i all evighet som en form av bestraffning är det mest hemska, avskyvärda, makabra, djävulska, grymma och idiotiska koncept som någonsin uppfunnits av onda sinnen?

    (a) Skulle du straffa dina egna barn med helvetisk tortyr om de inte trodde på din mytiska berättelse om jultomten när de blev äldre och mer förnuftiga?

    (b) Tycker du inte att vilket spöke som helst i skyn, heligt eller annat, skulle vara extremt grymt, djävulskt och idiotiskt för att tillfoga en sådan fruktansvärd bestraffning på "sina barn" för att de inte tror på en samling förvrängda myter utan att tillhandahålla några meningsfulla bevis?

14. Tror du att det är möjligt att du, precis som mormonerna, muhammedanerna, brahmanerna och tusentals andra existerande religiösa kulter, också kan bli lurad, bedragen och förledd till att godtroget acceptera berättelsen om "spöken i skyn" gällande "belöning i himlen när du dör" eller "stekas i skyn när du dör?"

Creative
Credo No. 47

Den "kristna" bluffen

Inga spöken i skyn, ingen Kristus, inga historiska bevis

Alexandria, Egypten, lärdomens centrum. Alexander den store dog vid den tidiga åldern av 33 år. Före sin död år 323 f.Kr. grundade han den ryktbara staden Alexandria i Egypten. Ptolemaios I (Ptolemaios Soter), farao av Egypten, startade ett museum och bibliotek i Alexandria ungefär en generation senare. Detta bibliotek växte och omfattade så småningom 400 000 volymer. I den fortsatta intellektuella tillväxten etablerades ytterligare ett bibliotek i en angränsande del av staden i Serapis-templet. Det kom så småningom att omfatta ytterligare 300 000 volymer. Under de närmaste århundradena var Alexandria inte bara Egyptens huvudstad, utan världens intellektuella huvudstad.

Även ett näste för kristen subversion. Vid tiden för Julius Caesar under det första århundradet f.Kr. blev Egypten en romersk provins. När Konstantin blev kejsare år 313 e.Kr. dekreterade han kristendomen som imperiets officiella religion med uteslutande av alla andra. Vid denna tid hade Alexandria blivit ett näste för kristen subversion, och Konstantins edikt uppmuntrade de kristna att attackera de intellektuella, som de betecknade som hedningar.

Hypatia. Under det fjärde århundradet e.Kr. levde i Alexandria en ljuvlig intellektuell kvinna vid namn Hypatia, dotter till Theon. Hon växte upp i ett idealiskt intellektuellt klimat, eftersom hennes far Theon var lärare, matematiker och filosof. Han undervisade henne i astronomi, astrologi, matematik och retorik.

Vacker, intellektuell, atletisk. Hypatia föddes år 355 e.Kr. Hon växte upp till att bli en lång, slank och vacker kvinna. Inte nog med att hon var högt begåvad intellektuellt, hon var också ovanligt atletisk. Vid 20 års ålder kunde hon gå en mil utan att bli trött, hon kunde simma, ro, rida och klättra i berg. Hon ägde kroppslig grace, ett vackert ansikte och framför allt ett överflöd av intelligens.

Avslöjade vidskepelse. Vid den tid då hon började hålla egna föreläsningar sade hon saker som: "Fabel bör läras ut som fabel, myter som myter och mirakel som poetiska fantasier. Att lära ut vidskepelse som sanningar är en högst fruktansvärd sak. Barnasjälven accepterar och tror på dem, och först efter stor smärta och kanske tragedi kan han i senare år befrias från dem. I själva verket kommer människor att slåss för en vidskepelse lika snabbt som för en levande sanning — ofta mer så,"

eftersom en vidskepelse är så ogripbar att man inte kan komma åt den för att motbevisa den, men sanningen är en synvinkel, och är därför föränderlig.”

Stöddes av prefekten. Orestes, som var stadens prefekt, bevistade hennes föreläsningar. När Hypatia i en föreläsning konstaterade: ”Att styra genom att fängsla sinnet genom rädsla för straff i en annan värld är precis lika uselt som att använda våld”, applåderade Orestes henne. Nyheten om denna händelse nådde Cyril, den dåvarande biskopen av Alexandria. Han blev rasande och förklarade att han skulle bannlysa Orestes.

Biskopen motarbetade henne. Men varken Cyril eller Orestes kunde avsätta varandra, eftersom båda härledde sin makt från kejsaren i Rom. Grälet blev alltmer bittert, och biskop Cyril lät sitt patologiska hat gå ut mer och mer över Hypatia.

Grym attack av kristen pöbel. I mars år 415 e.Kr., flera år efter att biskop Cyril kommit till makten, när Hypatia var 60 år gammal, lämnade hon föreläsningssalen en kväll för att stiga in i en vagn och åka hem. Hon blev grymt attackerad av de nitriska munkarna som ledde en fanatisk, hatfylld kristen pöbel. Efter att först ha klätt henne naken, mördades hon barbariskt. Hon släpades sedan genom gatorna av pöbeln, hennes kött skars från hennes ben och brändes slutligen bit för bit.

Att främja sanning och kultur var hennes enda brott. Hennes brott? Hon talade sanning om de kristnas oförnuftiga och vidskepliga lögner, hon främjade lärdom och kultur, och undergrävde därigenom makten hos den tyranniska judisk-kristna maktstrukturen.

* * * * *

Inga som helst bevis. När vi undersöker vilka underbyggda bevis som finns för kristendomens grundläggande påståenden, sådana påståenden som ett liv i ”det härefter”, existensen av helvetet, existensen av himlen, existensen av spöken i skyn, och till och med den faktiska historiska existensen av den centrala figuren Jesus Kristus själv, finner vi att det inte finns några som helst bevis. Vi upprepar — inga som helst som har den minsta grund i fakta eller genuin historia.

Okända författare. Summan av alla så kallade ”bevis” som utgör grunden för allt kristet hokus-pokus finns i de så kallade ”evangelierna” — Matteus, Markus, Lukas och Johannes. Vem som skrev dessa röriga, självsvåldiga hopkok vet egentligen ingen, och det spelar ingen större roll. Det finns förvisso inget känt om dessa karaktärer förutom att de ”tillskrivs” författarskapet av ”evangelierna”, men den forskning som kan göras på denna röriga röra tyder på att ett antal okända personer hade ett finger med i att sätta samman det från vissa tidigare myter. Det är dock ytterst tveksamt om det någonsin fanns en Matteus, Markus, Lukas eller Johannes som hade något att göra med skrivandet av de så kallade ”evangelierna”.

Legitimerade sig själv. Den kristna kyrkan, som under de första århundradena växte till den romersk-katolska kyrkan, garanterade sin egen "autenticitet" och sitt eget privilegiebrev genom en process som kallas cirkelbevisföring. Den hävdar sin främsta auktoritet från evangelierna, baserat på Matteus 16:18 där Jesus påstås ge kyrkan dess urkund: "Och jag säger dig också att du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min kyrka; och helvetets portar skall inte få makt över den." Den romersk-katolska kyrkan hävdar att det är den kyrkan som avses, och att den har sina meriter från Jesus Kristus själv.

Runt och runt. Så vem garanterar "evangeliernas" autenticitet? Jo, det gör den romersk-katolska kyrkan. Vem garanterar den romersk-katolska kyrkans autenticitet och auktoritet? Jo, det gör evangelierna. Ett perfekt exempel på dålig logik känd som "cirkelbevisföring". Man hör barn göra det hela tiden. Allt som krävs är en massiv dos propaganda som dumpas på lättlurade bondläppar för att få det att fastna. Det är detsamma som när två bedragare samarbetar för att vara varandras främsta karaktärsvittnen.

Federal Reserve använde samma bedrägeri. Principen liknar den som används av Federal Reserve, en privat organisation av internationella judiska bankirer. De trycker upp miljarder värdelösa, förfalskade Federal Reserve-sedlar, kända som dollar. De backas inte upp av någonting. Vem garanterar de förfalskade sedlarna? Jo, det gör den federala regeringen. Vem väljer, kontrollerar, äger och manipulerar den federala regeringen? Jo, det gör de internationella judiska bankirerna. Precis som den genomsnittlige vite bondläppen accepterar de förfalskade dollarna på tro, så accepterar han också den kristna historien om "spöken i skyn" på tro. Vid denna punkt är det bra att komma ihåg vår definition av tro: att dåraktigt acceptera ett koncept eller en idé som sann utan att bry sig om att kontrollera giltiga bevis.

* * * * *

Utnyttja vidskeplighet och lättrogenhet. De kristna kyrkorna avråder starkt alla från att söka legitima bevis. För den delen fördömer de också kraftfullt logik, resonemang eller idén om att tänka själv. De sätter ett högt värde på tro, det vill säga barnslig lättrogenhet. De gillar inte att man ställer frågor. De vill ha lättlurade dårar vars sinnen kan programmeras till att tro på vad de än blir tillsagda att tro på. Annars klargör de att helvetets eld och fördömelse blir ditt ödesdigra straff. Antingen tror du på historien om spöken i skyn som de berättar den, eller så steks du i efterlivet. Det är ett kraftfullt slagträ och det har gjort underverk på de lättlurade och vidskepliga i århundraden. Som vi har påpekat tidigare har kombinationen av lättrogenhet och vidskeplighet orsakat förödelse för den vita rasen, och de judiska sinnesmanipulatörerna har utnyttjat dessa två mänskliga svagheter till det yttersta — till vår nackdel och till deras fördel.

* * * * *

Varifrån kom kristendomen? Grundade en judisk religiös fanatiker den, så som Nya testamentet beskriver?

Kristus har aldrig existerat. Vårt svar på den sista frågan är ett bestämt nej. Jesus Kristus uppfann eller grundade inte kristendomen. Alla bevis som kan inhämtas från en vetenskaplig granskning av autentisk historia pekar mot en uppenbar slutsats: **det fanns aldrig någon Jesus Kristus** som vandrade omkring år 30 e.Kr. eller däromkring och undervisade om en ny religion. (Vi har gått in mer i detalj på detta ämne i *Nature's Eternal Religion*.) Hela historien uppfanns och kokades ihop mycket senare. Den lappades ihop av fabler, myter, bitar och stycken från andra religioner, tills de slutligen hade en rörelse igång som drog in den romerske kejsaren Konstantin. Det var denne romerske kejsare, som hade en brottslings sinne (han mördade sin egen fru och son, och tusentals andra), som år 313 e.Kr. verkligen satte fart på kristendomen. Romarna, som alltid hade varit extremt toleranta mot alla religioner, fick nu veta genom ett edikt av kejsar Konstantin att kristendomen nu var imperiets högsta religion, med uteslutande av alla andra.

Fortfarande ingen bibel år 300 e.Kr. Vid denna tid hade den kristna rörelsen, trots att den påstods vara nästan 300 år gammal, fortfarande ingen skriven text eller "bibel". Under kejsar Konstantins kraftfulla och diktatoriska ledning sammankallades kyrkofäderna i Nicaea, en stad i Mindre Asien. Vid detta möte släpades ett antal skrifter och texter samman och en hetsig kontrovers följde under en period av flera månader. Många skrifter övervägdes, diskuterades, argumenterades kring och granskades. Vissa reviderades, vissa skrevs om, vissa förkastades. Det slutliga paket som framkom från konciliet i Nicaea var det som kallades Nya testamentet, en motsägelsefull, dement konglomeration av verklighetsfrämmande nonsens. Till detta lappades det judiska "Gamla testamentet". Den kristna rörelsen hade nu en "bibel", med Konstantin som slutgiltig skiljedomare. När de församlade biskoparna inte ville eller kunde enas, hotade han med att sätta in sin armé, som stod redo utanför, för att framtvinga lydnad.

Redo att krossa allt motstånd. Konstantin utövade sin positions fulla makt, ekonomiskt, militärt och i form av laglig tillämpning för att nu främja kristendomen och krossa allt motstånd. Kristendomen var nu på väg.

* * * * *

Judarna kokade ihop kristendomen. Varifrån kom kristendomens idéer? Som vi har visat genom hela denna bok har judarna, som var spridda över hela romarriket, varit mästerliga manipulatörer av andra folk ända från början av sin historia. De har alltid varit i krig med de

värdfolk som de har infekterat likt en parasit. När Rom under de judiska krigen 68-70 e.Kr. slog ner det judiska upproret i Judeen och jämnade Jerusalem med marken, törstade judarna efter hämnd. De letade efter ett sätt att förgöra Rom, den romerska rasen och dess totala imperium. De hade försökt med militärt motstånd och misslyckats kapitalt, då de inte var någon match för de överlägsna romarna. De sökte efter ett alternativ — sinnesmanipulation genom religion — och de fann den rätta tron i en relativt obetydlig religiös sekt kallad esséerna.

Esséerna. Eftersom vi i *Nature's Eternal Religion* redan har diskuterat esséerna som kristendomens föregångare, kommer vi inte att upprepa det här. Det räcker med att säga att esséernas lära var den grundläggande vävnad som kristendomen byggdes på. Det var en självmordslära. Judarna erkände den som sådan, modellerade om den något, och matade sedan romarna med detta självmordsgift. Hur väl de lyckades har vi dokumenterat på andra ställen i denna bok.

Det fruktansvärda konceptet om helvetet. I de efterföljande kapitlen vill vi närmare undersöka hur judarna använde kristendomen och dess fruktansvärda koncept om helvetet som en kraftfull påk mot sina offers sinnen, för att skrämma, terrorisera och driva sina lättlurade offer till underkastelse.

Kreativt Credo Nr. 48

Rädsla och Terror

Som kristendomens ultimata vapen

Känslor aktiverar, förlamar. Det finns vissa mänskliga känslor som driver människor till handling. Bland dessa finns kärlek, hat och ilska. Det finns vissa känslor som förlamar och handikappar. De främsta bland dessa är rädsla, panik och förvirring.

Utnyttja panik. I det här kapitlet vill vi fokusera på fenomenet rädsla och hur de diaboliska judiska sinnesmanipulatörerna har utnyttjat detta förrädiska vapen till fullo, har kapitaliserat på denna mänskliga svaghet och använt den som ett kraftfullt vapen för att skrämma, för att förlama, för att piska sina offer till lydnad i syfte att förslava dem.

Rädslor: Verkliga och inbillade. Rädslor kan vara verkliga, eller så kan de vara inbillade. En verklig rädsla är en som är baserad på ett verkligt och överhängande hot om fara. Till exempel, om en brottsling har brutit sig in i ditt hus och håller en pistol mot ditt huvud och hotar att döda dig, är din rädsla baserad på verklighet. Å andra sidan, om du har en rädsla för ett spöke i skyn som ingen någonsin har sett, hört, känt eller luktat, då är en sådan rädsla med all sannolikhet baserad på fantasi och är overklig.

Verktyg för att förslava. Verkliga rädslor är en hjälpsam skyddsmekanism som Naturen har byggt in i de flesta varelser som ett hjälpmedel i den eviga kampen för överlevnad. Overkliga rädslor är en form av psykosomatisk sjukdom och är skadliga för offrens fysiska och mentala hälsa. De gör mer än att bara i onödan göra sådana människor sjuka. De förvrider deras personligheter, förlamar deras aktiviteter och gör dem till ett lätt byte som underkastar sig viljan hos även svagare och underlägsna fiender. Kort sagt, rädsla kan vara och är ett perfekt verktyg med vilket en svagare motståndare kan förslava en starkare.

De flesta människors rädslor är inbillade. De flesta rädslor är overkliga och orimliga. De senare kan betecknas som fobier.

Det finns ett valfritt antal overkliga och orimliga fobier som olika människor lider av — höjdskräck; klaustrofobi; rädsla för ormar; rädsla för att misslyckas; rädsla för framgång; rädsla för avvisande; rädsla för kärlek; rädsla för sjukdom (hypokondri); rädsla för att bli galen; rädsla för framtiden; och tusen andra rädslor, varav de flesta är delvis, eller helt, inbillade.

Rädsla för det okända. En av de äldsta och mest universella fobierna som har drabbat mänskligheten genom tiotusentals år, ända tillbaka till stenåldern, är rädslan för inbillade spöken, rädslan för det Osedda. I sitt okunniga försök att förklara det Okända, har människan

uppfann spöken, andar, demoner och gastar i tusental. De tillskrevs alla övernaturliga krafter, och de flesta av dem ansågs vara fientliga och illvilliga. De var vansinnigt fruktade, man tillmötesgick dem, och oändliga försök gjordes för att blidka dem. Det är denna fobi, denna rädsla för gastar i skyn (och på andra ställen) som utgör grunden för praktiskt taget alla historiens oändliga religioner.

Mästare på att manipulera sinnen. In i denna dunkla bild av rädslor, fobier och vidskepelse klev den listige juden, för att förvärra och förstärka befintliga rädslor och för att kapitalisera på dem till det yttersta. Dessa tidernas mästermanipulatörer av sinnen tämjde den fulla potentialen hos alla sådana inneboende rädslor och utnyttjade dessa rädslor och fobier hos andra folk för att förslava dem.

Helvetet — det ultimata hotet. Som sitt ultimata vapen uppfann de tidernas ultimata skräckkoncept — konceptet om helvetet — konceptet att tortera och bränna människors "själar" i en eldig grop i all evighet.

I nästa kapitel vill vi undersöka detta hemska koncept ytterligare och om möjligt mäta det elände och den förödelse det har orsakat den lättlurade vita rasen, och som faktiskt drastiskt har förändrat förloppet i vår en gång så lysande historia.

Creative
Credo No. 49

Helvetet

Det ultimata skräckkonceptet hos en depraverad mentalitet

Det ultimata i skräck. Om du fick i uppgift att frammana ett koncept som var den ultimata skräcken, det ultimata konceptet av hat och tortyr, av elände och depravation, skulle du då, på tusen år, kunna komma på ett koncept som överträffar det som judarna kom på för två tusen år sedan, nämligen det kristna konceptet om **helvetet**?

Nej, det skulle du inte kunna.

I just detta koncept, helvetet, samlas allt det hat, den ondska, brutalitet, kriminalitet, djävulskap, ondska och depravation som endast ett obalanserat judiskt sinne skulle kunna klumpa ihop i ett ord på sju bokstäver — helvetet.

Tänk på det! Av alla de grymma och onda handlingar som möjligtvis har begåtts här på jorden, kan ingenting jämföras med det där ena ohyggliga ordet — helvetet. När rödskinnade indianer torterade sina fångar och slutligen skalperade och mördade dem, varade det trots allt bara i högst en dag eller två. När de hämndlystna kristna brände sina "kättare" på bål, var det hela över på några minuter och offret var snart utom räckhåll för smärta. Även när dessa samma "kärleksfulla" kristna under den mörka medeltiden, under en period av månader eller år, torterade sina fiender med tumskruvar eller sträckbänk, svimmade offret antingen under tortyren eller dog slutligen av misshandeln. När kommunisterna tortyrar, drogar och tar till "tredje gradens" metoder för att tvinga sina politiska fångar att "bekänna", slutar även det slutligen i döden och smärtan är över.

Ohyggligt och ändlöst. Men helvetet? Tortyren genom eld är ändlös och lindras inte. Det finns inga tillfälliga pauser eller mildringar genom att det ömkliga offret tappar medvetandet eller svimmar. Eldens fruktansvärda smärta är obeveklig. Den är inte bara lokal, som att bara bränna en hand eller en fot. Den är överallt, förmodligen eftersom kroppen (eller anden?) är helt omsluten av heta, svedande flammor. Det är ohyggligt. Du kan inte svimma, du kan inte tappa medvetandet, du kan inte få några smärtstillande medel, du kan inte dö. Det finns ingen lättnad, det finns ingen utväg. Det finns ingen benådning, ingen medkänsla, ingen förlåtelse. Den fruktansvärda smärtan är intensiv, den är över hela kroppen, den är ändlös, den är för evigt. Kan du föreställa dig ett sådant hemskt koncept? Kan du i din vildaste fantasi frammana

någonting mer ohyggligt? Nej, det kan du inte. Som vi sa tidigare, endast det fördärvade kollektiva judiska sinnet, fyllt av hat och ondska, kunde gräva fram det ultimata i en sådan bestialisk idé från den mänskliga depravationens lägsta djup. Men vi gör Naturens djur en orättvisa. Inget djur eller få skulle någonsin ens drömma om en så fruktansvärd idé.

Fruktansvärd anklagelse mot kristendomen. En av de mest fruktansvärda anklagelser vi Skapare kan rikta mot kristendomen är att den uppfann helvetet och terroriserade miljarder av sina offers sinnen i nästan två tusen år med detta hemska och fördärvade koncept om helvetet. Denna hemska men idiotiska idé har orsakat outsäglig psykologisk skada på sina lättlurade offer, orsakat outsägligt elände för miljarder och skickat tusentals till mentalsjukhus.

Vi avser att utplåna detta skräckkoncept. Ett av de främsta och viktigaste målen vi Skapare har föresatt oss att uppnå är att rasera och för evigt begrava detta hemska judisk-kristna koncept. Vi strävar efter att ge den vita rasen en ny frihet, nämligen frihet från rädslan för helvetet.

Miljontals offer. Vilket syfte har detta hemska koncept tjänat? När vi ställer denna fråga måste vi också fråga, för vem? Vad gäller den vita rasen har det skrämt, terroriserat och drivit den vita rasen in i panik, rädsla och irrationalitet. När det gäller det syfte det tjänade (och fortfarande tjänar) kristendomen, är det själva essensen, själva grundvalen, på vilken kristendomen har byggt sitt enorma och mäktiga imperium. Det var, och är fortfarande, den ultimata påken med vilken man tuktar sina offer till lydnad — genom rädsla, genom panik — för att tvinga de lättlurade bönderna att tro som de blir tillsagda att tro — annars kommer helvetets eld och svavel att bli deras eviga öde.

Verkligt för de lättlurade. Den psykologiska tekniken är exakt densamma som när man handskas med oskyldiga men lättlurade små barn. När ett barn kommer till världen är dess sinne lika blankt som ett vitt pappersark. När det sakta börjar lära sig tala — konsten att förstå och använda ord — är det extremt naivt, lättlurat och mottagligt för intryck. Barnet har obetingad tillit till sina föräldrar. Om dess föräldrar beskriver jultomten för barnet, visar bilder på tomten, så tror barnet på jultomten. För barnet är konceptet lika verkligt som själva verkligheten. Om det fick höra att kor är heliga, ja, då skulle det tro på det också. Om barnet får höra talas om en ond buse, kommer det att tro på det. Om busen används för att skrämma barnet, och man säger att busen kommer att ta det om det inte sköter sig, då kan detta grymma bedrägeri användas som en psykologisk påk för att piska barnet till lydnad. För barnet är konceptet verkligt, och rädslan är verklig, eftersom barnet är mycket lättlurat.

Lättlurade vuxna blir fogliga offer. Och så är det med det ultimata vapnet, den ohyggliga idén om helvetet, för de lättlurade. Tyvärr upphör inte människor att vara lättlurade när de blir

vuxna. Miljontals vuxna är mer lättlurade och vidskepliga än små barn. Även om de nu kan vara vuxna, har konceptet om helvetet blivit så grundligt inpräglat i hjärnorna på de kristna offren från tidig barndom, att konceptet för dem är mer verkligt än verkligheten själv och mycket mer skrämmande. Deras hjärnor är nu som betong — helt sammanblandade och hårdnade. När de dukar under för panik av att ens begrunda ett så hemskt öde som förmodligen väntar dem, blir de fogliga offer, redo att tro på vad som helst, göra vad som helst, på order av sina bedrägliga överordnade i den religiösa hierarkin. Fruktan och panik finns i själva roten av kristendomen från dess allra första början och det har utfört underverk på de lättlurade offren. Det fruktansvärda vapnet är fruktan — fruktan för ett imaginärt koncept. Det fula konceptet är **helvetet**.

Kristna mest ondskefulla. I ingen annan religion har detta imaginära men icke-existerande helvete byggts upp till ett så upprörande crescendo som i den kristna religionen. Visserligen hade romarna ett visst vagt koncept om Hades. Men det var bara en dyster, skuggig plats, utan något omnämnande av smärta eller tortyr. Judendomen hade sitt Gehennom eller "Hennoms dal", en plats nära Jerusalem, men även det var ett obetydligt koncept som ingen ägnade mycket uppmärksamhet. Judarna var för upptagna med att bönfalla sin "Jehova" att hjälpa till att förinta deras fiender här på jorden. Mormonerna och muhammedanerna ignorerar praktiskt taget idén. Men det var de kristna som, på förslag av sina judiska plågoandar, gick hela vägen för att utveckla idén om helvetet till dess yttersta fasansfulla dimensioner. Den nådde sin höjdpunkt av frenesi under medeltiden, mer träffande kallad den mörka tidsåldern.

Dantes Inferno. För mer än sexhundra år sedan skrev italienaren Dante Alighieri "Inferno", ett så simpelt och fördärvat litterärt verk som någonsin har skrivits. Det skrevs inte ens på latin utan på folkspråket italienska, som i början av 1300-talet inte var något annat än en vulgär förvanskning av latin. Jag har läst den engelska översättningen och finner den vara ett trist hopkok av osammanhängande fraser — förutom att den då och då kommer med levande bilder av den outhärdliga smärta och det lidande som de olyckliga offren utsätts för. Ändå har den överlevt i över 600 år och utmålats som ett av de stora litterära verken genom tiderna. Varför?

Användbart verktyg för kyrkan. Anledningen är att det var extremt användbart för kyrkan för att ytterligare imponera på de vidskepliga och lättlurade med det hemska öde som väntade dem om de inte höll sig på mattan. Av den anledningen har Dantes Inferno prisats, publicerats och applåderats upp till skyarna. Det tjänade kyrkan väl i dess kampanj för att skrämma, skapa panik och driva de lättlurade massorna i dess klor, för att trakassera dem, tyrannisera dem och pressa ut den sista öret från dess lurade offer. Det är av denna anledning som "Inferno" har överlevt som en "litterär storhet", och inte för att denna trista episod har någon förtjänst.

* * * * *

Inget helvete. När vi betraktar den ohyggliga bilden av helvetet från den föregående beskrivningen, måste vi komma ihåg att det lyckligtvis inte finns något helvete. Det är bara en bild, en fantasi, ett koncept, en avskyvärd lögn. Frågan är — vem frammanade och drömde ihop en sådan makaber idé för att plåga och hota, inte dem i ett icke-existerande efterliv, utan dem som lever i den verkliga världen här på jorden?

Uppfunnet av judar. Svaret går tillbaka till de eländiga fienderna till den vita rasen som uppfann kristendomen från första början. Dessa eländiga fiender till den vita rasen är det gäng judiska skribenter som skrev den judisk-kristna bibeln och sedan lanserade en massiv propagandakampanj mot den stora romerska civilisationen för att förstöra den (vita) romerska civilisationen och den stora romerska rasen. Det tog judarna ungefär 400 år att utföra jobbet, men de lyckades över sina vildaste drömmar.

Lidande och mental ångest. Vi har redan delvis behandlat bluffen om kristendomen i ett annat kapitel. I detta kapitel är vi främst intresserade av att undersöka den perversa idén om helvetet, som endast kunde komma från sjuka och förvridna sinnen. Vi vill peka ut de skyldiga och undersöka den smärta, det lidande och den mentala ångest detta judiska koncept har orsakat miljarder av vår ras under de senaste 2000 åren. Vi vill också avslöja den bedrägliga naturen hos detta oheliga koncept och rasera det för alltid från mänsklighetens sinnen och från jordens yta.

Historiens största svindel. Vi Skapare anser att denna avskyvärda svindel med "spöken i skyn" har plågat den vita rasens sinnen alldeles för länge. Den har i onödan orsakat outsägligt lidande och mental ångest för sina lättlurade offer. Den har drastiskt avlett historiens gång till det sämre och överlämnat den vita rasens öde i de slemmiga händerna på de föraktliga och motbjudande judarna.

Rensa våra hjärnor. Därför vill vi rensa den vita mannens hjärna från detta avskyvärda skräp så att han återigen kan tänka klart. Vi vill därför ytterligare exponera denna hemska historia och slå mot den igen och slå hårt. Låt oss undersöka djävulskonceptet och dess förhållande till helvetet.

Creative

Credo No. **50**

Observationer om djävulen och helvetet

Djävulen och helvetet nämns inte. Inte nämnda i den röriga skapelseberättelsen är två andra faktorer som detta ensamma spöke också måste ha skapat i början, två element som framstår som katastrofalt stora i mänsklighetens öde. Vi måste anta att före den första dagen fanns ingenting — ingen "himmel", ingen jord, inget ljus, ingen sol, inget universum — bara ett ensamt spöke som flöt planlöst i ett mörkt tomrum, som han uppenbarligen hade gjort i evighet.

Båda måste ha skapats redan före människan. Men inom loppet av sex dagar bröt hela helvetet löst och allt som existerar skapades av detta ensamma spöke, och uppenbarligen enligt denna judiska version hände denna stora händelse nyligen — 4004 f.Kr. Inte nämnda i början men insmugglade i berättelsen mycket senare i boken är djävulen och en monstruös plats kallad helvetet. Vi måste anta att eftersom "skapelsen" var begränsad till dessa sex dagar, skapades dessa två vidunderligheter också under samma sex dagar. "Ormen", som är ett täcknamn för satan, djävulen, lucifer, eller vilket som helst av ett dussin andra namn för samma koncept, nämns redan i början av kapitel 3 i Första Moseboken, där berättelsen om ormens förförelse av Adam och Eva berättas. Så vi ska anta att den första dagen Adam och Eva placerades i trädgården, hade det ensamma spöket redan skapat djävulen, och förmodligen också helvetet.

Obesvarade frågor. Detta väcker ett antal intressanta frågor som aldrig har besvarats tillfredsställande i Pollyanna-versionen av skapelsen. Ingen predikant har någonsin ens försökt ge mig en tillfredsställande förklaring.

Oändliga motsägelser. Eftersom vi får veta att detta ensamma spöke skapade allt, eftersom han var, är och alltid kommer att ha fullständig kontroll, eftersom hans makt är suverän, obegränsad och oemotsagd, eftersom han aldrig gör misstag, eftersom han vet allt framlänges och baklänges, framtid, nutid och dåtid, eftersom hans "skapelse" därför bara är en robot som opererar efter hans vilja, inklusive oss stackars brickor, "hans barn", hur kommer det sig då att så många inkonsekvenser och motsägelser dyker upp i denna vilda och röriga historia?

1. Varför skapade han djävulen och helvetet från första början, till och med innan han skapade människor? Är det inte uppenbart att han planerade

från allra första början för att skapa miljarder människor så att han kunde skicka dem till en brinnande tortyrkammare och tortera dem i oändlighet för sin egen sadistiska tillfredsställelse? Eftersom han är allvetande, allsmäktig och vet allt, måste han ha vetat vad han ville, vad slutresultatet skulle bli långt innan han ens påbörjade hela detta eländiga tortyrprogram. Därför kan vi bara dra en slutsats: Han planerade det så. Han ville ha det så. Han och djävulen (hans egen skapelse) spelar en sadistisk lek med katt och råtta med oss stackars brickor som offer, varav 99 % är dömda till evig tortyr i helveteselden.

Ändlöst dubbelspel. Om du ber någon predikant att förklara denna uppenbara men stora brist i hela den löjliga skapelseberättelsen, kommer han vanligtvis att ge dig en ändlös föreläsning av osammanhängande dubbelspel. Till slut blir du så trött och uttråkad att du snart börjar önska att han helt enkelt bara höll tyst till vilket pris som helst, och lät honom slippa undan.

2. Fel syndabockar. Hur kan stackars Adam och Eva klandras för denna röra, när de inte var mer eller mindre än vad deras "skapare" hade gjort dem till, utan någon erfarenhetsbank och med liten eller ingen förståelse för vad hela detta dumma program handlade om?

3. Sände inte det ensamma spöket dit ormen avsiktligt för att lura dem?

4. Verkar inte ormens förslag om att få kunskap, att bli vis, att veta skillnaden mellan gott och ont, mycket mer logiskt än bara ett direktiv om att inte äta nämnda frukt?

5. Varför placerade det ensamma spöket trädet där från första början, om inte för att snärja ett stackars, naivt par, som bara var en dag gamla, lika enfaldiga som ett nyfött barn, och som inte hade någon möjlighet att veta vad allt handlade om?

6. Planerade inte det ensamma spöket att driva ut dem och straffa dem hämndlystet redan från början? Använde han inte bara trädet som en lam förevändning?

7. Varför skulle ätandet av en attraktiv frukt, som förmodligen öppnade deras ögon och gav dem kunskap, vara ett så avskyvärt brott att det drastiskt skulle förändra händelseförloppet från den allra första dagen Adam och Eva skapades?

8. Är det inte ett groteskt justitiemord att straffa alla efterföljande generationer, miljarder människor, för en fånig, enkel handling som att äta en sådan frukt, särskilt när man tänker på att de blev lurade till det av en mycket övertygande medarbetare till det ansvariga spöket?

En sadistisk sport. De uppenbara slutsatserna av allt ovanstående är att det var ett riggat spel från början till slut, att människorna, helvetet och djävulen alla skapades för nöjet att sadistiskt se människor (skapade av en förutsatt kärleksfull Gud) lida i den eviga tortyrens kval i helveteselden.

Denna sista punkt, helvetet, är av en så överväldigande omfattning inom den kristna religionen att vi redan har ägnat två hela kapitel åt det, och den roll det spelade i att klubba ner sina lättlurade offer i panik och underkastelse för kyrkan.

Det är sannerligen märkligt att ett så viktigt ämne som helvetet inte ens nämns i skapelseberättelsen.

* * * * *

Märklig parallell. Det finns en säregen, till och med bisarr parallell i förhållandet mellan Gud och Djävulen å ena sidan och förhållandet mellan USA och kommunismen å den andra. Detta sistnämnda förhållande har vi redan gått in på avsevärt mer i detalj i ett tidigare kapitel om "Ryssland, Israel och USA".

Satan, Guds son. Om vi läser Jobs bok i Gamla testamentet framträder en utomordentligt märklig berättelse som kastar ljus över förhållandet mellan Gud och Djävulen. I Job 1:6 står det: "Nu hände det en dag att Guds söner kommo och trädde fram inför Herren, och Satan kom också med bland dem."

Kristus och Satan bröder. Från denna vers kan vi dra följande slutsatser: (a) att Gud hade ett antal söner, (b) Satan var en av hans favoritsöner, (c) de hade regelbundna konferenser, möten av typen "styrelsemöte", (d) att deras möten skedde på en hjärtlig basis. Allteftersom berättelsen nystas upp finner vi vidare att (e) Satan var showens stjärna, medan de andra sönernas identitet och aktiviteter inte ens nämns, (f) existensen av Jesus Kristus (som i Nya testamentet "alltid var") som en son nämns inte, (g) men om Satan och Kristus båda är söner till Gud, då måste de vara bröder, eller åtminstone halvbröder.

Sportsligt spel. Allteftersom berättelsen om mötet fortskrider finner vi Herren hjärtligt fråga Satan i stil med: "Vad har du haft för dig, min pojke?", varpå Satan svarar: "Åh, det vanliga, jag har gått mina ronder på jorden." Sedan skämtar de fram och tillbaka och bestämmer sig för att ha lite sportsligt utbyte mellan de två.

Job utsedd till syndabock. Herren skryter för Satan: "Har du lagt märke till vilken perfekt karl min tjänare Job är? Du skulle få det svårt att korrumpera honom." Satan antar utmaningen.

Job hade allt ordnat. För dem som inte är bekanta med berättelsen om Job, låt mig förklara att Job i början av denna historia var en extremt lyckligt lottad man. Han hade en utmärkt familj med sju söner och tre döttrar. Han hade sju tusen får (judarna har en förkärlek för siffran sju), tre tusen kameler, fem hundra par oxar, fem hundra åsninnor och ett mycket stort hushåll, mycket mark och "var den störste av alla män i östern." Kort sagt, han hade allt ordnat och vad mer är, han älskade också Herren.

Ett sportsligt förslag. Som en fortsättning på det sportsliga samtalet utmanade Satan Herren med: "Låt oss se hur trofast Job skulle vara om vi berövade honom alla hans ägodelar och torterade honom med plågor till gränsen för vansinne." Varpå Herren svarade: "Bra förslag, jag ger dig fria händer att göra ditt yttersta så som du finner lämpligt." Vilket Satan gjorde, på ett ytterst plågsamt sätt.

Hjärtlig relation. Utan att rekapitulera hela den meningslösa historien vill jag göra dessa ytterligare iakttagelser: (a) Gud och Satan träffas uppenbarligen regelbundet på en hjärtlig basis, och (b) de gör en stor sport av att tortyren oss jordbor.

Parallellen. Nu till parallellen gällande USA:s relation med Ryssland och kommunismen som jag nämnde tidigare.

1. Istället för att försöka göra sig av med Satan och allt ont, har Gud uppenbarligen avlat Satan och gör det möjligt för Satan att fortsätta sin skändliga verksamhet. Gud tar dock inget av skulden, utan lägger hela skulden på Satan. På samma sätt, som jag redan har visat i kapitlet om "Ryssland, Israel och USA", finansierades, planerades och programmerades kommunismen här i USA, särskilt av de judiska finansjättarna i New York. Den har kontinuerligt stöttats och finansierats av USA under tiden.

2. Medan Gud antas vara symbolen för dygd i opposition till Satan som är symbolen för ondska, arbetar de i själva verket hand i handske. På samma sätt, medan USA antas vara den största demokratin på jorden, frihetens bastion, etc., och desperat försöker hejda floden av ondska som strömmar ut från Moskva och dess kommunistiska satelliter, arbetar de i själva verket hand i handske, där den huvudsakliga styrningen och finansieringen av kommunismen härrör från själva USA:s kraftcentrum.

3. Trots att Gud antas vara den högste skaparen och ha det totala ansvaret, verkar han ständigt förlora mot Satans listiga vägar, där vi stackars dödliga är de bönder som betalar det högsta priset — tortyr genom helveteseld. Så även USA, som trots att de (åtminstone 1945) var allsmäktiga och suveräna, ständigt förlorar över hela världen.

4. Liksom Gud och Satan, som borde vara häftigt fientliga mot varandra men i själva verket står på bästa fot, så genomför även USA och Ryssland kontinuerligt vänskapliga konferenser med varandra, skålar i vodka, och USA erbjuder upprepade gånger mer och mer bistånd och oberättigade eftergifter till sin så kallade fiende.

I maskopi, inte alls fiender. Det finns ett halvdussin fler likheter jag skulle kunna peka på, men avstår i intresse av korthet. Sammanfattningsvis, låt mig göra denna avgörande iakttagelse: verkliga fiender umgås inte med varandra, de söker konfrontera och utplåna varandra. Gud har haft gott om möjligheter att göra det, men har tvärtom försett sin "son" med helvetet, resurserna och lekplatsen.

med vilka han kan ägna sig åt sina sataniska lekar. Förenta staterna hade vid slutet av andra världskriget sannerligen resurserna och alla möjligheter att förinta kommunismen och för alltid utplåna det hotet från jordens yta. Istället stödde, finansierade och daltade man med den kommunistiska rörelsen upprepade gånger, vilket jag med råge har påvisat i det kapitel jag nämnde.

Den judiska handen i båda. Kort sagt, Guds motstånd mot Djävulen och Förenta staternas motstånd mot kommunismen är båda falska som synden. Och det finns en god förklaring till detta märkliga sammanträffande: båda är skapade och/eller manipulerade av det världsomspännande judiska nätverket. Men nu tillbaka till den "religiösa" aspekten av denna konspiration, så att vi senare kan bedöma den undergrävande effekt den har haft på den rasmässiga och politiska förstörelsen av den vita rasen och den vita mannens värld.

* * * * *

Kristendomen måste avslöjas. Låt oss därför gå vidare med att först och främst avslöja denna löjliga judiska historia känd som kristendomen, som jag föredrar att kalla "spöken i skyn"-svindeln, den största svindeln i historien. Låt oss undersöka den fysiska terrorn, de fruktansvärda tortyrinstrumenten som kristendomen använde som ett medel för att bana sig väg till makten, fysiskt, ekonomiskt och politiskt. Det är en makaber historia, men sann. I nästa kapitel, när vi blottlägger den outtalade fasan, vill jag påminna läsaren om att jag inte uppfann dessa dystra terrorinstrument. Jag rapporterar endast en fruktansvärd utdragen episod av historien under mer än 1300 år av den mörka medeltiden som ingen predikant skulle vilja erkänna.

Creative

Credo No. **51**

Tumskruv och Sträckbänk

Förlåt aldrig eller glöm. För att den vita rasen aldrig ska glömma (eller förlåta) de blodtörstiga och kriminellt brutala medel genom vilka kristendomen klöste sin blodiga väg över Europas ansikte, ska jag gå igenom de grymma tortyrinstrument de använde för att utföra sina skändliga metoder av mild övertalning. Jag vill också visa vilken hycklande, grym, brutal och dubbelspelande lära det verkligen är.

Kristendomen grym och brutal. Kristendomen har skamlöst marknadsfört sig själv som en lära om kärlek, barmhärtighet och vänlighet. Låt oss se på scenen och ta reda på exakt hur vänliga och kärleksfulla de var under den mörka medeltiden, under de mer än 1500 år då de höll makten över liv och död i sina grymma händer. Även om detta är en lång, lång historia, tror jag att vi bäst kan sammanfatta den och få en rättvis uppfattning om dess brutalitet genom att undersöka deras sinnrika tortyrinstrument.

Överste Ingersolls skrifter. Jag har en uppsättning av elva volymer av överste Robert G. Ingersolls böcker där han skarpsinnigt och obevekligt avslöjar kristendomens lögner, bedrägerier och tortyr genom tiderna. Överste Ingersoll (1833-1899) var en amerikansk advokat, orator, föreläsare och författare, och var enastående briljant inom alla dessa områden. Han säger: "Jag uppskattade inte verkligen de skändligheter som hade begåtts i religionens namn förrän jag såg de järnargument som de kristna använde."

Originalinstrument för tortyr. Alla dessa tortyrinstrument som sågs av överste Ingersoll har ställts ut i New York City. De arrangerades för inspektion i en sal vid Sixth Avenue och Twenty-third Street. Dessa tortyrinstrument var inte repliker eller faksimiler av originalen, utan själva originalen, hämtade från Europa, där de hade använts för att krossa ben och slita sönder köttet på människor. Vi måste komma ihåg att dessa förövare inte var indianska vildar, utan förmodat civiliserade vita män vars hjärnor hade inpräntats med den "kärleksfulla" trosbekännelsen från judisk kristendom. Deras tortyr tillfogades inte deras fiender utan andra vita män och kvinnor när och om deras tro ens var så mycket som något avvikande från kyrkans "officiella" dogm. Vi kan i detta avseende påminnas om den "officiella" dogmen hos American Medical Association idag.

Här är några av de instrument som överste Ingersoll beskrev:

1. Tumskruven. Två järnstycken förenade av en skruvanordning i varje ände för att mekaniskt föra samman järnen. Järnens insidor var försedda med små spikar och utskott för att förhindra glidning. Överste Ingersoll säger: "Den man som inte ville återkalla sin tro blev inte förlåten. De drog åt tumskruvarna till den sista smärtan och kastade sedan offret i någon fängelsehåla, där han i bultande tystnad och mörker fick utstå de sägenomspunna fördömdas kval."

2. Tortyrkragen. Föreställ dig en cirkel av järn på vars insida det fanns hundra spetsar, nästan lika skarpa som nålar. Detta övertygande argument fästes sedan löst runt den lidandes hals. Varje gång han eller hon rörde sig, punkterades halsen av dessa skarpa spetsar. Efter en tid svullnade den torterade halsen upp och slutligen avslutade kvävning det olyckliga offrets kval. Deras brott? Kanske hade de inte bekänt sin tro på ett helvete i det efterlevande.

3. Scavenger's Daughter (Sopåkarens dotter). Detta järninstrument var format som en stor sax, om man kan föreställa sig handtag i båda ändar, med en annan järncirkel precis ovanför ledpunkten. I de övre handtagen placerades händerna och fötterna i de nedre. Genom ringen nära mitten tvingades offrets huvud in. I detta tillstånd kastades han framstupa på marken. Påfrestningen på musklerna framkallade en sådan vånda att vansinne vanligtvis blev offrets slutgiltiga befrielse.

4. Sträckbänken. Detta var en låda liknande flaket på en vagn, med ett spel i varje ände, försett med hävstänger och spärrhakar för att förhindra glidning. Över varje spel löpte kedjor. En uppsättning kedjor fästes vid den lidandes anklar, kedjorna från det andra spelet vid hans handleder. När präster, teologer, klerker och andra helgon började vrida dessa spel och ständigt ökade spänningen, blev offrets anklar, knän, höfter, axlar, armbågar och ryggrad alla permanent ur led medan den lidande låg där i en skrikande svett av vånda. Prästerskapet lät vanligtvis en läkare stå bredvid för att känna den lidandes puls. Var det för att rädda hans liv? Ja. För barmhärtighetens skull? Nej. Det var helt enkelt för att de, likt de vilda indianerna, skulle kunna förlänga tortyren som annars riskerade att ta slut för snabbt genom döden.

5. Järnkronan. I detta instrument återkommer den dödliga tumskruven, använd för att dra åt ett öppet järnband runt huvudet. I bandets foder fanns en serie järnknoppar. När tumskruven drogs åt, stramades järnbandet runt huvudet och tvingade långsamt in knopparna i kraniet. Järnkronan påtvingades ofta kristna martyrer på väg till avrättning.

6. Hängning i tummarna. Detta är ganska självförklarande. En variation av detta var att hänga i en tumme, binda en tung blyvikt vid offrets fötter för att öka dragkraften, och

ibland genom att lägga ved under offret och avsluta hans tortyr genom bränning.

7. **Fruktansvärda Eliza.** Detta är en stol, liknande en elektrisk stol, i vilken offret surrades fast. Spikarna i sätet förhindrade offret från att glida ur, för att inte tala om att de var extremt smärtsamma. Ibland surrades ytterligare tunga vikter vid offrets fötter medan han satt där och begrundade huruvida han borde eller inte borde tro på historien om Jona och valen, eller om Josua verkligen fick solen att stanna för en dag.

8. **Munöppnare.** Detta tillfogades vanligtvis dem som kyrkan kallade ”hädare”. Det bestod av två små järnplattor. Dessa fördes in mellan de övre och nedre tänderna och särades genom att man vred på en tumskruv. (Återigen dessa förbannade tumskruvar. Jag börjar inse det dödliga ursprunget till uttrycket att ”skruva åt” någon.) När käkarna väl hade bändits isär hade dessa kärleksfulla kristna sedan en mängd andra godsaker i beredskap för sina hjälplösa offer. En var att hälla smältande hett bly ner i offrets hals. En annan var att gripa tag i tungan med järntänger, och tungan blev antingen slitsad eller avskuren.

9. **Treenigheten.** Detta var en tredelad grupp av tortyrinstrument i vilken de ovan nämnda tängerna ingick. Det andra bestod av en järnmask som sattes på rödglödgad. Det tredje var en metallkedja, kallad en gissel, som såg ut som skelettet av en orm. Ibland användes ett fjärde instrument tillsammans med dessa, nämligen en perforerad järnsked, för att släppa heta blykulor på den nakna kroppen. Denna kombination av milda övertalare var på sin tid till väsentlig tjänst för att stimulera tillbedjan av den himmelska Treenigheten i vars kärleksfulla namn de användes.

10. **Brännjärn.** Ett antal av dessa var vanliga, bland vilka bokstaven ”U” dominerar, vilket på flera språk står för ”otrogen” (unbeliever). I detta museum i New York som överste Ingersoll berättar om, ställdes även den lilla kolspisen ut i vilken brännjärnen värmdes, tillsammans med blåsbälgen.

11. **Bödelssvärd.** Dessa var av många typer och ibland högst ornamentala. Bladet var omkring två fot och nio tum långt och två och tre fjärdedels tum brett. Handtaget var gjort för att fattas med två händer. Den dömde bands fast i en stol med böjt huvud. En expert med mycket övning kunde skilja nacken från kroppen med ett enda slag. Svärden var ibland av Damaskusstål av fin ornamental kvalitet, inskrivna med fromma verser som: ”När jag lyfter den ödesdigra kniven, Gud give denna syndare evigt liv.” Eller ”O Gud, tag denna syndare till ditt rike, så att han må smaka glädje, för Jesu skull.”

12. **Stora järnstövlar.** Dessa sattes på rödglödgade och fylldes sedan med smält bly.

13. **Trådnätshandskar och hoser.** Dessa värmdes rödglödgade och sattes på offret för att framtvinga bekännelser.

14. **Den spanska munkavlen.** Användes för att förhindra fångar från att skrika under tortyr. En variant såg ut som en klocka uppslitsad i sektioner. När den fördes in i munnen utlöstes en fjäder som spred sektionerna och spärrade ut käkarna.

15. **Järnbranken.** Detta var en hel huvudmask, som värmdes innan den drogs på offrets huvud. Den hade trattar vid öronöppningarna för bekväm införsel av hett bly. Den rekommenderades varmt av den heliga inkvisitionen.

16. **Rådbråkning på hjulet.** En bädd konstruerad som en kavelbro med tvärslåar med cirka sex tums mellanrum. Offret lades längs denna bädd och bands fast. Bödlarna krossade sedan ner ett tungt järnhjul på de punkter av kroppen som låg mellan tvärslåarna, vilket krossade varje ben i kroppen.

* * * * *

Mer i Europa och på andra håll. Det finns minst ett dussin andra hemska tortyrinstrument beskrivna av överste Ingersoll, men jag önskar inte trötta ut läsaren ytterligare med denna makabra inventering. Dessa instrument, vill jag dock påminna läsaren om, var äkta använda reliker utställda på New York-museet, och hade använts otaliga gånger på vem vet hur många olyckliga offer. Det fanns tusentals fler sådana ångestinstrument kvarlämnade i Europa och dess kyrkor. Vissa av dessa användes så sent som under artonhundratalet. Utan tvekan skulle de fortfarande vara i bruk idag, om kyrkans makt inte hade brutits eller minskats.

Skäl till exponering. Det finns två skäl till varför jag tar upp allt detta. Det första är att exponera kristendomen för det brutala, grymma bedrägeri som den är. Jag vill aldrig mer att någon förblindad idiot någonsin ska ta upp påståendet för mig att kristendomen är en lära om kärlek, vänlighet och medkänsla. Det finns ingen annan religion i världen som har tillfogat den vita rasen mer ångest, lidande och förvirring än vad den judisk-avlade kristendomen har gjort.

Måste rensa marken innan vi kan bygga. Det andra skälet är att innan vi någonsin kan bygga en förnuftig, konstruktiv rörelse för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, måste vi först rensa den vita mannens sinne från hela denna hemska kristna villfarelse. Vi tror att det bästa sättet att göra det är att berätta den brutala sanningen om kristendomen — exponera dess hemska historia, analysera dess bedrägliga lära, förstöra den och ersätta detta genomgripande svindleri med en sund rasreligion baserad på naturens eviga lagar.

Creative
Credo No.
52

Svindeln med spökena i skyn

Fem förödande judiska böcker. I *Nature's Eternal Religion* har jag redan konstaterat att i grunden fem judiska böcker har haft omfattande effekter på den vita rasens historia och att dessa effekter har varit förödande. De fem böckerna i deras historiska ordning är: *Gamla testamentet*; *Nya testamentet*, *Talmud*; Marx *Kommunistiska manifestet* och *Das Kapital*; och slutligen *Sions vises protokoll*.

En hopdiktad judisk historia utan bevis. Den inledande kilen i denna psykologiska krigföring var Gamla testamentet, en relativt tråkig bok av myter och sagor, som till största delen handlar om äventyren för Abraham, Isak och Jakob och deras ormyngel. Det, och ändlösa krig, krig, krig som aldrig har hänt utom i de judiska skribenternas överaktiva fantasi. Faktum är att det inte finns några bevis för att mycket av något av det någonsin har hänt.

Ursprunget till detta vansinne. När vi undersöker den judiska historien som den skildras av detta gäng oidentifierade judiska skribenter, får vi veta att det i begynnelsen en gång fanns ett ensamt spöke som svävade omkring i ett mörkt, tomt intet. Världen hade ännu inte "skapats", inte heller solen, eller "stjärnorna", eller ljuset, eller någon del av det vidsträckta universum som vi nu kan observera med eller utan hjälp av kraftfulla teleskop. Detta svävande omkring i ett mörkt intet hade uppenbarligen pågått i miljarder och åter miljarder år eftersom det ensamma spöket hade existerat "evigt". En sådan existens måste ha varit obeskrivligt tråkig, eftersom det var helt mörkt, det fanns inget att tänka på, eftersom det absolut ingenting fanns i existens. Sedan plötsligt efter miljarder och åter miljarder år fick detta ensamma spöke (för bara cirka 6000 år sedan) en briljant idé. Han (vi får veta att det var ett han-spöke, utan några motsvarande hon-spöken) beslutade sig för att skapa "himmel och jord". Han beslutade sig också för att skapa "människan till sin egen avbild".

Inget annat än fantasi. Nu måste vi komma ihåg att detta inte är på riktigt, utan bara en judisk hopdiktad historia. Vem som helst vid sina sinnes fulla bruk kan se berg av bevis för att jorden och solen har existerat i miljarder år, och de är bara en liten prick av det totala universum. Icke desto mindre — för att fortsätta berättelsen — skapade detta ensamma spöke uppenbarligen, när han begrundade mänsklighetens framtida disposition, också ett helvete vid den tidpunkt då han skapade "himmel och jord", men märkligt nog bibeln

säger aldrig så. Det smyger diskret in idén om helvetet senare, som i en efterhandskonstruktion. Men eftersom allt "skapades" på sex dagar, måste vi anta att "helvetet" var ett av dessa projekt. Eftersom 99 % av alla människor förmodligen kommer att hamna där i det långa loppet, måste det ha varit det största och viktigaste projektet. Eftersom vi också får veta att "himmel och jord skall förgås" (men inte helvetet), är det uppenbarligen det enda permanenta projektet.

Älska mänskligheten, men skicka dem alla till helvetet. Vi får också veta att detta ensamma spöke som hade svävat runt i evigt mörker var en kärleksfull gud som hade en passionerad och allt uppslukande kärlek till mänskligheten. Hans främsta sysselsättning verkar ha varit att älska, vägleda och vaka över mänskligheten och se till att de inte hamnade i helvetet. Faktum är att han älskade mänskligheten så djupt att han avlade sig själv en son genom en judisk "jungfru" (som trots detta var gift med Josef) och lät sin son vandra på jorden i cirka 33 år. Sedan, enligt planen, lät han spika fast honom på ett kors och döda honom. Varför gjorde han allt detta? Så att han och hans son skulle "rädda" mänskligheten från helvetet eftersom de båda (eller är de tre?) älskade oss så djupt. Men idén fungerade inte särskilt väl eftersom de flesta människor inte trodde på denna osannolika historia. Så i stort sett alla hamnar i helvetet ändå.

Helt orimligt. Fantastiskt? Ja, inte bara fantastiskt, utan löjligt. Men det är fortfarande inte slutet på historien. Vi får veta att sonen, som kallades Jesus Kristus, egentligen inte föddes år 1 e.Kr. utan också hade existerat evigt, från början, och var verkligen "ett" med fadern själv.

Den heliga treenigheten. Tja, för att komplicera det hela lite mer, så är de egentligen tre. Det finns fadern, sonen och den helige ande, men de är egentligen ett. Skulle detta göra sonen till sin egen far, eller fadern till sin egen son? Om du inte kan förstå detta motsägelsefulla hokus pokus, är det ditt eget fel, för du är förmodligen för dum, är den antydan du får från predikanter.

Motsägelsefulla påståenden. Hur som helst, för att följa denna judiska historia vidare, så var Kristus uppenbarligen där i början, och han måste också ha haft ett finger med i skapandet av "helvetet" eftersom han var "ett" med sin far. (Hur kunde han födas av jungfru Maria, som inte dök upp i historien förrän miljarder år senare?) Så vi har en situation där fadern och sonen (vem var far till vem?) skapade denna enorma, fasansfulla tortyrkammare. De skapade "mänskligheten" som de älskade så djupt, och genomförde sedan förmodligen en sista desperat kampanj för att rädda mänskligheten från den eviga tortyrkammare de själva skapat. I detta har de, förmodligen, misslyckats kapitalt.

Varför tortyrkammaren överhuvudtaget? En sannerligen löjlig historia. Frågan som skriker mot himlen och förblir obesvarad än i dag är denna: om de (antingen enskilt eller i trefald) är så allsmäktiga, om inte en sparv faller från taket, och

inte ett hårstrå från ditt huvud, men gud "vill det", varför skulle de medvetet skapa en sådan monstruös tortyrkammare med glödande kol och svavel, och sedan skicka alla dessa miljarder mänskliga offer dit för att bli brutalt och evigt torturerade? Särskilt när vi får höra om och om och om igen hur mycket han/de älskar oss? När man granskar det med kall logik är idén så löjlig och så dum att den är alldeles för absurd för att ens överväga.

Hemskt Spöke. Även om du bara använde ett mått av sunt förnuft, finns det två uppenbara slutsatser från ovanstående som inte kan viftas bort: (a) varje gud, spöke eller gast som skulle "skapa" en sådan fruktansvärd tortyrkammare och sedan "skapa" människor och/eller själar för att tortera i den i all evighet är inte en "kärleksfull gud" utan ett hemskt monster; (b) lyckligtvis är det bara en löjlig skrönasaga och har ingen som helst grund i verkligheten.

* * * * *

Vem Kokade Ihop Det? Eftersom någon faktiskt drömde ihop det och höll detta avskyvärda vidunder vid liv för att plåga miljarder människors sinnen i nästan 2000 år, kvarstår fortfarande frågorna: (a) vem kokade ihop denna hemska historia? och (b) varför gjorde de det?

Den Eviga Parasiten. Svaret på den första frågan besvaras av historiska bevis. Judarna, som har varit en parasit på den civiliserade mänsklighetens rygg i fem tusen år, kokade ihop denna monstruösa skrönasaga. Vi har redan sagt något om detta i andra kapitel, särskilt kapitlet om romarna och kapitlet om judarna. Vi kommer att ha mer i framtida kapitel.

Judisk Hämnd. Svaret på den andra frågan är ganska uppenbart från studier av historien: de gjorde det för att hämnas på romarna, som förstörde Jerusalem år 70 e.Kr. och igen år 135 e.Kr. Judarna beslutade att använda sitt ultimata vapen som de var oöverträffade mästare på — sinnesmanipulation. Historien berättar för oss att de var extremt framgångsrika och faktiskt sålde in kristendomen, idéerna om himlen och särskilt helvetet, till romarna. De lyckades bortom sina vildaste drömmar. De omvände de en gång så allsmäktiga och oövervinnerliga romarna till kastrerade, kvidande fredsivrare, vars sinnen var upptagna av rädsla för de imaginära gastarna i skyn.

Helvetet, den Stora Påken. Och låt oss komma ihåg — det mest kraftfulla verktyg judarna hade till sitt förfogande för att övertyga och förgöra sina fiender var en psykologisk påk, ett imaginärt koncept — det ultimata skräckkonceptet — helvetet, som vi redan har beskrivit i ett tidigare kapitel.

Frihet från Mental Rädsla. Det är ett av de främsta målen för Church of the Creator att förvisa denna fula judiska idé från jordens yta och för alltid rensa den från våra vita rasfränders sinnen. Vi vill ge den vita rasen en annan frihet som de så väl förtjänar, nämligen — frihet från rädsla för helvetet.

Creative

Credo No. **53**

Det märkliga förhållandet mellan Fadern, Sonen och Djävulen

Måste avslöjas. Det borde egentligen inte vara nödvändigt att lägga ner så mycket tid på att misskreditera svindeln med "spöken i skyn", eftersom även en ytlig granskning av den judiska (och kristna) bibeln borde övertyga även den mest enfaldige om att samlingen av märkliga historier däri är motsägelsefulla, vilda och helt obekräftade av den autentiska historiens register. De är, kort sagt, en förolämpning mot varje tänkande individs intelligens och kompromitterar skamligt hans eller hennes intellektuella integritet.

Måste utrotas. Ändå är denna judiska svamp så djupt rotad i den vite mannens hjärna och så länge har denna röta bestått att det är en omfattande operation att utrota den.

Klart tänkande. Varför är det nödvändigt att utrota den? Jo, liksom varje annan svindel kan dess offer inte tänka klart förrän den avslöjas. Och eftersom offren uppgår till hundratals miljoner, är det extremt viktigt om vi någonsin ska bygga något ärligt, konstruktivt och fördelaktigt för den vita rasen att denna svindel blir grundligt avslöjad och utrotad.

Rädsla för spöken. Historien har tillräckligt visat att så länge människor kan förvirras, hållas i okunnighet och i rädsla för de övernaturliga spökena i skyn och helvetet (vilka vi redan har undersökt ganska grundligt), kan de, de lättlurade tölparna, enkelt förslavas och utnyttjas. Tyranner, och inga mer än de religiösa tyrannerna, har sedan urminnes tider kraftfullt undertryckt varje ärlig kritik eller ens ifrågasättande av deras mest effektiva vapen — svindeln med spöken i skyn. Till och med de upplysta grekerna tvingade Sokrates, som var en ärlig och högt intelligent man, att dricka sin bägare med odört eftersom han lärde ungdomarna att hellenernas gudar bara var myter.

Vidskeplighet fortfarande kraftfull. Detta undertryckande av logik, sunt förnuft och ärligt ifrågasättande av spöksvindeln är fortfarande mycket kraftfullt idag. Det kan i vissa länder vara mer subtilt, och i vissa av de starkt katolska och efterblivna länderna som i Sydamerika, inte så subtilt. Vi Skapare är djupt oroade över denna svindel eftersom även några av våra (potentiellt) finaste vita raskamrater är svårt drabbade av denna svamp på hjärnan och är

hjälpa och understödja våra judiska fiender. För att vi alla ska överleva behöver vi dessa offers hjälp lika mycket som de behöver vår hjälp.

Måste rensa bråtet först. Innan vi kan bygga ett vackert och hälsosamt samhälle måste vi rensa våra vita bröders sinnen från detta skräp, precis som slumområden, ruttnat material och bråte måste rensas från marken på en byggplats innan en sund och vacker byggnad kan uppföras. Ohyra och skadligt ogräs måste förintas innan doftande blommor och närande frukter kan odlas.

Tyvärr har vi fortfarande en bedrövlig mängd rensning att göra, och i grunden handlar det om den djupt rotade idén att det på något sätt, någonstans, fortfarande finns detta spöke som gjorde allt, som vi är skyldiga allt. Eftersom idén om spöken, andar, gudar, demoner, etc., har funnits sedan förhistorisk tid, låt oss begränsa oss mer till varifrån den vite kristne fick sin idé om denna uppenbarelse och undersöka sådant hokus-pokus lite närmare.

* * * * *

Från judarna. Den vite kristne fick naturligtvis sin indoktrinering från den kristna bibeln, som är kombinerad med den judiska bibeln, av vilken den är en avläggare. Judarna, som är världens främsta asätare och anpassare, fick sina idéer från egyptierna, babylonierna och andra folk på vilkas ryggar de hade klättrat och som de hade exploaterat.

En motsägelsefull treenighet. I den kristna bibeln ynglade den ursprungliga judiska Jahve av sig till en treenighet, en tresidig gud — fader, son och helig ande, men förmodas ändå alla vara en harmonisk enhet. Vad vi vill visa i detta kapitel är att de inte är en harmonisk enhet utan ett märkligt hopkok av motsägelser, orimligheter och löjliga vederläggningar av deras mest omhuldade påståenden — att den kristne guden är en kärlekens gud.

Faderns egenskaper. Låt oss först titta på fadern — den judiska Jahve som han framställs i Gamla testamentet. Här finner vi ett märkligt konglomerat till varelse.

1. Han är vilt förblindad av Abrahams, Isaks och Jakobs avkomma, nämligen judarna. Detta borde, enligt vems som helst omdöme, göra honom extremt bigott och till en fanatisk rasist. Som vi redan har beskrivit i *Nature's Eternal Religion*, kunde denna allvisa gud knappast ha gjort ett sämre val av karaktärer. Jag tvivlar allvarligt på om det någonsin funnits några sådana karaktärer som Abraham, Isak eller Jakob, och det förbryllar mig varför judarna skulle välja sådana föraktliga och motbjudande uslingar, horbockar, hallickar och svindlare som de själva framställer dem som. Det är sannerligen märkligt att de skulle välja sådana oheroiska brottslingar till att vara deras ras mytiska stamfäder. Det är ännu märkligare att en förmodat allvis, allvetande gud skulle ösa sådan sliskig beundran och favorisering över sådan ohyra. Och märkligast av allt

är den illustra vita rasens idiotiska val att välja en så dum och trångsynt gud som sin gud. Vilket påminner mig om ramsan:

Vad märkligt av Gud att välja judarna.
Men det är ännu märkligare
För dem som hatar judarna
Att välja den judiske Guden.

Ja, sannerligen märkligt. Extremt dumt också.

2. Den judiske Jahve är en eldig gud av vrede och hämnd. Han är (enligt Gamla testamentets berättelse) en stamkrigsgud som Moses snubblade över i en brinnande buske, som lovade att överlämna Kanaans land till sina "utvalda" brottslingar och ättlingar på bekostnad av den infödda befolkningen som hade byggt upp den befintliga civilisationen, städerna och gårdarna. Att detta skulle innebära ändlösa inhumana slakterier, förräderi, svek, elände och mord verkade inte spela någon roll för denne ”rättfärdige” Jahve.

Det judiska Gamla testamentet är fyllt av alla typer av brott, pornografi, förräderi, lögner, bedrägeri, mord och alla andra brott som finns, och praktiskt taget alla utförs av antingen "Guds utvalda" eller den "kärleksfulle", "rättfärdige", "allvetande" Jahve själv. Ett av de största massmorden i hela historien utförs förmodligen av denne ”perfekte” gud när han, i ett utbrott av ilska, dränkte varje levande man, kvinna och barn, för att inte tala om fåglarna och djuren. Det enda undantaget var fylleristen Noa (återigen ett uselt val) och hans närmaste familj.

3. Denne Jahve var en extremt svartsjuk gud. Detta bekräftas gång på gång av förmodade citat från hans egen mun och jag behöver knappast besvära mig med att upprepa dessa.

4. Han var också extremt stolt, fåfäng och inbilsk, just de egenskaper vi stackars dödliga förmanas att avsky eftersom de är så syndiga. Faktum är att när man läser den judiska bibeln verkar det som om den främsta anledningen till att han skapade "mänskligheten" var så att han kunde ha ett enormt stall av babblande idioter vid sina fötter som "prisade Gud i all evighet." Hur mycket mer inbilsk kan man bli?

5. Han är en hämndlysten gud och förespråkade för sitt "utvalda folk" principen om öga för öga och tand för tand, och uppmanade dem att döda allt levande som andas när de intog en stad.

6. Det finns dussintals andra egenskaper som han tillskrevs, knappast någon av dem beundransvärd. Till exempel var han extremt grym vid dussintals tillfällen, såsom i berättelsen om Job, dräpandet av Judas söner, dränkandet av världens alla folk, etc. Han var listig. Han hade Abraham på gränsen till att stöta kniven i sin son Isak, och i sista sekunden säger han till honom att allt är ett skämt, jag testade dig bara. (Vissa

skämt!) Han var otrogen. Han gjorde Maria, en gift kvinna, havande. Han var pornografisk. Gamla testamentet är alldeles fullt av pornografiska berättelser, såsom när David samlade förhudar från de dräpta filistéerna som en hemgift att presentera för kung Saul för att få hans dotters hand. Han är förrädisk, han bröt ett oräkneligt antal löften, han ljög och gjorde ett antal andra klandervärda saker. Om du vill ha en grundlig dokumentation av alla dessa egenskaper har jag en bok som heter "The Bible Handbook" från 1888, som listar, citat efter citat, alla dessa anklagelser, brott, idiotier och vad du vill. Jag personligen vill inte ta upp så mycket plats i den här boken för att lista dem alla.

* * * * *

Jämfört med Fadern. Nu kommer vi till sonen, som förkastas av "Guds utvalda", men som är kristnas hjälte och förkroppsligar allt som antas vara gott, storslaget och perfekt. Låt oss se hur han står sig i jämförelse med sin "Fader".

1. I motsats till Jahve, som är idel eld och raseri, blod och hämnd, finner vi sonen predika ett helt annat koncept ("ett nytt bud ger jag er"). Han säger i praktiken att den gamle mannen hade helt fel. Ta inte hämnd på era fiender. Älska istället era fiender, vänd andra kinden till, sälj allt du äger och ge åt de fattiga, och gör gott mot dem som föraktar dig. Detta var naturligtvis uppenbart riktat till hedningarna, för att avmaskulinisera dem och förvandla dem till svamlande idioter, nakna och försvarslösa inför sina fiender.
2. Han var till hälften gud, till hälften människa, född av en (naturligtvis judisk) kvinna.
3. Istället för att vara galen i judarna som sin fader (i himlen) förbannade han judarna och sa till dem "Ni har djävulen till fader" och kallade dem huggormar och andra fula namn.
4. Han älskade de "saktmodiga" och de "fattiga i anden" och välsignade dem, snarare än att som sin gamle man vara betagen i mäktiga kungar och mördare som David och Salomo.
5. Han var en arbetslös, vandrande vagabond som aldrig innehade något konstruktivt jobb, aldrig gifte sig eller bildade familj, eller gjorde någonting konstruktivt som en god, hederlig medborgare och familjefar skulle förväntas göra.
6. Kort sagt, han var en märklig kontrast till sin förmodade fader (i himlen, inte Josef) och han förkastade bryskt nästan allt som hans gamle man hade predikat i Gamla testamentet.

* * * * *

Dubbelspel, trippelspel. Nu kommer vi till den tredje egendomligheten i denna judekonstruerade historia, nämligen att fadern och sonen egentligen var ett, och att sonen verkligen hade existerat i all evighet. Båda två hade det. Nåväl, på något sätt är den Helige Ande också med i bilden och den

tre av dem, i själva verket, hade existerat i all evighet och var alla ett. De var, faktiskt, den Heliga Treenigheten, men de var alla ett på samma gång, om ni kan hänga med.

Egendomligt arrangemang. Detta väcker ett antal egendomliga frågor. Var sonen fader till sig själv? Eller kanske, fadern son till sonen? Eller, . . .? Dessutom, eftersom Maria dök upp relativt sent i historien, hur kunde han vara hennes son, när han redan hade existerat i miljarder år innan hon ens föddes?

Designat för de lättlurade. Fråga inte mig efter svaren på denna fåniga historia. Jag skrev den inte. Allt jag kan göra är att påminna er om att berättelsen om Jahve och sonen kokades ihop av ett gäng judiska skribenter som fann miljontals lättlurade tölpar som trodde på deras osannolika rövarhistoria.

* * * * *

Djävulen träder in. Nu kommer vi till den fjärde märkliga aspekten av denna egendomliga rövarhistoria och det är den roll djävulen spelar i denna märkliga och vilda berättelse. Han är också känd som Satan, Lucifer och vid ett dussin andra namn.

Smygande entré. Gamla testamentet är något lömskt på så sätt att det inte exakt berättar för oss när det ensamma spöket skapade helvetet (som vi nämnde tidigare) eller när, eller under vilka omständigheter djävulen skapades. Uppenbarligen skapades han ganska tidigt i historien eftersom han dök upp på scenen när Adam och Eva släpptes lösa i lustgården. Han var redan där för att bedra och vilseleda dem. Någonstans nämns det att gud skapade honom som en vacker ängel och att han blev avundsjuk på gud och föll i onåd, eller så försöker predikanterna lamt förklara det.

Predikanter blir paffa. Hur som helst, allt detta skapar en märklig uppsättning omständigheter och frågor som behöver besvaras. Faktum är att det är just detta med djävulen som gör predikanter mest förvirrade, stumma (skulle ni tro det?) och paffa när jag ber dem att besvara några uppenbara frågor och komma med vettiga svar. Till och med för dessa talföra och lättlurade spök-månglare är djävulens egendomliga position i detta udda arrangemang för mycket att förklara när det ifrågasätts i logikens klara ljus.

Några av dessa frågor är:

1. Eftersom gud är allsmäktig, allvis, allvetande och aldrig gör ett misstag, hur kommer det sig då att djävulen överhuvudtaget finns där för att irritera honom, för att motarbeta honom och för att omintetgöra guds (och Kristi) brinnande önskan att rädda oss alla från helvetet?
2. Gjorde gud ännu en dundertabbe?
3. Visste han inte i förväg att djävulen skulle irritera skiten ur honom?
4. Eftersom gud skapade allt, skapade han inte då även djävulen?

5. Hur kommer det sig att djävulen vinner så överväldigande i leken med katt och råtta, med oss stackars dödliga som bönder?
6. Om gud verkligen gjorde ett misstag, varför dödar han inte bara djävulen och gör slut på hela denna affär med ondska och miljarder människor som hamnar i helvetet? Han tvekade trots allt inte att dränka alla de stackars människorna när de förargade honom. Han tvekade inte heller att låta sin son spikas fast på korset. Varför är han så tolerant mot djävulen?
7. Har han inte makten att göra det? Om inte, då är han inte allsmäktig, eller hur?
8. Kan det vara så att gud visste exakt vad han gjorde? Han skapade djävulen, han skapade helvetet, och de två samarbetar för att tvinga miljarder och åter miljarder människor in i evig tortyr. Hur förklarar du detta?
9. Skulle djävulen kunna hålla sig vid liv och vara verksam i fem sekunder utan guds samarbete och välsignelse?
10. Är gud i själva verket en supersadist som vill att alla dessa människor ska torteras i helvetet och bara använder djävulen som en syndabock?

En klurig mekanism som används för att kontrollera och exploatera.

Vad tror du? Eller kan det vara så att hela denna judiska episod inte är något annat än en dum rövarhistoria designad för att skrämma livet ur lättlurade offer så att de kan få kontroll över deras sinnen, deras pengar, manipulera dem, skinna och exploatera dem?

Om du frågar mig, så är det precis vad det handlar om. Det är så det var designat att vara och det är så det har fungerat i 2000 år.

Det är Church of the Creators mål att avslöja detta förrädiska svindleri och befria den vita rasen från det. Vi vill hjälpa den vita rasen att få ordning på sitt tänkande och återfå sitt förnuft. Detta, när det sker, skulle jag kalla en verklig frälsning och återlösning för den vita rasen.

Den ensamma andens misstag

Från tabbe till tabbe

Allt på den lidande mänsklighetens bekostnad

Allvetande, allkunnig. Vi har redan fastställt i de föregående kapitlen om den judiska versionen av skapelsen att den ensamma anden som förmodligen skapade allt, förmodligen var allvis, allvetande, aldrig gjorde ett misstag, kände till händelseförloppet framlänges och baklänges, och att allt var helt under hans kontroll. Inte en sparv faller från taket — inte ett hårstrå från ditt huvud, utan att han vill det. Han ser allt, vet allt, kontrollerar allt.

Total kontroll, totalt ansvar. Under en sådan supersmart skapare och en sådan felfri kontroll skulle man förvänta sig att allt skulle surra på som ett urverk och fungera helt perfekt. Dessutom, med total kunskap och total kontroll, skulle vi anta att det också följer ett totalt ansvar för konsekvenserna av vad han, denna super-ande, skapade, manipulerade och kontrollerade.

Katastrofal röra. Märkligt nog, enligt denna idiotiska judiska litteratur, har vi fel på alla punkter. För det första flöt saker och ting inte på smidigt. Den ena tabben efter den andra staplades på hög. Det blev till slut en sådan katastrofal röra att skaparen av denna katastrof beslutade att dränka alla sina "älskade" barn och börja om på nytt. För det andra tog han inte på sig något ansvar för denna röra, utan skyllde allt på oss dumma stackare, eftersom vi visade oss vara så "syndiga". Detta är som en flygplanskonstruktör som hävdar att han är den största konstruktören i skapelsen, men alla hans flygplan störtar. Han skyller sedan på de dumma flygplanen för bristerna i sin egen konstruktion.

Dubbelspel. Hur kommer det dubbelspelande prästerskapet runt denna uppenbara motsägelse? Hur förklarar de att den allsmäktige, allvise, allvetande, tidigare ensamma anden stöter på så många hinder och upprepade gånger blir förargad och frustrerad över sin främsta skapelse, nämligen mänskligheten?

Skev "fri vilja". Förklaringen är dum, motsägelsefull och enfaldig, men deras lättlurade och okritiska hjord har underdånigt accepterat den. Så här går det till: Denna ensamma ande fann det för gott att, i ett extatiskt skådespel av stor ädelmodighet och generositet, ge oss "en fri vilja". Han gav oss valfrihet. Det råkar bara vara så (varför har ingen förklarat) att denna "fria vilja" var något skev. Faktum är att den var extremt vinklad. Allt var viktat åt det håll där vi hade en patologisk preferens för att "synda". Tärningarna var

extremt riggat mot oss. Som ett resultat blev vi inte bra, och var en ständig törne i sidan på vår "kärleksfulle" skapare. Det visade sig också att han var en vredgad och hämndlysten skapare. Och eftersom han hade fullständig kontroll, beslutade han sig för att dränka hela mänskligheten som en flock eländiga råttor.

Nu dyker några nya frågor upp i denna judiska version av historien om hur allt förmodligen började.

Uppenbar motsägelse. Den första frågan är — hur kan man ha miljarder människor som vandrar omkring på jordens yta, utövar sin "fria vilja", fattar sina egna beslut, tar ansvar för händelseförloppet och historien, och samtidigt ha detta alltigenom kraftfulla super-spöke som vet allt, ser allt, och har fullständig kontroll? Detta är en fullständig motsägelse. Antingen har vi valfrihet att utöva vår "fria vilja" och händelseförloppet ligger helt utanför super-spökets kontroll; eller så har super-spöket fullständig kontroll och vi har ingen kontroll (och därför inget val, och inget ansvar heller) över och för våra handlingar. Man kan inte få det på båda sätten. Antingen har han fullständig kontroll och vi är bara en flock hjälplösa robotar och har ingen "fri vilja" eller ansvar för någonting, eller så gör vi precis som vi själva vill och det allvetande, allsmäktiga spöket har knappast kontroll över någonting.

Avsiktligt designade som vi är. För det andra, eftersom vi förmodligen är produkten av hans skapelse, inklusive den "fria vilja" vi förmodligen är begåvade med, varför vinklade han inte den "fria viljan" med en böjelse för att vara god istället för att kraftigt vinkla den mot att vi vill vara "syndare?" När allt kommer omkring visste han vad han gjorde, visste i förväg vad konsekvenserna skulle bli, allt utvecklades förmodligen enligt plan. Hur kommer det sig då att vi blev så dåliga? Han måste medvetet ha designat oss så som vi är. Varför är designern utan skuld eller ansvar, medan den designade produkten är ensamt skyldig och ansvarig för allt?

Rövarhistoria. När vi ställer dessa frågor måste vi komma ihåg att det inte finns ett spår av bevis för hela denna märkliga rövarhistoria om hur allt började med ett ensamt spöke för sex tusen år sedan. Det är bara en okunnig judisk version av ett mytiskt försök att förklara universum, ett universum som de visste väldigt lite om. Den skrevs för kanske 2500 år sedan, skriven av okunniga judiska skribenter vars verkliga ursprung vi aldrig kommer att få veta. Den kan bara tas på allvar om en läsare av sådant skräp är tillräckligt lättlurad, tillräckligt vidskeplig och har blivit grundligt hjärntvättad med sådant strunt från tidig barndom.

* * * * *

Men låt oss gå vidare och ytterligare utforska äventyren, tabbarna och misstagen hos den allvise, allvetande, allseende allteftersom denna judiska version utspelar sig.

Bibel med exakta datum. Bland flera har jag ett tjockt exemplar av King James-versionen av den judiska bibeln som trycktes runt sekelskiftet. Den är fylld med alla möjliga typer av manipulerade kartor över kungadömen som aldrig existerat, konstnärers versioner av bibliska scener som aldrig ägt rum, bilder på människor som aldrig levt. Den har en hel uppsjö av register uppdelade i dussintals olika kategorier, såsom vilka verser du bör läsa när du behöver tröst, när du är rädd, när du behöver tålamod, och ett dussin andra kategorier. Den har ett register över listan på växter, säd, etc. i bibeln; en lista över musikinstrument och den vers och det kapitel som nämns. Den är indexerad och korsrefererad.

Inga fler datum. Men det mest fantastiska är att den är fullproppad med datum högst upp i varje kolumn på varje sida. Trots att ingen egentligen vet vilket år Lot bedrev otukt med sina döttrar (eller om Lot ens har existerat), har denna bok datum för allt. Vid sekelskiftet var folk fortfarande så imponerade av detta judiska struntprat att utgivarna av denna bok fortfarande hade mage att uppfinna och bifoga specifika datum till varje händelse. Eftersom det är mycket lättare att motbevisa något om man är specifik, och mindre så om ens påståenden är vaga, har efterföljande utgivare för länge sedan övergett praxisen att sätta godtyckliga och fiktiva datum på mytiska och fiktiva händelser.

Den stora syndafloden. Av särskilt intresse är datumet för den hemska katastrofen, den stora syndafloden. Den är daterad till år 2348 f.Kr. Märkligt nog, när vi vänder oss till autentiska historier från den tiden, såsom den egyptiska historien, finner vi inget omnämnande av en sådan universell översvämning. Egyptiska dynastier och civilisationer existerade långt före det datumet och fortsatte i tusentals år efteråt, nästan utan avbrott, och Egyptens ökensand var lika torr då som den är nu.

* * * * *

Räddade Noa fyllot. Vi sade att i den "stora syndafloden", som förmodligen varade i 40 dagar och 40 nätter, dränkte han alla sina barn som om de vore råttor. Tja, han var egentligen inte så grym. I sin stora barmhärtighet och storsinthet räddade han Noa och hans familj, eftersom Noa var "god". Av alla de miljoner som drunknade skulle man kunna tro att denne Noa måste ha varit en ytterst föredömlig karaktär. Men icke så. Han var en berusad drummel, och sedan är det något hokus-pokus om hans son Ham "som såg honom i hans nakenhet" medan Noa var full. Uppenbarligen gjorde Ham något mot honom "i hans berusning", och när Noa vaknade förbannade han inte bara Ham utan alla hans ättlingar och Kanaans land, som Ham förmodligen var "fader" till.

Inte mycket logik. Detta var den utvalda familj som räddades från floden som utplånade alla andra. Varför han i "sin oändliga visdom" valde ut detta gäng av förkastliga individer för att överleva och vara de...

förfäder till nästa grupp människor är svårt att förstå. Det är dock ganska självförklarande så länge vi kommer ihåg att detta bara är en judisk berättelse, skriven av ett gäng okunniga personer, och den följer inte nödvändigtvis särskilt mycket rim eller ranson.

Förblindad av judarna. Härnäst ska vi titta på israeliternas framväxt, på hur denne judiske gud blev vansinnigt förblindad av denna trolösa stam av förkastade, och hur han ägnade sina ynnestbevis, sin tid och sin energi åt deras angelägenheter, till förfång för alla andra. Resten av Gamla testamentet, mer än 900 sidor av det, är tillägnat denna parasitära stam. Varför inte? När allt kommer omkring var det de som skrev denna dumma utläggning.

Creative

Credo No. 55

Ett hopkokat Gamla Testamente

Grunden för judisk solidaritet

Rasreligion som kärna. När Golda Meir var premiärminister i den judiska banditstaten Israel gjorde hon en uppriktig bekännelse för sina raskohorter. I ett tal till Knesset (det israeliska parlamentet) sade hon på jiddisch: "Jag är en icke-troende (på gud), men ingen kommer att kunna utrota övertygelsen ur mitt hjärta och sinne att vi utan den judiska religionen skulle ha varit som alla andra nationer, som en gång existerade och sedan försvann."

Ras, Religion, Nation. I detta korthuggna uttalande sammanfattas kärnan i den judiska solidaritet som har manifesterat sig under de senaste årtusendena. Det är kring kärnan av sin religion som judarna har polariserats för att förenas i en annan "Treenighet" — en tre-i-en-kombination: en ras, en religion och en nation för sig själva, oavsett vilket land de bor i. Som vi har påpekat på andra ställen är det rasen förkroppsligad i dess rasreligion som gör den kraftfull, sammanhållen och hållbar. Det är denna envishet som har gjort den till en sådan parasitisk pest på alla vita nationers ryggar under de senaste årtusendena.

Talmud. Den judiska religionen baseras på mer än bara Gamla Testamentet. Den är ännu starkare rotad i Talmud, som består av sextiotre böcker i femhundratjugofyra kapitel. (Vi har undersökt Talmud mer i detalj i *Nature's Eternal Religion*.) Den judiska religionen är också inneboende i de mer nyliga Sions vises protokoll och i Karl Marx kommunistiska ideologi.

En stövel på vår nacke. Summan av den världsomspännande judiska ansträngningen är enkel och allomfattande: den är att (a) ackumulera åt sig själva all världens rikedom — pengar, guld, fastigheter, makt och (b) att underkuva och förslava resten av mänskligheten, som de kallar goy, eller goyim, deras nedsättande ord för boskap. Deras slutmål är deras stövel stående på goyens nacke, tryckande ner hans ansikte i leran.

* * * * *

Ursprung som halsavskärare. Allt började som ett band av tjuvar, pirater och halsavskärare för kanske så länge som femtusen år sedan, deras tidigaste ursprung sedan länge förlorat i forntidens dimmor. Eftersom Palestina var en korsväg för handelsvägar i den antika världen, är det här som denna stam

av banditer, pirater och lönnmördare först etablerade sig. Liksom vilket kriminellt gäng som helst insåg de att enighet var en nyckelfaktor för självbevarelsedrift. Genom att vara både rovdjur och parasiter utvecklades detta levnadssätt till en permanent filosofi. Judarna brydde sig aldrig riktigt om att spåra sin tidigaste historia.

En hopkokt historia. Istället kokade de ihop en. Resultatet är Gamla testamentet, som var den verkliga kristalliseringen av det judiska bandet av mördare till en religion, en ras och en internationell nation. Även om hela denna historia var prefabricerad och en rörig samling av myter, lögner och vilda berättelser, har effekterna och konsekvenserna för den framtida världshistorien varit minst sagt häpnadsväckande.

Låt oss därför undersöka detta märkliga stycke litteratur, som för länge sedan har blivit en del av den vite mannens kristna bibel, och som orsakat den ultimata förvirringen och katastrofen för den vita rasen som ingen annan händelse i historien.

* * * * *

Judar 90% khazarer. Den judiska historien efter "syndafloden" är i sin helhet en berättelse om "israeliterna", som judarna föredrar att kalla sina bibliska förfäder. Även detta påstående är ett grovt bedrägeri, eftersom 90% av dagens judar härstammar från khazarerna, ett motbjudande och aggressivt folk som upprättade en stat mellan Svarta havet och Kaspiska havet, mitt i Ryssland. Khazarerna själva härstammar från turkiska och tatariska släktled, som i sin tur kan spåras tillbaka till de asiatiska mongolerna. På 700-talet e.Kr. konverterade khazarerna till judendomen. Detta näste av judisk infektion har varit källan till judisk infestation i synnerhet i Ryssland, Polen och Östeuropa, men spreds slutligen ut och infekterade hela världen. Men detta är en annan historia och vi har gått in mer i detalj på judarna i *Nature's Eternal Religion*. Det är vårt mål här att analysera och avslöja deras berättelse om hur de gjorde anspråk på att vara "Guds utvalda folk", en bluff som de har sålt till hundratals miljoner av våra vita raskamrater, eftersom de lyckades införliva sitt hopkok som en del av den vite mannens bibel, nämligen Gamla testamentet.

Total uppfinning. Gamla testamentet ägnar endast ett fåtal sidor åt historien om "mänskligheten" mellan Noas död och Abrahams, Isaks och Jakobs ankomst. De nästa 900 sidorna är upptagna av dessa skändliga brottslingars angelägenheter och deras framtida avkomma, nämligen "israeliterna", eller judarna. Jag måste betona att det inte finns ett spår av historiska bevis som stöder någon del av denna historia. Det är högst osannolikt att sådana karaktärer som Abraham, Isak, Jakob eller Moses någonsin har levt. Jag har ingen anledning att tro att de gjorde det. Dessa vilda berättelser skrevs kanske tusen eller femtonhundra år senare. Många av dem baserades på myter från andra folk som judarna hade exponerats för i de länder de hade bebott, såsom Egypten, Babylonien och flera andra.

Anpassat från andra kulturer. Berättelser som den stora syndafloden, Babels torn, Josua som fick solen att stå stilla, Jona och valen, och många andra, var myter som hade florerat under lång, lång tid i tidigare kulturer. Vad judarna gjorde var att kopiera dem, anpassa dem till sina egna omständigheter och kasta ihop dem i ett hopkok för att ge sitt folk en religion och en fiktiv "historia".

Sjutton korsfästa frälsare. Det finns inget nytt med ett sådant förfarande. Många andra religioner och kulturer har gjort samma sak innan judarna snappade upp några av dessa myter. Till exempel hade berättelsen om den stora syndafloden dykt upp i ett flertal tidigare religioner. Berättelsen om den "korsfäste frälsaren" berättar religionister för oss hade dykt upp i minst sjutton religioner före kristendomen. Ett flertal har drömt ihop en fiktiv "början" på hur vår värld "startade".

Aesops fabler. I detta avseende kan det vara produktivt att jämföra Aesops fabler med myterna i Gamla testamentet. De två kom till under en liknande historisk period, där Aesops fabler föregick Gamla testamentets med flera århundraden.

Från Mindre Asien. Aesop var en före detta slav i Mindre Asien. Han kom till hovet hos Krösus, den siste av Lydiens kungar, som en fri man någon gång mellan 620 och 560 f.Kr. Tack vare sin kvickhet och klokhet drog han till sig kungens uppmärksamhet, som började använda honom som ambassadör till olika huvudstäder som Krösus hade kontakt med. Aesops berömmelse genom att berätta sina hundratals historier där djur, fåglar och andra varelser talade med varandra, gav honom ryktbarhet i hela den dåtida civiliserade världen.

Hade moraliska tillämpningar. Nu var det inte Aesop som uppfann de flesta av dessa berättelser. De hade existerat i många, många århundraden före honom. Inte heller nedtecknade han dem skriftligt. Detta gjordes av andra trehundra år senare. Vad Aesop faktiskt gjorde var att samla in dessa berättelser, anpassa dem och ge dem en moralisk tillämpning som poängterade en giltig sak. Dessa berättelser hade en sådan genomslagskraft att de flesta skolbarn än idag är bekanta med många av dem, såsom *Hunden i krubban*, och många andra. I den kanadensiska läseboken som användes när jag var pojke, fanns minst ett dussin eller fler av hans mer kända berättelser. Idag, sorgligt nog, håller de på att fasas ut av det judisk-kontrollerade utbildningsetablissemanget och ersätts av skräp, hopkokad svart historia och annat, vilket är den moderna trenden inom utbildning idag.

Humor och visdom. Hur det än må vara med det, ansåg lärda i Aten och på andra håll under antiken att det var en oumbärlig färdighet att kunna berätta en god historia av Aesop på klubben, i ett politiskt tal eller på andra ställen. Hans praktiska visdom värderades lika högt som hans humor.

Gamla testamentet är meningslöst och i dålig smak. Vid denna punkt vill vi göra iakttagelsen att medan Aesopos fabler hade praktisk visdom tillämplig för utbildning av både barn och vuxna, kan vi finna föga eller ingen visdom i de judiska berättelser som släpats samman i Gamla testamentet. Till exempel, vilket praktiskt värde har berättelsen om Jona och valen? Förutom att bara vara en rent ut sagt löjlig historia, finns det ingen moralisk poäng, ingen särskild visdom och ingen nytta att hämta. Detsamma kan sägas om berättelsen om en berusad Lot som bedriver otukt med sina döttrar. Eller en Juda som bedriver otukt med sin svärdotter. Eller ett valfritt antal andra meningslösa, pornografiska berättelser som helt enkelt är i dålig smak och har få eller inga försonande drag.

Den judiska boken har varit en förlamare av sinnet. Vid en jämförelse mellan de två, det vill säga Aesopos fabler och Gamla testamentet, är de förstnämnda tusen gånger mer konstruktiva, mer tillämpliga på livets problem och av större moraliskt värde än vad det pornografiska judiska Gamla testamentet är, vilket senare märkligt nog införlivades i den vita mannens bibel. Det är vårt syfte här att avslöja den judiska boken som har blivit "helig" för så många av våra lurade vita raskamrater och som har förlamat deras sinnen och orsakat förödelse för åttio generationer av den vita rasen.

Creative
Credo No. 56

Några uppenbara frågor vi skulle vilja att kristna förklarar med några vettiga svar

1. Skulle du köpa en begagnad bil av en försäljare som var så vårdslös med sanningen att han beskrev sin egen begravning och förväntade sig att du skulle vara godtrogen nog att tro på det (som Moses gör)?
2. Antag att du stod på kanten av Grand Canyon på ett ställe där den var sexton kilometer bred och en och en halv kilometer djup. Du hade en bok i din hand där det stod: "Grand Canyon är på sitt bredaste ställe så smal att du kan kliva över den." Vilket skulle du tro på — den tryckta sidan, eller naturens fysiska faktum framför dina ögon?
3. Likaså vid läsning av det "tryckta ordet" som säger att världen bara är (ungefär) sex tusen år gammal, men återigen, när du ser på Grand Canyon, säger ditt sunda förnuft dig att det måste ha tagit miljontals år för floden att ha eroderat en så massiv kanjon ur de tusentals klipplagren. Vilket skulle du tro på, det "tryckta ordet", eller dina ögon och ditt sunda förnuft? (Geologer uppskattar att det tog minst 60 miljoner år att mejsla ut Grand Canyon och flera miljarder år att avlagra de klipplager som den skär igenom.)
4. Om Gud är så angelägen om att "rädda" alla från helvetet, varför skapade han helvetet från första början?
5. Om djävulen är roten till allt ont i denna värld och "nästa", varför skapade Gud djävulen från första början?
6. Gjorde han ett misstag?
7. Om han gjorde ett misstag, varför rättar han inte till det och helt enkelt dödar djävulen? Han är trots allt allsmäktig, så det borde inte vara något problem. Eller är han i maskopi med djävulen? Dessutom tvekade han inte att dränka alla människor (utom en familj) i den stora syndafloden, som enligt bibelforskare inträffade 2348 f.Kr. Så varför eliminerar han inte djävulen en gång för alla och går till roten med problemet?
8. Skulle djävulen kunna fortsätta att existera och bedriva sin skändliga verksamhet utan samarbete, samverkan och assistans från den allsmäktige Guden?

9. Är Gud och djävulen i maskopi?
10. Hur förklarar du det faktum att Bibeln säger oss (i Gamla Testamentet) om och om igen att judarna är Guds utvalda. Ändå tror inte judarna på Kristus eller Nya Testamentet och är därför, ipso facto, dömda att hamna i helvetet. Detta har pågått i 2 000 år och åttio generationer. Hur förklarar du detta?
11. Så varför skulle Gud ha en sådan schizofren preferens för judarna och ändå sända dem alla till helvetet?
12. Varför skulle Gud ha så extremt dålig smak att han föredrar sådana skändliga brottslingar och fördärvade individer som Abraham (som sålde ut sin fru som prostituerad även vid nittio års ålder). David (en mördare många gånger om, begick äktenskapsbrott med Urias hustru och lät mörda Uria förrädiskt). Salomo ägde världens största bordell och Juda bedrev otukt med sin svärdotter.
13. Anser du det lämpligt att förhärliga dessa motbjudande skurkar och hålla upp dem som exempel för dina barn i söndagsskolan? (Kom ihåg att de var Guds favoriter.)
14. Skulle du vara stolt över att ha sådana människor som din far, eller bror, eller förfäder?
15. Vad antas hända med alla de miljarder människor, goda, onda och likgiltiga, som levde före år 1 e.Kr. och därför aldrig hörde talas om Kristus? (Enligt Bibeln finns det bara himmel eller helvete i det efterföljande, och endast de som tror på Kristus kan räddas från helvetet.)
16. Vad sägs om de miljarder människor — svarta, kineser, hinduer, polynesier, etc., som lever och dör i nuvarande tidsålder och aldrig hört talas om Kristus?
17. Kan du tänka dig en mer sadistisk, fruktansvärd, monstruös, diabolisk idé än att skapa en enorm, eldig sjö, eller grop av smält svavel, och sedan tortera människor i all evighet i en sådan plågsam smärta utan barmhärtigheten att låta döden få ett slut på allt?
18. Skulle du kunna älska ett monster som skulle skapa en sådan fruktansvärd tortyrplats och skapa miljarder varelser för att placera dem där?
19. Kunde inte Gud förutse vad han gjorde?
20. Kunde han inte ha gjort det annorlunda?
21. Kunde han inte stoppa allt även idag och släppa alla sina offer?
22. Varför gör han inte det?
23. Är inte själva idén om att "människan" har en "fri vilja" i direkt konflikt med idén att Gud planerade allt, vet allt framlänges och baklänges och kontrollerar allt? Antingen är våra handlingar, vår "fria vilja", utom Guds kontroll eller så är den inte fri. Om den är under Guds kontroll, då är den inte fri och vi kan inte hållas ansvariga. Om Gud inte har kontroll, då ljuger Bibeln när den hävdar att "inte ett hår faller från vårt huvud, eller en sparv från taket, utan att han vill det." Man kan inte få det på båda sätten. Hur förklarar du detta?

24. Om kristna verkligen tror att det är så underbart att komma till himlen, varför klamrar de sig då så desperat fast vid livet och utnyttjar alla medel för medicinsk och vetenskaplig hjälp (som de bekänner sådant förakt och hån för) för att förlänga livet till det bittra slutet?

25. Tror du verkligen på sådana skrönor som att (a) israeliterna gick genom Röda havets torra botten? (b) Jona levde i en vals buk i tre hela dagar (all den syran och ingen luft) och spottades upp oskadd? (c) Josua kunde få "solen att stå stilla" en hel dag så att han kunde döda fler fiender? (d) och en mängd andra?

26. Skulle du tro på din egen far om han berättade för dig att sådana vilda historier hänt honom?

27. Om den stora syndafloden antas ha ägt rum år 2348 f.Kr. eller däromkring, hur förklarar du då egyptisk och (annan historia) som sträcker sig tillbaka minst 6000 år i en kontinuerlig kedja utan dämpning eller avbrott vid den tidpunkt då den stora syndafloden antas ha skett?

28. Kan det vara så att det "skrivna ordet" ljuger för oss?

29. Om Gud (och Kristus) är så angelägna om att rädda (från helvetet) alla de miljarder människor han själv skapat, varför gör han inte ett personligt framträdande i denna värld, säg vart tionde år eller så? Detta skulle förvisso vara mer övertygande än en mängd motsägelsefulla påståenden på den tryckta sidan. Om han kunde hoppa fram och tillbaka mellan himmel och jord på israeliternas tid och hade tid för sådant nonsens som att brottas med Jakob hela natten, varför kan han inte, och varför gör han inte, ett personligt framträdande i dagens mycket mer folkrika värld?

30. Trots sina påståenden om motsatsen är kristna och Bibeln i direkt konflikt med vetenskapen, särskilt geologin, som berättar för oss att världen har funnits i flera miljarder år, med astronomin, med biologin, geografin, studiet av fossiler, autentisk historia härledd från andra böcker och källor. Vilket föredrar du att tro på — lättsinniga och ogrundade påståenden, eller massiva och detaljerade bevis ackumulerade av vetenskapen under många århundraden?

31. Om inte den vita människan ändrar sitt tänkande snart, kommer Amerika (och världen) att degenerera till en massa av kriminella svarta vildar. Är du likgiltig inför att dina barn och barnbarn blir uppslukade och svalda av en sådan hopplös och depraverad värld?

32. Har kristendomen någon lösning på denna kommande katastrof?

33. Tror du på spöken, vättar, andar och gastar? Finns det några bevis för sådant?

34. Är du vidskeplig och lättlurad?

35. Finns det mer förtjänst i att tro på din uppsättning gastar (änglar, häxor, djävlar, helig ande, etc.) än att hindun tror att kor är heliga, eller att Afrikas vildar tror på medicinmän, onda andar, etc.?

36. Har du någonsin sett något av spökena i skyn som du bekänner dig tro på?

37. I exakt vilken sky uppehåller de sig — över Australien, Afrika, Boston eller var? Hur många miljoner mil bort befinner de sig?

38. Om du aldrig har sett dem och du inte vet var de är, hur vet du då att de existerar?

Creative

Credo No. **57**

Varför Vi Anklagar Kristendomen Så Starkt

Mängder av anledningar. Vi har använt många sidor i denna bok för att exponera och avslöja kristendomen som det bedrägeri den är. Eftersom så många av våra goda Vita Raskamrater är mer eller mindre infekterade av denna svamp på hjärnan, har jag blivit tillfrågad av några av våra anhängare varför jag intar en så fientlig inställning till kristendomen, som trots allt har varit den Vita Rasens främsta religion i nästan 2000 år. Inte bara det, utan några av våra mest patriotiska medborgare, några av våra bästa människor, är kristna. Varför inte bara leva och låta leva, och lämna den religiösa frågan ifred? Dessa är bra frågor och jag är ivrig att besvara dem.

1. För det första är hela denna historia om "spöken i skyn" ett svindel, en lögn, vilket jag har exponerat sida efter sida. Den är baserad på ett emotionellt och psykologiskt bedrägerispel, och under de tusentals år som spöken, demoner, gudar och andar har använts för att skrämma lättlurade människor till underkastelse, för att utnyttja dem och förslava dem, har inte ett enda uns av meningsfulla bevis lagts fram för att styrka påståendet att sådana övernaturliga väsen existerar. Vi anklagar kristendomen för att främja detta svindel mot den Vita Rasen.

2. Till de människor som hävdar att vi inte kan bevisa att de inte existerar, påminner vi dem om en grundläggande princip inom lag och bevisföring, nämligen att om de gör påståendet (att spöken existerar) så ligger bevisbördan på dem, inte på oss.

3. Varje gång man baserar en rörelse, ett program eller en trosbekännelse på en lögn, är man på väg mot katastrof. Tills en sådan lögn eller ett sådant fel korrigeras är framsteg omöjliga, och katastrof är oundviklig. För att citera några exempel: Om vi tillåter att "alla människor är skapade lika" får stå kvar, föder denna lögn sedan ett helt nätverk av nya lögner, som alla verkar rationella, förutsatt att vi tror på den grundläggande lögnen. Om du tror på den grundläggande lögnen om att alla människor är lika, då borde du inte ha några invändningar mot att din dotter gifter sig med en neger, att låta allt avskum, alla negrer från Haiti och annorstädes komma in i USA, etc. Det liknar situationen om, säg, i grundskolan när din lärare lärde dig att...

multiplikationstabellen och han förde in bara ett fel i den, att två gånger två var sjutton. Om du trodde på det, då skulle två gånger fyra rationellt sett kunna vara trettiofyra, etc., etc. Tills du fick detta uppenbara fel i ditt sinne korrigerat kunde du inte förvänta dig annat än felräkningar och fel i din matematik för resten av ditt liv. Det är på samma sätt med detta bedrägeri om "spöken i skyn", en grundläggande lögn, som har hemsökt och plågat den vita rasen i tusentals år. Förrän detta bedrägeri är korrigerat kan ingen hälsosam, konstruktiv filosofi byggas.

4. Kristendomen är uppenbarligen ett judiskt hopkok. Det är ett historiskt faktum att judarna tillbad sina Moseböcker långt innan kristendomen ens dök upp på scenen och innan kristendomen såldes till de intet ont anande romarna. Det är ett faktum som vem som helst kan kontrollera själv att Gamla testamentet (som utgör tre fjärdedelar av den kristna bibeln) handlar helt och hållet om judar, judar, judar. Angående Nya testamentet vet ingen egentligen vem som skrev Matteus, Markus, Lukas eller Johannes, eller vilka dessa karaktärer var, men det råder allmän enighet bland både kristna och judar om att Saul från Tarsus, som blev den helige Paulus inom den kristna rörelsen, var en avfällig jude. Han skrev nästan hälften av Nya testamentet, grunden för den kristna tron. Det är därför en rimlig slutsats att kristendomen så som den förespråkades av St. Paulus (Saul från Tarsus) i huvudsak är judisk.

5. Kristus, den utropade hjälten och grundaren av kristendomen, framställs upprepade gånger som judisk. Hans föräldrar, Josef och Maria, framställs som judiska, och Josefs härstamning spåras tillbaka till "Davids säd". I Lukas 2:21 berättas det om att Kristus omskars på den åttonde dagen, så som var judarnas sed.

6. Det finns inga samtida historiska bevis för att Kristus någonsin har existerat, de ovan nämnda kristna påståendena till trots. Det är min slutsats att ingen sådan gestalt någonsin har existerat utan rekonstruerades från myter, allegorier och fantasier sprungna ur tidigare religioner, särskilt esséerna, vilkas koppling till kristendomen jag redan har skildrat i *Nature's Eternal Religion* i kapitlet "Christ's Existence not Substantiated by Historical Evidence." För mig tyder detta ytterligare starkt på att hela svindeln är baserad på en lögn. Till dem som vill bevisa motsatsen upprepar jag: bevisbördan ligger på den part som påstår något. Som en intressant sidonotering hade historien om den "korsfäste frälsaren" använts i sjutton andra religioner innan de kristna plockade upp den och spelade upp den igen för sina bedrägerier.

7. Eftersom kristendomen till överväldigande del är av judiskt ursprung, är dess läror i sig främmande för den vita rasens heroiska anda. Som juden Marcus Eli Ravage så kortfattat har noterat — det har fastnat i vår hals — "en främmande tro som ni inte kan svälja eller smälta, som står i strid med er medfödda anda, som håller er evinnerligt

obekväm, och som du saknar modet att antingen förkasta eller acceptera i sin helhet." Exakt. Men vi Skapare har nu modet att förkasta den totalt och förvisa den till historiens skrothög.

8. Vi anklagar kristendomen för att ha orsakat den stora romerska civilisationens kollaps, för det första genom att främja bastardiseringen av romarna, och för det andra genom att indoktrinera den bastardiserade slavbefolkningen med en underdånig, oansvarig filosofi av eskapism, självömkan och självförstörelse.

9. Vi anklagar kristendomen för att ha gett den vita rasen skuldkänslor när de borde vara ytterst stolta över sina lysande bedrifter.

10. Vi anklagar kristendomen för att ha fängslat den vita mannens sinne och intellekt i minst 1300 år, för att ha varit den främsta orsaken till den mörka medeltiden och för att ha satt tillbaka civilisationen och framstegen under hela dess varaktighet, inklusive det nuvarande 1900-talet.

11. Vi anklagar kristendomen i nutid för att svindla den vita rasen på minst 20 miljarder dollar om året enbart i sina kyrkor för att fortsätta vidmakthålla denna gigantiska vidskepelse om "spöken i skyn".

12. Vi anklagar kristendomen för att ha tillfogat outsäglig mental ångest på inte bara miljoner utan miljarder offer genom att sprida sitt hemska koncept om ett brinnande helvete och evig tortyr.

13. Vi anklagar kristendomen för att ha lagt den filosofiska grunden för kommunismen. Likheten mellan de två judiska filosofierna beskrivs mer i detalj i *Nature's Eternal Religion* i kapitlet om "Kristendom och kommunism: Judiska tvillingar."

14. Vi anklagar kristendomen för att ha mjukat upp den vita rasen för att acceptera idén om rasblandning. Genom sådana självmordsbenägna läror som "vi är alla lika inför Herren" och "vi är alla Guds barn", hamrades den första kilen in i den vita rasens kropp för att acceptera de underlägsna niggrerna och ler-raserna som sina jämlikar.

15. Vi anklagar kristendomen för dess lära att judarna är "Guds utvalda" folk, för att vara orsaken till att den vita rasen tolererar och vördar judarna i deras avskyvärda program för att bastardisera, förslava och förgöra oss.

16. Vi anklagar kristendomen och dess läror om att "sälja allt du äger och ge till de fattiga" för att vara en grundläggande orsak till att den vita rasen tolererar skymfen att bli rånad, lurad och plundrad genom sådana gåvoprogram som utlandsbistånd och en mängd "hjälpprogram", både utländska och inhemska.

17. Vi anklagar kristendomen för att vara den mest oärliga och hycklande av alla religioner. Den framställer sig själv som en religion av kärlek och medkänsla när den i själva verket upprepade gånger har använt de mest brutala medel för både mental och fysisk tortyr mot sina motståndare, förmodligen mer ondskefullt än någon annan rörelse i historien.

För ytterligare detaljer om kristendomens brutalitet, se kapitlet om "Tumskruv och sträckbänk" i denna bok.

18. Vi anklagar kristendomen för att vara orsaken till talrika brodermordiska krig mellan delar av den vita rasen och decimeringen och dråpet på miljontals av våra vita raskamrater. För att nämna endast ett av hundratals, trettioåriga kriget (1618-48) som decimerade miljontals av de främsta av våra vita rasbröder i hjärtat av Europa och satte Tyskland tillbaka 300 år.
19. Vi anklagar kristendomen för att ha utfört ett obegränsat antal massmord, vanligtvis med godkännande av, eller på direkt order från, de högsta myndigheterna. Ett sådant blodtörstigt exempel var Bartolomeinatten, som började i Paris på sankt Bartolomeus dag, den 24 augusti 1572. Över 50 000 hugenotter (franska protestanter) mördades, till glädje för kungligheterna i Madrid och påven i Rom.
20. Vi anklagar kristendomen för att gå emot Naturen, för att strida mot Naturens heliga lagar och för att vara anti-natur i själva kärnan av sina förvrängda övernaturliga läror.
21. Slutligen anklagar vi kristendomen för att förvirra och undergräva den vita mannens överlevnadsinstinkter och för att under alla dessa århundraden ha stått där som ett ogenomträngligt hinder för att formulera en rasreligion för vår egen överlevnad, expansion och framsteg.

* * * * *

Den store tyske filosofen Friedrich Nietzsche (1844-1900) fördömer kraftfullt kristendomen som det värsta av alla ting. I sitt sista verk *Antikrist* fördömer han kristendomen förbehållslöst för att ha förstört allt som är bäst i denna värld. I sin slutsats observerar han, bland andra anmärkningar, följande:

> "Jag fördömer kristendomen;... Den är för mig den största av alla tänkbara korruptioner; den strävar efter att genomföra den ultimata korruptionen, den värsta möjliga korruptionen. Den kristna kyrkan har lämnat ingenting orört av sin depravation; den har förvandlat varje värde till värdelöshet, och varje sanning till en lögn, och varje integritet till själslig uselhet... den lever på nöd; den skapar nöd för att göra sig själv odödlig..."

> "Jag kallar kristendomen den enda stora förbannelsen, den enda stora inneboende depravationen, den enda stora instinkten för hämnd... Jag kallar den för det enda odödliga skamfläcken på mänskligheten..."

Creative

Credo No. 58

Vår referensram i universum

Hebréer extremt okunniga. När de semitiska hebréerna skrev Gamla testamentet för cirka tvåtusen femhundra år sedan var dessa primitiva ökenstammar så okunniga att de inte ens visste att jorden var rund. De var endast medvetna om sitt eget lilla område i närheten av Palestina. Deras föreställningar om stjärnorna, jorden och universum som helhet var extremt primitiva och begränsade. Jorden antogs ha "skapats" endast trettiofemhundra år tidigare och var universums centrum, där solen, månen och stjärnorna främst existerade för att tjäna jordens varelser. Mer till punkt och pricka var allt till förmån för "Guds utvalda folk", judarna, som skrev denna saga för sin egen personliga självförhärligelse.

En ny utblick för den vita rasen. Låt oss nu lämna det judisk-hopkokade Gamla testamentet och det judisk-hopkokade Nya testamentet som hade skickat vita kristna sinnen i omloppsbana till en värld av fantasi och galenskap. Låt oss lämna det innan vi själva blir infekterade av detta virus. Låt oss istället ta en frisk, nykter titt på verkligheten och det universum vi lever i. I synnerhet är vi Skapare mer intresserade av denna unika planet jorden, vårt hem och det enda hem vi någonsin kommer att ha. Låt oss särskilt koncentrera oss på hur vi kan göra den till en bättre värld att leva i, och särskilt för den vita rasen.

Låt oss därför ta ett steg tillbaka och kasta en frisk, ren blick på detta enorma och gränslösa universum och sedan staka ut en kurs för den vita rasen att följa under de kommande miljon åren.

Teleskopet vidgade vårt perspektiv. Med Galileos uppfinning av teleskopet år 1609 öppnades ett enormt nytt universum upp i skyn. Det tjänade till att bekräfta Copernicus och Keplers tidigare intelligenta observationer om att jorden inte var universums centrum, utan att jorden och andra planeter kretsade kring solen. Mänsklighetens tänkande skiftade därmed långsamt från den geocentriska idén (med jorden som universums centrum) till den heliocentriska idén (att jorden och planeterna kretsade kring solen).

Uppfinningen av teleskopet gjorde mycket mer än så. Allt eftersom teleskopen blev större och bättre, fram till de 500 ton tunga underverk av stål och glas vi har idag, öppnade moderna vetenskapsmän upp ett nytt universum så vidsträckt och spännande att det svindlar för fantasin.

Ett fantastiskt universum öppnade sig. De upptäckte att de där små ljusen, vars enda funktion man trott var att pryda våra natthimlar för judarna, i själva verket var enorma solar i sig själva. De upptäckte ett universum av galaxer, av superstjärnor, av röda jättar, av vita dvärgar, av kvasarer, av pulsarer, av neutronstjärnor, av "svarta hål" och många andra fenomen så fascinerande och så vidsträckta att vi inte kan börja hantera det här. Poängen jag vill göra är att vi lever i ett universum så vidsträckt, så komplext att vårt ändliga lilla sinne endast kan greppa ett litet segment av den vidden och endast lösa en liten del av universums myriader av mysterier.

Vår planet jorden vårt enda hem, nu och för alltid. Men låt oss försöka fastställa vår egen plats i naturens ordning. Vår planet jorden, vårt enda hem, nu och för alltid, är ungefär 7918 miles i diameter. Detta är enormt, men åtminstone kan vårt sinne någorlunda greppa denna dimension. Vår sol, som befinner sig ungefär 93 miljoner miles bort, är ungefär 865 370 miles i diameter och har en volym som är mer än en miljon gånger jordens. Ljus som färdas med 186 282 miles i sekunden tar mindre än en och en halv sekund att färdas mellan månen och jorden, men det tar 8,3 minuter att färdas från solen till jorden. Den astronomiska enheten för mätning av avstånd är ljusåret, den sträcka ljuset färdas på ett år, ungefär sex biljoner miles.

Rymdresor en idiotisk distraktion. Efter att ha fastställt några av dessa rudimentära grunder, låt oss försöka att svagt greppa universums vidd genom grova jämförelser. Om solen reducerades till storleken av ett knappnålshuvud, skulle den närmaste stjärnan vara 26 miles bort, även om det mätt i ljusår bara är 4,3 ljusår bort. Vår sol är bara en stjärna i vår egen galax som kallas Vintergatan. Även om det bästa vi kan göra en klar natt är att se ungefär 2000 stjärnor med blotta ögat, finns det faktiskt 200 miljarder fler stjärnor i vår egen galax. Vissa av dessa (som Antares) är så enorma att de skulle rymma en referenssfär större än Mars omloppsbana runt solen.

Tio miljarder andra galaxer. En galax är en gruppering av stjärnor, ofta spiralformade och något tillplattade som ett fat. Vår egen galax med cirka 200 miljarder stjärnor är ungefär 100 tusen ljusår i diameter. Man tror att det där ute i rymden förmodligen finns ytterligare tio miljarder galaxer av olika former och storlekar, vissa mindre, vissa större än vår egen. Ljuset från vissa av dessa galaxer som är synligt genom våra mest kraftfulla teleskop lämnade dem för cirka åtta miljarder år sedan. Med 186 282 miles per sekund, skulle du vilja beräkna avståndet i miles?

* * * * *

Låt oss koncentrera oss på verkligheten: vår planet jorden. Efter att vagt ha försökt kartlägga kosmos oändlighet, återvänder vi nu till den där lilla pricken i universum vi kallar vår planet jorden. Eftersom denna bok är skriven ur den vita rasens synvinkel,

låt oss återvända till jorden och erkänna ett oerhört viktigt faktum: för oss är denna lilla planet jorden med dess medföljande energikälla, solen, en miljon gånger viktigare än alla andra stjärnor och galaxer tillsammans. Precis som den vita rasen är unik och underbar i Naturens ordning av levande varelser, så är denna planet jorden unikt och underbart utformad för den vita rasens och andra konkurrerande varelsers beboelse. Vi kommer inte att hitta någon annan vänlig och gästvänlig planet i vårt eget solsystem. Faktum är att vi vid denna tidpunkt i historien inte har några som helst bevis för att liv existerar på någon annan planet. Den mest troliga kandidaten var Mars, men en rymdfarkost som framgångsrikt landade där 1976 visade inga tecken på någon form av liv, intelligent eller på annat sätt. Om vi reste med rakethastighet till den närmaste stjärnan 4,3 ljusår bort, skulle det ta minst trehundratusen år. Innan vi gav oss ut på en sådan lång odyssé skulle vi inte ens veta om den specifika stjärnan hade några planeter, gästvänliga eller ej. Chansen är en miljard mot ett att den inte skulle ha en beboelig planet.

Rymdresor helt idiotiska. Så låt oss inse fakta, varken vi eller våra ättlingar kommer sannolikt någonsin att migrera till en annan "vänlig" planet. Inte heller, trots alla science fiction-berättelser om motsatsen, är det troligt att vi får besök av "små gröna män" från yttre rymden. Detta lilla flytande rymdskepp som flyger genom kosmos är vårt enda hem. Det är den enda vänliga och välvilliga miljön för oss i hela detta vida universum, vars väldighet vi förgäves har försökt skissera. Huruvida det finns "intelligent liv" på någon avlägsen planet, som kretsar kring någon avlägsen sol i någon avlägsen galax, är endast av akademiskt intresse för oss. Varken vi eller våra ättlingar kommer någonsin att nå den. Hur man än ser på det, på gott och ont, kan vi betrakta oss själva som fast med vår kära och vackra planet jorden. Det är det enda hem vi någonsin kommer att ha och vi gör bäst i att göra det bästa av det. Innan vi rusar iväg för att hitta någon ny planet från vilken varken vi eller våra ättlingar möjligen skulle kunna återvända under de närmaste 600 000 åren, låt oss, den vita rasen, vara mer praktiska. Låt oss säkra det bräckliga fotfäste vi nu har på denna planet jorden. Under detta sista kvartal av nittonhundratalet glider detta bräckliga fotfäste snabbt undan och är i allvarlig fara. Vi är allvarligt hotade i vår överlevnad av en parasitisk art av "mänskligheten" kallad jude. Medan den vita rasens geni och uppfinningsrikedom blickar långt ut i universums rymder, verkar få antingen förstå, eller vara villiga att lära sig om, våra förrädiska fiender, judarna och de andra lerraserna som är inställda på att förinta en snabbt krympande vit ras här på vår enda planet jorden.

Expandera vår ras på jorden. Läxan att lära? Den är extremt enkel. Innan vi, den vita rasen, slösar bort en enorm mängd tid, pengar och energi på att "utforska yttre rymden", låt oss behålla vår proportionella känsla, låt oss hålla fötterna på jorden, låt oss möta

verklighet. Istället för att slösa vår energi i rymden (likt besattheten av spöken i skyn under den mörka medeltiden), låt oss spendera samma energi på att först och främst se till att den vita rasens överlevnad säkras. Låt oss sedan lägga vår enorma energi på att expandera den vita rasen på de återstående gästvänliga landområden som finns kvar här på vår kära gamla planet jorden. Till exempel skulle det vara mycket lättare, mer praktiskt och lönsamt att flytta de värdelösa negrerna från de vackra karibiska öarna och befolka detta paradis med våra egna vita raskamrater, än att ge sig ut i den tomma rymden i hopp om att finna "vänligt" territorium på någon planet vid någon stjärna som det skulle ta oss en miljon år att nå, om en sådan ens existerar.

Jag upprepar, låt oss vara realistiska. Istället för att blicka mot den tomma rymden för expansion, låt oss först och främst dra nytta av de gynnsamma och välvilliga områdena här hemma, på vårt enda vackra flytande rymdskepp, vår egen kära planet jorden.

Femtio miljarder bättre använda på att skeppa negrer tillbaka till Afrika. Den vita rasen i Amerika spenderade omkring 50 miljarder dollar (eller mer) på att "sätta en människa på månen" och hämta hem några värdelösa månstenar. Om Amerika hade spenderat samma 50 miljarder dollar på att istället främja sina egna bästa intressen genom att flytta negrer till Afrika och kolonisera den utrymda fastigheten, skulle vi ha varit tusen gånger bättre lottade. Det skulle ha varit tusen gånger mer produktivt för den vita rasens intressen, det enda intresse vi bryr oss om. Låt oss därför gå framåt, bygga vår egen trosbekännelse och vårt program och forma vårt eget öde, just här på jorden, den enda miljö som den vita rasen designades för. Den är vår. Låt oss göra det mesta av den.

Kreativt

Credo Nr. 59

Liv, Död och Odödlighet

Behovet av att vara rationell. Eftersom den vita rasen hyser så många missuppfattningar om ovanstående ämnen, och eftersom vårt tänkande har blivit så förvirrat genom de främmande religioner som påtvingats vår ras, är det nödvändigt att vi inom Church of the Creator klargör vår ståndpunkt i dessa grundläggande eskatologiska ämnen, som listas i titeln ovan.

Positivt tillvägagångssätt. Det är inte vårt syfte att dröja kvar vid det morbida. Tvärtom är det vårt syfte att se på liv och död på ett rationellt, orädd sätt och därigenom klargöra vårt tänkande. Det är vår avsikt att en gång för alla rensa bort spindelväven från våra sinnen och till vila lägga alla de morbida rädslor, vidskepelser och myter som omger döden och det så kallade "livet efter detta". Genom att göra det kommer vi sedan att vara mer kapabla att koncentrera oss på de positiva aspekterna av att leva det goda livet.

Lev det goda livet. Låt oss kortfattat återge vår ståndpunkt gällande inställningar till livet och sedan lämna ämnet i detta kapitel, eftersom hela vår bok handlar om ämnet hur man lever ett bättre och mer kreativt liv. Låt oss därför upprepa: Vi är endast intresserade av att den vita rasen lever det goda livet, kvalitetslivet, det fullödiga livet, här på denna planet jorden, den enda plats vi någonsin har levt på eller någonsin kommer att leva på. Vi vill att medlemmar av vår ädla ras ska njuta av livet, att leva på ett sådant sätt att de bidrar till vår ras överlevnad, expansion och framsteg. Vi vill inte att de i onödan oroar sig för icke-existerande spöken, demoner, eldiga gropar, tortyrkammare i livet efter detta, eller något annat hokus-pokus som så mycket skräp har förkunnats om. Vi inom Church of the Creator tror inte på allt detta hokus-pokus om nästa värld, och med all rätt, för under minst 5000 år av nedtecknad historia som dessa galna idéer har rått, har inte ett enda spår av värdefullt bevis framkommit för att styrka sådant vansinne.

Glöm rymden. Så låt oss börja med de breda grunderna — det enorma universum vi lever i, där liv som det på denna jord är ett extremt sällsynt fenomen och kanske är unikt för just denna jord. I vilket fall som helst, som jag har angett i föregående kapitel, är det så sällsynt att det skulle ta oss minst 300 000 år att ta oss till nästa möjliga område som skulle kunna hysa liv, nämligen den närmaste stjärnan, fyra ljusår bort. Att den skulle ha planeter som hade en vänlig miljö liknande jordens är så extremt osannolikt att vi kan säga att det är mindre än en

miljard mot ett. Att vi sedan skulle vandra iväg och leta efter andra stjärnor, etc., är så långsökt att vi lika gärna kan glömma det.

Planet Jorden Unik. Så låt oss slå fast en verklighet. Detta flytande rymdskepp kallat jorden är ett sällsynt och unikt fenomen och det enda hem vi någonsin kommer att ha. Det tog 3,7 miljarder år för livet att utvecklas till det stadium det befinner sig på nu, och det är först under den sista lilla bråkdelen av den tiden som den vita rasen har vuxit fram. Det berodde endast på en extremt unik uppsättning omständigheter att livet överhuvudtaget utvecklades, och en extremt ovanligt stabil uppsättning omständigheter som tillät livet att överleva så här länge efter att det väl kommit igång. Hade jordens omloppsbana varit mer elliptisk, hade solens temperatur varierat mer än några få procentenheter under hela den tiden, hade vi inte haft så enorma vattenmassor för att moderera vårt klimat, en så gynnsam och omfattande atmosfär, och precis rätt kombination av en miljon andra variabler, skulle det inte ha funnits något liv alls. Kom ihåg att det nu är ganska fastställt att det inte finns något liv på månen, eller Mars, eller Venus eller Jupiter eller någon av de andra planeterna i vårt solsystem.

Koncentrera dig på denna värld. Denna jord är kanske en på miljarden, miljarden och kanske den enda platsen i hela universum som hyser något liv överhuvudtaget. I vilket fall som helst, om det finns några andra former så är de miljontals år utom räckhåll för oss och varken vi eller våra efterkommande kommer någonsin att migrera till dessa "andra världar", det försäkrar jag er. På samma sätt känner jag mig säker på att inga avancerade varelser från yttre rymden någonsin har nått oss, och de kommer inte heller att göra det i framtiden. Rymdens oändlighet i universum utesluter övervältigande varje sådan möjlighet.

Så låt oss glömma allt det där nonsenset om "yttre rymden" och koncentrera oss på att leva i den enda värld vi någonsin kommer att ha — vår kära gamla planet jorden.

* * * * *

Ingen spökvärld. Hittills har vi talat om andra världar i det verkliga universum, nämligen någon avlägsen planet som kretsar kring någon avlägsen stjärna, och kanske till och med i någon annan avlägsen galax. Låt oss nu vända oss till den andra fantasin som mänskligheten har varit så fascinerad av i evigheter — den "andra världen" bestående av demoner och gudar, andar och spöken, änglar och luciferer och alla dessa andra imaginära spöken som är för många för att nämnas.

Mental pest. Av skäl som är svåra att förstå har våra förfäder varit otillbörligt skrämda, kuvade och fascinerade av andarnas och spökenas värld i tusentals år. Egypterna så långt tillbaka som för 5000 år sedan vägleddes och dominerades till stor del i sina handlingar, moral, seder och lagar av sin tro på det övernaturliga. Utan tvekan var de ingalunda de första, men eftersom de skapade den första stora vita civilisationen, påverkade deras tro och vidskepelse gällande underjorden starkt efterföljande civilisationer och generationer.

än till denna dag. Särskilt påverkade var judarna, som redan då var en parasit på ryggen av den tidigaste stora vita civilisationen.

Baserat på okunnighet och vidskeplighet. Det var nämligen från egyptierna som judarna fick idéerna om "själens" odödlighet, livet i eftervärlden, idén om "en gud" från Akhenaten (egyptisk farao cirka 1350 f.Kr.) och en mängd andra idéer som de använde så effektivt för att forma sin hebreiska religion. I sin tur påtvingades dessa idéer sedan den vita människan med besked när judarna genomförde kristendomen i den romerska civilisationen som de fanatiskt ville förstöra.

Vi förkastar sådant nonsens. Vi har varit fast i dessa icke-existerande spöken än till denna dag. Church of the Creator förkastar kraftfullt allt detta vidskepliga judiska nonsens. Vi tror inte på, och vi sätter inte heller någon som helst tilltro till, några övernaturliga fenomen, eller till några spöken, eller livet efter detta, eller något annat sådant hokus-pokus som kristendomen grundades på och har blomstrat genom.

* * * * *

Rädslan för döden utnyttjas av religiösa charlataner. Så mycket för den icke-existerande övernaturliga världen. Vi kommer nu till ämnet döden, som är mycket verklig, men som vårt folk också hyser så många illusioner om, främst på grund av de många religiösa missuppfattningar som påtvingats oss från kvarlevorna av våra barbariska förfäder. Som ett resultat är döden ett ämne som behandlas irrationellt med rädsla och okunnighet. Den rädslan utnyttjas ytterligare av de religiösa charlatanerna för att vinna rikedom och kontroll över sina offer.

Låt oss därför gå tillbaka till naturlagarna så att vi kan sätta hela detta ämne i dess rätta perspektiv. Naturen säger oss att allt levande dör och att döden är en del av livet. Människor, liksom alla andra varelser, föds, lever sitt liv och dör. Det är tingens normala gång. Eftersom det är oundvikligt finns det ingen anledning att oroa sig för det, eller låta dess oundviklighet förstöra glädjen och kreativiteten i att leva. Och eftersom vi Skapare inte tror på himmel och helvete, odödlighet eller liv efter döden, är vi befriade från att oroa oss för det imaginära "efterlivet". Vi är befriade från det där gnagande bekymret, som Shakespeare uttrycker det: "Att sova, kanske drömma? Ja, där är knuten! Ty i den sömnen, vilka drömmar som kan komma... det måste ge oss betänketid." Nej, vi har gjort oss av med det nonsenset och kan bättre koncentrera våra tankar och vår energi på att leva här och nu, det enda liv vi någonsin kommer att uppleva. Vi behöver inte slösa våra ansträngningar på att spekulera om odödlighet eller evighet.

Ingenting varar för evigt. Evighet. Det är ett svindlande ord som är lika vidsträckt som universum självt eller idén om obegränsat utrymme i universum. Vi Skapare bryr oss föga om det. Vad våra intressen beträffar är vi mer blygsamma i våra ambitioner. Vi inser att ingenting varar för evigt. Vi kan utforma en plan eller en religion som vår ras

kan leva efter under de kommande miljon åren, kanske till och med tio miljoner år. Men för evigt? Nej. Till och med vår främsta källa till ljus och energi, solen, kommer under de närmaste fem miljarder åren att sina, och slutligen förvandlas till ett isklot. Men långt innan dess kommer vår art med största sannolikhet att vara utdöd, liksom förmodligen allt annat liv på jorden.

Bekymrade över verkliga problem. Men det ligger så långt fram i tiden att vi inte behöver bekymra oss om sådana nycker. Medan de kristna fortsätter att babbla om evigheten (om vilken de ingenting vet), undergräver och försummar de de långt viktigare frågorna i den verkliga världen i dag. Vi Creatorer har ett mycket mer blygsamt tillvägagångssätt. Medan vi inte hyser någon som helst oro för den tid då vår sol kan bli ett isklot, är vi mycket bekymrade över vår ras överlevnad, särskilt i den nuvarande generationen, förmodligen den mest kritiska perioden i den vita rasens historia under de senaste 100 000 åren. Vi är smärtsamt medvetna om att för att överleva måste vi först besegra våra dödsfiender, av vilka Judas stam är nr 1. Creativity planerar att förbereda och organisera för denna strid, så som vi har lagt fram på de flesta sidorna i denna bok. Men vi går längre än så. Vi lägger också fram en plan och ett program för uppförädling och ständig förbättring av vår ras, ett program och en trosbekännelse som den vita rasen kan leva efter under de kommande miljon åren.

Men evighet och odödlighet? Nej. Vi överlämnar sådana meningslösa strävanden åt de dumma kristnas babblande.

* * * * *

Endast när och hur. Så mycket för idén om "för evigt". Vi inser att Naturen har dekreterat att döden är oundviklig för alla levande varelser och, som vi har konstaterat tidigare, är den en del av livet. Vi Creatorer accepterar det som sådant och har inget gräl med Naturen.

Det finns bara två aspekter av döendet att rationellt överväga, nämligen när och hur.

Livsorienterad. Låt oss först och främst överväga När. Vår filosofi är, som vi tidigare har nämnt, livsorienterad. Vi är intresserade av att ha det bästa möjliga livet — produktivt, intressant och användbart. Vi vill också eftersträva lycka, men det är min iakttagelse att när lycka medvetet eftersträvas för sin egen skull är den som mest svårfångad, och de människor som lever de mest givande liven är de som inte medvetet eftersträvar lycka för dess egna syften, utan snarare de som har användbara och meningsfulla mål i livet och energiskt och intelligent eftersträvar och försöker uppfylla dessa mål.

Sträva mot mål. Vi återkommer till frågan — när är den bästa tiden att dö? Idealt vore det när vi har uppnått våra livsmål, när våra kroppar är fysiskt utslitna och vi har förlorat intresset för att leva. I praktiken sammanfaller dock dessa tre villkor nästan aldrig samtidigt. Vanligtvis blir våra mål aldrig slutförda, men

våra kroppar slits ut, förr eller senare. Och hur som helst kommer döden vanligtvis vid en tidpunkt som vi inte själva valt. Men i många liv skulle döden kunna avslutas efter personens egen vilja, om omständigheterna så kräver. Vi kommer att ha mer att säga om detta ämne senare.

En tid att dö. Det räcker med att säga att det finns vissa förhållanden under vilka vi Skapare skulle föredra att vara döda framför att förlänga en eländig situation tills Naturen har haft sin barmhärtiga gång. Jag personligen skulle inte föredra att släpa mig fram i en tillvaro där jag var hopplöst och terminalt sjuk, där lidande var vardagens ordning. Jag skulle föredra att avsluta det frivilligt och snabbt. Jag skulle inte föredra att leva vidare, bli gammal, svag och senil, tillbringa månader, till och med år med att vegetera meningslöst på ett sjukhem, omhändertagen som ett gnällande spädbarn. Nej, jag skulle aldrig låta det gå så långt. Jag skulle avsluta det snabbt och rent långt innan dess.

Eutanasi att föredra. En av den moderna civilisationens mest meningslösa tragedier är det ständigt ökande antalet av våra äldre vars liv förlängs artificiellt av livsuppehållande maskiner långt bortom deras normala år, vegeterande likt en ruttnande grönsak på något sjukhem. Jag anser att detta är ytterst grymt mot de äldre själva och ännu mer mot deras efterlevande släktingar. Eutanasi vore en långt mer barmhärtig och human lösning än att utsätta sådana människor för ett så förnedrande slut, ett slut som ibland dröjer åratal. Nej, jag kommer inte att utstå en sådan ovärdighet innan jag dör. Jag skulle mycket hellre dö tidigare, vid en tidpunkt då jag fortfarande besitter mina förmågor och förmågan att fatta mina egna beslut om när allt ska avslutas, med värdighet och vid min egen rätta tid.

Att förlänga elände är meningslöst och grymt. Det finns andra tillstånd än ohälsa och senilitet som skulle få mig att föredra döden framför ett fortsatt liv under oacceptabla förhållanden.

Jag skulle hellre vara död än att sitta inlåst i fängelse på livstid, eller ens en lång tid. Jag föredrar döden framför att vara slav. Jag skulle föredra döden framför att leva under förnedrande och skamliga förhållanden. Jag skulle till och med föredra döden framför att vara en krympling, eller vara svårt handikappad, såsom att vara blind eller ligga i en järnlunga.

* * * * *

Nuvarande filosofi är grym. När Julius Caesar fick frågan om hur han föredrog att dö, svarade han "Snabbt." Det värsta tänkbara sättet att dö på är en långsam, plågsamt kvalfull död, såsom terminal cancer. Det finns många andra långsamma och smärtsamma sätt att dö på, och miljontals människor lider kvalfullt ända till det bittra slutet, inte bara tills de dör en "naturlig" död, utan i tusentals fall förlängs plågan avsiktligt och onaturligt av deras läkare och deras familjer genom

"livsuppehållande mekanismer", genom mediciner eller andra artificiella medel.

Etiken brister. Varför följs en så vansinnig kurs? I grund och botten går det tillbaka till vår kristna etik, till våra föråldrade juridiska strukturer och till läkarkårens hippokratiska ed. Allt detta samverkar till att i huvudsak säga — vi måste förlänga livet, vilket liv som helst, oavsett hur eländigt eller meningslöst det är, så länge som möjligt, med vilka medel som helst, till vilken kostnad som helst. Hur dumt! Hur grymt!

Att dö i frid och med värdighet. Nyligen läste jag om en gammal man i slutet av sjuttioårsåldern, som var förlamad, som led av fruktansvärda plågor, som desperat ville dö, men som hölls vid liv av en livsuppehållande maskin. Trots att han knappt kunde tala bönföll han sina advokater att gå till domstol för att få domstolen att beordra att maskinen skulle kopplas ur, så att han kunde dö i frid. Det tog flera månader. Det var först efter fördröjda domslut med ja och nej, efter tusentals dollar i medicinska räkningar, efter tusentals dollar i juridiska arvoden, som han slutligen kunde få den där förbannade maskinen avstängd. Om den stackars gamle mannen inte hade varit helt förlamad skulle han ha gjort jobbet själv på en minut.

Men sådana är de idiotiska motsägelserna i vårt förvirrade och omtöcknade nutida samhälle. Eutanasi anses vara ett hemskt ord. Ingen människa har rätt att ta en annans liv, faktiskt inte ens sitt eget, får vi veta. Både domstolarna och vår etik säger så. Ändå tycker vår regering inte att det är något konstigt med att skicka hundratusentals av våra finaste unga män i sin krafts dagar — i sena tonåren eller början av tjugoårsåldern — halvvägs runt jorden till en stinkande djungel som Vietnam där de vet att tiotusentals kommer att bli brutalt dödade. I verkligheten dödades 60 tusen, för absolut ingenting, och 300 000 sårades, lemlästades eller invalidiserades, och liknande antal kom tillbaka beroende av droger eller känslomässigt knäckta. **Det** kan den förrädiska regeringen göra lagligt och moraliskt, och utan att ha några samvetskval över det.

Inget stort moraliskt ramaskri höjs över sådana grymheter. Men när det kommer till de områden där de gamla, de senila eller de terminalt sjuka, som skulle vara glada över att få ett värdigt slut på sitt elände, då bryter hela helvetet löst. Alla "blödande hjärtan" träder fram och gråter över det mänskliga livets värdighet, livets okränkbarhet, citerar den kristna bibeln och hittar hundra andra skäl till varför sådana saker som eutanasi är otänkbara.

Självmord inte vanhedrande. Vi Kreatörer har en annan syn på liv och död. Liksom de gamla romarna tror vi att självmord under vissa omständigheter är ett hedervärt sätt att dö, hellre än att leva vidare i skam, förnedring eller fångenskap. Vi går längre än så. Vi anser att det är ett hedervärt och värdigt sätt att dö av vilket som helst av ett antal andra skäl, som att ha kommit fram till beslutet att livet inte längre är värt att leva. När allt kommer omkring hade vi inget finger med i spelet när vi bestämde när och om vi skulle födas. Visst har vi all rätt att bestämma när och om vi

bör dö, och vem är bättre lämpad att fatta det beslutet än varje människa för sig själv.

Döden kan vara en välsignelse. Vi Skapare anser att döden är människans största välsignelse när den upphäver ett liv plågat av lidande och berövat sin mening, och att ett onödigt förlängande av ett sådant lidande inte är en barmhärtig handling. **Naturen har en lösning på allt och det kommer en tid i varje människas liv när döden är den slutgiltiga, den ultimata och den enda lösningen.**

* * * * *

Eutanasi är inget nytt. Grekerna hade ett ord för allt. Eutanasi härstammar från grekiskans "eu" som betyder "god" och "thanatos" som betyder död, bokstavligen betydande en "god död". I modern mening betyder det barmhärtighetsmord.

Under den antika grekiska civilisationens guldålder praktiserade grekerna redan barmhärtighetsmord, då de insåg realiteterna kring att leva, lida och dö. Historien berättar för oss att på de grekiska öarna brukade de gamla och arbetsoförmögna, som saknade syfte i livet, delta i en årlig festival för att dricka ett välsmakande vin innehållande ett dödligt gift, vilket skulle framkalla en barmhärtig död. Deltagarna var tvungna att godkännas av senaten.

Inget stigma. Vi inom Church of the Creator rekommenderar inte denna metod. Det finns många enklare och mindre dramatiska sätt idag att framkalla en barmhärtig död. Poängen vi vill betona angående det grekiska tillvägagångssättet är att det inte fanns något stigma kopplat till barmhärtighetsmord, utan det betraktades snarare som det förnuftiga, barmhärtiga att göra, vilket det också var.

Förvirrade av kristendomen. Sedan dess, särskilt med tillkomsten av den judiska kristendomen, har vårt sociala tänkande inte gått framåt — det har gått bakåt. Precis som på alla andra områden raserade kristendomen sina offers rationella tänkande, förvirrade dem hopplöst med sin besatthet av spöken i skyn och blockerade vägen för varje förnuftig lösning.

* * * * *

Oundvikligt i alla tider, alla åldrar. Människor genom tiderna har dött av en mängd andra orsaker än ålderdom. De har dött i strid, de har mördats, de har avrättats, de har dött i flygkrascher, i bilolyckor och på tusen andra sätt, många långt innan deras livstid hade nått sitt normala slut, om det nu finns ett "normalt" slut.

Vilka är de bättre sätten att dö på? Och vilka är de sämre sätten att dö på?

Heroisk död. Som vi har konstaterat i *Nature's Eternal Religion* i kapitlet om Horatius vid bron — "Hur kan en människa dö bättre"

än att möta fruktansvärda odds för sina fäders aska och sina gudars tempel?" Detta är den ärorika döden, den heroiska döden, och vi anser att det inte finns någon bättre. Jag anser att det är mycket bättre att kämpa och dö för en ädel sak inför dina fiender (och ta några av dem med dig) än att dö en meningslös död, utan syfte, utan anledning, utan att tjäna någon sak. Jag anser att ett av de värsta sätten att dö på är i dina fienders grymma händer utan att ens ha en chans att slå tillbaka och utkräva vedergällning. Även en sådan, om det är en martyrdöd som inspirerar till hämnd och vedergällning mot fienden (som försvaret av Alamo), kan den betraktas som en hjältes död och vinna våra likars bifall och beundran.

I vilket fall som helst är att dö en ensam, obemärkt död, utan poäng eller utan syfte, inte ett av de bättre sätten att dö på. Om ett sådant slut föregicks av långvarig smärta och lidande, har det alla ingredienser för en verklig tragedi. Det hade varit betydligt bättre att avsluta allt långt innan sådana svåra omständigheter uppstod.

* * * * *

Dödandets moral. Detta för oss till moralen i själva dödandet. Så snart vi tar upp detta ämne kommer den genomsnittlige tölpen omedelbart att citera den kristna bibeln — "Du skall icke dräpa" som ett av Guds budord. Detta härstammar naturligtvis från judarnas mycket omskrivna "Tio budord", som en mytisk Moses förmodligen förde ner från berget från den judiske Jahve själv.

Den judiska religionens hyckleri. Historiens fakta är att människan har dödat sina medmänniskor sedan långt före civilisationens gryning, och judarna själva har förmodligen varit de mest grymma mördarna genom tiderna. Knappt hade den mytiske Moses läst de tio budorden för sina följeslagare förrän han ställde sig på stubben och uppmanade och uppviglade sin blodtörstiga stam av asätare att ge sig efter kanaaniternas land och egendom, att döda, slakta och försvärda allt levande som andades. Jehova själv hade så befallt.

Så mycket för den höga tonen i judarnas etik, det judiska Gamla testamentet, de tio budorden och hela den gudsförgätna judisk-kristna bibeln.

Låt oss nu återgå till verkligheten, mänsklighetens historia och Naturens lagar.

Naturen överseende med dödande. Om vi börjar med det sistnämnda först — Naturen ser dödande som det naturliga förloppet för de flesta arters överlevnad. Om vi tittar på livskedjan i havet finner vi att den börjar med den mikroskopiska kiselalgen. Men därifrån och framåt handlar det om att äta eller ätas. De minsta fiskarna äts av de större fiskarna som i sin tur äts av sina överordnade och så vidare uppåt i kedjan. För att hålla sig vid liv och föröka sig äter praktiskt taget alla fiskar, blötdjur, sniglar eller vad man nu har, någon annan.

levande varelse, och för att göra det dödar de dagligen; det totala antalet uppgår till miljarder varelser som dödas och äts varje dag. I djurvärlden är historien densamma — prärievargar dödar och äter kaniner och skadedjur, lejon dödar och äter sebror, etc. Till och med fåglar dödar och äter maskar, myggor och en oändlig variation av andra insekter. Vissa fåglar som örnar, hökar och ugglor inkluderar även andra mindre fåglar och gnagare på sin meny.

En integrerad del av livet. Utan att förfölja dessa exempel ad infinitum kan vi tydligt dra slutsatsen: Naturen överseende i övervältigande grad med dödandet av andra levande varelser. Faktum är att det är en så väsentlig del av livssystemet att om alla varelser plötsligt antog den dumma moralen "du skall icke dräpa", skulle praktiskt taget 99 % av alla arter inom kort svälta ihjäl och dö ut.

Mänsklighetens historia. Låt oss nu återgå till "mänskligheten". Har mänskligheten i någon tidsålder, i någon civilisation, under någon religion, någonsin på allvar trott på att inte döda (sin) medmänniska?

Svaret, hämtat från historiens sidor, är ett övervältigande nej, det har den inte.

Gamla testamentet ett blodtörstigt dokument. Visst har judarna, som gör anspråk på att vara "Guds utvalda", inte gjort det. Om man läser Gamla testamentet, så snart Adam och Eva hade skapats, dräpte deras son Kain sin bror Abel. Om vi fortsätter därifrån ner genom Andra Moseboken, Tredje Moseboken, Fjärde Moseboken, Femte Moseboken, Josua, och så vidare, finner vi "Guds utvalda" döda, döda, döda, inte bara sina fiender i tusental, utan de mycket hyllade patriarkerna som Salomo som dödade sin egen bror, David som dödade sin son Absalom, och "Herren" som stod bredvid och valde ut dem som sina speciella gunstlingar. Faktum är att i de flesta striderna hejade Herren på dem och beordrade dem att döda, stjäla och plundra, med sin uttryckliga välsignelse.

Den judiske guden dränkte mänskligheten. Om vi går tillbaka till kärleksaffären före Israel som Herren hade med judarna, finner vi att den store vise och kärleksfulle Guden själv dränkte varenda en (som han själv hade skapat) i den stora syndafloden, utom Noa (fyllot) och hans familj.

Så vi kan knappast säga att den judisk-kristna bibeln inte överseende med dödande. Den är så full av brott och dödande och är en av de mest blodtörstiga böcker som någonsin skrivits.

Romarna. Om vi går vidare i historien, behandlade romarna sina fiender hårt, som i fallet med Kartago, där de jämnade den stora staden med marken, dräpte alla manliga invånare och sålde kvinnorna och barnen i slaveri.

Evig krigföring med kristendomens intåg. Den kristna eran som följde var inte bättre. Den var värre. Under den romerska eran hade vi, med början under kejsar Augustus regering, två hundra år av relativ fred och välstånd — den längsta världen någonsin har skådat. Det kallades Pax Romana. Men när kristendomen...

förstörde det magnifika romerska riket, har vi inte haft något annat än krig, omvälvningar och dödande ända sedan dess.

Om vi för detta fram till 1900-talet har vi haft de största omvälvningarna och massmorden genom tiderna. Vi har haft första världskriget, där miljontals dödades; vi har haft den ryska revolutionen där judarna mördade minst 30 miljoner vitryssar. I Kina mördade de kinesiska kommunisterna enligt uppgift 60 miljoner av sina egna. Vi har haft andra världskriget där ytterligare miljontals dödades, och vi har haft krig ända sedan dess. Allt detta gjordes av kristna nationer, eller kommunistiska nationer som förmodades vara avancerade och civiliserade, om dessa termer har någon betydelse.

Civiliserat eller ej, dödandet dominerade. Vi skulle kunna orda mer om denna punkt, men det vore överflödigt. Livets realiteter visar tydligt att naturen själv överseer med dödande, och baserar sitt huvudsakliga livssystem och sin näringskedja på att den stora fisken äter den mindre fisken, större djur äter mindre varelser av alla slag, osv. Ociviliserade folk, såsom indianerna, krigade ständigt och dödade varandra; de bibliska judarna gjorde dödande och plundring till grundvalen för sin religion. De kristna fortsatte och utvidgade detta förfarande och gick till och med så långt att de brände sina egna medlemmar om deras övertygelser inte helt överensstämde med kyrkans maktstruktur. Och så vidare till de stora krigen och massmorden i modern tid som vi har nämnt ovan.

Nej, utan tvekan har naturen och mänskligheten alltid utövat dödande av sin egen art eller andra varelser, trots det faktum att de hycklande judarna och kristna hävdar att det är emot deras religion.

Vi är realister, inte hycklare. Vi inom Church of the Creator är inte hycklare. Vi konstaterar öppet att vissa människor behöver dödas, att dödande alltid har funnits hos oss och alltid kommer att finnas hos oss.

Den vita rasen har dödat fel människor. Nu, till skillnad från judarna, är vi Creators varken blodtörstiga, ej heller gillar vi dödande. Vi skulle vilja se betydligt mindre av det. Det som skiljer oss från judarna och de kristna är att vi inte är hycklare. Vi konstaterar krasst att dödande i sig inte är en synd utan en nödvändig handling för varje ras eller samhälle som har viljan att överleva. Den viktiga distinktion vi vill göra är denna: **Den vita rasen har tidigare antingen översett med, eller tillåtit, eller deltagit i att döda fel människor.** Den har deltagit i att låta våra bästa människor dödas (såsom våra bästa unga män i deras livs blomstring) och varit frenetiskt paranoida när det gäller att "rädda" (egentligen bara förlänga) liven på dem som är ett hot mot vårt vita samhälle, eller är en börda, inte bara för vår sociala struktur utan även för sig själva. I båda fallen river de därmed inte bara ner grundvalarna för vårt samhälle, utan skadar även kvaliteten på vår genpool.

Måste vara mer selektiva. Det vi betonar är att vi måste vara extremt selektiva med vilka vi dödar. Till exempel är avrättningen av en brottsling som har begått ett hänsynslöst mord en god handling (inte en synd, som kristna skulle antyda). Det rensar upp vårt samhälle och rensar ut dräggen ur dess kropp. Låt oss komma ihåg detta: varje organism som misslyckas med att utsöndra sitt avfall dör snart.

Att döda våra fiender är också, under vissa omständigheter, en nödvändig åtgärd för vår egen ras överlevnad. Därför överse vi med det, och det är inte heller någon synd i vår religion. (Kom ihåg att judarnas Jehova förespråkade samma idé och drev judarna som galningar att döda allt som andades.)

Tillbaka till grunderna. Nyckeln till allt ovanstående går återigen tillbaka till kärnan i vår religion Creativity, nämligen: Vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.

Detta är det slutgiltiga måttstocken för den diskretion vi måste ha i åtanke i alla dessa frågor, och den och den ensam är vår moraliska vägledare.

* * * * *

Att satsa allt. Det finns en annan aspekt av liv och död som är av särskild betydelse för oss Skapare, och det är frågan om att riskera döden, att medvetet satsa sitt liv, när det är nödvändigt, om saken är tillräckligt viktig. Det har sagts att en fegis dör många gånger, en modig man dör bara en gång.

Försvagad beslutsamhet. Vi Skapare intar ståndpunkten att för att skydda det som är ditt är det nödvändigt att vara villig att kämpa för det och, om nödvändigt, dö för det. Det är naturligtvis inget nytt med den idén, människor har kämpat och dött för hem och härd, eller för en idé i tusentals år i olika grad. Det är den grad i vilken denna idé försvagas i dagens vita samhälle som ger anledning till oro. I dagens materialistiska judiska värld suddas den vita mannens ideal ut och förvirras. Sådana idéer som uppoffring, ära, mod, framstår som mindre meningsfulla än de var för bara en generation sedan, särskilt svaga när vi jämför den nuvarande drogmissbrukande generationen med våra robusta förfäder som bekämpade indianer och sköt fram gränsen allt längre västerut.

Hela livet är en risk. Låt mig därför påminna mina vita raskamrater om dessa realiteter. För att leva överhuvudtaget är det nödvändigt att riskera döden varje dag, oavsett hur säkert du skulle vilja spela. För att uppnå någonting, för att njuta av livet, är det nödvändigt att riskera att dö. När du kliver in i ett flygplan har du beslutat att ta en kalkylerad risk att du kan bli dödad i en krasch. När du sätter dig i en bil och kör på motorvägen har du beslutat att ta en viss risk. När du bestämmer dig för att åka skidor har du beslutat att ta en kalkylerad risk att bryta några ben, kanske nacken. Du har accepterat det och

fortsätt och njut av skidåkningen. Om du var ovillig att ta sådana risker skulle du automatiskt utesluta dig själv från många prestationer och många nöjen. Faktum är att det vore omöjligt att leva och njuta av ett fullvärdigt liv utan att riskera samma liv upprepade gånger.

Märklig tvetydighet. Uppenbarligen är de flesta av våra vita rasfränder villiga att ta ett antal av dessa risker som är inneboende i det moderna livets faror utan att ägna det särskilt mycket eftertanke. Det är när det kommer till att stå upp och kämpa för våra naturliga rättigheter till överlevnad som ras, eller ens tala om det, som de flesta vita människor märkligt nog förvandlas till maneter och fegisar. Jag finner detta särskilt märkligt när vissa män jag har talat med, som var dödsföraktande kämpar i andra världskriget och upprepade gånger riskerade sina liv på talrika uppdrag, ändå blir jämrande fegisar när det kommer till att konfrontera den judiska faran.

Fegisar förlorar allt. Låt mig vid denna tidpunkt anföra ett historiskt, urgammalt axiom: Den som vill rädda sitt liv måste vara villig att riskera det. Den som vill försvara sin frihet måste vara villig att riskera sitt liv för att försvara sin frihet. Den som vill skydda sin ras, sitt arv, sin familj, måste vara villig att offra sitt liv om det är nödvändigt för att göra det. Om han inte är villig att göra det, kommer han att förlora allt, inklusive sitt liv.

Den ultimata insatsen. Processen liknar den i ett pokerspel. Den man som är redo att höja insatserna till otroliga höjder kommer att kunna bluffa ut den försagda själen med en låg gräns, och den förstnämnde kommer att gå iväg med potten. Det är likadant i livet, och särskilt när det gäller vår ras. Om vi ska skydda våra intressen, vår rätt till territorium, vår rätt att överleva, kommer vi att vara tvungna att kämpa. Att kämpa och vinna innebär att satsa sitt liv. Varje ras som inte är villig att göra det kommer att bli utbluffad, hunsad och förslavad av dem som har den överlägsna viljan och modet.

Oavsett risker. Detta livets faktum är lika gammalt som historien och lika grundläggande som livet självt. När jag skrev *Nature's Eternal Religion* blev jag förmanad att inte göra det — judarna skulle ta mig. Jag svarade, kanske det, men jag ska banne mig skriva den ändå. Jag var villig att ta den kalkylerade risken och satsa mitt liv. Jag är villig att göra det igen (och i ännu högre grad) genom att skriva detta, *Den Vite Mannens Bibel*. För att bygga denna rörelse kommer det att ske blodsutgjutelse och en del av det kommer att vara vårt. Det är oundvikligt. Det är ett pris vi måste betala, och betala det villigt.

Det bästa sättet att gå. Men låt oss då se på det rationellt och filosofiskt. För det första vet vi alla att vi måste dö någon gång i vilket fall som helst, på ett eller annat sätt. Hur mycket bättre är det inte att riskera vårt liv kämpande för vår stora sak och triumfera över våra fiender, än att blidka de eländiga judarna och i slutändan dö nesligt som en kvidande fegis i händerna på den förrädiske juden. Det är vid det här laget...

värsta sättet att dö på. Som avslutning på denna tanke låt mig citera en liten ramsa vars ursprung jag har glömt:

Ingen man segrar när friheten felar.
De bästa männen ruttnar i smutsiga fängelser,
Och de som ropade "Eftergift! Eftergift!"
Hängs av dem de försökte behaga.

Vi skall övervinna. Så låt oss lära oss denna läxa och lära oss den väl: du kan inte springa ifrån livet och spela säkert. Endast genom att se livets problem i vitögat och möta dem frontalt kan du segra, övervinna dessa problem och leva det fulla livet.

* * * * *

Filosofisk syn. Sammanfattningsvis har vi Skapare en realistisk och filosofisk syn på döden. Vi betraktar den som naturlig och som en del av livet. Vi varken fruktar den eller grubblar över den. Istället koncentrerar vi oss på uppgiften att leva, och tar med döden i våra beräkningar endast i vår planering för hur vi bäst kan utnyttja vår tilldelade tid. Vi vill njuta av livet, utan att vara hedonistiska. Mer viktigt är att vi vill leva ett produktivt liv, ett intressant liv, ett meningsfullt liv i vår ras vävnad.

Inga ångersköp. När vår tid är ute accepterar vi det faktumet också utan några ångersköp; efter att ha spelat vår roll, på gott eller ont, är vi övertygade om att vi kommer att kunna hantera återgången till miljön lika framgångsrikt som alla våra tidigare förfäder har gjort. Vi hyser ingen fruktan för ett hemskt och plågsamt "efterliv", utan betraktar det som ett fridfullt tomrum, ingen smärta, ingen stress, ingen ansträngning, exakt likadant som de miljontals år vi inte fanns till innan vi föddes.

Ingen önskan om evigt liv. Medan de kristna lovsjunger rapsodierna om det "eviga" livet (vilket de inte vet någonting om) har vi ingen önskan om sådant nonsens, eftersom sådant skulle kunna bli en fruktansvärd och outhärdlig tristess efter några tusen år (eller kanske en vecka) även under de bästa av tänkta eller utlovade omständigheter. Vad skulle kunna vara värre än plågsam tristess utan slut! Den enda odödlighet vi besitter är den som Naturen tillåter oss genom att förnya livet genom våra barn, vidare in i otaliga framtida generationer. Men som jag har sagt tidigare, ingenting i livet är för evigt, och det accepterar vi. Faktum är att vi föredrar det så.

De ädla romarnas filosofi. Min egen filosofi liknar till stor del de gamla romarnas, vars levnadssätt var ädelt och heroiskt. I detta avseende tycker jag att det är passande att avsluta med ett citat från Marcus Tullius Cicero, som i sin charmiga essä *Om ålderdomen* skrev följande: "Precis som äpplen när de är gröna med svårighet plockas från trädet, men när de är mogna och..."

faller mjukt av sig själva, så kommer döden för de unga som ett resultat av kraft, medan den för de gamla är resultatet av mognad. För mig är faktiskt tanken på denna ”mognad” för döden så behaglig, att ju närmare jag närmar mig döden, desto mer känner jag mig som en som äntligen har land i sikte och står i begrepp att kasta ankar i sin hemhamn efter en lång resa.”

Creative
Credo No. 60

Quo Vadis?

Raslig Lojalitet

vs.

Rasförräderi

Vi har aldrig haft det. Nyligen drev de spökälskande kristna kyrkorna en reklamkampanj med bildekaler som förkunnade "Jag har funnit det!" Idén bakom det var att man skulle fråga vad det var de hade funnit, och då skulle de få ett tillfälle att berätta för dig om sin mytiska omskurna jude som förmodligen dog på korset och så vidare, ad nauseam. Snart gav sig en rad komiker in i leken med bildekaler där det stod "Jag har tappat det!" Sedan lade judarna, alltid vaksamma på möjligheter, in sitt bud med en bildekal där det stod "Vi har aldrig tappat det!" följt av sin Davidsstjärna.

Vi saknade identitet. Denna lilla incident säger mycket om judarna och deras motsatser, de vita kristna. Medan de vita förvirrat munhuggs fram och tillbaka, utan att någonsin riktigt veta vad de har förlorat eller funnit, vet judarna vilka de är, känner till sin identitet, är medvetna om sitt dödliga uppdrag och har fullföljt det under de senaste tusentals åren. De "tappade det aldrig" från första början.

Rasligt förvirrade. Om du frågar den genomsnittlige vita mannen, kvinnan eller barnet vad de är, kommer de att bli förvirrade och perplexa av själva frågan. Medan juden är mycket medveten om sin judenhet och är fanatiskt lojal mot sin ras, befinner sig den genomsnittlige vita mannen i ett fullständigt vakuum. Till och med de dumma negrerna är i hög grad rasligt medvetna och hängivna sitt eget slag. Oavsett om det är en neger, jude eller kines, är var och en högst medveten om sin rasidentitet och varje handling de utför påverkas av att gynna det egna slaget. Av alla mänsklighetens raser brinner lojaliteten mot den egna rasen inte hos någon starkare än hos juden.

Mest att förlora. Av alla mänsklighetens raser är ingen mindre rasligt medveten, mindre rasligt orienterad, mer dum och naiv när det gäller ras och religion än den stora vita rasen, den ras som har mest att vara stolt över och mest att förlora.

Effekterna av en dålig religion. Varför det är så är svårt att förstå, men utan tvekan har de långa åren av judisk sinnesmanipulation och effekterna av judisk kristendom under de senaste sjuttonhundra åren haft sina förkrossande effekter. Den genomsnittlige vita tölpen vet inte vem han är, vad hans identitet är, var vi befinner oss...

rubrik, eller vilken större grupp han identifierar sig med. Han är rotlös, utan mål och syfte, drivande planlöst som vrakgods i ett hav av judisk propaganda.

* * * * *

Identitet: Var hör du hemma?

Stort behov. Alla behöver en känsla av identitet, vilka de är och var de hör hemma.

De flesta människor som tillhör den vita rasen har berövats detta dyrbara arv. De har berövats sitt arv av en flod av judisk propaganda, med början i den judiska kristendomen.

Rötter och arv ger mening. Känslan av att ha en personlig identitet, att ha en särskild nisch i ett etablerat samhälle, att ha rötter i det förflutna, att ha ett stort arv med gamla anor och en viktig del i framtiden, är en omhuldad fullbordan som är mycket önskvärd. Detta är vad som ger mening och syfte åt livet. Det är något av stort värde som varje vit man, kvinna eller barn måste inse tidigt i livet. Den identiteten är den spännande insikten om att tillhöra den stora vita rasen, symbolen för Naturens underbara skapelse.

Stolthet är viktigt. Var och en behöver en nisch i denna värld, att ha en plats i universums intrikata ramverk, att veta vilka de är, varifrån de kom, och att vara stolta över sitt eget unika arv, kort sagt "att höra hemma".

* * * * *

Felplacerad lojalitet. Vid närmare utfrågning om vad han är eller var hans lojalitet ligger, kommer den genomsnittlige vite amerikanen att säga att han är katolik, eller presbyterian eller amerikan eller att hans föräldrar var skottar. När han hänvisar till lojaliteter kan han svara sitt land, eller konstitutionen, eller den amerikanska flaggan. Aldrig faller det honom in att hans största arv, hans grundläggande identitet, är det faktum att han är en medlem av den stora vita rasen, och att han borde vara mäktigt stolt över det. Det är rasen som räknas. Det är den heliga samling av egenskaper som Naturen har bäddat in i våra gener under miljontals år av evolution. Alla andra egenskaper såsom språk, nationalitet, religion, etc., är konstgjorda, är av jämförelsevis nyligen datum, och kan ändras flera gånger under en livstid. Men det som Naturen har planterat in i våra gener är en ytterst dyrbar ackumulering av uppbyggnad och urval som Naturen har skänkt oss exklusivt, och ingen annan. Det är absolut unikt och oersättligt.

Gudomligt Frö. Det är en ovärderlig skatt som vi, den Vita Rasen, är de gudomliga bärarna av och som endast vi förvaltar i heligt förtroende. Vi ensamma är bärarna av det gudomliga fröet.

Extremt Svartsjuka på Sin Ras. På ön Jersey, belägen i Engelska kanalen, har lokalbefolkningen utvecklat den världsberömda rasen av mjölkkor uppkallad efter ön. Så svartsjuka är de på att skydda rasens renhet att ingen boskap av någon annan ras får existera eller importeras till ön. Inte ens andra Jerseykor får återvända från andra delar av världen, för att deras egen ras inte ska infekteras med sjukdomar eller möjligen förorena den infödda rasens renhet. På grannön Guernsey, där den berömda Guernsey-boskapen föds upp, gäller samma uppsättning lagar för deras ras.

Blinda för Sin Egen. Det verkar sannerligen märkligt att den Vita Rasen, som är mest medveten om lagarna för god avel och som ståndaktigt vaktar, främjar, förbättrar och vårdar raserna av boskap, hästar, hundar och katter, är så kriminellt blind när det gäller att skydda sitt eget stora rasmässiga arv, Naturens Främsta.

* * * * *

Lojalitet: En Nyckelfråga. Frågan om var vår främsta lojalitet ligger är en nyckelfråga för den Vita Rasens överlevnad. Varje art i Naturen är lojal mot sin egen hjord, sin egen flock, sitt eget koppel. Myskoxen är lojal mot sin egen hjord mot vargarnas attacker. Vargen är lojal mot sitt eget koppel. Kanadagåsen är lojal mot sin flock och posterar vanligtvis vaktposter när flocken äter. Judem är fanatiskt lojal mot sin ras. Han bryr sig absolut inte om huruvida han är medborgare i England, Frankrike, Tyskland eller USA. Han är frenetiskt, evigt, lojal mot den judiska rasen och sedan 1948 mot "Israel", även om han kanske aldrig ens har satt sin fot där. Det är denna häftiga lojalitet till sin ras som har gjort det möjligt för den svekfulla och parasitära juden att överleva de senaste femtusen åren, längre än någon annan nu existerande ras.

Livsviktig Läxa. Varför kan inte den Vita Rasen lära sig denna enda avgörande läxa? Varför kan den inte lära sig sin rasmässiga identitet och utöva rasmässig lojalitet mot sin egen? Sannerligen, med de stora ovärderliga gåvor som Naturen har skänkt den Vita Rasen och den Vita Rasen ensam, sannerligen, med den enastående intelligens den besitter som ett monopol, sannerligen, borde den känna igen sin unika position i Naturens ordning och fanatiskt kämpa för att bevara och skydda sitt stora och ärorika arv, ett underbart arv som är inbäddat i dess själva gener. Till och med den dumma gåsen är smart nog att skydda sin flock.

Ras och Religion är Nyckeln. Man skulle kunna tro att den Vita Rasen skulle vara den mest hängivna när det gäller att skydda sitt eget slag eftersom den uppenbarligen har mest att skydda, och mest att förlora om den inte gör det. Men, märkligt nog, när det kommer till området ras och religion, så har den Vita...

Rasen, som vi har konstaterat så många gånger tidigare, är den dummaste varelsen på jordens yta.

Offer för subversion. Varför är det så? Har den vita rasen inga flockinstinkter eller rasinstinkter? Jo, det har den, men de har blivit förrädiskt undertryckta och undergrävda av judisk propaganda under de senaste två tusen åren; och det mest kraftfulla verktyg som juden har kunnat använda är hans skickliga bruk av den kristna religionen som han först prackade på romarna.

Vilseledda dårar. Till stor hjälp för juden har inte bara de kristna varit, utan även deras nära kusiner, de "Kosher-konservativa", av vilka de flesta är välmenande men fullständigt vilseledda dårar. Som i alla sina andra strävanden kunde juden, i sin strävan efter att förinta den vita rasen, inte göra det ensam utan hjälp från vita rasförrädare.

* * * * *

Felplacerad lojalitet. Enligt de Kosher-konservativa ligger vår främsta lojalitet hos (a) den (judiske) Guden, (b) vårt land, (c) vår flagga och/eller (d) vår stora, underbara konstitution.

Vi inom Church of the Creator förkastar alla dessa konstlade lojaliteter som de Kosher-konservativa, trolöst understödda och uppmuntrade av judarna, har lagt fram för oss att svära vår lojalitet till. Vi förkastar dem i sin helhet och förkunnar högt och tydligt: Vår lojalitet tillhör vår ras, den **Stora Vita Rasen**.

Vi kommer att utforska och analysera varför de Kosher-konservativas mål har varit falska och varför de alltid har svikit oss i det förflutna.

1. Idén om: Frukta Gud, Älska Gud, Lita på Gud, Lojalitet mot Gud. Som upprepade gånger konstaterats i denna bok är hela idén om "spöken-i-skyn" ett fruktansvärt bedrägeri. Det är en grym bluff som bedragare har använt i tusentals år för att manipulera och skinna sina vidskepliga och lättlurade offer. Vi Creatorer förkastar detta löjliga nonsens och tror inte på existensen av några övernaturliga varelser, andar eller spöken. Vi tror inte på det eftersom det under alla dessa tusentals år inte har dykt upp ett spår av bevis som stöder det. Att vi skulle svära vår lojalitet, vår tillit eller vår trohet till ett icke-existerande fantom är en bluff frammanad av judarna. Vi är vidare övertygade om att hela denna verksamhet med spöken-i-skyn uppfanns av våra dödsfiender, judarna, som ett verktyg med vilket de kan förgöra oss. Den framgång med vilken de använde det för att förgöra den stora romerska rasen och deras imperium borde vara en bitter men meningsfull läxa för oss.

2. Lojalitet mot "Vårt" Land. Detta är också en förrädisk villfarelse, som tyvärr omfattas av några av våra finaste vita raskamrater. För det första är ett "land" en fråga om föränderliga geografiska linjer, bebott av människor som också ständigt förändras i sin rassammansättning, såväl som förändrad politisk kontroll.

Lojalitet till "landet" skulle i grunden innebära en samtidig lojalitet till människorna som bebor det, den fasta egendom som omfattas av dess gränser, och framför allt dess regering, oavsett hur förrädisk den senare än må vara. (Till exempel, borde ryssarna vara "lojala" mot sin förrädiska kommunistiska regering?) Dessutom är ett "land", vilket land som helst, en tillfällig, konstgjord enhet, i ständig förändring, och vars regeringar i det förflutna förrädiskt har förrått de bästa intressena hos majoriteten av de människor som den har valt sig själv att styra. Det finns få undantag från det senare, och det enda vi bryr oss om att nämna som ett undantag är Hitlers nationalsocialistiska regering från 1933 till 1945.

Ingen lojalitet till en kombination av fiender. Frågan vi, den vita rasen, måste ställa oss är denna: kan vi vara lojala mot "vårt" land trots det faktum att det håller på att översvämmas av n-ord, judar och andra ler-raser vars främsta mål är förintelsen av den vita rasen? Kan vi känna lojalitet mot en regering som är fientlig mot oss, som till övervägande del är judekontrollerad och som samverkar och konspirerar med våra fiender för att råna, skinna och slutligen utrota oss och våra vita rasbröder? Endast en idiot eller en förrädare bland oss skulle kunna låtsas hysa någon lojalitet mot ett sådant förrädiskt gäng skurkar som nu styr "vårt" land känt som Amerikas förenta stater. Nej! Vi är inte skyldiga någon trohet eller lojalitet till en sådan rasblandning och slutlig likvidering av den vita rasen.

3. Lojalitet till flaggan. Här blir vi återigen fångade i ett bedrägligt tänkande. En flagga är bara en symbol. Den symbolen är bara så god, eller så hedersam, eller vanhedrande, som idén den symboliserar. Många länder har bytt sina flaggor allteftersom uppfattningarna om vad den ursprungligen representerade förändrades. När de judekontrollerade kommunisterna tog över Ryssland 1917 ändrade de flaggan till röd med sin hammare och skära på den. När Hitler slutligen rensade Tyskland från judisk kontroll och inflytande och gav det tyska folket en sund, hälsosam rasfilosofi, antog de hakkorset som symbol för sin nationella flagga för att tillkännage förändringen. Till och med Kanada bytte sin flagga nyligen utan några större besvär.

Representerar den den vita rasen? Hur hedersam är "Stars and Stripes"?

Ända sedan dess tillkomst, för över två hundra år sedan, har "Stars and Stripes" fladdrat över våra vita raskamrater när de antingen utkämpade ett meningslöst krig, destruktivt för dem själva, eller befann sig helt på fel sida. De enda två undantagen är (a) när det amerikanska kavalleriet stred mot de vilda indianerna och (b) när det drev de rasblandade mexikanerna söderut och tog över territorier som Kalifornien, Arizona, New Mexico och Texas.

De flesta amerikanska krig destruktiva för den vita rasen. Utöver det flög "Stars and Stripes" över flera idiotiska, ignobla, jude-

anstiftade krig. Ett hemskt, skamligt exempel på ett sådant var den meningslösa slakt som kallas inbördeskriget, i vilket unionsarmén förde stjärnbaneret. Detta krig, helt anstiftat av judisk propaganda och pengar, ställde en grupp vita märkta som "Södern" mot en annan grupp vita märkta som "Norden" i en av de mest grymma och meningslösa slakterna i historien. Förloraren var den vita rasen och förmånstagarna var judarna och negrerna.

Mestadels judiskt anstiftade krig. Nej, vi är inte skyldiga någon särskild lojalitet till en sådan flagga som under större delen av sin avgörande historia har symboliserat judiska krig, judisk kontroll och i stort sett förräderi mot den vita rasen i tider av stora konflikter. När vi, den vita rasen, återigen återtar kontrollen över vårt öde kommer vi att vilja inviga en ny flagga för att symbolisera och fira den stora händelsen.

4. **USA:s konstitution är inte helig.** Nu kommer vi till den så prisade och överskattade amerikanska konstitutionen. Hur bra är den, och vad har den gjort, inte för judarna och negrerna, utan för den vita rasen? Vem hjälper den mer, den vita rasen, eller judarna, negrerna och de skaror av "gyttjerasen" som invaderar och strömmar in i miljontals för att förstöra detta en gång så stora land byggt av den vita mannen?

De "koshera konservativa", högerflygeln, till och med judarna, kommer att påminna oss om vår "stora" konstitution, rättighetsförklaringen, och proklamera att den ensam är ansvarig för den storhet Amerika har uppnått. De berättar för oss att det är på grund av vår unika och underbara konstitution som vi i Amerika har en levnadsstandard som är högre än i något annat land i världen. Det är på grund av vår konstitution — det "största frihetsdokument som uttänkts av människans sinne" — säger de oss, att vi åtnjuter våra många "friheter".

Falsk säkerhet bunden till en villfarelse. Detta är en stor villfarelse — en falsk känsla av säkerhet som den vita rasen har lurats in i och som inte stämmer överens med historiens realiteter. I min tidigare bok *Nature's Eternal Religion* har jag redan i detalj behandlat hur konstitutionen inte har räddat oss från judiskt övertagande och aldrig kommer att göra det. Det vore konstruktivt att läsa kapitlet *Din lojalitet — ett heligt förtroende* igen, eftersom jag inte kan understryka nog hur extremt viktigt det är att ha vår känsla av lojalitet till den vita rasen som vår främsta prioritet.

Brister i konstitutionen. Eftersom jag redan grundligt har gått igenom bristerna med att förlita sig på "vår konstitution" för att göra jobbet i det nämnda kapitlet, anser jag det vara relevant att sammanfatta dessa skäl här.

(a) Den erkände inte vikten av ledarskapsprincipen utan införlivade istället den "republikanska" idén om delad makt.

(b) Den polariserade inte kring den viktigaste frågan av alla, ras. Faktum är att den inte ens nämner det.

(c) Den lät det bedrägliga svindleri som högljutt proklamerades i självständighetsförklaringen bestå, att "Alla människor är skapade lika." Detta var naturligtvis rent hyckleri, eftersom grundlagsfäderna själva inte trodde på det, och de flesta av dem ägde slavar.

(d) Konstitutionen införlivade idén om separation mellan kyrka och stat som om kyrkans medlemmar vore en annan sorts människor som levde i en annan värld som inte var underkastad jordiska lagar. Detta är lika dumt som själva svindleriet om "spöken i skyn" som tyvärr alltför många av grundlagsfäderna själva var uppfyllda av.

(e) Konstitutionen hörsammade tyvärr inte Benjamin Franklins kloka råd att hålla judarna borta från denna spirande republik som den vita människan byggde från en lovande början. Franklin höll ett gripande tal i detta ämne som jag har återgett i *Nature's Eternal Religion*. Det vore bra att läsa det igen. Om grundlagsfäderna bara hade hörsammat detta enda visa rasliga råd — att hålla judarna borta från Amerika — skulle det ha gjort mer nytta än alla de andra artiklarna tillsammans.

* * * * *

Grundläggande verklighet, grundläggande lojalitet. Så låt mig upprepa: varken svindleriet om spöken i skyn, eller "landsorienterat" tänkande, eller flaggan, eller konstitutionen kommer att rädda den vita rasen från det judiska programmet för rasmässig uppblandning och förslavande. Låt oss inte lura oss själva. Som jag har konstaterat i ett tidigare kapitel är den största dåren den dåre som lurar sig själv. Vi lurar bara oss själva om vi tänker i banor av dessa konstgjorda substitut. Vi måste komma ihåg att Förenta staterna bara har funnits i lite drygt två hundra år, Tyskland i lite drygt hundra år, men den stora vita rasens rötter som en växande, livskraftig organism går tillbaka mer än en miljon år. Det är där vår lojalitet verkligen hör hemma.

Rasmedvetenhet. För att överleva och blomstra måste den vita rasen helt ändra orienteringen i sitt tänkande. Vi måste sluta tänka i termer av konstgjorda stöd. Vi måste tänka i termer av Ras. Vi måste bli rasmedvetna, rasmässigt medvetna. Vi måste sluta tänka i termer av delade lojaliteter och begränsade territorier. Vi måste tänka i termer av hela planeten jorden, och att den stora vita rasen är förutbestämd att bli dess herre och mästare och enda mänskliga invånare. Medan den dumma kristna bibeln säger oss att de saktmodiga ska ärva jorden, säger naturen oss precis motsatsen — de starka, de snabba, de intelligenta, kort sagt, den stora vita rasen ska ärva jorden.

Lär av Naturen. Vi i Skaparens Kyrka lever i harmoni med Naturen. Vi tror på naturlagar. Vi tror att i våra gener ligger den största potential som Naturen har skapat, och Naturen säger åt oss att överleva, gå framåt och expandera till gränsen för vår förmåga.

Denna naturliga rättighet och skyldighet står över alla andra.

Vi Skapare avser att utveckla den potentialen. Genom att göra det betonar vi raslig lojalitet — lojalitet mot den vita rasen som nyckeln till det programmet.

För att ytterligare inskärpa denna punkt hos våra vita raskamrater meddelar vi att vi kommer att dra en skarp demarkationslinje mellan dem som är lojala mot vår ras och dem som är förrädare mot vår ras.

Förrädares öde. Idag, när rasförrädare, de "chabez-goi" som agerar frontfigurer för judarna, har fritt spelrum; när det hör till ordningen för dagen att sälja ut den vita rasen till våra fiender; när fjäskande och krypande för negrerna och ler-raserna är tidens rutinmässiga mode, utfärdar vi denna varning: den dag kommer då den vita rasen återigen kommer att återta kontrollen över sitt eget öde. När det sker kommer de förrädare som fortfarande lever att ställas till svars för sitt förräderi.

Det mest avskyvärda brottet. Historiskt sett har straffet för förräderi varit döden. Till och med vår amerikanska konstitution definierar brottet förräderi (det enda brott som definieras så) som att "ge bistånd och tröst åt fienden". Eftersom konstitutionen för länge sedan har övergetts av vår nuvarande judiska maktstruktur, och eftersom förrädare mot både landet och den vita rasen nu utgör regeringen, betraktar vi Skapare förräderi mot vår vita ras som ett ännu allvarligare och mer avskyvärt brott än förräderi mot vårt land.

Varje man måste ta ställning. Vi i Skaparens Kyrka avser att ställa varje vit man mot väggen angående var de står i relation till sin lojalitet mot sin ras. Vi avser att sätta dem i en position där de måste deklarera högt och tydligt sin lojalitet mot den vita rasen genom handling, ord eller dåd, eller bli offentligt stämplade som föraktliga förrädare för all framtid. Vi intar samma ståndpunkt som kristendomen gör — "Den som inte är med mig, är emot mig." Vi anser att de som inte är för den vita rasen är emot oss, och vi kommer inte att tveka att peka ut dem och identifiera våra fiender, högt och tydligt. Det kommer inte att finnas några "mellanmjölks-typer". Vi betraktar alla som har blivit uppmärksammade på det brott som begås mot den vita rasen och som inte lyfter ett finger till dess försvar som en eländig person. Vi betraktar sådana personer som medhjälpare, medbrottslingar till brottet. Vi betraktar dem som förrädare.

Räkenskapens dag. Vi upprepar, vi kommer att dra en skarp linje. Vi kan knappast uttrycka det tydligare. Låt de förrädare mot vår ras som nu flagrant spelar judens spel med immunitet och ostraffat...

ta vara på er och darra. Den vita mannens dag, räkenskapens dag, kommer att komma.

Kamp för överlevnad. Vi utkämpas ett skoningslöst överlevnadskrig. Våra fiender är välorganiserade och beväpnade till tänderna med varje knep och strategi som människans listiga sinne har kunnat uttänka genom tiderna. Den vita rasen är splittrad, oorganiserad och vandrar planlöst som ett barn i skogen i en värld som är ansatt av farliga och dödliga försåtmineringar. Vi måste därför samla oss, organisera oss och beväpna oss med alla de vapen vi har till vårt förfogande, vilka verkligen är fenomenala om vi bara skulle ta oss samman.

Kasta bort hinder. Vi måste också göra oss av med falska idéer, svagheter och annat dött kött och skräp som så länge har förlamat och immobiliserat vår enorma kraft och potential. I nästa kapitel ska vi undersöka två sådana svagheter som vi har belastats med, exponera dem och kasta dem överbord.

Kreativt

Credo Nr. 61

Skuldkänslan och "Rättvise"-neurosen

Två fatala svagheter i den vita människans konstitution

Berättigade skuldkänslor. Ingen annan ras har varit så ansatt av skuldkänslor som den vita rasen. Hos ingen annan ras har en så onyttig idiosynkrasi blivit så djupt rotad. Och ingen annan ras har lidit mer tragiska konsekvenser av denna patologiska svaghet än den vita rasen. Judarna har sett till det. Inte nog med att de kände igen denna märkliga svaghet hos den vita människan för tusentals år sedan, utan sedan urminnes tider har judarna förstärkt den, exploaterat den och kapitaliserat på den till det yttersta.

Betonad av kristendomen. Den främsta faktorn i att förvärra skuldkänslan hos den vita människan har varit hans religion, kristendomen. Judarna kände i sitt dödliga krig mot romarna igen sprickan i romarnas rustning och gav romarna en religion som drev in en kraftfull kil i den sprickan för att klyva den helt. Den kristna religionen, uppfunnen av judarna i syfte att förgöra romarna, lade stor vikt vid skuld. Vi ska alla förmodas bära på skulden för "arvsynden" — att Eva tog en tugga av det där märkliga äpplet (fasa!) och vi har alla förmodligen varit svartlistade ända sedan dess.

Värdelösa syndare. Men det är i Nya testamentet som skuldkänslan verkligen nådde sin kulmen. Vi är (återigen, förmodligen) alla "födda i synd", som jag har hört mången predikant dundra. Vi är alla värdelösa, odugliga syndare från första början, och det enda som kan rädda oss från helvetets eld är lammets blod, Frälsaren, Jesus Kristus, osv. Genom att få denna tankegång inbankad i oss i söndagsskolan och i kyrkan från tidig barndom, växer den genomsnittliga vita kristna människan medvetet eller undermedvetet upp med en kraftigt skadad självkänsla som ofta gränsar till neuros. Som ett resultat är det ytterst lätt att övertala en sådan person att göra allt i sin makt för att ge sina fiender varje tänkbar fördel för att sona sina egna skuldkänslor.

Den vita rasen föder de värdelösa lerraserna. Kampanjen för att belasta den vita människan med skuld är inte mindre intensiv i den världsliga sfären. Den som läser judisk press, tidskrifter, eller tittar på TV, eller lyssnar på radio får höra om och om igen, sju dagar i veckan,

hur den vita människan är ansvarig för situationen för de sysslolösa negrerna; för eskimåerna; de berusade indianerna; och varje annan stum och dum varelse på jordens yta. Detta trots det faktum att den vita människan föder större delen av världen, producerar mer mat än alla ler-raser tillsammans, trots det faktum att ler-raserna överträffar den vita rasen i ett förhållande på tolv mot en.

Att mjuka upp tyskarna. Oavsett vad frågan gäller kan judisk propaganda förvandla den till bränsle för att öka den vita människans skuldkänslor. När jag var i Tyskland i slutet av 60-talet pratade jag med några av de unga människorna. Den enda fråga som dök upp gång på gång var att den judiska pressen gjorde dem ständigt oroliga. Den fortsatte att peka finger åt dem, fortsatte att anklaga dem för att vara rasister, för att ha dödat sex miljoner judar, för att ha startat krig, för att vara ett "fredlöst" folk, för att vara "militarister", och öste oändligt med anklagelser och skuldkänslor över dem.

Slutresultatet, som juden mycket väl vet, är att mjuka upp sådana offer. Genom att få deras fiender att känna skuld, kommer offren att ha en tendens att överkompensera och göra dumma saker som gör det lättare för de parasitära judarna att återigen sänka sina tentakler i värdnationen, och processen för judiskt övertagande upprepar sig.

Borde vara stolta istället. Nu hade tyskarna ingenting att känna skuld för. De hade gjort mycket som de kunde vara stolta över. Det faktum att de under Hitlers ledning kunde rensa ut juden ur sitt eget samhälle var en historisk utmärkelse som de kunde och borde ha varit mäkta stolta över. Få andra nationer hade lyckats göra det så grundligt med lite eller ingen blodsutgjutelse som tyskarna hade gjort. För detta borde de känna stolthet, inte skuld.

Judisk lögn. När det gäller dödandet av sex miljoner judar är detta naturligtvis en nedrig judisk lögn, uppfunnen efter krigets slut för att odla världsomspännande sympati för de verkliga förövarna, judarna, och för att lägga grunden för ytterligare aggression i Palestina och på andra håll. Vi har redan gått in på Sex Miljoner-lögnen mer i detalj i ett tidigare kapitel och det finns ingen anledning att upprepa det här. Poängen är att det är en bedräglig anklagelse och det tyska folket har ingen anledning att känna skuld. Faktum är att även om de hade decimerat den judiska befolkningen med sex miljoner, skulle de ha gjort världen en enorm tjänst, och knappast ens jämnat ut ställningen som vedergällning för de tiotals miljoner av våra vita raskamrater som judarna har varit ansvariga för att döda i judisk-anstiftade krig under århundradena.

Högst berömvärt. När det gäller att vara militaristiska och krigiska kan tyskarna vara mäkta stolta över sin tapperhet och hängivenhet. De kämpade mot överväldigande odds i försvar av sin ras, sin nation och sitt land, och det på ett enastående sätt. Ändå kommer alla som studerar Europas historia under de senaste århundradena att finna

att tyskarna har varit involverade i betydligt färre krig än till exempel engelsmännen eller fransmännen.

Kort sagt, tyskarna hade och har ingenting att känna skuld för, och mycket som de kan känna stolthet över. Men det är propaganda — manipulerad av judar — som gör skillnaden. Som Hitler sa, propaganda kan få himlen att se ut som helvetet, och helvetet att se ut som himlen.

Att ge fria fördelar till en ondskefull fiende. Tyvärr har vi vita människor haft, och har än idag, en överdriven tendens att ha grundlösa skuldkänslor. Vi måste övervinna denna svaghet. På grund av den har vi gång på gång låtit oss avväpnas av våra fiender och tillåtit dem, ja, till och med uppmuntrat dem, att förgöra oss.

Meningslösa skuldkänslor försvagar vårt motstånd. Vi måste göra slut på detta nonsens, en svaghet som inpräglats i vår själva natur genom en förrädisk religion. Vi Skapare intar ståndpunkten att:

1. Vi skyr alla skuldkänslor. Vi strävar efter att aldrig känna skuld för någonting.
2. Vi tror att i kampen för individuell överlevnad och vår ras överlevnad, säger Naturen oss att alla medel är moraliskt rättfärdigade. Överlevnad är allt som betyder något, inget annat spelar roll. När det gäller vår ras överlevnad intar vi den fasta ståndpunkten att alla medel helgar detta mål, och inget pris är för högt.
3. Vi är övertygade om att vår nuvarande "moralkod" är självmorderisk. Vi tror att den härstammar från den rådande kristna religionen, en religion som påtvingades oss av våra fiender, judarna, för att förgöra oss.
4. **Vi förkastar hela den kristna moralkoden i sin helhet och upprättar vår egen moralkod baserad på Naturens eviga lagar.**
5. Grunden för vår moralkod är vad som än främjar den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.
6. **Kort sagt, det som är bra för den vita rasen är den högsta dygden: det som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.**

* * * * *

Rättviseneurosen. Vi kommer nu till en egenskap besläktad med det skuldkomplex som den vita människan är benägen för. Detta är hans benägenhet att vara rättvis, även mot sina fiender. Hur många västernfilmer har vi inte sett där hjälten möter skurken och ger honom en "ärlig chans", där båda drar sina vapen i samma ögonblick och må bäste man vinna. Inte heller var denna typ av ridderlighet begränsad till de västra slätterna. Vi ser det i hedersdueller i både Europa och Amerika, i "torneringar" och svärdsdueller under riddartiden och vidare genom århundradena.

Rättvisa okänd för ler-raser. Inom ingen annan ras står denna idé om rättvisa att finna. Om en oriental konspirerar för att utkräva hämnd på sin fiende, föresvävar det honom aldrig att ge denne en ärlig chans. Han överväger lugnt om det vore bäst att använda gift, en kniv eller en pistol i nacken som det mest skyndsamma sättet att göra av med honom. Riddaranda, samvetskval, en ärlig chans, rättvisa, är det sista han tar i beaktande.

Inte så den vita människan. Han plågas av skuldkänslor, av att vara rättvis mot sin fiende och att ha medkänsla med den underlägsne, även om den underlägsne senare kan vända sig mot honom och förgöra honom.

Så vilken är den rätta vägen att gå?

Naturen har ett tydligt svar. Återigen, som alltid, går vi Skapare tillbaka till naturlagarna för våra svar. Och naturen säger oss högt och tydligt: åt helvete med rättvisa, åt helvete med samvetskval, åt helvete med skuldkänslor. Naturen säger: ta hand om de dina.

Naturen tolererar inte rättvisa eller medkänsla. Låt oss inse ett uppenbart faktum: Det finns ingen rättvisa, ingen rättfärdighet så som vi förstår den, i naturen. Om naturen hade organiserat sin tingens ordning på ett sätt där varje varelse var tvungen att vara rättvis mot varje annan varelse, skulle hela systemet snart braka samman. Ingen levande varelse skulle överleva länge. Fåglar skulle sluta äta maskar och insekter. De skulle snart svälta. Prärievargar skulle sluta fånga kaniner och andra byten. De skulle svälta. De stora fiskarna skulle sluta äta de små fiskarna och hela näringskedjan skulle kollapsa. Lejon skulle sluta döda zebror, katter skulle sluta fånga möss. Behöver vi säga mer?

Överlevnad högsta prioritet. Det är mycket viktigt att vi, den vita rasen, förstår detta rätt. Om vi ska överleva och segra över vår ständigt växande hord av fiender, måste vi kasta överbord den självmorderiska kristna moral som våra fiender har påtvingat oss och istället ägna strikt uppmärksamhet åt naturlagarna. Och i detta avseende säger naturen oss högt och tydligt — den främsta prioriteten är din egen arts överlevnad — ta hand om de dina.

Rättvisa mot fiender är dårskap. Därför, i en värld av exploderande ler-raser manipulerade av våra ärkefiender, judarna, gör vi bäst i att följa naturlagarna snarare än att dumt dadda med en värdelös och självmorderisk moral av "rättvisa" gentemot våra fiender. Naturen har gett oss mer än vår beskärda del av tillgångar och vapen att försvara oss med, men de kommer att vara till föga nytta om vi underlåter att utnyttja dem. I den kommande hårda kampen för överlevnad kommer vi att ställas inför ett svårt prov. Att försöka "handla rättvist" mot fiender som inte hämmas av sådana finesser är att i onödan försätta oss själva i ett livsfarligt underläge.

Ingen medkänsla visades när vita dödade vita. Det är mycket märkligt när den vita människan är i krig med en annan nation av sina egna vita raskamrater, såsom britterna och de

Fransmän som bekämpar tyskar, plötsligt är allt detta nonsens om "rättvisa" som bortblåst. Under andra världskriget blev den vita rasens städer skoningslöst bombade i stor skala. Civila män, kvinnor, barn och spädbarn dödades i tiotusental. Femtiotusen dödades i Hamburg på en enda natt. När staden Dresden brandbombades av allierade (vita) piloter mot slutet av kriget visades ingen nåd, ingen rättvisa. Tvärtom uppvisades en grym brutalitet som saknar motstycke i krigföringens annaler. Under två dagar av skoningslösa brandbombningar blev den vackra staden Dresden totalförstörd, och mellan 350 000 och 400 000 hjälplösa män, kvinnor och barn brändes till aska. Detta trots att kriget praktiskt taget var över. Dresden hade inget militärt värde, och hela operationen var inget annat än en judisk eftergift åt hämndlysten grymhet.

Varför denna enorma medkänsla för negrer? Men när det kommer till problemet med att skicka negrerna, som är ett verkligt hot mot vår överlevnad, tillbaka till Afrika, då är den vita människan idel hjärta och sentimentalitet. Varför är det så? Svaret är judisk propaganda. Som vi sa tidigare, propaganda gör hela skillnaden.

Så låt oss klargöra vår ståndpunkt. Vi i Church of the Creator intar den ståndpunkt som naturen genom tiderna har fastställt för varje varelse: ta hand om dina egna, oavsett kostnad, oavsett konsekvenserna för våra fiender. I en fråga som denna får vi inte ha några tankar på priset. Vi måste göra vad som än krävs och med glädje betala priset. Att uppnå våra mål är ett enormt fynd till vilket pris som helst.

Vänta er ingen nåd från våra fiender. Medan vi fortsätter i vår kamp för överlevnad mot horder av judar, negrer och blandraser, låt oss inte luras av några bojor av kristen moral såsom medkänsla, skuld och rättvisa mot våra fiender. Våra fiender kommer inte att vara rättvisa mot oss. De kommer inte att ha någon medkänsla för oss, och de kommer inte att handikappas av skuldkänslor när de går till väga för att förinta oss. Varför skulle vi?

Hård realism är vår ståndpunkt. Vi måste därför göra oss av med detta konstgjorda nonsens som har varit vårt förfall i det förflutna, och inta en hård realistisk syn. Låt oss öppet erkänna att vi inte har någon avsikt att vara "rättvisa" mot negrerna. Vi vill bara ha bort dem från vårt land och skeppa dem tillbaka till Afrika. Vi vill inte vara "rättvisa" eller medkännande mot vår främsta fiende, juden. Vi vill krossa deras makt, få dem av vår rygg och ta kontroll över vårt eget öde, oavsett kostnad, oavsett medel. Låt oss komma ihåg läxorna från överlevnadskrigen mellan Kartago och Rom. Låt oss också komma ihåg vad som hände med romarna när de antog den kristna moralens trosbekännelse som matades till dem av deras fiende, judarna. De sjönk ner i utrotningens glömska, för att aldrig resa sig igen.

Vår Eviga Trosbekännelse. Vi Skapare har endast en moral: Vad som är bra för den Vita Rasen är den högsta dygden. Vad som är dåligt för den Vita Rasen är den ultimata ondskan. Låt oss alltid komma ihåg detta. Låt oss inte bli bedragna. Låt oss hålla blicken på det huvudsakliga målet: **Överlevnaden, Utvidgningen och Framskridandet av vår Egen Stora Ras.**

Creative Credo No. 62

Kärlek och Hat

Båda hälsosamma, normala känslor. Det finns inget ämne kring vilket mer hyckleri uppvisas än ämnet hat. Vi Kreatörer intar ståndpunkten att kärlek och hat hör ihop som två sidor av samma mynt, och att varje normal person, för att fungera ordentligt och realistiskt möta livets problem, måste ha förmågan att känna och utöva båda känslorna. Vi anser att det är lika onormalt att undertrycka känslan av hat mot sina fiender som att vara oförmögen att älska sin fru, sina barn, sin ras och de som står en nära och kära. Varje normal person älskar och hatar, och den som saknar någon av dessa känslor är mentalt sjuk.

Extremt kristet hyckleri. I ingen grupp är detta hyckleri mer uppenbart än i den kristna läran, och i ingen lära är dessa två grundläggande känslor mer perverterade än i kristendomen. Medan kristendomen upprätthåller ett stort skådespel av kärlek – att det är en kärlekens religion, en toleransens religion – finner vi i dess lära och dess praktik något helt annat.

Kristendomen brutal mot sina fiender. Förmodligen har det i ingen religion funnits en mer fanatisk och vansinnig besatthet av att förfölja, tortera och förinta dem som inte ville underkasta sig, än i den kristna religionens historia i dess skoningslösa krigföring för att omvända, underkuva och/eller utplåna alla rester och spår av alla andra religioner. Vi har redan fördjupat oss i detta i vårt kapitel "Tumskruv och sträckbänk."

Konstantin som främsta exempel. Kristendomen fick sitt största uppsving när den romerske kejsaren Konstantin på 300-talet e.Kr. anslöt sig till kristendomen. Han var en märklig och mycket grym man. Med vilket mått som helst var han en sinnessjuk brottsling. För att bli kejsare mördade han sina rivaler, eftersom han själv inte hade något legitimt anspråk på tronen. Efter att han blivit kejsare mördade han tusentals fler i kallt blod, inklusive sin fru och sin egen son.

Intrång av orientaliska religioner. Vid den tid då Konstantin blev kejsare år 313 e.Kr. var det romerska riket ett multirasialt, mångspråkigt imperium som omfattade många folk och många religioner. Ett av det romerska rikets mest framstående ursprungliga drag hade varit dess geni för organisation och dess förmåga att assimilera en mängd olika kulturer, raser och religioner. Medan det påtvingade sin romerska...

lag till en viss punkt, var den extremt tolerant genom att tillåta de erövrade folken att behålla sina seder och utöva sina egna religioner. Rom självt var infekterat av en stor mängd olika religioner. Dess egen uppsättning statsgudar och gudinnor — Jupiter, Mars, Venus, Neptunus — var i själva verket bearbetningar från grekerna. Vid tiden för Konstantin började dessa gudar bli något slitna, och många mystiska orientaliska religioner började göra allvarliga inbrytningar.

Kristna trotsade auktoriteten. Två av sådana orientaliska rivaler var mitraismen och kristendomen, med mitraismen i ledningen, särskilt bland soldaterna. Som vi tidigare nämnt hade romarna i århundraden varit extremt toleranta mot alla religioner. Det finns ingen sanning i att kristna söktes upp och förföljdes av myndigheterna för att de utövade sin religion. Det var först när de bröt mot statens lag som de åtalades för lagbrott, precis som vilken annan brottsling som helst. Det var deras ständiga trots mot auktoriteter som förde kristna i konflikt med myndigheterna, inte deras religion. Även detta blev kraftigt överdrivet av senare kristna, som i slutändan blev de enda historieskrivarna genom att ha utrotat sina rivaler.

Kristendomen krossade skoningslöst sina rivaler. Det räcker med att säga att när Konstantin officiellt antog kristendomen, gjorde denne grymme, mordiske tyrann kristendomen till den enda statsreligionen med uteslutande av alla andra. När kristendomen fick övertaget med stöd av kejsarens militära makt, visade den omedelbart sina fula klor. Kärlek och tolerans var inte längre praxis. Den satte omedelbart igång med att förstöra och utrota alla rivaler med förrädisk grymhet och järnhård beslutsamhet.

Stämplade ärliga åsiktskillnader som kätterska. Denna intolerans, grymhet och beslutsamhet att utrota sina rivaler varade under de kommande 1500 åren och utövas fortfarande i vissa av de underutvecklade länderna där katolicismen har exklusiv domän. Under medeltiden, bättre beskriven som den mörka tidsåldern, när kristen fanatism grasserade, förföljde kyrkan inte bara rivaliserande religioner till döds, utan den letade också grymt upp sina egna medlemmar för bränning och tortyr, om någon avvek det minsta från den officiella linjen. Så sträng var undertryckandet av fri tanke och tal att under inkvisitionen, som varade i många århundraden, brändes hundratusentals på bål. Många miljoner fler torterades med tumskruvar och sträckbänk, eller lämnades att ruttna och dö i smutsiga fängelser. Deras brott? De var "kättare", som trodde på kristendomen men var oense med kyrkans myndigheter i någon mindre, hårklyvande fråga.

Kristna fanatiska i sitt hat. Så mycket för kristen "kärlek" och "tolerans". Jag tror att vi har visat att av alla religioner var ingen mer fanatisk i sitt hat än de kristna, med undantag för judarna, kristendomens uppfinnare. Vi har redan undersökt deras vidriga tortyrmetoder mer ingående i ett tidigare kapitel. Vi har

gjorde det tydligt att i motsats till deras hycklande påståenden, utövade de kristna och kristendomen själv hat, tortyr och intolerans, inte bara mot sina fiender, utan även mot sina egna medlemmar. I detta kapitel vill vi göra de grundläggande skillnaderna i attityderna till kärlek och hat mellan kristendomen och Church of the Creator övervältigande tydliga.

Vi hatar endast våra fiender. Den grundläggande skillnaden är denna: Kristendomen säger åt dig att hata dem som står dig nära och är kära, och att älska dina fiender. Creativity säger precis motsatsen: hata dina fiender och älska och skydda dem som står dig nära och är kära — din familj, dina vänner, din egen ras. Creativity lär också ut att älska sig själv. Du kan inte älska andra om du själv känner dig ovärdig och oviktig. Vi anser att vår lära om att älska din egen sort och hata dina fiender är betydligt mer logisk än att älska dina fiender och hata dig själv och din egen sort.

Kristna beordras att hata sina vänner. I Lukas 14:26 gav Kristus enligt uppgift detta vansinniga och hatiska råd: "Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar, ja, även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge." Kan du tänka dig något mer idiotiskt? Något mer hatiskt? Ändå förmanar han i Matteus 5:44: "Men jag säger er: älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som hånfullt utnyttjar er och förföljer er." Hur dum får man bli? Vi är fast beslutna att lära ut precis motsatsen.

Stora energigivare. I kombination är kärlek och hat de största energigivarna i världen. Det är som dynamiken i en elmotor där man behöver två motsatta magnetiska polariteter (nämligen nord- och sydpolen) som i kombination skapar en drag-och-tryck-effekt. Det är denna attraktion och repulsion mellan de två polariteterna som får motorn att snurra och producera kraft. Så är det även med kärlek och hat. Du kan inte hata något om det inte är ett hot mot något du älskar, och du kan inte skydda det du älskar om du inte väcks till hat och vrede mot det hotet. Hur många gånger i ditt eget liv stod saker och ting helt stilla, och det var inte förrän du blev "förbannad" (på dig själv eller andra) som det började hända saker och ting äntligen blev gjorda? Praktiskt taget varje viktig rörelse i historien framkallades av den mänskliga naturens kärlek-hat, drag-och-tryck-dynamik. För att nämna några: den amerikanska revolutionen — hat mot britterna, kärlek till Amerika; Hitlers nationalsocialistiska rörelse — hat mot judarna och förrädare, kärlek till det tyska folket; och den mest hållbara av alla — den judiska religionen — hat mot alla icke-judar, lojalitet mot den judiska rasen.

Älska din egen sort. Den vita rasen måste också utveckla de egenskaper som redan är inbäddade i dess friska överlevnadsinstinkter — kärlek till sitt eget stora folk, och hat mot sina fiender, de...

lerfolk. Först när vi tämjer denna gigantiska energi för våra egna bästa intressen kommer vi att kunna ta oss ur det judiska strypgrepp som vi nu skamligt befinner oss i.

Skydda de dina, förinta dina fiender. Sammanfattningsvis tror vi Skapare på att följa Naturens lagar så som de manifesteras i våra goda friska instinkter: att älska vårt eget slag, skydda dem från våra fiender. Kort sagt, att främja den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. För det andra, att hata och förinta våra fiender så att de inte invaderar och förintar oss. Vi anser att idén om att älska sina fiender, så som den framställs i Bergspredikan, är en av de mest farliga och självmordsbenägna idéer som någonsin uttalats i tal eller skrift. Det är fullständigt vansinnigt. Att beröva den vita mannen hans förmåga att hata sina fiender är lika dödligt som att ge honom gift. Det är lika självmordsbenäget som att dra ut tänderna och klorna på en tiger och sedan kasta tillbaka den i djungeln för att klara sig själv. Försvarslös skulle en sådan tiger snart dö.

Utplåna självmordsidéer. På samma sätt, belastad med en sådan självmordsidé som att älska sina fiender, befinner sig den vita mannen i ett fruktansvärt underläge i en fientlig värld av lerfaser som nu är tolv gånger fler än honom, och som snabbt ökar sitt övertag. Vi måste alltid komma ihåg att sådana självmordsråd gavs till oss av våra förrädiska fiender, judarna, i syfte att förinta oss.

Sammanfattning. Vi går tillbaka till Naturens grundläggande lagar: ta hand om de dina, älska de dina. Hata dina fiender, förinta dina fiender. Lagen om ditt eget slags överlevnad är Naturens högsta lag och står över alla andra. Låt oss aldrig glömma detta.

Creative

Credo No. 63

Det självdestruktiva förhållandet mellan hjälpare och mottagare

Vad är "De andra" här för? Enligt den "kristna etiken" är vårt huvudsakliga syfte här på jorden att "hjälpa andra". Vad "de andra" är här för, sägs det inget om. Idén är att vara en hygglig prick, att vara välgörande, "sälj allt du äger och ge till de fattiga". Trots allt, om du arbetat hårt, använt gott omdöme, snålat och sparat, inte spenderat merparten av din vakna tid med att hinka sprit i en bar, och genom långvarigt hårt arbete och självdisciplin lyckats samla ihop en hygglig slant, ja, då borde du känna skuld. För det första var du "mer lyckligt lottad", för det andra "välsignade Herren dig", och för det tredje är du skyldig allt till det där Super-spöket i skyn, som gav allt gratis till dig, din oförtjänta syndare, i första hand.

Niggers är inte våra bröder. Så om din "mindre lyckligt lottade" nigger-"broder" (och vi är väl alla Guds barn, eller hur?) är dum, lat och oduglig, oansvarig och råkar ha några märkliga egenheter som lutar åt dryckenskap, spel, droger, brottslighet och hämningslöst sex, ja, var då en god lättlurad stackare, visa medkänsla för de stackars satarna! "Där, men för Guds nåd, går du", kommer predikanterna att säga dig. Du råkar bara vara "mer lyckligt lottad" än din "mindre lyckligt lottade broder", och det endast genom Guds nåd. Därför är det din skyldiga kristna plikt att hjälpa den fattiga, värdelösa, eländiga och brottsbelastade stackaren.

Att förrädiskt utnyttja vårt skuldflex. Ovanstående är i stort sett den vanliga visan som plågar samvetet hos den genomsnittlige, förvirrade vite raskamraten. Inte nog med att kyrkorna, predikanterna och de religiösa institutionerna predikar denna avskyvärda sörja av skräp, utan samma tema trummas ständigt in i våra öron av press, affischer, radio och TV. Den judekontrollerade regeringen säger oss samma sak. Valfritt antal judisk-främjade välgörenhetsorganisationer uppvaktar oss skoningslöst via post, radio och TV för att skicka CARE-paket till föräldralösa barn i Korea eller Pakistan, eller skicka pengar till de hungrande massorna i Indien, eller skicka pengar till indianerna i New Mexico. Varje dag präglas budskapet GE! GE! GE! in i medvetandet hos den lättlurade vite goyim. Jag minns till och med

ta emot en uppmaning i posten om att skicka pengar för att hjälpa till att borra brunnar i Afrika för någon dum stam som inte skulle veta vad de skulle göra med den om de hade en.

Enorma Svindlerier. De flesta av dessa "välgörande" program och utskick organiseras av judarna. När pengarna som samlats in spåras till sin slutdestination, visar det sig att allt från 70 % till 95 % stannar i fickorna på dess bedrägliga insamlare som "vädjade" till dina "humanitära" svagheter. Med andra ord är välgörenhetsorganisationer i stort sett enorma organiserade svindlerier som utnyttjar de intet ont anande, de lättlurade och de svagsinta. Judarna använder två av de äldsta tricken i sin verktygslåda: att få dig att känna skuld och att tjäna en hacka.

Organiserat av judar. Nu är det inte enbart syftet med detta kapitel att avslöja de flesta "välgörenhetsorganisationer" för att vara de smutsiga svindlerier de är. Det är inte där den största skadan ligger, även om den skadan är massiv och förmodligen uppgår till över fyrtio miljarder dollar om året enbart för de vita rasliga kamraterna i Amerika. Detta är bara från frivillig "välgörenhet". Vi räknar inte ens de oräkneliga miljarder som den judiska regeringen tvångsmässigt tar från oss trakasserade skattebetalare för att "ge" "utlandsbistånd", bistånd till underutvecklade nationer (?), militärt bistånd, välfärdsstöd på hemmaplan och de tusentals andra utländska och inhemska utdelningsprogram som regeringen ägnar sig åt.

Påtvingad välgörenhet genom regeringen. Det är inte heller syftet med denna analys att lista de tusentals sätt som den vita amerikanska skattebetalaren skinnas på genom frivillig och ofrivillig välgörenhet. Vi har inte utrymme för det här. För femton år sedan köpte jag en bok som listar tio tusen statliga biståndsprogram som du kan vara "berättigad" till. Boken väger mer än fem pund. Sedan den boken sammanställdes är jag säker på att vår judiska regering avsevärt har expanderat och lagt till fler program.

Enorm skada. Det är inte heller enbart syftet med detta kapitel att betona den skada alla dessa "välgörande" program orsakar hjälparen, oavsett om sådan hjälp är frivillig eller påtvingad honom. Vi har redan sett att sådan skada är betydande, och är antingen ett bedrägligt svindleri eller rent piratkopiering.

Välgörenhet som är destruktiv för både hjälpare och mottagare. Nej. Huvudpoängen med detta kapitel är att utforska den moraliska grunden för hela idén om att "hjälpa de behövande" och visa att skadan för mottagaren av sådant bistånd är ännu mer förlamande och förödande än för givaren, och att denna typ av filosofi i det långa loppet alltid förstör både hjälpare och mottagare. Det förstör människor, det förstör länder, det förstör ekonomier och, viktigast av allt, det förstör den vita rasen genom (a) att öka horderna av parasitära ler-raser, och (b) genom att förvandla även dess egna medlemmar till allt större massor av beroende gratisätare.

Naturen subventionerar aldrig vuxna. Vi går tillbaka till naturens lagar, den ursprungliga källan till all visdom och sunt förnuft. Vi finner att bland fåglar, bin och djur är välgörenhet ganska väl begränsad till att vårda och hjälpa den unga avkomman (endast deras egen!) tills de är kapabla att klara sig själva. En björnmamma diar sina ungar, lär dem hur man undkommer fara, letar efter mat, känner igen sina fiender och många andra grunder. Ungarna älskar denna situation där mamman tillhandahåller allt och tar allt ansvar. Vid den tidpunkt då de är två år gamla är ungarna nästan fullvuxna. De har blivit gratissnyltare och alltför beroende av mamman, och de gillar att ha det så. De har inte den minsta böjelse att ändra sin livsstil.

Mamma björn vet bäst. Mamma björn, som instinktivt är programmerad att föra arten vidare, vet att tiden har kommit för hennes ungar att klara sig själva. Även om det kanske är ett emotionellt trauma för henne, gör hon vad hon måste. Hon skickar upp sina ungar i ett träd, precis som hon ofta har tränat dem att göra i tider av fara. När de efter en stund börjar komma ner, morrar hon åt dem upprepade gånger och säger åt dem att stanna kvar där uppe. Medvetet lämnar hon dem kvar i ett träd och går ur deras liv för alltid.

På egen hand. Slutligen kommer ungarna ner, men mamman är borta. De är hungriga, men mamman finns inte där för att dia dem, inte heller för att hitta bär. De är på egen hand för första gången.

Nöden är den bästa drivkraften. Inledningsvis är detta en stor kris för de unga björnarna. Men när hungern tar över börjar de söka efter mat, och efter avsevärd ansträngning finner de till sin förvåning att de är kapabla att hantera situationen utan sin mamma. De utvecklas snabbt till kapabla, självförsörjande vuxna björnar, redo att hitta partners och gå vidare med uppgiften att frambringa nästa generation.

Hjälpen upphör vid mognad. På ett eller annat sätt följs denna process av varje art i naturen. Vi vet att fåglar bygger bon, lägger ägg, är extremt samvetsgranna med att skydda det boet, håller äggen varma, och slutligen, när de kläcks, tillbringar de varje vaken timme med att hämta mat — maskar, insekter, etc. — till sina unga ungar. När de sistnämnda är gamla nog att lämna sitt bo, ger föräldrafåglarna dem dock mer än en knuff — de bokstavligen knuffar ut dem ur boet och uppmanar dem att lära sig flyga på egen hand.

Sådan är naturens logiska sekvens. Hjälp och vårda de oerfarna tills de är kapabla att ta hand om sig själva. Sedan upphör all hjälp.

Naturens gallringsprocess nödvändig för artens överlevnad. Men vad händer med de så kallade "olycksaliga" som antingen är lemlästade, för svaga, lata eller odugliga för att klara av det?

Naturen är grym mot sådana missanpassade varelser. Den gallrar skoningslöst bort dem och de faller vid vägkanten. Naturen går längre än så. Även

de som är kapabla att klara sig själva, men som ligger lite under genomsnittet i snabbhet, styrka, vaksamhet osv., är de första offren för sina naturliga fiender. Till exempel, i en hjord av rådjur som kan vara under ständig övervakning av en flock vargar eller prärievargar, är det de svaga, de långsamma, de sjukliga som är maten på bordet för skadedjuren. I Afrika, till exempel på Serengetis slätter, kommer en hjord zebror ständigt att gallras av en lejonflock. Genom sådana medel, kallat att gallra hjorden, upprätthåller **Naturen kvaliteten på hjorden, kvaliteten på rasen, kvaliteten på generna,** och anpassar därmed arten för överlevnad och förädling av sitt slag.

Att eliminera genetiska defekter. Många arter går längre och har ytterligare interna medel för att gallra ut de svagare och de missanpassade. En halt eller missbildad buffelkalv kommer skoningslöst att stångas till döds av andra kalvar. Grymt, säger du? Nej, inte egentligen. Instinktivt gör de hjorden en stor tjänst. Genom att gallra ut den deformerade kalven innan den mognar och fortplantar sig, räddar de hjorden och otaliga framtida generationer från spridning, förökning och förevigande av fler defekta arter. Istället för att bädda in den genetiska defekten i hjordens genpool, vidtar de den vänligaste och mest förnuftiga åtgärden som är möjlig — att gallra ut den ur hjorden innan den reproducerar och multiplicerar defekten. De förädlar därmed hjordens genetiska kvalitet och säkerställer dess framtida överlevnad.

Välgörenhet och subsidiering förstör. Om de skulle använda den dumma kristna etiken att hjälpa och subsidiera den deformerade kalven, skulle framtida generationer av hjorden med all säkerhet ha en högre och högre andel halta, deformerade kalvar som skulle behöva subsidieras till mognad för att reproducera fler krymplingar, missanpassade och missbildningar. Det krävs inte särskilt mycket hjärna för att se slutresultatet av ett sådant program av "välgörenhet". Inom inte alltför många generationer skulle hela hjorden vara på väg mot degeneration och glömska. Till och med rovdjuren, vars levebröd trots allt berodde på överlevnaden av en livskraftig hjord, skulle knappast vara särskilt glada över ett sådant idiotiskt självmordsprogram.

Korkad självförstörelse. Vi finner inte heller ett enda exempel i naturen där en hel art frivilligt och barmhärtigt säger till en annan art som är underlägsen den: "Eftersom ni är svagare än vi är; eftersom ni är oförmögna att hantera situationen; eftersom ni är dumma; eftersom era medlemmar minskar, blöder våra hjärtan för er. Vi kommer därför att hålla tillbaka vår egen ökning och göra plats för er art. Dessutom kommer vi att arbeta hårdare än någonsin, överlämna frukterna av vårt arbete till er förmån, subsidiera er och hjälpa er att expandera och tränga bort oss från jordens yta."

Endast den vita rasen. Nej, det finns ingen känd varelse som är så dum, utom en. Det ensamma, dumma undantaget är den vita rasen, som,

märkligt nog, i alla andra avseenden, är den mest intelligenta varelsen på jordens yta.

Självmordsbenägna kristna koncept. Låt oss ytterligare utforska den vita mannens "besatthet av medlidande" och hans självmordsbenägna benägenhet för välgörande självmord.

Genomsyrad av kristendomens etik, påtvingad honom av hans ärkefiende, den förrädiske juden, anammar den vita mannen stolt och dumt sådana principer som att älska sina fiender, vända andra kinden till, sälja allt man äger och ge till de fattiga. Framför allt känner den vita mannen, återigen tack vare judisk propaganda, en så fruktansvärd skuld över sin överlägsenhet och framgång, när han istället borde vara berättigat stolt.

Naken för plundring. Som ett resultat av denna oerhört missledda filosofi står den vita rasen naken och försvarslös inför den rovlystna juden, det bedrägliga judiska nätverket som gick till stora ansträngningar för att mata den vita mannen med detta självmordsgift från första början. De uppenbara resultaten är att juden under alla dessa århundraden har kunnat råna, plundra och bedriva sjöröveri mot den vita rasen efter hjärtans lust med lite eller inget motstånd från sina mycket mer (potentiellt) kraftfulla offer. Så väl har juden utfört sitt arbete att han till och med har värvat ett stort antal av det vita folket själva för att hjälpa det judiska programmet för sjöröveri.

Plundrad som ingen nation i historien. Det har sagts, och med rätta, att USA, som teoretiskt sett aldrig har förlorat ett stort krig, eller utkämpat ett krig som det inte lätt skulle ha kunnat vinna, har plundrats på mer rikedom och substans sedan man (teoretiskt) vann andra världskriget än alla förlorare och offer för militära katastrofer tillsammans under historiens årtusenden.

Främjande av en explosion av lerraser. Medan den vita mannen genom detta skandalösa judiska sjöröveri blir drastiskt utarmad, görs ännu större skada genom att subventionera, expandera och sprida en ständigt ökande hord av undermänskliga lerraser. Och detta är hela idén med det judiska programmet. Genom att utnyttja den vita mannens teknologi, den vita mannens produktivitet, den vita mannens medicin, den vita mannens förmåga att producera mat och den vita mannens kreativa geni inom alla andra områden, främjar juden medvetet en befolkningsexplosion av den vita mannens underlägsna, den vita mannens fiender, vars like världen aldrig har skådat. Det är judens uttalade mål att översvämma världen med niggrer, melanesier, mulatter, kineser, puertoricaner, jamaicaner, mexikaner och alla andra underlägsna undermänskliga arter, samtidigt som han bedrägligt säger åt den vita rasen att känna skuld över befolkningsexplosionen och hålla tillbaka sin egen. Och detta är exakt vad som händer — lerraserna exploderar i en kollisionskurs medan den vita rasen medvetet luras till att krympa sin egen. Det krävs ingen matematiker för att rita en bild av vår framtid — vi håller på att bli

utfasas likt dronten och dinosarien, och tack vare det judiska programmet för folkmord, ersätts av jordens parasitära avskum.

En värld översvämmad av subventionerade parasiter. Och vad gör den vita människan åt det? Han arbetar allt hårdare och hårdare för att försöka föda de ständigt växande horderna av mindervärdiga. Han skaffar färre barn, många par inga alls, medan negrerna och andra rasblandade folk har en glansperiod och lever på det feta av den vita människans arbete. Värst av allt är att de förökar sig som råttor. Medan både den vita mannen och hans fru har jobb, tar negrerna och annat avskum ut socialbidrag och skaffar barn, förökar sig, sprider ut sig i territorier och tar över varje stor och liten stad i Amerika. Under tiden flyr den vita människan till förorterna, till landsbygden — men lyfter inte ett finger för sin egen sak. Ett vansinnigt fall av att den överlägsne flyr för den underlägsne.

Självmordsbenäget. Som vi sa tidigare finns det bara en varelse som är dum nog att acceptera idén om att hålla tillbaka sin egen sort och subventionera en underlägsen art för att tränga bort den från jordens yta. Det är den vita rasen.

Judiska slagord rotade i kristendomen. Allt detta görs i namnet av dessa förrädiska slagord — "välgörenhet", "medlidande", "humanitarianism", som juden har påtvingat den vita rasens sjukliga kristnade hjärna. Vid roten av alltihop finns den förrädiska juden och hans fördömda kristendom, det mest dödliga gift som endast den vita rasen verkar vara mottaglig för.

Subventionerar även kommunisterna. Genom att dingla med dessa slagord framför de lättlurade vita goyim, har juden fått den vita människan att subventionera inte bara negrerna och rasblandade folk över hela världen, utan den vita människan skickar enorma mängder bistånd till alla sina andra fiender — han subventionerar det kommunistiska Ryssland och alla dess satelliter, han subventionerar banditstaten Israel, han subventionerar mulatterna i Mexiko och Sydamerika och totalt mer än 120 länder världen över.

Hemma bär den vita människan i Amerika bördan av en enorm "försvarsbudget" på över etthundratjugo miljarder dollar — en siffra som för några år sedan skulle ha betraktats som en astronomisk siffra för hela vår budget. Ändå blir den enda synliga fienden som en sådan enorm "försvarsbudget" till synes skulle kunna riktas mot — nämligen det kommunistiska Ryssland — ständigt uppstöttad och subventionerad av samma makt — USA. Utan det enorma stödet från USA skulle det kommunistiska Ryssland ha kollapsat för länge sedan och skulle kollapsa idag. (Vi har redan gått in på detta ytterligare i kapitlet om Ryssland, Israel och USA.) Vilken gigantisk blåsning på den vita amerikanska skattebetalaren!

Demoraliserade produktiva vita. Låt oss nu undersöka vad all denna välgörenhet, hjälp och välfärd gör även mot den vita människan själv. Negern har för länge sedan lärt sig idén om: varför arbeta när regeringen kommer att subventionera honom gratis? Allt han behöver göra är att avla och äta och låta "regeringen" försörja honom. Det genomsnittliga vita paret, som varje år bär en tyngre och tyngre börda av parasitära gratisätare på sin rygg och ser de lata negrerna skörda frukterna av deras arbete, kastar i allt större utsträckning in handduken och går själva på socialbidrag. De ser negrerna föröka sig, flytta in i de vita kvarteren och de frågar sig: Varför ska vi arbeta? Mer och mer dukar den vita människan under för det giftiga betet att också bli en demoraliserad gratisätare, med förstörd drivkraft.

Producenter som krymper oroväckande. Allteftersom den judiska maktstrukturen drev "välfärdsidén" längre och längre — "gratis" sjukvård, en "garanterad" minimilön oavsett om du arbetar eller inte, "gratis" utbildning, subventionerat ditt och subventionerat datt, krymper leden av de producerande vita arbetarna snabbt och horderna av gratisätare ökar oroväckande. Eftersom vi vet att ingenting i denna värld är gratis, och att naturen har dekreterat att endast evig kamp är priset för överlevnad, är vi kollektivt på väg mot en katastrofal kollaps.

Den vita rasens död. Judarna har planerat det så. De hoppas att det främsta offret ska bli den vita rasen. Varje program syftar i den riktningen. När den vita rasen går under kommer även de överexpanderade ler-raserna att svälta i miljarder, efter att ha dödat gåsen som lade guldägget. Men vid den tidpunkten kommer det att vara för sent. Den vita rasen kommer att vara borta. Den kommer att ha decimerats av sjunkande födelsetal, för det andra genom rasmässig uppblandning, och slutligen kommer resterna att slaktas av överväldigande horder av rasande och svältande ler-raser, påhejade av den diaboliska juden.

Sådan är den judiska planen för den vita rasens förstörelse. Vad kan vi göra åt det?

Lösning: Ett program för den vita rasen. Först och främst måste vi gå tillbaka till naturens grunder, vilket är hjärtat i vår religion, Kreativitet.

1. Vi måste inse först och främst att vår egen ras överlevnad — den vita rasen — går före alla andra mål i betydelse. Vi måste se på alla frågor genom den vita rasens ögon och endast den vita rasens, som vi har lagt ut i andra kapitel.

2. Vi måste inse att vi inte är här för att hjälpa andra, minst av allt jordens avskum, utan för att hjälpa oss själva.

3. Vi måste inse att endast genom hård kamp för vår egen skull kan vi överleva och bygga en bättre ras.

4. Vi måste inse att endast genom att bygga en bättre ras kan vi någonsin bygga en bättre värld. De två målen smälter samman.

5. Vi måste tydligt känna igen våra fiender och behandla dem som sådana. Vi har gått in i tillräcklig detalj om denna idé om vilka våra fiender är i andra kapitel så att vi knappast behöver upprepa det här.
6. Vi måste inse att sådana ord som hjälp, välgörenhet, medkänsla, humanitärism, bistånd till de behövande, etc., är judiska slagord utformade för att (a) skinna den vita människan och; (b) överföra den vita människans surt förvärvade tillgångar till n-ordet, ler-raserna och gratisätarna, och (c) därigenom förstöra den vita rasen.
7. Vi måste inse att det mesta av dagens välgörenhet främjas och kanaliseras av judarna och går till förmån för judar, n-ordet, ler-raser.
8. Vi måste inse att icke-selektiv och urskillningslös välgörenhet inte är en dygd utan är extremt destruktiv för den vita rasen.
9. Vi får aldrig delta i någon välgörenhet som gynnar våra fiender.
10. Vi måste rikta vårt bistånd, vår välgörenhet, våra bidrag, till att gynna den vita rasen som helhet och vara försiktiga så att vi inte ens bland vårt eget slag hjälper och understödjer dem som kan och bör hjälpa sig själva.
11. Vi måste inse att genom att subventionera dem som är kapabla att hjälpa sig själva uppmuntrar vi dem att bli gratisätare, vi hjälper dem därmed inte egentligen utan undergräver deras förmåga att bli självständiga, nyttiga medlemmar i vårt vita samhälle.
12. Vi kan ge det mest nyttiga biståndet genom att lära våra vita raskamrater hur de bäst hjälper sig själva och klarar sig själva. Detta gäller särskilt vår egen avkomma.
13. Vi måste inse att uppmuntran av parasiter på bekostnad av den produktiva gruppen snabbt expanderar parasiterna utom kontroll och förstör producenterna. Detta är tyvärr den kurs vi nu följer och det leder uppenbarligen till kollaps för ras, ekonomi och civilisation.
14. Inriktningen för våra strävanden måste därför vara precis den motsatta: uppmuntra och öka den produktiva basen och avskräcka, minska och gallra ut de oförmögna, de onyttiga och gratisätarna. Endast genom att göra det kan vi bygga en starkare, mer kapabel ras och en bättre morgondagens värld.

Rasligt samarbete är svaret. Ovanstående, liksom varje annan riktlinje, måste användas med diskretion, sunt förnuft och gott omdöme. Hela idén är att bygga ett bättre, lyckligare, friskare, mer livskraftigt vitt samhälle, och samtidigt föda upp en överlägsen ras, supermänniskan och bortom det. Detta betyder inte att vi inte planerar att ta hand om våra äldre, de som behöver läkarvård, ekonomiskt stöd för att bilda familjer, ekonomiskt stöd till dem som flyttar till nya territorier, utbildning av de unga och många andra nödvändigheter i ett kollektivistiskt samhälle. Allt detta är vi kapabla att ta hand om mycket väl. Faktum är att, som förklaras i

I *Naturens Eviga Religion*, i ett kapitel med titeln **Rasiell Socialism**, främjar och betonar vi Skapare rasiellt lagarbete, att arbeta tillsammans och att organisera vårt vita samhälle kollektivt på ett sådant sätt att **den största nyttan härleds till både samhället och individen.** I denna process får vi inte förväxla idén om att arbeta tillsammans med idén om att dela upp samhället i gratisätare och producenter.

Uppmuntra och expandera producenterna. Vad vi säger är att vi bör sluta uppmuntra parasiterna, gratisätarna på den produktiva medborgarens bekostnad. Vi bör nedtona välfärd och uppmuntra produktivitet. Vi bör sluta spendera mer pengar per år på en sinnessjuk brottsling som är en plåga för samhället, än vad den genomsnittlige mannen som försörjer en familj kan tjäna. Vi bör sluta spendera mer pengar på ett mentalt defekt barn (som nu har upphöjts till statusen "exceptionellt barn") än vad vi gör på att utbilda våra begåvade unga genier. Vi bör sluta försöka förlänga livslängden och använda konstgjorda medel för att hålla gamla, senila människor vid liv långt efter det stadium då de har degenererat till en grönsak. Vi måste förverkliga alla möjliga medel för att minska vår välfärdspopulation, våra mentalsjukhus och andra drägg i civilisationen. Detta måste vi göra, oavsett hur högt judarna och de blödande hjärtana skriker.

Parasiter i den vita rasen onaturligt, olyckligt. När den vita människan arbetar, producerar och är nyttig är hon som mest lycklig och frisk. När han blir en värdelös börda för samhället försämras han snabbt fysiskt, mentalt och moraliskt. Målet är att göra det möjligt för en så stor del av vår vita befolkning som möjligt att bidra och att göra och hålla dem nyttiga och produktiva.

Lär barn ansvar tidigt. Denna idé bör utvidgas i båda ändar av åldersspektrumet jämfört med hur det är nu. Barn bör läras nyttigt arbete istället för en massa värdelös och ofta destruktiv teori. De bör slussas in i sitt livsverk vid en mycket tidigare ålder och läras att vara ansvariga för sina sysslor eller sitt arbete. De bör få känna att de är bidragsgivare från en tidig ålder. Till skillnad från den plötsliga traumatiska övergången som används av björnmamman genom att göra omställningen på en dag, bör våra barn slussas in i ansvarsställning från en tidig ålder och deras självständighet uppmuntras och vårdas under många år. Det är inget fel med idén att barn arbetar. Jag gjorde det på en gård och drog nytta av det. För de godhetsivrare som frammanar spöket av barnarbete och den industriella revolutionens missförhållanden, kan vi avfärda dem direkt. Vi är inte intresserade av att överarbeta eller misshandla någon. Faktum är att vi Skapare ligger i framkant när det gäller att inte bara skydda våra barn, utan också se till att deras korrekta utveckling mot vuxenliv och ansvar inte hämmas på det skadliga sätt som dagens "eviga student" gör.

De äldre vill hellre vara sysselsatta. Vad beträffar den äldre delen av befolkningen, anser vi Skapare att det är en ytterst grym och destruktiv idé att pensionera människor vid 60 eller 65 års ålder och skicka ut dem på grönbete. När en människa inte längre behövs eller är till nytta, förlorar han sin självrespekt och sitt existensberättigande. Mycket värdefull tid och talang går förlorad för vår ras genom att plötsligt skära av kapabla och villiga individer från deras livsverk. Argumentet att vi därigenom bereder plats för de yngre generationerna är ett falskt argument som inte håller. I ett korrekt organiserat samhälle, likt Hitlers Tyskland under 1930-talet, finns det alltid mer arbete som behöver utföras. Ju fler människor som är nyttigt sysselsatta, desto lyckligare är de och desto större blir produktiviteten. Det finns alltid fler vägar att bygga, fler hamnar att anlägga, fler hem, fler skolor, nya territorier att utveckla, och så vidare. I ett korrekt organiserat samhälle så som vi föreställer oss det kommer det aldrig att råda brist på jobb eller oavslutat arbete.

Skulle kunna bidra mer till den vita rasen. En annan verksamhetsgren som de äldre skulle kunna och borde koncentrera sig särskilt på, istället för sysslolöshet, drickande eller att jaga en liten vit boll runt en country club, är att främja den vita rasens bästa intresse. Genom att ägna mycket av sin tid åt Church of the Creator och leda den yngre generationen mot rasmässig framgång, genom att viga sin överflödiga rikedom till främjandet av den vita rasens bästa intresse, skulle de kunna göra underverk genom att göra sig själva mer nyttiga och sina liv mer intressanta, meningsfulla och givande.

Creative

Credo No. 64

Lag och ordning

vs.

Våld, terrorism och självbevarelse

Eviga lagar. Eftersom den vita rasen nu befinner sig under hälen på en tyrannisk judisk regering vars obevekliga mål är att utrota och totalt förinta den vita rasen, är det av yttersta vikt att vi är tydligt medvetna om historiens och naturens eviga lagar för överlevnad, hur hårda de än må vara.

Att vara eller inte vara. Eftersom den vita rasen har en nästan ödesdiger förkärlek för lag och ordning, även när sådan lag och ordning är under total kontroll av deras dödliga fiender, finns det inget utrymme för förvirring i denna ytterst vitala fråga. Och frågan är överlevnad eller utplåning, varken mer eller mindre. I denna fråga, liksom i varje annan fråga, går vi Skapare tillbaka till naturens grundläggande lagar; och naturen talar tydligt i denna fråga: överlevnad till varje pris! Ändamålet helgar medlen, vilka medel som helst!

Vi måste besluta oss. Frågan vi måste lösa är denna: om vår överlevnad står på spel, är så kallad "illegal" terrorism berättigad? Och svaret är övervältigande — ja, för i helvete!

Det mest "civiliserade" sättet att lösa en meningsskiljaktighet är genom skiljedom och övertalning. Men vad händer när dessa "civiliserade" metoder bryter samman, eller helt ignoreras och avvisas av en ondskefull fiende som är obevekligt inställd på din undergång?

Inget substitut för seger. Genom historien har regeringar gått i krig och sedan löst sådana tvister med våld. Arméer marscherade, arméer slogs. En sida vann, den andra förlorade. Segraren dikterade villkoren.

Detta är sättet Rom löste sina meningsskiljaktigheter med Kartago — det förstörde Kartago fullständigt och utplånade det från jordens yta. Kartago var aldrig mer ett hot mot romersk överlevnad och expansion. Detta är sättet normanderna erövrade England i slaget vid Hastings år 1066. Detta är sättet Amerika vann självständighet från Storbritannien 1776-81. Detta är sättet inbördeskriget löstes mellan nord och syd. Detta är sättet kampen mellan...

Den vita människan och indianerna avgjordes i Amerika. Det är på detta sätt som första och andra världskriget avgjordes.

Behöver vi fortsätta? Genom historien har tusentals krig utkämpats, och segraren tillföll bytet. Inte bara bytet utan även makten.

Förräderi Inom. Hittills har vi i huvudsak talat om skillnader mellan länder — regeringar mot regeringar — där det förutsätts att den "lagliga" regeringen i ett land engagerar sitt folk i krig mot regeringen och folket i ett annat land. Men vad händer när en förrädisk regering utan en öppen krigsförklaring för ett lömskt och hemlighetsfullt utrotningskrig mot en betydande del av befolkningen i det egna landet? Vad ska det folket göra då, eftersom varje handling i dess eget försvar skulle vara ett "lagbrott" påtvingat dem av deras fientliga regering?

Brottslingar är Regeringen. Detta är inte en teoretisk fråga. Den är lika verklig idag som livet och döden själv. I USA för den judekontrollerade regeringen ett hemligt men lömskt förintelsekrig mot den ädla vita rasen, den ras som byggde detta land från första början. Det är mycket verkligt inte bara i Amerika utan i hela världen varhelst den vita människan är bosatt. I Amerika, liksom på andra håll, har en främmande fientlig ras, Judas stam, full kontroll och stiftar och upphäver "landets lagar" efter eget tycke och nyck. Det är en ondskefull kriminell regering som är besatt av att förstöra den vita rasen till varje pris och som inte skyr några medel för att nå sitt mål.

Den Vita Människan Verkar Ovetande. Det finns inget nytt i denna situation förutom det märkliga fenomenet att den vita människan låtsas vara omedveten om situationen, inte vågar diskutera den och agerar som om han inte förstår den.

Faktum är att den vita människan inte förstår det, och i de flesta fall förenar han sig med sina fiender för att hjälpa dem att förgöra honom själv och hans eget folk. Den starkaste allierade judarna har i sin arsenal för att förgöra den vita människan är det förvirrade och dementa tillståndet i den vita människans tänkande. Detta har de åstadkommit genom en enorm investering under många århundraden i att förse den vita människan med självmordsbenägna idéer och propaganda, varav kristendomen utan tvekan har varit den mest effektiva.

Det Ultimata Försvaret. Det finns ett ultimat vapen som ett sådant belägrat folk kan ta till mot sin "egen" regering, vilket har utnyttjats i tusentals år när situationen har blivit desperat och outhärdlig. Det vapnet är terrorism och våld, att ta lagen i egna händer.

Det finns i huvudsak två sätt att styra andra människors beteende, inklusive tyranner som vill förgöra dig. Det ena är övertalning och förnuft, och det andra är terrorism. När övertalning och förnuft misslyckas, så...

enda utvägen är våld, lagligt eller olagligt. Som vi ska se är den enda skillnaden mellan "lagligt" och "olagligt" bara en fråga om vems synvinkel det gäller — nämligen vem som är på toppen och vem som är på botten.

"Lagligt" och kristet våld. Våld och hot om våld är universella och tidlösa medel som används för att kontrollera andra människors beteende. De är lika vardagliga som fadern som använder riset mot sina barn för misskötsel. Regeringar använder dem för att kontrollera sina medborgare under kodnamnet "upprätthållande av lag och ordning". Domstolar fördömer brottslingar och låter dem hängas, skjutas eller avrättas i elektriska stolen. Detta är också våld, kallat "lagligt" av dem på toppen. Till och med den hycklande (och skenbart fromma) kristendomen använde det fruktansvärda hotet om helveteseld för att tvinga sina offer till lydnad, och när det misslyckats, har den använt fysisk tortyr, bränning på bål och andra brutala metoder för att övertyga dem som annars inte skulle ha fogat sig. (Vi har beskrivit detta i ett tidigare kapitel.) Detta är terror påtvingad "ovanifrån".

Våld som effektivt övertalningsmedel. Det som är grejen med våld och terrorism, vilket kristendomen och andra har insett genom tiderna, är — det fungerar!

Medan den kristen-judiska bibeln är fylld av våld och terrorism genom hela sina sidor, var en av de tidigaste och mest universella uppvisningarna av terrorism när "Herren" dränkte alla dem som misshagade honom en masse i den "stora syndafloden". Han löste därmed problemet med de människor som misshagade honom.

Våldet växer under 1900-talet. Men låt oss bortse från detta mytiska nonsens och återgå till verkligheten i, låt oss säga, det tjugonde århundradet. Vi finner att terrorism som rubbar den etablerade ordningen i samhället kommer underifrån — från dem som inte innehar traditionell eller "laglig" makt. Vi finner att terror och våld användes i den ryska revolutionen av sådana brottslingar som Lenin, Trotskij och Stalin, och de slutade som Rysslands "lagliga" regering. Deras efterträdare har innehaft makten sedan dess, ett gäng judiska brottslingar som inte bara erkänns av USA:s regering, utan som också subventioneras och fjäskas för av "vår" judekontrollerade regering.

Modern historia. På liknande sätt, genom ren terror, mord och våld, blev Tito diktator i Jugoslavien, med liknande välvilliga välsignelser från "vår" judekontrollerade regering. Terroristen Menachem Begin hjälpte till att införa banditstaten Israel genom att leda terroristorganisationen Irgun Zvai Leumi. Hans gäng av brottslingar sprängde King David Hotel i Jerusalem, vilket dödade 90 personer, mestadels brittisk militärpersonal. De använde mord, bakhåll, sprängningar och alla andra medel för terror och våld. Deras metoder var mycket framgångsrika och "skapade" banditstaten Israel. År 1977 var Begin själv premiärminister i den vidriga banditstaten och gjorde talrika gemytliga besök i Vita huset i USA, överöst med bifall, såväl som enorma mängder ekonomiskt och militärt bistånd.

Kriminella rebeller blir lagliga härskare. På samma sätt, genom ren terror och våld, har regeringarna i Kenya, Algeriet, Cypern, Kina och dussintals andra länder etablerat sig som de "lagliga härskarna". Allt detta och mer under det tjugonde århundradet. Men samma process har fungerat i tusentals år tidigare under tusentals olika omständigheter. Den uppenbara slutsatsen är: Terrorism och våld fungerar och har använts upprepade gånger sedan historiens början.

Ovanifrån och underifrån. Ja, terrorism är blodig, grym och drabbar oskyldiga människor, men det är ett traditionellt maktmedel och har konsekvent använts "ovanifrån" av politiker vid makten, och "underifrån" av dem som skulle vilja ha makten. De senare har lyckats förvånansvärt ofta, och även den amerikanska revolutionen i sig var ett maktspel av våld "underifrån" mot britterna som använde terror "ovanifrån".

Detta för oss till frågan om den position som den vita rasen befinner sig i idag. Det är absolut nödvändigt att vi Skapare tar en bestämd ställning i denna ytterst avgörande moraliska (och pragmatiska) fråga.

* * * * *

Inget pris är för högt. Följande är Church of the Creators ståndpunkt. Vi Skapare är inte intresserade av kristen moral eller några andra teoretiska shibboletter. Vi är realister och håller våra ögon stadigt fästa vid verklighetens hårda fakta. Vår främsta och högsta strävan är den vita rasens **överlevnad, expansion och framsteg**, oavsett hur hård vägen är, oavsett vad kostnaden blir. För oss är inget pris för högt, ingen ansträngning eller risk för stor, eftersom vi anser att den vita rasen själv är det ultimata och mest värdefulla värdet på jordens yta.

Överlevnad först. För att expandera och gå framåt måste vi först överleva. Idag är vår själva överlevnad i trängande fara, i allvarlig fara. Vi blir angripna från alla håll av hatet och de onda intrigerna från det judiska nätverket, som genom sin diaboliska konspiration har underblåst och värvat hatet från världens alla "mud races" mot oss. Vad som är värre är att de också har värvat många förrädiska och förvirrade vita mot oss. Därför, likt judarna genom århundradena, kommer vi inte att tolerera några lagar, inga seder, ingen tradition, ingen moral, ingen religion eller något annat hinder som på något sätt, form eller vis hindrar oss i vår kamp för överlevnad. Detta gäller särskilt eftersom de flesta av våra nuvarande idéer, lagar och religiösa trosbekännelser påtvingades oss av våra dödsfiender, judarna, från första början.

Kärnan i vår religion är överlevnaden av vårt eget slag, först och främst, sedan dess expansion och framsteg. Alla lagar eller idéer om motsatsen förklarar vi ogiltiga. I denna kamp befinner vi oss för närvarande i ett enormt underläge, eftersom judarna

innehar nu alla maktens nervcentra — nyhetsmedier, finansiell makt, regering, rättsväsende, utbildning, religion och varje annat betydelsefullt vapen för den fysiska, juridiska och psykologiska kontrollen av den vita rasen.

Lista över fördelar som den vita rasen har. Detta är dock endast tillfälligt. Den vita rasen har vissa massiva naturliga fördelar som juden aldrig kan uppnå såvida inte och förrän den vita rasen är helt utrotad. Dessa naturliga fördelar är:

(a) Juden är en parasit och behöver den vita rasen för att exploatera och producera åt honom. Han skulle dö ut utan offer att exploatera.

(b) Den vita rasen, å andra sidan, behöver inte juden. Faktum är att den vita rasen är underbart kapabel att organisera sig själv, föda sig själv och bygga en vacker civilisation och ett samhälle utan hjälp från någon utomstående. Dessutom, befriad från de blodsugande judarna, skulle den vita rasen till och med bli oerhört mycket mer framgångsrik, produktiv och hälsosam på alla sätt.

(c) Judarna har varit framgångsrika endast genom svek, lureri och konspiration. De har varit de mest framgångsrika mästersmygarna i hela historien. Svagheten med varje konspiration är att den är extremt osäker, för om alltför många offer börjar inse och förstå konspirationen, exploderar den i konspiratörens ansikte. Detta är judarnas största rädsla och mardröm — att den vita rasen ska vakna upp, organisera sig och vända sig mot dem.

(d) Ju längre konspirationen drivs, desto tydligare blir den för offren, och desto mer mottagliga blir de för information och ledarskap för att vända sig mot sina plågoandar.

(e) Judarna behöver förledda vita förrädare (inom statlig propaganda, utbildning, etc.) som agerar frontfigurer åt dem. Den vita rasen å andra sidan behöver inga sådana främmande fronter, inget lureri eller svek för att föra sin kamp mot judarna.

(f) Vi har inte bara en betydande fördel i antal över judarna, utan även intelligens och stridsförmåga. Väckt, enad och organiserad skulle den vita rasen vara tio gånger kraftfullare än alla judar, n-ord* och lerraser tillsammans. Det är Church of the Creators arbete och mål att åstadkomma just detta — Väcka, Ena och Organisera den vita rasen och vrida kontrollen över vårt eget öde tillbaka i våra egna händer.

Vårt orubbliga program. Vårt program för att övervinna tyranniet och våldet mot oss måste fortskrida i följande ordning, från en nödsituation till nästa:

1. Det är inte vårt mål att förklara ett våldsamt krig mot judar, n-ord* och andra lerraser. Vi kommer att hävda oss icke-våldsamt men vara orubbliga i vår strävan att fritt utöva

vår religion som garanteras av det första tillägget till konstitutionen. Vi kommer att kräva, precis som alla andra, rätten till fredliga sammankomster, som garanteras av konstitutionen, och rätten att organisera oss.

2. Allteftersom vi organiserar våra kyrkor kommer vi att distribuera *Nature's Eternal Religion* och denna, vår ***White Man's Bible***, tills vi har placerat ett exemplar i händerna på en majoritet av våra vita rasmässiga kamrater. Vi kommer att se till att varje vit man, kvinna och barn förstår den judiska konspiration som nu vilar över oss.

3. När den vita rasen blir enad, informerad och väckt kommer vi att bojkotta varje jude och varje aspekt av judiskt inflytande i vårt samhälle. Detta inkluderar att bojkotta judarna i affärslivet, i deras yrken, i deras politiska aktiviteter, inom utbildning, religion, nyhetsmedia, teater, etc. Vi kommer inte bara att bojkotta dem, utan vi kommer att exponera dem, peka ut dem och föra en propagandakrigföring mot dem, precis som de för närvarande gör mot den vita rasen. Detta kan vi göra lagligt och mycket effektivt när vi väl har fått vår religiösa struktur organiserad.

4. Vi avser därmed att driva ut dem från vårt samhälle i alla faser av inflytande och makt, precis som Hitler gjorde i Tyskland. Vi kommer att låta dem fredligt "vissna på vinstocken" eller låta dem fredligt migrera till Israel där araberna kan ta itu med dem. Under inga omständigheter kommer vi längre att subventionera dem, göra affärer med dem eller tillåta att våra vita rasmässiga kamrater används som offer för att främja välfärden för dessa parasiter på våra ryggar.

5. När vi väl har drivit bort dem från politiska ämbeten kommer vi att följa upp detta med lagliga åtgärder för att för alltid utesluta judarna från maktpositioner eller inflytande inom regering, utbildning, propaganda, konst och teater eller något annat betydande inflytande i vårt samhälle, som Hitler gjorde i Tyskland, och som det bysantinska riket gjorde över tusen år tidigare, och som banditstaten Israel har gjort mot alla folk som inte är av judisk börd.

6. Under tiden, medan vi fortfarande är i processen att återta kontrollen över vårt eget öde, kommer vi under inga omständigheter någonsin att överlämna någon av våra pistoler eller vapen, under någon förevändning, list eller sken av lag överhuvudtaget. Aldrig, aldrig, aldrig, inte ens en enda pistol. Det andra tillägget ger oss den konstitutionella rätten att behålla våra vapen, och vi menar sannerligen att utöva den rätten till varje pris.

7. Så här långt är allt lagligt. Vi har inte krävt något mer än våra konstitutionella rättigheter, samma som varje annan medborgare. Vi hoppas att vi inte behöver gå längre.

Nu kommer vi till kärnpunkten i vår position. Skulle den **judiska regeringen använda våld för att kränka våra**

Konstitutionella rättigheter att fritt utöva vår religion; att fredligt samlas; att fredligt organisera oss; att distribuera vår Vita Mans Bibel; att använda posten och varje annat prerogativ för att främja och expandera vår lagliga religiösa organisation och det fulla utövandet av vår religion, då har vi all rätt att förklara dem som uppenbara brottslingar som bryter mot konstitutionen och landets högsta lag. De är då uppenbarligen brottslingarna, och vi kan då behandla dem som de kriminella hundar de är och ta lagen i egna händer. Detta är det uppenbara, logiska att göra. Vi måste då möta kraft med kraft och öppen krigföring råder. Det kommer då att vara fritt fram för jakt på alla judar.

8. Skulle judarna använda lönnmord mot våra medlemmar, eller våra ledare, då måste den vita rasen möta eld med eld, och vedergällning och hämnd kommer att bli vårt svar. För varje en av våra de dödar kommer vi att utkräva tio gånger deras antal, med början med rabbinerna. När lagen och övertalning inte längre skyddar våra rättigheter till överlevnad måste vi — som alla fria, modiga, intelligenta människor har gjort genom tiderna — vända oss mot våra plågoandar med en rasande hämnd och förinta dem till sista man. Detta är det som judarna fruktar mest av allt — våld direkt mot deras ras, och med all rätt. Med vårt överlägsna antal och våra stridsegenskaper skulle judarna utplånas skoningslöst, om de skulle kränka våra konstitutionella rättigheter och tillfoga oss våld.

Creative Credo No. 65

Ytterligare credo för vår kyrka
Som gör det möjligt för den vita rasen att skydda sig själv från en fientlig regering

Försvarsartiklar för den vita rasen

Vi tror att naturens högsta lag är att varje varelse ska använda alla och vilka medel som helst som är nödvändiga för sin egen överlevnad. Ändamålet helgar medlen. Detta är universums högsta lag och ersätter alla lokala, delstatliga eller nationella lagar som antagits av någon regering, oavsett dess natur. Den vita rasen, som är eliten av naturens hantverk, proklamerar dessutom som kärnan i sin religion, Kreativitet, den oförytterliga rätten till överlevnad, expansion och främjande av sitt eget slag. Den proklamerar inte bara detta som en grundläggande rättighet, utan som en helig plikt, och kommer att försvara denna rättighet med alla medel som står till dess förfogande.

Denna övertygelse är orubblig och kommer aldrig att betraktas som förhandlingsbar.

En del av vårt religiösa credo. För att den vita rasen ytterligare ska kunna skydda sig mot en fientlig regering och maktetablissemang, proklamerar Church of the Creator följande övertygelser som en integrerad del av sitt religiösa credo, vilka alla är rättvisa, lagliga, rimliga och i huvudsak i överensstämmelse med, och garanterade av, Amerikas förenta staters konstitution.

Artikel I. Medlemmar i vår kyrka är förbjudna att bidra med något som helst bistånd, finansiellt eller på annat sätt, som kommer, eller kan komma att användas, för förstörelsen av den vita rasen, eller för försvagningen av den vita rasen, eller på något sätt mot vad vi anser vara den vita rasens bästa intressen. Vi anser att alla skatter som tas ut där sådana medel, antingen helt eller delvis, ska användas mot oss, är omoraliska, olagliga och ett brott mot våra grundläggande konstitutionella rättigheter, mot vår religiösa övertygelse samt åsidosätter naturens högsta lag. Vi ser på liknande sätt på varje inkallelse av våra unga män för att slåss mot och döda andra vita människor som en fördömlig skymf, och ett brott mot våra religiösa, mänskliga och naturliga rättigheter. På samma sätt betraktar vi alla andra krav som påtvingas oss av någon självutnämnd auktoritet som strider mot den vita rasens bästa intressen som ogiltiga och i strid med...

av alla våra grundläggande rättigheter, religiösa, konstitutionella, moraliska och naturliga. Ingen medlem av den Vita Rasen behöver lyda sådana krav och kommer att betraktas som inget mindre än en förrädare mot den Vita Rasen om de gör så.

Artikel II. Vi känner absolut ingen skyldighet att ge välgörenhet till våra fiender, ej heller kommer vi att tolerera att bli tvingade till att bidra med ofrivillig välgörenhet och ge stöd till alla de behövande och indolenta folken hemma eller utomlands. Det finns ingenting i USA:s konstitution som kräver det. Aldrig har folket i USA tillåtits rösta i frågan om de var villiga att subventionera allt världens avskum med så kallat utländskt bistånd, och vi är trötta och leda på att ständigt bli skinnade och rånade, till förmån för världens parasiter. Vi, det Vita folket i Amerika, är orubbligt emot allt utländskt bistånd. Vi förkastar subventionering av världens avskum, oavsett om de är våra kommunistiska fiender, eller negrerna i Afrika, eller lerfolket i Indien, eller någon annan plats. Vi förkastar också subventioneringen av avskummet och de indolenta i detta land för att de ska kunna föröka sig mer ymnigt och därigenom tränga ut den Vita Mannen ur hans eget land.

Artikel III. Vi är smärtsamt medvetna om att Federal Reserve Board är ett kriminellt gäng falskmyntare som ägs och drivs av fientliga internationella judiska bankirer. Vi inser fullt ut att de papperspengar de producerar är falska pengar, förfalskade pengar, och deras totala verksamhet är storskaligt sjöröveri i enorm skala, ett medel genom vilket de stjäl den Vita Mannens verkliga egendom med värdelöst papper. Vi förkastar detta bedrägliga och okonstitutionella system av storskaligt rån, och förbehåller oss rätten att använda script eller bytescertifikat bland våra egna medlemmar.

Artikel IV. Som vi har angett i Artikel III, är vi djupt medvetna om att Federal Reserve-systemet ägs och drivs av ett mäktigt gäng utländska bankirer och kriminella, i grunden judar, som har tillskansat sig kongressens befogenheter och bryter mot Artikel I, Sektion 8, Para. 5 i USA:s konstitution. De ger ut falska pengar som saknar laglig grund och inte stöds av absolut någonting av värde. Kort sagt, det är inget annat än värdelöst förfalskat papper. Eftersom de federala inkomstskattelagarna antas vara baserade på tabeller över intjänade verkliga dollar, vilka definieras av konstitutionen i termer av guld och silver, och eftersom nämnda förfalskade pengar inte är riktiga pengar alls, intar vi därför den moraliska och juridiska ståndpunkten att våra medlemmar inte har tjänat någon inkomst enligt lagen, och därför inte är skyldiga någon inkomstskatt överhuvudtaget.

Artikel V. Eftersom det femte tillägget till konstitutionen förbjuder varje statlig myndighet, eller domstol, från

tvinga någon person att vittna mot sig själv, eller självinkriminering, vägrar vi därför att underteckna något dokument, skattedeklaration, affidavit, vittnesmål eller något annat skriftligt uttalande, eller avlägga muntlig ed, som senare, på grund av misstag eller fel, eller lämnande av falsk information, eller vad som helst, kan användas mot oss vid anklagelse om mened.

Artikel VI. Vi förkastar deltagande i och varje bidrag överhuvudtaget till, något "socialförsäkringssystem" administrerat av regeringen, vare sig det är federalt, delstatligt eller lokalt. Det nuvarande systemet är bedrägligt finansierat, går snabbt i konkurs och är ingen säkerhet alls. Det stjäl pengar från det vita folket under falska förevändningar. Dessutom kommer de flesta av de ungdomar som nu bidrar genom statligt tvång aldrig att få sina pengar tillbaka, och de flesta av dem kommer att få absolut ingenting tillbaka. Vi ser detta som ännu ett program genom vilket den judiskt kontrollerade regeringen rånar det vita arbetande folket för att subventionera de svarta och andra parasiter. Den vita rasen kommer att ta hand om sina egna på andra sätt.

Artikel VII. Vi tror att vi har den grundläggande rätten till valfrihet när det gäller den typ av medicinsk behandling vi önskar följa. Våra kroppar är våra egna. Vi kommer inte att dikteras av den judiskt dominerade American Medical Association, eller något annat stängt fackförbund, eller någon grupp av något slag, inklusive regeringen själv, som försöker påtvinga oss sina "ortodoxa" medicinska behandlingar, vare sig det gäller behandling av cancer eller någon annan åkomma.

Artikel VIII. Vi tror inte på vaccinationer eller inokuleringar av något slag, och baserat på uttömmande studier anser vi att de gör mer skada än nytta, vilket bevisades av de förrädiska svininfluensavaccinationerna vintern 1977-78. Vi kommer inte att tolerera att våra barn utsätts för sådant farligt och skadligt missbruk som en förutsättning för att gå i skolan, eller under någon annan förevändning.

Artikel IX. Inte heller kommer vi att tolerera att något statligt organ tvingar våra barn att gå i skolor av något slag där de tvingas indoktrineras i ideologi och läror som är främmande för vår egen tro. Därför anser vi att alla skolor som främjar eller utövar rasblandning, eller lär ut att alla människor och alla raser är lika, att judarna är Guds utvalda, som alltigenom främmande för vår tro och fientliga mot den vita rasen själv, och som sådana ska undvikas av våra barn.

Artikel X. Vi förkastar bestämt idén att antingen vi, eller våra barn, är statens skyddslingar. Vi anser att barn tillhör föräldrarna, och inte staten. Det är föräldrarnas rättighet, privilegium, prerogativ och plikt att uppfostra sina barn på sina egna sätt och i sin egen tro och inte i någon farlig rasblandad främmande

filosofi av marxism och rasblandning påtvingad av en fientlig judisk regering. Vi betraktar oss själva som herrar över regeringen, inte slaviska skyddslingar till regeringen. Om regeringen inte är vår tjänare, då är den vår tyrann, och därför en fientlig kraft som vi inte är skyldiga någon som helst underdånighet eller lojalitet. Våra barn är våra och vi kommer inte att tolerera någon judisk främmande regering som med våld tar dem ifrån oss och indoktrinerar dem med doktriner som vi anser vara giftiga för oss och de våra.

Artikel XI. Vi känner igen fiendens ansikte. Eftersom den nuvarande regeringen i USA rånar de vita skattebetalarna för att de ska kunna slösa bort våra hårt förvärvade pengar till förmån för judar, negrer och "mud people" över hela världen; eftersom nämnda regering har visat en upprepad kriminell benägenhet till förmån för nämnda judar, negrer och "mud people" och uppvisat upprepat hat och diskriminering mot det vita folket, betraktar vi därför de nuvarande innehavarna av regeringen som fientliga mot den vita rasen och våra svurna fiender.

Artikel XII. Genom en noggrann studie av historien har vi kommit till den välövervägda slutsatsen att judarna i enlighet med lärorna i deras Talmud har fört ett dödligt och obevekligt krig av försvagning och folkmord mot alla andra raser i världen under de senaste tusentals åren. Vi betraktar därför juden som en dödlig och oförsonlig fiende och förklarar evigt krig mot judarna, ett krig till slutet, tills vi har fördrivit dem från alla länder som bebos av den vita rasen.

Artikel XIII. Det andra tillägget (Second Amendment) slår tydligt fast att "folkets rätt att inneha och bära vapen ska inte inskränkas." Detta uttalande är brett, omfattande och entydigt. När det anger att denna rättighet "inte ska inskränkas", betyder det precis det, och varje lag som begränsar den rättigheten är tydligt en inskränkning. De mer än 10 000 federala, delstatliga och lokala vapenlagar som nu finns i lagböckerna är tydliga inskränkningar av det andra tillägget. Vi anser dem därför vara ett brott mot våra konstitutionella och medborgerliga rättigheter. Vi betraktar dem som kriminella handlingar mot landets högsta lag, och det med rätta. Vi betraktar varje tjänsteman som försöker upprätthålla sådana okonstitutionella lagar som en del av en kriminell konspiration som syftar till att avväpna oss, förslava oss och kränka själva konstitutionen. Vi betraktar varje "tjänsteman" som deltar i en sådan kriminell handling som en medbrottsling i ett brott, och därför själv som en brottsling. Vi måste komma ihåg att rättighetsförklaringen (Bill of Rights) i grunden formulerades för att skydda folket från en hårdhänt och tyrannisk regering, och att regeringen själv nu försöker ogiltigförklara och kränka dessa skydd är inte lagligt

handling, utan ett brott mot konstitutionen och mot folket självt.

Vi Creators anser därför att varje regering som bryter mot konstitutionen, bryter mot våra medborgerliga rättigheter som inget annat än ett band av kriminella. ETT FRITT FOLK ÄR ALDRIG OBEVÄPNAT OCH ETT OBEVÄPNAT FOLK ÄR ALDRIG FRITT. Vi får aldrig glömma att varje kompromiss som försvagar oss eller försvagar vår förmåga att försvara oss själva bara kommer att göra kampen så mycket svårare i framtiden. Vi måste också komma ihåg att det inte finns något judarna fruktar mer än en mobiliserad, enad och beväpnad vit ras. Vapen är vår sista utväg, om nödvändigt. Vi Creators får därför aldrig, aldrig, aldrig ge upp våra vapen eller rätten att bära dem, vad som än händer. Militärt motstånd är vårt enda försvar.

Artikel XIV. Vi förbehåller oss själva, vår kyrka och vår religion alla rättigheter, privilegier och immuniteter som åtnjuts av någon annan religion eller religiös grupp, eller samfund, så som garanteras av det första tillägget (First Amendment). Detta inkluderar frihet från inblandning av någon statlig myndighet i vår kyrkas angelägenheter, vår trosbekännelses natur eller hanteringen av våra ekonomiska angelägenheter.

Creative Credo No. 66

De sexton budorden

Grundläggande för vår religion. För att understryka att de sexton budorden så som de framställs i *Nature's Eternal Religion* fortfarande och för alltid är de grundläggande budorden för Creativity, stavar vi ut dem igen i denna, *The White Man's Bible*. Eftersom jag redan har utvecklat budorden i *Nature's Eternal Religion*, kommer jag inte att upprepa det här, utan låter det som skrivits gälla.

1. Det är varje generations uttalade plikt och heliga ansvar att för all framtid säkra och trygga den vita rasens existens på denna planets yta.
2. Var fruktsamma och föröka er. Gör din del i att hjälpa till att befolka världen med ditt eget slag. Det är vårt heliga mål att befolka jordens länder uteslutande med vita människor.
3. Kom ihåg att de underlägsna färgade raserna är våra dödsfiender, och den farligaste av alla är den judiska rasen. Det är vårt omedelbara mål att obevekligt expandera den vita rasen och fortsätta krympa våra fiender.
4. Den vägledande principen för alla dina handlingar ska vara: Vad är bäst för den vita rasen?
5. Du ska hålla din ras ren. Förorening av den vita rasen är ett avskyvärt brott mot naturen och mot din egen ras.
6. Din främsta lojalitet tillhör den vita rasen.
7. Visa förmånsbehandling i affärsförbindelser med medlemmar av din egen ras. Avveckla alla kontakter med judar så snart som möjligt. Anställ inte n-ordet eller andra färgade. Ha sociala kontakter endast med medlemmar av din egen rasfamilj.
8. Förstör och förvisa allt judiskt tänkande och inflytande från samhället. Arbeta hårt för att åstadkomma en vit värld så snart som möjligt.
9. Arbete och kreativitet är vårt geni. Vi betraktar arbete som en ädel sysselsättning och vår vilja att arbeta som en välsignelse för vår ras.

10. Besluta i tidig ungdom att du under din livstid ska ge minst ett betydande bestående bidrag till den vita rasen.

11. Upprätthåll din ras heder vid alla tidpunkter.

12. Det är vår plikt och vårt privilegium att främja Naturens plan genom att sträva mot framsteg och förbättring av våra framtida generationer.

13. Du ska ära, skydda och vörda familjeenhetens okränkbarhet och hålla den helig. Den är den nuvarande länken i vår vita ras långa gyllene kedja.

14. Genom hela ditt liv ska du troget upprätthålla vår centrala trosbekännelse om Blod, Jord och Heder. Utöva den flitigt, ty den är hjärtat i vår tro.

15. Som en stolt medlem av den vita rasen, tänk och agera positivt. Var modig, självsäker och offensiv. Utnyttja din kreativa förmåga konstruktivt.

16. Vi, den vita rasens raskamrater, är beslutna att återta fullständig och villkorslös kontroll över vårt eget öde.

Creative Credo No. 67

I den vita rasens namn

En självständighetsförklaring från judiskt tyranni

Eftersom en genomträngande studie av både samtida och antik historia slutgiltigt har avslöjat följande situation:

1. Den judiska rasen har genom eget val fört en dödlig, obeveklig krigföring mot oss, den vita rasen, i syfte att förinta oss.
2. Det judiska folket är sammanslutet i en ondskefull raslig, religiös och politisk konspiration för att få kontroll över alla pengar, alla ekonomiska och finansiella resurser, all mark och territorium och alla fastigheter i världen, kort sagt, dess totala rikedom.
3. Judarna har gjort det till sitt främsta mål att bastardisera, döda, decimera och på annat sätt förinta den vita rasen.
4. Judarna är beslutna att förslava alla världens raser, inklusive den slutliga bastardiserade produkten av den vita rasen som de avser att frambringa.
5. Judarna har tidigare framgångsrikt och successivt förintat våra vita rasmässiga förfäder, för att nämna några: de vita egyptierna; de högst kreativa och begåvade grekerna i den klassiska historien; de stora och ädla romarna under antiken.
6. Den judiska konspirationen äger nu, och/eller monopoliserar och kontrollerar majoriteten av den vita mannens industri, finanser, utbildningsfaciliteter, nyhetsmedier, TV-nätverk, regering, religion, och monopoliserar alla eller nästan alla instrument för tankekontroll.
7. Den vita rasen är nu ett ockuperat och förslavat folk under det judiska tyranniets grymma häl. Därför proklamerar vi i Church of the Creator, i namnet av alla våra vita rasmässiga kamrater över hela världen, detta, vår egen självständighetsförklaring.

Vi beslutar härmed att det är vår heliga plikt och heliga förpliktelse, inte bara mot oss själva, utan också mot våra ädla förfäder som frambringade oss, och våra dyrbara efterkommande som kommer att följa oss, att åstadkomma en världssituation där vi är beslutna:

1. Att kasta av oss det judiska tyranniets och kontrollens ok.

2. Att rycka kontrollen över den vita mannens öde i de lojala och kapabla händerna på vårt eget folk.

3. Att evigt kämpa för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

4. Att krympa våra fiender, nämligen judarna och de andra lerraserna, och utöka territoriet, makten och antalet av våra egna vita raskamrater.

5. Att göra det omöjligt för judarna och andra lerraser att någonsin igen hota den vita rasens existens och välbefinnande.

Till detta, vår självständighetsförklaring, lovar vi för evigt våra liv, vår heliga ära och vår religiösa iver.

Creative

Credo No. 68

Creativity och Kreatörer

Vad Vi Är och Vad Vi Inte Är

I Harmoni med Naturen. Creativity är i grunden ett sunt, hälsosamt förhållningssätt till att leva i harmoni med Naturens Eviga Lagar. Det är en kombination av en filosofi, en Weltanschauung, en disciplin och en religion. Dess grundläggande utformning är ett levnadssätt för den Vita Rasen och den Vita Rasen allena. Den omfattar varje fas och aktivitet i livet från vaggan till graven. Det är en fyrdimensionell religion vars grundläggande ansats är baserad på idén om ett **sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö.** Vi strävar efter att omfatta hela livets spektrum. Framför allt handlar det om ras och är sannerligen den första riktiga rasreligion som den Vita Rasen någonsin har haft.

Att Bygga en Bättre Värld. Till skillnad från en mängd rörelser och filosofier som har plågat världen, är det en konstruktiv religion. Den nöjer sig inte med att bara kritisera eller riva ner för att vara nihilistisk. När vi ser på kommunismen, hippierörelsen, kristendomen och en mängd andra judisk-skapade rörelser, finner vi att deras energi är riktad mot att riva ner den etablerade ordningen utan en enda konstruktiv idé om hur man ska ersätta den med en bättre ordning, eller bygga en bättre värld.

Judisk Kommunism Nihilistisk. Kommunismen har funnits i mer än sextio år i Ryssland och dess satellitstater. Allt den har producerat är ett helvetiskt koncentrationsläger vars invånare är sorgsna, rädda, oförmögna att utnyttja de enorma naturresurserna i ett stort land som under den Vita Människan och Creativity kunde och skulle producera ett veritabelt ymnighetshorn av välstånd och ett gott liv.

Degenerativ. Hippierörelsen, ett övergående fenomen (också judiskt inspirerat), förkastade all tidigare erfarenhet och förkastade den etablerade ordningen, men hade inget positivt program för att lösa något av de mångfaldiga problem som var inneboende i den ordningen. Den degraderade våra ungdomar till smuts, planlöshet och förtvivlan. Det enda till synes försonande draget den hade var att den proklamerade en "Tillbaka till Naturen"-rörelse, men det är inte den typ som vi Kreatörer har i åtanke. Deras idéer om "Tillbaka till Naturen" degenererade till att leva som djur, eller värre. Som råttor levde de i grottor, övergivna gruvor, gamla skjul eller ute i det fria. I allmänhet levde dessa hippies i smuts, ovårdade, orakade,

otvättade och obadade, ett levnadssätt som vi Skapare betraktar med avsky och förakt.

Indränkta i fantasi. På samma sätt producerade kristendomen, samtidigt som den fördömde den "världsliga" ordningen, inte en enda konstruktiv idé eller förslag på hur man bygger en bättre världsordning. Den undvek helt situationen genom att istället mana sina följare att söka tillflykt i en drömvärld, i en fantasivärld, och slösa bort sina liv på att förbereda sig för ett "efterliv", en spökvärld av uppenbarelser som endast existerade i dess judiska skribenters vilda fantasi. Ingenstans i den judiska bibeln finns ett konstruktivt råd om hur man bygger ett bättre samhälle, vilken typ av regering som är bäst, hur man tjänar sitt uppehälle eller hur man sköter sin egen verksamhet, inte heller en enda konstruktiv idé om något av de myriader av andra verkliga problem som den genomsnittliga individen ställs inför. Värst av allt var att den bröt ner idén om rasliga värden, och framställde den mest korkade nigger som anammat deras självmordsfilosofi som vida överlägsen en kreativ vit man som till exempel Darwin eller Edison, som inte trodde på sådant skräp.

Alla judiska filosofier är destruktiva för den vita rasen. Kort sagt, de flesta, om inte alla, rådande judiska filosofier utövar makt och inflytande eftersom de är destruktiva. De utgår från premissen att det är mycket lättare att bränna ner och förstöra en byggnad än att bygga upp den från början. De utgår från antagandet att de genom att bränna ner byggnaden utövar inflytande och drar till sig uppmärksamhet långt utöver den lilla ansträngning och de få usla tändstickor och den bensin det tog att bränna ner byggnaden.

Kreativ, dynamisk, konstruktiv. Vi inom Church of the Creator är själva antitesen, motsatsen till alla dessa judiska rörelser och idéer. Vi är byggare. Vi är konstruktiva i vårt tillvägagångssätt. Vi är produktiva, energiska, fantasifulla och kreativa och förkroppsliga alla de överlägsna drag hos den vita rasen som har varit karakteristiska för vår stora ras i tusentals år, men som tyvärr har undergrävts och motarbetats av den judiska pest som har plågat oss sedan civilisationens gryning.

Identifiera och förgör våra fiender. Tyvärr, medan den illustra vita rasen i sitt plågade förflutna aldrig fullt ut har erkänt eller förstått den pesten, är det en av de mest lyckosamma och konstruktiva egenskaperna hos Creativity att erkänna, förstå och främja ett dynamiskt program för förstörelsen av denna olycksbådande pest, rota ut den en gång för alla och befria mänskligheten från den för alltid.

Baserat på ras. Men utöver det har vi ett livskraftigt, dynamiskt och praktiskt program för att bygga en ny värld för den vita rasen där nyckelfrasen är ett **sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö.**

Sammanfattningsvis kan vi med stolthet peka på och säga om Creativity:

1. Det är en Raslig Religion som förkroppsligar de bästa värdena inom genetik, filosofi, ekonomi, konst, litteratur, hälsovetenskap, styrelseformer, moral, miljövetenskap och alla andra aspekter av livet som den Vita Rasen har ackumulerat genom erfarenhet under årtusendena.

2. Det är en rörelse för överlevnad, expansion och framsteg för den Vita Rasen och den Vita Rasen allena.

3. Dess viktigaste kriterium är: Vad som är bäst för den Vita Rasen. Vad som är gott för den Vita Rasen är den högsta dygden: vad som är dåligt för den Vita Rasen är den ultimata synden.

4. Istället för att förvränga våra anhängares tänkande till en fantasivärld i ett "aldrig-aldrig-land", koncentrerar sig vår religion på livet på denna jord, den enda domän människan någonsin, någonsin har varit känd för att leva i, andligt eller på annat sätt. Vi strävar efter att göra livet på denna jord rikare, fullare, storslagnare och mer givande än någon civilisation som någonsin har existerat.

5. Medan vi koncentrerar oss på här och nu, lägger vi också stor vikt vid vår ras förflutna och framtid. Vi betraktar vår ras som en lång, oändlig gyllene kedja där vi i nuet endast är en länk. Vi hedrar våra prestigefyllda förfäder och vi planerar och förbereder oss för vår oerhört överlägsna avkomma i framtiden.

6. Creativity är så utformad att den Vita Rasen kan blomstra, frodas och gå framåt under de kommande miljon åren.

7. Detta kan vi med tillförsikt förutsäga eftersom Creativity är baserad på Naturens Eviga Lagar för sin egen överlevnad, för överlevnaden av, och förevigandet av sitt bästa, snarare än den judiska religionens sjukliga trosbekännelse som främjar överlevnad och expansion av de sämsta elementen i vår ras till nackdel för våra bästa element.

Kärnan hos en Creator:

1. En Creator sätter lojalitet mot sin egen ras över varje annan lojalitet.

2. En Creator är ansvarsfull, produktiv och konstruktiv.

3. En Creator sätter ett högt värde på heder och självrespekt, och kommer att försvara sin egen heder, sin ras heder och sin familjs heder till varje pris.

4. En Creator erkänner både kärlek och hat som de två mest kraftfulla drivkrafterna i livet: att båda känslorna är hälsosamma och nödvändiga för att leva, och att besitta endast den ena och berövas den andra är att vara lika handikappad som en fågel med endast en vinge.

5. En Creator inser att både kärlek och hat, för att vara konstruktiva, måste riktas i rätt kanaler och att göra annorlunda är destruktivt och självmordsbenäget.

6. En Creator gör därför en noggrann åtskillnad mellan sina nära och kära och sina fiender. Han älskar, hjälper och understödjer dem av sin egen

ras och sitt eget slag, och han hatar sina fiender, nämligen judar, niggrer och ler-raserna.

7. En Kreatör är ivrig, optimistisk, aggressiv, energisk och självuppoffrande för sitt folks bästa intressen.
8. En Kreatör strävar efter att hålla sig i fysisk form och hålla sin kropp vid bästa hälsa vid alla tidpunkter.
9. En Kreatör är nyfiken, äventyrlig och har en glad livslust.
10. En Kreatör är tuff, ihärdig, beslutsam, envis, uthållig, okuvlig och outtröttlig som de gamla romarna var.
11. En Kreatör är praktisk, jordnära och koncentrerar sig på de mål och aktiviteter som är meningsfulla och värdefulla.
12. En Kreatör är modig och tapper och alltid en stolt tillgång för sitt folk.
13. En Kreatör sätter ett högt värde på Attityd, strävar ständigt efter att upprätthålla en hälsosam, positiv och dynamisk inställning till livet.
14. En Kreatör är en presterare och en producent.
15. En Kreatör är en problemlösare.

Vad en Kreatör inte är:

1. En Kreatör är inte lättlurad och accepterar inte utan vidare något påstående, tro, försäkran eller antagande som för honom saknar bevis och/eller är orimligt i ljuset av hans egna erfarenheter.
2. En Kreatör är inte vidskeplig och föraktar tron på det övernaturliga. Han slösar ingen tid på att sätta tilltro till, eller spela fåniga lekar med imaginära spöken, andar, gudar och demoner.
3. En Kreatör är inte intresserad av ler-rasernas framtid eller välfärd, och skyr rasblandning eller varje form av socialt umgänge med de underlägsna ler-raserna.
4. En Kreatör skyr sexuell avvikelse.
5. En Kreatör gnäller inte, klagar inte eller frossar i självömkan, utan möter istället problem realistiskt, går till roten med problemen och beslutar sig för att lösa dem.

Kreativt

Credo Nr. 69

Kreativitet och Regering

Regeringsstruktur är inte problemet. Hittills i vårt credo har vi nämnt regeringens överväldigande betydelse för att påverka våra liv och vår ras överlevnad. Vi har dock sagt lite om vilken typ av vit regering, i sig, vi önskar som framtidens regering, när vi väl har gjort oss av med den judiska pesten.

Det finns flera anledningar till varför vi inte har gått närmare in på regeringsstruktur och inte heller har för avsikt att göra det, varken i denna bok eller i *Nature's Eternal Religion*.

1. Ämnet regering är ett omfattande ämne i sig självt och skulle kräva flera böcker för att täckas adekvat.

2. Den vita rasen är den mest kapabla rasen i hela historien när det gäller statlig organisering. Konsten att regera i sig är inte ett olöst problem för vår ras. Romarna löste det problemet effektivt och rationellt för två tusen år sedan. De styrde med skicklighet ett världsomspännande imperium. Även om det imperiet slutligen, efter tusen år, bröts upp och upplöstes, berodde det inte på någon brist i den statliga organisationen som sådan. Det berodde främst på två andra faktorer: (a) den lysande romerska rasen själv dog ut på grund av misslyckande att reproducera sig, och (b) intrånget av judisk kristendom. Jag upprepar — det romerska imperiets undergång berodde inte på brister i deras lagar eller statliga organisation. Det enda verkliga problemet var, och förblir, att få kontroll och behålla kontrollen borta från den parasitära judens händer. Detta är inte ett problem med regeringsstruktur så mycket som en korrekt filosofisk och religiös inställning till vår ras. Det är därför Church of the Creators tonvikt har koncentrerats på ett starkt rasmässigt religiöst credo. För att upprepa — vårt främsta och viktigaste problem är inte konsten att regera, utan först och främst att få ordning på den vita mannens tänkande.

3. I modern tid demonstrerades ett skolexempel på en **mönsterregering** för oss i Hitlers **nationalsocialistiska regering**. Det var den mest konstruktiva, kreativa, mest älskade och mest effektiva regering världen någonsin skådat. Om vi vill lära oss konsten att regera på nytt, behöver vi bara studera

deras organisationer och använda det som en utgångspunkt för ytterligare förbättringar.

4. Vi är inte dogmatiska när det gäller regeringsstruktur i sig och betraktar den inte som en gjutform frusen i betong för all framtid, utan som en livskraftig, växande organism som är föremål för förändring och förbättring allt eftersom tiden går.

Eftersom den framtida sociala strukturen för den Vita Rasen, så som vi ser den, kommer att integreras och kombineras med dess religiösa trosbekännelse, finns det flera grundläggande idéer vi vill klargöra.

Den Vita Rasens Bästa Intressen. Som vi har sagt flera gånger tidigare är vi inte intresserade av etiketter för den typ av samhälle vi lever i. Vi är inte intresserade av att försvara någon specifik etikett som har använts i tidigare statliga eller ekonomiska system, oavsett om det går under namnet demokrati, republikanism, socialism, kapitalism, systemet med fria företag eller vad som helst. De flesta av dessa idéer uppfanns av judar och utnyttjades av dem för att exploatera och förgöra den Vita Rasen. Låt oss därför formulera en grundläggande trosbekännelse om styre ur Skaparens Kyrkas synvinkel.

Vi är endast intresserade av den typ av organiserat samhälle som bäst tjänar den Vita Rasens intressen.

I vid bemärkelse omfattar denna typ av organiserat samhälle inte bara styre, utan även religion, utbildning, genetik, ekonomi, hälsa, vetenskap och teknik, miljö och varje annan faktor som påverkar den Vita Rasens välfärd.

Grundläggande Förutsättningar. Efter att ha fastställt dessa breda principer ser vi Skapare vidare följande förutsättningar för ett livskraftigt, effektivt styre som är mest fördelaktigt för framtidens vita samhälles bästa intressen:

1. En sådan regeringsstruktur måste vara genomsyrad från topp till botten av den rasliga synpunkten — d.v.s. vad som är bäst för den Vita Rasen.

2. Som vi har påpekat i *Nature's Eternal Religion* måste varje meningsfull organisation förkroppsliga Ledarskapsprincipen.

3. Regeringens trosbekännelse och filosofi får inte avvika från vår religiösa åskådning. Tvärtom måste religion och regering harmoniseras så att de smälter samman till en och samma funktion, nämligen att tjäna den Vita Rasens bästa intressen. Eftersom det är så, kommer bådas organisatoriska struktur att sammanfogas där de två är oskiljaktiga.

4. Vi betraktar hela denna lilla planet jorden som den Vita Rasens enda hem, och det är vårt långsiktiga mål att den Vita Rasen ska bosätta sig i och bebo alla värdefulla områden på denna planet. Vårt syfte är därför att projicera ett världsomspännande program, inte utifrån en snävt splittrande nationalistisk synvinkel där en vit

nation ställs mot en annan. Det ligger därför i vårt intresse att hjälpa (a) varje nation att befria sig från den judiska pesten, och (b) när vi väl har lyckats med det, samarbeta med varandra för att kolonisera och bosätta dessa gynnsamma och välgörande områden på denna planet Jorden.

5. Precis som vi anser att ett universellt system för mått och vikt (nämligen metersystemet) är till stor nytta för hela vårt vita rasmässiga samhälle, så anser vi också att ett universellt språk (nämligen latin) är till stor nytta för att förena och underlätta kommunikationen med vårt folk på global nivå. Eftersom enorma framsteg inom teknologi, kommunikation och resor gör denna värld allt mindre, förutser vi den dag då det världsomspännande vita samhället också kommer att dra nytta av att ha ett universellt betalningsmedel, snarare än ett mångfaldigt Babylon av skiftande valutor.

6. Den enda aspekt av styre som romarna inte löste effektivt i den kejserliga regeringsformen var frågan om succession. Överföringen av kejsare var varken välplanerad eller smidig. Inte heller var de bäst lämpade männen ämnade att efterträda. Alltför ofta åstadkoms succession endast efter blodiga inbördeskrig.

Succession kan lösas. Alla dessa svårigheter var onödiga. Vi har ingen anledning att misskreditera ledarskapsprincipen bara för att detta problem inte löstes av romarna. Det fanns flera viktiga skäl till varför det inte löstes vid den tiden: (a) Vid den tid då imperiet etablerades var judarna redan en betydande splittrande kraft i Rom. (b) Kort därefter började judarna främja kristendomen, vilket ytterligare påskyndade upplösningen av det romerska samhället. (c) Efter det första århundradet e.Kr. var den romerska rasen som sådan praktiskt taget utdöd, ersatt av främmande avkommor från slavar. (d) På samma sätt var endast en handfull av de första kejsarna romare, resten av dem var alla utlänningar.

Som ett resultat av ett multirasialt, bastardiserat samhälle, kristendomens intåg och det judiska splittrande inflytandet, hade imperiet aldrig en chans. Ingen regeringsform skulle ha haft det. Som jag har sagt tidigare är det omöjligt att styra ett polyglott, multirasialt samhälle. Det är ett under att det varade så länge som det gjorde.

Successionsproblemet kan lösas. Vi får inte anta att bara för att romarna misslyckades så är problemet med ordnad succession olösligt. Judarna har löst det i sina protokoll och det är bara en fråga om att tillämpa sunt förnuft.

I det framtida vita samhället måste vi lägga stor vikt vid att ledaren i toppen av regeringen inte bara är den mest begåvade och den bäst kvalificerade tillgängliga mannen, utan att en sådan man har blivit grundligt tränad under en livstid för detta stora och krävande jobb. Han måste också vara djupt präglad av hängivenhet till vita

Raslig Lojalitet. Vi föreslår därför att följande steg vidtas:

(a) Ett antal speciellt begåvade unga män väljs ut för att utbildas i en specialskola i styrelseform. Detta ska vara ett fortlöpande program.

(b) Ett permanent råd av äldre (liknande kardinalkollegiet) ges befogenhet att välja Ledaren (men inte bland sina egna medlemmar).

(c) Mandatperioderna ska vara specifikt avgränsade, till exempel att en period begränsas till ett decennium, och att en sådan ledare endast tjänstgör en period. På detta sätt kan de bästa energierna hos en utvald Ledare ägnas åt uppgiften under hans livs bästa år, utan att folket behöver lida av de plågor av energilös senilitet som så ofta stigmatiserade världens monarkier.

7. Slutligen ser vi en världsomspännande vit regering som oundviklig.

Världsomspännande lagarbete. Detta är varken långsökt eller radikalt. Faktum är att judarna har det nu, vi inser det bara inte. De styr, utnyttjar och förstör den vita rasen under ledning av en judisk världsregering just nu medan detta skrivs, och har gjort det mer eller mindre i århundraden.

Vi betraktar inte en sådan världsregering som ett olösligt problem, utan som ett problem av evolutionär karaktär. Innan vi kan konstruera en sådan organisation produktivt finns det många steg däremellan som kommer att behöva växa och utvecklas. Men i det långa loppet, med utvecklingen av vetenskap och teknik, och med krympande naturresurser, är det oundvikligt att den framtida världen, bebodd uteslutande av den vita rasen, kommer att organiseras enligt riktlinjerna för en enhetlig världsomspännande regering.

En sådan regering måste återigen organiseras enligt de riktlinjer som fastställs i detta kapitel, tillägnad att främja den vita rasens bästa intressen.

Creative Credo No. 70

Två kapitel fortsättning

Ny information. Sedan jag skrev *Nature's Eternal Religion*, finns det två kapitel i den boken som jag önskar förstärka och uppdatera med viss ytterligare information som har kommit till mig. Det första är kapitlet om användningen av det latinska språket, och det andra är kapitlet om mormonismen.

Ytterligare tankar om latin

Slutsats förstärkt. Jag betraktar mig inte enligt någon standard som en lingvist, även om jag vid åtta års ålder (av nödvändighet) redan hade lärt mig tillräckligt av grunderna i fyra språk för att kunna tala dem. Jag erkänner också att jag inte genom någon form av fantasi kan betraktas som en latinkännare. Däremot känner jag att jag har det goda omdömet att kunna känna igen en bra sak när jag ser den utan att nödvändigtvis vara expert på den. Latin är en av dessa bra saker och min bedömning att välja latin som det kommande universella språket för den vita rasen har inte ändrats. Den har i själva verket blivit starkt förstärkt under de efterföljande åren när jag diskuterat detta med andra vita raskamrater, latinkännare och vita rasister.

Judarna dödade latinet. Under det senaste kvartsseklet, i enlighet med det judiska programmet att alltid "döda det bästa", har latin praktiskt taget blivit ett "dött språk", trots det faktum att det under nästan två tusen år var världens främsta språk, och ingen bildad man kunde göra anspråk på att vara sådan utan att vara väl bevandrad i latin. Idag har våra judiska universitet tagit bort det som ett krav till och med inom juridik eller medicin.

Unik möjlighet. Detta ger oss en unik möjlighet att fullständigt se över och perfektionera detta stora språk medan det befinner sig i detta nuvarande tillstånd av limbo. Fastän latin var, och jag tror fortfarande är, det främsta av alla språk, har det likväl inneboende i sig många ofullkomligheter. Dessa är förmodligen färre än i något annat språk, men de finns fortfarande där. Vi skulle kunna förbättra strukturen på hela språket avsevärt, om vi bestämde oss för det.

Onödigt komplext. Det finns i latin, till exempel, fem deklinationer, sex konjugationer. Det finns oregelbundna substantiv, heterogena substantiv, heteroklitiska substantiv, grekiska substantiv, och sedan finns det undantag för dem alla. Det finns oregelbundna verb, det finns oregelbundna pronomen.

Vissa av orden är onödigt långa och besvärliga. Grundtalen efter tio blir något klumpiga. Hela den grammatiska strukturen och syntaxen är långt mer komplex än vad som behövs.

Inget syfte. Nu inser jag att allt detta kan (och har blivit) övervunnet genom upprepad drillning, drillning, drillning. Men varför behöver meningslösa komplikationer kastas in när de inte tjänar något syfte? Till exempel, varför behöver vi fem deklinationer när en skulle fungera lika bra? Det har lagts kineserna till last (till exempel) att de stannade av i sin kulturella utveckling eftersom deras skrift och språk var så komplicerade. Huruvida detta är sant eller inte kan jag inte säga, även om min teori är att de uppgraderades för 4000 år sedan när den vita människan flyttade in och dramatiskt höjde deras kulturella nivå, men stagnerade när de vita generna späddes ut i ett hav av infödingar under århundradena. Men det är en annan historia.

Koncishet, noggrannhet. Poängen är att i dagens exploderande era av kommunikation är språkets koncishet, tydlighet och noggrannhet viktigare än någonsin. Visst är den nuvarande existensen av ett Babylon av språk bland den vita rasen ett enormt handikapp. Det är ett onödigt hinder i kommunikationen mellan våra vita raskamrater över hela världen. Det är också en källa till friktion och splittring inom länder, som i till exempel Kanada och Belgien, och många andra länder. Det är en källa till friktion och splittring mellan länder. Så min slutsats att vi instiftar ett universellt språk för den vita rasen över hela världen är ännu starkare idag än när jag skrev *Nature's Eternal Religion*.

Utnyttja möjligheten. Mitt ytterligare förslag är detta: nu när latin praktiskt taget är ett dött språk (tack vare judarna) har vi en unik möjlighet att förnya språket, revidera det, effektivisera det, modernisera det, för att inkludera alla de nya orden (såsom radar, television, flygplan, etc.) som romarna inte hade, och skapa ett högst funktionellt och praktiskt språk utan att nödvändigtvis beröva det någon av dess skönhet. Eftersom det praktiskt taget inte används, skulle en sådan förändring orsaka mycket liten eller ingen störning.

Latin Sine Flexion. Jag förstår att ett liknande försök redan hade gjorts under den tidigare delen av detta århundrade, och att ett förenklat latin kallat *Latin Sine Flexion* har utvecklats. Jag har dock inte kunnat få någon ytterligare information om det vid denna tidpunkt och har ingen aning om vem som gjorde det eller hur väl det gjordes. Oavsett vilket anser jag att ett så viktigt åtagande bör vara ett omfattande och grundligt arbete och inte göras ytligt.

Kommission av lärda. Min idé är att sammankalla ett konvent av lärda liknande den kommission som samlades 1611 och hamrade fram King James-versionen av den engelska kristna bibeln. De gjorde ett utmärkt jobb med tanke på det material de hade att arbeta med. Med den rikedom av lärda och lingvister vi har tillgängliga

idag och med den adderade erfarenheten av kommunikationer och en mångfald av språk, borde det vara en oerhört givande prestation. Även moderna datorer kan utnyttjas och tas i bruk. Ur en sådan sammankomst skulle jag förvänta mig att det kom en omfattande latinsk ordbok liknande vår stora Webster, som då skulle vara den auktoriserade texten. Likaså skulle en omfattande latinsk grammatik struktureras som strikt skulle fastställa de slutgiltiga reglerna som ska följas hädanefter, tydligt, enkelt och logiskt.

Ett permanent språk för den vita rasen. Slutresultatet bör vara ett smidigt organiserat språk, modernt men baserat på tidernas ursprungliga klassiker. Det skulle ha en grammatisk struktur som inte plågas av onödiga komplexiteter, eller komplikationer, undantag eller tvetydigheter. Det skulle vara tidernas finaste språk, vetenskapligt utformat för den moderna tidsåldern, men ändå bära med sig alla traditioner, skönhet och kultur från det antika Rom och den vita rasens mellanliggande kultur.

* * * * *

Övergång till metersystemet. Medan vi talar om ett universellt språk för den vita rasen vill jag också föreslå att vi i Amerika antar metersystemet för mått och vikt så snabbt och skyndsamt som möjligt. Jag tycker att det är absurt att Amerika, världens främsta tekniska nation, fortfarande ska harva på med det gamla klumpiga och föråldrade brittiska systemet med pund och tum. Jag tror att judarna medvetet fördröjer övergången så länge som möjligt bara för att kasta ytterligare hinder i vägen för vår utrikeshandel och våra interna framsteg.

Eviga fördelar. Återigen finns det de som hävdar att kostnaden och störningen av övergången skulle vara oöverkomlig. Detta argument är inte giltigt. Andra nationer har lyckats göra det enkelt. Liksom operationen att skeppa tillbaka negrerna till Afrika, skulle det vara en engångskostnad, men fördelarna skulle vara eviga.

Redan för 40 år sedan när jag studerade ingenjörsvetenskap på college uppmanade jag professorerna att hjälpa till att driva på övergången och undrade högt varför vi fortfarande traskade på med ett så klumpigt system. Det är svårt för mig att tro att vi nu 1980 fortfarande sitter fast med det.

En bättre vit värld. Vad ett universellt metersystem skulle göra för den vita världen inom vetenskap och handel, hoppas vi att ett universellt strömlinjeformat latinskt språk kommer att göra inom kommunikation.

Ursprunget till mormonismen

Vem skrev Mormons bok. Det andra kapitlet i *Nature's Eternal Religion* som jag nyligen har stött på med viss

ytterligare relevant information, är den om mormonerna. När jag läste Mormons bok och kortfattat recenserade den i *Nature's Eternal Religion* uttryckte jag min förvåning över varför Joseph Smith skulle drömma ihop en så trist, långrandig och långsökt historia om något icke-existerande folk som han gjorde i sin bok. Hela historien var så vild och osannolik, och, så vitt jag kunde bedöma, tjänade den inget nyttigt syfte, vare sig moraliskt, etiskt, inspirerande eller på annat sätt.

Nedtecknat i en nyligen utgiven bok. Det var först under det senaste året som en anhängare av vår kyrka skickade mig en bok med titeln *Who Really Wrote the Book of Mormon?* Den skrevs av tre forskare och vetenskapsmän, varav en, Wayne L. Cowdry, är en före detta mormon och en direkt ättling till Oliver Cowdrey. Den sistnämnde var en av mormonismens sex grundare. Den tidige Cowdrey var också en skrivare som tog diktamen från Joseph Smith själv när han förmodades översätta guldplåtarna med hjälp av sina magiska stenar "Urim och Tummim".

Förklarar mycket om ursprunget till "heliga böcker". Dessa tre moderna herrar har genomfört en betydande mängd historisk forskning om mormonkyrkans heliga böcker, vilka förutom Mormons bok inkluderar "Den kostbara pärlan" och "Läran och förbunden". Berättelsen de förtäljer om hur Mormons bok kom att skrivas är ytterst intressant, faktiskt långt mer spännande än själva Mormons bok. Den bidrar i hög grad till att förklara hur Joseph Smith hakade på historien om sådana märkliga folk som jarediterna, nephiterna och lamaniterna och hela den märkliga, brokiga skaran. Den moderna historien om mormonismens ursprung bidrar också i hög grad till att besvara den fråga som fram till nu förblivit obesvarad i mitt sinne.

Skriven av Solomon Spalding. Svaret är att Joseph Smith inte skrev Mormons bok alls. Den ursprungliga berättelsen skrevs som ett skönlitterärt verk, som en historisk roman, av en man vid namn Solomon Spalding (1761–1816). Vid den tidpunkt då han skrev sitt manuskript var Spalding en pensionerad kongregationalistpastor, redan vid dålig hälsa och i ganska svåra ekonomiska omständigheter. Det var hans hopp att han genom att börja skriva skulle kunna sälja sina berättelser och därigenom hjälpa familjens ekonomi.

Manuscript Found. Hans första försök var en experimentell roman kallad *Manuscript Story*. Innan han ens slutfört den övergav han detta första försök och använde vad han lärt sig av det för att förbereda en ny roman kallad *Manuscript Found*. Denna slutförde han och försökte sälja till ett tryckeri i Pittsburgh (där han bodde vid den tiden) för att hjälpa till att betala av några av sina växande skulder.

Inte värd att trycka. Tyvärr för Spalding såg tryckeriet (kallat Patterson's Print Shop) inte tillräckligt med kommersiellt värde i hans manuskript för att motivera att riskera sina pengar för tryckningen av det. De erbjöd sig att trycka manuskriptet om Spalding själv betalade för det,

men Spalding hade inte pengarna. Så det blev liggande där i åratal. Spalding dog under tiden, den 20 oktober 1816.

Träd fram Sydney Rigdon. Det råkade vara så att det i området bodde en ung man vid namn Sydney Rigdon som hade en vän som arbetade på Pattersons tryckeri. På något sätt fick Rigdon tag i manuskriptet, tog hem det och läste det. Rigdon sysslade med religion och blev vid ett tillfälle prästvigd till baptistpastor, men det blev kortvarigt. Han blev utesluten den 11 oktober 1823 för att ha undervisat om irreguljär lära. Under denna tid träffade han Joseph Smith. Rigdon gick sedan med i Campbelliterna och predikade sin egen version av deras budskap under en tid.

Joseph Smith. År 1823 var Joseph Smith en yngling på 18 år som ägnade sig åt märkliga upptåg och hade ett något osmakligt rykte i sitt samhälle. Han var outbildad, ohyfsad och dåligt klädd. Sedan sin tidiga barndom hade han haft ett rykte om sig att berätta vilda och märkliga historier, ibland med stor övertygelse. Han hade också ett rykte om sig att vara fallen för syner och för att gräva i de närliggande kullarna på natten i försök att hitta begravda skatter. Han hade flera duster med lagen och den 20 mars 1826 dömdes han för anklagelsen att ha använt bedrägliga metoder (kristallskådning) för att lura pengar av ett offer vid namn Peter G. Bridgman. På grund av Smiths tidiga egenhet att se "syner" i glas eller stenar (eller så påstod han) var han känd som en "Peepstone Gazer" (tittstensskådare). En annan sak Smith hade rykte om sig, även som tonåring och ung man — och det var att han var en aggressiv kvinnotjusare, ett drag som kvarstod starkt ända till slutet av hans 39 år.

Rigdon och Smith slår sig samman. Sådana var egenskaperna och ryktet hos den framtida grundaren av mormonreligionen när han kom i kontakt med Sydney Rigdon. Den sistnämnde, som var en instabil predikant och en religiös fanatiker, var redan i besittning av Spaldings *Manuscript Found* och hade närt vilda idéer om att använda det som grund för en ny religion. I denna konspiratoriska krets inträdde ytterligare fyra män. En var Oliver Cowdrey, en förfader till en av författarna till den moderna boken *Who Really Wrote the Book of Mormon?* En annan var Martin Harris, som finansierade den första tryckningen av Mormons bok 1830, en bedrift som den verkliga författaren, Solomon Spalding, aldrig hade haft råd med.

Grundandet av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Uppenbarligen var kemin i gruppen helt rätt. Huruvida idén att formulera en ny religion ur Spaldings manuskript kom från Rigdon eller från Smith, eller om de konspirerade gemensamt, är inte klarlagt, och det spelar egentligen ingen roll. Det bestämdes att Joseph Smith, på grund av sin talförhet, skulle vara den helige mannen. På denna bräckliga och bedrägliga grund blev Solomon Spaldings stulna roman, som han endast avsett som fiktion, Jesu Kristi Kyrka av

Sista Dagars Heliga grundades officiellt den 6 april 1830 och inkorporerades senare samma år.

Diktamen bakom ridån. Under det föregående året satt Joseph Smith bakom en ridå och, förmodligen med hjälp av sina "magiska stenar", översatte han ett icke-existerande språk från icke-existerande "guldplåtar" genom att diktera för en av sina skrivare. Han hade goda skäl att sitta bakom en ridå, eftersom han bara läste ur Spaldings *Manuscript Found*, och gjorde några bibliska improvisationer här och där, men följde i huvudsak texten. Dessa dikterade anteckningar finns nu i mormonarkiven som ursprungliga heliga skrifter, med skrivaren (som tog emot diktamen) vederbörligen noterad för varje segment. Det finns dock ett segment som är betecknat som "skrivare okänd". De moderna författarna till *Who Really Wrote the Book of Mormon?* har efter mycket forskning och användning av handstilsanalys och experter visat att dessa sidor faktiskt var en del av Solomon Spaldings originaltext i Spaldings egen handstil. Uppenbarligen tröttnade Joseph Smith på att diktera från manuskriptet och kastade bara in det "som det var".

* * * * *

Judiskt inflytande smyger sig in. När jag skrev om mormonismen 1972 hade den ett världsmedlemskap på cirka tre miljoner. Under de korta efterföljande åtta åren har den vuxit med ytterligare en och en halv miljon till fyra och en halv miljon. Jag är fortfarande övertygad om att kyrkan och dess folk är överlägsna de flesta kristna kyrkor, inte på grund av dess bedrägliga trosbekännelse (kristendomen är det i ännu högre grad) utan på grund av de program den har bedrivit sedan grundandet. Men mormonkyrkan börjar nu också bli mer och mer genomsyrad av judiskt inflytande.

Ny uppenbarelse: Rasblandning. I slutet av 1973 dog president Lee och Spencer W. Kimball blev mormonkyrkans nya president. I juni 1978 hände en märklig sak president Kimball på väg till templet. Han fick en ny "uppenbarelse" från Herren som upphävde tidigare uppenbarelser till kyrkans tidigare fäder. Herren uppenbarade för honom att niggrer nu var bra människor och borde inkluderas som berättigade till mormonkyrkans prästadöme. Sålunda raserades ännu en rasbarriär med ett penndrag och med det försvann mormonernas mest betydande barriär mot raslig bastardisering. Jag undrar varför den gode Herren i all sin vishet misslyckade med att se ljuset i denna fråga ett och ett halvt sekel tidigare när han gav visioner i motsatt riktning till Joseph Smith och de tidiga grundarna.

Pengar, makt och fler tempel. Hur som helst håvar mormonkyrkan vid det här laget in miljarder och skinnar sitt folk ännu mer effektivt än de flesta kyrkor med sitt strikta tiondesystem. Det

äger ett enormt komplex av skattebefriade affärsverksamheter — varuhus, banker, rancher, konservfabriker, stora landområden, hyresfastigheter och mycket mer. Det bygger enorma, påkostade nya tempel på samma sätt som de egyptiska faraonerna utnyttjade sina slavar för att bygga gigantiska men meningslösa pyramider, och av ungefär samma anledning. När jag skriver detta i maj 1980 har jag ett tidningsklipp framför mig som säger att mormonkyrkan, i firandet av sin 150-årsdag, "avslöjar" planer på att bygga sju nya tempel hela vägen från Buenos Aires, Argentina; till Papeete, Tahiti; till Nuku'alofa, Tonga; till Apia, Västra Samoa. Mormonismen har inte bara blivit internationell med besked, utan den har också blivit multirasial. Den har nu anammat en ny potential av nästan fyra miljarder lerfolk bland vilka den kan bedriva mission.

Inget försvar mot judar, rasblandning. I vilket fall som helst är det inte längre ett försvar mot rasblandning. Att döma av dess litteratur har den en speciell innerlig gemenskap med judarna, och krönikerar stolt hur mycket de har gemensamt, eftersom båda har haft en historia av så mycket förföljelse, eller hur?

Slutsats. Det är min slutsats att mormonismen, likt de kristna kyrkorna, nu står under dolt inflytande från judarna och inte har något ytterligare försvar mot dem, eller mot rasblandning. Den plundrar i själva verket sina medlemmar och hjälper och understödjer faktiskt judarna i samma mönster som sina kristna kusiner, fast kanske mer effektivt.

Egendomlig likhet. Det är vidare min iakttagelse att det finns en egendomlig likhet mellan drogförsäljarna och spökförsäljarna. Båda säljer eskapism (från verkligheten) för kalla, kontanta pengar. Ta bort kontantincitamentet från endera verksamheten och både drogförsäljarna och försäljarna av spöken i skyn skulle vara ute ur leken på nolltid.

Creative

Credo No. 71

Frågor och Svar

om

Kreativitet

1. **F.** Om du skulle sammanfatta målet för din religion, Kreativitet, i en mening, vad skulle det vara?

S. Det målet skulle vara: Den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

2. **F.** Varför är det så viktigt?

S. Det är en fråga om prioriteringar. Vår religion är baserad på den främsta av alla sanningar: Naturens eviga lagar. Naturen säger åt varje art att expandera och uppgradera sig själv till det yttersta av sin förmåga. Eftersom den vita rasen är naturens finaste prestation och eftersom vi omfattar den vita rasen, kan det knappast finnas något annat mål som ens går att jämföra i betydelse.

3. **F.** Är inte din religion baserad på hat?

S. Nej, tvärtom, den är baserad på kärlek — kärlek till den vita rasen. Förutom att vara baserad på naturens eviga lagar, är Kreativitet dessutom baserad på historiens lärdomar, på logik och sunt förnuft.

4. **F.** Men är det inte en väsentlig del av din religion att hata judar, svarta och andra färgade människor?

S. Sant, men om du älskar och vill försvara dem du älskar — din egen familj, din egen vita ras, då kommer hatet mot dina fiender naturligt och är oundvikligt. Kärlek och hat är två sidor av samma mynt. Endast en hycklare och en lögnare går ut i strid mot sina fiender och proklamerar kärlek.

5. **F.** Men lär inte den kristna religionen ut kärlek och förståelse, i själva verket att älska sina fiender, och ändå har den överlevt?

S. Den kristna religionen är ett bra exempel när vi talar om lögnare och hycklare. Medan de talar om kärlek, visar den kristna rörelsens historia att de var lika ondskefulla och brutala i att vilt jaga sina fiender, stämpla dem som "kättare" och bränna dem på bål, tortera och döda dem, som dagens judiska kommunister är. Om den kristna kyrkan vore lika mäktig idag som den var för 400 år sedan, skulle den fortfarande göra det. Under de olika inkvisitionerna dödade de organiserade kristna kyrkorna miljontals av sina egna för att de hade obetydliga skillnader i

religiös uppfattning. De dödade kristna rivaler genom öppen krigföring, genom sträckbänken, genom att bränna på bål och andra gräsliga och hemska metoder. Faktum är att de kristna under århundradena dödade och torterade tusen gånger fler av sina medkristna än vad romarna någonsin gjorde i sina påstådda förföljelser.

6. F. Men gjordes inte detta av människor som inte följde kristendomens lära om kärlek?

S. Eftersom dessa dödanden, tortyrer och förföljelser utfördes av de högsta ledarna och auktoriteterna inom de olika kyrkorna själva, såsom påvarna, av Zwingli, Luther, Calvin, etc., måste vi anta att kristendomens läror, som i bästa fall är tvetydiga, motsägelsefulla och hycklande, måste hållas ansvariga för att producera dessa typer av människor och denna typ av galenskap. Men om vi vänder oss till Nya testamentet finner vi Kristus själv ge sådana hatiska råd, som till exempel i Lukas 14:26: "Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar, ja, även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge." Vilket idiotiskt och destruktivt råd!

7. F. Vad är då Creativitys inställning till kärlek och hat?

S. Vi följer den eviga visdomen i naturens lagar som är helt motsatta kristendomens självmordsläror. Medan kristendomen säger att man ska "älska sina fiender" och hata sitt eget slag, säger vi precis tvärtom. Vi säger att för att överleva måste vi övervinna och förgöra dem som är ett hot mot vår existens, nämligen våra dödsfiender. Samtidigt förespråkar vi kärlek och skydd för dem som står oss nära och är kära för oss — vår familj och vår egen ras, som är en förlängning av familjen.

8. F. Hur skiljer sig detta från kristendomen?

S. Kristendomen lär ut att älska sina fiender och hata sitt eget slag, vi lär ut exakt motsatsen, nämligen att hata och förgöra sina fiender och älska sitt eget slag. Medan kristendomens läror är självmordsbenägna, lyfter vår trosbekännelse fram de bästa kreativa och konstruktiva krafterna som finns inneboende i den vita rasen. Medan kristna är förstörare, är vi byggare.

9. F. Vad menar du med att kristendomen är en förstörare?

S. Kristendomen lär ut sådana destruktiva råd som "älska dina fiender", "sälj allt du äger och ge åt de fattiga", "stå inte emot det onda", "döm inte", "vänd andra kinden till". Vem som helst som följde sådana självmordsråd skulle snart förgöra sig själv, sin familj, sin ras och sitt land.

10. F. Om kristendomen är så destruktiv som du säger att den är, hur förklarar du det faktum att den har överlevt i nästan 2 000 år?

S. Smittkoppor har överlevt längre än så, men den skada de har orsakat sina offer har varit förödande. På samma sätt har tron och kyrkan överlevt i nästan 2 000 år, men den fruktansvärda skada den har tillfogat den vita rasen är något helt annat. Judarnas främsta mål med att koka ihop kristendomen var att förinta sina dödsfiender, det romerska riket. I detta lyckades de över förväntan. För två tusen år sedan, före kristendomens intåg, hade det romerska riket nått en förbluffande hög nivå av civilisation, konst, litteratur, lagstiftning, vägbygge, språk och inom dussintals andra områden som är kännetecknen för framsteg i den vita mannens civilisation. Med början under Augustus Caesars regeringstid njöt Rom av två århundraden av fred och välstånd (känt som Pax Romana), den längsta sådana perioden i historien. Allteftersom kristendomen spreds och alltmer förgiftade det romerska sinnet, förlorade de goda romerska medborgarna kontakten med verkligheten och deras sinnen vandrade iväg till "aldrig-aldrig-landet" med spöken i skyn, underblåst av rädsla för den fruktansvärda tortyrkammaren, helvetet. Resultatet blev det romerska rikets fall och den vita rasen regredierade in i kaos, barbarism och tusen år av den mörka medeltiden. Fattigdom, okunnighet och vidskepelse var utbredd. Liksom ett monster livnärde sig den kristna kyrkan på, och kapitaliserade på, dessa eländen. Men kyrkan själv växte sig fet och mäktig.

11. F. Tror Kreativitet inte på ett liv efter detta?

    S. Nej, det gör vi inte — eftersom det inte finns det minsta spår av bevis för något "guld och gröna skogar när du dör", inte heller, tack och lov, tror vi på att "stekas i skyn när du dör."

12. F. Vad tror ni på?

    S. För att få hela omfattningen och bredden av vår tro måste du läsa och studera *Nature's Eternal Religion* och *White Man's Bible*.

13. F. Vad är, i huvudsak, den tron?

    S. Syftet med vår religion är kortfattat att främja den **vita rasens bästa intressen, den högsta höjdpunkten av naturens skapelse.**

14. F. Har ni en "gyllene regel" i er religion?

    S. Ja, vi har en gyllene regel i vår religion, och den sammanfaller inte alls med den gyllene regel som allmänt accepteras i den judisk-kristna filosofin. Vår gyllene regel kan kortfattat sammanfattas enligt följande: **Det som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; det som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.** Se sidan 263 i *Nature's Eternal Religion*, andra tryckningen, även sidan 466 i denna bok.

15. F. Tror ni inte på den allmänt accepterade Gyllene regeln: "Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem"?

S. Nej, det gör vi inte, och anledningen till att vi inte gör det är att när man analyserar den närmare, precis som många av de andra slagorden i den judisk-kristna bibeln, så är den så kallade Gyllene regeln inte förnuftig. För att nämna några exempel: Vi skulle inte behandla våra fiender på samma sätt som vi skulle behandla våra vänner. Vårt förhållande till våra anställda skulle inte vara detsamma som till vår chef. Vårt förhållande till våra barn skulle inte vara detsamma som till våra föräldrar. Vårt förhållande till medlemmar av den vita rasen skulle till exempel inte vara detsamma som till medlemmar av den svarta rasen, och vi skulle inte förvänta oss samma typ av gensvar. Antalet exempel som skulle kunna citeras är oändliga, och vid närmare analys är det en helt ogenomförbar princip.

16. F. Har ni en motsvarighet till de tio budorden inom Creativity?

S. Vi har de sexton budorden som lägger fram den grundläggande filosofin i vår religiösa trosbekännelse. Vår tro och vårt program är dock inte begränsade till dessa sexton budord, utan de vidare konsekvenserna av vår filosofi stavas ut i sin helhet i *Nature's Eternal Religion* och denna, *The White Man's Bible*.

17. F. På vilka principer baserar ni de sexton budorden?

S. De är baserade på de mest solida fundament man kan tänka sig, nämligen Naturens eviga lagar. I slutet av kapitel 1 i *Nature's Eternal Religion* har vi listat 24 observationer och slutsatser från Naturens lagar. Det mesta av vår övertygelse, trosbekännelse, filosofi och faktiskt hela vårt program är baserat på dessa 24 observationer.

18. F. Varför begränsar ni ert intresse till att endast gynna den vita rasen? Är ni inte intresserade av hela mänskligheten?

S. Naturen säger åt oss att ta hand om vårt eget slag. Vi betraktar inte någon av "gyttjeriserna" (mud races) som vårt eget slag. De kan vara underarter till någon gemensam förfader, eller så är de det inte. I vilket fall som helst betraktar vi den vita rasen som att ha stigit till den absoluta toppen av den mänskliga skalan, med varierande graderingar av undermänskliga arter under oss. Niggrerna befinner sig utan tvekan längst ner på stegen, inte långt över apor och schimpanser.

19. F. Men skulle inte ert program kunna vara mer barmhärtigt och hjälpa de andra raserna att gå framåt, samtidigt som ni främjar den vita rasen?

S. Svaret på denna ganska knepiga fråga är ett mycket eftertryckligt "Nej!" Vi har ingen avsikt att hjälpa lerraserna att blomstra, föröka sig och tränga bort oss från den begränsade ytan på denna planet.

20. F. Varför inte?

S. När vi svarar på denna fråga går vi återigen tillbaka till naturens grundläggande lagar, som visar att varje art eller underart har sina naturliga fiender, och det är ett kallt, hårt faktum att den vita rasens dödligaste fiender först och främst är judarna, och för det andra alla de andra lerraserna som konkurrerar om mat och livsutrymme på denna begränsade planet. Vi har bara två svåra val: (a) att antingen rasblanda oss och sammansmälta med världens lerfolk, och därigenom dra ner och förstöra den vita rasen, eller att ta den väg som Church of the Creator har valt, nämligen (b) att hålla vår egen ras ren och expandera tills vi slutligen bebor alla de goda länderna på denna planet jorden.

21. F. Skulle inte detta innebära en konfrontation, i själva verket ett blodbad, där den vita rasen skulle kunna utplånas?

S. Inte nödvändigtvis. Det är Church of the Creators program att fortsätta expandera den vita rasen och fortsätta tränga undan lerraserna utan att nödvändigtvis engagera sig i någon öppen krigföring eller utan att nödvändigtvis döda någon. Genom att göra det följer vi bara samma princip som koloniseringen och expansionen västerut i Amerika. Under denna stora och produktiva epok för den vita rasen fortsatte vi att expandera västerut och framåt genom att bosätta oss i de länder som var ockuperade av en underlägsen mänsklig underart, nämligen indianerna. Det är sant att det förekom vissa mindre sammandrabbningar, men det förekom inget öppet utrotningskrig. Om Amerika inte hade fullföljt detta program med att tränga framåt och tränga undan indianen, skulle vi aldrig ha byggt detta stora fäste för den vita rasen som vi nu kallar Amerika. Detta är det verkliga amerikanska sättet och vi i Church of the Creator expanderar det amerikanska sättet på en världsomspännande basis.

22. F. Men är inte detta grymt och omänskligt?

S. Nej, det är det inte. Det är bara en fråga om att bestämma om du hellre vill att din egen framtida avkomma av vackra, intelligenta vita människor ska överleva och bebo denna jord, eller om du hellre vill se dem dränkas i en flodvåg av lerraser. I det senare fallet skulle all skönhet, kultur och civilisation försvinna. Ju mer vi hjälper lerraserna att expandera och föröka sig, desto mer berövar vi våra egna framtida generationer på mat, utrymme och existens på denna planet jorden. Dessutom gör lerraserna just detta mot oss i det nuvarande skedet av historien. De har ondskefullt drivit ut och dödat den vita befolkningen i många länder i Afrika, och jag kan tillägga med judars och vitas medverkan och hjälp

förrädare. Vår judiskkontrollerade regering här i Amerika främjar expansionen och spridningen av n*grer i USA, och krymper den vita befolkningen så att om några generationer kommer praktiskt taget hela USA att vara antingen helt svart eller bastardiserat. Det är sannerligen märkligt att de blödande hjärtan som är så bekymrade över ler-rasernas överlevnad verkar vara helt obekymrade över bastardiseringen och förstörelsen av den vita rasen, en process som nu pågår framför våra ögon.

23. F. Men i din bok, Nature's Eternal Religion, förespråkar du inte i själva verket utrotning av judarna?

S. Ingenstans i vår bok föreslår vi någonsin att döda någon. Vårt program går helt enkelt ut på att förena den vita rasen för dess egen överlevnad och skydd, expansion och framsteg. Det är för att den vita rasen flagrant har brutit mot naturens lagar om att se efter de sina, och istället dumt och dåraktigt har subventionerat expansionen och spridningen av våra fiender, de mängder av ler-raser, som vi nu befinner oss på kollisionskurs med katastrofen. Vi Skapare förespråkar starkt att vi slutar med denna dårskap att subventionera våra fiender, och låter dem klara sig själva, medan vi tar hand om våra egna.

24. F. Men skulle inte detta innebära tillbakagång och kanske utrotning av de färgade raserna?

S. Kanske skulle det göra det, men det är inte vårt ansvar, och inte heller vårt verk. Naturen har dekreterat att varje art på denna jord är engagerad i en kamp för överlevnad på egna meriter i konkurrens med varje annan art. Inte i något fall, hos någon art i naturen, håller den starkare och överlägsna arten frivilligt tillbaka sig själv och hjälper till att subventionera en svagare och underlägsen art så att den underlägsna arten kan tränga bort den från jordens yta. Ingen annan art, det vill säga förutom den vita rasen, ägnar sig dåraktigt åt den typen av dårskap till filosofi. Vi Skapare säger att detta är självmordsbenäget och att vi drastiskt måste ändra vår kurs. Varje individ dör ändå förr eller senare, men det är frågan om vår egen arts överlevnad, vårt eget slag, som vi är intresserade av. Eftersom det inte finns tillräckligt med mark, mat och resurser för att försörja en ständigt exploderande hord av ler-raser, är den avgörande frågan som vi konstaterade tidigare: vill vi att vårt eget slag ska överleva, eller vill vi se våra egna framtida generationers självmord i en värld översvämmad av de undermänskliga ler-raserna?

25. F. Varför använder du termen "n*grer" i din bok istället för att visa viss respekt för de svarta och kalla dem "negrer" istället?

S. Detta är ett medvetet ordval. Som vi anger på sidan 42 i Nature's Eternal Religion, andra tryckningen, om vi är för vit rasöverhöghet så måste vi sluta ge dem erkännande och respekt som de inte har förtjänat, inte förtjänar och aldrig har gjort. Återigen, det

är mycket märkligt att samma människor som är så kränkta över att negrerna inte får sin "tillbörliga respekt" är totalt likgiltiga inför de ondskefulla, oberättigade attackerna från negrerna och andra ler-raser mot den vita rasen och inte lyfter ett finger till försvar för sitt eget slag. De verkar anse det helt riktigt att negrerna ska vara lojala mot sin ras, judarna ska vara lojala mot sin ras, men när den vita människan ombeds visa lojalitet mot sin egen ras, blir han omedelbart fördömd, även av medlemmar av sin egen ras, som rasist, bigott, nazist och många andra nedsättande glåpord som judarna har kokat ihop.

26. F. Varför pekar ni ut judarna, som trots allt utgör mindre än en procent av världens befolkning, som er fiende nr 1?

S. Det finns många goda och giltiga skäl till varför juden förtjänar denna speciella utmärkelse. (a) Den judiska rasen, förenad genom sin mosaiska religion i tusentals år, har under många århundraden varit, och är idag, den mäktigaste rasen på jordens yta. (b) De kontrollerar inte bara nyhetsmedia, TV-nätverk, tidningar, världens pengar liksom USA:s, utan genom sådan makt kontrollerar de också världens regeringar. (c) De kontrollerar i själva verket de flesta av maktens nervcentra i detta land och över hela världen. (d) Det har varit deras urgamla mål, inte bara i århundraden utan i årtusenden, att dra ner, bastardisera och förstöra den vita rasen. (e) De har varit mycket framgångsrika i att göra detta. Vi drar därför slutsatsen att de är ett ytterst farligt hot mot den vita rasens fortsatta överlevnad.

27. F. Eftersom ni hävdar att era mål inte inkluderar att döda judarna, vad föreslår ni då?

S. Det är vårt syfte att driva judarna från makten och slutligen driva dem från våra kuster tillbaka till Israel eller vilken del av världen de än väljer att leva i som ett eget land (kanske ön Madagaskar) utan att råna andra folk på deras etablerade land.

28. F. Hur föreslår ni att detta ska göras?

S. Genom att förena och organisera den vita rasen, och genom läran och programmet i Church of the Creator. Genom att predika och främja raslojalitet bland våra egna vita raskamrater och göra dem medvetna om deras stolta och underbara arv, tror vi att vi kan mobilisera den vita rasens fulla kraft och ÅTERIGEN ÅTERTA KONTROLLEN ÖVER VÅR REGERING OCH VÅRT EGET ÖDE. När vi väl har gjort så mycket, tror vi att kampen mot judarna, negrerna och världens ler-raser är så gott som vunnen. Bara att distribuera tio miljoner exemplar av *Nature's Eternal Religion* och denna, *The White Man's Bible*, skulle föra oss väl på vägen mot seger.

29. F. Försökte inte Hitler göra samma sak och misslyckades?

S. Det finns 500 miljoner vita människor på denna planets yta. Organiserade och enade utgör de en fruktansvärd makt som skulle överväldiga världens andra folk, nämligen "mud races", i vilken typ av tävling som helst, eller i vilken styrkeuppvisning som helst. Medan Hitlers program liknade det vi föreslår, har vi lärt oss av hans misslyckanden och gjort några betydande förändringar. Medan Hitler främjade och förespråkade pangermanism, nämligen det tyska folket som kärnan i sin politiska rörelse, fördömer vi å andra sidan nationalism som en artificiell barriär och en splittrande kraft som förhindrar enandet av den vita rasen. Vi främjar och förespråkar inkluderingen av alla goda medlemmar av den vita rasen över hela världen, och föreslår att förena dem i en solid murbräcka under vår religions banér. Det finns några andra betydande skillnader mellan vårt program och Adolf Hitlers. För ytterligare detaljer, se sidorna 296 till 298 i *Nature's Eternal Religion*, andra tryckningen.

30. F. Varför tror du att en religiös organisation är ett bättre sätt att uppnå sådana mål än ett politiskt parti?

S. Det finns flera skäl till varför vi är övertygade om att vi måste ha en religiös bas snarare än ett politiskt parti för att utföra jobbet. (a) Religion omfattar nästan varje aspekt av ett folks liv — ekonomi, moral, seder, lag, regering, utbildning, rashygien och framför allt, i vår religion, vår egen ras överlevnad, expansion och framsteg. (b) Ett politiskt parti har å andra sidan en mycket smalare bas. (c) Politik har en svagare lockelse på en individs lojalitet. (d) Religion har å andra sidan ett mycket djupare och mer genomgripande inflytande på hela hans livsföring. (e) Vidare visar historien att religioner kan och faktiskt varar i tusentals år, medan praktiskt taget alla andra mänskliga organisationer, vare sig det är regeringar, nationer, finansiella företag, politiska partier eller vad som helst, är relativt kortlivade; vissa av dem existerar i några år eller till och med mindre, och bleknar sedan bort från scenen. Av de tusentals politiska partier som har kommit och gått, har få varat längre än kanske femtio år och mycket få längre än hundra år. I kontrast till detta har judarnas mosaiska religion varat i flera tusen år och har varit hörnstenen för den judiska rasens överlevnad, för att inte tala om de oerhört destruktiva konsekvenserna i andra nationers liv och deras förstörelse.

31. F. Men avskräcker inte Hitlers misslyckande med att besegra kommunismen och judarna dig allvarligt från att försöka igen?

S. Inte alls. När vi ser tillbaka på judarnas kamp mot romarna, finner vi att det tog dem århundraden att förgifta det romerska...

sinne med kristendomen och slutligen orsaka deras fall. Det var det faktum att judarna var enade och på grund av deras ihärdiga uthållighet, som slutligen frambringade deras seger. På samma sätt i kampen för överlevnad mellan Rom och Kartago tog det många krig, många fälttåg och över hundra år innan en slutligen stod som segrare. Vi upprepar igen att den vita rasen, som fortfarande har ett medlemskap på 500 miljoner människor, är långt ifrån slut. Om vi bara kan få tio miljoner exemplar av *Nature's Eternal Religion* och *White Man's Bible* distribuerade bland våra raskamrater enbart i USA, kan vi betrakta kampen mot judarna och niggrerna som så gott som vunnen. Detta är inte alls oöverstigligt, eller en omöjlig prestation. Vi är beslutna att vinna detta slag och vi kommer att göra det.

32. F. Vad anser du vara den främsta svårigheten med att vinna er kamp?

S. Det huvudsakliga problemet vi har är inte att övervinna niggrerna och judarna, och de blandade raserna i allmänhet, utan att återutbilda det perversa och förvridna tänkande som har förgiftat den vita rasens sinnen under de många århundradena. Trots det faktum att den vita rasen är den mest intelligenta varelsen inom områdena logik, matematik, vetenskap, uppfinningar, medicin och hundratals andra kreativa och produktiva områden, verkar den vita rasen, när det kommer till frågor om ras och religion, vara märkligt förslöad som om den vore under inflytande av en sinnesförvridande drog. Och på sätt och vis är den vita mannens sinne förvridet som om det vore förgiftat med droger. Och detta gift är den propaganda som juden har prackat på den vita rasen under alla dessa århundraden. Det mest potenta av alla dessa propagandagifter som har infiltrerat den vita mannens tänkande är den kristna religionen. Så vårt huvudsakliga problem är att ersätta den religionen med en sund och frisk rasreligion för vår egen överlevnad, expansion och framsteg. Så snart vi kan räta ut den vita mannens tänkande, kan vi betrakta våra problem och vår kamp som så gott som vunna. Att placera tio miljoner exemplar av *Nature's Eternal Religion* och *White Man's Bible* i händerna på våra vita raskamrater skulle vara ett stort steg i den riktningen. Vilket fynd det skulle vara för den vita rasen!

33. F. Hur föreslår du att man ska "räta ut den vita mannens tänkande" som du uttrycker det?

S. Detta är den svåraste delen av uppgiften, men inte alls omöjlig. När allt kommer omkring, om vi går tillbaka till Adolf Hitler, finner vi att han var mycket framgångsrik i att förändra det tyska folkets tänkande från ett av kommunism, förtvivlan och självförstörelse, till ett av levande kreativitet, konstruktiv produktivitet, och att återupprätta en högst konstruktiv tro på sitt eget folk. Vi tror att vi kan göra samma sak för de vita folken i USA, genom omfattande marknadsföring och distribution av våra böcker *Nature's Eternal Religion* och *White Man's Bible*, och

följer upp det med en starkt organiserad Church of the Creator. Om judarna kunde organisera den kristna kyrkan för förstörelsen av den vita rasen, kan sannerligen den vita rasen organisera sig för sin egen överlevnad. Vi kan göra det och vi kommer att göra det!

34. F. Tror Creativity på Gud?

S. När du ställer den frågan är den lika vag som att fråga: Tror du på "Kvantitet X?" Det finns en miljon olika versioner av "Gud". Det finns den judiska versionen — en hämndlysten Gud som endast är intresserad av judarnas välfärd och som upprepade gånger dödar och förintar judarnas fiender. Det finns muhammedanernas Gud, Allah, det finns de kristnas "kärleksfulla" Gud. Kvinnosaksrörelsen säger att Gud är en kvinna, negrerna säger att han är svart. Sedan finns det hokus-pokus om den heliga treenigheten — den om fadern, sonen och den helige ande, allt sammanrullat till ett. Medan de flesta av dessa versioner hittades på av människan för att anta bilden av mänsklig form, säger andra versioner som Church of Religious Science att Gud är en alltgenomträngande ande, likt etern, inte alls i människans avbild. Dessa är bara några få versioner av miljoner. Faktum är att även medlemmar av samma religiösa samfund skiljer sig åt avsevärt och låter fantasin skena iväg. Men det finns inte ett spår av bevis som stöder något av detta nonsens. Summan av alla dessa vilda proklamationer är att ingen har några fakta som styrker deras påståenden, och den totala kunskapen om någon så kallad Gud är noll.

Vi Creators förkastar därför allt detta nonsens om änglar och djävlar och gudar och allt det övriga av detta löjliga spökeri. Vi går tillbaka till verkligheten, och tillbaka till Naturens Eviga Lagar, om vilka den vita människan faktiskt har en imponerande kunskapsbank.

35. F. Tror ni inte på ett liv efter detta heller?

S. Nej, det gör vi inte. Ett liv efter detta i kristna termer innebär HIMMEL och HELVETE. Det innebär också att eftersom människan enligt den kristna etiken är så syndig och 99 procent hamnar i helvetet, så är deras "Gud" egentligen ett avskyvärt monster, som, med kännedom om varje detalj framlänges och baklänges, sedan avsiktligt skapade mänskliga varelser så att han evigt kunde tortera den övervältigande massan av dem i en enorm eldig grop, se dem skrika, fräsa, brinna och grillas i all evighet. Vilken fruktansvärd mardröm! En sak som Church of the Creator ger våra medmänniskor är FRIHET FRÅN FRUKTAN FÖR HELVETET.

36. F. Är ni inte rädda för att bli kallade ateister?

S. Inte alls. Vi känner till termen "ateist" som det nedsättande smutskastningsord det är. För en muhammedan är alla som inte tror på deras religion, inklusive kristna, otrogna hundar. Nu skulle en kristen inte acceptera beskrivningen att vara en "otrogen hund" bara för att de inte tror på Muhammed.

Likaså accepterar vi inte judarnas och de kristnas nedsättande glåpord "ateist" bara för att vi inte tror på deras löjliga samling av spöken i skyn.

37. F. Eftersom Creativity inte tror på ett Högsta Väsen, ej heller på ett liv efter detta, hur kan ni överhuvudtaget göra anspråk på att vara en religion?

S. Vi har all legitim rätt till det anspråket. (a) Konstitutionen förbjuder i praktiken varje myndighet, religiös, sekulär eller annan, från att definiera vad som är, eller vad som inte är, en religion. Kort sagt, om du hävdar att du är en religion är det lika giltigt som någon rivaliserande religions anspråk. (b) En av Websters många definitioner av religion är: "En sak, princip, system av läror som omfattas med iver, hängivenhet, samvetsgrannhet och tro: ett värde som anses vara av högsta betydelse." Vår tro vilar i den Vita Rasens framtid och våra värderingar framställs i *Nature's Eternal Religion*, särskilt de Sexton Budorden. (c) Det finns flera stora religioner som är kända som icke-teistiska. Bland dessa finns konfuciansm, taoism, hinduism och många andra. Även om de innehåller mycket mysticism och hokus-pokus som vi inte ägnar oss åt, är poängen att de också inte tror på en Gud, utan snarare är socio-etiska system som förkunnar vissa moraliska värden. Ändå har de erkänts som religioner i århundraden, och det med rätta. Det finns andra giltiga skäl till varför vi med rätta kvalificerar oss som en religion, men ovanstående bör räcka.

38. F. Vad för slags religion skulle du kalla er själva?

S. Vår religion är rotad i ras, och baserad på Naturens Eviga Lagar. Vi är därför en raslig religion och en naturlig religion.

39. F. Tillber ni Naturen?

S. Vi tillber ingenting, eller någon. Vi anser att själva idén om "tillbedjan" i bästa fall är förnedrande. Det innebär att sänka sig själv till ett förödmjukande underkastande under det ting man tillber, oavsett om tinget är imaginärt eller verkligt. Under tusentals år har människor dåraktigt tillbett katter, kor, solen, stenar, spöken och andar av alla slag. Faktum är att en bok hävdar att 30 000 "gudar" tillbads före den judiska "Jehova", och otaliga spöken därefter. Vi anser att detta är en löjlig sedvänja rotad i primitiv vidskepelse, och en skamlig kvarleva från mänsklighetens vilda förflutna.

40. F. Eftersom ni inte tror på Gud och ni inte tillber någonting, vad är syftet med er religion?

S. Vi har redan svarat på detta i svaret på fråga nr 2 i detta kapitel och vi har utvecklat våra mål och syften genomgående i *Nature's Eternal Religion* och *The White Man's Bible*,

i synnerhet i kapitel ett i den senare. Men vi kommer kortfattat att konstatera det igen: Vi har ställt upp det högsta och mest ädla mål som är mänskligt möjligt, nämligen den vita rasens överlevnad, expansion och avancemang. Om den vita rasen inte är värd hängivenheten av våra mest passionerade ansträngningar, vad är det då? Niggertyper och apor? Imaginära, icke-existerande spöken i skyn?

Inom Creativity har vi gett den vita rasen ett stort och ädelt syfte i livet. Vi har gett den vita rasen ett program för dess egen frälsning och avancemang för de kommande miljonerna år. Vi har gett vår egen ras en trosbekännelse kring vilken alla medlemmar av vår ras kan samlas, oavsett nationalitet. Slutligen, efter tusentals år av famlande, splittring och självförstörelse, har den vita rasen nu en **meningsfull konstruktiv religion på vilken den kan bygga en bättre värld för sig själv och sina framtida avkommor för evigt.**

41. F. Men har er religion några moraliska värderingar?

S. Det har den sannerligen. Vi har förkastat de gamla meningslösa värderingarna att betrakta det som en stor dygd att viga sitt liv åt icke-existerande spöken i skyn. Istället koncentrerar vi oss på verkligheten och på att bygga ett bättre liv för oss själva och vår avkomma i den verkliga världen här på planeten jorden — den enda plats där människan någonsin har varit känd för att leva, spirituellt eller på annat sätt. Vi betraktar den vita rasen som det högsta och mest betydelsefulla värdet på jordens yta, och överlevnaden, expansionen och avancemanget för vår egen ras som högsta prioritet. Därav är den gyllene regeln och den högsta moralen i vår religion att **det som är bra för den vita rasen är den högsta dygden, och det som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.** Genom att främja dessa moraliska värderingar bygger vi också en mer intelligent, hälsosam och vacker ras av människor.

42. F. Om ni inte tror på Gud, hur förklarar ni då frågan om vem som skapade allt detta i begynnelsen?

S. Detta är en favorit-kuggfråga med vilken de kristna hoppas kunna snärja dig. Det vore lika logiskt för oss att fråga dem vem som skapade Gud, eftersom det måste ha funnits en början. Deras standardsvar är naturligtvis att Gud alltid har existerat. Allt detta gör, naturligtvis, är att kasta in en okänd i en annan okänd. Vi kan lika gärna komma med ett klurigt svar och säga att trollkarlen Mandrake skapade allt med sin magi. Faktum är att ingen vet hur detta enorma, vidsträckta universum någonsin startade och faktum är att ingen ens vet om det någonsin fanns en start eller om det har existerat i all evighet och kommer att existera i all evighet i framtiden. Eftersom ingen i det nuvarande stadiet av människans och civilisationens utveckling vet hur detta enorma och vidsträckta universum började, eller om det någonsin fanns en

början, finner vi det inte åligga oss att tillhandahålla det svaret. Det är inte heller särskilt viktigt för den Vita Rasens överlevnad och välfärd att ha ett svar på det mysteriet. Mycket viktigare är de verkliga problemen med hur vi ska frigöra oss från det judiska nätverkets onda klor och arbeta för vår egen överlevnad och våra bästa intressen. För vidare diskussion i detta ämne, se sidorna 177 och 188 i *Nature's Eternal Religion*, andra upplagan.

43. F. Har ni inte tro på någonting?

S. Jo, det har vi sannerligen. Vår tro framställs på sidorna i *Nature's Eternal Religion*. Vi har tro på den Vita Rasens framtid och dess slutgiltiga triumf. Vi betraktar det som det högsta och mest betydelsefulla målet. Faktum är att vi tror på vad som helst som har giltiga och meningsfulla bevis som styrker det. Vi tror inte på det övernaturliga, på spöken och en andra värld utanför det existerande universumet. Vi tror inte på en värld av andar och spöken och vi tror sannerligen inte på den judiska bibeln som skrevs av ett gäng lögnaktiga, judiska manusförfattare. Vi anser att ETT SKEPTISKT OCH UNDRANDE SINNE ÄR INGET LASST. ATT VARA LÄTTROGEN OCH VIDSKEPLIG ÄR INGEN DYGD.

44. F. Du säger att du tror på vad som helst som är styrkt av tillräckliga bevis, ändå säger du i din bok *Nature's Eternal Religion* att du inte tror att Kristus någonsin har levt. Finns det inte lika mycket eller mer bevis för att Kristus levde som att Julius Caesar levde?

S. Nej, det gör det inte. Medan det finns ett överflöd av bevis för att styrka Julius Caesars liv, finns det inte ett enda spår av bevis för att styrka Kristi existens vid den tid han antas ha vandrat på jorden. Till exempel lämnade Caesar efter sig många av sina egna skrifter som skolpojkar kan studera än idag, ord för ord. Kristus lämnade inte ett ord i skrift efter sig och varje citat i bibeln är förmodat förmedlat av någon rapportör, såsom Matteus, Markus, Lukas eller Johannes. Men det finns inte ett spår av autentisk historisk information om någon av dessa förmodade rapportörer heller. Det finns inget omnämnande av Kristus eller den kristna rörelsen under det första århundradet av den förmodade kristna eran, av någon autentisk romersk eller grekisk författare, eller någon annan författare från den tiden. Ingen legitim historiker, dramatiker, pjäsförfattare, poet eller någon annan samtida krönikör verkar ha lagt märke till hans existens, om han nu faktiskt existerade. Medan det finns många statyer och byster uthuggna i sten av Julius Caesar så att vi känner till hans exakta utseende, finns det inte en enda målning, staty, byst eller skulptur för att ge oss den minsta indikation på hur Kristus såg ut. Kort sagt, medan det finns ett berg av bevis om Julius Caesars historiska aktiviteter som en framgångsrik general, som konsul, som kejsare och talrika andra historiska bedrifter som han utförde, finns det inte ett enda spår av legitima bevis för att backa upp påståendena om Kristi existens.

Allt som påstås om honom var uttänkt och hopkokat av människor som levde mycket senare, flera generationer senare, och som fortsatte att främja dessa påståenden till vad som slutligen blev en överväldigande och massiv religion, en sorglig återspegling av mänsklighetens godtrogenhet och vidskeplighet. För ytterligare detaljer, se kapitel 16 i del I av *Nature's Eternal Religion.*

45. F. Eftersom du säger att judarna upptar alla maktens nervcentra, hur föreslår du då att man ska driva dem från makten och låta den vita människan återta kontrollen över sitt öde?

S. Vi avser att göra detta genom att bygga och expandera Church of the Creator tills den genomtränger tänkandet och hjärtat och själen hos alla goda medlemmar av den vita rasen. Som vi har sagt tidigare är vårt största problem egentligen att reda ut de vita människornas tänkande. Vi tror att det kan göras och det måste göras, i själva verket genom att bygga en religiös rörelse tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Vi tror att det är det enda sättet som denna enorma uppgift kan fullbordas på. Det kan göras, och det kommer att göras. För ytterligare detaljer om vårt program, se det näst sista kapitlet i *Nature's Eternal Religion*, "The Road to Greatness."

46. F. Tror inte Creativity på att hjälpa andra?

S. Jo, det gör vi, men vi är högst selektiva när det gäller vem vi ger stöd, assistans, kärlek och tillgivenhet. Vi tror definitivt inte på att älska våra fiender, eller att hjälpa dem. Bland våra fiender betecknar vi generellt judarna och "ler-raserna" (mud races). Vi tror därför på att selektivt endast hjälpa vårt eget slag, nämligen våra egna vita raskamrater. För detta är den vita människan alltings mått, och vi tror på att se på allt genom den vita människans ögon, från den vita människans synvinkel.

47. F. Har inte Bibeln blivit ganska väl bevisad genom nyligen framkomna vetenskapliga bevis, och håller inte klyftan mellan kristendom och vetenskap på att snabbt minska?

S. Absolut inte. Svaret på båda frågorna är ett högt och eftertryckligt Nej! Klyftan mellan kristendom och vetenskap är lika bred som Grand Canyon. Den vidgas i takt med att vetenskapen går framåt med jättesteg. Klyftan är oförsonlig och oöverbryggbar. En studie av astronomi och upptäckten av miljarder andra galaxer gör idén om spöken i skyn till en skrattretande absurditet. En studie av geologi gör idén om en universell syndaflod år 2348 f.Kr. till en icke-existerande bluff. En studie av egyptisk historia vederlägger också fullständigt berättelsen om den stora floden. En studie av autentisk historia vederlägger ytterligare den så kallade "historia" som judarna har kokat ihop för sig själva i Gamla testamentet. Det räcker med att säga att konflikten är ändlös och en utmärkt uppsättning böcker har skrivits i detta ämne.

Den består av två volymer och har titeln *A History of the Warfare of Science with the Theology of Christendom* skriven av A.D. White. Tyvärr är den numera utgången från förlaget och extremt svår att få tag på.

48. F. Vad kan du säga om det nyligen gjorda fyndet av Dödahavsrullarna?

S. Jag har läst flera bra böcker om Dödahavsrullarna. Allt rullarna egentligen bevisar, förefaller det mig, är (a) att det redan fanns en liten judisk sekt som levde vid Döda havet kallad esséerna, (b) att esséerna lärde ut i huvudsak samma självmordsbenägna idéer som påstås ha förespråkats av Jesus Kristus i Bergspredikan, (c) detta tycks indikera att de så kallade nya lärorna som tillskrivs en mytisk Guds son kallad Jesus Kristus inte alls var nya, utan redan främjades nästan ord för ord av esséerna, som föregick den kristna eran med minst hundra år.

49. F. Vad säger du om arkeologer som gräver fram och upptäcker städer som Jeriko? Bekräftar inte det Bibelns äkthet?

S. Inte alls. Allt det bekräftar är att det en gång fanns en stad som hette Jeriko, om det ens bekräftar det, och forskarna är inte säkra. Och även om det gjorde det, nämner Bibeln också städer som Rom, Jerusalem och många andra som fortfarande står kvar idag. Så allt detta bekräftar inget annat än att det fanns städer som Jeriko, Rom och Jerusalem under biblisk tid, men det erbjuder inte minsta lilla bekräftelse på resten av hokus-pokusen.

50. F. Så vad ser du som skillnaden mellan vetenskap och kristendom?

S. I grund och botten, som vi ser det, är vetenskap inget annat än organiserat sunt förnuft. Den söker ärliga svar. Vetenskapen söker lidelsefritt sanningen, oavsett vart den kan leda. Kristendomen, å andra sidan, söker undertrycka sanningen och koncentrerar sig på att tvinga sina anhängare att "tro" på dess påståenden, oavsett hur löjliga dessa påståenden kan vara och oavsett hur mycket av en förolämpning de än må vara mot anhängarnas intelligens. Vetenskapen har enormt främjat den vita rasens kunskap och framsteg. Kristendomen, å andra sidan, har kvävt kunskap och framsteg, vilket bevittnas av tusen år av den mörka medeltiden, och har förevigat vidskeplighet, okunnighet och lidande.

51. F. Den vita rasen tycks ha klarat sig ganska bra med att upprätthålla sig själv. Varför är du så oroad över dess överlevnad?

S. Den vita rasen BRUKADE klara sig ganska bra under 1400-, 1500-, 1600-, 1700- och 1800-talen, men inte längre. Faktum är att så sent som 1920 var den vita rasen i numerärt underläge gentemot världens "mud races" endast i proportionen två till ett. Idag, knappt två

generationer senare är den i numerärt underläge gentemot världens snabbt exploderande ler-raser, med ett förhållande på tolv mot en. Förenta Nationerna, som är en judekontrollerad organisation, rapporterar glatt att i nästa generation kommer den vita rasen att vara i numerärt underläge på denna jord med ett förhållande på fyrtionio mot en. En person behöver bara ha en elementär förståelse för matematik för att se att den vita rasen nu är en mycket hotad art, och snart antingen kommer att trängas in i utrotning eller bastardiseras till glömska. Oavsett vilket kommer den vita rasen att vara borta, och med den kommer också alla de goda ting som den har frambringat att försvinna, såsom civilisation, kultur, konst och alla de andra värdefulla attribut som vi anser bidrar till det goda livet. Det tragiska och ironiska med allt detta är att det är den vita mannens förmåga att producera rikligt med mat, den vita mannens teknologi, den vita mannens medicin och alla de andra värdefulla bidragen skapade av hans egen förmåga, dåraktigt överförda till de parasitära ler-raserna, som har orsakat det nuvarande dilemmat och katastrofen. Det är dessa värdefulla bidrag från den vita rasen, överförda till ler-raserna, som har orsakat de sistnämndas explosiva ökning. Det är Church of the Creators oföränderliga mål att föra den vita mannen tillbaka till förnuftet och att återigen bevara hans kreativitet och produktivitet till förmån för hans egen ras och hans ras allena.

52. F. Du har skrivit en fantastisk bok och jag kan hålla med om nästan allt du säger. Men varför var du tvungen att förstöra allt genom att dra in Hitler i det?

S. Varje dag i veckan öser judarna ut volymer av skändliga lögner och invektiv mot Adolf Hitler trots att han nu har varit död i över 35 år. Det skulle kosta miljarder dollar om året att köpa den ondskefulla propaganda som judarna öser ut över hela världen för att förtala Hitler. Detta i sig är det bästa beviset på hur rädda judarna är för Hitlers idéer om vit raslig överhöghet. Betydelsen av denne store vite ledares bidrag till vår sak var därför tvungen att vara en del av vår trosbekännelse, och behövde analyseras ärligt och erkännas på rätt sätt.

53. F. Instämmer Creativity med Adolf Hitler i alla avseenden?

S. Inte i alla avseenden. Det finns fyra eller fem huvudfrågor där vi avviker från nationalsocialismen. Den huvudsakliga skillnaden är att vi anser att nationalism, i sig, var och är en splittrande fråga bland den vita rasen. Vi förespråkar istället raslig socialism för att omfamna alla goda vita människor på jordens yta, snarare än pangermanism. Se kapitel 4 i *Nature's Eternal Religion*, Tyskland, Adolf Hitler och nationalsocialism.

54. F. Men dödade inte Hitler sex miljoner judar?

S. Nej, det gjorde han inte. Detta, tillsammans med kristendomen, rankas som en av de största lögnerna och största bluffarna i historien. Privat, bland

själva publicerade judarna tillväxten av sin totala världsbefolkning mellan 1938 och 1948, som en ökning från cirka 16 600 000 till 17 650 000, en ökning med över en miljon. Detta skulle vara en oerhörd omöjlighet om den hade decimerats med 6 000 000 under samma period. Se kapitel 36 i *White Man's Bible*.

55. F. **Om det inte är sant, varför skulle judarna vilja berätta en sådan monstruös lögn?**

S. **Det har gett dem enorma utdelningar.** Genom att ha ett världsomspännande monopol på propagandamaskineriet kunde de föra fram den lögnen med lite eller inget motstånd.

56. F. **Vilka var de "enorma utdelningarna" för judarna som du talar om?**

S. Det har gjort det möjligt för judarna, som var de verkliga anstiftarna till andra världskriget och de verkliga förövarna, att framstå som offren och väcka världsomspännande sympati från de godtrogna och intet ont anande goyim, som de kallar dem. (b) Genom denna världssympati gjorde det möjligt för dem att plundra araberna på deras land i Palestina och upprätta banditstaten Israel. (c) Det gjorde det möjligt för dem att plundra tyskarna med "skadestånd" till belopp på så mycket som en miljard dollar om året till staten Israel. Kort sagt, detta är ren utpressning och plundring. (d) Det gjorde det möjligt för dem att fullfölja ett ondskefullt program för att förstöra allt motstånd mot judisk aggression och övertagande över hela världen. (e) Det har gett dem en guldgruva genom att strama åt deras strypgrepp på världens folk inom områden som finans, propaganda, statlig expansion och spridningen av judisk kommunism.

57. F. **Så vad föreslår du som svaret på det judiska problemet?**

S. Det enda totala svaret är att de vita folken i världen förenar sig och organiserar sig och återtar kontrollen över sitt eget öde. Detta är den högsta rätten i naturen. För att göra det måste de enas kring något, och detta något måste vara en meningsfull, betydelsefull och värdefull trosbekännelse som alla goda vita människor på denna jord kan viga sina liv åt. Detta har vi tillhandahållit i den religiösa trosbekännelsen Creativity som den framställs i *Nature's Eternal Religion* och *White Man's Bible*. I den ligger filosofin, tron och programmet för den vita rasens frälsning för dess egen överlevnad, expansion och framsteg för all framtid. Det är varje vit mans högsta moraliska plikt att främja, föra fram och sprida denna upphöjda tro, inte bara för sin egen generation, utan också till våra framtida efterkommande för de närmaste miljon åren. Låt oss därför viga oss åt denna ädla uppgift och gå till verket.

Kreativt

Credo Nr. 72

Våra organisatoriska mål

Omedelbara mål. I början av denna bok lade vi fram våra övergripande långsiktiga mål för den Vita Rasens framtid och den värld vi lever i. Nu när vi på de mellanliggande sidorna har skisserat vår trosbekännelse, vårt program och vår filosofi för de kommande miljon åren, vill jag lägga fram några av de praktiska och omedelbara organisatoriska mål som vi måste uppnå.

Snabb spridning. Vårt första och svåraste steg är att utöka vårt medlemskap och få ut exemplar av våra två *Den Vita Mannens Biblar* i händerna på våra Vita Raskamrater. Det är oerhört viktigt att vi gör detta så snabbt som möjligt. Vi anser att det initiala målet är att distribuera tio miljoner exemplar av *Den Vita Mannens Bibel*. Detta är ett ytterst brådskande första steg — spridning. Som jag har sagt ett antal gånger tidigare, skulle detta vara det största fynd den Vita Rasen någonsin köpt åt sig själv. När vi betänker att vi utan tvekan spenderar mer på en halvtimme på att subventionera negrerna och andra parasiter än vad dessa tio miljoner Biblar skulle kosta, kan ni uppskatta det överväldigande låga pris vi skulle betala.

Ett fynd till varje pris. Men oavsett kostnaden måste vi betala priset. Det är ett fenomenalt fynd till vilket pris som helst. Det är en fråga om liv och död.

Främja, distribuera, organisera. Därför uppmanar jag varje Vit Raskamrat som läser denna bok att omedelbart bli en hängiven främjare och distributör av denna, *Den Vita Mannens Bibel*, av vilken *Naturens Eviga Religion* utgör hälften. Detta är det första stora steget och det är oerhört viktigt. När vi väl har tio miljoner exemplar spridda kan vi anse att stridslyckan har vänt till vår fördel. Ju mer spridning vi uppnår, desto mer omöjligt blir det för juden att vända strömmen. Men tiden är knapp. Sedan, när du samlar likasinnade engagerade och villiga aktivister omkring dig, bilda en liten kyrkogrupp. Gör detta så snart du kan, även om ni till en början bara är två eller tre, bilda en grupp, håll veckomöten, distribuera böckerna och expandera. Detta är ett måste. Innan vi kan utöva någon kraft eller inflytande måste vi ha medlemmar. Glöm lagligheter, registreringsbevis, etc., tills ni har en grupp av rimlig storlek, säg tjugo eller trettio personer.

Bli en präst. Vi prästviger präster och utfärdar prästbevis. Den som är bäst lämpad att leda gruppen bör väljas till präst. Detta kan, eller kan inte, vara samma person som...

startade gruppen, men i vilket fall som helst bör den med de bästa ledaregenskaperna bli ledare för gruppen och inneha ministertiteln.

Medlemskap och stadgar. Allteftersom gruppen växer kan ni ansöka om, och vi kommer att bevilja, ett fribrev till en sådan grupp som ansluten till Church of the Creator. Redan innan ett sådant fribrev tas ut bör varje enskild medlem ansöka om ett individuellt medlemsbevis och medlemskort. Dessa beviljas varje god vit raskamrat som har läst vår bibel och gett en liten donation till kyrkan. Dessa medlemskap utfärdas endast från kyrkans centrala högkvarter.

Byggande av Creativity-center. När vi väl har lagt så här mycket av en grund vill vi bygga ett Creativity-center vid vårt högkvarter. Allteftersom filialkyrkorna i de enskilda samhällena växer, och i takt med att var och en av dem förvärvar de antal och de ekonomiska resurser som krävs för att göra det, bör även de sträva efter att bygga Creativity-center i sina egna städer eller samhällen när medlemskap och resurser tillåter.

Omfatta samhällsaktiviteter. Här är vad vi föreställer oss i ett Creativity-center-komplex vid vårt huvudhögkvarter, även om inte alla komponenter i komplexet nödvändigtvis behöver finnas på en geografisk plats. Till exempel kan Creativity-universitetet, och kommer troligen att ha, ett campus helt på egen hand.

I vilket fall som helst är här några av komponenterna, som ska utökas, läggas till (eller vissa utelämnas) så som vi nu föreställer oss det:

1. **Det religiösa centret**, vars huvudbyggnad vi kommer att kalla det Vita Templet. Detta kommer att vara vår huvudsakliga mötesplats och även hjärtat i vårt organisatoriska center. I närheten planerar vi också att ha ett seminarium för utbildning av våra ministrar och religiösa ledare.

2. **Rekreationscenter.** På samma område som huvudkyrkan vill vi ha utmärkta rekreationsanläggningar för våra medlemmar att njuta av. Detta kommer förhoppningsvis att inkludera tennisbanor, en simbassäng, bowlinghallar och alla andra aktiviteter som medlemmarna har råd med och anser nödvändiga. Bland de sistnämnda bör finnas ett gym som ska tjäna till att förbättra våra medlemmars hälsa och kraft.

3. **Hälsocenter.** Eftersom vi främjar "Salubrious Living" (hälsosamt leverne) som en viktig aspekt av vårt religiösa program, vill vi utöka gymmet och rekreationsanläggningarna med en butik där ekologiska livsmedel, frukter, grönsaker, nötter och frön kan köpas.

Vi vill också ha ett hälso-spa där medlemmar kan övervakas under längre fastor och få råd om vilka livsmedel de ska välja för att undvika kemisk förgiftning å ena sidan, och bygga upp sin hälsa å den andra. Vi vill också ha till hands ett urval av de bästa böckerna som främjar utbildningen om Salubrious Living.

4. **Socialt center.** Eftersom vi föreställer oss kyrkan som omfattande hela spektrumet av livet anser vi det vara mycket viktigt

att det också blir det sociala centret för det vita samhället. Huruvida separata byggnader uppförs för detta ändamål eller om det Vita Templet är centret är en fråga om ekonomi. I vilket fall som helst bör vi ha en stor sal där vi kan bedriva aktiviteter såsom squaredans, religiösa skådespel, konserter och olika kulturella aktiviteter. Vi vill ha något intressant för alla, och göra medlemskapet till mer än bara en sammanslutning för överlevnad, utan också göra det roligt och till ett intressant äventyr.

5. **Utbildningsinstitutioner.** Dessa kan, men behöver inte, ligga på samma område som det huvudsakliga religiösa komplexet. I de flesta fall kommer de högre institutionerna, såsom högskolor och universitet, inte att göra det.

Raslig medvetenhet. Vi vill inte bara att våra barn ska komma bort från n-ordet, rasblandning och judisk hjärnförorening, utan vi vill också ingjuta i dem rasmedvetenhet och stolthet över sin ras från det att de är småbarn. Därför vill vi bygga våra egna skolor för dem, med början från förskolan. Vi vill ha våra egna lärare, vita ledare som inte bara är fria från judisk indoktrinering, utan tvärtom är fyllda av vit raslig stolthet och medvetenhet samt väl insatta i Kreativitetens filosofi.

Detta vill vi föra vidare genom grundskolan, gymnasiet och sist av allt universiteten.

Yrkesutbildning viktig. Vi vill också ha en skola för våra ungdomar där de kan lära sig ett nyttigt hantverk eller yrke som de kan tjäna ett gott uppehälle på. Det sistnämnda är mycket viktigt för oss. Vi tror på att lägga mer tonvikt vid lärande som en nyttig och praktisk träning för livet, snarare än en sofistikerad ackumulering av värdelös information, varav mycket är irrelevant för den verkliga konsten att leva.

Värdeomdöme. Vi Kreatörer anser att utbildning bör tjäna en mycket bredare funktion än bara korvstoppning av diverse information i våra ungdomars huvuden. Vi anser att den bör (a) leda till skarpsinniga värdeomdömen, en kategori där nuvarande utbildningsfaciliteter är nästan helt bankrutt, (b) sådana värdeomdömen bör lägga tonvikt på karaktärsdaning, raslig stolthet, vikten av vårt tidigare historiska arv och vikten av att uppgradera vår genpool, (c) träning för äktenskap och att fostra en familj, (d) träning för att vara en produktiv medlem i vårt vita samhälle och kunna tjäna ett gott uppehälle, och (e) kulturell uppskattning och bekantskap med de sköna konsterna.

6. **Finansiella center.** Dessa skulle vara orienterade på ett sådant sätt att de hjälper våra medlemmar att bli mer framgångsrika finansiellt. Detta skulle inkludera ett antal aspekter av handel och kommers, bland vilka följande endast är några av de viktigaste.

(a) Arbetsförmedling för våra medlemmar.

(b) **Kreditkassor** där våra medlemmar kan sätta in sina besparingar till bästa möjliga ränta, och samtidigt låna pengar när de behöver det. Vi avser att ta den finansiella verksamheten ifrån de parasitära judarna som har monopoliserat den sedan tidig historisk tid.

(c) Vi kan också bedriva vårt eget **utväxlingssystem**, såsom handelscheckar. Detta är ett invecklat ämne och mer studier av det kommer att göras.

(d) **Exponera judiska företag** och yrken så att vi kan svartlista och bojkotta dem. Även bojkotta utlandstillverkade varor från sådana främmande "gyttjeraser" och länder som Japan, Korea, Taiwan, Hongkong, etc.

(e) **Samarbeta** för att kasta alla affärsmöjligheter till våra egna medlemmar. Till exempel att göra affärer med en byggentreprenör, eller en fastighetsmäklare, eller en järnhandel, etc., som är medlemmar i vår kyrka. Det finns inget nytt eller omoraliskt med detta. Judarna och mormonerna har gjort detta i århundraden. Det är ett mycket effektivt sätt att stärka våra egna och vi avser att använda det. Det kallas lagarbete.

7. Politiska aktionsgrupper. Även om detta kommer att vara separat från själva kyrkan, kommer det likväl att vara en mycket viktig fas i vår verksamhet fram till den tidpunkt då vi vrider kontrollen över vårt öde — statligt, finansiellt, kulturellt, religiöst och varje annan aspekt — ur det judiska nätverkets slemfyllda händer. Därför måste vi organisera oss, bygga en maktbas, exponera våra fiender och slutligen ta kontroll över vår regering. Tills vi gör det kommer inget av våra andra stora problem såsom inflation, arbetslöshet, rasförorening, kommunism, utländskt bistånd, drogproblemet, invasion av utlänningar (mexikaner, haitier, jamaicaner, etc.) eller en myriad av andra problem någonsin att lösas. Jag upprepar — tills vi får kontroll över regeringen kommer inget av dessa problem att lösas. Vi kommer att stå på utsidan och titta in. Vi kommer bara att vara en fördriven majoritet, som krymper till en förföljd minoritet.

Kontroll över vårt eget öde. Så låt mig upprepa: för att uppnå de stora och vackra mål vi värdesätter måste vi vrida kontrollen över regeringen ur händerna på våra fiender och ta befälet. Innan vi någonsin kan göra det måste vi ta alla de mellanliggande stegen som första mål. Dessa är, som jag upprepade gånger har sagt, först och främst att bygga upp vårt antal och organisera vår rasliga kyrkoorganisation.

Börja med grunderna. Börja nu. Vi går tillbaka till ruta ett. Vi behöver dig. Studera detta intensiva religiösa program. Distribuera vår *Vita mannens bibel* till dina vita raskamrater i hundratal, och om du har råd, i tusental. Bli en kortbärande medlem i kyrkan. Organisera din egen kyrkogrupp och bli en präst.

Multiplicera detta med tio miljoner och vi är på god väg mot en fullständig seger.

Creative

Credo No. **73**

Kämpa eller dö!

"Vi kan inte vinna!" – den vanligaste ursäkten hos undanflyktsmentaliteten

Creativity accepteras lätt. Genom att avslöja den judiska konspirationen för de oinvigda är det mycket uppmuntrande, till och med förvånande, hur många av våra goda vita raskamrater som villigt accepterar Church of the Creators filosofiska synsätt. Medan judarna har sett till att vårt folk har tusen olika och avvikande åsikter om ras, religion och världen i allmänhet, reagerar de flesta ändå positivt när Creativity har fått åtminstone ett minimalt gehör. Faktum är att många erkänner: "Vet du, jag har känt så i flera år, men jag har aldrig riktigt tänkt igenom det och jag har aldrig fått hela bilden presenterad för mig så tydligt."

Vi har nu ett positivt program. Vissa människor får psykologiskt en adrenalinkick när de förstår situationen och är redo att göra något. För första gången har de sett hela bilden. För första gången faller bitarna på plats och för första gången har de fått positiva svar istället för fler gåtor. För första gången har de fått ett konstruktivt och dynamiskt program för hur de kan förena sig med resten av världens femhundra miljoner vita människor och städa upp i den bedrövliga röra som judarna har utsatt hela mänskligheten för, särskilt den vita rasen.

Utmanade till handling. Nu när de känner till problemet och känner till svaren på problemet, utmanas de till handling. De ställs inför förpliktelser som de inte längre kan undvika. De kan inte längre åberopa okunnighet i en fråga om liv och död, och att inte göra någonting är en allvarlig anklagelse som tynger deras samvete. Att vara medveten om konspirationen och inte göra något åt den är att bli en medbrottsling i brottet.

Undanflykter för fegisar. Det finns tyvärr flera undanflykter som den vita rasen är svårt beroende av. Det verkar genom historien som att när mänsklighetens prövningar och vedermödor blir värre, vänder sig allt fler till religionen som en flykt från livets obehagliga realiteter, på samma sätt som andra söker flykt genom att dränka sina problem i alkohol, eller knark, hallucinogena droger eller vad som helst. Alla dessa är en flyktmekanism, en flykt från den verkliga världen in i en fantasivärld, och ingen av dessa fega flykter...

lösa problemet. De resulterar naturligtvis i precis det motsatta — de förvärrar problemet och gör det i allmänhet mycket värre.

Åberopa hopplöshet. Men eftersom vi har ägnat betydande uppmärksamhet åt religion och den judiska kristendomens ondska i andra kapitel, är det inte nödvändigt att upprepa det här. I det här kapitlet är vi främst intresserade av de goda Vita Raskamrater som varken är spökjägare eller missbrukare, men som försöker undvika att möta verkligheten av det judiska hotet genom att åberopa hopplöshet.

Ditt hus brinner. Situationen att bli informerad om den världsomspännande judiska konspirationen och deras program för att begå folkmord på den vita rasen liknar en man som nonchalant sitter i en bar och sutten på sin drink. Fram kommer ett budbärare i stor upphetsning och berättar för honom att hans (drickarens) eget hus brinner. Mannen i baren kan inte längre sitta där likgiltigt och fridfullt fortsätta med sin drink. Berusad eller nykter, han skakas in i en position där han måste bli engagerad! Han måste vidta åtgärder! Vare sig han vill det eller inte, är han involverad! Hans eget hus brinner!

Du är involverad. Det är på samma sätt med varje vit man och kvinna på jordens yta. När de väl har informerats om den vita rasens akuta fara, om den ondskefulla judiska konspirationen, om kriget för bastardisering och utrotning av den vita rasen, är de djupt involverade. Världen brinner, vare sig man vill det eller inte! Var och en av oss har nu en smärtsam (men ärorik) förpliktelse att gå in i den striden. Vi har nu det trängande ansvaret att bli aktivister för att rädda våra barn, vår civilisation, vårt land, våra hem, och ja, vårt eget skinn. Det är en plikt vi inte kan smita ifrån. Efter att ha läst denna bok kan ingen längre åberopa okunnighet. Liksom mannen i baren vet du nu. Du måste agera.

Det sista alibit. I sin uppfinningsrikedom för att undvika ansvar har den genomsnittlige fega tölpen ett sista alibi i ett försök att smita undan, för att försöka undvika att gå in i striden. Det låter ungefär så här: "Jag håller med om allt du säger. Jag är övertygad om att judarna är en obetingad ondska och har kontroll över ett världsomspännande makt nätverk för att förgöra oss. Jag är medveten om att negrerna förökar sig som kaniner och att vi så småningom kommer att ha vägg-till-vägg-negrer i det här landet. Jag är medveten om att mexikanerna strömmar in i detta land i miljontals och praktiskt taget har tagit över Kalifornien, Arizona, New Mexico och andra sydvästliga stater. Jag är medveten om att kubaner, haitier, kineser, vietnameser och miljontals andra lerraser konvergerar mot detta land som en svärm av gräshoppor."

Inte för sent. "Men" (och här kommer det oundvikliga "men" för att bana väg för en skamlig undanflykt) "är det inte för sent? Vad kan vi göra åt det? Judarna har alla pengar. De har kontroll över nyhetsmedierna, kontroll över skolorna, kontroll över regeringen,"

kyrkorna och varje annat nervcentrum för makt. Det finns ingenting vi kan göra. Vi är hjälplösa."

Vår potentiella kraft är enorm. Fel. Vi är inte hjälplösa. Det finns en hel del vi kan göra åt det. Det krävs helt enkelt mod och energi.

Viljan att överleva. Det är en fråga om vilja. Det är en fråga om beslutsamhet. Det är en fråga om mod. Fegisen kan alltid drömma ihop tusen ursäkter för varför det vore bättre att kapitulera än att kämpa. Fegisen kan ha alla vapen och all ammunition i världen till sitt förfogande, men om han inte har modet och viljan att kämpa, kommer alla dessa vapen att vara helt värdelösa för honom.

Måste använda vår fantastiska kraft. Den vita rasen idag befinner sig i en liknande position. Trots det faktum att den har en övervikt av ammunition och eldkraft i sina händer, saknar den viljan att kämpa, viljan att överleva. Judarna har, med kristendomen och annan "humanitär" propaganda, under århundradena gjort ett så grundligt jobb med att kastrera den vita mannens vilja att överleva att han agerar som en foglig oxe. Han skulle hellre dystert duka under för framtidens judiska fasor, än att väcka sin vrede i helig hämnd och resa sig för att förinta sina plågoandar.

Ingen tid att förlora. Om detta drar ut på tiden mycket längre kommer den vita människan faktiskt att befinna sig i en hopplös position för att kämpa emot och överleva.

I en läckande roddbåt. Den vita rasen idag befinner sig i en position som liknar den för en man i en läckande roddbåt ute på havet. Han är fem mil från land och det finns en mild bris som skjuter honom längre ut till havs. För närvarande är läckan och vinden sådana att om han öste och rodde, öste och rodde, skulle han kunna ta sig tillbaka till stranden. Ju längre han sitter där och begrundar sitt öde, desto djupare sjunker hans båt och desto längre blåser vinden honom bort från land. Kort sagt, ju längre han sölar, desto mindre är hans chanser. Om han hade någon hjärna alls, finns det egentligen inte mycket att begrunda, eftersom han bara har ett val. Hans enda chans är att ro och ösa som fan, och styra mot land, ju förr desto bättre, ju snabbare desto bättre. Själva hans liv beror på den brådska och kraft med vilken han strävar efter sin räddning — att styra mot land. Det finns ingenting att vinna på att filosofera över varför hans båt läcker, varför han hamnade i denna dumma situation, eller på att slösa tid på att spekulera i vad hans odds är att nå land. Allt detta är bara en katastrofal fördröjning och slöseri med tid! Det finns bara en sak att göra — ösa och ro och styra mot land.

Tid för drastiska åtgärder. Situationen är exakt densamma för dagens vita ras. Att vi (eller våra förrädiska representanter) har försatt oss i en idiotisk röra, det råder det ingen tvekan om. När man väl vet detta, finns det ingen anledning att slösa ytterligare dyrbar tid på att orera om det. Precis som mannen i den läckande båten, är tiden

håller på att rinna ut för oss! Ju längre vi sölar, desto mer prekär blir vår position. Tiden är inne för handling! Vi kommer antingen att agera nu, eller så kommer vi och/eller våra barn att få betala dyrt för vårt lättsinne och vår feghet. Du har inget annat val än att engagera dig och bli en aktivist. Det är antingen nu eller aldrig.

Nu när du är övertygad om att du varken har ett alibi eller en utväg, annat än blod, svett och tårar, blir nästa fråga för att slippa undan: "Vad kan jag göra åt det?"

Du har redan svaren. Jag är glad att du ställde den frågan, även om du, ifall du har läst denna bok så här långt, och har läst *Nature's Eternal Religion*, och kommer att läsa resten av denna bok, redan vet svaret. Inom Creativity har vi den totala lösningen, det slutgiltiga svaret, den ultimata trosbekännelsen. Genom att bli medlem i Church of the Creator, hjälpa till att organisera och främja vår tro och vårt program, gör du det mest direkta, det mest effektiva och det mest konstruktiva du kan göra för att rädda din familj, ditt land, din civilisation och din ras.

Gör det nu. För att kortfattat förklara det igen, kan och måste du göra följande:

1. Läs och studera både *Nature's Eternal Religion* och *White Man's Bible* så att du själv är grundligt förtrogen med vår tro och vårt program.

2. Sprid ordet till varje vit man och kvinna du överhuvudtaget kan. Sälj, låna ut eller distribuera på annat sätt den vita mannens heliga böcker. Se till att de hamnar i händerna på så många vita raskamrater som möjligt. Det är det minsta du kan göra. Vårt initiala mål är att placera 10 miljoner exemplar i händerna på våra vita raskamrater. (Men detta är bara början, nollpunkten.)

3. Organisera sedan en liten kyrkogrupp och börja rekrytera medlemmar. Håll regelbundna möten. Oroa dig inte för lagligheter, organisationsstruktur, registrering, stadgar eller vad som helst. Börja först. Sedan tar vi itu med stadgar och lagligheter.

4. Växa och expandera. Hjälp till att bygga en världsomspännande organisation.

Kom igång. Vi är kraftfulla. Detta är i korthet starten. När du väl har kommit igång är det bara fantasin som sätter gränser. Kom ihåg att judarna inte får allt på sitt sätt på långa vägar. För det första är vi bättre kämpar än de är. Vi är mer intelligenta. Vi är kreativa, produktiva och självförsörjande i vår egen rätt. Vi behöver inte judarna, negrerna eller något annat lerfolk för att överleva och blomstra. Faktum är att vi skulle ha det tio gånger bättre om världen befriades från alla parasitära lerfolk och beboddes av enbart vita människor. Juden, å andra sidan, är en eländig parasit och behöver den vita rasen att suga ut och livnära sig på, annars kommer han att gå under. Och sist men inte minst, vi, den vita rasen, är minst trettio gånger fler än judarna. Hur många fler fördelar behöver du? För en ytterligare katalog över våra fördelar, läs återigen den sista delen av

tredje kapitlet i denna bok, ”Att känna igen våra fiender”. Bli en aktivist! Bli en vit partisan!

Juden sitter på en krutdurk. Kom ihåg att juden sitter på toppen av världen idag, men han sitter också på toppen av en osäker krutdurk som kan explodera när som helst och spränga honom i småbitar. Han är där han är för att han har haft viljan och beslutsamheten att vara aggressiv, och den vita rasen är där den är för att den har saknat viljan och fogligt har tillåtit juden att skända och undergräva dess vilja att överleva.

Vi måste kämpa! Vi måste vinna! Nu är det dags att sträcka på ryggen och kämpa! Vi kan vinna och vi måste! Vi har inget annat val. Det är en fråga om vilja! Kom ihåg mannen i den läckande båten. Kom också ihåg att alla som känner till den judiska konspirationen och inte gör något är medbrottslingar till brottet.

Viljans seger. Inom Creativity har vi den kämpande trosbekännelsen för att återbekräfta den vita mannens viljans seger, så heroiskt demonstrerad av den störste av alla vita ledare — Adolf Hitler. Så låt oss ge oss in i kampen idag, nu! Du har inget alibi, ingen annan utväg, vite man! Det är antingen kamp eller död!

Författare till:

Nature's Eternal Religion
Expanding Creativity
Building a Whiter and Brighter World
RAHOWA!
This Planet Is All Ours
The Klassen Letters Vol. 1
The Klassen Letters Vol. 2
Portfolio One
The Little White Book
A Revolution of Values Through Religion
Against the Evil Tide — En självbiografi

Medförfattare till:

Salubrious Living

Ben Klassen, P.M.

Grundare, Church of the Creator

Ben Klassen har varit bosatt i fyra länder och medborgare i tre. Han föddes av tyskspråkiga föräldrar i Ryssland 1918, och han och hans familj blev tidiga offer för den judiska kommunismen, som de flydde ifrån 1924. Han växte upp och utbildades i Kanada, där han tog en examen i elektroteknik och även en kandidatexamen i humaniora. Han har varit jordbrukare, skollärare, nickelgruvarbetare, elektroingenjör, uppfinnare, fastighetsmäklare och ledamot i Floridas delstatsparlament.

Hans intensiva intresse för naturlagarna, ras och religion polariserades till en ny religion för den vita rasen, en uppgift som hans breda och mångsidiga bakgrund tycktes ha förberett honom för under en hel livstid.

Creativity är en religiös trosbekännelse....

- **Tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**
- **Baserad på naturlagarna, på historiens erfarenhet, på logik och sunt förnuft.**
- **Vårt fyrdimensionella program: Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö.**
- **Vårt mål: Att bygga en vitare och ljusare värld.**